

Traducere în limba română modernă

Romanian: Easy-to-Read Version

Language:
Country:
Publisher:
Copyright: © Bible League International
Last Updated: 2023-10-20
ID: d8af0e0b-3dc9-4a7e-853d-4e0bf10c3ba1
ISO: ron
ISBN:

Matei.....	4
Marcu	32
Luca	50
Ioan.....	80
Fapte.....	100
Romani	127
1 Corinteni	139
2 Corinteni	150
Galateni.....	158
Efeseni.....	162
Filipeni.....	166
Coloseni	169
1 Tesaloniceni.....	172
2 Tesaloniceni.....	175
1 Timotei	177
2 Timotei	181
Tit.....	184
Filimon.....	186
Evrei.....	187
Iacov	197
1 Petru.....	201
2 Petru.....	205
1 Ioan	208
2 Ioan	211
3 Ioan	212
Iuda	213
Apocalipsa.....	214

Matei

Genealogia lui Isus Cristos

(Lc. 3.23-38)

1 Aceasta este genealogia lui Isus Cristos, din familia lui David și a lui Avraam.

² Avraam a fost tatăl lui Isaac; Isaac, tatăl lui Iacov. Iacov a fost tatăl lui Iuda și al fraților acestuia. ³ Iuda a fost tatăl lui Fares și Zara, a căror mamă a fost Tamar. Fares a fost tatăl lui Esrom, iar Esrom, tatăl lui Aram. ⁴ Aram a fost tatăl lui Aminadab; Aminadab, tatăl lui Naason, iar Naason, tatăl lui Salmon. ⁵ Salmon a fost tatăl lui Boaz, iar Rahab a fost mama sa. Boaz a fost tatăl lui Obed, iar Rut a fost mama sa. Obed a fost tatăl lui Iese. ⁶ Iese a fost tatăl împăratului David. David a fost tatăl lui Solomon, iar mama sa a fost fosta soție a lui Urie.

⁷ Solomon a fost tatăl lui Roboam, iar Roboam, tatăl lui Abia. Abia a fost tatăl lui Asa. ⁸ Asa a fost tatăl lui Iosafat; Iosafat, tatăl lui Ioram, iar Ioram a fost tatăl lui Ozia. ⁹ Ozia a fost tatăl lui Ioatam; Ioatam, tatăl lui Ahaz, iar Ahaz a fost tatăl lui Ezechia. ¹⁰ Ezechia a fost tatăl lui Manase; Manase, tatăl lui Amon, iar Amon a fost tatăl lui Iosia. ¹¹ Iosia a fost tatăl lui Iehonia și al fraților săi. (Aceasta pe vremea când evreii au fost duși în Babilon ca sclavi.)

¹² După aducerea lor în Babilon, Iehonia a avut un fiu, pe Salatiel, iar Salatiel, pe Zorobabel. ¹³ Zorobabel a fost tatăl lui Abiud; Abiud, tatăl lui Eliachim, iar Eliachim a fost tatăl lui Azor. ¹⁴ Azor a fost tatăl lui Sadoc; Sadoc, tatăl lui Achim, iar Achim a fost tatăl lui Eliud. ¹⁵ Eliud a fost tatăl lui Eleazar; Eleazar, tatăl lui Matan, iar Matan a fost tatăl lui Iacov. ¹⁶ Iacov a fost tatăl lui Iosif, soțul Mariei din care S-a născut Isus, numit și Mesia.

¹⁷ Deci, de la Avraam până la David, au fost paisprezece generații, iar de la David până la deportarea evreilor în Babilon au fost paisprezece generații. Au fost tot paisprezece generații și de la deportarea în Babilon până la nașterea lui Cristos.

Nașterea lui Isus Cristos

(Lc. 2.1-7)

¹⁸ Nașterea lui Isus Cristos a avut loc în felul următor: mama Sa, Maria, era logodită cu Iosif. Dar înainte de căsătoria lor Maria a aflat că era însărcinată. Era însărcinată de la Duhul Sfânt. ¹⁹ Iosif, viitorul ei soț, fiind un om drept și nevrând s-o facă de rușine pe Maria în fața

celorlalți oameni, a hotărât să rupă logodna în secret.

²⁰ Dar, în timp ce el se gândea la aceste lucruri, un înger al Domnului i-a apărut într-un vis și i-a spus: „Iosife, fiul lui David, nu te teme să o iei pe Maria de soție, căci copilul care este în ea este de la Duhul Sfânt. ²¹ Ea va naște un Fiu, pe care-L vei numi Isus †, pentru că El va mântui poporul Său de păcatele lor.”

²² Toate acestea s-au întâmplat pentru a se împlini ceea ce spusese Domnul prin profet: ²³ „Tată! Fecioara va fi însărcinată, va naște un fiu și-L vor numi «Emanuel» (care înseamnă: „Dumnezeu este cu noi”)”. ††

²⁴ După ce s-a trezit, Iosif a făcut ce îi poruncise îngerul Domnului, luând-o acasă pe Maria ca soție. ²⁵ Dar nu a avut relații intime cu ea până când ea a născut un fiu. Iosif i-a pus fiului numele Isus.

Vizita înțelepților de la răsărit

2 Isus S-a născut la Betleem, în Iudeea, pe vremea când era rege Irod. După nașterea Sa, au venit la Ierusalim niște înțelepți de la răsărit. ² Ei au întrebat: „Unde este nou-născutul Împărat al iudeilor? I-am văzut steaua răsărind și am venit să ne închinăm Lui.”

³ Când a auzit regele Irod aceste lucruri, s-a tulburat; și toți oamenii din Ierusalim împreună cu el. ⁴ Adunând la el toți conducătorii preoților și învățătorii Legii, i-a întrebat unde trebuia să se nască Cristosul. ⁵ Ei i-au răspuns: „În Betleemul din Iudeea, pentru că așa a fost scris de către profet:

⁶ «Iar tu, Betleeme, ținut al lui Iuda, nu ești nicidecum cea mai neînsemnată dintre căpeteniile lui Iuda, căci din tine va ieși un conducător. El va fi Păstorul poporului Israel.»”

Mica 5.2

⁷ Atunci Irod i-a chemat în secret pe înțelepți și a aflat de la ei cu exactitate când a apărut steaua. ⁸ Apoi i-a trimis la Betleem, spunându-le: „Duceți-vă și căutați copilul cu mare atenție, iar când Îl veți găsi, veniți să-mi spuneți, ca să vin și eu să mă închin Lui.”

⁹ Înțelepții l-au ascultat pe rege și au plecat. Iar steaua pe care o văzuseră răsărind i-a condus până au ajuns în dreptul locului unde se afla copilul. ¹⁰ Când au văzut steaua, ei s-au bucurat foarte mult. ¹¹ Au intrat în casă, unde au văzut copilul și pe mama Sa, Maria. Au îngenuncheat și I s-au închinat. Deschizându-și cufere-

† Isus Isus înseamnă „Domnul este Mântuitor”. †† Citat din Is. 7.14.

le, I-au oferit daruri: aur, tămâie și smirnă. ¹² Fiind avertizați de Dumnezeu, într-un vis, să nu se întoarcă la Irod, înțelepții au plecat spre țara lor pe un alt drum.

Părinții lui Isus Îl duc în Egipt

¹³ După plecarea înțelepților, un înger al Domnului i-a apărut în vis lui Iosif și i-a spus: „Trezește-te, ia copilul și pe mama Lui și pleacă în Egipt. Stai acolo până îți voi spune eu, căci Irod va căuta să omoare copilul.”

¹⁴ Iosif s-a sculat, a luat copilul și pe mama lui și a plecat în Egipt în timpul nopții. ¹⁵ A rămas acolo până la moartea lui Irod. Acestea s-au întâmplat pentru ca să se împlinescă cele spuse de Domnul prin profet: „L-am chemat pe Fiul Meu din Egipt”. †

Irod ucide pruncii din Betleem

¹⁶ Când a văzut Irod că a fost înșelat de înțelepți, s-a înfuriat și a poruncit ca toți băieții din Betleem, care aveau de la doi ani în jos, să fie omorâți. ¹⁷ Așa s-a împlinit ceea ce spusese Dumnezeu prin profetul Ieremia:

¹⁸ „Un glas s-a auzit în Rama,
plânsete și sfâșietoare gemete.
Rahela își plânge copiii
și nu vrea să fie mângâiată, căci ei nu mai sunt.”

Jeremia 31.15

Întoarcerea în Nazaret

¹⁹ După moartea lui Irod, un înger al Domnului i-a apărut lui Iosif în vis, când încă mai era în Egipt. ²⁰ Îngerul i-a spus: „Ridică-te, ia copilul și pe mama Lui și duceți-vă în ținutul lui Israel, pentru că cei ce încercău să ia viața copilului au murit.”

²¹ Iosif s-a ridicat, a luat copilul și pe mama copilului și au plecat spre Israel. ²² Dar când a auzit că Arhelau era acum regele Iudeii, în locul tatălui său, Irod, i-a fost teamă să meargă acolo. Fiind însă avertizat de Dumnezeu în vis, a plecat în Galileea. ²³ Astfel s-au stabilit într-un oraș numit Nazaret, pentru ca ceea ce fusese vestit de către profeți să se împlinescă: „El va fi numit Nazarinean.” ††

Ioan Botezătorul

(Mc. 1.1-8; Lc. 3.1-9, 15-17; Ioan 1.19-28)

3 În zilele acelea, a venit Ioan Botezătorul și predica oamenilor în deșertul Iudeii. ² El spunea: „Schimbați-vă inima și viața, căci Împărăția cerurilor este aproape.” ³ El este cel despre care vorbea profetul Isaia, când spunea:

„Iată glasul celui care strigă în pustie:
«Pregătiți calea Domnului,

† Citat din Osea 11.1. †† NAZARINEAN versetul din Vechiul Testament la care se face referire este nesigur, dar este posibil ca Matei să facă o paralelă între Samson, care era un Nazireu, adică era dedicat lui Dumnezeu (Jud. 13.5, 7) și Isus, Nazarineanul.

neteziți-I cărările»”.

Isaia 40.3

⁴ Hainele lui Ioan erau făcute din păr de cămilă și purta o curea de piele în jurul taliei. El mânca lăcuste și miere sălbatică. ⁵ Toți oamenii din Ierusalim, din Iudeea și din împrejurimile râului Iordan veneau să-l asculte. ⁶ Ei își recunoșteau păcatele și erau botezați de Ioan în râul Iordan.

⁷ Când a văzut Ioan că mulți farisei și saducheii veneau la el pentru a fi botezați, le-a spus: „Pui de șerpi! Cine v-a înștiințat să fugiți de mânia lui Dumnezeu care vine? ⁸ Dovediți prin faptele voastre că v-ați schimbat cu adevărat modul de a gândi și viața! ⁹ Și să nu credeți că este suficient să spuneți: «Tatăl nostru este Avraam», căci vă spun că Dumnezeu poate să facă fii pentru Avraam și din aceste pietre. ¹⁰ Toporul este gata să taie copacii și orice copac ce nu dă roade bune va fi tăiat și aruncat în foc.

¹¹ Cât despre mine, eu vă botez cu apă, ca dovadă că v-ați schimbat inima și viața. Însă Cel care vine după mine este mai puternic decât mine. Eu nu sunt vrednic nici să-I scot sandalele. El vă va boteza cu Duh Sfânt și cu foc. ¹² El ține lopata în mână și este gata să curețe aria de treierat. El va aduna grânele în hambar și va arde pleava în focul ce nu poate fi stins.”

Botezul lui Isus Cristos

(Mc. 1.9-11; Lc. 3.21-22)

¹³ Atunci a venit Isus din Galileea la râul Iordan, unde era Ioan, pentru a fi botezat de el. ¹⁴ Ioan a încercat să-L oprească, spunându-I: „De ce vii să fii botezat de mine? Eu sunt cel care ar trebui să fie botezat de Tine.”

¹⁵ Isus a răspuns: „Lasă acum, căci se cuvine să facem tot ce este drept.” Așa că Ioan a fost de acord să-L boteze pe Isus.

¹⁶ Isus a fost botezat și imediat cum a ieșit din apă cerurile s-au deschis și a văzut Duhul lui Dumnezeu coborând ca un porumbel și venind peste El. ¹⁷ Și o voce din ceruri a spus: „Acesta este Fiul Meu preaiubit în care Îmi găsesc plăcerea.”

Ispitirea lui Isus Cristos

(Mc. 1.12-13; Lc. 4.1-13)

4 După aceea, Duhul l-a dus pe Isus în pustie pentru a fi ispitit de Diavolul. ² După ce a postit patruzeci de zile și patruzeci de nopți, lui Isus i s-a făcut foame. ³ Diavolul a venit la El și i-a spus: „Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, spune acestor pietre să se transforme în pâini.”

⁴ Dar Isus i-a răspuns: „Scriptura spune: «Oamenii nu vor trăi numai cu pâine, ci și cu orice cuvânt spus de Dumnezeu.»”

Deuteronom 8.3

⁵ Atunci Diavolul l-a dus pe Isus în cetatea sfântă, Ierusalim și l-a așezat pe locul cel mai înalt al Templului,

⁶ spunându-I: „Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, aruncă-Te jos, căci Scriptura spune:

«El va porunci îngerilor Săi să aibă grijă de tine.

Ei te vor purta pe mâinile lor, astfel încât să nu-ți lovești piciorul de vreo piatră.»⁶

Psalmul 91.11-12

⁷ Isus a răspuns: „Dar Scriptura mai spune și acestea: «Să nu pui la încercare pe Domnul, Dumnezeul tău!»⁷

Deuteronom 6.16

⁸ Atunci, Diavolul L-a dus pe Isus pe un munte foarte înalt și I-a arătat toate împărățiile lumii și splendoarea lor, ⁹ spunându-I: „Îți voi da toate aceste lucruri, dacă vei îngenunchea și Te vei închina mie.”

¹⁰ Isus a spus: „Pleacă, Satan! Căci Scriptura spune: «Trebuie să te închini Domnului, Dumnezeului tău, și numai Lui să-I slujești!»¹⁰

Deuteronom 6.13

¹¹ Atunci Diavolul L-a părăsit, iar îngerii au venit și I-au slujit.

Isus Își începe lucrarea în Galileea

(Mc. 1.14-15; Lc. 4.14-15)

¹² Când a aflat Isus că Ioan fusese arestat, S-a întors în Galileea. ¹³ Totuși nu a rămas în Nazaret, ci a plecat să locuiască în Capernaum, care se află aproape de mare în regiunea lui Zabulon și a lui Neftali. ¹⁴ Astfel s-a împlinit ce spusese Dumnezeu prin profetul Isaia:

¹⁵ „Ținutul Zabulon și ținutul Neftali, spre mare, pe malul vestic al Iordanului, Galileea națiunilor!

¹⁶ Poporul care trăiește în întuneric a văzut o lumină mare, iar pentru cei care trăiesc în ținutul întunecat al umbrei morții, a răsărit o lumină.”

Isaia 9.1-2

¹⁷ Din acel moment, Isus a început să predice și să spună oamenilor: „Schimbați-vă inima și viața, căci Împărăția cerurilor este aproape.”

Alegerea ucenicilor

(Mc. 1.16-20; Lc. 5.1-11)

¹⁸ Pe când mergea Isus de-a lungul mării Galileii, a văzut doi frați. Simon (zis Petru) și Andrei, fratele său, aruncau plasa de pescuit în mare pentru că erau pescari. ¹⁹ Isus le-a zis: „Urmați-Mă, și am să vă fac pescari de oameni.” ²⁰ Ei și-au lăsat, chiar în acel moment, plasele și L-au urmat.

²¹ Isus a mers mai departe și a văzut alți doi frați: Iacov, fiul lui Zebedei și Ioan, fratele său. Ei erau în barcă împreună cu tatăl lor, Zebedei, reparându-și plasele de pescuit. Isus i-a chemat ²² și imediat ei au lăsat barca și pe tatăl lor și L-au urmat.

Isus vindecă și îi învață pe oameni

(Lc. 6.17-19)

²³ Isus a mers prin toată Galileea, învățând oamenii în sinagogile lor, spunând oamenilor Vestea Bună despre Împărăția cerurilor și vindecând orice fel de boală.

²⁴ Vestea despre El s-a răspândit în toată Siria, așa că oamenii aduceau la El toți bolnavii care sufereau de diferite boli și dureri puternice, pe cei posedați de dururi rele, pe cei epileptici și pe cei paralizați, iar El îi vindeca. ²⁵ Mari mulțimi de oameni Îl urmau, venind din Galileea, Decapole, Ierusalim, Iudeea și de dincolo de Iordan.

Predica de pe munte

(Lc. 6.20-23)

5 Când a văzut mulțimile, Isus a urcat pe munte și după ce S-a așezat, ucenicii Săi au venit la El. ² El a început să-i învețe pe oameni, vorbindu-le astfel:

³ „Bindecuvențați sunt cei săraci în duh †, căci a lor este Împărăția cerurilor!

⁴ Bindecuvențați sunt cei cu inima frântă, căci ei vor fi mângâiați de Dumnezeu.

⁵ Bindecuvențați sunt cei umili, căci ei vor moșteni Țara promisă de Dumnezeu ††.

⁶ Bindecuvențați sunt cei înfometăți și însetăți după dreptate,

căci ei vor fi pe deplin săturați.

⁷ Bindecuvențați sunt cei miloși, căci lor li se va arăta milă.

⁸ Bindecuvențați sunt cei cu inimile curate, căci ei Îl vor vedea pe Dumnezeu.

⁹ Bindecuvențați sunt cei ce fac pace, căci ei vor fi numiți copii ai lui Dumnezeu.

¹⁰ Bindecuvențați sunt cei tratați rău pentru binele pe care-l fac,

căci a lor este Împărăția cerurilor.”

¹¹ Bindecuvențați sunteți voi, cei insultați, persecutați și vorbiți de rău pentru că faceți ce este drept. ¹² Bucurați-vă, căci răsplata voastră va fi mare în ceruri. Așa au fost persecutați și profeții care au trăit înaintea voastră.

Sarea și lumina

(Mc. 9.50; Lc. 14.34-35)

¹³ Voi sunteți sarea lumii, dar dacă sarea își pierde gustul, cum va putea fi sărată din nou? Nu mai este bună decât s-o arunci pe jos, să fie călcată în picioare de oameni.

¹⁴ Voi sunteți lumina lumii. O cetate așezată pe un deal nu poate fi ascunsă. ¹⁵ Oamenii nu aprind lampa pentru a o acoperi cu un vas, ci o pun pe un suport pentru lampă, astfel ca ea să lumineze pentru toți cei din casă. ¹⁶ Tot așa să lumineze și lumina voastră pen-

† SĂRACI ÎN DUH cei ce-și dau seama de sărăcia lor spirituală. †† ȚARA PROMISĂ DE DUMNEZEU Vezi Ps. 37.11.

tru ca oamenii să vadă faptele voastre bune și să-L slăvească pe Tatăl vostru care este în ceruri.

Împlinirea Legii și a Profeților

¹⁷ Să nu credeți că am venit să desființez Legea sau scrierile profeților. Nu am venit să distrug, ci să împlinesc. ¹⁸ Căci vă spun adevărul: atâta timp cât vor exista cerul și pământul, nici o literă, nici măcar punctul de pe vreun „i” nu vor dispărea din Lege, până nu se vor împlini toate lucrurile scrise în ea. ¹⁹ Așa că, oricine încalcă și cea mai puțin importantă poruncă și-i învață pe oameni să facă la fel, va fi considerat cel mai mic în Împărăția cerurilor. Dar cine se supune poruncilor și-i învață și pe alții, va fi considerat mare în Împărăția cerurilor. ²⁰ Căci vă spun: dacă nu-i întreceți pe învățătorii Legii și pe farisei în devotamentul față de Dumnezeu, nu veți intra în Împărăția cerurilor!

Despreucidere și mânie

²¹ Ați auzit că străbunilor noștri li s-a spus: «Să nu ucizi!» și «Oricine comite o crimă să fie judecat.» ^{†22} Dar Eu vă spun că oricine se mânie pe cineva, va fi judecat. Și oricine insultă pe cineva va fi judecat înaintea curții Sinedriului. Oricine spune cuiva: «Prostule!» ^{††}, va da socoteală în focul iadului.

²³ Deci, dacă îți aduci darul la altar și-ți amintești că o persoană are ceva împotriva ta, ²⁴ lasă darul în fața altarului. Întâi, du-te și împacă-te cu acea persoană; și apoi, întoarce-te să oferi darul.

²⁵ Împacă-te repede cu acuzatorul tău, cât timp vă mai aflați pe drumul spre curtea de justiție. Altfel, s-ar putea ca acuzatorul tău să te dea judecătorului, judecătorul să te dea ofițerului și să fii aruncat în închisoare. ²⁶ Îți spun adevărul: nu vei ieși de acolo până nu vei plăti și ultimul ban.

Despre adulter

²⁷ Ați auzit că s-a spus: «Să nu comiți adulter.» ^{†28} Dar Eu vă spun că oricine se uită la o femeie și dorește să păcătuiască cu ea, a comis deja adulter în inima sa. ²⁹ Și dacă ochiul tău drept te face să păcătuiești, scoate-l și aruncă-l, căci este mai bine pentru tine să-ți pierzi un singur mădular al corpului, decât să-ți fie aruncat în iad întregul trup. ³⁰ Iar dacă mâna ta dreaptă te face să păcătuiești, tai-o și arunc-o. Căci este mai bine să-ți pierzi un mădular al corpului, decât să-ți fie aruncat în iad întregul trup.

Despre divorț

(Mt. 19.9; Mc. 10.11-12; Lc. 16.18)

³¹ Ați auzit că s-a spus: «Oricine divorțează de soția sa, trebuie să-i dea un act de divorț.» ^{†32} Dar Eu vă

† Citat din Ex. 20.13 și Dt. 5.17. †† «PROSTULE!» în original: „Racă”, mai însemna și „om de nimic”. † Citat din Ex. 20.14 și Dt. 5.18. †† Citat din Dt. 24.1.

spun că oricine divorțează de soția sa din alt motiv decât cel al infidelității, o face să comită adulter, iar cel ce se căsătorește cu ea, comite și el adulter.

Despre jurăminte

³³ Ați auzit că străbunilor noștri li s-a spus: «Să nu juri fals, ci să îplinești jurămintele făcute Domnului.»

^{†34} Dar Eu vă spun: nu jurați deloc. Nu jurați nici pe cer, pentru că este tronul lui Dumnezeu, ³⁵ nici pe pământ, pentru că pământul este al lui Dumnezeu. ^{††} Nu jurați nici pe Ierusalim, pentru că este cetatea Marelui Împărat. ³⁶ Și nu jurați pe capul vostru, pentru că nu puteți face un singur fir de păr alb sau negru. ³⁷ Dacă vrei să spui: «Da», ar trebui să spui: «Da», iar dacă vrei să spui: «Nu», spune: «Nu». Tot ce trece dincolo de aceasta vine de la Cel Rău.

Iubirea dușmanilor

(Lc. 6.29-30)

³⁸ Ați auzit că s-a spus: «Ochi pentru ochi și dinte pentru dinte.» ^{††39} Dar Eu vă spun: nu vă împotriviți răufăcătorului. Ci, dacă îți dă cineva o palmă peste obrazul drept, întoarce-i și celălalt obraz. ⁴⁰ Și oricui încearcă să te dea în judecată și să-ți ia cămașa, lasă-i și haina. ⁴¹ Dacă cineva te obligă să mergi cu el un kilometru, mergi cu el doi kilometri. ⁴² Dacă cineva îți cere un lucru, dă-i. Nu-l refuza pe cel care vrea să împrumute de la tine.

Iubiți-i pe toți oamenii

(Lc. 6. 27-28, 32-36)

⁴³ Ați auzit că s-a spus: «Iubește-ți aproapele §, dar urăște-ți dușmanii.» ⁴⁴ Însă Eu vă spun: Iubiți-vă dușmanii și rugați-vă pentru cei ce vă persecută, ⁴⁵ ca să fiți copiii Tatălui vostru din ceruri. El face să răsară soarele și peste oamenii buni și peste cei răi și trimite ploaia peste cei drepti și peste cei nedrepti. ⁴⁶ Dacă-i iubiți pe cei ce vă iubesc, ce răsplată aveți? Chiar și vameșii fac acest lucru, nu-i așa? ⁴⁷ Iar dacă-i salutați numai pe frații voștri, ce faceți în plus față de alții? Până și păgânii fac același lucru, nu-i așa? ⁴⁸ De aceea, fiți desăvârșiți, așa cum și Tatăl vostru ceresc este desăvârșit.

Despre dărnicie

6 Aveți grijă să nu faceți lucruri drepte în fața oamenilor numai pentru a fi văzuți de aceștia. Dacă faceți așa, nu veți fi răsplătiți de Tatăl vostru care este în ceruri.

² Deci, când dai săracilor, nu anunța dinainte fapta ta în public, în sinagogi sau pe stradă, așa cum fac ipocri-

†† Vezi Lv. 19.12; Num. 30.2; Dt. 23.21. ††† PENTRU CĂ PĂMÂNTUL ESTE AL LUI DUMNEZEU lit. „pentru că este scăunelul picioarelor lui Dumnezeu”. ††† Citat din Ex. 21.24; Lv. 24.20. § Citat din Lv. 19.18.

ții, ca să fie lăudați de oameni. Eu vă spun adevărul: ei și-au primit răsplata din plin. ³ Ci tu, când dai săracilor, nu lăsa mâna ta stângă să știe ce face mâna ta dreaptă, ⁴ pentru ca dărnicia ta să fie făcută în secret. Apoi Tatăl tău, care vede ce este făcut în secret, îți va răsplăti.

Despre rugăciune

(Lc. 11.2-4)

⁵ Iar când te rogi, să nu fii ca ipocriții, cărora le place să stea și să se roage în sinagogi și la colț de stradă, pentru ca să fie văzuți de oameni. Vă spun adevărul: și-au primit răsplata din plin. ⁶ Când te rogi, intră în camera ta, închide ușa și roagă-te Tatălui tău în secret. Atunci Tatăl tău, care vede ce faci tu în secret, îți va răsplăti.

⁷ Când vă rugați, nu folosiți repetiții fără sens, așa cum fac oamenii care nu-L cunosc pe Dumnezeu. Ei cred că vor fi auziți pentru cuvintele multe pe care le spun. ⁸ Așa că, să nu faceți ca ei, pentru că Tatăl vostru știe de ce aveți nevoie înainte de a-I cere voi ceva. ⁹ Voi deci așa să vă rugați:

«Tatăl nostru care ești în ceruri,
Sfințit fie Numele Tău.

¹⁰ Vie Împărăția Ta.

Facă-se voia Ta, precum în cer,
așa și pe pământ.

¹¹ Pâinea noastră cea de toate zilele,
dă-ne-o nouă astăzi.

¹² Și ne iartă păcatele noastre,
așa cum și noi iertăm celor ce au păcătuit față de noi.

¹³ Și nu ne duce în ispită,
ci scapă-ne de Cel Rău.»

¹⁴ Căci, dacă iertați păcatele altora, și Tatăl vostru cerească va ierta păcatele voastre. ¹⁵ Dar dacă nu iertați păcatele altor oameni, nici Tatăl vostru nu vă va ierta păcatele.

Despre post

¹⁶ Când postiți, nu vă luați o înfățișare tristă, cum fac ipocriții, pentru că ei își urătesc fețele pentru ca oamenii să vadă că postesc. Vă spun adevărul: și-au primit răsplata din plin. ¹⁷ Iar tu, când postești, aranjează-te frumos și spală-te pe față, ¹⁸ pentru ca nu oamenii să te vadă că postești, ci numai Tatăl tău, care este nevăzut. Atunci, Tatăl tău care vede tot ce se face în secret, îți va răsplăti.

Dumnezeu este mai presus de bogățiile lumesti

(Lc. 12.33-34)

¹⁹ Nu vă strângeți comori pe pământ, unde le pot distruge moliile și rugina și unde pot intra hoții să le fure. ²⁰ Mai bine strângeți-vă comori în ceruri, unde nici moliile, nici rugina nu le pot distruge și unde hoții nu pot

intra să le fure. ²¹ Căci unde îți este comoara, acolo-ți este și inima.

Lumină și întuneric

(Lc. 11.34-36)

²² Ochiul este lumina trupului. Dacă ochiul tău este bun, tot trupul îți va fi plin de lumină. ²³ Dar dacă ochiul îți este rău, atunci tot trupul îți va fi întunecat. Căci, dacă singura lumină pe care o ai este întunericul, cât de mare trebuie să fie acest întuneric!

Cine poate sluji la doi stăpâni?

(Lc. 16.13)

²⁴ Nimeni nu poate sluji la doi stăpâni, pentru că fie îl va urî pe unul și îl va iubi pe celălalt, fie îi va fi devotat unuia și îl va disprețui pe celălalt. Nu puteți sluji și lui Dumnezeu, și lui Mamona †.

Împărăția lui Dumnezeu

(Lc. 12.22-34)

²⁵ De aceea vă spun: Nu vă îngrijorați pentru mâncarea și băutura de fiecare zi sau pentru îmbrăcăminte. Cu siguranță, viața înseamnă mai mult decât mâncare, iar trupul înseamnă mai mult decât îmbrăcăminte.

²⁶ Priviți păsările cerului! Ele nu seamănă, nu seceră și nici nu strâng grânele în hambare; și totuși, Tatăl vostru cerească le hrănește. Nu sunteți voi, oare, mult mai de preț decât ele? ²⁷ Care dintre voi își poate prelungi viața cu un ceas, îngrijorându-se?

²⁸ Atunci de ce vă îngrijorați pentru haine? Gândiți-vă la florile de pe câmp. Vedeti cum cresc! Ele nici nu muncesc și nici nu țes. ²⁹ Dar eu vă spun că însuși Solomon, cu toată splendoarea sa, nu s-a îmbrăcat ca ele.

³⁰ Și dacă astfel îmbracă Dumnezeu iarba de pe câmp, care astăzi este, dar mâine va fi aruncată în cuptor, nu vă va îmbrăca El cu mult mai mult pe voi, oameni a căror credință este atât de mică? ³¹ Așa că nu vă îngrijorați spunând: «Ce vom mânca?» sau: «Ce vom bea?» sau: «Cu ce ne vom îmbrăca?» ³² Doar cei care nu-L cunosc pe Dumnezeu își fac griji pentru asemenea lucruri. Tatăl vostru cerească știe că aveți nevoie de toate aceste lucruri. ³³ Deci preocupați-vă mai întâi de Împărăția lui Dumnezeu și de dreptatea pe care-o cere El, și toate acestea vă vor fi date pe deasupra. ³⁴ Nu vă îngrijorați pentru ziua de mâine, căci ea va avea grijile ei. Fiecare zi cu grijile ei.

Despre judecată

(Lc. 6.37-38, 41-42)

7 Nu-i judecați pe alții, pentru a nu fi judecați, la rândul vostru, de Dumnezeu. ² Căci veți fi judecați în același fel în care îi judecați voi pe alții, iar cu măsura cu care măsurați veți fi, la rândul vostru, măsurați.

³ De ce vezi paiul din ochiul fratelui tău și nu vezi bârna

† MAMONA cuvânt evreiesc pentru „bogății”.

din ochiul tău? ⁴ Cum poți să-i spui fratelui tău: «Lasă-mă să-ți scot paiul din ochi!», când tu ai o bârnă în ochi? ⁵ Ipocritule, scoate-ți întâi bârna din ochiul tău pentru a vedea clar să scoți paiul din ochiul fratelui tău.

⁶ Nu dați câinilor ce e sfânt și nu aruncați perlele voastre la porci. Pentru că porcii le vor călca în picioare, iar câinii se vor întoarce și vă vor sfâșia.

Cereți și vi se va da

(Lc. 11.9-13)

⁷ Cereți, și vi se va da; căutați, și veți găsi; bateți, și vi se va deschide. ⁸ Căci oricine cere primește. Cine caută găsește și celui ce bate i se va deschide.

⁹ Dacă fiul vostru ar cere o bucată de pâine, nici unul dintre voi, care sunteți tați, nu i-ați da o piatră, nu-i așa? ¹⁰ Iar dacă ar cere un pește, nu i-ați da un șarpe, nu-i așa? ¹¹ Deci dacă voi înșivă, care sunteți răi, știți să dați daruri bune copiilor voștri, cu atât mai mult Tatăl vostru din ceruri va da lucruri bune celor ce I le cer.

Cea mai importantă regulă

¹² De aceea, faceți pentru alții tot ce ați vrea să facă ei pentru voi. Acesta este înțelesul Legii și al învățăturilor profeților.

Calea spre cer și calea spre iad

(Lc. 13.24)

¹³ Intrați pe poarta îngustă, pentru că largă este poarta și lată este calea care duce la pieire și mulți sunt cei ce intră pe ea. ¹⁴ Dar îngustă este poarta și plină de greutate este calea care duce spre viață și puțini sunt cei ce o găsesc.

Fiți atenți la faptele oamenilor

(Lc. 6.43-44; 13.25-27)

¹⁵ Feriți-vă de falșii profeți. Ei vin la voi în chip de oi, dar pe dinăuntru sunt lupi nemiloși. ¹⁶ Îi veți recunoaște după ceea ce fac. Pot culege oamenii struguri din spini sau smochine din măcăciuni? ¹⁷ Tot astfel, orice pom bun face roade bune, însă pomul rău face roade rele. ¹⁸ Un pom bun nu poate face fructe rele și nici un pom rău nu poate face fructe bune. ¹⁹ Fiecare pom care nu face roade bune este tăiat și aruncat în foc.

²⁰ Deci vă spun că-i veți recunoaște după ceea ce fac.

²¹ Nu oricine-Mi va zice: «Doamne, Doamne!» va intra în Împărăția cerurilor, ci doar cel ce va face voia Tatălui Meu din ceruri. ²² Mulți Îmi vor spune în ziua aceea: «Doamne, Doamne, n-am vorbit noi în Numele Tău? Nu am scos noi demoni în Numele Tău? Și nu am făcut noi minuni în Numele Tău?» ²³ Atunci le voi spune deschis: «Niciodată nu v-am cunoscut. Plecați de lângă Mine, nelegiuitorilor!»

Un om înțelept și un om nechibzuit

(Lc. 6.47-49)

²⁴ Așa că, oricine aude aceste cuvinte ale Mele și ascultă de ele este ca un om prevăzător care și-a zidit casa pe stâncă. ²⁵ A venit ploaia, apele s-au ridicat, vântul a suflat, izbind în casă. Dar casa nu s-a prăbușit pentru că avea temelie pe stâncă. ²⁶ Însă oricine aude cuvintele Mele și nu ascultă de ele este ca un om fără minte care și-a zidit casa pe nisip. ²⁷ A venit ploaia, apele s-au ridicat, vântul a suflat și a izbit casa. Și aceasta s-a prăbușit cu zgomot mare.”

²⁸ Când a terminat Isus de spus aceste cuvinte, mulțimile au rămas uimite de învățătura Lui, ²⁹ căci El îi învăța ca o persoană cu autoritate, nu cum îi învățau învățătorii Legii.

Isus vindecă un bolnav de lepră

(Mc. 1.40-45; Lc. 5.12-16)

8 Când a coborât Isus de pe munte, o mare mulțime de oameni L-a urmat. ² Atunci a venit la Isus un lepros, a îngenuncheat în fața Lui și a spus: „Doamne, dacă vrei, poți să mă vindec.”

³ Atunci Isus a întins mâna și l-a atins, spunându-i: „Da, vreau. Fii vindecat!” Și el s-a vindecat imediat de lepră. ⁴ Apoi Isus i-a zis: „Nu spune nimănui ce ți s-a întâmplat. Mai bine du-te și arată-te preotului. † Apoi adu darul pe care l-a poruncit Moise drept mărturie a vindecării voastre înaintea oamenilor.”

Vindecarea slujitorului unui centurion

(Lc. 7.1-10; Ioan 4.43-54)

⁵ În timp ce Isus intra în Capernaum, un centurion roman s-a apropiat și L-a implorat să-l ajute. ⁶ I-a spus: „Doamne, slujitorul meu este acasă, în pat. Este paralizat și are dureri mari.”

⁷ Atunci Isus i-a spus centurionului: „Voi veni și-l voi vindeca.”

⁸ Centurionul I-a răspuns: „Doamne, nu merit să vii în casa mea. Poruncește doar și slujitorul meu va fi vindecat. ⁹ Știu asta pentru că sunt un om sub autoritate și am soldați sub comanda mea. Îi spun unui soldat: «Du-te!» și se duce. Îi spun altuia: «Vino!» și vine. Și sclavului meu îi spun: «Fă lucrul acesta!» și el îl face.”

¹⁰ Când a auzit Isus aceste lucruri, a rămas uimit și le-a spus celor care-L urmau: „Vă spun adevărul: nu am găsit nicăieri în Israel o credință atât de mare. ¹¹ Și vă mai spun că mulți vor veni de la răsărit și de la apus și vor sta la masă cu Avraam, Isaac și Iacov în Împărăția cerurilor. ¹² Iar cei pentru care a fost pregătită Împărăția vor fi aruncați afară în întuneric, unde sunt plânsete și scrâșnet de dinți.”

† ARATĂ-TE PREOTULUI *Legea lui Moise stipula că un lepros trebuia să arate preotului că s-a vindecat.*

¹³ Apoi Isus i-a spus centurionului: „Du-te și să îți se împlinească după credința ta.” Iar slujitorul său s-a vindecat chiar în acel moment.

Isus vindecă mulți bolnavi; soacra lui Petru

(Mc. 1.29-34; Lc. 4.38-41)

¹⁴ Când a ajuns Isus acasă la Petru, a găsit-o pe soacra acestuia întinsă pe pat, cu febră mare. ¹⁵ El i-a atins mâna, iar febra a lăsat-o. Apoi ea s-a ridicat și a început să-I slujească.

¹⁶ Seara, I-au adus lui Isus mulți oameni posedați de duhuri rele. Și, cu o poruncă, Isus a alungat duhurile rele și i-a vindecat pe toți cei bolnavi. ¹⁷ Acestea s-au întâmplat pentru a se împlini tot ce fusese spus de către Dumnezeu prin profetul Isaia:

„Și a luat asupra Lui suferințele noastre și a purtat bolile noastre.”

Isaia 53.4

Cum să-L urmăm pe Isus

(Lc. 9.57-62)

¹⁸ Când a văzut Isus mulțimea din jurul Lui, a poruncit ucenicilor să treacă de cealaltă parte a mării. ¹⁹ Un învățător al Legii s-a apropiat de El și i-a spus: „Învățătorule, Te voi urma oriunde vei merge.”

²⁰ Atunci Isus i-a răspuns: „Vulpile au vizuini și păsările au cuiburi, dar Fiul omului nu are unde să-și așeze capul.”

²¹ Alt ucenic i-a spus: „Doamne, dă-mi voie mai întâi să mă duc și să-mi îngrop tatăl.”

²² Însă Isus i-a spus: „Urmează-Mă și lasă-i pe morți să-și îngroape morții.”

Isus liniștește furtuna

(Mc. 4.35-41; Lc. 8.22-25)

²³ Isus S-a urcat într-o barcă, iar ucenicii Săi L-au însoțit. ²⁴ Atunci a început pe mare o furtună atât de puternică, încât barca era acoperită de valuri. Isus dormea. ²⁵ Ucenicii s-au apropiat de El și L-au trezit, spunându-I: „Doamne, salvează-ne, fiindcă pierim!”

²⁶ El le-a spus: „De ce sunteți atât de fricoși, oameni cu credință puțină?” Apoi S-a sculat, a muștrat vânturile și marea, și s-a lăsat o liniște adâncă.

²⁷ Oamenii erau uimiți și spuneau: „Ce fel de om este acesta, de-L ascultă până și vânturile și marea?”

Isus scoate duhurile rele

(Mc. 5.1-20; Lc. 8.26-39)

²⁸ Când a ajuns Isus de partea cealaltă a mării, în ținutul gadarenilor, L-au întâmpinat doi oameni posedați de demoni care ieșiseră dintre morminte. Erau așa de periculoși, încât nimeni nu putea să treacă pe drumul acela. ²⁹ Ei strigau: „Ce vrei de la noi, Fiul lui Dumnezeu? Ai venit să ne chinuiești înainte de vreme?”

³⁰ Departe de ei era o turmă mare de porci care pășteau. ³¹ Așa că duhurile rele L-au rugat: „Dacă ne scoți afară din acești oameni, lasă-ne să ne ducem în turma de porci!”

³² Și Isus le-a spus: „Duceți-vă!” Și au ieșit afară și s-au dus în turma de porci. Apoi întreaga turmă s-a repezit în jos, de pe malul prăpăstios, și s-a înecat în mare. ³³ Cei ce îi păzeau au fugit în cetate și au spus tot ceea ce se întâmplase cu porcii și cu oamenii posedați de demoni. ³⁴ Astfel, toată cetatea a venit să-L întâlnească pe Isus. Și când L-au văzut, L-au rugat să plece din ținutul lor.

Vindecarea unui om paralizat

(Mc. 2.1-12; Lc. 5.17-26)

9 Isus S-a urcat într-o barcă, a trecut marea și a ajuns în cetatea Sa. ² Acolo I-au adus un om paralizat, care era întins pe un pat. Când le-a văzut Isus credința, i-a spus celui paralizat: „Curaj, copilul Meu! Păcatele îți sunt iertate.”

³ Atunci, unii dintre învățătorii Legii și-au zis: „Acest om Îl insultă pe Dumnezeu prin cuvintele sale.”

⁴ De vreme ce Isus le cunoștea gândurile, le-a spus: „De ce aveți gânduri rele în inimile voastre? ⁵ Ce este mai ușor? Să spui: «Păcatele îți sunt iertate» sau să spui: «Ridică-te și mergi»? ⁶ Vă voi arăta că Fiul omului are putere pe pământ să ierte păcatele.” Apoi i-a spus celui paralizat: „Ridică-te, ia-ți patul și du-te acasă.”

⁷ Cel paralizat s-a sculat și s-a dus acasă. ⁸ Când au văzut mulțimile aceste lucruri, s-au înspăimântat și L-au slăvit pe Dumnezeu pentru că a dat oamenilor o astfel de putere.

Matei Îl urmează pe Isus

(Mc. 2.13-17; Lc. 5.27-32)

⁹ Plecând de acolo, Isus a văzut un om, pe nume Matei, care stătea în locul unde se strângeau taxele și i-a spus: „Urmează-Mă!” Matei s-a ridicat și L-a urmat.

¹⁰ Pe când Isus lua masa acasă la Matei, au mai venit mulți alți vameși și păcătoși, care au stat la masă cu El și cu ucenicii Săi. ¹¹ Când au văzut fariseii acest lucru, au început să-i întrebe pe ucenici: „De ce mănâncă Învățătorul vostru împreună cu vameșii și păcătoșii?”

¹² Când a auzit Isus aceste cuvinte, le-a spus: „Nu oamenii sănătoși au nevoie de doctor, ci oamenii bolnavi. ¹³ Așa că duceți-vă și învățați ce înseamnă: «Milă voiesc, și nu jertfă!» † Căci nu am venit să-i chem pe cei dreți, ci pe cei păcătoși.”

Isus nu este un simplu profet

(Mc. 2.18-22; Lc. 5.33-39)

¹⁴ Atunci ucenicii lui Ioan s-au apropiat și L-au întrebat: „De ce noi și fariseii postim adesea, iar ucenicii Tăi nu postesc?”

† Citat din Osea 6.6.

¹⁵ Isus le-a spus: „Nuntașii nu se pot întrista când mirele este cu ei, nu-i așa? Dar vor veni zile când mirele nu va mai fi cu ei și atunci ei vor posti.

¹⁶ Nimeni nu coase un petic de stofă nouă la o haină veche, căci peticul ar trage din haină și ruptura s-ar mări. ¹⁷ Și nici nu se pune vin nou în burdufuri vechi, căci dacă se va face așa, burdufurile vor plesni, vinul se va vărsa, iar burdufurile vor fi distruse. De aceea, oamenii pun vinul nou în burdufuri noi și se păstrează amândouă.”

Isus redă viața unei fetițe și vindecă o femeie bolnavă
(Mc. 5.21-43; Lc. 8.40-56)

¹⁸ În timp ce Isus spunea aceste lucruri, un conducător al sinagogii a venit la El, a îngenuncheat înaintea Sa și I-a spus: „Fiica mea tocmai a murit. Dar vino și pune-Ți mâna peste ea și va trăi din nou.”

¹⁹ Isus S-a ridicat și a plecat cu el, împreună cu ucenicii Săi.

²⁰ Acolo era o femeie care suferea de doisprezece ani de o hemoragie puternică. Venind din spate, ea I-a atins tivul hainei, ²¹ pentru că își spunea încontinuu: „De-aș putea doar să-I ating haina, mă voi vindeca!”

²² Isus S-a întors și văzând-o, i-a spus: „Curaj, femeie! Credința ta te-a vindecat.” Iar femeia s-a vindecat chiar în clipa aceea.

²³ Când Isus a ajuns acasă la conducătorul sinagogii, i-a găsit acolo pe cântăreții din fluier care urmau să cânte la înmormântare. Și mai erau și mulți alți oameni care făceau mult zgomot. ²⁴ Isus a spus: „Plecați de aici! Căci fata nu este moartă, ci doar mea!” Însă ei au început să râdă de El. ²⁵ După ce a fost scoasă afară mulțimea, Isus a intrat, a luat-o pe fată de mână și ea s-a ridicat. ²⁶ Iar vestea s-a răspândit în tot ținutul acela.

Isus vindecă doi orbi

²⁷ După ce Isus a plecat de acolo, doi orbi L-au urmat strigând: „Ai milă de noi, Fiul lui David!”

²⁸ Când a intrat în casă, orbii s-au apropiat de El și Isus le-a spus: „Credeti că pot să vă vindec?” Ei au răspuns: „Da, Doamne!”

²⁹ Atingându-le ochii, Isus le-a spus: „Să vi se facă după credința voastră.” ³⁰ Și vederea le-a revenit. Apoi Isus le-a poruncit: „Să nu spuneți nimănui nimic!”

³¹ Dar ei au plecat și au răspândit vestea în tot ținutul acela.

³² Pe când cei doi plecau, niște oameni I-au adus un mut posedat de demon. ³³ După ce a fost scos demonul din el, mutul a început să vorbească. Mulțimile au rămas uimite și spuneau: „Nu s-a mai văzut niciodată așa ceva în Israel!”

³⁴ Dar fariseii ziceau: „Prin puterea prințului demonilor scoate El demonii!”

Lui Isus I se face milă de oameni

³⁵ Isus străbătea toate cetățile și satele, învățând oamenii în sinagogile lor, aducându-le Vestea Bună † despre Împărăția lui Dumnezeu și vindecând orice fel de boală și suferință. ³⁶ Când Isus a văzut mulțimile de oameni, I s-a făcut milă de ei, pentru că erau istoviți și neajutorați, ca oile fără păstor. ³⁷ Atunci le-a spus ucenicilor Săi: „Secerișul este mare, însă lucrătorii sunt puțini; ³⁸ așa că rugați pe Domnul secerișului să trimită lucrători la secerișul Său.”

Isus trimite apostolii

(Mc. 3.13-19; 6.7-13; Lc. 6.12-16; 9.1-6)

10 Isus i-a chemat la El pe cei doisprezece ucenici ai Săi și le-a dat putere să scoată duhurile rele și să vindece orice fel de dureri și de boli. ² Acestea erau numele celor doisprezece apostoli: cel dintâi, Simon (zis Petru) și fratele său, Andrei; Iacov, fiul lui Zebedei și fratele lui, Ioan; ³ Filip și Bartolomeu; Toma și Matei, vameșul; Iacov, fiul lui Alfeu și Tadeu; ⁴ Simon Zelotul și Iuda Iscarioteanul, care L-a trădat.

⁵ Pe aceștia doisprezece i-a trimis Isus, poruncindu-le: „Nu mergeți în ținuturile locuite de neevrei și nu intrați în vreo cetate samariteană. ⁶ Ci duceți-vă mai degrabă la oile pierdute ale Israelului ⁷ și predicați spunând: «Împărăția cerurilor este aproape.» ⁸ Vindecați-i pe cei bolnavi, înviați-i pe cei morți, vindecați-i pe leproși și scoateți demonii. Fără plată ați primit aceste binecuvântări, fără plată să dați. ⁹ Nu luați nici aur, nici argint, nici aramă în brâiele voastre. ¹⁰ Nu luați cu voi traistă pentru drum, nici haine de schimb, nici sandale în plus, nici toiag. Vă spun acest lucru pentru că lucrătorul merită să primească lucrurile de care are nevoie.

¹¹ Când intrați într-o cetate sau într-un sat, aflați cine este vrednic să vă primească și stați la el până la plecare. ¹² Când intrați în casa aceea, salutați-i pe cei ce locuiesc acolo. ¹³ Dacă acea casă este vrednică, pacea voastră să rămână cu ea, iar dacă nu este vrednică, luați-vă înapoi salutul de pace. ¹⁴ Dacă cineva nu vă primește sau nu vă ascultă cuvintele, plecați din casa sau din cetatea aceea și scuturați-vă praful de pe picioare. ¹⁵ Vă spun adevărul: în Ziua judecății, va fi mai ușor de îndurat pentru locuitorii Sodomei și Gomorei, decât pentru cetatea aceea.

Isus îi previne pe ucenicii Săi

(Mc. 13.9-13; Lc. 21.12-17)

¹⁶ Vă trimit ca pe niște oi în mijlocul lupilor. Așa că, fiți prudenți ca șerpilor și inocenți ca porumbeii. ¹⁷ Aveți grijă, căci oamenii vă vor da să fiți judecați și vă vor biciui în sinagogile lor. ¹⁸ Din cauza Mea, veți fi duși în fața guvernatorilor și împăraților, ca să depuneți mărturie

† VESTEA BUNĂ vestea că Dumnezeu a pregătit un mijloc prin care omul poate fi iertat de păcate și poate trăi etern cu Dumnezeu.

înaintea lor și înaintea neevreilor. ¹⁹ Iar când vă vor prinde, să nu vă îngrijorați de ceea ce veți spune sau cum veți spune, pentru că vi se vor da chiar în acel moment cuvintele potrivite. ²⁰ Amintiți-vă că nu voi veți vorbi, ci Duhul Tatălui vostru va vorbi în voi.

²¹ Fratele își va trimite la moarte fratele, iar părinții, pe copiii lor. Copiii se vor ridica împotriva părinților și-i vor omorî. ²² Toți vă vor urî din cauza Numelui Meu. În-să cine îndură până la sfârșit va fi mântuit. ²³ Când sunteți persecutați într-o cetate, fugiți în alta. Adevărat vă spun că nu veți fi străbătut toate cetățile lui Israel până la venirea Fiului omului.

²⁴ Un ucenic nu este mai presus de învățătorul său, nici un sclav mai presus de stăpânul său. ²⁵ Ucenicul să fie mulțumit dacă ajunge ca învățătorul său, iar sclavul, ca stăpânul său. Dacă L-au numit Beelzebul pe Stăpânul casei, cu atât mai mult îi vor trata așa pe cei din casa Lui.

Temeți-vă de Dumnezeu, și nu de oameni

(Lc. 12.2-7)

²⁶ Așa că nu vă temeți de ei. Căci tot ce este acoperit va fi descoperit și tot ce este ascuns va fi făcut cunoscut. ²⁷ Ce vă spun Eu la întuneric, voi să spuneți la lumină; și ce vă șoptesc la ureche, voi să strigați de pe acoperișurile caselor. ²⁸ Nu vă temeți de cei ceucid trupul, dar nu pot ucide sufletul. Ci mai degrabă temeți-vă de cel ce poate distruge și sufletul și trupul în iad. ²⁹ Nu se pot oare cumpăra două vrăbii cu un ban? Și totuși nici una din ele nu cade la pământ fără voia Tatălui vostru! ³⁰ Cât despre voi, până și firele de păr de pe cap vă sunt numărate! ³¹ Deci să nu vă fie teamă, căci voi sunteți mai valoroși decât multe vrăbii!

Despre credință

(Lc. 12.8-9)

³² Oricine își recunoaște credința în fața oamenilor, va fi recunoscut de Mine în fața Tatălui Meu din ceruri. ³³ Dar în cazul celui ce neagă în fața oamenilor că Mă cunoaște, voi nega și Eu în fața Tatălui Meu ceresc faptul că-l cunosc.

Isus poate aduce necazuri

(Lc. 12.51-53; 14.26-27)

³⁴ Să nu credeți că am venit să aduc pace pe pământ. Nu am venit să aduc pace, ci sabie. ³⁵ Am venit să împalinesc aceste cuvinte:

«Fiul se va ridica împotriva tatălui,
fiica împotriva mamei și nora împotriva soacrei.
Iar dușmanii omului vor fi chiar cei din familia sa.»

Mica 7.6

³⁷ Cel ce își iubește tatăl sau mama mai mult decât pe Mine, nu este vrednic de Mine. Nici cel ce își iubește fiul sau fiica mai mult decât pe Mine, nu este vrednic de Mine. ³⁸ Cel ce nu-și ia crucea și nu Mă urmează, nu este vrednic de Mine. ³⁹ Cel ce încearcă să-și păstreze

viața, o va pierde, dar cel ce-și pierde viața din cauza Mea, o va păstra.

Ajutorul dat ucenicilor lui Isus

(Mc. 9.41)

⁴⁰ Cel ce vă primește pe voi, Mă primește pe Mine, iar cel ce Mă primește pe Mine, Îl primește pe Cel ce M-a trimis. ⁴¹ Cel ce primește un profet pentru că acela este profet, va primi răsplata unui profet, și cel ce primește un om bun pentru că acela este un om bun, va primi răsplata unui om bun. ⁴² Oricine va da un pahar cu apă rece unuia dintre acești neînsemnați ucenici ai Mei, pentru că este ucenicul Meu, adevărat vă spun că-și va primi răsplata.”

11 După ce a terminat Isus de dat porunci celor doisprezece apostoli, a plecat de acolo pentru a-i învăța pe oameni și pentru a predica în cetățile Galileii.

Trimișii lui Ioan Botezătorul

(Lc. 7.18-35)

² Când Ioan, care era în închisoare, a auzit ce făcea Cristos, a trimis vorbă prin ucenicii săi ³ să-L întrebe: „Tu ești Acela care vine sau să așteptăm pe altul?”

⁴ Isus le-a răspuns: „Duceți-vă și spuneți-i lui Ioan ceea ce auziți și vedeți: ⁵ orbii văd, șchiopii pot să meargă, leproșii sunt vindecați, surzii aud, morții sunt înviați, iar săracilor li se spune Vestea Bună. ⁶ Fericit este cel pentru care Eu nu sunt o piatră de poticnire!”

⁷ În timp ce ei plecau, Isus a început să vorbească multimilor despre Ioan: „Ce-ați ieșit să vedeți în pustie? O trestie îndoindu-se în vânt? ⁸ Atunci ce-ați ieșit să vedeți? Un om îmbrăcat în haine frumoase? Ascultați! Cei ce poartă haine frumoase se află în palatele împăraților. ⁹ Deci, ce-ați ieșit să vedeți? Un profet? Da, vă spun, chiar mai mult decât un profet! ¹⁰ El este cel despre care vorbește Scriptura când spune:

«Iată! Îl trimit pe mesagerul Meu înaintea Ta,
El Îți va pregăti calea.»

Maleahi 3.1

¹¹ Adevărat vă spun că, dintre toți oamenii născuți pe acest pământ, nu a fost niciodată vreunul mai mare decât Ioan Botezătorul. Și totuși, cel mai mic din Împărăția cerurilor este mai mare decât el. ¹² Din zilele lui Ioan Botezătorul până acum, Împărăția cerurilor a suferit atacuri puternice, oamenii răi au încercat să intre în ea cu forța. ¹³ Căci toți profeții și Legea au profețit, înainte de Ioan, despre Împărăție. ¹⁴ Și dacă vreți să acceptați ce spun acestea, el este Ilie †, cel a cărui venire a fost vestită. ¹⁵ Cine are urechi de auzit, să audă!

¹⁶ Cu cine voi asemăna această generație? Seamănă cu niște copii care stau în piețe, strigând unii către ceilalți, ¹⁷ și spunând:

«V-am cântat din fluier,
dar n-ați dansat.

† ILIE VEZI MAL. 4.5-6.

V-am cântat cântece de jale,
dar n-ați bocit.»

¹⁸ Când a venit Ioan, care nici nu mânca, nici nu bea, au spus: «E posedat de un duh rău!» ¹⁹ A venit Fiul omului, care mănâncă și bea, iar ei spun: «Uitați-vă la El! Este un mândăcios și un bețiv! E prieten cu vameșii și cu păcătoșii!» Dar înțelepciunea își dovedește dreptatea prin faptele sale!

Avertizarea necredincioșilor

(Lc. 10.13-15)

²⁰ Apoi Isus a început să mustre cetățile în care fuseseră făcute cele mai multe din minunile [†] Lui, pentru că locuitorii lor nu-și schimbaseră viața și nu încetaseră să păcătuiască. ²¹ „Vai de tine, Horazine! Vai de tine, Betsaida! Pentru că, dacă minunile făcute în voi ar fi avut loc în Tir și Sidon, locuitorii lor de mult și-ar fi schimbat viața. Oamenii aceia ar fi purtat pânză de sac și ar fi turnat cenușă pe ei ca să arate că regretă păcatele pe care le-au comis. ²² Dar vă spun că în Ziua judecării va fi mai ușor de îndurat pentru Tir și Sidon decât pentru voi! ²³ Iar tu, Capernaume, crezi că vei fi înălțat până la cer? Nu, ci vei fi aruncat în iad! Căci dacă minunile făcute în tine ar fi fost făcute în Sodoma, cetatea aceea ar fi dăinuit până în ziua de azi. ²⁴ Dar vă spun că în Ziua judecării va fi mai ușor de îndurat pentru cei din Sodoma decât pentru tine.”

Lucrurile descoperite celor simpli. Jugul lui Isus

(Lc. 10.21-22)

²⁵ Atunci Isus a spus: „Te laud, Tată, Domn al cerurilor și al pământului, pentru că ai ascuns aceste lucruri de cei înțelepți și pricepuți și le-ai dezvăluit celor simpli.

²⁶ Da, Tată, căci aceasta a fost voia Ta.

²⁷ Toate Mi-au fost date de către Tatăl Meu; și nimeni nu-L cunoaște pe Fiul, în afară de Tatăl. Și nimeni nu-L cunoaște pe Tatăl, în afară de Fiul și de cel căruia vrea Fiul să i-L descopere.

²⁸ Veniți la Mine, toți cei care sunteți oboșiți și cărați poveri grele. Eu vă voi da odihnă. ²⁹ Luați jugul Meu asupra voastră și învățați de la Mine, pentru că Eu sunt blând și smerit; și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre. ³⁰ Pentru că jugul pe care vă cer Eu să-l acceptați este ușor, iar povara pe care v-o dau Eu s-o purtați nu este grea.”

Ziua sabatului

(Mc. 2.23-28; Lc. 6.1-5)

12 Cam în aceeași vreme, Isus mergea prin lanurile de grâu, într-o zi de sabbat. Ucenicilor li s-a făcut foame și au început să smulgă spice de grâu ca să le mănânce. ² Când au văzut fariseii acest lucru, I-au spus: „Iată, ucenicii Tăi fac un lucru care nu este permis de Lege într-o zi de sabbat!”

[†] MINUNI lucrări uimitoare făcute prin puterea lui Dumnezeu.

³ Atunci Isus le-a răspuns: „Nu ați citit oare ce-au făcut David și cei care erau cu el, atunci când le-a fost foame? ⁴ El a intrat în Casa Domnului și a mâncat pâinea sfântă, dăruită lui Dumnezeu, deși Legea nu le permitea, lui și celor care erau cu el, să o mănânce, ea fiind rezervată preoților. ⁵ Sau n-ați citit în Lege că, în ziua de sabbat, preoții încalcă sabbatul în Templu și nu sunt considerați vinovați? ⁶ Dar vă spun că aici e cineva mai important decât Templul. ⁷ Dacă ați fi știut ce înseamnă: «Milă vreau, și nu jertfe» ^{††}, nu i-ați fi condamnat pe cei nevinovați!

⁸ Pentru că Fiul omului este Domn al sabbatului.”

Isus vindecă un om în ziua de sabbat

(Mc. 3.1-6; Lc. 6.6-11)

⁹ Apoi Isus a plecat de acolo și a intrat în sinagoga lor. ¹⁰ Era acolo un om cu mâna paralizată. Pentru a-L putea acuza, ei L-au întrebat: „Este permis să vindeci în ziua de sabbat? [‡]”

¹¹ Isus a răspuns: „Dacă unul dintre voi are o oaie și în ziua de sabbat oaia cade într-o groapă, nu o apucați și o ridicați afară din groapă? ¹² Cu siguranță, un om este mai important decât o oaie! Deci este permis să faci bine în ziua de sabbat!”

¹³ Apoi Isus i-a spus omului cu mâna paralizată: „Întinde-ți mâna!”, iar omul a întins-o și mâna s-a însănătoșit, făcându-se la fel ca mâna cealaltă. ¹⁴ Fariseii au ieșit afară și au început să facă planuri pentru a-L ucide.

Isus, Alesul Domnului

¹⁵ Isus a aflat și a plecat de acolo. L-au urmat mari mulțimi de oameni, iar El i-a vindecat pe toți ¹⁶ și le-a poruncit să nu spună și altora cine era El, ¹⁷ pentru a se împlini ceea ce fusese spus prin profetul Isaia:

¹⁸ „Acesta este Slujitorul Meu, pe care L-am ales,

Fiul Meu iubit în care Îmi găsesc plăcerea!

Voi pune Duhul Meu peste El

și va vesti popoarelor judecata.

¹⁹ El nu Se va certa și nu va striga,

iar oamenii nu-I vor auzi glasul pe străzi.

²⁰ El nu va rupe o trestie îndoită,

nici nu va stinge o lampă care pâlpâie, până la victoria judecării.

²¹ Toate popoarele își vor pune speranța în El.”

Isaia 42.1-4

Puterea lui Isus vine de la Dumnezeu

(Mc. 3.20-30; Lc. 11.14-23; 12.10)

²² Atunci I-au adus un om orb și mut, posedat de un demon, iar Isus l-a vindecat. Și omul a început să vorbească și să vadă. ²³ Mulțimile, uimite, au început să spună: „Ar putea fi acesta Fiul lui David?”

^{††} Citat din Osea 6.6. [‡] „SĂ VINDECI ... SABBAT” Legea evreiască interzicea lucrul în ziua de sabbat.

²⁴ Când au auzit fariseii acest lucru, au zis: „El scoate demonii prin puterea lui Beelzebul, prințul demonilor.”

²⁵ Isus, știindu-le gândurile, le-a spus: „Orice împărăție dezbinată va fi distrusă. Și nici o cetate sau casă dezbinată nu va dăinui. ²⁶ Și dacă Satan îi scoate pe demonii lui †, este dezbinat împotriva lui însuși. Atunci cum va dăinui împărăția lui? ²⁷ Dacă Eu scot demonii prin puterea lui Beelzebul, ucenicii voștri prin a cui putere îi scot? Chiar ei vă vor dovedi că greșiți. ²⁸ Pe de altă parte, dacă Eu scot demoni prin puterea Duhului lui Dumnezeu, atunci Împărăția lui Dumnezeu a venit deja peste voi.

²⁹ Cum poate intra cineva în casa unui om puternic și să-l jefuiască, fără să-l lege mai întâi? Numai atunci va putea să-i fure din casă.

³⁰ Cine nu este cu Mine este împotriva Mea, iar cine nu strânge cu Mine risipește. ³¹ De aceea, vă spun că orice păcat și orice fel de cuvinte defăimătoare pot fi iertate oamenilor; numai cele împotriva Duhului nu pot fi iertate. ³² Oricine vorbește împotriva Fiului omului poate fi iertat, dar nici o blasfemie împotriva Sfântului Duh nu poate fi iertată, nici în lumea aceasta, nici în cea viitoare.

Faptele tale arată cine ești

(Lc. 6.43-45)

³³ Vă trebuie un pom bun ca să dea rod bun. Dacă aveți un pom rău, va da roade rele. Căci pomul se cunoaște după rodul său. ³⁴ Pui de șerpi! Cum puteți să spuneți lucruri bune, când voi sunteți răi? Cuvintele omului vin din ceea ce este în inima lui. ³⁵ Un om bun scoate lucrurile bune adunate în el, pe când un om rău scoate lucrurile rele adunate în el. ³⁶ Dar vă spun că, în Ziua judecății, oamenii vor da socoteală pentru fiecare cuvânt fără rost pe care l-au spus. ³⁷ Cuvintele tale sunt cele care te vor găsi nevinovat sau te vor condamna.”

Iudeii vor o dovadă

(Mc. 8.11-12; Lc. 11.29-32)

³⁸ Atunci niște învățători ai Legii și niște farisei I-au zis: „Învățătorule, vrem să vedem un semn †† făcut de Tine!”

³⁹ Dar El le-a răspuns: „Această generație rea și necredincioasă caută un semn. Dar nu i se va da nici un semn, în afară de semnul profetului Iona. ⁴⁰ Așa cum Iona a stat în pântecul celui pește uriaș timp de trei zile și trei nopți, așa va sta și Fiul omului în inima pământului trei zile și trei nopți. ⁴¹ În Ziua judecății, locuitorii Ninivei ‡ se vor ridica o dată cu această generație și o vor acuza, pentru că ei și-au schimbat inima și viața în urma celor predicate de Iona. Și iată că aici este Cineva mai important decât Iona! ⁴² În Ziua judecă-

† ÎI SCOATE PE DEMONII LUI lit. Satan îl scoate pe Satan. †† SEMN miracol, lucru neobișnuit făcut prin puterea lui Dumnezeu. ‡ NINI-VE cetate în care a predicat Iona; vezi Iona 3.

ții, împărăteasa din sud †† se va ridica alături de această generație ca să o acuze, pentru că ea a venit de la marginile pământului să audă înțelepciunea lui Solomon. Dar aici este Cineva mai important decât Solomon.

Răutatea oamenilor

(Lc. 11.24-26)

⁴³ Când un duh rău iese din trupul unui om, umblă prin locuri secetoase, căutând odihnă, dar n-o poate găsi. ⁴⁴ Și atunci spune: «Mă voi întoarce în casa din care am plecat». Se întoarce și o găsește goală, măturată și în ordine. ⁴⁵ Apoi se duce și mai aduce cu el alte șapte duhuri, care sunt și mai rele. Și intră toate și locuiesc acolo, iar starea omului ajunge și mai rea decât era înainte.”

Familia lui Isus

(Mc. 3.31-35; Lc. 8.19-21)

⁴⁶ În timp ce Isus vorbea mulțimilor, au venit mama și frații Lui și stăteau afară pentru că vroiau să-I vorbească. ⁴⁷ Cineva i-a spus: „Mama Ta și frații Tăi stau afară și vor să-Ți vorbească!”

⁴⁸ Isus i-a răspuns celui care vorbește: „Cine este mama Mea și cine sunt frații Mei?” ⁴⁹ Apoi, arătând spre ucenicii Săi, a spus: „Iată-i pe mama Mea și pe frații Mei! ⁵⁰ Căci oricine face voia Tatălui Meu din ceruri este fratele, sora și mama Mea!”

Pilda semănătorului

(Mc. 4.1-9; Lc. 8.4-8)

13 În aceeași zi, Isus a ieșit din casă și S-a așezat pe țărmlul mării. ² Mulțimi mari de oameni s-au strâns în jurul Lui, așa că S-a suit într-o barcă și a stat jos, în timp ce mulțimea stătea pe țărml. ³ Le-a vorbit despre multe lucruri, folosind pilde. El a spus: „Un fermier a ieșit să semene. ⁴ În timp ce semăna, niște semințe au căzut lângă drum și păsările au venit și le-au mâncat. ⁵ Alte semințe au căzut pe locuri stâncoase, unde nu era mult pământ. Au răsărit imediat pentru că pământul nu era destul de adânc. ⁶ Dar când a răsărit soarele, s-au veștejit și, pentru că nu aveau rădăcini, s-au uscat. ⁷ Alte semințe au căzut între spini, care au crescut și le-au înăbușit. ⁸ Iar altele au căzut pe pământ bun și au dat o recoltă de o sută, de șaiszeci sau de treizeci de ori mai mare decât ceea ce fusese semănat. ⁹ Cine are urechi de auzit, să audă!”

De ce folosește Isus pilde

(Mc. 4.10-12; Lc. 8.9-10)

¹⁰ Ucenicii Săi s-au apropiat și L-au întrebat: „De ce le vorbești în pilde?”

†† ÎMPĂRĂTEASA DIN SUD împărăteasa din Seba, care a călătorit aproape două mii de km pentru a afla despre înțelepciunea lui Dumnezeu de la Solomon. Vezi 1 Împ. 10.1-13.

¹¹ Isus le-a răspuns: „Numai vouă vi s-a dat dreptul de a cunoaște tainele Împărăției cerurilor, nu și celorlalți. ¹² Celui ce are, i se va da și va avea mai mult decât are nevoie. Dar celui ce nu are, i se va lua până și puținel pe care-l are. ¹³ De aceea le vorbesc în pilde: căci ei, cu toate că văd, nu văd cu adevărat, și, cu toate că aud, nu aud sau nu înțeleg cu adevărat. ¹⁴ Pentru ca în ei să se împlinescă profeția lui Isaia:

«Veți tot asculta, dar nu veți înțelege.

Vă veți tot uita și nu veți vedea.

¹⁵ Căci inima acestor oameni este împietrită.

Și-au acoperit urechile, și-au închis ochii, ca nu cumva să vadă și să audă,

să înțeleagă și să se întoarcă la Mine, iar Eu să-i vindec.»

Isaia 6.9-10

¹⁶ Fericiți sunteți voi, pentru că ochii voștri văd și urechile voastre aud! ¹⁷ Vă spun adevărul: mulți profeti și oameni drepecți au vrut să vadă lucrurile pe care le vedeți voi, dar nu le-au văzut; și au vrut să audă ce auziți voi, dar nu au auzit.

Înțelesul pildei semănătorului

(Mc. 4.13-20; Lc. 8.11-15)

¹⁸ Ascultați deci înțelesul pildei semănătorului. ¹⁹ Sămânța căzută lângă drum este cel ce aude vestea despre Împărăție și nu o înțelege: Cel Rău vine și ia ce a fost sădit în inima sa. ²⁰ Sămânța care a căzut pe locuri stâncoase este cel ce aude cuvântul și-l primește imediat și cu bucurie. ²¹ Dar nu rămâne mult, pentru că nu îl lasă să pătrundă adânc în inima sa. Iar când vin necazurile și persecuțiile din cauza cuvântului, imediat renunță. ²² Sămânța căzută între spini este cel ce aude cuvântul, dar vin grijile acestei vieți și falsa strălucire a bogăției și înăbușă cuvântul, care nu dă roade. ²³ Sămânța care a căzut pe pământ bun este cel ce aude și înțelege cuvântul și dă o recoltă de o sută, de șaizeci sau de treizeci de ori mai mare.”

Pilda neghinei

²⁴ Isus le-a spus altă pildă: „Împărăția cerurilor este ca omul care a semănat sămânța bună pe ogorul său. ²⁵ Dar în timp ce toți dormeau, a venit dușmanul său, a semănat neghină între grâu și a plecat. ²⁶ Când grâul a înmugurit și a crescut, a apărut și neghina o dată cu el. ²⁷ Slujitorii au venit la stăpânul lor și i-au spus: «Stăpâne, ai semănat sămânță bună pe ogorul tău, nu-i așa? Atunci de unde are și neghină?»

²⁸ El le-a răspuns: «Un dușman a făcut asta!»

Iar slujitorii l-au întrebat: «Vrei să mergem pe câmp să smulgem neghina?»

²⁹ Stăpânul le-a zis: «Nu, pentru că atunci când smulgeți neghina s-ar putea să smulgeți și grâul o dată cu ea. ³⁰ Lăsați-le să crească până la seceriș, iar la timpul recoltei le voi spune secerătorilor: «Strângeți mai întâi

neghina, legați-o în snopi ca s-o ardem, iar grâul strângeți-l în grânarul meu.»”

Alte pilde

(Mc. 4.30-34; Lc. 13.18-21)

³¹ Isus le-a spus o altă pildă: „Împărăția cerurilor este ca un bob de muștar pe care cineva l-a însămânțat în ogorul său. ³² Este cea mai mică dintre toate semințele, dar când crește ajunge cea mai mare dintre toate plantele. Devine un copac, unde vin păsările și-și fac cuiburi pe ramurile sale!”

³³ Le-a spus încă o pildă: „Împărăția cerurilor este precum drojdia pe care o femeie a amestecat-o cu trei măsuri de făină, lăsând apoi întreg aluatul să crească.”

³⁴ Isus a spus mulțimilor toate aceste lucruri în pilde. De fapt, nu le vorbea decât în pilde, ³⁵ pentru ca să se împlinescă ceea ce fusese spus prin profet:

„Îmi voi deschide gura și voi vorbi în pilde,

spunând lucruri ascunse încă de la crearea lumii!”

Psalmul 78.2

Înțelesul pildei cu neghina

³⁶ Apoi Isus a dat drumul mulțimilor și s-a dus în casă. Ucenicii Săi s-au apropiat și I-au zis: „Spune-ne: ce înțeles are pilda neghinei?”

³⁷ Isus le-a răspuns: „Cel ce seamănă sămânța cea bună este Fiul omului. ³⁸ Ogorul este lumea. Iar sămânța cea bună sunt cei care aparțin Împărăției. Neghina sunt cei care aparțin Celui Rău. ³⁹ Dușmanul care a semănat neghina este Diavolul, recoltatul este sfârșitul lumii †, iar secerătorii sunt îngerii.

⁴⁰ Căci după cum neghina a fost strânsă și aruncată în foc, așa va fi și la sfârșitul lumii. ⁴¹ Fiul omului își va trimite îngerii și ei îi vor strânge în afara Împărăției Sale pe toți cei care i-au făcut pe oameni să păcătuiască și pe cei care fac ce este rău ⁴² și îi vor arunca în cuptorul încins. Acolo vor fi plânsete și scrâșnet de dinți.

⁴³ Iar cei drepecți vor străluci ca soarele în Împărăția Tatălui lor. Cine are urechi de auzit, să audă!

Pilda comorii

⁴⁴ Împărăția cerurilor este ca o comoară îngropată pe câmp. Un om a găsit-o și a îngropat-o la loc. A fost atât de fericit încât s-a dus, a vândut tot ce avea și a cumpărat acel ogor.

Pilda perlei

⁴⁵ Tot așa, Împărăția cerurilor este ca un negustor care caută perle fine. ⁴⁶ Când a găsit o perlă foarte scumpă, s-a dus, a vândut tot ce avea și a cumpărat-o.

Pilda năvodului

⁴⁷ Împărăția cerurilor este asemenea unui năvod aruncat în mare și care a prins tot felul de pești.

† LUME lit. „veac” sau „timp”.

⁴⁸ Când s-a umplut, pescarii l-au tras la țârm, s-au așezat și au ales peștii buni și i-au pus în coșuri, iar pe cei răi i-au aruncat. ⁴⁹ Așa va fi și la sfârșitul lumii. Îngerii vor veni, îi vor despărți pe cei răi de cei drekți, ⁵⁰ și-i vor arunca în cuptorul încins. Acolo vor fi plânsete și scrâșnet de dinți."

⁵¹ Isus i-a întreat pe ucenici: „Ați înțele voi toate aceste lucruri?"

Ei au răspuns: „Da, le-am înțele."

⁵² El le-a zis: „De aceea, orice învățător al Legii care a fost învățat despre Împărăția cerurilor este ca un gospodar care scoate lucruri noi, dar și lucruri vechi, din camera sa."

Isus în Nazaret

(Mc. 6.1-6; Lc. 4.16-30)

⁵³ După ce a terminat de spus aceste pilde, Isus a plecat de acolo ⁵⁴ și s-a dus în cetatea Sa natală. A început să-i învețe pe oameni în sinagoga lor. Toți erau uimiți și întreatu: „De unde are El toată înțelepciunea și minunile acestea? ⁵⁵ Nu este El fiul tâmplarului? Nu este Maria mama Lui și nu sunt frații Săi Iacov, Iosif, Simon și Iuda? ⁵⁶ Și nu sunt toate surorile Lui cu noi? Atunci de unde are El toate acestea?" ⁵⁷ Și din această cauză, le era greu să creadă în El.

Isus le-a spus: „Nici un profet nu este prețuit în cetatea sau în casa lui."

⁵⁸ Așa că nu a făcut multe minuni acolo, pentru că ei nu credeau.

Irod află despre Isus

(Mc. 6.14-29; Lc. 9.7-9)

14 În acest timp, Irod, guvernatorul Galileii, a auzit veștile despre Isus. ² El le-a spus slujitorilor săi: „Acest om este Ioan Botezătorul; s-a sculat din morți și de aceea poate face toate aceste minuni!"

Uciderea lui Ioan Botezătorul

³ Cu ceva timp în urmă, Irod îl arestase pe Ioan, punându-l în lanțuri și aruncându-l în închisoare, la cerea Irodiadei, soția fratelui său, Filip. ⁴ Ioan îi spusese de mai multe ori: „Nu-ți este permis să te căsătorești cu ea." ⁵ De aceea ar fi vrut să-l omoare, însă îi era teamă de mulțimea care-l considera pe Ioan un profet.

⁶ De ziua lui Irod, fata Irodiadei a dansat pentru el și oaspeții săi. Lui Irod i-a plăcut atât de mult, ⁷ încât a promis prin jurământ că-i va da orice va cere. ⁸ Îndemnată de mama sa, ea i-a spus: „Dă-mi capul lui Ioan Botezătorul pe o tavă!" ⁹ Cu toate că s-a întristat foarte mult, a poruncit ca dorința să-i fie îndeplinită, din cauza jurământului său și a oaspeților. ¹⁰ A trimis niște oameni în închisoare să-i taie capul lui Ioan. ¹¹ Capul a fost adus pe o tavă și dat fetei, care l-a dus mamei sale. ¹² Ucenicii lui Ioan au venit, i-au luat trupul și l-au îngropat; apoi s-au dus și I-au spus lui Isus.

Hrănirea celor cinci mii de oameni

(Mc. 6.30-44; Lc. 9.10-17; Ioan 6.1-14)

¹³ Când a aflat Isus, a plecat de acolo singur, într-o barcă, spre un ținut pustiu. Mulțimile au auzit aceasta și l-au urmat pe jos din cetățile lor. ¹⁴ Când a ajuns pe țârm și a văzut o mare mulțime de oameni, lui Isus i s-a făcut milă și i-a vindecat pe cei care erau bolnavi.

¹⁵ Cum s-a înserat, ucenicii au venit la El și l-au spus: „Locul acesta este pustiu și e târziu.

¹⁶ Dă drumul mulțimilor să meargă în sate, să-și cumpere mâncare!" Dar Isus le-a zis: „Nu trebuie să plece. Dați-le voi să mănânce!"

¹⁷ Ucenicii l-au spus: „Nu avem decât cinci pâini și doi pești!"

¹⁸ Atunci Isus a zis: „Aduceți-Mi-le aici!" ¹⁹ A poruncit mulțimilor să se așeze pe iarbă. Și ținând în mână cele cinci pâini și cei doi pești, și-a ridicat privirea spre cer și l-a mulțumit lui Dumnezeu pentru mâncare. Apoi, a rupt pâinea și a dat-o ucenicilor Săi, iar ucenicii au dat-o oamenilor. ²⁰ Toți au mâncat și s-au săturat. Când au terminat, ucenicii au umplut douăsprezece coșuri cu resturile rămase. ²¹ Erau cinci mii de bărbați care au mâncat, fără să mai fie numărate femeile și copiii.

Isus merge pe apă

(Mc. 6.45-52; Ioan 6.16-21)

²² Îndată după aceea, Isus i-a pus pe ucenici să urce în barcă și să treacă de cealaltă parte a mării, înaintea Lui, în timp ce El dădea drumul mulțimilor. ²³ După ce a dat drumul mulțimilor, a mers pe munte, la o parte, să se roage. La venirea serii, El era acolo singur. ²⁴ Barca era deja la mare depărtare de țârm, fiind clătinată de valuri, pentru că plutea contra vântului.

²⁵ Între orele trei și șase dimineața, Isus a venit către ei, mergând pe mare. ²⁶ Ucenicii Săi, văzându-l mergând pe mare, s-au îngrozit și au zis: „Este o stafie!" Și au țipat de frică.

²⁷ Imediat, Isus le-a vorbit: „Curaj, Eu sunt! Nu vă temeți!"

²⁸ Petru l-a răspuns: „Doamne, dacă ești Tu, poruncește-mi să vin către Tine pe apă!"

²⁹ Isus i-a spus: „Vino!"

Petru s-a dat jos din barcă și a mers pe apă, către Isus. ³⁰ Dar când a văzut ce puternic era vântul, i s-a făcut frică. A început să se scufunde și a strigat: „Doamne, salvează-mă!"

³¹ Imediat, Isus a întins mâna și l-a prins, spunându-i: „Puțin credinciosule, de ce te-ai îndoit?"

³² Când s-au urcat în barcă, vântul s-a oprit. ³³ Și cei din barcă l-au închinat, spunând: „Ești cu adevărat Fiul lui Dumnezeu!"

Isus vindecă mulți bolnavi

(Mc. 6.53-56)

³⁴ Au trecut marea și au ajuns pe țărmul Ghenezareului. ³⁵ Când locuitorii aceluia ținut L-au recunoscut pe Isus, au trimis vorbă către tot ținutul înconjurător. Așa că I-au adus toți bolnavii ³⁶ și L-au implorat să le dea voie numai să-I atingă marginea hainei. Și toți cei care au atins-o s-au vindecat.

Legea lui Dumnezeu și legile oamenilor

(Mc. 7.1-23)

15 Apoi niște farisei și învățători ai Legii din Ierusalim s-au apropiat de Isus și L-au întrebat: ² „De ce încalcă ucenicii Tăi legile moștenite de la strămoșii noștri și nu-și spală mâinile înainte de masă?”

³ Drept răspuns, Isus i-a întrebat: „Dar voi de ce încălcați porunca lui Dumnezeu, de dragul regulilor voastre? ⁴ Căci Dumnezeu a spus: «Respectă-i pe tatăl tău și pe mama ta!» † și «Oricine își vorbește de rău tatăl sau mama trebuie să fie pedepsit cu moartea!» †† Dar voi ziceți: Oricine spune tatălui sau mamei sale: «Nu te pot ajuta, căci tot ce am și cu ce v-aș fi putut ajuta este pus deoparte pentru Dumnezeu», ⁶ nu trebuie să-și respecte tatăl.” Așa că ați desființat porunca lui Dumnezeu, de dragul acestor reguli pe care le aveți. ⁷ Ipocriților! Bine a zis Isaia când a profetizat despre voi, spunând:

⁸ «Poporul acesta Mă onorează doar cu buzele, dar departe de Mine le sunt inimile. ⁹ Închinarea lor este lipsită de rost, pentru că învățătura dată de ei oamenilor constă în reguli făcute de om!»

Isaia 29.13

¹⁰ Isus a chemat mulțimea la El și a spus: „Ascultați și înțelegeți! ¹¹ Nu ceea ce intră în gura omului îl face necurat, ci mai degrabă ceea ce iese din gura sa.”

¹² Apoi ucenicii Lui s-au apropiat și I-au zis: „Știi că fariseii s-au simțit jigniți când au auzit ce-ai spus?”

¹³ Isus le-a răspuns: „Orice plantă care nu a fost sădită de Tatăl Meu ceresc va fi smulsă. ¹⁴ Așa că, lăsați-i! Sunt orbi care-i conduc pe ceilalți orbi. Iar dacă un orb conduce un alt orb, amândoi vor cădea într-un șanț.”

¹⁵ „Spune-ne înțelesul acelei pilde!”, a zis Petru.

¹⁶ Isus a răspuns: „Nici voi nu înțelegeți? ¹⁷ Nu pricepeți că orice intră pe gură, în stomac, este dat apoi afară? ¹⁸ Ce iese din gură vine din inimă. Și ce vine din inimă îl face pe om să nu fie acceptat de Dumnezeu.

¹⁹ Căci din inimă vin toate relele: gândurile rele, adulterul, uciderea, desfrânarea, furtul, mărturia mincinoasă și defăimarea. ²⁰ Acestea îl fac pe om să nu fie acceptat de Dumnezeu. Dar mâncatul cu mâinile nespălate nu îl face pe om inacceptabil înaintea lui Dumnezeu.”

Isus ajută o femeie canaanită

(Mc. 7.24-30)

²¹ Isus a plecat de acolo și s-a dus în ținutul Tirului și al Sidonului. ²² O femeie canaanită din acel ținut a ieșit afară și a început să strige: „Ai milă de mine, Doamne, Fiu al lui David! Fiica mea este posedată de un demon și suferă mult!”

²³ Isus nu i-a dat nici un răspuns, așa că ucenicii au venit la El și au început să-L roage, spunând: „Trimite-o de aici! Vine după noi și strigă.”

²⁴ Isus a răspuns: „Sunt trimis doar pentru oile pierdute ale poporului lui Israel!”

²⁵ Atunci femeia a venit, I s-a închinat și a spus: „Doamne, ajută-mă!”

²⁶ Isus i-a spus: „Nu este bine să iei mâncarea copiilor și s-o dai la câini!”

²⁷ „Așa este, Doamnel!”, spuse ea. „Dar până și câinii mănâncă firimiturile care cad de la masa stăpânilor lor!”

²⁸ Isus i-a zis: „Femeie, mare este credința ta! Fie ca dorința să ți se îndeplinească!” Chiar atunci fiica ei a fost vindecată.

Isus îi vindecă pe mulți

²⁹ Isus a plecat de acolo și s-a dus pe țărmul mării Galileii. S-a urcat pe un deal și a stat jos.

³⁰ Mari mulțimi de oameni au venit la Isus, aducând cu ei șchiopi, orbi, infirmi, surdo-muți și alți bolnavi, pe care i-au așezat la picioarele Sale. Și Isus i-a vindecat.

³¹ Mulțimea a rămas uimită văzând muți care vorbeau, infirmi care erau din nou sănătoși, șchiopi care mergeau bine și orbi care vedeau. Și oamenii L-au laudat pe Dumnezeul lui Israel.

A doua înmulțire a pâinilor

(Mc. 8.1-10)

³² Isus i-a chemat pe ucenici și le-a spus: „Mi-e milă de acești oameni. Sunt cu Mine de trei zile și nu au nimic să mănânce. Nu vreau să le dau drumul înfometatei pentru că s-ar putea să leșine pe drum.”

³³ Ucenicii I-au zis: „De unde să luăm destulă pâine să hrănim această mare mulțime, într-un loc pustiu ca acesta?”

³⁴ Isus i-a întrebat: „Câte pâini aveți?”

„Șapte pâini și câțiva peștișori”, au răspuns ei. ³⁵ Isus a poruncit mulțimii să stea jos, pe pământ. ³⁶ Apoi, a luat cele șapte pâini și peștii și I-a mulțumit lui Dumnezeu. Le-a împărțit și a început să le dea ucenicilor, iar ucenicii le-au dat oamenilor. ³⁷ Toți au mâncat până s-au săturat. Apoi ucenicii au strâns resturile în șapte coșuri. ³⁸ Erau acolo patru mii de bărbați care au mâncat, fără a se mai pune la socoteală femeile și copiii. ³⁹ După ce a dat drumul mulțimilor, Isus s-a urcat într-o barcă și a trecut în ținutul Magdalei.

Conducătorii iudeilor Îl pun la încercare pe Isus

(Mc. 8.11-13; Lc. 12.54-56)

16 Fariseii și saducheii au venit să-L pună la încercare pe Isus și I-au cerut să le arate un semn din cer.

² Isus le-a spus: „La apusul soarelui spuneți: «Cerul este roșu, deci va fi vreme frumoasă.» ³ Iar la răsărit spuneți: «Cerul este roșu-întunecat, deci astăzi va ploua.» Puteți deosebi semnele de pe cer, dar nu și pe cele ale vremurilor în care trăim. ⁴ O generație rea și necredincioasă cere un semn. Dar nu i se va da decât semnul lui Iona. [†] Apoi Isus i-a lăsat și a plecat.

Aluatul saducheilor și al fariseilor

(Mc. 8.14-21)

⁵ Ucenicii Lui au trecut pe țărmul celălalt al mării, uitând să ia pâine. ⁶ Isus le-a zis: „Fiți atenți și păziți-vă de aluatul fariseilor și al saducheilor.”

⁷ Ucenicii au început să vorbească între ei: „Spune asta pentru că am uitat să luăm pâine.”

⁸ Isus, știind ce gândeau, le-a spus: „Oameni cu credința mică, de ce vorbiți între voi despre faptul că nu aveți pâine? ⁹ Tot nu înțelegeți? Sau nu vă mai amintiți de cele cinci pâini, pentru cei cinci mii de oameni și câte coșuri ați umplut cu resturile? ¹⁰ Și nu mai țineți minte cele șapte pâini pentru hrănirea celor patru mii de oameni și câte coșuri ați umplut cu resturile? ¹¹ De ce nu înțelegeți că nu vorbeam despre pâine? Am spus să vă păziți de aluatul fariseilor și al saducheilor.”

¹² Atunci au înțeles ce vroia El să spună: să se păzească de învățăturile fariseilor și ale saducheilor, și nu de aluatul pentru pâine.

Cine este Isus

(Mc. 8.27-30; Lc. 9.18-21)

¹³ Când a ajuns în ținutul Cezareii lui Filip, Isus i-a întrebat pe ucenici: „Cine spun oamenii că sunt Eu, Fiul omului?”

¹⁴ Ei au zis: „Unii spun că ești Ioan Botezătorul, alții că ești Ilie, iar alții spun că ești Ieremia sau unul dintre profeți.”

¹⁵ „Dar voi cine ziceți că sunt?”, i-a întrebat Isus.

¹⁶ „Tu ești Cristosul, Fiul lui Dumnezeu cel viu”, i-a răspuns Petru.

¹⁷ Isus i-a zis: „Fericit ești tu, Simone, fiul lui Iona, pentru că nu o ființă omenească ți-a descoperit acest lucru, ci Tatăl Meu din ceruri. ¹⁸ Îți spun că tu ești Petru ^{††} și pe această piatră Îmi voi clădi Biserica, iar porțile iadului nu o vor învinge. ¹⁹ Îți voi da cheile Împărăției cerurilor, iar orice vei lega pe pământ, Dumnezeu va lega în ceruri și orice vei dezlega pe pământ, Dumne-

zeu va dezlega în ceruri.” ²⁰ Apoi le-a poruncit ucenicilor să nu spună nimănui că El este Cristosul.

Isus vorbește despre suferințele și moartea Sa

(Mc. 8.31-9.1; Lc. 9.22-27)

²¹ Din momentul acela, Isus a început să le spună ucenicilor că El trebuie să meargă la Ierusalim și acolo trebuie să îndure multe lucruri din partea bătrânilor poporului, a conducătorilor preoților și a învățătorilor Legii. Le-a spus că va fi omorât și că a treia zi va învia dintre cei morți.

²² Petru L-a luat deoparte și a început să-L mustre: „Doamne, să Te ferească cerul! Asta nu trebuie să Ți se întâmple niciodată!”

²³ Isus S-a întors spre el și i-a zis: „Dă-te la o parte, Satan! Ești o piedică pentru Mine. Căci nu gândești așa cum gândește Dumnezeu, ci gândești așa cum gândesc oamenii!”

²⁴ Apoi Isus le-a spus ucenicilor: „Dacă vrea cineva să vină după Mine, va trebui să renunțe la dorințele sale, să-și poarte crucea și să Mă urmeze! ²⁵ Oricine vrea să-și salveze viața o va pierde și oricine își pierde viața din cauza Mea o va găsi. ²⁶ Ce folos ar avea cel ce ar cuceri lumea, dar și-ar pierde viața? Ce poate oferi un om în schimbul vieții sale, o dată ce-a pierdut-o? ²⁷ Iar Fiul omului va veni în slava Tatălui Său, cu îngerii Săi și va răsplăti fiecărui om după faptele sale. ²⁸ Adevărat vă spun că sunt aici câțiva care nu vor muri până nu-L vor vedea pe Fiul omului venind în Împărăția Sa”.

Schimbarea la față

(Mc. 9.2-13; Lc. 9.28-36)

17 Șase zile mai târziu, Isus i-a luat pe Petru, pe Iacov și pe Ioan, fratele lui și i-a dus pe un munte înalt, ca să fie singuri. ² Atunci, înfățișarea I s-a schimbat chiar în fața lor. Fața Îi strălucea ca soarele și hainele I s-au făcut albe ca lumina. ³ Deodată au apărut în fața lor Moise și Ilie și au început să stea de vorbă cu Isus.

⁴ Petru I-a spus lui Isus: „Doamne, este bine că suntem aici! Dacă vrei, voi face trei corturi aici: unul pentru Tine, unul pentru Moise și unul pentru Ilie!”

⁵ În timp ce Petru încă mai vorbea, un nor strălucitor i-a învăluit și o voce din nor a spus: „Acesta este Fiul Meu preaiubit în care Îmi găsesc plăcerea! De El să ascultați!”

⁶ Când au auzit ucenicii, s-au speriat atât de rău, încât au căzut cu fețele la pământ. ⁷ Apoi Isus a venit și i-a atins, spunându-le: „Ridicați-vă și să nu vă fie teamă!”

⁸ Când și-au ridicat privirea, n-au mai văzut pe nimeni altcineva, în afară de Isus.

⁹ În timp ce coborau de pe munte, Isus le-a poruncit: „Să nu spuneți nimănui ce-ați văzut, până la învierea Fiului omului dintre cei morți.”

¹⁰ „Atunci de ce spun învățătorii Legii că Ilie [‡] trebuie să vină primul?”, L-au întrebat ucenicii.

† SEMNUL LUI IONA cele trei zile ale lui Iona într-un pește mare sunt asemenea celor trei zile ale lui Isus în mormânt. Vezi cartea lui Iona; Mt. 12.39-40; Lc. 11.29-30. †† PETRU numele grecesc înseamnă «piatră».

¹¹ Isus le-a răspuns: „Ilie va veni și va pune totul în ordine. ¹² Dar Eu vă spun că Ilie a și venit, însă ei nu l-au recunoscut și s-au purtat cu el după cum le-a plăcut. La fel va suferi și Fiul omului în mâinile lor.” ¹³ Și ucenicii au înțeles că le vorbea despre Ioan Botezătorul.

Vindecarea unui epileptic

(Mc. 9.14-29; Lc. 9.37-43a)

¹⁴ Când s-a întors la mulțime, un om a venit la Isus și a îngenuncheat în fața Lui. ¹⁵ Omul i-a zis: „Doamne, ai milă de fiul meu! Este epileptic și suferă mult. Adesea cade în foc sau în apă. ¹⁶ L-am adus ucenicilor Tăi, dar nu l-au putut vindeca.”

¹⁷ Isus a răspuns: „Oameni necredincioși, care umblați pe căi greșite! Cât trebuie să mai stau cu voi? Cât o să vă mai rabd? Aduceți băiatul la Mine!” ¹⁸ Și Isus a poruncit duhului rău, care a ieșit afară din el. Așa că băiatul s-a vindecat chiar în clipa aceea.

¹⁹ Apoi ucenicii au venit la Isus, L-au luat deoparte și L-au întrebat: „Noi de ce nu am putut să scoatem duhul rău?”

²⁰ Isus le-a spus: „Pentru că aveți prea puțină credință. Vă spun adevărul: dacă ați avea credință cât un bob de muștar, ați putea spune acestui munte: «Mută-te de aici, acolo!» și s-ar muta. Și nimic nu ar fi imposibil pentru voi.” ²¹ †

Isus vorbește despre moartea și învierea Sa

(Mc. 9.30-32; Lc. 9.43b-45)

²² Când s-au adunat în Galileea, Isus le-a spus: „Fiul omului va fi dat pe mâna oamenilor. ²³ Ei Îl vor omorî, dar în a treia zi va învia.” Ucenicii s-au întristat foarte mult.

Taxa pentru Templu

²⁴ Când au intrat în Capernaum, cei ce strângeau taxele pentru Templu s-au apropiat de Petru și l-au întrebat: „Învățătorul vostru nu plătește taxa pentru Templu †?”

²⁵ „Ba da”, i-a zis Petru. După ce a intrat în casă, Isus a vorbit primul și a spus: „Tu ce crezi, Simone? De la cine strâng împărății pământului taxe sau tribut? De la fiii lor sau de la străini?”

²⁶ „De la străini!”, a răspuns Petru.

Isus i-a spus: „Deci fiii lor sunt scutiți de taxe. ²⁷ Dar, ca să nu provocăm necazuri, du-te la mare, aruncă-ți undița și scoate afară primul pește pe care-l vei prinde, deschide-i gura și vei găsi o monedă de patru drahme. Ia-o și dă-o din partea Mea și a ta!”

‡ ILIE VEZI MAL. 4.5-6. † VERSETUL 21 Unele manuscrise grecești adaugă versetul 21: „Asemenea duhuri rele nu ies decât prin rugăciune și post.” †† TAXA PENTRU TEMPLU o taxă pe care fiecare evreu trebuia s-o plătească o dată pe an pentru Templu.

Cel mai important în Împărăția cerurilor

(Mc. 9.33-37; Lc. 9.46-48)

18 Atunci ucenicii au venit la Isus și l-au spus: „Cine este cel mai important în Împărăția cerurilor?”

² Isus a chemat un copil la El, l-a pus să stea în fața lor ³ și a zis: „Vă spun adevărul: până nu vă veți schimba și nu veți fi asemenea unor copilași, nu veți intra în Împărăția cerurilor. ⁴ De aceea, oricine va fi umil ca acest copil, va fi cel mai important în Împărăția cerurilor.

⁵ Și oricine primește cu bucurie un astfel de copil în Numele Meu, pe Mine Mă primește.

Prilejuri de poticnire

(Mc. 9.42-48; Lc. 17.1-2)

⁶ Iar pentru cel care este o piedică în calea acestor oameni simpli care cred în Mine, va fi mai bine să i se lege de gât o piatră de moară și să fie înecat în adâncul mării. ⁷ Vai de oamenii din lume, din cauza lucrurilor care-i fac să păcătuiască! Întotdeauna vor fi ocazii de a păcătui. Dar vai de cel prin care vin aceste ocazii de a păcătui! ⁸ Dacă mâna ta sau piciorul tău te face să păcătuiești, taie-l și aruncă-l! Mai bine să intri în viața eternă fără o mână sau fără un picior, decât să ai amândouă mâinile și picioarele, dar să fii aruncat în focul etern. ⁹ Și dacă ochiul tău te face să păcătuiești, scoate-l și aruncă-l! Mai bine să intri în viața eternă doar cu un ochi, decât să ai amândoi ochii și să fii aruncat în focul iadului.

Pilda cu oaia răătăcită

(Lc. 15.3-7)

¹⁰ Aveți grijă să nu disprețuiți pe nici unul dintre acești micuți. Vă spun că ei au îngeri în cer, îngeri care Îl văd mereu pe Tatăl Meu din ceruri. ¹¹ ‡

¹² Spuneți-Mi: voi ce credeți? Dacă un om are o sută de oi și una dintre ele se rătăcește, nu le va lăsa el pe cele nouăzeci și nouă și se va duce să o găsească pe cea rătăcită? ¹³ Ba da! Vă spun adevărul: atunci când o găsește, va fi mai fericit pentru ea, decât pentru cele nouăzeci și nouă care nu s-au pierdut. ¹⁴ Tot așa, Tatăl vostru din ceruri nu vrea să se rătăcească nici una din aceste ființe aparent lipsite de importanță.

Dacă fratele tău păcătuiește împotriva ta

(Lc. 17.3)

¹⁵ Dacă fratele tău păcătuiește împotriva ta, du-te și vorbește-i între patru ochi despre greșeala lui. Dacă te ascultă, ți-ai câștigat din nou fratele. ¹⁶ Dar dacă nu te ascultă, mai ia cu tine una sau două persoane, pentru ca orice se spune să poată fi susținut de spusele a doi

‡ VERSETUL 11 Unele manuscrise grecești adaugă versetul 11: „Fiul omului a venit să-i mântuiască pe cei pierduți.”

sau trei martori. ¹⁷ Dacă fratele tău nu-i va asculta nici pe martori, atunci spune lucrul acesta Bisericii. Dacă nu ascultă nici de Biserică, atunci poartă-te cu el ca și cum ar fi un necredincios sau un vameș.

¹⁸ Vă spun adevărul: orice legați pe pământ este legat în ceruri și orice dezlegați pe pământ este dezlegat în ceruri.

¹⁹ Vă spun adevărul: dacă doi dintre voi se înțeleg aici, pe pământ, să se roage pentru un lucru, acesta le va fi dat de Tatăl Meu din ceruri. ²⁰ Pentru că oriunde sunt doi sau trei oameni adunați în Numele Meu, acolo sunt și Eu în mijlocul lor."

Pilda despre iertare

²¹ Petru a venit la Isus și I-a spus: „Doamne, dacă frațele meu păcătuiește împotriva mea, de câte ori să-l iert? Până la șapte ori?”

²² Isus i-a zis: „Nu-ți spun că de șapte ori, ci, mai degrabă, de șaptezeci de ori câte șapte ^{††}!”

²³ Împărăția cerurilor se aseamănă cu un împărat care a hotărât să-și strângă datoriile de la slujitorii săi.

²⁴ Când a început să facă socoteala, i-au adus un om care îi datora cincizeci de milioane de monede de argint. ²⁵ De vreme ce omul nu avea ce să-i dea înapoi, stăpânul a hotărât ca acesta să fie vândut, împreună cu soția, copiii și tot ce avea și acei bani să fie dați stăpânului pentru ce datora omul.

²⁶ Atunci slujitorul a căzut în genunchi înaintea stăpânului lui și l-a rugat: «Ai răbdare cu mine și-ți voi plăti toată datoria!» ²⁷ Stăpânului i s-a făcut milă de el, așa că a șters datoria omului și l-a lăsat să plece.

²⁸ După ce a plecat, acest slujitor l-a găsit pe unul dintre ceilalți slujitori, care-i datora lui o sută de monede. L-a apucat de gât și i-a spus: «Plătește-mi datoria!»

²⁹ Celălalt slujitor a căzut în genunchi înaintea lui, implorându-l: «Ai răbdare cu mine și-ți voi plăti!»

³⁰ Dar primul slujitor a refuzat. L-a luat și l-a aruncat pe datornic în închisoare până își va plăti datoria.

³¹ Când au văzut ce s-a întâmplat, ceilalți slujitori s-au întristat foarte tare. Așa că s-au dus să-i spună stăpânului lor tot ce s-a întâmplat.

³² Atunci stăpânul l-a chemat pe acel slujitor și i-a spus: «Slujitor rău! Ți-am șters toată datoria pe care o aveai la mine pentru că m-ai implorat să fac astfel.

³³ N-ar fi trebuit să ai și tu îndurare față de cel care este slujitor ca tine, așa cum ți-am arătat și eu îndurare?»

³⁴ Iar stăpânul s-a supărat foarte tare și l-a dat să fie pedepsit până-și va plăti datoria.

³⁵ Așa vă va face și Tatăl Meu ceresc, dacă voi nu vă iertați frațele din toată inima."

Despre divorț

(Mc. 10.1-12)

¹⁹ După ce a terminat Isus de spus aceste cuvinte, a plecat din Galileea și a intrat în ținutul Iudeii, de partea cealaltă a râului Iordan. ² O mare mulțime de oameni l-a urmat și El i-a vindecat acolo.

³ Niște farisei au venit la El ca să-L pună la încercare. I-au zis: „Este îngăduit ca un bărbat să divorțeze de soția sa din orice motiv?”

⁴ Isus le-a răspuns: „Nu ați citit că, la început, Creatorul «i-a făcut bărbat și femeie?» ⁵ Apoi Dumnezeu a spus: «De aceea îi va lăsa bărbatul pe tatăl său și pe mama sa pentru a se uni cu soția sa și cei doi vor fi un singur trup.» ⁶ De aceea ei nu mai sunt doi, ci unul. Și nimeni nu ar trebui să despartă ce a unit Dumnezeu."

⁷ „Atunci de ce a dat Moise o poruncă prin care îi este permis bărbatului să divorțeze de soția sa scriindu-i o scrisoare de despărțire? ⁸ L-au întrebat fariseii.

⁸ Isus le-a răspuns: „Moise a îngăduit să divorțați de soțiile voastre, din cauza inimilor voastre împietrite, dar la început nu a fost așa. ⁹ Vă spun că, dacă un bărbat divorțează de soția lui — în afară de cazul când ea i-a fost necredincioasă — și se căsătorește cu alta, comite adulter."

¹⁰ Atunci, ucenicii I-au zis: „Dacă așa stau lucrurile cu relația dintre bărbat și femeie, mai bine să nu te căsătorești!”

¹¹ Isus le-a spus: „Nu oricine poate accepta această învățătură, ci doar aceia cărora le-a fost dat! ¹² Sunt bărbați care nu se pot căsători ^{†††}: unii care din naștere sunt incapabili de procreare; alții care au ajuns ulterior în aceeași situație, fiind făcuți astfel de alți oameni; iar unii au renunțat la căsătorie pentru Împărăția cerurilor. Cine poate primi această învățătură, s-o primească."

Isus și copiii

(Mc. 10.13-16; Lc. 18.15-17)

¹³ La Isus au fost aduși niște copii, pentru ca El să-și pună mâinile peste ei și să Se roage pentru ei. Dar ucenicii i-au muștrat. ¹⁴ Isus le-a zis: „Lăsați copiii să vină la Mine și nu le stați în cale, pentru că Împărăția cerurilor este a unora ca ei." ¹⁵ Isus și-a pus mâinile peste ei, S-a rugat pentru ei și apoi a plecat de acolo.

Tânărul bogat

(Mc. 10.17-31; Lc. 18.18-30)

¹⁶ Era acolo un om care s-a apropiat de Isus și l-a întrebat: „Învățătorule, ce bine să fac pentru ca să am viață eternă?”

† ORICE SPUNE ... MARTORI Vezi Dt. 19.15. †† ȘAPTEZECI DE ORI CÂTE ȘAPTE sau: șaptezeci și șapte.

‡ Citat din Gen. 1.27 sau 5.2. †† Citat din Gen. 2.24. ††† SCRISOARE DE DESPĂRȚIRE Vezi Dt. 24.1. ††† BĂRBAȚI CARE NU SE POT CĂSĂTORI lit. eunuci.

¹⁷ Isus a răspuns: „De ce Mă întrebi: «Ce bine?» Binele este Unul singur! Dacă vrei să ai viață eternă, împlinește poruncile.”

¹⁸ Omul L-a întrebat: „Care?”

Isus i-a zis: „«Să nu uci, să nu comiți adulter, să nu furi, să nu minți, ¹⁹ să-i respecti pe tatăl tău și pe mama ta.» † Și: «Să-ți iubești aproapele ca pe tine însuși.» ††”

²⁰ Tânărul i-a spus: „Am respectat toate aceste porunci. Ce-mi lipsește?”

²¹ Isus i-a spus: „Dacă vrei să fii desăvârșit, du-te, vinde tot ce ai și dăruiește săracilor, ca să ai o comoară în ceruri. Apoi, vino și urmează-Mă!”

²² Dar când a auzit tânărul aceste lucruri, a plecat întristat, pentru că era foarte bogat.

²³ Isus le-a spus ucenicilor: „Vă spun adevărul: va fi foarte greu pentru cel bogat să intre în Împărăția cerurilor! ²⁴ Vă spun că este mai ușor pentru o cămilă să treacă prin gaura acului, decât pentru cel bogat să intre în Împărăția lui Dumnezeu!”

²⁵ Când au auzit ucenicii aceste cuvinte, au rămas foarte mirați și au întrebat: „Atunci cine poate fi mântuit?”

²⁶ Isus S-a uitat la ei și le-a zis: „Acesta este un lucru pe care oamenii nu-l pot face singuri, dar Dumnezeu poate face orice.” ²⁷ Petru a spus: „Iată, noi am lăsat totul și Te-am urmat. Ce folos vom avea?”

²⁸ Și Isus le-a răspuns: „În lumea cea nouă care va veni, când Fiul omului va sta pe tronul Său măreț, voi, cei care M-ați urmat, veți sta pe douăsprezece tronuri și veți judeca poporul lui Dumnezeu. ²⁹ Și oricine a lăsat case sau frați și surori, tată și mamă sau copii sau ogoare pentru Mine, va primi de o sută de ori mai mult și va moșteni viața eternă. ³⁰ Și mulți dintre cei care sunt acum cei dintâi vor fi cei din urmă, iar cei din urmă vor fi cei dintâi.

Pilda lucrătorilor viei

20 Împărăția cerurilor este ca un proprietar de pământ care s-a dus de dimineață să angajeze lucrători pentru via sa. ² S-a înțeles cu lucrătorii să le plătească o monedă de argint pe zi și apoi i-a trimis la vie.

³ Pe la ora nouă dimineața, a plecat de acasă și a văzut niște oameni care stăteau în piață fără să facă nimic. ⁴ Și le-a spus: «Duceți-vă în via mea și vă voi plăti așa cum trebuie.» ⁵ Așa că au plecat să lucreze în vie.

Încă o dată, pe la amiază și pe la ora trei, proprietarul a plecat de acasă și a făcut la fel. ⁶ Pe la ora cincisprezece, a plecat iarăși de acasă și a găsit niște oameni stând în piață. I-a întrebat: «De ce stați aici toată ziua fără să faceți nimic?»

⁷ «Pentru că nu ne-a angajat nimeni la lucru», i-au zis ei.

«Duceți-vă și voi în via mea!», le-a spus proprietarul.

⁸ La sfârșitul zilei, proprietarul viei i-a spus administratorului său: «Cheamă lucrătorii și plătește-i, începând cu ultimii angajați și terminând cu primii angajați.»

⁹ Cei care fuseseră angajați pe la cincisprezece, au venit și au primit o monedă de argint. ¹⁰ Când au venit primii angajați, au crezut că vor primi mai mult, dar fiecare a primit câte o monedă de argint. ¹¹ Au luat-o și au început să se plângă proprietarului viei, ¹² zicând: «Aceștia din urmă au fost angajați numai pentru o oră și pe noi ne-ai plătit cât i-ai plătit și pe ei, chiar dacă noi am lucrat toată ziua sub soarele arzător.»

¹³ Proprietarul le-a spus: «Prietene, nu sunt nedrept cu tine. Nu ne-am înțeles să vă plătesc cu o monedă de argint? ¹⁴ Ia ce-i al tău și du-te acasă. Vreau să dau ultimului lucrător angajat cât v-am dat și vouă. ¹⁵ Nu am eu dreptul să fac ce vreau cu ce am? Sunteți invidioși pentru că sunt bun cu oamenii?»

¹⁶ Căci cei din urmă vor fi cei dintâi, iar cei dintâi vor fi cei din urmă! †

Isus vorbește din nou despre moartea și învierea Sa

(Mc. 10.32-34; Lc. 18.31-34)

¹⁷ Isus era în drum spre Ierusalim. În timp ce mergea, i-a luat pe cei doisprezece ucenici deoparte și le-a zis: ¹⁸ „Ascultați! Mergem spre Ierusalim. Fiul omului va fi dat pe mâna conducătorilor preoților și a învățătorilor Legii și aceștia Îl vor condamna la moarte. ¹⁹ Apoi Îl vor da pe mâna neevreilor, ca să-și bată joc de El, să-L biciuiască și să-L răstignească, dar în a treia zi va învia.”

Cererea mamei fiilor lui Zebedei

(Mc. 10.35-45)

²⁰ Atunci a venit la Isus mama fiilor lui Zebedei împreună cu fiii săi. S-a închinat în fața Lui și L-a rugat să facă ceva pentru ea.

²¹ El a întrebat-o: „Ce vrei?”

Și ea I-a zis: „Promite-mi că acești doi fii ai mei vor sta unul la dreapta și altul la stânga Ta, în Împărăția Ta!”

²² Isus i-a răspuns: „Nu știți ce cereți! Puteți voi să beți din paharul suferinței din care voi bea Eu? ††”

„Da, putem”, i-au zis ei.

²³ Isus le-a zis: „O să beți, într-adevăr, din paharul suferinței Mele. Dar nu sunt Eu Acela care acordă privilegiul de a sta la dreapta sau la stânga Mea, ci Tatăl Meu îl va da celor pentru care au fost pregătite aceste locuri.”

²⁴ Când au auzit ceilalți zece ucenici, s-au supărat pe cei doi frați. ²⁵ Isus i-a chemat la El și le-a zis: „Știți că

† VERSETUL 16 Unele manuscrise grecești conțin și următoarele cuvinte: „Pentru că mulți sunt chemați, dar puțini sunt aleși.” †† PUTEȚI ... EU? Isus Se referă aici la suferințele pe care urma să le îndure.

† » Citat din Ex. 20.12-16 și Dt. 5.16-20. †† Citat din Lv. 19.18.

cei ce sunt conducători peste neevrei își arată puterea față de ei, iar conducătorii lor cei mai importanți își exercită autoritatea asupra lor. ²⁶ Dar nu ar trebui să fie la fel cu voi. Oricine vrea să devină mare printre voi, trebuie să fie slujitorul vostru. ²⁷ Și oricare dintre voi vrea să fie primul, acela să vă fie ca un sclav. ²⁸ Trebuie să fiți asemenea Fiului omului, care nu a venit să fie slujit, ci El să slujească și să-și dea viața ca preț de răscumpărare pentru ca mulți oameni să fie eliberați.”

Vindecarea orbilor din Ierihon

(Mc. 10.46-52; Lc. 18.35-43)

²⁹ Pe când plecau din Ierihon, o mare mulțime L-a urmat. ³⁰ Erau acolo doi orbi care stăteau lângă drum. Când au auzit că trece Isus, au strigat: „Ai milă de noi, Doamne, Fiul lui David!”

³¹ Mulțimea i-a certat și le-a spus să tacă. Dar ei au început să strige și mai tare: „Doamne, Fiul lui David, ai milă de noi!”

³² Atunci Isus S-a oprit, i-a chemat și le-a zis: „Ce vreți să fac pentru voi?”

³³ „Vrem să vedem, Doamne!”, I-au răspuns ei.

³⁴ Lui Isus I s-a făcut milă de ei și le-a atins ochii. Chiar din clipa aceea au început să vadă din nou și L-au urmat.

Intrarea lui Isus în Ierusalim

(Mc. 11.1-11; Lc. 19.28-38; Ioan 12.12-19)

21 Când s-au apropiat de Ierusalim și au ajuns la Betfaghe, înspre Muntele Măslinilor, Isus i-a trimis pe doi dintre ucenici, ² spunându-le: „Duceți-vă în satul dinaintea voastră. Veți găsi acolo o măgăriță legată și cu ea, un măgăruș. Dezlegați-i și aduceți-i la Mine! ³ Dacă vă zice cineva ceva, spuneți-i: «Domnul are nevoie de ei și îi va trimite înapoi curând.»”

⁴ Acestea s-au întâmplat ca să se împlinescă ceea ce fusese spus de către profet:

⁵ „Spuneți cetății Sionului:

«Iată! Împăratul tău vine la tine!

Este smerit și vine călare pe un măgar,
pe un măgăruș, mânzul unui animal de povară.»”

Zaharia 9.9

⁶ Ucenicii s-au dus și au făcut așa cum le poruncise Isus. ⁷ Au adus măgărița și măgărușul. Apoi și-au pus hainele peste ei și Isus S-a așezat deasupra. ⁸ Cei mai mulți dintre oameni și-au așternut hainele pe drum, iar alții au rupt ramuri din copaci, pe care le-au așternut pe drum. ⁹ Mulțimea care mergea înaintea și în urma Lui striga:

„Laudă + Ție, Fiul lui David!

Binecuvântat să fie Cel ce vine în Numele Domnului!

Psalmul 118.26

Laudă lui Dumnezeu în ceruri!”

¹⁰ Când a intrat Isus în Ierusalim, cetatea întregă era cuprinsă de agitație și oamenii întrebau: „Cine este acest om?”

¹¹ Iar mulțimile răspundeau mereu: „Acesta este profetul Isus; vine din Nazaret, din ținutul Galileii.”

Alungarea vânzătorilor din Templu

(Mc. 11.15-19; Lc. 19.45-48; Ioan 2.13-22)

¹² Isus a intrat în Templu și i-a alungat afară pe toți cei ce vindeau și cumpărau în Templu. A răsturnat mesele celor ce schimbau bani și scaunele celor ce vindeau porumbei. ¹³ Isus le-a zis: „Este scris în Scriptură: «Casa Mea va fi un loc pentru rugăciune» ^{††} și voi ați făcut din ea «o peșteră pentru tâlhari!» ^{‡‡}”

¹⁴ Niște orbi și niște infirmi au venit la El în Templu și i-a vindecat. ¹⁵ Când conducătorii preoților și învățătorii Legii au văzut minunile pe care le făcuse Isus și pe copiii din Templu strigând: «Lăudat să fie Fiul lui David!», s-au supărat și L-au întreat:

¹⁶ „Auzi ce spun acești copii?”

Și Isus le-a răspuns: „Da, aud. Oare n-ați citit în Scriptură: «Ai făcut astfel încât până și copiii și pruncii care sug cântă laude?» ^{‡‡‡}”

¹⁷ Apoi i-a lăsat și a plecat de la Ierusalim în Betania, unde și-a petrecut noaptea.

Puterea credinței

(Mc. 11.12-14, 20-24)

¹⁸ Dimineața devreme, pe când venea spre cetate, lui Isus I s-a făcut foame. ¹⁹ A văzut un smochin lângă drum, S-a dus spre el, dar nu a găsit decât frunze. Așa că i-a zis: „Să nu mai dai roade niciodată!” Iar smochinul s-a uscat pe loc.

²⁰ Când au văzut ucenicii acest lucru, au rămas uimiți și au zis: „Cum de s-a uscat atât de repede smochinul?”

²¹ Isus le-a răspuns: „Adevărat vă spun că, dacă aveți credință și nu vă îndoțiți, nu numai că veți putea face smochinului ce i-am făcut Eu, dar dacă spuneți acestui munte: «Ridică-te și aruncă-te în mare!», așa se va întâmpla. ²² Și orice veți cere în rugăciune, cu credință, veți primi.”

Autoritatea lui Isus

(Mc. 11.27-33; Lc. 20.1-8)

²³ După ce a intrat Isus în Templu, conducătorii preoților și bătrânii poporului au venit la El, în timp ce îi învăța pe oameni și L-au întreat: „Cu ce autoritate faci Tu aceste lucruri și cine Ți-a dat această autoritate?”

²⁴ Isus le-a răspuns: „Am să vă pun și Eu doar o întrebare și, dacă Îmi răspundeți, vă voi spune și Eu cu ce autoritate fac acestea. ²⁵ De unde venea botezul lui Ioan? De la Dumnezeu sau de la oameni?”

Au început să vorbească între ei și au zis: „Dacă spunem: «De la Dumnezeu», va zice: «Atunci de ce nu l-ați

† LAUDĂ lit. „Osana”, cuvânt evreiesc care înseamnă „mântuiește”, dar care a ajuns să fie o expresie a laudei.

†† Citat din Is. 56.7. ‡ Citat din Ier. 7.11. †† CITAT DIN Citat din Ps. 8.2, versiunea grecească.

crezut?». ²⁶ Iar dacă spunem: «De la oameni», ne temem de reacția oamenilor, pentru că mulțimea îl consideră pe Ioan un profet.»

²⁷ Așa că I-au răspuns: „Nu știm de unde venea!” „Atunci nici Eu n-am să vă spun cu ce autoritate fac aceste lucruri”, le-a spus Isus.

Pilda celor doi fii

²⁸ „Spuneți-Mi, ce credeți? Un om avea doi fii. S-a dus la primul și i-a zis: «Fiule, du-te și lucrează astăzi la vie!», dar fiul i-a răspuns: «Nu mă duc!»

²⁹ Dar mai târziu s-a răzgândit și s-a dus.

³⁰ Apoi s-a dus la celălalt fiu și i-a spus același lucru. Iar el i-a zis: «Mă voi duce, domnule!» Dar nu s-a dus.

³¹ Care dintre ei a făcut ce i-a spus tatăl?”

Și ei au zis: „Primul.”

Isus le-a zis: „Vă spun adevărul: vameșii și prostituatele vor intra în Împărăția lui Dumnezeu înaintea voastră. ³² Căci Ioan a venit să vă arate cum să trăiți drept și nu l-ați crezut. Însă vameșii și prostituatele l-au crezut. Voi ați văzut că s-a întâmplat așa și tot ați refuzat să vă schimbați viața și să-l credeți.”

Pilda viticulturilor

(Mc. 12.1-12; Lc. 20.9-19)

³³ „Ascultați altă pildă. Era odată un proprietar care plantase o vie. A pus un gard în jurul ei, a săpat o groapă pentru teasc și a construit un turn de pază.

Apoi a arendat-o unor viticultori și a plecat în călătorie. ³⁴ Când a venit vremea recoltării strugurilor, proprietarul viei și-a trimis slujitorii la viticultori pentru a-și lua partea sa din struguri.

³⁵ Dar viticultorii i-au prins pe slujitori. Pe unul l-au bătut, pe unul l-au omorât și pe celălalt l-au lovit cu pietre. ³⁶ Proprietarul viei și-a trimis slujitorii încă o dată, mai mulți decât prima dată, dar viticultorii le-au făcut la fel. ³⁷ Apoi l-a trimis pe fiul său, spunându-și: «Cu siguranță, îl vor respecta pe fiul meu!»

³⁸ Dar când l-au văzut viticultorii pe fiu, și-au spus: «Acesta este moștenitorul! Haideți să-l omorâm și să-i luăm moștenirea.» ³⁹ Așa că l-au prins, l-au scos afară din vie și l-au omorât.

⁴⁰ Deci ce le va face proprietarul viei acelor viticultori când va veni?”

⁴¹ Ei I-au spus: „Îi va nimici fără milă pe acei viticultori răi și va da via pe mâna altor viticultori, care-i vor da partea sa din recoltă la timp.”

⁴² Isus le-a zis: „Cu siguranță ați citit în Scripturi:

«Piatra pe care au aruncat-o zidarii a devenit piatra din capul unghiului. Domnul a făcut lucrul acesta și este minunat în ochii noștri.»

Psalmul 118.22-23

⁴³ De aceea vă spun: Împărăția lui Dumnezeu va fi luată de la voi și va fi dată unui popor care va aduce roadele potrivite pentru Împărăție. ⁴⁴ Cel ce va cădea pe-

te piatra aceasta va fi făcut bucăți și dacă piatra va cădea peste cineva, îl va zdrobi.” †

⁴⁵ Când conducătorii preoților și fariseii au auzit pildele lui Isus, au înțeles că era vorba despre ei. ⁴⁶ Ar fi încercat să-L aresteze, dar le era teamă de mulțime pentru că oamenii Îl considerau un profet.

Pilda petrecerii de nuntă

(Lc. 14.15-24)

22 Isus a început să vorbească din nou în pilde și a spus: ² „Împărăția cerurilor este ca un împărat care a dat o petrecere de nuntă pentru fiul său. ³ A trimis slujitorii să-i cheme pe cei invitați la petrecere, dar ei n-au vrut să vină.

⁴ A trimis din nou alți slujitori și le-a zis: «Spuneți celor care au fost invitați: Iată, masa este gata. Boii și vitele cele îngrășate au fost tăiate și totul este pregătit. Veniți la petrecerea de nuntă!»

⁵ Dar cei invitați n-au vrut să asculte și au plecat. Unul a plecat să-și lucreze ogorul și altul la afacerile sale. ⁶ Iar ceilalți i-au prins pe slujitorii împăratului, i-au batjocorit și i-au omorât. ⁷ Împăratul s-a înfuriat. Și-a trimis soldații, care i-au omorât pe acei ucigași și le-au ars cetatea.

⁸ Apoi împăratul le-a spus slujitorilor săi: «Petrecerea de nuntă este gata, dar cei invitați nu au meritat această cinste. ⁹ Așa că duceți-vă la colțurile străzilor și invitați la petrecerea de nuntă pe oricine veți găsi.» ¹⁰ Slujitorii s-au dus pe străzi și au strâns pe câți au putut găsi, oameni buni și răi, iar sala unde avea loc petrecerea era plină de oaspeți.

¹¹ Când a intrat împăratul să-și vadă oaspeții, a observat un om care nu era îmbrăcat în haine de nuntă. ¹² El i-a spus: «Prietene, cum ai venit aici fără să ai haine de nuntă?» Dar omul nu a răspuns. ¹³ Atunci împăratul le-a zis slujitorilor: «Legați-l de mâini și de picioare și aruncați-l în întunericul de afară, unde vor fi plânsete și scrâșnet de dinți.

¹⁴ Căci mulți sunt chemați, dar puțini sunt aleși!»

Taxele pentru Cezar

(Mc. 12.13-17; Lc. 20.20-26)

¹⁵ Apoi, fariseii au plecat și au pus la cale un plan prin care să-L prindă pe Isus spunând ceva greșit, ca să-L poată acuza. ¹⁶ Ei și-au trimis ucenicii la El, împreună cu irodienii și I-au spus: „Învățătorule, noi știm că spui adevărul, că-i înveți pe oameni adevărul despre calea lui Dumnezeu și că nu-ți pasă ce cred ceilalți pentru că Tu nu dai atenție poziției sociale a oamenilor. ¹⁷ Așa că, spune-ne ce crezi: este bine să plătim taxele Cezarului sau nu?”

¹⁸ Isus le știa intențiile rele, așa că a spus: „Ipocriților! De ce încercați să Mă prindeți în cursă? ¹⁹ Arătați-Mi o monedă pentru plățirea taxelor.” Așa că I-au adus o

† *VERSETUL 44 unele copii grecești ale manuscriselor omit versetul 44.*

monedă de argint. ²⁰ Apoi le-a spus: „Ale cui sunt chipul și inscripția de pe ea?”

²¹ Ei I-au răspuns: „Ale Cezarului.”

„Ei bine, dați Cezarului ce-i al Cezarului și dați lui Dumnezeu ce-i al lui Dumnezeu!”, le-a zis Isus.

²² Când au auzit acestea, ei au rămas foarte uimiți. Așa că L-au lăsat și au plecat.

Despre înviere

(Mc. 12.18-27; Lc. 20.27-40)

²³ În aceeași zi au venit la El niște saducheii. Ei sunt cei care spun că nu există înviere. Ei L-au întrebat: ²⁴ „Învățătorule, Moise ne-a învățat astfel: «Dacă un om moare fără să aibă copii, fratele său s-o ia de nevastă pe văduvă și să aibă copii pentru fratele său mort.» ²⁵ Erau șapte frați printre noi. Primul s-a însurat și după un timp a murit. Pentru că nu avea copii, fratele său a luat-o de nevastă pe văduvă. ²⁶ Tot așa s-a întâmplat și cu al doilea și al treilea frate, până la cel de-al șaptelea. ²⁷ La urmă, a murit și femeia. ²⁸ Te întrebam: la înviere, cu care dintre cei șapte va fi ea măritată, de vreme ce toți au avut-o de nevastă?”

²⁹ Isus le-a răspuns: „Sunteți departe de adevăr, căci nu cunoașteți nici Scripturile, nici puterea lui Dumnezeu. ³⁰ După înviere, oamenii nu se vor însura și nici nu se vor mărita. Ei vor fi ca îngerii în ceruri. ³¹ În ceea ce privește învierea morților, nu ați citit ce v-a spus Dumnezeu? El a spus: ³² «Eu sunt Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov.» ^{††} Deci Dumnezeu este Dumnezeul celor vii, și nu al celor morți.”

³³ Când au auzit aceste lucruri, oamenii au rămas foarte uimiți de învățătura Lui.

Cea mai mare poruncă

(Mc. 12.28-34; Lc. 10.25-28)

³⁴ Când au auzit fariseii că Isus le-a închis gura saducheilor cu răspunsul Său, s-au adunat la un loc. ³⁵ Unul din ei, un foarte bun cunoscător al Legii, încercând să-L prindă în capcană, ³⁶ L-a întrebat: „Învățătorule, care este cea mai mare poruncă din Lege?”

³⁷ Isus i-a spus: „«Iubește-L pe Dumnezeul tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu toată mintea ta.» ^{‡‡‡} Aceasta este prima și cea mai mare poruncă. ³⁹ Iar cea de-a doua, care seamănă cu prima: «Iubește-ți aproapele ca pe tine însuși.» ^{††40} Toată Legea și Profetii se bazuie pe aceste două porunci.”

Al cui fiu este Cristosul?

(Mc. 12.35-37; Lc. 20.41-44)

⁴¹ Pe când fariseii erau adunați împreună, Isus i-a întrebat: ⁴² „Ce credeți despre Mesia? Al cui Fiu este?” „Al lui David”, I-au răspuns ei.

⁴³ El le-a zis: „Atunci cum se face că David, prin Duhul, L-a numit Domn pe Mesia, când a spus:

⁴⁴ «Domnul *Dumnezeu* a spus Domnului *Cristos* meu: Stai la dreapta Mea, până când Ți-i voi pune la picioare pe toți dușmanii Tăi.»”?

Psalmul 110.1

⁴⁵ Atunci, dacă David L-a numit «Domn», cum poate fi Mesia fiul lui David? ⁴⁶ Nimeni nu I-a putut răspunde și nimeni nu a mai îndrăznit să-L întrebe ceva din ziua aceea.

Isus îi critică pe cărturari și pe farisei

(Mc. 12.38-40; Lc. 11.37-52; 20.45-47)

23 Apoi Isus a vorbit mulțimii și ucenicilor. ² El le-a spus: „Învățătorii Legii și fariseii au autoritatea de a explica Legea lui Moise. ³ Așa că, fiți atenți și faceți tot ce vă spun ei să faceți, dar nu faceți ceea ce fac ei. Pentru că ei vorbesc, dar nu fac. ⁴ Ei dau legi severe, care sunt greu de urmat și îi silesc pe oameni să le împlinească. Dar ei nu mișcă nici măcar un deget ca să respecte aceste legi.

⁵ Ei fac toate faptele lor pentru a fi văzuți de oameni pentru că vor să arate cât de sfinți sunt și își tot măresc filacterele ^{‡‡} și-și lungesc ciucurii hainelor. ⁶ Le place să aibă locurile mai importante la petreceri și scaunele din față în sinagogi. ⁷ Le place să fie salutați cu respect în piețe și să fie numiți de oameni «învățători».

⁸ Dar voi să nu-i lăsați pe oameni să vă numească «învățători», pentru că aveți un singur Învățător, iar voi toți sunteți frați și surori. ⁹ Și nu numiți pe nimeni de pe acest pământ: «Tată», pentru că aveți un singur Tată: Cel care este în ceruri. ¹⁰ Nici să nu-i lăsați pe oameni să vă spună: «Stăpâne», pentru că aveți un singur Stăpân și Acela este Cristos. ¹¹ Cel mai important dintre voi să fie slujitorul vostru. ¹² Oricine se înalță va fi smerit, iar oricine se smerește va fi înălțat.

¹³ Vai de voi, învățători ai Legii și farisei ipocriți, căci voi le închideți oamenilor ușile Împărăției cerurilor. Nici voi nu intrați în Împărăție, nici celor ce încearcă să intre nu le dați voie. ¹⁴ ^{†††}

¹⁵ Vai de voi, învățători ai Legii și farisei ipocriți! Vă faceți luntre și punte pentru a găsi pe cineva care să vă urmeze și când îl găsiți, îl faceți de două ori mai rău decât voi.

¹⁶ Vai de voi, călăuze oarbe care spuneți: «Dacă cineva jură pe Templu, nu este legat cu nimic să-și țină promisiunea, dar dacă cineva jură pe aurul din Templu, atunci trebuie să și-o țină.» ¹⁷ Orbi, nebuni ce sunteți! Ce este mai mare: aurul din Templu sau Templul,

^{‡‡} *FILACTERE* fâșii de pergament pe care erau înscrise scurte pasaje din Legea lui Moise, depuse uneori în niște cutioare cubice de pergament sau de piele; erau purtate pe frunte și pe brațe. ^{†††} *VERSETUL 14* Unele manuscrise adaugă versetul 14: „Vai de voi, învățători ai Legii și farisei prefăcuți! Căci luați casele văduvelor în timp ce spuneți rugăciuni lungi de ochii lumii. Iar pedeapsa voastră va fi și mai mare.” *Vezi Mc. 12.40; Lc. 20.47.*

[†] *FRATELE SĂU ... MORT* *Vezi Dt. 25.5-6, Gen. 38.8.* ^{††} *Citat din Ex. 3.6.* [‡] *Citat din Dt. 6.5.* ^{†††} *Citat din Lv. 19.18.*

care a sfințit acel aur? ¹⁸ Voi spuneți: «Dacă cineva jură pe altar, jurământul acela nu-l leagă cu nimic, dar dacă cineva jură pe darul de pe altar, trebuie să-și țină jurământul.» ¹⁹ Orbilor! Ce este mai mare: darul sau altarul care sfințește acel dar? ²⁰ Deci, dacă cineva jură pe altar, jură pe altar și pe tot ce este pe altar. ²¹ Și dacă cineva jură pe Templu, jură și pe Templu, și pe tot ce este în Templu. ²² Iar dacă cineva jură pe ceruri, atunci jură pe tronul lui Dumnezeu și pe Cel ce stă pe el.

²³ Vai de voi, învățători ai Legii și farisei ipocriți! Voi dați o zecime din tot ce aveți: din izmă, din mărar și din chimen și ați lăsat deoparte lucrurile cele mai importante din învățătura Legii: dreptatea, mila și credința. Ar fi trebuit să le împliniți pe acestea din urmă, fără să le lăsați deoparte pe celelalte. ²⁴ Sunteți călăuze oarbe, care strecoară țânțarul și înghit cămila!

²⁵ Vai de voi, învățători ai Legii și farisei ipocriți! Voi spălați paharele și vasele pe dinafară, dar pe dinăuntru sunt pline de ce ați obținut prin jefuire și lăcomie. ²⁶ Farisei orbi, întâi curățați paharul pe dinăuntru, pentru ca să poată fi curățat și pe dinafară!

²⁷ Vai de voi, învățători și farisei ipocriți! Sunteți ca mormintele văruite, care arată bine pe dinafară, dar înăuntru sunt pline de oasele morților și de tot felul de necurății. ²⁸ Tot așa și voi, pe dinafară păreți buni, dar pe dinăuntru sunteți plini de prefăcătorie și răutate.

²⁹ Vai de voi, învățători și farisei ipocriți! Faceți morminte pentru profeți și decorați mormintele celor drepti. ³⁰ Și ziceți: «Dacă am fi trăit pe vremea strămoșilor noștri, nu i-am fi ajutat să ucidă profeții.» ³¹ Deci recunoașteți că sunteți urmașii celor ce-au ucis profeții. ³² Și apoi vă duceți și terminați ce-au început strămoșii voștri! ³³ Șerpi! Pui de vipere! Cum credeți că veți scăpa de pedeapsa iadului? ³⁴ Așa că vă spun următorul lucru: Îmi voi trimite profeții, înțelepții și învățătorii. Îi veți ucide pe unii și-i veți răstigni pe alții. Pe unii îi veți biciui în sinagogile voastre și pe alții îi veți goni din cetate în cetate. ³⁵ Astfel veți fi vinovați de uciderea fiecărui om drept de pe acest pământ, de la uciderea lui Abel, cel bun și neprihănit, până la uciderea lui Zaharia †, fiul lui Barachia, pe care l-ați omorât între Templu și altar. ³⁶ Vă spun adevărul, pedeapsa pentru toate acestea va cădea asupra acestei generații.”

Isus către cetatea Ierusalim

(Lc. 13.34-35)

³⁷ „Ierusalime, Ierusalime, care ucizi profeții și omori cu pietre mesagerii trimiși la tine! De câte ori am vrut să-ți strâng copiii la un loc, așa cum găina își strânge puii sub aripile ei și voi n-ați vrut! ³⁸ Acum casa voastră va rămâne pustie. ³⁹ Într-adevăr, vă spun că nu Mă veți mai vedea până nu veți spune: «Binecuvântat fie Cel ce vine în Numele Domnului!»” ††

† ABEL ȘI ZAHARIA primul și ultimul martir din Vechiul Testament.
†† Citat din Ps. 118.26.

Distrugerea viitoare a Templului

(Mc. 13.1-31; Lc. 21.5-33)

24 Isus tocmai părăsise Templul și mergea pe drum, când ucenicii au venit să-I arate clădirile Templului. ² El le-a zis: „Vedeți toate acestea? Vă spun adevărul: nu va rămâne piatră peste piatră și totul va fi distrus.”

³ Pe când Isus stătea pe Muntele Măslinilor, ucenicii au venit singuri la El și I-au spus: „Spune-ne: când se vor întâmpla acestea? Care va fi semnul revenirii Tale și al sfârșitului lumii *?”

⁴ Isus le-a spus: „Aveți grijă să nu vă înșele nimeni. ⁵ Căci mulți vor veni în Numele Meu și vor spune: «Eu sunt Cristosul!», înșelându-i pe mulți. ⁶ Veți auzi despre războaie și relatări despre războaie. Dar să nu vă neli-niștiți. Astfel de lucruri trebuie să se întâmple, însă sfârșitul încă nu va veni. ⁷ Un popor se va ridica împotriva altui popor și o împărăție se va ridica împotriva altei împărății. Peste tot va fi foamete și vor fi cutremure. ⁸ Acestea sunt doar începutul, așa cum sunt primele dureri ale nașterii.

⁹ Vă vor da să fiți pedepsiți și uciși. Veți fi urâți de toate națiunile pentru că sunteți ucenicii Mei. ¹⁰ Atunci mulți vor renunța la credință. Se vor da unul pe altul pe mâna autorităților și se vor urî. ¹¹ Vor fi mulți profeți falși care se vor ridica și-i vor înșela pe mulți. ¹² Pentru că nelegiuirea oamenilor va crește, dragostea multor credincioși se va răci. ¹³ Însă cel ce va răbda până la sfârșit va fi mântuit. ¹⁴ Iar Vestea Bună a Împărăției va fi proclamată în întreaga lume, drept mărturie pentru toate națiunile. Apoi va veni sfârșitul.

¹⁵ Veți vedea «lucrul dezgustător care aduce distrugere» †, despre care a vorbit profetul Daniel, «așezat în Locul Sfânt» (cine citește să-nțeleagă!). ¹⁶ Cei ce vor fi în Iudeea să fugă în munți. ¹⁷ Cel ce este pe acoperiș să nu coboare pentru a-și lua lucrurile din casă. ¹⁸ Și nici cel de pe câmp să nu se întoarcă acasă ca să-și ia haina. ¹⁹ Vai de femeile însărcinate și de cele ce vor alăpta în zilele acelea! ²⁰ Rugați-vă ca fuga voastră să nu fie iarna și nici într-o zi de sabbat. ²¹ Căci atunci va fi un mare necaz, așa cum nu a fost niciodată de la începutul lumii până acum, și nu va mai fi altul la fel. ²² Numai că, Dumnezeu a hotărât ca acele zile să fie scurta-te, pentru că altfel nimeni nu ar supraviețui. Însă datorită celor aleși, El va scurta acele zile. ²³ Dacă atunci vă va spune cineva: «Iată-l pe Cristos!», sau «Iată-L aici!», să nu-l credeți. ²⁴ Pentru că se vor ridica cristoși și profeți falși, care vor face semne mari și minuni ††, încercând să-i înșele, dacă s-ar putea, chiar și pe cei aleși.

²⁵ Iată, v-am prevenit!

²⁶ Așa că, dacă ei vă spun: «Iată, Mesia este în pustie!», să nu vă duceți acolo. Iar dacă vă zic: «Iată, este

‡ LUME lit. „veac” sau „timp”. †† „LUCRUL DEZGUSTĂTOR CARE ADUCE DISTRUGERE” Vezi Dan. 9.27; 12.11 (comp. cu Dan. 11.31). †† MI-NUNI aici, lucrări uimitoare făcute prin puterea lui Satan.

într-o cameră!», să nu-i credeți. ²⁷ Căci venirea Fiului omului va fi ca fulgerul care vine de la răsărit și luminează cerul până la apus. ²⁸ Oriunde este un cadavru, acolo se vor aduna și vulturii.

²⁹ Îndată după acele zile de necaz, se vor întâmpla următoarele lucruri:

«soarele se va întuneca,
luna nu va mai lumina,
stelele vor cădea din cer,
iar corpurile cerești vor fi clătinate.»

³⁰ Atunci, semnul *venirii* Fiului omului va apărea pe cer. Toate popoarele pământului vor jeli și-L vor vedea pe Fiul omului venind pe norii cerului cu putere și mare glorie. ³¹ El Își va trimite îngerii care, cu sunetul puternic al unei trâmbițe, îi vor aduna de peste tot pe cei aleși, de la un capăt la altul al cerului.

³² Învățați de la smochin pilda sa. Imediat după ce i se frăgezesc ramurile și-i dau frunzele știți că se apropie vara. ³³ Tot așa, când veți vedea întâmplându-se toate aceste lucruri, veți ști că venirea Lui este aproape, chiar la ușă. ³⁴ Vă spun adevărul: nu va trece această generație până nu se vor întâmpla toate acestea. ³⁵ Cerurile și pământul vor trece, însă cuvintele Mele nu vor trece.

Fiți pregătiți

(Mc. 13.32-37; Lc. 17.26-30, 34-36)

³⁶ Dar nimeni nu știe despre ziua sau ora aceea, nici îngerii din cer, nici Fiul. Doar Tatăl știe. ³⁷ Venirea Fiului omului va fi ca în zilele lui Noe. ³⁸ În zilele dinaintea popoului, oamenii mâncau și beau, se însurau și se măritau, până în ziua când a intrat Noe în corabie. ³⁹ Și nu știau ce se va întâmpla, până când a venit potopul și i-a măturat pe toți. La fel va fi la venirea Fiului omului.

⁴⁰ Atunci, din doi oameni care vor lucra pe câmp, unul va fi luat, iar altul va fi lăsat în urmă. ⁴¹ Din două femei care vor fi la moară, măcinând grâne, una va fi luată și cealaltă lăsată în urmă. ⁴² Fiți pregătiți, pentru că nu știți când va veni Domnul vostru. ⁴³ Amintiți-vă că, dacă ar fi știut stăpânul casei când avea să vină hoțul, ar fi stat treaz și nu ar fi lăsat să-i fie spartă casa. ⁴⁴ De aceea, să fiți pregătiți, căci Fiul omului va veni pe neașteptate.

Slujitorul credincios și slujitorul necredincios

(Lc. 12.41-48)

⁴⁵ Cine este slujitorul demn de încredere și înțelept, care a fost pus de stăpân peste ceilalți slujitori, ca să le dea de mâncare la timp? ⁴⁶ Ferice de slujitorul acesta pe care stăpânul său îl găsește făcându-și treaba la venirea sa! ⁴⁷ Vă spun adevărul: îl va pune peste toate averile sale. ⁴⁸ Gândiți-vă la slujitorul rău, care-și zice: «Stăpânul meu nu se va întoarce prea curând.» ⁴⁹ Și începe să-i bată pe ceilalți slujitori și să mănânce și să bea cu bețivii. ⁵⁰ Iar stăpânul aceluia slujitor va veni pe neașteptate, la un ceas pe care el nu-l va ști. ⁵¹ Îl va pe-

depsi aspru și-l va da la un loc cu ipocriții, acolo unde vor fi plânsete și scrâșnet de dinți.

Cele zece fecioare

25 În acea zi, Împărăția cerurilor se va asemăna cu zece fecioare, care și-au luat lămpile cu ele și au ieșit să-l întâmpine pe mire. ² Cinci dintre ele nu erau înțelepte și cinci erau înțelepte. ³ Cele neînțelepte au luat lămpile, dar nu au luat și ulei cu ele. ⁴ Pe când cele înțelepte, o dată cu lămpile lor, au luat și ulei *de rezervă* în vase. ⁵ Pentru că mirele întârzia, toate fecioarele au obosit și au adormit.

⁶ Însă pe la miezul nopții cineva a strigat «Iată, vine mirele! Ieșiți-i în întâmpinare!»

⁷ Toate fecioarele s-au sculat imediat și și-au pregătit lămpile. ⁸ Fecioarele neînțelepte le-au zis celor înțelepte: «Dați-ne din uleiul vostru, pentru că lămpile noastre se sting!»

⁹ Cele înțelepte le-au zis: «Nu putem să vă dăm, pentru că s-ar putea să nu mai fie destul nici pentru noi, nici pentru voi. Mai bine, duceți-vă la vânzătorii de ulei și cumpărați-vă!»

¹⁰ Pe când erau ele plecate să cumpere ulei, a sosit mirele. Iar fecioarele care erau gata au intrat cu el la nuntă. Apoi ușa a fost închisă.

¹¹ Mai târziu, când au venit și celelalte fecioare, au spus: «Doamne! Doamne! Deschide-ne!»

¹² El le-a răspuns: «Vă spun că, într-adevăr, nu vă cunosc.»

¹³ Așa că fiți pregătiți, căci nu știți ziua sau ora venirii Lui.

Folosirea lucrurilor încredințate de Dumnezeu

(Lc. 19.11-27)

¹⁴ Împărăția cerurilor se aseamănă cu un om care urma să plece într-o călătorie. I-a chemat pe sclavii săi și le-a încredințat averea lui. ¹⁵ I-a dat unuia dintre ei treizeci de mii de monede †, unuia douăsprezece mii de monede și altuia șase mii de monede. A dat fiecăruia după abilitățile sale. Apoi a plecat în călătorie. ¹⁶ Cel care primise treizeci de mii de monede a început imediat să facă negoț cu ei și a mai câștigat treizeci de mii de monede. ¹⁷ Tot așa, cel care primise douăsprezece mii de monede, a mai câștigat douăsprezece mii. ¹⁸ Însă cel ce primise șase mii de monede, s-a dus, a săpat o groapă în pământ și a ascuns banii stăpânului său.

¹⁹ După mult timp, stăpânul acelor sclavi a venit și a făcut socoteala cu ei. ²⁰ Cel care primise treizeci de mii de monede a venit și i-a adus stăpânului alte treizeci de mii de monede. Și i-a spus: «Doamne, tu mi-ai dat treizeci de mii de monede; iată încă treizeci de mii pe care le-am câștigat!»

† TREIZECI DE MII DE MONEDE lit. talanți; un talant era egal cu 6 000 dinari; un dinar era echivalentul salariului cuvenit pentru o zi de muncă.

²¹ Stăpânul i-a spus: «Bine, sclav bun și credincios! Ai fost de încredere peste puține lucruri și-ți voi încredința multe altele. Intră și bucură-te cu stăpânul tău!»

²² Apoi s-a apropiat cel cu douăsprezece mii de monede și i-a spus: «Doamne, mi-ai dat douăsprezece mii de monede; iată încă douăsprezece mii pe care le-am câștigat.»

²³ Stăpânul său i-a spus: «Bine, sclav bun și credincios! Ai fost de încredere peste puțin și-ți voi încredința multe alte lucruri. Intră și bucură-te cu stăpânul tău!»

²⁴ Apoi a venit cel care promise șase mii de monede și i-a spus: «Doamne, știu că ești un om aspru. Seceri de unde n-ai semănat și strângi de unde n-ai vânturat.

²⁵ M-am temut; de aceea, m-am dus și am ascuns banii în pământ. Iată, primește ce-i al tău!»

²⁶ Stăpânul său i-a răspuns: «Sclav rău și leneș! Știi că secer de unde n-am semănat și că strâng de unde n-am vânturat. ²⁷ Trebuia să-mi pui banii în bancă pentru ca, la venirea mea, să iau cu dobândă ceea ce este al meu.

²⁸ De aceea, luați-i cele șase mii de monede și dați-le celui cu șaiszeci de mii de monede. ²⁹ Oricui va folosi ce are i se va da mai mult și va avea mai mult decât are nevoie. Dar oricui nu va folosi cu pricepere ce are, i se va lua până și ce are. ³⁰ Iar pe sclavul nefolositor aruncați-l afară, în întuneric, unde vor fi plânsete și scrâșnet de dinți.»

Fiul omului îi va judeca pe toți oamenii

³¹ Când va veni Fiul omului în slava Sa, cu toți îngerii Săi, va sta pe tronul Său slăvit. ³² Și toate națiunile se vor aduna înaintea Sa. El îi va despărți pe unii de alții, așa cum își desparte păstorul oile de capre. ³³ Va pune oile la dreapta Sa și caprele la stânga Sa.

³⁴ Apoi Împăratul va spune celor de la dreapta Sa: «Veniți, voi cei binecuvântați de Tatăl Meu, și moșteniți Împărăția care v-a fost pregătită de la crearea lumii.

³⁵ Căci am fost flămând și Mi-ați dat să mănânc. Am fost însetat și Mi-ați dat să beau. Am fost străin și M-ați primit în casa voastră. ³⁶ Am fost gol și M-ați îmbrăcat. Am fost bolnav și voi ați avut grijă de Mine. Am fost în închisoare și ați venit să Mă vedeți.»

³⁷ Iar cei dreپți Îi vor spune: «Doamne, când Te-am văzut noi flămând și Te-am hrănit? Sau când Te-am văzut noi însetat și Ți-am dat să bei? ³⁸ Când Te-am văzut străin și Te-am primit sau când Te-am văzut gol și Te-am îmbrăcat? ³⁹ Când Te-am văzut noi bolnav sau în închisoare și am venit pe la Tine?»

⁴⁰ Împăratul le va răspunde: «Într-adevăr vă spun că, oricând ați făcut ceva pentru unul dintre cei mai neînsemnați frați ai Mei, pentru Mine ați făcut acel lucru!»

⁴¹ Apoi Împăratul le va spune celor de la stânga Sa: «Plecați de la Mine, voi, cei blestemați! Duceți-vă în focul etern, care este pregătit Diavolului și îngerilor săi.

⁴² Căci am fost înfometat și nu Mi-ați dat să mănânc.

Am fost însetat și nu Mi-ați dat să beau. ⁴³ Am fost străin și nu M-ați primit în casa voastră. Am fost gol și nu M-ați îmbrăcat. Am fost bolnav și în închisoare și nu ați avut grijă de Mine.»

⁴⁴ Iar ei Îi vor răspunde: «Doamne, când Te-am văzut noi înfometat sau însetat, străin sau gol, bolnav sau în închisoare și nu Te-am ajutat?»

⁴⁵ Atunci El le va răspunde: «Într-adevăr vă spun că, oricând nu ați făcut aceste lucruri unuia dintre cei mai neînsemnați frați ai Mei, Mie nu Mi le-ați făcut.»

⁴⁶ Și aceștia vor merge în pedeapsa eternă, iar cei dreپți în viață eternă.»

Conducătorii religioși plănuiesc să-L omoare pe Isus

(Mc. 14.1-2; Lc. 22.1-2; Ioan 11.45-53)

26 După ce a terminat Isus de spus aceste lucruri, le-a spus ucenicilor: ² „Știți că peste două zile este Paștele, iar Fiul omului va fi dat pe mâna dușmanilor Lui ca să fie răstignit.”

³ Atunci conducătorii preoților și bătrânii *poporului* s-au adunat în curtea marelui preot, al cărui nume era Caiafa ⁴ și au făcut planuri pentru arestarea lui Isus prin viclenie și să-L omoare. ⁵ Ei spuneau: „Nu putem să-L arestăm în timpul sărbătorii, ca să nu se pornească vreo răscoală în popor.”

O femeie toarnă un parfum scump pe capul lui Isus

(Mc. 14.3-9; Ioan 12.1-8)

⁶ Pe când era Isus în Betania, în casa lui Simon leprosul, ⁷ a venit la El o femeie, care avea un vas de alabastru cu un parfum foarte scump. Ea a turnat acest parfum pe capul Său, în timp ce El stătea la masă.

⁸ Când au văzut ucenicii acest lucru, s-au supărat și au întrebat: „Pentru ce această risipă? ⁹ Acest parfum putea fi vândut pe mulți bani, care să fie dați săracilor.”

¹⁰ Isus a înțeles ce se întâmpla și i-a întrebat: „De ce supărați femeia? Ea a făcut o faptă bună pentru Mine. ¹¹ Căci pe săraci îi aveți întotdeauna cu voi, dar pe Mine nu Mă veți avea întotdeauna. ¹² Când a turnat acest parfum pe trupul Meu, ea a făcut-o ca să Mă pregătească de înmormântare. ¹³ Adevărat vă spun că, oriunde va fi proclamată Vestea Bună, în toată lumea, se va spune și despre fapta acestei femei, în amintirea ei.”

Iuda Îl trădează pe Isus

(Mc. 14.10-11; Lc. 22.3-6)

¹⁴ Atunci, unul din cei doisprezece (și anume Iuda Iscarioteanul) s-a dus la conducătorii preoților ¹⁵ și le-a spus: „Ce-mi dați, dacă vi-L dau pe Isus?” Ei i-au dat treizeci de monede de argint. ¹⁶ De atunci, Iuda a început să caute un moment potrivit pentru ca să-L trădeze.

Masa de Paște

(Mc. 14.21-22; Lc. 22.7-14, 21-23; Ioan 13.21-20)

¹⁷ În prima zi a sărbătorii Azimilor, ucenicii au venit la Isus și L-au întrebat: „Unde vrei să-Ți pregătim să mâncăm Paștele?”

¹⁸ El le-a spus: „Duceți-vă în cetate la această cunoștință și spuneți-i: Învățătorul zice: «Timpul Meu este aproape; voi sărbători Paștele cu ucenicii Mei în casa ta.»” ¹⁹ Ucenicii au făcut așa cum le poruncise Isus și au pregătit masa de Paște.

²⁰ Când a venit seara, Isus S-a așezat la masă cu cei doisprezece ucenici. ²¹ În timp ce mâncau ei, El le-a zis: „Adevărat vă spun că unul dintre voi Mă va trăda.”

²² Ei s-au întristat mult și fiecare dintre ei L-a întrebat: „Doamne, doar nu sunt eu acela!”

²³ Isus le-a răspuns: „Cel ce înmoaie pâinea în castron împreună cu Mine, acela Mă va trăda. ²⁴ Fiul omului Se va duce după cum este scris despre El, dar vai de omul prin care este vândut Fiul omului! Ar fi fost mai bine pentru el să nu se fi născut!”

²⁵ Iuda, care urma să-L trădeze, I-a vorbit: „Desigur nu sunt eu acela: nu-i așa, Învățătorule?”

„Da, tu ești!”, i-a răspuns Isus.

Cina Domnului

(Mc. 14.22-26; Lc. 22.15-20; 1 Cor. 11.23-25)

²⁶ În timp ce mâncau, Isus a luat pâine, I-a mulțumit lui Dumnezeu pentru ea și a frânt-o. Apoi a dat-o ucenicilor Săi, zicând: „Luați și mâncați! Acesta este trupul Meu!”

²⁷ Apoi a luat paharul cu vin și, după ce I-a mulțumit lui Dumnezeu, le-a dat ucenicilor să bea, spunând: „Beți toți din el! ²⁸ Căci acesta este sângele Meu, al noului legământ, care se varsă pentru mulți, spre iertarea păcatelor. ²⁹ Vă spun că nu voi mai bea din acest vin, până în ziua când voi bea cu voi vinul cel nou în Împărăția Tatălui Meu.”

³⁰ Apoi au cântat un cântec de laudă și au ieșit spre Muntele Măslinilor.

Despre pierderea credinței ucenicilor

(Mc. 14.27-31; Lc. 22.31-34; Ioan 13.36-38)

³¹ Isus le-a spus: „Voi toți vă veți pierde credința din cauza Mea în această noapte, căci este scris:

«Voi bate Păstorul și oile din turmă se vor împrăștia.»
Zaharia 13.7

³² Însă după ce voi învia, voi merge înaintea voastră în Galileea.”

³³ Petru a răspuns: „Chiar dacă toți ceilalți își vor pierde credința din cauza Ta, eu niciodată nu mi-o voi pierde!”

³⁴ Isus i-a răspuns: „Îți spun adevărul: chiar în această noapte, înainte de cântatul cocoșului, vei nega de trei ori faptul că Mă cunoști.”

³⁵ Petru I-a zis: „Chiar dacă ar trebui să mor cu Tine, tot nu aș nega că Te cunosc.” Și toți ucenicii au spus același lucru.

Isus Se roagă

(Mc. 14.32-42; Lc. 22.39-46)

³⁶ Apoi Isus a mers cu ei într-un loc numit „Ghetsimani” și le-a zis ucenicilor: „Rămâneți aici cât Eu Mă duc mai încolo să Mă rog.” ³⁷ I-a luat cu El pe Petru și pe cei doi fii ai lui Zebedei. A început să Se întristeze și inima I s-a tulburat. ³⁸ Atunci le-a spus: „Sufletul Meu este cuprins de o tristețe de moarte. Stați aici și vegheați împreună cu Mine!” ³⁹ A mers puțin mai înainte, a căzut la pământ și a început să Se roage, zicând: „Tată, dacă este cu putință, fie ca acest pahar al suferinței să treacă de la Mine! Totuși, facă-se voia Ta, și nu a Mea.” ⁴⁰ Întorcându-Se la ucenici, i-a găsit dormind. Și i-a zis lui Petru: „Așa deci, n-ați putut să vegheați cu Mine o oră? ⁴¹ Vegheați și rugați-vă să aveți putere împotriva ispitei! Duhul vostru vrea să facă ce este drept, dar trupul e slab.”

⁴² A plecat încă o dată și S-a rugat, zicând: „Tată, dacă nu este cu putință ca acest pahar să treacă de la Mine fără să-l beau, facă-se voia Ta!”

⁴³ Isus a venit la ucenici și i-a găsit din nou dormind, pentru că nu puteau să-și țină ochii deschiși. ⁴⁴ Așa că i-a lăsat din nou și S-a rugat, pentru a treia oară, spunând aceleași cuvinte.

⁴⁵ Apoi S-a dus la ucenici și i-a întrebat: „Încă mai dormiți și vă odihniți? Iată, a venit timpul ca Fiul omului să fie dat pe mâna păcătoșilor. ⁴⁶ Sculați-vă, să mergem! Iată, cel ce Mă va trăda este aici!”

Prinderea lui Isus

(Mc. 14.43-50; Lc. 22.47-53; Ioan 18.3-12)

⁴⁷ Pe când încă mai vorbea El, Iuda, unul dintre cei doisprezece ucenici, a venit însoțit de o mare mulțime de oameni înarmați cu săbii și ciomege, trimiși de conducătorii preoților și de bătrânii poporului. ⁴⁸ Cel ce urma să-L trădeze le dăduse un semn: „Cel pe care-L voi săruta, Acela este. Arestați-l!” ⁴⁹ Iuda s-a apropiat de Isus și I-a zis: „Te salut, Învățătorule!” și L-a sărutat.

⁵⁰ Isus i-a zis: „Prietene, fă ceea ce trebuie să faci!”

Ei s-au apropiat, L-au prins pe Isus și L-au arestat.

⁵¹ Atunci unul dintre cei care erau cu Isus a întins mâna, și-a scos sabia, l-a lovit pe sclavul marelui preot și i-a tăiat urechea.

⁵² Isus i-a spus: „Pune-ți sabia la loc! Căci toți cei ce scot sabia, de sabie vor muri. ⁵³ Nu știți că aș putea să-L rog pe Tatăl Meu și El Mi-ar pune imediat la îndemână mai mult de douăsprezece legiuni de îngeri? ⁵⁴ Dar cum s-ar mai împlini Scripturile, care spun că așa trebuie să fie?”

⁵⁵ Apoi Isus a zis mulțimii de oameni: „Ați venit să Mă luați cu săbii și ciomege, ca pe un tâlhar? În fiecare zi stăteam în Templu și îi învățam pe oameni, și nu M-ați

arestat. ⁵⁶ Dar toate acestea s-au întâmplat ca să se împlinescă ce a fost scris de profeți. „Atunci toți ucenicii L-au lăsat și au fugit.

Isus în fața Sinedriului

(Mc. 14.53-65; Lc. 22.54-55, 63-71; Ioan 18.13-14, 19-24)

⁵⁷ L-au arestat pe Isus și L-au dus la marele preot Caiafa, unde se adunaseră învățătorii Legii și bătrânii.

⁵⁸ Petru Îl urma pe Isus de la distanță și a mers până în curtea marelui preot. A intrat și a stat cu slujitorii să vadă sfârșitul.

⁵⁹ Conducătorii preoților și tot Sinedriul căutau măr-turii false împotriva lui Isus, ca să-L poată omorî. ⁶⁰ Dar n-au găsit nimic, chiar dacă au venit mulți martori mincinoși. La sfârșit au venit doi oameni ⁶¹ care au spus: „Acest om a spus: «Pot să dărâm Templul lui Dumnezeu și să-l zidesc la loc în trei zile.»”

⁶² Apoi marele preot s-a ridicat și I-a spus lui Isus: „Nu ai nimic de răspuns la acuzațiile aduse de acești oameni împotriva Ta?” ⁶³ Isus rămânea tăcut.

Atunci marele preot I-a zis: „Jură-te pe Dumnezeu cel viu și spune-ne dacă ești Cristosul, Fiul lui Dumnezeu!”

⁶⁴ Isus i-a zis: „Sunt, așa cum ai spus! Dar vă mai spun că de acum încolo Îl veți vedea pe Fiul omului stând la dreapta lui Dumnezeu și venind pe norii cerului.”

⁶⁵ Atunci marele preot și-a rupt hainele, spunând: „A spus o blasfemie la adresa lui Dumnezeu! La ce mai avem nevoie de martori? Iată! Tocmai I-ați auzit blasfemia! ⁶⁶ Care este hotărârea voastră?”

„Este vinovat și trebuie să moară!”, i-a răspuns ei.

⁶⁷ Apoi L-au scuipat în față și L-au lovit cu pumnii. Alții L-au palmuit, ⁶⁸ spunând: „Dacă ești profet, spune Cristoase! Cine Te-a lovit?”

Petru se teme să spună că-L cunoaște pe Isus

(Mc. 14.66-72; Lc. 22.56-62; Ioan 18.15-18, 25-27)

⁶⁹ În acest timp, Petru stătea afară, în curte, când o slujitoare a venit la el și i-a spus: „Și tu erai cu Isus din Galileea.”

⁷⁰ Dar el a negat în fața tuturor, spunând: „Nu știu ce spui.”

⁷¹ Apoi a ieșit din curte, la poartă. O altă slujitoare l-a văzut și le-a spus celorlalți: „Acesta era cu Isus din Nazaret.”

⁷² Și încă o dată a negat, jurându-se: „Nu-L cunosc pe omul acesta!”

⁷³ Puțin mai târziu, cei ce stăteau acolo s-au apropiat de Petru și i-au spus: „Tu chiar ești unul dintre ei. Felul în care vorbești te trădează.”

⁷⁴ Și el a început să se jure mai tare și să spună: „Nu-L cunosc pe omul acesta!” Chiar atunci a cântat cocoșul.

⁷⁵ Și Petru și-a adus aminte de ceea ce-i spusese Isus: „Înainte de a cânta cocoșul vei nega de trei ori faptul că Mă cunoști!” Și a ieșit afară și a plâns cu amărăciune.

Isus este dus la Pilat

(Mc. 15.1; Lc. 23.1-2; Ioan 18.28-32)

27 Când s-a făcut dimineață, toți conducătorii preoților și bătrânii poporului s-au sfătuit cum să-L omoare pe Isus. ² L-au legat și L-au dat pe mâna guvernatorului Pilat.

Iuda se sinucide

(F.A. 1.18-19)

³ Când Iuda, care-L trădase, a văzut că Isus a fost condamnat, a regretat ce făcuse. Așa că a dus înapoi cele treizeci de monede de argint conducătorilor preoților și bătrânilor. ⁴ Și le-a spus: „Am păcătuțit, dând un om drept pe mâna dușmanilor, ca să fie omorât.”

„Ce ne pasă nouă? Treaba ta!”, i-au spus ei.

⁵ Iuda a aruncat monedele de argint în Templu și a plecat. S-a dus afară și s-a spânzurat.

⁶ Iar conducătorii preoților au luat monedele de argint, zicând: „Legea nu îngăduie să punem acești bani în vistieria Templului din cauză au fost folosiți pentru uciderea cuiva.” ⁷ Așa că au hotărât să cumpere cu ei „Ogorul olarului”, pentru îngroparea străinilor care vizitau Ierusalimul. ⁸ De aceea, numele aceluia loc a rămas până în ziua de azi: „Ogorul sângelui.” ⁹ Și s-a împlinit ce fusese spus prin profetul Ieremia: „Au luat treizeci de monede de argint. Atât cât au decis unii dintre fiii lui Israel să plătească pentru viața Lui. ¹⁰ Și cu ei au cumpărat «Ogorul Olarului», așa cum îmi poruncise Domnul.” †

Isus înaintea lui Pilat

(Mc. 15.2-5; Lc. 23.3-5; Ioan 18.33-38)

¹¹ În acest timp, Isus a fost adus înaintea guvernatorului, care L-a întrebat: „Ești Tu regele iudeilor?”

„Da, sunt!”, i-a răspuns Isus.

¹² Dar când a fost acuzat de conducătorii preoților și de bătrânii conducători iudei, n-a dat nici un răspuns.

¹³ Atunci Pilat L-a întrebat: „N-auzi câte acuzații aduc aceștia împotriva Ta?”

¹⁴ Dar Isus nu i-a dat nici un răspuns, nici măcar la o singură acuzație. Și Pilat a rămas foarte mirat.

Încercarea lui Pilat de a-L elibera pe Isus

(Mc. 15.6-15; Lc. 23.13-25; Ioan 18.39-19.16)

¹⁵ De sărbătoarea Paștelui, guvernatorul avea obiceiul să elibereze pe unul dintre deținuți, care era cerut de mulțime. ¹⁶ Pe atunci, aveau un deținut foarte cunoscut, pe nume Baraba ††. ¹⁷ Așa că, atunci când mulțimea s-a adunat, Pilat a întrebat: „Pe care vreți să vi-l eliberez, pe Baraba sau pe Isus numit Cristosul?” ¹⁸ (Pilat știa că-L dăduseră pe mâna lui din invidie.)

† „AU LUAT ... DOMNUL.” Vezi Zah. 11.12-13; Ier. 32.6-9. †† BARABA în unele manuscrise grecești, Isus Baraba.

¹⁹ Și pe când stătea el pe scaunul de judecată, soția lui i-a trimis vorbă: „Să nu ai nimic de-a face cu acel om drept, pentru că azi am fost tulburată mult de un vis pe care l-am avut despre El!”

²⁰ Însă conducătorii preoților și bătrânii au convins mulțimea să-i ceară lui Pilat să-l elibereze pe Baraba și să-l omoare pe Isus.

²¹ Pilat le-a spus: „Pe care dintre cei doi vreți să vi-l eliberez?”

„Pe Baraba”, au răspuns ei.

²² Pilat i-a întrebat: „Și-atunci ce să fac cu Isus, numit Cristosul?”

„Răstignește-L!”

²³ „De ce? Ce rău a făcut?”, a întrebat el.

Însă ei continuau să strige și mai tare: „Răstignește-L!”

²⁴ Pilat, văzând că nu este de nici un folos să insiste și că era pe punctul să izbucnească o răscoală, a luat apă și s-a spălat pe mâini în fața mulțimii, zicând: „Nu sunt vinovat de moartea acestui om. Treaba voastră.”

²⁵ „Noi și copiii noștri să fim vinovați de moartea Lui!”, au răspuns toți oamenii.

²⁶ Atunci Pilat l-a eliberat pe Baraba la cererea mulțimii. A poruncit ca Isus să fie biciuit și l-a dat să fie răstignit.

Batjocurile soldaților

(Mc. 15.16-20; Ioan 19.2-3)

²⁷ Apoi soldații guvernatorului l-au dus pe Isus în palat. Toți soldații s-au adunat în jurul Lui. ²⁸ L-au dezbrăcat de haine și l-au îmbrăcat cu o haină roșie. ²⁹ Au împletit o cunună de spini și i-au pus-o pe cap. În mâna dreaptă i-au pus o trestie, au îngenuncheat în fața Lui și râdeau de El, spunând: „Salutare, Împăratul iudeilor!” ³⁰ Apoi l-au scuipat, i-au luat trestia și-l băteau peste cap. ³¹ După ce au râs de El, i-au scos haina, l-au îmbrăcat în hainele Lui și l-au dus să fie răstignit.

Răstignirea lui Isus

(Mc. 15.21-32; Lc. 23.26-43; Ioan 19.17-27)

³² Pe când ieșeau, au găsit un om din Cirene, pe nume Simon și l-au obligat să-l ducă crucea lui Isus.

³³ Când au ajuns la locul numit „Golgota” (care înseamnă „Locul craniului”), ³⁴ i-au dat să bea vin amestecat cu fiere †, dar când l-a gustat, Isus n-a vrut să bea. ³⁵ L-au răstignit și au împărțit hainele Lui între ei, trăgând la sorti. ^{††36} Stăteau jos și-l păzeau. ³⁷ Deasupra capului Său au pus o plăcuță cu acuzația ce-I era adusă: „**ACESTA ESTE ISUS, ÎMPĂRATUL IUDEILOR.**” ³⁸ Cu El au mai fost răstigniți doi tâlhari: unul la dreapta și altul la stânga Sa. ³⁹ Oamenii care treceau pe acolo Îl jigneau,

† VIN AMESTECAT CU FIERE amestec folosit pentru calmarea durerilor. †† VERSETUL 35 Unele manuscrise conțin și următoarele cuvinte: „ca să se împlinească ce fusese vestit de profetul, care zice: «Și-au împărțit hainele Mele între ei și pentru cămașa Mea au tras la sorti.»” Vezi Ps. 22.18.

dădeau din cap ⁴⁰ și spuneau: „Tu, care dărimi Templul și-l zidești la loc în trei zile, salvează-Te pe Tine Însuși! Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, atunci coboară de pe cruce!”

⁴¹ La fel, conducătorii preoților, împreună cu învățătorii Legii și cu bătrânii, Îl batjocureau, spunând: ⁴² „I-a salvat pe alții, dar nu Se poate salva pe Sine! Este acesta Împăratul Israelului? Atunci să coboare acum de pe cruce și vom crede în El!” ⁴³ Se încrede în Dumnezeu. Atunci, să-L scape Dumnezeu acum, dacă-L vrea! N-a spus El: «Sunt Fiul lui Dumnezeu!»?” ⁴⁴ Tâlharii care erau răstigniți cu El Îl batjocureau și ei.

Moartea lui Isus

(Mc. 15.33-41; Lc. 23.44-49; Ioan 19.28-30)

⁴⁵ De la amiază până la ora trei a fost întuneric peste toată țara. ⁴⁶ Pe la ora trei, Isus a strigat tare: „*Eli, Eli, lama sabactani?*”, care înseamnă: „Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai părăsit?” ‡

⁴⁷ Unii dintre cei care stăteau acolo l-au auzit și au început să spună: „Îl cheamă pe Ilie!”

⁴⁸ Imediat, unul dintre ei a alergat, a luat un burete și l-a înmuiat în oțet. Apoi l-a pus într-un băț și i l-a întins să bea. ⁴⁹ Dar ceilalți oameni spuneau: „Lasă-L! Să vedem dacă va veni Ilie să-L salveze.”

⁵⁰ Isus a strigat încă o dată cu glas tare și a murit ††.

⁵¹ Chiar atunci, perdeaua din Templu s-a rupt în două, de sus până jos, iar pământul s-a cutremurat. Stâncile s-au despicat. ⁵² Mormintele s-au deschis și mulți oameni ai lui Dumnezeu care muriseră, au înviat.

⁵³ După învierea lui Isus, ei și-au părăsit mormintele, s-au dus în cetatea sfântă și s-au arătat multor oameni.

⁵⁴ Centurionul și oamenii săi, care-l păzeau pe Isus, văzând cutremurul și cele întâmplătoare, s-au înfricoșat. „Cu adevărat, Acesta a fost Fiul lui Dumnezeu!”, au zis ei.

⁵⁵ Erau acolo multe femei care priveau de la distanță. Ele Îl urmaseră pe Isus din Galileea, pentru a-l sluji.

⁵⁶ Printre ele erau și Maria Magdalena, Maria, mama lui Iacov și Iosif și mama fiilor lui Zebedei.

Înmormântarea lui Isus

(Mc. 15.42-47; Lc. 23.50-56; Ioan 19.38-42)

⁵⁷ Seara, a venit în Ierusalim un om bogat, pe nume Iosif, din Arimateea. Era și el un ucenic al lui Isus. ⁵⁸ El s-a dus la Pilat și i-a cerut trupul lui Isus. Iar Pilat a poruncit să-i fie dat trupul. ⁵⁹ Iosif a luat trupul și l-a înfășurat într-o pânză nouă de in. ⁶⁰ Apoi l-a pus în mormântul său cel nou, pe care-l săpase în stâncă. A rostogolit o piatră mare la intrare și a plecat. ⁶¹ Maria Magdalena și cealaltă Marie stăteau în fața mormântului.

‡ Citat din Ps. 22.1. †† A MURIT lit. Și-a dat duhul.

Păzirea mormântului

⁶² A doua zi, după Ziua Pregătirii †, conducătorii preoților și fariseii s-au dus împreună la Pilat. ⁶³ Și i-au zis: „Domnule, ne amintim că pe când mai trăia încă, acel înșelător a zis: «După trei zile voi învia.» ⁶⁴ Așa că, poruncește să fie păzit mormântul trei zile. Ca nu cumva să vină ucenicii Săi, să fure trupul și să spună oamenilor: «A înviat dintre cei morți.» Căci această ultimă înșelătorie ar fi mai mare decât cea dintâi.”

⁶⁵ Pilat le-a zis: „Aveți garda. Duceți-vă și păziți cât de bine știți.” ⁶⁶ Ei s-au dus și au întărit mormântul și au pus sigiliu pe piatră și soldați de pază.

Învierea lui Isus

(Mc. 16.1-8; Lc. 24.1-12; Ioan 20.1-10)

28 După sabat, în zorii primei zile a săptămânii, Maria Magdalena și cealaltă Marie au venit să vadă mormântul.

² Atunci s-a produs un cutremur puternic. Un înger al Domnului a coborât din cer, a venit și a rostogolit piatra de la intrare și s-a așezat pe ea. ³ Înfrățirea lui era ca fulgerul și îmbrăcămintea lui era albă ca zăpada.

⁴ Când cei ce păzeau mormântul au văzut îngerul, au început să tremure de frică și au rămas ca morți.

⁵ Îngerul a vorbit și le-a spus femeilor: „Nu vă fie teamă! Știu că Îl căutați pe Isus cel răstignit. ⁶ Nu este aici. A înviat dintre cei morți, așa cum a spus. Veniți să vedeți locul unde a fost pus! ⁷ Apoi duceți-vă repede și spuneți ucenicilor Săi: «Isus a înviat dintre cei morți și acum Se duce înaintea voastră în Galileea. Acolo Îl veți vedea.» Asta am avut de spus!”

† ZIUA PREGĂTIRII vineri, ziua dinaintea sabatului.

⁸ Atunci, femeile au plecat repede de la mormântul lui Isus, cu frică și cu mare bucurie. Și au alergat să le spună ucenicilor Săi ce se întâmplase. ⁹ Pe neașteptate, Isus a stat în fața lor și le-a spus: „Salutare!” Și ele au venit la El, I-au cuprins picioarele și I s-au închinat. ¹⁰ Isus le-a zis: „Nu vă fie teamă! Duceți-vă și spuneți fraților Mei să plece în Galileea! Căci acolo Mă vor vedea.”

Ademenirea străjerilor

¹¹ Pe când mergeau ele, niște soldați din gardă s-au dus în cetate și au spus conducătorilor preoților tot ce se întâmplase. ¹² Aceștia s-au întâlnit cu bătrânii și au făcut un plan. Le-au dat mulți bani soldaților ¹³ și le-au spus: „Spuneți oamenilor: «Ucenicii Lui au venit în timpul nopții și I-au furat trupul pe când dormeam.» ¹⁴ Și dacă ajung aceste vești la urechile guvernatorului, îl vom convinge noi și vă vom scăpa din încurcătură.”

¹⁵ Soldații au luat banii și au făcut cum fuseseră învățați. Așa că această poveste s-a răspândit printre iudei până în ziua de azi.

Isus Se arată în Galileea

(Mc. 16.14-18; Lc. 24.36-49; Ioan 20.19-23; F.A. 1.6-8)

¹⁶ Cei unsprezece s-au dus în Galileea, pe muntele unde le zisese Isus. ¹⁷ Când L-au văzut, I s-au închinat, dar unii se îndoiau. ¹⁸ Isus S-a apropiat de ei și le-a spus: „Mie Mi-a fost dată toată autoritatea în cer și pe pământ. ¹⁹ Duceți-vă și faceți ucenici oameni din toate popoarele, botezându-i în Numele Tatălui, al Fiului și al Sfântului Duh! ²⁰ Învățați-i să împlinescă tot ce v-am poruncit Eu! Și puteți fi siguri de acest fapt: Eu voi fi cu voi întotdeauna, până la sfârșitul vremurilor.”

Marcu

Venirea lui Isus

(Mt. 3.1-12; Lc. 3.1-9, 15-17; Ioan 1.19-28)

1 Vestea Bună despre Isus Cristos, Fiul lui Dumnezeu †, începe ² cu ceea ce a spus profetul Isaia că se va întâmpla. Isaia a scris:

„Iată, Eu îl trimit pe mesagerul Meu înaintea Ta. El Îți va pregăti calea.”

Maleahi 3.1

³ „Iată glasul celui care strigă în pustie: «Pregătiți calea Domnului, neteziți-I cărările.»”

Isaia 40.3

⁴ Astfel, a venit Ioan Botezătorul și a botezat oameni în pustie. El le spunea oamenilor să se boteze ca să arate că vor să-și schimbe inima și viața, pentru ca păcatele să le fie iertate. ⁵ Toți oamenii care locuiau în Iudeea și Ierusalim s-au dus la Ioan. Acești oameni și-au mărturisit păcatele și au fost botezați de Ioan în râul Iordan. ⁶ Ioan purta haine din păr de cămilă, iar la mijloc avea o curea din piele. El mânca lăcuste și miere sălbatică. ⁷ El le spunea oamenilor: „După mine va veni cineva care este cu mult mai important decât mine. Eu nu sunt vrednic nici măcar să-I dezleg cureaua de la încălțăminte. ⁸ Eu vă botez cu apă, dar El vă va boteza cu Duhul Sfânt.”

Isus este botezat

(Mt. 3.13-17; Lc. 3.21-22)

⁹ În acele zile, Isus a venit din Nazaret, din Galileea și a fost botezat de Ioan în râul Iordan. ¹⁰ Cum a ieșit din apă, Isus a văzut cerurile deschise și Duhul coborând spre El ca un porumbel. ¹¹ Și o voce s-a auzit din ceruri: „Tu ești Fiul Meu preaiubit, în Tine Îmi găsesc plăcerea.”

Ispitirea lui Isus

(Mt. 4.1-11; Lc. 4.1-13)

¹² Imediat, Duhul L-a trimis pe Isus în pustie, ¹³ unde a stat patruzeci de zile și unde a fost ispitit de Satan. Acolo a stat printre animale sălbatice și îngerii au avut grijă de El.

Isus alege primii ucenici

(Mt. 4.12-22; Lc. 4.14-15; 5.1-11)

¹⁴ După ce Ioan a fost închis, Isus S-a dus în Galileea și a început să predice Vestea Bună de la Dumnezeu.

¹⁵ Isus spunea: „Acum este momentul potrivit: Împărăția lui Dumnezeu este aproape. Schimbați-vă inima și viața și credeți Vestea Bună.”

¹⁶ În timp ce mergea pe malul mării Galileii, Isus i-a văzut pe Simon †† și pe fratele acestuia, Andrei, aruncând plasele în mare. Ei erau pescari. ¹⁷ Isus le-a spus: „Veniți după Mine și vă voi face pescari de oameni!” ¹⁸ Simon și Andrei și-au lăsat plasele de pescuit și L-au urmat.

¹⁹ A mai mers puțin și l-a văzut pe Iacov, fiul lui Zebedei și pe fratele lui, Ioan. El i-a văzut în timp ce-și pregăteau plasele în barcă. ²⁰ Isus i-a chemat, iar ei L-au urmat, lăsându-l în barcă pe tatăl lor, Zebedei, împreună cu angajații acestuia.

Isus vindecă un om stăpânit de un duh rău

(Lc. 4.31-37)

²¹ Apoi Isus și ucenicii Săi s-au dus la Capernaum. În următoarea zi de sabat, Isus a intrat în sinagogă și a început să-i învețe pe oameni. ²² Ei erau uimiți de învățătura Lui, pentru că Isus îi învăța ca unul care are autoritate, și nu ca învățătorii Legii. ²³ Deodată, un om care era posedat de un duh rău a început să țipe, ²⁴ spunând: „Ce vrei Tu de la noi, Isuse din Nazaret? Ai venit să ne distrugi? Eu știu cine ești: Sfântul lui Dumnezeu.”

²⁵ Dar Isus l-a certat și i-a spus: „Taci și ieși din el!” ²⁶ Duhul rău l-a făcut pe acel om să tremure, apoi a început să urle și a ieșit afară din el.

²⁷ Oamenii erau atât de uimiți, încât au început să se întrebe unii pe alții: „Ce este aceasta? Este o învățătură nouă, spusă cu autoritate! El poruncește chiar și duhurilor rele și ele Îl ascultă!” ²⁸ Astfel, vestea despre Isus s-a răspândit foarte repede în tot ținutul Galileii.

Isus vindecă mai mulți oameni

(Mt. 8.14-17; Lc. 4.38-41)

²⁹ Isus și cei ce-L urmau au ieșit imediat din sinagogă și au mers împreună cu Iacov și cu Ioan la casa lui Simon și Andrei. ³⁰ Soacra lui Simon avea febră și stătea

† FIUL LUI DUMNEZEU Unele manuscrise omit „Fiul lui Dumnezeu”.

†† SIMON Simon Petru.

în pat. Oamenii de acolo I-au vorbit lui Isus despre ea. ³¹ Isus S-a dus la ea, a luat-o de mână și a ridicat-o. Febra a lăsat-o, iar ea a început să-I slujească.

³² Seara, după apusul soarelui, i-au adus la Isus pe toți bolnavii și pe cei posedăți de demoni. ³³ Toată cetatea se adunase la ușa acelei case. ³⁴ Isus a vindecat mulți oameni care aveau diferite boli și a scos multe duhuri rele. Dar El nu-i lăsa pe acești demoni să vorbească, pentru că ei Îl cunoșteau.

Isus Se pregătește să spună Vestea Bună

(Lc. 4.42-44)

³⁵ Foarte devreme, când încă nu se luminase, Isus a plecat de acolo și S-a dus într-un loc pustiu să Se roage. ³⁶ Simon și cei care erau cu El s-au dus să-L caute, ³⁷ iar când L-au găsit, I-au spus: „Toată lumea Te caută.”

³⁸ Dar Isus le-a spus: „Trebuie să mergem și în așezările învecinate, pentru ca să predic și acolo, deoarece pentru aceasta am venit.” ³⁹ Așa că a mers prin Galileea, predicând în sinagogile lor și scoțând demoni.

Isus vindecă un om bolnav

(Mt. 8.1-4; Lc. 5.12-16)

⁴⁰ Un lepros a venit la Isus, a îngenuncheat și L-a implorat să-l ajute. Leprosul I-a spus lui Isus: „Dacă Tu vrei, poți să mă vindec.”

⁴¹ Lui Isus I s-a făcut milă de el. A întins mâna, l-a atins și i-a spus: „Vreau să te vindec! Fii vindecat!”

⁴² Imediat lepra a dispărut și a fost vindecat.

⁴³ Isus i-a cerut să plece, dar înainte l-a avertizat, ⁴⁴ spunându-i: „Să nu spui nimănui nimic despre ce ți s-a întâmplat. Dar du-te să te arăți preotului și să aduci jertfele rânduite de Moise pentru curățire †. Să faci lucrul acesta pentru ca oamenii să știe că te-ai vindecat.”

⁴⁵ Dar acel om a plecat și a început să spună tuturor ce i s-a întâmplat. Vestea despre El s-a răspândit. Așa că Isus nu mai putea intra într-o cetate în văzul lumii și stătea în afara lor, în locuri retrase. Dar și acolo veneau la El oameni din toate părțile.

Isus vindecă un om paralizat

(Mt. 9.1-8; Lc. 5.17-26)

2 Peste câteva zile, Isus S-a întors în Capernaum. Vestea că era acasă s-a răspândit. ² Oamenii s-au strâns în număr atât de mare încât nu mai era loc nici afară. Pe când Isus îi învăța, ³ câțiva oameni au venit la El cu un om paralizat. Patru dintre ei îl transportau. ⁴ Pentru că, din cauza mulțimii, nu puteau să ajungă cu el la Isus, ei au făcut o gaură în acoperișul casei și de acolo l-au coborât cu targă cu tot. ⁵ Când a văzut Isus credința lor, i-a spus celui paralizat: „Fiule, păcatele îți sunt iertate!”

⁶ Câțiva dintre învățătorii Legii erau acolo. Ei au văzut ce făcuse Isus și și-au spus: ⁷ „De ce spune omul acesta așa ceva? El spune lucruri care sunt o insultă la adresa lui Dumnezeu. Cine poate ierta păcatele, în afara de Dumnezeu?”

⁸ Isus a știut imediat, în duhul Său, ce gândesc ei și le-a spus: „De ce gândiți astfel? ⁹ Ce este mai ușor: să zic acestui om paralizat: «Păcatele îți sunt iertate!» sau să-i spun: «Ridică-te! Ia-ți targa și mergi!»? ¹⁰ Dar Eu vă voi dovedi că Fiul omului are putere pe pământ să ierte păcatele.” Așa că Isus i-a spus celui paralizat: ¹¹ „Îți spun, ridică-te! Ia-ți targa și du-te acasă!” ¹² Omul paralizat s-a ridicat. Și-a luat targa și a ieșit, în timp ce toți ceilalți se uitau la el uimiți. Ei Îl lăudau pe Dumnezeu și ziceau: „Nu am mai văzut niciodată așa ceva!”

Levi (Matei) Îl urmează pe Isus

(Mt. 9.9-13; Lc. 5.27-32)

¹³ Isus S-a dus din nou pe malul mării, mulțimea a venit la El, iar El i-a învățat. ¹⁴ Pe când mergea Isus de-a lungul țărmului, l-a văzut pe Levi, fiul lui Alfeu, stând la vamă, unde lucra și i-a spus: „Urmează-Mă!” Levi s-a sculat și L-a urmat pe Isus.

¹⁵ Mai târziu, Isus S-a dus la casa lui Levi unde a mâncat cu ucenicii Săi. La masă, împreună cu ei, mai erau vameși și păcătoși. Mulți dintre ei Îl urmaseră pe Isus.

¹⁶ Când învățătorii Legii care erau farisei au văzut că Isus mânca împreună cu păcătoșii și cu vameșii, i-au întrebat pe ucenicii Săi: „De ce mănâncă Isus cu vameșii și cu păcătoșii?”

¹⁷ Isus a auzit și le-a spus: „Cei bolnavi au nevoie de doctor, nu cei sănătoși! Eu nu am venit să-i chem pe cei dreپți, ci pe cei păcătoși.”

Isus nu este la fel ca alți conducători religioși

(Mt. 9.14-17; Lc. 5.33-39)

¹⁸ Ucenicii lui Ioan Botezătorul și fariseii posteau. Niște oameni au venit la Isus și L-au întrebat: „De ce ucenicii lui Ioan și ai fariseilor postesc, iar ai Tăi nu?”

¹⁹ Isus le-a răspuns: „Pot oare nuntașii să postească atunci când mirele este cu ei? Cât timp mirele este cu ei, nu pot posti. ²⁰ Dar vor veni zilele în care mirele va fi luat de la ei. Atunci vor posti.”

²¹ Nimeni nu coase la o haină veche un petic din material nou. Dacă ar face cineva așa, atunci peticul ar destrăma haina veche, iar ruptura ar fi mai mare. ²² Și nimeni nu pune vin nou în burdufuri vechi. Pentru că vinul ar sparge burdufurile și atunci și vinul, și burdufurile s-ar strica. Vinul nou se pune în burdufuri noi.”

Fariseii Îl critică pe Isus

(Mt. 12.1-8; Lc. 6.1-5)

²³ Într-o zi de sabbat, Isus trecea prin lanurile de grâu. Pe când mergeau prin lan, ucenicii Lui au început să smulgă spice. ²⁴ Fariseii au văzut lucrul acesta și L-au

† PENTRU CURĂȚIRE VEZI LV. 14.1-32.

întrebat pe Isus: „De ce fac ucenicii Tăi ceva ce nu este permis de Lege în ziua de sabbat?”

²⁵ Isus le-a răspuns: „Nu ați citit niciodată ce au făcut David și oamenii lui când li s-a făcut foame și nu aveau ce să mănânce? ²⁶ N-ați citit cum a intrat el în Casa lui Dumnezeu, în timpul marelui preot Abiatar, cum a mâncat pâinea care Îi era oferită lui Dumnezeu și cum le-a dat pâine și celor care erau cu el? Ceea ce a făcut el nu era permis de Legea lui Moise decât preoților.”

²⁷ Isus le-a mai spus: „Sabbatul a fost făcut pentru om, și nu omul pentru sabbat. ²⁸ Așa că Fiul omului este Domn chiar și al sabbatului.”

Isus vindecă un om cu mâna paralizată

(Mt. 12.9-14; Lc. 6.6-11)

3 Isus a intrat din nou în sinagogă. Acolo era un om cu o mână paralizată. ² Câțiva oameni se uitau la Isus să vadă dacă nu cumva îl va vindeca în ziua sabbatului, pentru a-L putea acuza. ³ Isus i-a spus omului cu mâna paralizată: „Ridică-te!”

⁴ Isus le-a spus celor din sinagogă: „Este permis să faci bine sau rău într-o zi de sabbat? Este bine să salvezi o viață sau să omori?” Dar ei tăceau.

⁵ Isus și-a rotit privirea peste ei mânios, întristat de împietrirea inimii lor. Isus i-a spus aceluia om: „Întinde-ți mâna!” Omul și-a întins mâna, care i s-a vindecat.

⁶ Imediat, fariseii au plecat și, împreună cu irodienii, au început să se gândească cum să-L omoare pe Isus.

Mulți Îl urmează pe Isus

⁷ Isus a plecat împreună cu ucenicii Săi la Marea Galileii. I-a urmat o mare mulțime ce s-a strâns din Galileea, din Iudeea, ⁸ din Ierusalim, din Idumeea, de dincolo de râul Iordan, din Tir și din Sidon. Ei au venit la Isus pentru că auziseră vorbindu-se despre toate lucrurile pe care le făcea El. ⁹ Din cauza mulțimii, El le-a spus ucenicilor să-I pregătească o barcă, pentru ca nu cumva să fie îmbulzit de mulțime. ¹⁰ El vindecase mulți oameni, așa că toți cei ce sufereau de vreo boală se împingeau ca să ajungă la El pentru a-L putea atinge.

¹¹ De câte ori Îl vedeau, duhurile rele cădeau înaintea Lui și strigau: „Tu ești Fiul lui Dumnezeu!” ¹² Isus însă le-a poruncit să nu spună oamenilor cine este El.

Isus îi alege pe cei doisprezece apostoli

(Mt. 10.1-4; Lc. 6.12-16)

¹³ Apoi, El S-a urcat pe un deal și a chemat câțiva oameni, pe aceia pe care i-a vrut El. Ei au venit la El și El a ales doisprezece dintre ei, ¹⁴ pe care i-a numit apostoli. Isus i-a ales pentru a fi cu El și pentru a-i trimite să predice în alte părți. ¹⁵ El le-a dat puterea de a scoate duhuri rele. ¹⁶ Isus i-a chemat pe următorii doisprezece: Simon (pe care l-a numit Petru), ¹⁷ Iacov și Ioan, fiii lui Zebedei, cărora le-a pus numele Boanergheș, adică „fiii tunetului”; ¹⁸ Andrei, Filip, Bartolomeu, Matei, To-

ma, Iacov, fiul lui Alfeu, Tadeu, Simon Zelotul ¹⁹ și Iuda Iscarioteanul, care L-a și trădat.

Puterea lui Isus este de la Dumnezeu

(Mt. 12.22-32; Lc. 11.14-23; 12.10)

²⁰ Apoi Isus S-a dus acasă. Mulțimea s-a adunat din nou la El. Erau atât de mulți oameni, încât Isus și ucenicii Săi nici măcar nu puteau să mănânce. ²¹ Familia lui Isus a auzit că era în casă și s-au dus să-L ia pe Isus, pentru că lumea spunea că e nebun.

²² Învățătorii Legii care veniseră de la Ierusalim spuneau: „Îl are pe prințul demonilor în El și prin puterea prințului demonilor scoate El demonii!”

²³ Isus i-a chemat și a început să le vorbească în pilde: „Cum poate Satan să îl scoată afară pe Satan?”

²⁴ Dacă o împărăție este dezbinată împotriva ei înseși, împărăția aceea nu va dăinui. ²⁵ Și dacă o familie este dezbinată împotriva ei înseși, acea familie nu va dăinui. ²⁶ Așa că dacă Satan se ridică împotriva lui însuși, el nu va putea dăinui și îi va veni sfârșitul. ²⁷ Într-adevăr, nimeni nu poate intra să fure în casa unui om puternic, dacă nu-l leagă mai întâi pe stăpân. După ce-l va lega, îi va putea jefui casa. ²⁸ Vă spun adevărul: Oamenilor li se pot ierta toate păcatele și toate lucrurile rele spuse de ei împotriva lui Dumnezeu. ²⁹ Dar oricine spune lucruri rele împotriva Duhului Sfânt nu va fi iertat niciodată. Persoana aceea este vinovată de un păcat etern.”

³⁰ Isus a spus lucrul acesta pentru că unii oameni ziceau: „Are un duh rău în El.”

Adevărata familie a lui Isus

(Mt. 12.46-50; Lc. 8.19-21)

³¹ Mama și frații lui Isus au venit la El. Ei au rămas afară și au trimis pe cineva să-L cheme. ³² Mulțimea stătea în jurul lui Isus. Și I-au spus: „Mama Ta, frații Tăi și surorile Tale sunt afară și Te cheamă.”

³³ El le-a răspuns: „Cine este mama Mea și cine sunt frații Mei?” ³⁴ Isus S-a uitat la cei care stăteau în jurul Său și a spus: „Aceștia sunt mama Mea și frații Mei!”

³⁵ Oricine face voia lui Dumnezeu Îmi este frate, soră și mamă.”

Pilda semănătorului

(Mt. 13.1-9; Lc. 8.4-8)

4 Isus a început din nou să-i învețe pe oameni lângă mare. În jurul Lui s-a adunat o mare mulțime, așa că El S-a urcat într-o barcă și S-a așezat în ea, iar oamenii stăteau pe malul mării. ² El i-a învățat multe lucruri folosindu-Se de pilde. Iată una din ele: ³ „Ascultați! Un semănător a ieșit să semene. ⁴ Și pe când semăna, o parte din semințe au căzut pe drum, iar păsările au venit și le-au mâncat. ⁵ Alte semințe au căzut pe un loc stâncos, unde nu aveau prea mult pământ. Acestea au încolțit repede, pentru că pământul nu era

adânc. ⁶ Și când a răsărit soarele, au fost dogorite; și pentru că nu aveau rădăcini, s-au uscat. ⁷ Alte semințe au căzut între spini. Spinii au crescut și le-au năpădit, și ele n-au dat roadă. ⁸ Alte semințe au căzut pe un pământ bun, au încolțit, au crescut și au adus roadă. Unele au dat de treizeci, de șaizeci și chiar de o sută de ori mai multă roadă.”

⁹ Apoi a spus: „Cine are urechi de auzit, să audă.”

Isus explică de ce vorbește în pilde

(Mt. 13.10-17; Lc. 8.9-10)

¹⁰ Când era singur, cei ce erau în jurul Său cu cei doisprezece L-au întrebat care este rostul pildelor.

¹¹ Și El le-a spus: „Vouă vi s-a îngăduit să cunoașteți taina Împărăției lui Dumnezeu. Dar pentru cei de afară totul este spus în pilde,

¹² pentru ca:

«Ei să privească, dar să nu vadă;
să asculte, dar să nu înțeleagă;
ca nu cumva să se întoarcă și să fie iertați.»”

Isaia 6.9-10

Explicarea pildei semănătorului

(Mt. 13.18-23; Lc. 8.11-15)

¹³ Apoi Isus le-a spus ucenicilor: „Nu înțelegeți această pildă? Atunci cum le veți înțelege pe celelalte? ¹⁴ Semănătorul este cel care seamănă cuvântul lui Dumnezeu. ¹⁵ Unii oameni sunt asemenea semințelor căzute lângă drum. Cum aud învățătura lui Dumnezeu, vine Satan și ia cuvântul care a fost semănat în ei. ¹⁶ Alți oameni se aseamănă cu locul stâncos. Cum aud cuvântul, îl primesc cu bucurie. ¹⁷ Dar cuvântul nu prinde rădăcină în ei și nu ascultă de el decât pentru scurt timp. Când apar probleme sau când sunt persecutați din cauza cuvântului, renunță repede la credința lor. ¹⁸ Alți oameni sunt ca semințele semănate printre spini. Aceștia sunt cei ce aud cuvântul, ¹⁹ dar apar grijile acestei vieți, amăgirea bogățiilor și dorința de a avea tot felul de lucruri și toate acestea înăbușă cuvântul. Acești oameni nu aduc roadă. ²⁰ Alții se aseamănă cu semințele semănate pe un pământ bun. Aceștia sunt cei ce aud cuvântul, îl acceptă și aduc roadă: unii de treizeci de ori, alții de șaizeci de ori și unii chiar de o sută de ori mai mult.”

Folosiți-vă de ceea ce aveți

(Lc. 8.16-18)

²¹ Și El le-a spus: „Aduce oare vreunul dintre voi o lampă pentru a fi acoperită sau ascunsă sub pat? Nu este oare ea adusă pentru a lumina? ²² Tot ceea ce este ascuns va fi făcut cunoscut. Fiecare secret va fi scos la lumină. ²³ Dacă are cineva urechi de auzit, să audă.”

²⁴ Apoi El le-a spus: „Gândiți-vă bine la ceea ce auziți! Cu măsura cu care măsurați, vi se va măsura și vouă, și chiar vi se va da în plus. ²⁵ Celui ce are i se va da și mai

mult. Și celui ce nu are, i se va lua și puținul pe care-l are.”

Pilda seminței

²⁶ Apoi Isus a spus: „Vă spun cu ce seamănă Împărăția lui Dumnezeu. Un om aruncă semințe pe pământ. ²⁷ Fie că doarme, fie că este treaz, noapte și zi, sămânța încolțește și crește, fără ca omul să știe cum. ²⁸ De la sine, pământul produce grâu: la început, apare un fir; apoi, un spic; după aceea, apar și boabele de grâu pe spic. ²⁹ Când s-a copt grâul, omul intră cu secera în el, pentru că a venit timpul secerișului.”

Împărăția lui Dumnezeu și sămânța de muștar

(Mt. 13.31-32, 34-35; Lc. 13.18-19)

³⁰ Apoi Isus a spus: „Cum vom spune că arată Împărăția lui Dumnezeu? Sau prin ce pildă o vom explica? ³¹ Ea este ca o sămânță de muștar care, atunci când este semănată în pământ, este cea mai mică dintre semințe. ³² După ce este semănată, ea crește și devine una dintre cele mai mari plante din grădinile noastre. Ea are ramuri mari la umbra cărora își fac cuiburi păsările cerului.”

³³ Isus i-a învățat folosind multe pilde ca acestea. El le-a spus lucrurile pe care le puteau ei înțelege. ³⁴ El nu le-a spus nimic fără să folosească pilde, dar când rămânea singur cu ucenicii Săi, le explica totul.

Isus potolește furtuna

(Mt. 8.23-27; Lc. 8.22-25)

³⁵ În seara aceleiași zile, Isus le-a spus: „Haideți să trecem de partea cealaltă a mării.” ³⁶ Isus și ucenicii Săi au lăsat mulțimea acolo. Ucenicii s-au urcat și ei în barca în care era El. Acolo mai erau și alte bărci care L-au urmat. ³⁷ Un vânt puternic s-a abătut asupra mării, iar valurile loveau atât de tare barca, încât aproape că au umplut-o cu apă. ³⁸ Isus era în partea din spate a bărcii și dormea cu capul sprijinit pe o pernă. Ucenicii L-au sculat și I-au spus: „Învățătorule, nu vezi că ne scufundăm?”

³⁹ Isus S-a sculat, a certat vântul și a spus mării: „Liniște! Liniștește-te!” Vântul s-a oprit și marea s-a liniștit de tot.

⁴⁰ Apoi Isus le-a spus: „De ce vă este frică? Nici acum nu aveți credință?”

⁴¹ Ucenicilor le era foarte frică și își spuneau între ei: „Ce fel de om este Acesta? Chiar și marea și vântul Îl ascultă!”

Isus vindecă un om posedat de un duh rău

(Mt. 8.28-34; Lc. 8.26-39)

5 Isus și ucenicii Săi au traversat marea și au ajuns în ținutul gadarenilor. ² Cum s-au dat jos din barcă, un om posedat de un duh rău a ieșit dintr-un cimitir și s-a dus să-L întâlnească pe Isus. ³ Acest om trăia

printre morminte și nimeni nu putea să-l lege, nici măcar cu lanțuri. ⁴ De multe ori îi fuseseră prinse în fiare picioarele și legate în lanțuri mâinile, dar de fiecare dată el rupsesse lanțurile și sfărâmasse fiarele. Astfel nu se găsea nimeni destul de puternic pentru a-l supune. ⁵ Zi și noapte el stătea printre morminte și pe dealuri; țipa și se tăia cu pietre.

⁶ Când L-a văzut pe Isus venind de la distanță, a alergat la El și I s-a închinat. ⁷ Apoi, cu o voce puternică, a spus: „Ce ai cu mine, Isuse, Fiul Dumnezeului Preaînalt? Te implor, în Numele lui Dumnezeu, nu mă chinui!” ⁸ (Duhul rău îi spunea toate acestea pentru că Isus îi poruncise: „Ieși afară din acest om, duh rău!”)

⁹ Isus l-a întrebat: „Cum te cheamă?”

Iar duhul I-a răspuns: „Numele meu este Legiune †, pentru că suntem mai mulți.” ¹⁰ Duhurile din acel om îl tot implorau pe Isus să nu le alunge din acel ținut.

¹¹ Pe un deal din apropiere păștea o turmă mare de porci. ¹² Duhurile rele L-au rugat pe Isus: „Trimite-ne în porcii aceia, ca să putem intra în ei.” ¹³ Isus le-a dat voie, așa că duhurile rele au ieșit și au intrat în porci. Porcii, care erau cam două mii, au luat-o la fugă și au căzut în mare, unde s-au înecat.

¹⁴ Cei care îngrijeau porcii au alergat în cetate și în împrejurimi să spună ce au văzut. Oamenii care au auzit, au venit să vadă ce se întâmplase. ¹⁵ Ei au venit la Isus. Acolo l-au văzut și pe cel ce fusese posedat de legiunea de duhuri rele. El stătea liniștit și era îmbrăcat, fiind în toate mințile. Oamenilor li s-a făcut frică.

¹⁶ Martorii celor petrecute le-au explicat și celorlalți ce se întâmplase cu omul posedat de duhuri rele și cu porcii. ¹⁷ Oamenii au început să-L roage pe Isus să plece din ținutul lor.

¹⁸ Pe când Se urca Isus în barcă, omul care fusese posedat de demoni L-a rugat să-l lase să meargă cu El.

¹⁹ Dar Isus nu i-a dat voie să meargă cu El, ci i-a spus: „Du-te acasă la ai tăi și spune-le tot ce a făcut Domnul pentru tine și cum a avut milă de tine.” ²⁰ Așa că omul a plecat și a început să le spună oamenilor din Decapole tot ce făcuse Isus pentru el. Toți erau uimiți de ceea ce auzeau.

Isus redă viața unei fetițe și vindecă o femeie bolnavă

(Mt. 9.18-26; Lc. 8.40-56)

²¹ Isus a trecut din nou de partea cealaltă a mării și o mare mulțime s-a strâns în jurul Său. Isus Se afla pe țârm. ²² Iair, unul din conducătorii sinagogii, a venit acolo. Când L-a văzut pe Isus, Iair a căzut la picioarele Lui, ²³ rugându-L fierbinte și spunând: „Fetiței mele i se apropie sfârșitul. Vino, Te rog, și pune-Ți mâinile peste ea, ca să se vindece și să trăiască.”

²⁴ Isus S-a dus cu el. O mulțime mare îl urma și mulți oameni se înghesuiau în jurul Său, gata să-L strivească.

† LEGIUNE în armata romană, o legiune avea șase mii de oameni.

²⁵ În mulțime era o femeie care de doisprezece ani avea o hemoragie. ²⁶ Ea suferise mult și trecuse pe la mulți doctori. Cheltuise tot ce avea, dar nu se făcea mai bine, ba îi era chiar mai rău. ²⁷ Ea auzise de Isus. S-a apropiat de El pe la spate, prin mulțime și I-a atins haina, ²⁸ pentru că își spunea: „Dacă voi putea atinge măcar hainele Lui, mă voi vindeca.” ²⁹ Imediat hemoragia i s-a oprit și a simțit în trupul ei că s-a vindecat de suferința sa. ³⁰ Isus a simțit cum a ieșit putere din El. S-a oprit, S-a întors și a întrebat: „Cine Mi-a atins hainele?”

³¹ Ucenicii Săi I-au spus: „Vezi că sunt atâția oameni care se împing în jurul Tău și Te îmbulzesc și mai întrebă: «Cine M-a atins?»”

³² Dar Isus a continuat să Se uite în jurul Său, ca să vadă cine L-a atins. ³³ Atunci femeia, tremurând de frică și știind ce i se întâmplase, a venit și a căzut înaintea Lui; și I-a spus întregul adevăr. ³⁴ Isus i-a spus „Fii-că, credința ta te-a mântuit! Mergi în pace și fii vindecată!”

³⁵ Pe când mai vorbea El încă, au venit câțiva oameni de la casa lui Iair. Ei i-au spus: „Fiica ta a murit. De ce-L mai deranjezi pe Învățător?”

³⁶ Isus nu a dat atenție spuselor lor și i-a spus lui Iair: „Nu-ți fie teamă! Ai credință!”

³⁷ Isus nu a dat voie nimănui să intre împreună cu El în casa lui Iair, în afară de Petru, Iacov și Ioan, fratele lui Iacov. ³⁸ Ei au ajuns la casa conducătorului sinagogii, unde au văzut o agitație mare și mulți oameni plângând și tânguindu-se. ³⁹ Isus a intrat și a spus: „Ce este cu toată această agitație și cu acest plâns? Copila nu este moartă, ea doarme.” ⁴⁰ Dar ei au râs de El. Însă El i-a scos pe toți afară. Isus i-a luat pe tatăl și pe mama fetiței, pe cei trei care erau cu El și au intrat în camera în care se afla fata. ⁴¹ Isus a luat-o pe fetița de mână și i-a spus: „*Talita cumi!*” (ceea ce înseamnă: „Fetițo, îți spun să te ridici!”). ⁴² Fetița s-a sculat imediat și a început să meargă. (Ea avea doisprezece ani.) Ei au fost copleșiți de o mare uimire. ⁴³ Isus le-a poruncit ca nimeni să nu afle nimic despre ce se întâmplase. Apoi le-a spus să-i dea fetiței ceva de mâncare.

Isus Se întoarce în cetatea Sa natală

(Mt. 13.53-58; Lc. 4.16-30)

6 Isus a plecat de acolo și S-a întors în cetatea Sa natală. Ucenicii Săi au mers cu El. ² În ziua de sabbat, Isus a început să-i învețe pe oameni în sinagogă, iar aceștia au rămas uimiți de ceea ce auzeau. Ei se întrebau: „De unde a învățat omul acesta tot ceea ce știe? De unde a primit această înțelepciune? Cine I-a dat-o? Și de unde are puterea de a face astfel de minuni? ³ Oare nu este El doar tâmplarul, fiul Mariei? Și nu este El fratele lui Iacov, al lui Iose, al lui Iuda și al lui Simon? Și nu sunt surorile Lui aici cu noi?” Din acest motiv le era greu să creadă în El.

⁴ Iar Isus le-a spus: „Doar în țara lui este primit fără cinstire un profet, acolo unde se află rudele și familia lui.” ⁵ În afară de faptul că Și-a pus mâinile peste câțiva oameni bolnavi și i-a vindecat, Isus nu a mai putut face nici o altă minune în cetatea aceea. ⁶ Și El a fost uimit de necredința lor.

Apoi Isus S-a dus prin satele apropiate să-i învețe pe oameni.

Trimiterea celor doisprezece

(Mt. 10.1, 5-15; Lc. 9.1-6)

⁷ Isus Și-a chemat cei doisprezece ucenici și i-a trimis doi câte doi. El le-a dat putere asupra duhurilor rele.

⁸ Isus le-a spus să nu ia nimic pentru drum, în afară de un toiag; să nu ia pâine, să nu ia traiste și nici bani.

⁹ Să poarte sandale și să nu aibă la ei haine de schimb.

¹⁰ Și Isus le-a spus: „Dacă, atunci când intrați într-o cetate, vă opriți să stați într-o casă, să rămâneți acolo până când veți pleca din acea cetate. ¹¹ Dacă se întâmplă să nu fiți primiți într-o cetate sau dacă oamenii de acolo nu vă ascultă, plecați din acea cetate și scuturați-vă praful de pe picioare. Acesta va fi un avertisment pentru ei.”

¹² Ucenicii au plecat și au mers în alte locuri. Ei vorbeau cu oamenii și le spuneau să-și schimbe inima și viața. ¹³ Ei au scos multe duhuri rele. Au uns mulți oameni bolnavi cu ulei de măsline și i-au vindecat.

Irod crede că Isus este Ioan Botezătorul

(Mt. 14.1-12; Lc. 9.7-9)

¹⁴ Regele Irod a auzit ce se întâmpla, pentru că Isus ajunsese acum foarte cunoscut. Unii oameni ziceau: „Isus este Ioan Botezătorul înviat din morți și de aceea poate face aceste minuni.”

¹⁵ Alții ziceau: „Isus e Ilie.”

Iar alții ziceau: „Isus este un profet asemenea celor din trecut.”

¹⁶ Dar când a auzit Irod toate acestea, a spus: „Ioan, cel căruia i-am tăiat capul, a înviat.”

Cum a fost omorât Ioan Botezătorul

¹⁷ Irod însuși poruncise arestarea și închiderea lui Ioan pentru a-i face pe plac soției sale, Irodiada. Irodiada fusese soția lui Filip, fratele lui Irod. ¹⁸ Pentru că Ioan îi tot spunea lui Irod: „Legea nu-ți dă voie s-o ai pe soția fratelui tău!”, ¹⁹ Irodiada îl ura pe Ioan și dorea să-l omoare. Dar ea nu-l putea omorî, ²⁰ deoarece Irod se temea de Ioan. Irod îl ocrotea pe Ioan, pentru că știa că acesta este un om bun și sfânt. Când îl auzea pe Ioan vorbind, rămânea uimit; și îi făcea plăcere să-l asculte.

²¹ Dar a sosit și ziua potrivită pentru ca Irodiada să obțină moartea lui Ioan. De ziua lui, Irod a dat o masă pentru conducătorii cei mai importanți, pentru comandanții armatei și pentru oamenii bogați ai Galileii. ²² Fii-

ca Irodiadei a venit la petrecere și a dansat. Lui Irod și celor ce erau cu el le-a plăcut mult cum a dansat ea.

Irod i-a spus fetei: „Cere-mi orice dorești și eu îți voi da!” ²³ Irod i-a promis cu jurământ: „Îți voi da orice-mi vei cere, până la jumătate din împărăție!”

²⁴ Ea a ieșit afară la mama sa și a întrebat-o: „Ce să-i cer?” Și Irodiada i-a răspuns: „Cere-i capul lui Ioan Botezătorul.”

²⁵ Fata s-a întors repede la rege și i-a spus: „Vreau să-mi dai, chiar acum, pe o farfurie, capul lui Ioan Botezătorul.”

²⁶ Lui Irod i-a părut rău, dar din cauza jurământului său și din cauza celor ce stăteau la masă cu el, nu a vrut s-o refuze. ²⁷ Irod a trimis pe unul din soldații lui să-i taie capul lui Ioan și să i-l aducă. Acesta s-a dus în închisoare și i-a tăiat capul lui Ioan, ²⁸ după care l-a adus pe o farfurie. Soldatul i-a dat capul fetei, care i l-a dat mamei sale. ²⁹ Când au auzit ucenicii lui Ioan ce se întâmplase, s-au dus, i-au luat trupul și l-au pus într-un mormânt.

Isus hrănește peste cinci mii de oameni

(Mt. 14.13-21; Lc. 9.10-17; Ioan 6.1-14)

³⁰ Ucenicii trimiși de Isus s-au întors la El și I-au povestit tot ce făcuseră. ³¹ Apoi Isus le-a spus: „Veniți cu Mine într-un loc liniștit, unde să fim singuri și să vă odihniți puțin.” În jurul lor erau mulți oameni și ei nici nu apucaseră să mănânce.

³² Așa că au plecat singuri cu barca spre un loc liniștit. ³³ Însă mulți oameni i-au văzut plecând. Cei ce i-au văzut îi cunoșteau. De aceea, oameni din toate cetățile au alergat către locul spre care mergeau ei. Oamenii au ajuns acolo înaintea lor. ³⁴ Când S-a dat jos din barcă, Isus a văzut mulțimea care se adunase și I s-a făcut milă de ei, pentru că erau ca niște oi fără păstor.

³⁵ Se făcuse deja destul de târziu. Ucenicii au venit la Isus și I-au spus: „Aici este un loc izolat și este deja târziu. ³⁶ Spune oamenilor să plece, să se ducă pe la gospodăriile din împrejurimi și în satele din jur să-și cumpere ceva de mâncare.”

³⁷ Dar El le-a spus: „Dați-le voi ceva de mâncare.”

Ucenicii I-au spus: „Nu putem merge să cumpărăm destulă pâine pentru a fi hrăniți toți acești oameni! Ne-ar trebui banii câștigați într-o lună de muncă de noi toți, ca să putem cumpăra atâta pâine!”

³⁸ Atunci Isus le-a spus: „Duceți-vă și vedeți câte pâini aveți.”

După ce s-au uitat, I-au spus: „Avem cinci pâini și doi pești.”

³⁹ Apoi Isus le-a poruncit ucenicilor să le spună oamenilor să se așeze pe iarbă și să se împartă în grupuri. ⁴⁰ Și oamenii s-au așezat în grupuri de câte o sută și de câte cincizeci. ⁴¹ Isus a luat cele cinci pâini și cei doi pești, și, privind către cer, I-a mulțumit lui Dumnezeu și a frânt pâinile. El le-a dat ucenicilor Săi pentru ca ei să-i servească pe oameni. Isus a împărțit și cei

doi pești. ⁴² Toată lumea a mâncat și s-a săturat. ⁴³ Și s-au strâns douăsprezece coșuri cu resturi de pâine și pește. ⁴⁴ Bărbații care au mâncat au fost în număr de cinci mii.

Isus merge pe apă

(Mt. 14.22-23; Ioan 6.16-21)

⁴⁵ După aceea, Isus i-a urcat în barcă pe ucenici și i-a trimis în Betsaida, pe malul celălalt al lacului. Isus a dat drumul mulțimii ⁴⁶ și s-a dus pe munte să se roage.

⁴⁷ Când s-a înserat, barca ucenicilor era în mijlocul mării, iar Isus stătea singur pe mal. ⁴⁸ Din cauza vântului care bătea împotriva lor, ucenicii se străduiau din greu să vâslească. Cândva, între ora trei noaptea și șase dimineața, Isus s-a dus la ei mergând pe mare. El s-a apropiat de ei, ⁴⁹ dar când l-au văzut mergând pe mare, ucenicii Lui au crezut că văd o stafie și au început să țipe. ⁵⁰ Cu toții îl văzuseră și erau îngroziți. Isus le-a spus: „Curaj! Eu sunt! Să nu vă fie frică!” ⁵¹ El s-a urcat la ei în barcă, iar vântul s-a potolit. Ucenicii erau uimiți ⁵² pentru că nu înțeleseseră nici ce însemna minunea cu pâinile. Inimile le erau împietrite.

Isus vindecă mulți bolnavi

(Mt. 14.34-36)

⁵³ Ei au traversat marea și au ajuns în ținutul Ghenezaretului. Acolo și-au legat barca de mal. ⁵⁴ Când s-au dat jos din barcă, oamenii l-au recunoscut pe Isus. ⁵⁵ Și au început să alerge în tot ținutul acela, ca să aducă la El oameni bolnavi. ⁵⁶ Isus s-a dus în satele, în cetățile și pe la fermele din acel ținut. Și oriunde ajungea, oamenii locului îi adunau pe cei bolnavi în piețe. Cu toții îl rugau pe Isus să-i lase să atingă hainele Lui și toți cei care le atingeau erau vindecați.

Legea lui Dumnezeu și tradițiile oamenilor

(Mt. 15.1-20)

7 Fariseii și câțiva dintre învățătorii Legii care veniseră de la Ierusalim s-au strâns în jurul lui Isus. ² Ei îi văzuseră pe unii dintre ucenicii lui Isus mâncând cu mâinile nespălate. ³ (Fariseii și toți ceilalți evrei nu mănâncă dacă nu și-au spălat mâinile, așa cum le cere tradiția bătrânilor. ⁴ Și când se întorc din piață, nu mănâncă până nu se spală. Ei mai țin și alte tradiții, cum ar fi: spălarea paharelor, a ulcioarelor, a vaselor de aramă și a paturilor.) ⁵ Așa că fariseii și învățătorii Legii l-au întrebat: „De ce nu respectă ucenicii Tăi tradiția bătrânilor și mănâncă fără a-și spăla mâinile?” ⁶ Isus le-a răspuns: „Sunteți niște ipocriți! Isaia avea dreptate când a profetizat despre voi, după cum este scris:

«Acest popor Mă onorează cu buzele, dar departe de Mine le sunt inimile.

⁷ Închinarea lor este lipsită de rost, pentru că învățătura dată de ei oamenilor constă în reguli făcute de om.»

Isaia 29.13

⁸ Voi ați încetat să ascultați poruncile lui Dumnezeu și acum respectați tradițiile omenești.”

⁹ Isus le-a mai spus: „Voi ignorați poruncile lui Dumnezeu pentru a respecta propriile voastre învățături. ¹⁰ Moise a spus: «Respectă-i pe tatăl tău și pe mama ta.» † și «Cel ce își vorbește de rău mama și tatăl trebuie omorât.» ††¹¹ Dar voi spuneți că dacă cineva zice tatălui și mamei sale: «Orice ți-aș putea da este pus departe pentru Dumnezeu», ¹² atunci acelei persoane îi este permis să nu mai facă nimic pentru tatăl său și pentru mama sa. ¹³ Astfel, voi, cu tradiția pe care o transmiteți poporului, anulați Cuvântul lui Dumnezeu. Și faceți multe alte lucruri asemănătoare.”

¹⁴ Isus a chemat din nou mulțimea la El și le-a spus oamenilor: „Ascultați-Mă cu toții și înțelegeți! ¹⁵ Omul nu este întinat de ceea ce intră în el, ci de ceea ce iese din el.” ¹⁶ ‡

¹⁷ Apoi, Isus a lăsat mulțimea și a intrat într-o casă. Ucenicii l-au întrebat ce înseamnă această pildă. ¹⁸ Și El le-a spus: „Nici voi nu înțelegeți? Nu vedeți că nimic din ceea ce intră în om din afara lui nu-l întinează? ¹⁹ Pentru că nimic din acestea nu intră în inima lui, ci în stomac. De acolo, sunt date afară din nou.” (Vorbind astfel, Isus a dat de înțeles că se poate mânca orice fel de mâncare.)

²⁰ Isus le-a spus: „Ceea ce iese din om îl întinează. ²¹ Pentru că din interiorul omului, din inima lui, ies gândurile rele, păcatele sexuale, furturile, crimele, ²² adulterul, lăcomia, răutatea, înșelătoria, indecența, invidia, bârfa, aroganța și nebunia. ²³ Toate aceste lucruri rele vin din interior și îl întinează pe om.”

Isus ajută o femeie neevreică

(Mt. 15.21-28)

²⁴ Isus a plecat de acolo și s-a dus în ținutul Tirului. El a intrat într-o casă și dorea să nu se știe că este acolo. Dar Isus nu putea sta ascuns. ²⁵ De fapt, o femeie a cărei față era posedată de un duh rău, a auzit imediat vorbindu-se despre Isus. Ea s-a dus la El și a căzut la picioarele Lui. ²⁶ Femeia era o grecoaică de origine siro-feniciană. Ea l-a implorat pe Isus să scoată demonul din fata ei.

²⁷ Isus i-a spus: „Mai întâi, trebuie să se sature copiii, pentru că nu este bine să iei pâinea copilului și s-o arunci la câini.”

²⁸ Dar ea i-a răspuns: „Doamne, dar chiar și câinii care stau sub masă mănâncă firimiturile care cad de la masa copiilor.”

† Citat din Ex. 20.12; Dt. 5.16. †† Citat din Ex. 21.17. ‡ VERSETUL 16 În unele manuscrise este adăugat versetul 16: „Cine are urechi de auzit, să audă.”

²⁹ Atunci Isus i-a spus: „Pentru acest răspuns poți să te duci liniștită acasă. Demonul a ieșit din fiica ta.”

³⁰ Femeia s-a dus acasă și și-a găsit fata stând pe pat. Demonul ieșise din ea.

Isus vindecă un surd

³¹ Isus a plecat din ținutul Tirului către Marea Galileii, trecând prin ținutul Sidonului și prin Decapole. ³² Acolo, I-a fost adus un surd care nici nu prea putea vorbi. Cei ce l-au adus l-au rugat pe Isus să-și pună mâinile peste el.

³³ Isus l-a luat deoparte de mulțime și a atins urechile acelui om. Apoi, a scuiat și i-a atins limba. ³⁴ Isus a privit către cer, a suspinat și i-a spus: „Efata!” (ceea ce înseamnă „Deschide-te!”). ³⁵ Imediat urechile omului s-au deschis, limba i-a fost dezlegată și a început să vorbească.

³⁶ Isus le-a poruncit să nu spună nimănui cele întâmplate. Dar cu cât le porunca mai mult, cu atât mai mult vorbeau ei despre El. ³⁷ Oamenii erau foarte uimiți și ziceau: „Tot ce a făcut El, a făcut bine. Chiar și pe surzi îi face să audă, și pe muți să vorbească.”

Isus hrănește peste patru mii de oameni

(Mt. 15.32-39)

8 În zilele acelea, s-a adunat iarăși o mare mulțime. Nimeni nu avea ce să mănânce. Isus i-a chemat pe ucenici la El și le-a spus: ² „Mi-e milă de acești oameni pentru că sunt cu Mine de trei zile și nu au ce mânca. ³ Dacă îi trimit acasă flămânzi, vor leșina pe drum; iar unii au venit de departe.”

⁴ Ucenicii L-au întrebat: „Unde s-ar putea găsi pâine, în această pustietate, pentru a-i sătura?”

⁵ Iar Isus i-a întrebat: „Câte pâini aveți?”

„Șapte”, I-au răspuns ei.

⁶ Apoi Isus le-a cerut oamenilor să se așeze pe jos. A luat cele șapte pâini, I-a mulțumit lui Dumnezeu și le-a frânt, dându-le ucenicilor să le împartă. Aceștia le-au dat mulțimii. ⁷ De asemenea, mai aveau și câțiva peștișori. Isus I-a mulțumit lui Dumnezeu pentru ei și le-a spus ucenicilor să-i împartă. ⁸ Oamenii au mâncat până s-au săturat și s-au strâns șapte coșuri pline de resturi. ⁹ Acolo erau patru mii de oameni care au mâncat. Apoi, Isus le-a dat drumul să plece. ¹⁰ Imediat Isus S-a urcat într-o barcă împreună cu ucenicii Săi și s-au dus în ținutul Dalmanutei.

Fariseii Îl pun la încercare pe Isus

(Mt. 16.1-4)

¹¹ Fariseii au venit și au început să-I pună întrebări. Ca să-L încerce, ei I-au cerut un semn din ceruri. ¹² Suspînând adânc în duhul Său, Isus a spus: „De ce-Mi cere această generație un semn? Vă spun adevărul: nu va fi dat nici un semn acestei generații.” ¹³ Apoi, Isus i-a lă-

sat, S-a urcat din nou în barcă și a trecut de partea cealaltă.

Avertismentul lui Isus cu privire la conducătorii evreilor

(Mt. 16.5-12)

¹⁴ Ucenicii uitaseră să ia pâine, astfel că acum mai aveau una singură. ¹⁵ Isus le-a atras atenția și le-a spus: „Aveți grijă! Feriți-vă de aluatul † fariseilor și de aluatul lui Irod!”

¹⁶ Ucenicii au început să se gândească la ce le spusese Isus și și-au zis: „A spus lucrul acesta pentru că nu avem pâine.”

¹⁷ Știind la ce se gândeau, Isus i-a întrebat: „De ce spuneți că nu aveți pâine? Încă nu știți și încă nu ați înțeles? Aveți cumva inimile împietrite? ¹⁸ Aveți ochi care nu văd și urechi care nu aud? Nu vă mai aduceți aminte? ¹⁹ Mai știți câte coșuri pline cu resturi ați strâns atunci când am împărțit cele cinci pâini la cei cinci mii de oameni?”

„Douăsprezece”, I-au răspuns ucenicii.

²⁰ „Dar atunci când am împărțit șapte pâini la patru mii de oameni, câte coșuri pline cu resturi ați strâns?”

„Șapte”, I-au spus ucenicii.

²¹ Apoi, Isus le-a spus: „Încă nu înțelegeți?”

Isus vindecă un orb în Betsaida

²² Când au ajuns în Betsaida, niște oameni I-au adus un orb și L-au rugat pe Isus să-l atingă. ²³ Isus l-a luat de mână și au ieșit din sat. Apoi Isus a scuiat pe ochii orbului, și-a pus mâinile peste el și l-a întrebat: „Vezi ceva?”

²⁴ Orbul s-a uitat în sus și I-a spus: „Zăresc niște oameni, dar ei seamănă cu niște copaci care se mișcă.”

²⁵ Isus a pus din nou mâinile pe ochii lui. Orbul și-a deschis ochii. Vederea îi fusese redată și acum vedea foarte bine. ²⁶ Apoi Isus l-a trimis acasă, spunându-i: „Nu cumva să intri în sat și să spui cuiva ce ți s-a întâmplat!”

Petru declară că Isus este Cristosul

(Mt. 16.13-20; Lc. 9.18-21)

²⁷ Isus și ucenicii Săi au plecat către satele din Ceza-reea lui Filip. Pe drum, Isus i-a întrebat pe ucenici: „Cine spun oamenii că sunt Eu?”

²⁸ Ucenicii I-au răspuns: „Unii spun că ești Ioan Botezătorul. Alții zic că ești Ilie. Alții zic că ești unul din profeți.”

²⁹ Apoi, i-a mai întrebat: „Dar voi cine ziceți că sunt Eu?”

Iar Petru I-a răspuns: „Tu ești Cristosul.”

³⁰ Însă Isus i-a avertizat să nu spună nimănui cine este El.

† ALUATUL aici ca simbol al unei influențe rele.

Isus vestește moartea Sa

(Mt. 16.21-28; Lc. 9.22-27)

³¹ Atunci a început să-i învețe: „Fiul omului trebuie să îndure multe suferințe. El nu va fi primit de bătrâni, de marii preoți și nici de învățătorii Legii. El va fi omorât și va învia în a treia zi.” ³² Isus le-a spus toate aceste lucruri foarte deschis. Petru însă L-a luat pe Isus deoparte și a început să-L certe. ³³ Dar Isus S-a întors, S-a uitat la ucenici și l-a muștră pe Petru: „Dă-te la o parte, Satan! † Pe tine nu te interesează lucrurile lui Dumnezeu, ci mai degrabă cele ale oamenilor.”

³⁴ Apoi Isus a chemat mulțimea la El. Ucenicii erau și ei acolo. Și le-a spus: „Dacă vrea cineva să vină după Mine, va trebui să renunțe la dorințele sale, să-și ia crucea și să Mă urmeze. ³⁵ Pentru că oricine va dori să-și scape viața și-o va pierde, dar oricine își va pierde viața pentru Mine și pentru Vestea Bună și-o va salva. ³⁶ Ce folos are un om care câștigă întreaga lume, dar își pierde viața? ³⁷ Și ce ar putea da omul în schimb pentru viața sa? ³⁸ Dacă cuiva din această generație necredincioasă și păcătoasă îi va fi rușine de Mine și de cuvintele Mele, atunci și Fiului omului Îi va fi rușine de acea persoană atunci când va veni în slava Tatălui Său, împreună cu îngerii.”

9 Apoi Isus le-a mai spus: „Vă spun adevărul: printre voi, cei care stați aici, sunt unii care nu vor muri până nu vor vedea Împărăția lui Dumnezeu venind cu putere.”

Isus cu Moise și Ilie

(Mt. 17.1-13; Lc. 9.28-36)

² Șase zile mai târziu, Isus i-a luat cu El pe Petru, pe Iacov și pe Ioan. El i-a condus pe un munte înalt, unde au rămas singuri. Acolo, înfățișarea lui Isus S-a schimbat. ³ Hainele I-au devenit strălucitoare și foarte albe. Ele erau mai albe decât le-ar fi putut albi orice înălbitor de pe pământ. ⁴ Moise și Ilie au apărut înaintea lor, vorbind cu Isus.

⁵ Petru a început să vorbească și I-a spus lui Isus: „Învățătorule, este bine că suntem aici. Lasă-ne să facem trei colibe: una pentru Tine, una pentru Moise și una pentru Ilie.” ⁶ Petru vorbea astfel pentru că nu știa ce să spună, ei toți fiind cuprinși de spaimă.

⁷ Însă iată că a apărut un nor și i-a acoperit cu umbra lui. Apoi s-a auzit o voce din nor: „Acesta este Fiul Meu iubit. De El să ascultați!”

⁸ Când s-au uitat în jurul lor, nu au mai văzut pe niciunul, decât pe Isus singur.

⁹ Pe când coborau de pe munte, Isus le-a poruncit să nu spună nimănui ceea ce văzuseră până când va învia Fiul omului dintre cei morți.

¹⁰ Ei au păstrat aceste cuvinte în inima lor, dar s-au întrebat ce însemna: „va învia dintre cei morți”. ¹¹ Și L-

† SATAN nume pentru Diavol, care înseamnă „dușman”; aici Isus vrea să spună că Petru vorbea la fel ca Satan.

au întrebat pe Isus: „De ce spun învățătorii Legii că mai întâi trebuie să vină Ilie?” ††

¹² Isus le-a spus: „Da, Ilie vine primul, pentru a pune toate lucrurile în ordine. Dar de ce spune Scriptura că Fiul omului trebuie să sufere mult și va fi disprețuit?

¹³ Eu vă spun: Ilie a venit, iar ei i-au făcut ce au vrut, așa cum este scris despre el.”

Isus vindecă un băiat bolnav

(Mt. 17.14-20; Lc. 9.37-43a)

¹⁴ Când au ajuns la ceilalți ucenici, au văzut o mare mulțime în jurul lor și pe învățătorii Legii certându-se cu ei. ¹⁵ Când L-au văzut pe Isus, oamenii au fost foarte surprinși și au alergat să-L salute.

¹⁶ Isus i-a întrebat: „Despre ce vă certați cu ei?”

¹⁷ Un om din mulțime I-a răspuns: „Învățătorule, eu l-am adus pe fiul meu la Tine. El este posedat de un duh care-l împiedică să vorbească. ¹⁸ Duhul îl atacă pe fiul meu și îl aruncă pe jos. Apoi băiatul face spumă la gură, scrâșnește din dinți și rămâne țeapăn. Eu i-am rugat pe ucenicii Tăi să-i scoată duhul, dar n-au putut.”

¹⁹ Apoi Isus le-a spus: „O, generație necredincioasă! Cât voi mai fi cu voi? Cât va mai trebui să vă rabd? Aduceți băiatul la Mine!”

²⁰ Și au adus băiatul la El. Când L-a văzut pe Isus, duhul i-a provocat băiatului convulsii. Acesta a căzut pe jos, s-a rostogolit și a început să facă spumă la gură.

²¹ Isus l-a întrebat pe tatăl lui: „De cât timp este așa?”

Tatăl I-a răspuns: „Din copilărie. ²² De multe ori duhul a încercat să-l arunce în foc sau în apă ca să-l omoare. Dar dacă poți face ceva, ai milă de noi și ajută-ne!”

²³ Isus i-a spus: „Tu zici: «Dacă poți ...». Toate lucrurile sunt posibile pentru cei ce cred.”

²⁴ Imediat tatăl băiatului a strigat: „Cred! Ajută-mi necredința!”

²⁵ Când a văzut Isus că se apropie mulțimea, a certat duhul rău, zicându-i: „Duhule care l-ai făcut pe acest băiat surd și mut, îți poruncesc să ieși afară din el și să nu mai intri niciodată în el!”

²⁶ Duhul a țipat, l-a aruncat pe băiat în niște convulsii puternice și a ieșit din el. Băiatul arăta ca un cadavru. Mulți oameni au spus: „Este mort!”, ²⁷ însă Isus l-a luat de mână și l-a ridicat. Băiatul a stat în picioare.

²⁸ După ce Isus a intrat în casă, ucenicii L-au luat deoparte și L-au întrebat: „Noi de ce nu am putut să scoatem duhul acela?”

²⁹ Isus le-a spus: „Un duh de acest fel poate fi scos numai prin rugăciune.”

Isus vorbește despre moartea Sa

(Mt. 17.22-23; Lc. 9.43b-45)

³⁰ Isus și ucenicii Săi au plecat de acolo și au trecut prin Galileea. El nu dorea să se știe unde este. ³¹ Isus îi învăța pe ucenici, spunându-le: „Fiul omului va fi dat

†† SĂ VINĂ ILIE Vezi Mal. 4.5-6.

pe mâna oamenilor, care-L vor omorî. Dar, a treia zi după ce va fi fost omorât, va învia.”³² Însă ei nu au înțeles ce le spunea Isus și le-a fost teamă să-L întrebe ce-a vrut să zică.

Isus spune cine este cel mai important

(Mt. 18.1-5; Lc. 9.46-48)

³³ Apoi au ajuns în Capernaum. Când era cu ucenicii în casă, Isus i-a întrebat: „Despre ce discutați pe drum?”³⁴ Dar ei au tăcut, pentru că discutaseră despre cine era cel mai important dintre ei.

³⁵ Isus S-a așezat, i-a chemat pe cei doisprezece la El și le-a spus: „Dacă vrea cineva să fie cel mai important, trebuie să-i considere pe toți ceilalți mai importanți decât el și să fie slujitorul tuturor.”

³⁶ Și luând un copilaș, l-a pus în fața lor. Luând copilul în brațe, Isus le-a spus:³⁷ „Oricine primește pe vreunul din acești copilași în Numele Meu, pe Mine Mă primește. Și cine Mă primește pe Mine, nu Mă primește numai pe Mine, ci și pe Cel ce M-a trimis pe Mine.”

Oricine nu este împotriva noastră este cu noi

(Lc. 9.49-50)

³⁸ Ioan I-a spus: „Învățătorule, am văzut pe cineva scoțând demoni în Numele Tău. Dar noi am încercat să-l oprim, pentru că nu ne urma.”

³⁹ Însă Isus i-a spus: „Să nu-l opriți! Pentru că dacă cineva face minuni în Numele Meu, atunci el nu va putea spune lucruri rele despre Mine.”⁴⁰ Cel care nu este împotriva noastră este pentru noi.⁴¹ Oricine vă dă o cană cu apă pentru că sunteți ai lui Cristos, vă spun adevărul, nu-și va pierde răsplata.

Avertisment cu privire la păcat

(Mt. 18.6-9; Lc. 17.1-2)

⁴² Dacă cineva îl va face să păcătuiască pe vreunul din acești micuți care au credință în Mine, ar fi mai bine pentru el să fie aruncat în mare cu o piatră de moară legată de gât.⁴³ Și dacă mâna voastră vă face să păcătuiești, tăiați-o. Este mai bine să intrați ciungi în viață, decât să aveți două mâini și să mergeți în iad, în focul care nu se va stinge niciodată.⁴⁴ ^{†45} Și dacă piciorul tău te face să păcătuiești, taie-l! Este mai bine pentru tine să intri în viață șchiop, decât să ai două picioare și să fii aruncat în iad.⁴⁶ ^{††47} Și dacă ochiul tău te face să păcătuiești, scoate-l! Este mai bine pentru tine să intri în Împărăția lui Dumnezeu cu un singur ochi, decât să-i ai pe amândoi și să fii aruncat în iad,⁴⁸ unde viermele lor nu moare și focul nu se stinge.⁴⁹ Pentru că fiecare om va fi pedepsit [‡] cu foc.

† *VERSETUL 44 Unele manuscrise grecești adaugă versetul 44 care este identic cu versetul 48.* †† *VERSETUL 46 Unele manuscrise grecești adaugă versetul 46 care este identic cu versetul 48.* ‡ *PE-DEPSIT lit. sărat.*

⁵⁰ Sarea este bună. Dar dacă sarea își pierde gustul, cum o veți face sărată din nou? Să aveți sare în voi înșiși și să trăiți în pace unii cu alții.”

Despre divorț

(Mt. 19.1-12)

10 Isus a plecat de acolo și S-a dus în ținutul Iudeii, de partea cealaltă a râului Iordan. Mulțimile au venit din nou la El și, așa cum Îi era obiceiul, Isus a început să-i învețe pe oameni.

² Fariseii au venit la El și L-au întrebat: „Îi permite Legea unui bărbat să divorțeze de soția lui?” Fariseii I-au pus această întrebare pentru a-L pune la încercare.

³ Isus le-a răspuns: „Ce v-a poruncit Moise?”

⁴ Ei I-au spus: „Moise a dat voie bărbatului să scrie o scrisoare de despărțire și *prin aceasta* să divorțeze.”^{††}

⁵ Isus le-a spus: „Moise v-a dat această poruncă din cauza încăpățânării voastre.”⁶ Dar, de la începutul lumii, Dumnezeu i-a creat pe oameni de sex masculin și de sex feminin.[‡] ⁷ «De aceea, bărbatul va lăsa pe tatăl său și pe mama sa și se va lipi de soția sa. ⁸ Și cei doi vor deveni un singur trup.»^{†††} Așa că ei nu vor mai fi doi, ci vor fi un singur trup.⁹ De aceea, nimeni nu trebuie să despartă ceea ce a unit Dumnezeu.”

¹⁰ Când au intrat din nou în casă, ucenicii I-au pus iarăși întrebări lui Isus cu privire la divorț.¹¹ Isus le-a spus: „Orice bărbat care divorțează de soția lui și se căsătorește cu altă femeie, comite adulter împotriva soției ei lui.”¹² Și dacă femeia divorțează de bărbatul ei și se căsătorește cu altul, atunci ea comite adulter.”

Isus îi primește pe copii

(Mt. 19.13-15; Lc. 18.15-17)

¹³ Oamenii au adus niște copii la Isus pentru ca El să-și pună mâinile peste ei. Dar ucenicii i-au certat.

¹⁴ Când a văzut Isus ce-au făcut, S-a supărat și le-a spus: „Lăsați copiii să vină la Mine! Nu-i opriți, pentru că Împărăția lui Dumnezeu aparține celor ca ei.”¹⁵ Vă spun adevărul: cine nu va primi Împărăția lui Dumnezeu ca un copilaș nu va intra niciodată în ea.”¹⁶ Isus i-a luat pe copiii în brațe, și-a pus mâinile peste ei și i-a binecuvântat.

Un om bogat refuză să-L urmeze pe Isus

(Mt. 19.16-30; Lc. 18.18-30)

¹⁷ Pe când călătorea Isus, un om a venit la El alergând. A îngenuncheat înaintea Lui și L-a întrebat: „Bunule Învățător, ce ar trebui să fac pentru ca să moștenez viața eternă?”

¹⁸ Și Isus i-a spus: „De ce Mă numești bun? Nimeni în afară de Dumnezeu nu este bun.”¹⁹ Știi poruncile: să nu ucizi, să nu comiți adulter, să nu furi, să nu depui mărturie mincinoasă, să nu înșeli, să-i respecti pe tatăl tău și pe mama ta.”^{†††}

†† „MOISE ... DIVORȚEZE.” Dt. 24.1, 3. ‡† Citat din Gen. 1.27. ††† Citat din Gen. 2.24.

²⁰ Omul I-a spus: „Învățătorule, am împlinit toate aceste porunci încă din tinerețea mea.”

²¹ Isus S-a uitat la el cu dragoste și i-a spus: „Îți lipsește un singur lucru: du-te și vinde tot ce ai. Apoi dă totul săracilor și vei avea o comoară în ceruri. După aceea, vino și urmează-Mă!”

²² Omul a fost dezamăgit de ceea ce a auzit și a plecat trist. El era foarte bogat.

²³ Isus S-a uitat în jur și le-a spus ucenicilor: „Cât de greu este pentru cei bogați să intre în Împărăția lui Dumnezeu!”

²⁴ Ucenicii au fost uimiți când au auzit aceste cuvinte. Dar Isus le-a mai spus: „Copiii Mei, ce greu este să intri în Împărăția lui Dumnezeu! ²⁵ Este mai ușor pentru o cămilă să treacă prin urechea acului, decât să intre un om bogat în Împărăția lui Dumnezeu.”

²⁶ Ei au fost și mai uimiți și au spus unii către alții: „Atunci cine poate fi mântuit?”

²⁷ Uitându-Se la ei, Isus le-a spus: „Acest lucru este imposibil pentru oameni, dar nu și pentru Dumnezeu, căci toate lucrurile sunt posibile pentru Dumnezeu.”

²⁸ Petru a început să spună: „Iată, noi am lăsat totul și Te-am urmat.”

²⁹ Isus a spus: „Vă spun adevărul: oricine a lăsat casă, frați, surori, mamă, tată, copii sau avuții pentru Mine și pentru Vestea Bună, ³⁰ va primi de o sută de ori mai mult, în zilele vieții lui: case, frați, surori, mame, copii și avuții, dar va fi și persecutat. Iar în lumea care va veni va primi și viață eternă. ³¹ Dar mulți care sunt acum primii vor fi ultimii, iar cei care sunt acum ultimii vor fi primii.”

Isus vorbește din nou despre moartea Sa

(Mt. 20.17-19; Lc. 18.31-34)

³² Isus și oamenii care erau cu El și cu ucenicii Săi mergeau către Ierusalim. Isus mergea înaintea lor. Ucenicii erau uimiți, iar cei care-L urmau pe Isus erau înspăimântați. Și Isus i-a luat din nou pe cei doisprezece deoparte și a început să le spună ce urma să I se întâmple: ³³ „Ascultați! Acum mergem spre Ierusalim. Acolo Fiul omului va fi dat pe mâna marilor preoți și a învățătorilor Legii. Ei Îl vor condamna la moarte și Îl vor da pe mâna neevreilor. ³⁴ Ei își vor bate joc de El, Îl vor scuipa, Îl vor biciui și Îl vor omorî. Însă după trei zile El va învia.”

Iacov și Ioan cer o favoare

(Mt. 20.20-28)

³⁵ Iacov și Ioan, fiii lui Zebedei, au venit la Isus și I-au spus: „Învățătorule, am vrea să faci ceva pentru noi.”

³⁶ Isus le-a spus: „Ce vreți să fac?”

³⁷ Și ei I-au răspuns: „Dă-ne voie să stăm cu Tine, în slava Ta, unul la dreapta Ta și altul la stânga Ta!”

³⁸ Isus le-a spus: „Nu știți ce-Mi cereți! Puteți voi oare să acceptați suferința prin care voi trece Eu † sau puteți să fiți botezați cu botezul cu care sunt Eu botezat?” ††

³⁹ Ei I-au răspuns: „Putem.”

Atunci Isus le-a spus: „Voi veți suferi la fel cum voi suferi Eu și veți fi botezați cu botezul cu care sunt botezat Eu, ⁴⁰ dar nu Eu hotărâsc cine va sta la dreapta și la stânga Mea. Aceste locuri sunt ale celor pentru care au fost pregătite.”

⁴¹ Când ceilalți zece au auzit ce se întâmplase, s-au mâniat pe Iacov și pe Ioan. ⁴² Dar Isus i-a chemat la El și le-a spus: „Știți că cei care sunt recunoscuți drept conducători ai popoarelor își domină supușii. Mai-marii popoarelor își manifestă autoritatea asupra lor.

⁴³ Voi să nu faceți la fel, pentru că cine vrea să fie mare între voi trebuie să fie slujitorul tuturor. ⁴⁴ Și cine vrea să fie primul între voi trebuie să fie sclavul tuturor. ⁴⁵ Și însuși Fiul omului nu a venit să fie slujit, ci a venit să slujească și să-Și dea viața pentru ca mulți oameni să poată fi mântuiți!”

Isus vindecă un orb

(Mt. 20.29-34; Lc. 18.35-43)

⁴⁶ Apoi au ajuns în Ierihon. Când Isus a plecat din Ierihon, împreună cu ucenicii și cu o mulțime mare, un om orb, pe nume Bartimeu, fiul lui Timeu, stătea pe marginea drumului și cerșea. ⁴⁷ Când a auzit că Isus din Nazaret trece pe acolo, orbul a început să strige tare: „Isuse, Fiul lui David, ai milă de mine!”

⁴⁸ Atunci mai mulți oameni l-au certat și i-au cerut să tacă. Dar el a strigat și mai tare: „Fiul lui David, ai milă de mine!”

⁴⁹ Isus S-a oprit și a spus: „Chemați-l aici!”

Așa că ei l-au chemat pe orb și i-au spus: „Ai curaj! Ridică-te! Isus te cheamă.” ⁵⁰ Orbul și-a aruncat haina, a sărit în sus și s-a dus la Isus.

⁵¹ Isus l-a întrebat: „Ce vrei să-ți fac?”

Orbul i-a răspuns: „Învățătorule, vreau să văd din nou!”

⁵² Isus i-a spus: „Du-te! Credința ta te-a mântuit.” Imediat orbul și-a recăpătat vederea și a mers după Isus pe drum.

Intrarea lui Isus în Ierusalim

(Mt. 21.1-11; Lc. 19.28-40; Ioan 12.12-19)

11 Când se apropiau de Ierusalim și au ajuns în Betfaghe și în Betania, înspre Muntele Măslinilor, Isus i-a trimis înainte pe doi dintre ucenicii Săi, ² spunându-le: „Duceți-vă în satul din fața voastră. Când veți ajunge acolo, veți găsi un măgăruș legat și pe care nu a mai călărit nimeni. Dezlegați-l și aduceți-l aici. ³ Și dacă vă întreabă cineva pentru ce îl luați, să-i

† „SUFERINȚA ... Eu.” lit. să beți paharul pe care-L voi bea Eu. †† „BOTEZUL CU CARE SUNT EU BOTEZAT” Aici cu semnificația: „botezat” sau „îngropat” în necazuri.

spuneți: «Domnul are nevoie de el și îl va trimite repede înapoi.»»

⁴ Cei doi au plecat și au găsit măgărușul legat afară, lângă o ușă. ⁵ Ei l-au dezlegat. Niște oameni care stăteau acolo i-au întrebat: „De ce dezlegați măgărușul?” ⁶ Ucenicii le-au spus ce le spusese Isus și oamenii i-au lăsat să-l ia. ⁷ Ei l-au adus măgărușul lui Isus și și-au pus hainele pe el. Apoi Isus a încălecat pe el. ⁸ Mulți oameni și-au aruncat hainele pe drumul pe care trecea Isus, în timp ce alții presărau ramuri pe care le rupseră din copaci. ⁹ Cei care mergeau cu Isus, și cei care erau în fața Lui, și cei care erau în spate strigau:

„«Laudă [†] lui Dumnezeu!»

«Binecuvântat este Cel ce vine în Numele Domnului!»

Psalmul 118.25-26

¹⁰ Binecuvântată este împărăția care vine, a tatălui nostru David!

Laudă lui Dumnezeu în ceruri!”

¹¹ Apoi Isus a intrat în Ierusalim. S-a dus la Templu și S-a uitat în jurul Său. Pentru că era deja târziu, S-a dus în Betania cu cei doisprezece ucenici.

Smochinul blestemat

(Mt. 21.18-19)

¹² A doua zi, pe când plecau din Betania, lui Isus I s-a făcut foame. ¹³ El a văzut în depărtare un smochin înfrunzit și S-a dus să vadă dacă poate găsi fructe în el. Dar nu a găsit nimic în afară de frunze, pentru că nu era vremea smochinelor. ¹⁴ Atunci i-a spus smochinului: „Fie ca nimeni să nu mai mănânce niciodată din fructele tale!” Ucenicii au auzit ce a spus Isus.

Isus intră în Templu

(Mt. 21.12-17; Lc. 19.45-48; Ioan 2.13-22)

¹⁵ Apoi s-au dus în Ierusalim. Când au intrat în Templu, Isus a început să-i scoată afară pe cei ce vindeau și cumpărau în Templu. Isus a răsturnat mesele celor ce schimbau bani și scaunele celor ce vindeau porumbei. ¹⁶ El nu lăsa pe nimeni să poarte lucruri prin Templu. ¹⁷ Apoi Isus a început să-i învețe spunându-le: „Oare nu este scris în Scriptură: «Casa Mea va fi numită o casă de rugăciune ^{††} pentru toate popoarele?» Voi însă ați făcut din ea o ascunzătoare pentru hoți.” [‡]

¹⁸ Preoții cei mai impotanți și învățătorii Legii au auzit ce se întâmplase și au început să se gândească cum să-L omoare pe Isus. Ei se temeau de Isus pentru că întreaga mulțime era uimită de învățătura Lui. ¹⁹ Când s-a înserat, Isus și ucenicii au ieșit din cetate.

[†] LAUDĂ lit. „Osana”, cuvânt evreiesc care înseamnă „mântuiește”, dar care a ajuns să fie o expresie a laudei. ^{††} Citat din Is. 56.7. [‡] Citat din Ier. 7.11.

Isus arată puterea credinței

(Mt. 21.20-22)

²⁰ Dimineața, pe când mergeau, Isus și ucenicii Săi au văzut smochinul care se uscaseră din rădăcini. ²¹ Petru și-a amintit ce se întâmplase în urmă cu o zi și I-a spus lui Isus: „Învățătorule, uite că smochinul pe care l-ai blestemat s-a uscat!”

²² Isus i-a răspuns: „Ai credință în Dumnezeu! ²³ Îți spun adevărul: oricui îi va zice acestui munte: «Ridică-te și aruncă-te în mare!» și nu se îndoiește în inima sa, ci crede că ce spune se va întâmpla, i se va face precum a cerut. ²⁴ De aceea, vă spun că, orice veți cere în rugăciune, să credeți că ați și primit și acel lucru va fi al vostru. ²⁵ Și când vă rugați, dacă aveți ceva împotriva cuiva, să iertați, pentru ca și Tatăl vostru din ceruri să vă ierte păcatele.” ²⁶ †

Conducătorii evreilor se îndoiesc de autoritatea lui Isus

(Mt. 21.23-27; Lc. 20.1-8)

²⁷ Isus și ucenicii Săi s-au întors în Ierusalim. Isus Se plimba prin Templu când au venit la El conducătorii preoților, învățătorii Legii și bătrânii, ²⁸ care L-au întrebat: „Cu ce autoritate faci aceste lucruri? Și cine Ți-a dat autoritatea să le faci?”

²⁹ Isus le-a spus: „Vă voi pune o întrebare. Dacă Îmi veți răspunde, vă voi spune și Eu cu ce autoritate fac aceste lucruri. ³⁰ Botezul lui Ioan venea de la Dumnezeu sau de la oameni? Răspundeți-Mi!”

³¹ Ei au discutat între ei și au spus: „Dacă vom răspunde: «A fost de la Dumnezeu», El va spune: «Atunci de ce nu l-ați crezut?» ³² Dar dacă vom zice: «A fost de la oameni», poporul se va mânia.” Conducătorilor le era frică de mulțime, pentru că toți credeau că Ioan a fost un profet.

³³ Atunci I-au răspuns lui Isus: „Nu știm.”

Așa că Isus le-a spus: „Nici Eu nu vă voi spune cu ce autoritate fac aceste lucruri.”

Dumnezeu Își trimite Fiul

(Mt. 21.33-46; Lc. 20.9-19)

12 Isus a început să le vorbească în pilde: „Un om a plantat o vie. A construit un gard în jurul ei, a săpat o groapă pentru teasc și a zidit un turn. Apoi a închiriat-o unor viticultori și a plecat într-o călătorie. ² Când a venit vremea culesului, omul și-a trimis un slujitor să-i aducă ceva din rodul viei. ³ Dar viticultorii l-au prins pe slujitor, l-au bătut și l-au trimis înapoi cu mâna goală. ⁴ Apoi, omul a trimis la ei un alt slujitor. Viticultorii l-au lovit în cap și și-au bătut joc de el. ⁵ El a mai trimis un slujitor. Viticultorii l-au ucis pe acesta. El

^{††} VERSETUL 26 Unele manuscrise adaugă versetul 26: „Dar dacă voi nu-i iertați pe alții, nici Tatăl vostru din ceruri nu vă va ierta păcatele voastre.”

a mai trimis și alți slujitori. Unii au fost bătuti, iar alții au fost omorâți.

⁶ Acum mai avea un singur om pe care-l putea trimite: pe fiul său iubit. Pe acesta l-a trimis ultimul. Omul și-a spus: «Sigur îl vor respecta pe fiul meu!»

⁷ Dar viticultorii aceia și-au spus: «Acesta este moștenitorul. Veniți să-l omorâm și moștenirea va fi a noastră.» ⁸ L-au omorât și l-au aruncat afară din vie.

⁹ Acum, ce va face proprietarul viei? Se va duce, îi va omorî pe viticultori și via o va da altora. ¹⁰ Nu ați citit Scriptura care spune:

«Piatra aruncată de zidari
a ajuns să fie pusă în capul unghiului.

¹¹ Domnul a făcut lucrul acesta
și este minunat în ochii noștri?»

Psalmul 118.22-23

¹² Conducătorii iudeilor au început să caute o cale de a-L aresta pe Isus pentru că știau că această pildă fusese spusă împotriva lor. Însă ei se temeau de mulțime, așa că L-au lăsat să plece.

Taxe pentru Cezar

(Mt. 22.15-22; Lc. 20.20-26)

¹³ Mai târziu, conducătorii iudeilor au trimis niște farisei și irodieni la Isus ca să-L prindă spunând ceva de care să-L poată acuza. ¹⁴ Fariseii și irodienii au venit la El și I-au spus: „Învățătorule, știm că ești un om cinstit și știm că nu-ți pasă ce zic alții despre Tine, pentru că nu Te uiți la cum arată omul, ci îi înveți pe toți adevărul despre calea lui Dumnezeu. Spune-ne: este bine sau nu să plătim taxele către Cezar? Ar trebui să le plătim sau nu?”

¹⁵ Dar Isus, văzând ipocrizia lor, i-a întrebat: „De ce Mă încercați? Dați-Mi să văd o monedă de argint.” ¹⁶ Ei I-au dat o monedă și El i-a întrebat: „Chipul și inscripția cui sunt pe ea?” Ei I-au răspuns: „Ale Cezarului.”

¹⁷ Atunci Isus le-a spus: „Dați Cezarului ce este al Cezarului și lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu.” Ei au fost uimiți de ceea ce spusese Isus.

Niște saducheii încearcă să-L prindă în cursă pe Isus

(Mt. 22.23-33; Lc. 20.27-40)

¹⁸ Apoi au venit la Isus niște saducheii. Saducheii spun că nu există înviere. Ei L-au întrebat: ¹⁹ „Învățătorule, Moise ne-a scris în Lege că, dacă un bărbat căsătorit moare și lasă o soție, fără să aibă copii, atunci frațele său trebuie să se însoare cu ea și să aibă cu ea copii † pentru fratele său. ²⁰ Erau cândva șapte frați. Primul s-a căsătorit și a murit fără să aibă copii. ²¹ Al doilea s-a căsătorit cu văduva lui, după care a murit, dar fără să aibă copii. Cu al treilea s-a întâmplat la fel.

²² Nici unul din cei șapte frați nu a avut copii cu ea. Ultima a murit femeia. ²³ La înviere, soția cui va fi ea? Pentru că toți șapte au avut-o de soție.”

† „MOISE ... COPII.” Vezi Dt. 25.5-6.

²⁴ Isus le-a spus: „Voi greșiți pentru că nu cunoașteți nici Scripturile, nici puterea lui Dumnezeu. ²⁵ Pentru că atunci când învie din morți, oamenii nici nu se mai însoară, nici nu se mai mărită. ²⁶ Iar cu privire la învierea morților, nu ați citit în cartea lui Moise pasajul despre rugul aprins †? Acolo Dumnezeu i-a spus lui Moise: «Eu sunt Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov.» ²⁷ Dacă Dumnezeu spune că este Dumnezeul acestor oameni, înseamnă că ei nu sunt morți, pentru că El nu este Dumnezeul celor morți, ci al celor vii. Voi, saducheii, greșiți.”

Care este cea mai importantă poruncă

(Mt. 22.34-40; Lc. 10.25-28)

²⁸ Unul din învățătorii Legii a venit la Isus și L-a auzit discutând cu saducheii și cu fariseii. Când a văzut cât de bine le răspundea El, L-a întrebat: „Care este cea mai importantă poruncă?”

²⁹ Isus i-a răspuns: „Cea mai importantă poruncă este aceasta: «Ascultă, Israele: Domnul Dumnezeu nostru este singurul Domn. ³⁰ Și trebuie să-L iubești pe Domnul, Dumnezeuul tău, din toată inima ta, cu tot sufletul tău, cu toată mintea ta și cu toată puterea ta.» †³¹ A doua poruncă este aceasta: «Să-ți iubești aproapele ca pe tine însuși.» †† Nu este nici o poruncă mai importantă decât acestea.”

³² Învățătorul Legii I-a spus: „Bine ai spus, Învățătorule. Ai dreptate când spui că Dumnezeu este Unul și că nu există altul în afară de El. ³³ Și a-L iubi din toată inima, cu toată priceperea, cu toată puterea și a ne iubi aproapele este mai important decât toate animalele arse pe altar și decât toate jertfele cerute de Lege.”

³⁴ Când a văzut Isus că omul I-a răspuns cu înțelepciune, i-a spus: „Tu nu ești departe de Împărăția lui Dumnezeu.” După aceea, nimeni nu a mai îndrăznit să-I pună întrebări.

Al cui fiu este Cristosul?

(Mt. 22.41-46; Lc. 20.41-44)

³⁵ În timp ce îi învăța pe oameni în Templu, Isus a spus: „Cum pot zice învățătorii Legii că Cristosul este Fiul lui David? ³⁶ David însuși, inspirat de Duhul Sfânt, a spus:

«Domnul Dumnezeu spune Domnului Meu:
Stai la dreapta Mea,
până când Ți-i voi pune la picioare pe toții dușmanii
Țăi.»

Psalmul 110.1

³⁷ David însuși Îl numește pe Cristos «Domn». Atunci cum poate fi El Fiul lui David? O mare mulțime Îl asculta cu bucurie.

†† RUGUL APRINS Vezi Ex. 3.1-12. † Citat din Ex. 3.6. †† Citat din Dt. 6.4-5. †† Citat din Lv. 9.18.

Isus îi critică pe învățătorii Legii

(Mt. 23.1-36; Lc. 20.45-47)

³⁸ Învățându-i pe oameni, Isus spunea: „Aveți grijă cu învățătorii Legii. Lor le face plăcere să se plimbe în hainele lor lungi, le place să fie salutați cu respect în piețe, ³⁹ să aibă locurile cele mai importante din sinagogă și locurile cele mai bune de la petreceri. ⁴⁰ Și în timp ce se poartă rău cu văduvele și le fură casele, încearcă să arate bine în ochii lumii și spun rugăciuni lungi. Acești oameni vor primi o pedeapsă și mai mare.”

O văduvă săracă — model de dărnicie

(Lc. 21.1-4)

⁴¹ Isus stătea în fața cutiei pentru daruri din fața Templului și Se uita la oamenii care puneau bani în cutie. Unii oameni bogați puneau mulți bani. ⁴² A venit și o văduvă săracă. Ea a pus doi bănuți.

⁴³ Isus i-a chemat pe ucenici și le-a spus: „Vă spun adevărul: această văduvă săracă a dat mai mult decât toți ceilalți care au pus ceva în cutie. ⁴⁴ Pentru că toți aceștia au dat din ceea ce aveau în plus. Dar ea, din sărăcia ei, a dat tot ce a avut. Ea a dat toți banii care îi mai rămăseseră să trăiască.”

Dărmărea Templului

(Mt. 24.1-44; Lc. 21.5-33)

13 În timp ce Isus ieșea din Templu, unul dintre ucenici I-a spus: „Învățătorule, iată ce clădiri frumoase și ce pietre mari are acest Templu!”

² Dar Isus i-a răspuns: „Vezi tu aceste clădiri mari? Toate vor fi dărâmate. Nu vor rămâne două pietre una peste alta.”

³ Mai târziu, Isus stătea pe Muntele Măslinilor, cu fața către Templu împreună cu Petru, Iacov, Ioan și Andrei. Ei L-au întreat: ⁴ „Spune-ne: când se vor întâmpla aceste lucruri? Și ce semn va arăta că a venit vremea ca ele să se întâmple?”

⁵ Atunci Isus a început să le spună: „Aveți grijă să nu fiți înșelați de nimeni! ⁶ Vor veni mulți în Numele Meu zicând: «Eu sunt Cristosul». Aceștia îi vor înșela pe mulți. ⁷ Voi veți auzi despre războaie și zvonuri despre războaie. Să nu vă fie frică! Aceste lucruri trebuie să se întâmple înainte de venirea sfârșitului. ⁸ Un popor se va lupta cu alt popor și o împărăție cu o altă împărăție. Vor fi cutremure și foamete. Dar acestea sunt doar începutul sfârșitului.

⁹ Aveți grijă de voi! Oamenii vă vor da pe mâna sine-driilor și veți fi bătuți în sinagogi. Veți sta înaintea conducătorilor și împăraților din cauza Mea. Și le veți spune despre Mine. ¹⁰ Iar înainte ca aceste lucruri să se întâmple, Vestea Bună trebuie proclamată tuturor popoarelor. ¹¹ Voi veți fi arestați și judecați. Dar să nu vă faceți dinainte griji cu privire la ceea ce veți avea de

spus, ci să spuneți ceea ce vă va fi dat atunci. Căci nu voi veți vorbi, ci Duhul Sfânt.

¹² Un frate se va întoarce împotriva altui frate și îl va da să fie omorât. Și un tată va face la fel fiului său. Copiii se vor ridica împotriva părinților și îi vor omorî.

¹³ Toți oamenii vă vor urî din cauza Numelui Meu. Dar oricine va răbda până la sfârșit va fi mântuit.

¹⁴ Când veți vedea «lucrurile dezgustătoare care aduce distrugere» † stând unde nu trebuie (cine citește să înțeleagă!), atunci cei ce sunt în Iudeea să fugă în munți.

¹⁵ Cel ce se află pe acoperișul casei să nu coboare în casă și să nu intre să-și ia ceva din ea. ¹⁶ Iar cel ce se găsește pe câmp să nu se întoarcă să-și ia haina. ¹⁷ Va fi foarte rău pentru femeile care vor fi însărcinate sau care vor avea copii de alăptat în acele zile. ¹⁸ Rugați-vă ca aceste lucruri să nu se întâmple iarna. ¹⁹ Pentru că necazul din zilele acelea va fi mai mare decât oricare altul care s-a întâmplat de când a creat Dumnezeu lumea și până acum. Și nu se va mai întâmpla niciodată ceva atât de rău. ²⁰ Și dacă Domnul nu ar fi scurtat acele zile, nimeni nu ar supraviețui. Dar El le-a scurtat de dragul celor pe care El i-a ales. ²¹ Și dacă atunci vă spune cineva: «Uitați-vă, aici este Cristosul!» sau: «Este acolo!», să nu-l credeți. ²² Pentru că vor apărea cristoși și profeți falși. Ei vor face semne și minuni pentru a-i înșela, dacă se poate, pe cei aleși. ²³ Așa că, aveți grijă! V-am spus despre toate acestea înainte ca ele să se întâmple.

²⁴ Dar în acele zile, după acel necaz, «soarele se va întuneca și luna nu va mai lumina.

²⁵ Stelele vor cădea din cer, iar corpurile cerești vor fi clătinate.»

²⁶ Apoi oamenii Îl vor vedea pe Fiul omului venind pe nori cu mare putere și slavă. ²⁷ Și Fiul omului Își va trimite îngerii și va aduna poporul ales din toate colțurile lumii.

²⁸ Smochinul ne învață o lecție: când ramurile înverzesc și se umplu cu frunze, știți că vara este aproape. ²⁹ La fel, când veți vedea că se întâmplă aceste lucruri, veți ști că timpul este aproape. ³⁰ Vă spun adevărul: această generație va trăi să vadă aceste lucruri întâmplându-se. ³¹ Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece niciodată.

³² Nimeni nu știe când va fi ziua sau ora aceea. Nici măcar îngerii sau Fiul, ci numai Tatăl. ³³ Vegheați! Fiți treji! Pentru că nu știți când va veni timpul acela. ³⁴ Ziua aceea se aseamănă cu un om care pleacă într-o călătorie. El își lasă casa pe mâna slujitorilor și atribuie fiecăruia anumite îndatoriri. El poruncește paznicului să vegheze. ³⁵ Așa că, vegheați și voi, pentru că nu știți când va veni stăpânul casei. Nu știți dacă va veni seara, la miezul nopții, când va cânta cocoșul sau dimineața. ³⁶ Dacă vine pe neașteptate, să nu vă găsească

† LUCRUL DEZGUSTĂTOR CARE ADUCE DISTRUGERE

† LUCRUL DEZGUSTĂTOR CARE ADUCE DISTRUGERE Vezi Dan. 9.27;

12.11 (comp. cu Dan. 11.31).

† LUCRUL DEZGUSTĂTOR CARE ADUCE DISTRUGERE Vezi Dan. 9.27;

12.11 (comp. cu Dan. 11.31).

† LUCRUL DEZGUSTĂTOR CARE ADUCE DISTRUGERE Vezi Dan. 9.27;

12.11 (comp. cu Dan. 11.31).

† LUCRUL DEZGUSTĂTOR CARE ADUCE DISTRUGERE Vezi Dan. 9.27;

12.11 (comp. cu Dan. 11.31).

dormind. ³⁷ Ce vă spun vouă, spun tuturor: Vegheați!”

Conducătorii evrei plănuiesc să-L omoare pe Isus

(Mt. 26.1-5; Lc. 22.1-2; Ioan 11.45-53)

14 Mai erau două zile până la Paște și până la Sărbătoarea Pâinilor Nedospite. Conducătorii preoților și învățătorii Legii căutau o ocazie să-L prindă pe Isus în secret și să-L omoare. ² Ei spuneau: „Nu-L putem aresta pe Isus în timpul sărbătorii, pentru că oamenii ar putea provoca tulburări.”

O femeie face un lucru deosebit

(Mt. 26.6-13; Ioan 12.1-8)

³ În timp ce se afla în Betania, Isus a mâncat în casa lui Simon leprosul. Atunci a venit o femeie cu un vas de alabastru. În el avea un parfum foarte scump făcut numai din nard. Ea a spart vasul de alabastru și a turnat parfumul pe capul lui Isus.

⁴ Unii s-au indignat și și-au spus: „De ce trebuie să se risipească atâta parfum? ⁵ Acest parfum s-ar fi putut vinde cu trei sute de dinari și banii s-ar fi putut da săracilor.” Și au criticat-o aspru.

⁶ Dar Isus a spus: „Lăsați-o în pace! De ce o necăjiți? Ea a făcut ceva frumos pentru Mine. ⁷ Pentru că pe săraci îi veți avea întotdeauna cu voi și îi puteți ajuta oricând doriți. Dar pe Mine nu Mă veți avea întotdeauna. ⁸ Ea a făcut ce a putut. A turnat parfum pe trupul Meu. Și ea a făcut aceasta, înainte ca Eu să mor, ca să Mă pregătească pentru înmormântare. ⁹ Vă spun adevărul: oriunde va fi proclamată Vestea Bună, în întreaga lume, se va spune și ceea ce a făcut femeia aceasta, în amintirea ei.”

Trădarea lui Iuda

(Mt. 26.14-16; Lc. 22.3-6)

¹⁰ Apoi, Iuda Iscarioteanul, unul din cei doisprezece, s-a dus la mării preoți pentru a-L da pe Isus pe mâna lor. ¹¹ Ei au fost încântați să audă așa ceva și i-au promis niște bani. Așa că Iuda a început să caute momentul potrivit pentru a-L trăda pe Isus.

Masa de Paște

(Mt. 26.17-25; Lc. 22.7-14, 21-23; Ioan 13.21-30)

¹² Era prima zi a Sărbătorii Pâinilor Nedospite, ziua în care era omorât mielul pentru Paște. Ucenicii au venit la Isus și I-au spus: „Unde vrei să ne ducem să facem pregătiri, ca să mâncăm masa de Paște?”

¹³ Isus a trimis doi ucenici, spunându-le: „Duceți-vă în cetate! Vă veți întâlni cu un om care duce un vas cu apă. Urmați-l! ¹⁴ Spuneți stăpânului casei în care intră: Învățătorul zice: «Unde este camera în care pot să iau masa de Paște cu ucenicii Mei?» ¹⁵ El vă va arăta o cameră mare de la etaj, aranjată și pregătită. Faceți pregătirile pentru noi acolo.”

¹⁶ Ucenicii au plecat și, când au ajuns în cetate, au găsit totul așa cum le spusese Isus. Ei au pregătit masa de Paște.

¹⁷ Când s-a înserat, a venit Isus cu cei doisprezece.

¹⁸ În timp ce mâncau la masă, Isus a spus: „Vă spun adevărul: unul dintre voi Mă va trăda. Mă va trăda cel ce mănâncă la masă cu Mine!”

¹⁹ Ei s-au întristat și fiecare L-a întrebat: „Nu cumva eu sunt acela?”

²⁰ Isus le-a răspuns: „Este unul din cei doisprezece. Este cel care își înmoaie pâinea în castron împreună cu Mine. ²¹ Fiul omului va muri așa cum s-a scris despre El. Dar vai de cel care Îl va trăda! Ar fi fost mai bine pentru acel om să nu se fi născut.”

Cina Domnului

(Mt. 26.26-30; Lc. 22.15-20; 1 Cor. 11.23-25)

²² În timp ce mâncau, Isus a luat pâine, I-a mulțumit lui Dumnezeu, a frânt-o și le-a dat-o ucenicilor, spunând: „Luați, acesta este trupul Meu!”

²³ Apoi Isus a luat un pahar și I-a mulțumit lui Dumnezeu. El le-a dat paharul și ei au băut din el.

²⁴ El le-a spus: „Acesta este sângele Meu, sângele legământului cel nou, care se varsă pentru mulți. ²⁵ Vă spun adevărul: nu voi mai bea din rodul viței până în ziua în care îl voi bea nou în Împărăția lui Dumnezeu.”

²⁶ Ucenicii au cântat un cântec de laudă. Apoi s-au dus pe Muntele Măslinilor.

Ucenicii Îl vor părăsi pe Isus

(Mt. 26.31-35; Lc. 22.31-34; Ioan 13.36-38)

²⁷ Isus le-a spus: „Voi toți vă veți pierde credința. Pentru că este scris:

«Voi bate păstorul, iar oile se vor împrăștia.»

Zaharia 13.7

²⁸ Dar după ce voi învia, Mă voi duce în Galileea. Voi ajunge acolo înaintea voastră.”

²⁹ Însă Petru I-a spus: „Chiar dacă toți își vor pierde credința, eu nu mi-o voi pierde.”

³⁰ Atunci Isus i-a spus: „Îți spun adevărul: chiar în această noapte, înainte de a cânta cocoșul de două ori, vei nega de trei ori faptul că Mă cunoști.”

³¹ Dar Petru a spus din nou, cu și mai multă insistență: „Chiar dacă va trebui să mor cu Tine, niciodată nu voi nega faptul că Te cunosc.” Și ceilalți ucenici au spus la fel.

Isus Se roagă singur

(Mt. 26.36-46; Lc. 22.39-46)

³² Apoi Isus și ucenicii au ajuns la un loc numit Ghet-simani. Isus le-a spus ucenicilor: „Stați aici cât Mă rog.” ³³ Și i-a luat cu El pe Petru, pe Iacov și pe Ioan. El a început să Se teamă și să Se tulbure. ³⁴ El le-a spus: „Sufletul Meu este cuprins de o întristare de moarte. Stați aici și vegheați.”

³⁵ Isus S-a dus puțin mai departe, a căzut cu fața la pământ și S-a rugat ca, dacă se poate, să nu treacă prin acest ceas al suferinței. ³⁶ El a spus: „Ava †, Tată, Tu poți face absolut orice. Ia paharul †† acesta de la Mine! Dar să nu se facă voia Mea, ci voia Ta!”

³⁷ Apoi Isus S-a întors și i-a găsit dormind. Și i-a spus lui Petru: „Simone, dormi? Nu ai putut veghea nici măcar un ceas? ³⁸ Vegheați și rugați-vă să aveți putere împotriva ispitei! Duhul este plin de voință, dar trupul este slab.”

³⁹ Isus S-a dus din nou și S-a rugat, spunând același lucru. ⁴⁰ Când S-a întors, i-a găsit din nou dormind, pentru că erau obosiți. Și ei nu au știut ce să-I spună.

⁴¹ După ce S-a rugat a treia oară, Isus S-a întors la ucenici și le-a spus: „Încă dormiți și vă odihniți? Destul! A venit ceasul când Fiul omului este dat pe mâna păcătoșilor. ⁴² Sculați-vă! Să mergem! Iată, vine omul care M-a trădat.”

Prinderea lui Isus

(Mt. 26.47-56; Lc. 22.47-53; Ioan 18.3-12)

⁴³ Imediat după aceea, în timp ce Isus încă mai vorbea, a apărut Iuda, unul dintre cei doisprezece. El era însoțit de mai mulți oameni înarmați cu săbii și ciomege, trimiși de mării preoți, de învățătorii Legii și de bătrâni.

⁴⁴ Trădătorul stabilise cu ei un semn: „Cel pe care-L voi săruta, Acela este Isus. Arestați-L și păziți-L când ați pus mâna pe El!” ⁴⁵ Cum a ajuns acolo, Iuda s-a dus la Isus și I-a spus: „Învățătorule!” Apoi L-a sărutat. ⁴⁶ Oamenii au pus mâna pe Isus și L-au arestat. ⁴⁷ Unul din cei care erau aproape și-a scos sabia și l-a lovit pe slujitorul marelui preot, tăindu-i urechea.

⁴⁸ Apoi Isus le-a spus: „Ați venit să Mă prindeți cu săbii și ciomege, de parcă aș fi un hoț. ⁴⁹ Am fost în fiecare zi cu voi, învățându-i pe oameni în Templu și nu M-ați arestat. Dar trebuia să se întâmple așa, pentru ca să se împlinescă Scriptura.” ⁵⁰ Toți ucenicii L-au părăsit pe Isus și au fugit.

⁵¹ Un tânăr Îl urma pe Isus. El nu purta decât o haină de in. Au încercat să-l aresteze și pe el, ⁵² dar el și-a lăsat haina de in și a fugit dezbrăcat.

Isus înaintea conducătorilor evrei

(Mt. 26.57-68; Lc. 22.54-55, 63-71; Ioan 18.13-14, 19-24)

⁵³ L-au dus pe Isus înaintea marelui preot. Toți mării preoți, bătrânii și învățătorii Legii au venit și ei. ⁵⁴ Petru L-a urmat pe Isus până în curtea marelui preot. Petru a intrat în curte și stătea acolo cu slujitorii și se încălzea la foc.

⁵⁵ Conducătorii preoților și întregul Sinedriu căutau dovezi împotriva lui Isus pentru a-L omorî. Dar nu au putut găsi nici una. ⁵⁶ Pentru că mulți au depus mărtu-

† AVA nume pe care-l foloseau copiii pentru a-și chema tatăl.
†† PAHARUL paharul suferinței; Isus Se referă la toate lucrurile groaznice care urmau să I se întâmple.

rii false împotriva Lui, dar aceste mărturii nu se potriveau.

⁵⁷ Apoi unii s-au ridicat și au depus mărturie împotriva lui Isus, mințind. Ei ziceau: ⁵⁸ „L-am auzit spunând: «Voi dărâma acest Templu făcut de mâinile oamenilor și în trei zile voi construi altul, care nu va fi făcut de mâini omenești.»” ⁵⁹ Dar ei nu se înțelegeau nici măcar asupra acestei mărturii.

⁶⁰ Apoi marele preot s-a ridicat în fața lor și L-a întrebat pe Isus: „Nu răspunzi nimic? Ce ai de spus acestor oameni care Te acuză?” ⁶¹ Dar Isus tăcea.

Marele preot L-a întrebat: „Ești Tu Cristosul, Fiul Dumnezeului binecuvântat?”

⁶² Isus a răspuns: „Sunt. Și Îl veți vedea pe Fiul omului stând la dreapta Celui Puternic și venind pe norii cerului.”

⁶³ Marele preot și-a rupt hainele și a spus: „Ce nevoie mai avem de martori? ⁶⁴ Ați auzit blasfemia! Ce credeți?”

Și ei au hotărât cu toții că Isus este vinovat și merită să moară. ⁶⁵ Atunci unii au început să-L scuipe, să-I acopere fața, să-L lovească și să-I spună: „Vorbește! Spune cine Te-a lovit!” Iar slujitorii L-au luat și L-au bătut.

Petru se teme să spună că-L cunoaște pe Isus

(Mt. 26.69-75; Lc. 22.56-62; Ioan 18.15-18, 25-27)

⁶⁶ Petru era tot în curte, când a venit o slujitoare a marelui preot. ⁶⁷ Când l-a văzut pe Petru încălzindu-se, s-a uitat cu atenție la el și i-a spus: „Și tu erai cu acel Nazarinean, Isus.”

⁶⁸ Dar Petru nu a recunoscut și a spus: „Nu știu ce vorbești și nu înțeleg ce spui!” Apoi a ieșit de acolo și cocoșul a cântat ‡.

⁶⁹ Când l-a văzut slujitoarea, a început să le spună celor care stăteau acolo: „Acesta este unul dintre ei!” ⁷⁰ Dar Petru a negat din nou.

Puțin mai târziu, cei care stăteau acolo i-au spus lui Petru: „Cu siguranță că și tu ești unul dintre ei, pentru că ești galileean.”

⁷¹ Și Petru s-a jurat: „Nu-L cunosc pe acest om despre care vorbiți!”

⁷² Și chiar atunci cocoșul a cântat a doua oară, iar Petru și-a amintit cuvintele lui Isus: „Înainte de a cânta cocoșul de două ori, vei nega de trei ori faptul că Mă cunoști.” Petru s-a întristat și a început să plângă.

Guvernatorul Pilat Îl anchetează pe Isus

(Mt. 27.1-2, 11-14; Lc. 23.1-5; Ioan 18.28-38)

15 Dimineața, mării preoți, cu bătrânii, cu învățătorii Legii și cu întregul Sinedriu, au pus la cale un plan. Ei L-au legat pe Isus, L-au dus și L-au dat predat lui Pilat.

² Iar Pilat L-a întrebat: „Ești Tu Împăratul iudeilor?”

‡ „ȘI COCOȘUL A CÂNTAT” Numai unele manuscrise adaugă aceste cuvinte.

Isus i-a răspuns: „Este așa cum spui.”

³ Marii preoți L-au acuzat de multe lucruri. ⁴ Pilat L-a întrebat din nou: „Nu răspunzi? Nu vezi de câte lucruri Te acuză?”

⁵ Dar Isus nu răspundea. Pilat era uimit.

Pilat încearcă, fără succes, să-L elibereze pe Isus

(Mt. 27.15-31; Lc. 23.13-25; Ioan 18.39-19.16)

⁶ De Paște, Pilat avea obiceiul să elibereze un prizonier pe care-l vroiau oamenii. ⁷ În acele zile era în închisoare un bărbat, pe nume Baraba, împreună cu niște răsculați. Aceștia provocaseră o revoltă și erau vinovați de crimă. ⁸ Iudeii au venit la Pilat și l-au rugat să facă ce făcea de obicei.

⁹ Pilat i-a întrebat: „Vreți să-I dau drumul Împăratului iudeilor?” ¹⁰ Pilat a spus aceasta pentru că știa că marii preoți Îl dăduseră pe Isus în mâinile sale din invidie.

¹¹ Însă marii preoți au agitat mulțimea pentru ca Pilat să-L elibereze pe Baraba în locul lui Isus.

¹² Dar Pilat i-a întrebat din nou: „Ce vreți să fac cu Cel pe care-L numiți Împăratul iudeilor?”

¹³ Ei au strigat din nou: „Răstignește-L!”

¹⁴ Dar Pilat le-a spus: „De ce? Cu ce a greșit?”

Însă ei au început să strige și mai tare: „Răstignește-L!”

¹⁵ Pilat a dorit să facă pe plac mulțimii, așa că i-a dat drumul lui Baraba, iar pe Isus, după ce a pus să fie biciuit, L-a dat să fie răstignit.

¹⁶ Soldații L-au dus pe Isus în palatul guvernatorului, în pretoriu și au chemat întreaga companie de soldați.

¹⁷ Ei L-au îmbrăcat cu o mantie roșie. Au făcut o coroană din spini și I-au pus-o pe cap. ¹⁸ Apoi au început să-L salute, zicând: „Salutare, Împăratul iudeilor!” ¹⁹ Soldații L-au lovit în cap cu un băț și L-au scuipat. Apoi au căzut în genunchi și au început să I se închine. ²⁰ După ce și-au bătut joc de El, I-au dat jos mantia roșie și I-au pus hainele Lui. Apoi L-au scos afară ca să-L răstignească.

Isus este răstignit

(Mt. 27.32-44; Lc. 23.26-43; Ioan 19.17-27)

²¹ Pe drum s-au întâlnit cu Simon din Cirena care se întorcea de la câmp. El era tatăl lui Alexandru și al lui Ruf. Soldații l-au obligat să care crucea lui Isus. ²² Ei L-au adus la un loc numit Golgota, care înseamnă „Locul craniului”. ²³ I-au dat vin cu smirnă †, dar El nu a băut. ²⁴ Și L-au răstignit. Ei au împărțit hainele Lui și au tras la sorți ca să vadă ce va lua fiecare.

²⁵ Era nouă dimineața când L-au răstignit. ²⁶ Au scris pe cruce acuzația care I se adusese. Pe inscripție se putea citi: „ ÎMPĂRATUL IUDEILOR .” ²⁷ Au mai răstignit doi tâlhari cu El: unul la stânga și unul la dreapta Lui. ²⁸ ††²⁹ Oamenii care treceau pe acolo Îl insultau. Ei dă-

† SMIRNĂ smirna amestecată cu vin era folosită pentru calmarea durerilor. †† VERSETUL 28 Unele manuscrise adaugă versetul 28: „Și s-a împlinit Scriptura care zice: «A fost pus în rând cu cei nelegiuți.»”

deau din cap și ziceau: „Tu ai spus că poți să dărâmi Templul și să-l reconstruiești în trei zile. ³⁰ Dă-Te jos de pe cruce și salvează-Te!” ³¹ La fel își băteau joc de Isus marii preoți și învățătorii Legii. Ei își spuneau unii altora: „Pe alții i-a salvat, dar pe Sine Însuși nu Se poate salva! ³² Să Se dea jos de pe cruce acest Mesia, Împăratul iudeilor, pentru ca să vedem și să credem în El.”

Isus moare

(Mt. 27.45-56; Lc. 23.44-49; Ioan 19.28-30)

³³ La amiază s-a făcut întuneric, până la ora trei. ³⁴ La ora trei, Isus a strigat: „Eloi, Eloi, lama sabactani?” , care înseamnă: „Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai părăsit?” ‡

³⁵ Când au auzit unii din cei ce stăteau acolo aceste cuvinte, au spus: „Ascultați! Îl cheamă pe Ilie!” ††

³⁶ Cineva a alergat și a îmbibat un burete în oțet. A pus apoi buretele pe un băț și i-a dat lui Isus să bea, spunând: „Stați să vedem dacă va veni Ilie să-L dea jos.”

³⁷ Isus a scos un ultim strigăt și a murit.

³⁸ Perdeaua Templului s-a rupt în două, de sus până jos. ³⁹ Un centurion stătea în fața lui Isus. El L-a auzit cum a strigat și a văzut cum a murit. Atunci a spus: „Acest Om a fost într-adevăr Fiul lui Dumnezeu!”

⁴⁰ Niște femei priveau de la distanță. Printre ele erau Maria Magdalena, Maria, mama lui Iacov cel tânăr și a lui Iose și Salome. ⁴¹ Acestea erau femeile care Îl urmaseră pe Isus în Galileea și Îl ajutaseră. Mai erau acolo multe alte femei care veniseră cu Isus la Ierusalim.

Isus este înmormântat

(Mt. 27.57-61; Lc. 23.50-56; Ioan 19.38-42)

⁴² Era ziua Pregătirii (ziua dinaintea sabbatului) și se apropia seara. ⁴³ Atunci a venit Iosif din Arimateea, care era un membru respectat al Sinedriului și care aștepta să vină Împărăția lui Dumnezeu. El s-a dus cu îndrăzneală la Pilat și i-a cerut trupul lui Isus. ⁴⁴ Pilat s-a mirat când a auzit că Isus a murit atât de repede. El l-a chemat pe centurion și l-a întrebat dacă Isus murise deja. ⁴⁵ Când a auzit ce i-a spus centurionul, i-a dat lui Iosif trupul lui Isus. ⁴⁶ Iosif a cumpărat niște pânză de in. L-a dat jos pe Isus de pe cruce, L-a înfășurat în in și L-a pus într-un mormânt făcut în stâncă. Au pus o piatră mare la intrarea mormântului. ⁴⁷ Maria Magdalena și Maria, mama lui Iose, se uitau și au văzut unde L-au pus.

Vestea că Isus a înviat din morți

(Mt. 28.1-8; Lc. 24.1-12; Ioan 20.1-10)

16 În prima zi după sabbat, Maria Magdalena, Maria, mama lui Iacov și Salome au cumpărat balsamuri, ca să se ducă și să ungă trupul lui Isus. ² Ele s-au dus la mormânt foarte devreme în acea zi, prima zi

‡ Citat din Ps. 22.1. †† „ÎL CHEAMĂ PE ILIE” Unii au confundat cuvântul „Eli”

a săptămânii, chiar după răsăritul soarelui. ³ Femeile își ziceau una alteia: „Cine va da la o parte pentru noi piatra de la intrarea mormântului?”

⁴ Apoi, s-au uitat și au văzut că piatra fusese dată la o parte, deși era foarte mare. ⁵ Când au intrat în mormânt, au văzut un tânăr stând în partea dreaptă. El era îmbrăcat cu haine albe. Femeile s-au speriat.

⁶ El le-a spus: „Nu vă temeți! Voi Îl căutați pe Isus din Nazaret care a fost răstignit. El a înviat. Nu este aici. Uitați-vă la locul unde a fost așezat. ⁷ Dar duceți-vă și spuneți ucenicilor Lui și lui Petru că Isus merge înaintea voastră în Galileea. Voi Îl veți vedea acolo, așa cum v-a spus.”

⁸ Ele au ieșit și au plecat fugind de la mormânt pentru că erau înspăimântate și uimite. Și nu au spus nimănui nimic pentru că le era frică. †

Câțiva ucenici Îl văd pe Isus

(Mt. 28.9-10; Ioan 20.11-18; Lc. 24.13-35)

⁹ După ce a înviat, în dimineața primei zile a săptămânii, Isus i S-a arătat Mariei Magdalena, cea din care scosese șapte duhuri rele. ¹⁰ Maria s-a dus la ucenicii Lui și le-a spus că L-a văzut pe Isus. Ucenicii erau triști și plângeau. ¹¹ Când au auzit că Isus era viu și că Maria Îl văzuse, nu au crezut-o.

† *VERSETUL 8 Unele manuscrise grecești vechi încheie aici această carte.*

¹² Apoi Isus li S-a arătat, sub o altă înfățișare, altor doi ucenici care se duceau la țară. ¹³ Cei doi s-au întors și le-au spus și celorlalți, dar nu i-au crezut nici pe ei.

Isus le vorbește ucenicilor Săi

(Mt. 28.16-20; Lc. 24.36-49; Ioan 20.19-23; F.A. 1.6-8)

¹⁴ Mai târziu, Isus a apărut în fața celor unsprezece în timp ce ei mâncau. El i-a certat pentru lipsa lor de credință și pentru mințile lor închise, pentru că ei nu îi crezuseră pe cei care Îl văzuseră după ce înviase.

¹⁵ Isus le-a spus: „Duceți-vă în toată lumea și spuneți Vestea Bună fiecărui om. ¹⁶ Oricine crede și va fi botezat va fi mântuit. Dar cine nu crede va fi condamnat.

¹⁷ Iar cei ce cred vor putea face aceste minuni: în Numele Meu vor scoate duhuri rele și vor vorbi în limbi.

¹⁸ Ei vor lua șerpi în mână și, când vor bea otravă, nu vor păți nimic. Își vor pune mâinile peste oameni bolnavi și ei se vor face bine.”

Înălțarea la cer

(Lc. 24.50-53; F.A. 1.9-11)

¹⁹ După ce le-a vorbit, Domnul Isus a fost înălțat la ceruri. El S-a așezat la dreapta lui Dumnezeu. ²⁰ Ucenicii s-au dus și au predicat peste tot. Și Domnul a lucrat cu ei, confirmând Cuvântul prin semnele care l-au însoțit.

Luca

Despre viața lui Isus

1 Preaalesule Teofil, mulți oameni au încercat să alcătuiască o relatare a evenimentelor care s-au întâmplat printre noi. Și ei au scris aceleași lucruri care ² ne-au fost transmise de oamenii care au fost martori oculari încă de la început și care I-au slujit lui Dumnezeu spunând și altora mesajul Său. ³ Și eu, după ce am cercetat totul cu grijă, de la început, m-am gândit că ar fi bine să le scriu în ordine, pentru tine, preaalesule Teofil, ⁴ pentru ca tu să știi că ceea ce ai fost învățat este adevărat.

Zaharia și Elisabeta

⁵ Pe vremea lui Irod, regele Iudeii, trăia un preot, numit Zaharia. Zaharia făcea parte din ceata preoțească a lui Abia †. Soția sa se trăgea din familia lui Aaron și se numea Elisabeta. ⁶ Amândoi erau oameni drepecți înaintea lui Dumnezeu. Ei respectau fără greșeală toate legile și poruncile Domnului. ⁷ Dar ei nu aveau copii, deoarece Elisabeta era sterilă; și atât ea, cât și soțul ei erau foarte bătrâni.

⁸ Odată, pe când Zaharia slujea ca preot înaintea lui Dumnezeu, căci era rândul grupului lui să slujească în Templu, ⁹ el a fost ales prin tragere la sorti, potrivit obiceiului preoților, să intre în Templul Domnului și să ardă tămâie. ¹⁰ Când a venit vremea arderii tămâiei, toți oamenii se adunaseră afară și se rugau. ¹¹ Atunci i s-a arătat lui Zaharia un înger al Domnului. Îngerul stătea la dreapta altarului tămâierii. ¹² Când a văzut îngerul, Zaharia a fost tulburat și l-a cuprins frica. ¹³ Dar îngerul i-a spus: „Nu te teme, Zaharia! Rugăciunea ta a fost auzită și soția ta, Elisabeta, îți va naște un fiu. Îi vei pune numele Ioan. ¹⁴ El îți va aduce bucurie și fericire. Și mulți oameni se vor bucura la nașterea sa, ¹⁵ pentru că el va fi mare înaintea Domnului. El nu va bea niciodată vin sau alte băuturi alcoolice. El va fi plin de Duhul Sfânt încă din pântecul mamei sale. ¹⁶ Și îi va face pe mulți iudei să se întoarcă la Domnul, Dumnezeul lor. ¹⁷ Ioan va merge înaintea Lui în duhul și puterea lui Ilie. El va face pace între părinți și copii și pe cei neascultători îi va face să gândească la fel ca cei drepecți, pentru ca să pregătească un popor potrivit pentru Domnul.”

† ABIA preoții evrei erau împărțiți în douăzeci și patru de cete sau grupuri. Vezi 1 Cr. 24.

¹⁸ Atunci Zaharia i-a spus îngerului: „Cum voi ști că aceste lucruri sunt adevărate? Eu sunt bătrân și soția mea este și ea în vârstă.”

¹⁹ Îngerul i-a răspuns: „Eu sunt Gabriel, cel care stă înaintea lui Dumnezeu. Am fost trimis să vorbesc cu tine și să-ți aduc aceste vești bune. ²⁰ Dar tu vei rămâne mut și nu vei putea vorbi până în ziua în care se vor întâmpla aceste lucruri, pentru că nu ai crezut cuvintele mele. Ele se vor întâmpla când va veni timpul lor.”

²¹ Oamenii îl așteptau pe Zaharia și se întrebau de ce stătea atât de mult în Templu. ²² Când a ieșit, Zaharia nu putea să vorbească și ei și-au dat seama că avusese o viziune în Templu. El le făcea semne, dar nu putea vorbi. ²³ Când s-a sfârșit timpul slujirii sale, s-a dus acasă.

²⁴ Ceva mai târziu, Elisabeta, soția lui, a rămas însărcinată și a stat retrasă timp de cinci luni. ²⁵ Ea a zis: „Iată ce lucruri minunate a făcut Domnul pentru mine! În sfârșit, El S-a gândit la mine și m-a scăpat de rușinea de a nu avea copii, pe care o simțeam înaintea oamenilor.”

Fecioara Maria

²⁶ În timpul celei de-a șasea luni de sarcină a Elisabetei, Dumnezeu l-a trimis pe îngerul Gabriel într-un oraș din Galileea, numit Nazaret, ²⁷ la o fecioară logodită cu un bărbat pe nume Iosif, din familia lui David. Numele fecioarei era Maria. ²⁸ Gabriel a venit la ea și i-a spus: „Salutări ție, care ai fost binecuvântată prin harul lui Dumnezeu; Domnul este cu tine!”

²⁹ Dar aceste cuvinte au tulburat-o pe Maria și ea s-a întrebat ce înseamnă această urare.

³⁰ Îngerul i-a spus: „Nu te teme, Maria, căci Dumnezeu vrea să te binecuvânteze. ³¹ Vei rămâne însărcinată și vei naște un Fiu și Îi vei pune numele Isus. ³² El va fi mare și va fi numit Fiul Celui Preaînalt. Domnul Dumnezeu Îi va da scaunul de domnie al strămoșului său David; ³³ El va domni pentru totdeauna peste familia lui Iacov și împărăția Sa nu se va sfârși niciodată.”

³⁴ Atunci Maria l-a întrebat pe înger: „Cum se poate întâmpla lucrul acesta, când eu nu sunt măritată?”

³⁵ Îngerul i-a răspuns: „Duhul Sfânt va veni la tine și puterea Celui Preaînalt te va acoperi. Și Copilul sfânt care Se va naște va fi numit Fiul lui Dumnezeu. ³⁶ De asemenea, ruda ta, Elisabeta, este și ea însărcinată și va avea un fiu, deși este bătrână. Femeia despre care oamenii spuneau că nu poate avea copii este în cea

de-a șasea lună de sarcină. ³⁷ Căci nimic nu este imposibil pentru Dumnezeu.”

³⁸ Maria a spus: „Mă supun Domnului. Fie ca totul să mi se întâmple după cum ai spus.” Apoi îngerul a plecat.

Maria o vizitează pe Elisabeta

³⁹ Puțin după aceea, Maria s-a pregătit și a plecat în grabă spre o cetate din ținutul deluros al Iudeii. ⁴⁰ A intrat în casa lui Zaharia și a salutat-o pe Elisabeta.

⁴¹ Când Elisabeta a auzit salutul Mariei, copilul din ea a mișcat și Elisabeta a fost umplută de Duhul Sfânt.

⁴² Atunci ea a strigat: „Ești cea mai binecuvântată dintre toate femeile și binecuvântat este Copilul din pân-tecele tău! ⁴³ Dar de ce mi se face onoarea ca mama Domnului meu să vină la mine? ⁴⁴ În clipa în care am auzit salutul tău, copilul din mine a tresăltat de bucurie. ⁴⁵ Tu ești binecuvântată pentru că ai crezut ceea ce ți-a spus Dumnezeu că se va întâmpla.”

Maria Îl laudă pe Domnul

⁴⁶ Maria a spus:

⁴⁷ „Sufletul meu Îl laudă pe Domnul și mi-e plină inima de bucurie, căci Dumnezeu este Mântuitorul meu.

⁴⁸ El Și-a arătat grija față de mine, umila Sa supusă. De acum înainte,

oamenii toți mă vor numi binecuvântată,

⁴⁹ pentru că Cel Atotputernic a făcut lucruri minunate pentru mine. Numele Său este sfânt.

⁵⁰ El are milă față de oamenii care se tem de El, generație după generație.

⁵¹ El Și-a arătat puterea: i-a împrăștiat pe cei îngâmfați și gândurile lor de mândrie.

⁵² El a răsturnat conducători de pe scaunele lor de domnie și i-a înălțat pe cei smeriți.

⁵³ Pe cei flămânzi i-a săturat cu lucruri bune, iar pe bogați i-a alungat cu mâinile goale.

⁵⁴ El a venit în ajutorul lui Israel, poporul pe care El l-a ales ca să-I slujească. El nu a uitat niciodată să-Și arate îndurarea

⁵⁵ față de Avraam și urmașii lui din toate timpurile, după cum a promis strămoșilor noștri.”

⁵⁶ Maria a stat cu Elisabeta aproape trei luni, apoi s-a întors acasă.

Nașterea lui Ioan

⁵⁷ Când a venit timpul ca Elisabeta să nască, ea a născut un fiu. ⁵⁸ Vecinii și rudele ei, auzind că Domnul a arătat mare milă față de ea, s-au bucurat împreună cu ea.

⁵⁹ În cea de-a opta zi, copilul urma să fie circumcis și numit Zaharia, la fel ca tatăl său. ⁶⁰ Dar mama sa a spus: „Nu. Numele său va fi Ioan.”

⁶¹ Ei au răspuns: „Nimeni din familia ta nu are numele acesta.” ⁶² Apoi, prin semne, l-au întrebat pe tată ce nume vrea să-i pună copilului.

⁶³ Zaharia a cerut o tăbliță de scris și a scris pe ea: „Numele lui este Ioan.” Toți au rămas uimiți. ⁶⁴ Imediat Zaharia a putut să vorbească din nou și a început să-L laude pe Dumnezeu. ⁶⁵ Toți vecinii au fost cuprinși de frică și peste tot, în ținutul deluros al Iudeii, se vorbea despre aceste întâmplări. ⁶⁶ Toți oamenii care au auzit aceste lucruri se minunau și se întrebau: „Ce va deveni acest copil?”, căci se vedea că Domnul era cu el.

Zaharia Îl laudă pe Domnul

⁶⁷ Atunci Zaharia, tatăl său, a fost umplut de Duhul Sfânt și a vorbit despre ce avea să se întâmple:

⁶⁸ „Domnul, Dumnezeul lui Israel, să fie binecuvântat, pentru că a venit în ajutorul poporului Său și l-a eliberat.

⁶⁹ El ne-a dat un Mântuitor puternic, născut din familia slujitorului său David, ⁷⁰ după cum a promis, prin sfinții Săi de demult.

⁷¹ Dumnezeu a promis să ne scape de dușmanii noștri și să ne elibereze din mâna tuturor celor ce ne urăsc.

⁷² El a promis că va arăta îndurare față de strămoșii noștri și Își va aminti de legământul sfânt făcut cu ei.

⁷³ Acest legământ a fost promisiunea făcută strămoșului nostru, Avraam,

⁷⁴ că ne va elibera de sub puterea dușmanilor noștri și vom putea să-L slăvim fără teamă,

⁷⁵ cu sfințenie și dreptate, până la sfârșitul zilelor noastre.

⁷⁶ Iar tu, copilul meu, vei fi numit profet al Celui Preaînalt, căci vei merge înaintea Domnului, ca să-i pregătești pe oameni pentru venirea Sa.

⁷⁷ Tu vei spune poporului Său că poate fi mântuit prin iertarea păcatelor,

⁷⁸ datorită mării îndurări a lui Dumnezeu, care va face ca o nouă zi

să ne lumineze de sus, ⁷⁹ pentru a străluci deasupra celor ce trăiesc în întuneric și în umbra morții și să ne conducă pașii pe calea păcii.”

⁸⁰ Și băiatul creștea și devenea din ce în ce mai puternic în duh. El a stat în locuri pustii, departe de oameni, până când a venit timpul să se arate înaintea poporului Israel.

Nașterea lui Isus

(Mt. 1.18-25)

2 În vremea aceea, Cezar August a dat poruncă să se facă recensământul locuitorilor țărilor aflate sub dominație romană. 2 Acesta a fost primul recensământ și a avut loc în vremea când Quirinius era guvernator în Siria. 3 Toți oamenii au mers în localitățile în care se născuseră, pentru a fi înscrși pe liste.

4 Așa că și Iosif a plecat din Nazaret, cetate din Galileea, spre Iudeea, în Betleem, cetatea lui David, deoarece el se trăgea din familia lui David. 5 Iosif s-a dus să se înscrie împreună cu Maria, care era logodită cu el și care acum era însărcinată. 6 Când erau în Betleem, a venit timpul ca ea să nască. 7 Astfel, Maria l-a născut pe primul său fiu. La han nu mai era loc, așa că Maria l-a înfășat în scutece și l-a culcat într-o iesle.

Păstorii vin la Isus

8 În ținuturile acelea erau niște păstori care în noaptea aceea se aflau pe câmp, stând de veghe și păzindu-și turma. 9 Un înger al Domnului a apărut înaintea lor și slava Domnului a strălucit în jurul lor. Păstorii erau copleșiți de spaimă. 10 Îngerul le-a spus: „Nu vă temeți, căci vă aduc o veste bună, care va fi o mare bucurie pentru toți oamenii. 11 Astăzi, în cetatea lui David, s-a născut un Mântuitor pentru voi, care este Cristos, Domnul. 12 Îl veți recunoaște în felul următor: veți găsi un copil înfășat în scutece, într-o iesle.”

13 Deodată, îngerului i s-a alăturat o mulțime de alți îngeri din ceruri. Ei Îl lăudau pe Dumnezeu și spuneau:

14 „Slavă lui Dumnezeu din ceruri

și pace pe pământ, printre oamenii plăcuți Lui.”

15 După ce îngerii au plecat, întorcându-se în ceruri, păstorii și-au spus unii altora: „Să mergem la Betleem ca să vedem cum stau lucrurile cu această întâmplare pe care ne-a descoperit-o Dumnezeu.”

16 Așa că au plecat în grabă, i-au găsit pe Maria și pe Iosif și au văzut copilul culcat în iesle. 17 Când au văzut Copilul, păstorii au povestit tot ce li se spusese despre Acest Copil. 18 Și toți cei care i-au auzit au fost uimiți de lucrurile pe care le spuneau păstorii. 19 Maria a păstrat toate aceste lucruri în inima ei și se gândea mereu la ele. 20 Apoi păstorii s-au întors acasă, slăvindu-L și lăudându-L pe Dumnezeu pentru toate lucrurile pe care le văzuseră și le auziseră. Totul s-a întâmplat așa cum li se spusese.

21 Când a împlinit opt zile, copilul a fost circumcis și i s-a pus numele Isus. Acesta era numele pe care îngerul i-l dăduse înainte de a fi conceput.

Isus este adus în Templu

22 A venit timpul ca Maria și Iosif să facă ceea ce le cerea Legea lui Moise pentru a fi curățți †. Ei l-au dus pe Isus la Ierusalim, ca să-L prezinte Domnului, 23 du-

pă cum este scris în Legea Domnului: „Când primul născut într-o familie este băiat, acesta va fi pus deoparte pentru Dumnezeu.” †24 De asemenea, Legea Domnului spune că trebuie oferită o jertfă. „Trebuie aduse două turturele sau doi pui de porumbel.” ‡

Simeon Îl vede pe Isus

25 În Ierusalim trăia un om pe nume Simeon; el era un om drept și evlavios. El aștepta să vină vremea când Dumnezeu va aduce mângâiere poporului Israel. Duhul Sfânt era cu el. 26 Duhul Sfânt i-a descoperit că el nu va muri înainte de a-L vedea pe Cristosul Domnului. 27 Duhul l-a condus pe Simeon la Templu. Când părinții l-au adus înăuntru pe Copilul Isus, ca să împlinească cu privire la El ce porunea Legea, 28 Simeon l-a luat în brațe și l-a lăudat pe Dumnezeu, spunând:

29 „Acum, Doamne, poți lăsa slujitorul Tău

să moară în pace, așa cum ai promis,

30 căci ochii mei au văzut mântuirea †† Ta,

31 care a fost pregătită

în prezența oamenilor din toate popoarele.

32 El este lumina care dezvăluie calea pentru neevrei și slava adusă poporului Tău, Israel.”

33 Tatăl și mama lui Isus erau uimiți la auzul lucrurilor care se spuneau despre El. 34 Simeon i-a binecuvântat și i-a spus Mariei: „Acest Copil este predestinat să fie cauza căderii sau a ridicării multor oameni din Israel și să fie semnul din partea lui Dumnezeu care va fi respins de oameni. 35 Chiar sufletul tău va fi împovărat de o mare tristețe. Și gândurile ascunse ale multor oameni vor fi aduse la lumină.”

Ana Îl vede pe Isus

36 Era acolo și o prorociță pe nume Ana. Ea era fiica lui Fanuel, din familia lui Așer. Ana era în vârstă. Ea fusese căsătorită timp de șapte ani, 37 după care a rămas văduvă. La momentul acesta avea optzeci și patru de ani. Ea nu pleca niciodată de la Templu; zi și noapte, Ana se închina †† lui Dumnezeu cu post și rugăciune.

38 Chiar atunci Ana a venit spre Isus și spre părinții Lui și i-a mulțumit lui Dumnezeu; ea a vorbit despre Isus tuturor celor ce așteptau eliberarea Ierusalimului.

Întoarcerea în Nazaret

39 Când Iosif și Maria au terminat de făcut ceea ce le cerea Legea Domnului, s-au întors în Galileea, în orașul lor, Nazaret. 40 Copilul creștea și devenea puternic. El era plin de înțelepciune și binecuvântările lui Dumnezeu erau peste El.

† CURĂȚIȚI Legea lui Moise cerea ca la patruzeci de zile de la naștere, femeia să fie curățită printr-o ceremonie la Templu. Vezi Lv. 12.2-8. †† „CÂND ... PENTRU DUMNEZEU.” Vezi Ex. 13.2, 12. ‡ Citat din Lv. 12.8. †† MÂNTUIREA numele Isus înseamnă Domnul este mântuire. †† ÎNCHINA închinarea este o adorare, o cinstire a lui Dumnezeu, o slujire prin care I se aduce un omagiu Domnului.

Isus în Templu la vârsta de doisprezece ani

⁴¹ În fiecare an, părinții lui Isus mergeau la Ierusalim pentru sărbătoarea Paștelui. ⁴² Când Isus avea doisprezece ani, s-au dus la sărbătoare, ca de obicei.

⁴³ După ce au trecut zilele sărbătorii, au pornit spre casă. Dar Isus a rămas în Ierusalim, fără ca părinții Lui să știe. ⁴⁴ Ei au călătorit o zi întreagă, crezând că Isus era cu ei în grup. Și au început să-L caute printre prieteni și rude. ⁴⁵ Când au văzut că nu Îl găsesc, s-au întors la Ierusalim să-L caute. ⁴⁶ După trei zile, L-au găsit în Templu. Se afla în mijlocul învățătorilor, ascultându-i și punându-le întrebări. ⁴⁷ Toți cei care Îl auzeau erau uimiți de puterea Lui de înțelegere și de răspunsurile Sale. ⁴⁸ Când L-au văzut părinții Lui, au fost foarte surprinși. Mama Lui I-a spus: „Copile, de ce ne-ai făcut asta? Tatăl Tău și cu mine am fost foarte îngrijorați în timp ce Te căutam.”

⁴⁹ Dar Isus le-a răspuns: „De ce a trebuit să Mă căutați? Nu știati că Eu trebuie să fiu unde este lucrarea Tatălui Meu?” ⁵⁰ Ei nu au înțeles răspunsul dat de El.

⁵¹ Apoi Isus S-a întors cu ei în Nazaret și a fost ascultat de părinții Săi. Mama Lui a păstrat aceste lucruri în inima ei. ⁵² Isus creștea în înțelepciune și în statură. El era pe placul lui Dumnezeu și al oamenilor.

Predica lui Ioan Botezătorul

(Mt. 3.1-12; Mc. 1.1-8; Ioan 1.19-28)

3 În al cincisprezecelea an de domnie al lui Tiberiu Cezar,

Pilat din Pont era guvernator în Iudeea;

Irod era conducător al Galileii;

Filip, fratele lui, conducător al Ituriei și al Trahonitei; și Lisania era conducător al Abilenei.

² Marii preoți erau Ana și Caiafa. Dumnezeu i-a vorbit lui Ioan, fiul lui Zaharia, pe când acesta era în pustie.

³ Ioan a mers prin tot ținutul din jurul râului Iordan și le spunea oamenilor să se boteze ca să arate că vor să-și schimbe inima și viața, pentru ca păcatele să le fie iertate. ⁴ Despre aceste lucruri fusese scris în cartea profetului Isaia:

„Iată glasul celui care strigă în pustie:

«Pregătiți calea Domnului, neteziți-I căările.

⁵ Toate văile vor fi acoperite,

iar munții și dealurile vor fi nivelate,

drumurile cotite vor fi îndreptate, iar cele pietroase vor fi netezite.

⁶ Și toți oamenii vor vedea mântuirea trimisă de Dumnezeu.»”

Isaia 40.3-5

⁷ Mulțimilor de oameni care veneau să fie botezați de el, Ioan le spunea: „Pui de șerpi, cine v-a prevenit să scăpați de mânia care vine? ⁸ Trăiți astfel încât să dovediți că v-ați schimbat cu adevărat inima și viața. Și nu începeți să vă spuneți: «Tatăl nostru este Avraam.» Vă spun că Dumnezeu poate face copii ai lui Avraam chiar

din aceste pietre. ⁹ Toporul este deja la rădăcina copacilor. Orice copac care nu aduce roadă bună va fi tăiat și aruncat în foc.”

¹⁰ Mulțimile de oameni l-au întrebat: „Atunci ce trebuie să facem?”

¹¹ Ioan le-a răspuns: „Cel care are două haine să-i dea și celui care nu are nici una. La fel să facă și cel care are de mâncare.”

¹² Au venit și niște vameși să fie botezați. Ei l-au întrebat pe Ioan: „Învățătorule, noi ce trebuie să facem?”

¹³ El le-a răspuns: „Nu luați de la oameni taxe mai mari decât vi s-a poruncit.”

¹⁴ Niște soldați l-au întrebat: „Noi ce trebuie să facem?”

Ioan le-a răspuns: „Nu luați bani cu sila de la nimeni. Nu acuzați pe nimeni pe nedrept. Și fiți mulțumiți de plata voastră.”

¹⁵ Poporul spera și aștepta ca Cristos să vină și cu toții se întrebau dacă nu cumva Ioan era Cristosul.

¹⁶ Dar Ioan le-a răspuns tuturor: „Eu vă botez cu apă, dar vine cineva mai puternic decât mine. Eu nici măcar nu sunt demn să-I dezleg cureaua sandalelor. El vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc. ¹⁷ El va veni pregătit pentru treierat și va strânge grânele în hambarul Său, iar pleava o va arde într-un foc ce nu poate fi stins.”

¹⁸ Astfel, cu multe alte îndemnuri, Ioan a continuat să spună oamenilor Vestea Bună.

Sfârșitul lucrării lui Ioan

¹⁹ Ioan îi reproșa tetrarhului Irod relația cu Irodiada, soția fratelui său și toate celelalte lucruri rele pe care le făcuse Irod. ²⁰ La toate acestea, s-a adăugat și trimiterea lui Ioan în închisoare.

Botezul lui Isus

(Mt. 3.13-17; Mc. 1.9-11)

²¹ Înainte ca Ioan să fie închis, toți oamenii fuseseră botezați de el. Isus a fost și El botezat. În timp ce El Se ruga, cerul s-a deschis ²² și Duhul Sfânt S-a coborât asupra Lui sub forma unui porumbel. Și s-a auzit un glas din ceruri spunând: „Tu ești Fiul Meu iubit; în Tine Îmi găsesc plăcerea!”

Genealogia familiei lui Iosif

(Mt. 1.1-17)

²³ Isus avea cam treizeci de ani când a început să-i învețe pe oameni. Oamenii credeau că El era fiul lui Iosif.

Iosif era fiul lui Eli. ²⁴ Eli era fiul lui Matat. Matat era fiul lui Levi. Levi era fiul lui Melhi. Melhi era fiul lui Ianai. Ianai era fiul lui Iosif. ²⁵ Iosif era fiul lui Matatia. Matatia era fiul lui Amos. Amos era fiul lui Naum. Naum era fiul lui Esli. Esli era fiul lui Nagai. ²⁶ Nagai era fiul lui Maat. Maat era fiul lui Matatia. Matatia era fiul lui Semei. Semei era fiul lui Iosif. Iosif era fiul lui Ioda.

²⁷ Ioda era fiul lui Ioanan. Ioanan era fiul lui Resa. Resa era fiul lui Zorobabel. Zorobabel era fiul lui Salatiel. Salatiel era fiul lui Neri. ²⁸ Neri era fiul lui Melhi. Melhi era fiul lui Adi. Adi era fiul lui Cosam. Cosam era fiul lui Elmodam. Elmodam era fiul lui Er. ²⁹ Er era fiul lui Iose. Iose era fiul lui Eliezer. Eliezer era fiul lui Iorim. Iorim era fiul lui Matat. Matat era fiul lui Levi.

³⁰ Levi era fiul lui Simeon. Simeon era fiul lui Iuda. Iuda era fiul lui Iosif. Iosif era fiul lui Ionam. Ionam era fiul lui Eliachim. ³¹ Eliachim era fiul lui Melea. Melea era fiul lui Menaan. Menaan era fiul lui Matata. Matata era fiul lui Natan. Natan era fiul lui David. ³² David era fiul lui Iese. Iese era fiul lui Obed. Obed era fiul lui Boaz. Boaz era fiul lui Salmon. Salmon era fiul lui Naason.

³³ Naason era fiul lui Aminadab. Aminadab era fiul lui Admin. Admin era fiul lui Arni. Arni era fiul lui Esrom. Esrom era fiul lui Fares. Fares era fiul lui Iuda. ³⁴ Iuda era fiul lui Iacov. Iacov era fiul lui Isaac. Isaac era fiul lui Avraam. Avraam era fiul lui Tara. Tara era fiul lui Nahor. ³⁵ Nahor era fiul lui Seruh. Seruh era fiul lui Ragau. Ragau era fiul lui Falec. Falec era fiul lui Eber. Eber era fiul lui Sala.

³⁶ Sala era fiul lui Cainan. Cainan era fiul lui Arfaxad. Arfaxad era fiul lui Sem. Sem era fiul lui Noe. Noe era fiul lui Lameh. ³⁷ Lameh era fiul lui Metusala. Metusala era fiul lui Enoh. Enoh era fiul lui Iared. Iared era fiul lui Maleleel. Maleleel era fiul lui Cainan. ³⁸ Cainan era fiul lui Enos. Enos era fiul lui Set. Set era fiul lui Adam. Adam era fiul lui Dumnezeu.

Ispitirea lui Isus Cristos

(Mt. 4.1-11; Mc. 1.12-13)

4 Isus, plin de Duhul Sfânt, S-a întors de la râul Iordan și a fost condus de Duhul în pustie. ² Acolo a fost ispătit de Diavolul timp de patruzeci de zile. În tot timpul acesta, Isus nu a mâncat nimic. La sfârșitul acestor zile, I s-a făcut foame.

³ Diavolul I-a spus: „Dacă ești într-adevăr Fiul lui Dumnezeu, poruncește acestei pietre să se transforme în pâine.”

⁴ Isus i-a răspuns: „În Scripturi este scris: «Oamenii nu vor trăi numai cu pâine.»”

Deuteronom 8.3

⁵ Apoi Diavolul L-a dus pe un loc înalt și într-o clipă I-a arătat toate împărățiile lumii. ⁶ Și I-a spus: „Îți voi da slavă și deplină autoritate peste toate aceste împărății. Această autoritate mi-a fost dată mie și o pot da oricui vreau. ⁷ Dacă Te vei închina mie, va fi toată a Ta.”

⁸ Isus i-a răspuns: „În Scripturi este scris: «Trebuie să te închini

Domnului Dumnezeului tău și numai Lui să-I slujești.»”

Deuteronom 6.13

⁹ Apoi Diavolul L-a dus la Ierusalim și L-a pus pe locul cel mai înalt al Templului. El I-a spus: „Dacă ești într-

adevăr Fiul lui Dumnezeu, aruncă-Te de aici. ¹⁰ Căci în Scripturi este scris:

«El va porunci îngerilor Săi să te păzească.»

Psalmul 91.11

¹¹ Și mai este scris:

«Ei te vor purta pe mâinile lor, astfel încât piciorul tău să nu se lovească de vreo piatră.»”

Psalmul 91.12

¹² Dar Isus i-a răspuns: „Tot în Scripturi se spune:

«Să nu pui la încercare pe Domnul, Dumnezeul tău.»”

Deuteronom 6.16

¹³ După ce L-a ispătit în toate felurile, Diavolul a plecat, așteptând un timp mai potrivit.

Isus în Galileea

(Mt. 4.12-17; Mc. 1.14-15)

¹⁴ Isus S-a întors în Galileea plin de puterea Duhului Sfânt. S-a dus vestea despre El în tot ținutul din jur.

¹⁵ El îi învăța pe oameni în sinagogi și era laudat de toată lumea.

Necredința locuitorilor din Nazaret

(Mt. 13.53-58; Mc. 6.1-6)

¹⁶ Apoi S-a dus în Nazaret, unde crescuse. În ziua sabatului S-a dus la sinagogă, după cum obișnuia. Isus S-a ridicat să citească ¹⁷ și I s-a dat cartea profetului Isaia. El a deschis cartea la locul unde era scris:

¹⁸ „Duhul Domnului este în Mine.

El M-a ales pe Mine să duc vestea bună celor săraci. El M-a trimis să spun celor captivi că pot fi liberi, să spun celor orbi că pot vedea din nou și să îi eliberez de suferință pe cei împovărați.

¹⁹ Dumnezeu M-a trimis să vestesc vremea în care Domnul Își va arăta bunătatea față de oameni.”

Isaia 61.1-2

²⁰ Apoi Isus a închis cartea, a dat-o înapoi îngrijitorului și S-a așezat. Toți oamenii din sinagogă se uitau cu atenție la El. ²¹ Isus le-a spus: „Astăzi s-au împlinit aceste cuvinte din Scriptură pe care le-ați auzit.”

²² Toți oamenii spuneau lucruri bune despre El și toți erau uimiți de cuvintele frumoase pe care le spunea. Ei se întrebau: „Nu este El fiul lui Iosif?”

²³ Isus le-a spus: „Știu că Îmi veți aminti proverbul ce spune: «Doctore, vindecă-te pe tine însuși. Fă și aici, în orașul tău, ceea ce am auzit că ai făcut în Capernaum.»” ²⁴ Apoi le-a zis: „Vă spun adevărul: nici un profet nu este acceptat în localitatea sa natală. ²⁵ Vă amintiți de vremea lui Ilie, când nu a plouat în Israel timp de trei ani și șase luni și a fost o mare foamete în toată țara? Erau multe văduve în Israel în vremea aceea.

²⁶ Dar Ilie nu a fost trimis la nici una dintre aceste văduve, ci la o văduvă din Sarepta, oraș din ținutul Sidonului. ²⁷ Și erau mulți leproși în Israel pe vremea profe-

tului Elisei, dar nici unul dintre ei nu a fost vindecat, în afară de Naaman, sirianul.”

²⁸ Când au auzit aceste cuvinte, toți cei din sinagogă s-au mâniat foarte tare. ²⁹ Oamenii s-au ridicat și L-au alungat pe Isus din cetate. Ei L-au dus la marginea dealului pe care era construită cetatea și au vrut să-L arunce în prăpastie. ³⁰ Dar Isus a trecut printre ei și a plecat de acolo.

Vindecarea unui om posedat de un duh rău

(Mc. 1.21-28)

³¹ Apoi Isus S-a dus în Capernaum, o cetate din Galileea. În ziua sabatului, El îi învăța pe oameni. ³² Ei erau uimiți de învățătura Lui, pentru că Isus vorbea cu autoritate. ³³ În sinagogă, se afla un om care avea în el un duh rău. El striga cu voce tare: ³⁴ „Ah! Ce vrei de la noi, Isuse din Nazaret? Ai venit aici pentru a ne distruge? Știi cine ești: Tu ești Sfântul lui Dumnezeu!” ³⁵ Isus l-a certat și i-a spus: „Taci! Și ieși afară din omul acesta!” Atunci, demonul l-a aruncat pe om la pământ, în mijlocul tuturor și a ieșit din el fără să-i facă nici un rău.

³⁶ Toți oamenii erau uimiți și au început să vorbească între ei: „Ce fel de învățatură este aceasta? El le poruncește cu putere și autoritate duhurilor rele, iar ele ies afară.” ³⁷ Și vestea despre Isus s-a răspândit în tot ținutul acela.

Vindecarea soacrei lui Simon

(Mt. 8.14-17; Mc. 1.29-34)

³⁸ Isus a plecat din sinagogă și a intrat în casa lui Simon. Soacra lui Simon avea febră mare. Cei din casă L-au rugat pe Isus să o ajute. ³⁹ Isus S-a aplecat asupra ei, a certat febra, iar aceasta a ieșit din femeie. Imediat ea s-a ridicat și a început să le slujească.

Vindecarea mai multor bolnavi

⁴⁰ La apusul soarelui, toți oamenii care aveau rude sau prieteni bolnavi i-au adus la Isus. El și-a pus mâinile peste fiecare dintre ei și i-a vindecat. ⁴¹ Din mulți dintre ei au ieșit demoni care strigau și ziceau: „Tu ești Fiul lui Dumnezeu!” Dar Isus i-a certat și nu i-a lăsat să vorbească, pentru că ei știau că El este Cristosul.

Isus merge în alte cetăți

(Mc. 1.35-39)

⁴² Când s-a crăpat de ziuă, Isus a plecat într-un loc pustiu. Dar mulțimile de oameni îl căutau și au venit în locul unde Se afla El. Ei nu vroiau să-L lase să plece.

⁴³ Dar Isus le-a spus: „Trebuie să merg și în alte cetăți și să le spun oamenilor Vestea Bună despre Împărăția lui Dumnezeu. Acesta este scopul pentru care am fost trimis.”

⁴⁴ Și El a continuat să predice în sinagogile din Iudeea.

Pescuirea minunată

(Mt. 4.18-22; Mc. 1.16-20)

5 Isus stătea lângă Marea Ghenezaretului. Oamenii se înghesuiau în jurul Lui și ascultau Cuvântul lui Dumnezeu. ² El a văzut două bărci la marginea lacului. Pescarii coborâseră și își spălau plasele de pescuit.

³ Isus S-a urcat într-una dintre bărci, care era a lui Simon †, și l-a rugat să o depărteze puțin de mal. Apoi S-a așezat și, din barcă, a început să-i învețe pe oameni.

⁴ Când a terminat de vorbit, i-a spus lui Simon: „Scoat-te barca în larg, unde sunt ape adânci și aruncă plasele pentru a prinde pește.”

⁵ Simon l-a răspuns: „Stăpâne, am muncit din greu toată noaptea și nu am prins nimic. Dar pentru că Tu ne spui asta, vom arunca din nou plasele.” ⁶ Când au aruncat plasele în apă, au prins foarte mulți pești. Plasele li se rupeau, ⁷ așa că i-au chemat pe tovarășii lor din cealaltă barcă să vină și să-i ajute. Ei au venit și au umplut ambele bărci, atât de mult încât bărcile au început să se afunde.

⁸ Când Simon Petru a văzut aceasta, a căzut la picioarele lui Isus și a spus: „Doamne, pleacă de la mine, pentru că sunt un om păcătos!” ⁹ A spus aceste cuvinte pentru că și el, și toți cei care erau cu el au fost uimiți de cât de mulți pești prinseseră. ¹⁰ Iacov și Ioan, fiii lui Zebedei, care erau tovarășii lui Simon, erau de asemenea uimiți.

Isus i-a spus lui Simon: „Nu te teme! De acum încolo vei fi pescar de oameni, nu de pești!”

¹¹ Ei au dus bărcile la mal, au lăsat totul și L-au urmat pe Isus.

Vindecarea unui om bolnav de lepră

(Mt. 8.1-4; Mc. 1.40-45)

¹² Isus Se afla într-o cetate în care locuia un om plin de lepră. Când L-a văzut pe Isus, el a căzut cu fața la pământ și L-a rugat: „Doamne, dacă vrei, Tu mă poți vindeca.”

¹³ Isus și-a întins mâna și l-a atins, spunând: „Vreau. Fii vindecat!” Imediat lepra l-a părăsit. ¹⁴ Apoi Isus i-a poruncit să nu spună nimănui ce s-a întâmplat. „Dar du-te la preot”, i-a spus Isus, „și adu-I lui Dumnezeu jertfa pentru vindecarea ta, după cum v-a poruncit Moise. Aceasta va arăta oamenilor că ai fost vindecat.”

¹⁵ Vestea despre Isus se răspândește cu repeziciune și tot mai mulți oameni veneau să-L asculte și să fie vindecați de bolile lor. ¹⁶ Dar de multe ori Isus Se ducea în locuri pustii și Se ruga.

Vindecarea unui om paralizat

(Mt. 9.1-8; Mc. 2.1-12)

¹⁷ Într-o zi, când Isus îi învăța pe oameni, erau acolo și farisei și învățători ai Legii veniți din toate orașele

† SIMON cel de-al doilea nume al lui Petru.

din Galileea, din Iudeea și din Ierusalim. Domnul I-a dat lui Isus puterea să vindece. ¹⁸ Niște oameni au venit cărând un om paralizat pe o targă. Ei au încercat să-l ducă și să-l lase în fața lui Isus. ¹⁹ Dar, din cauza mulțimii, nu au reușit să-l aducă înăuntru. Așa că s-au suit pe acoperiș și au coborât targa prin acoperiș, până au ajuns în mijlocul oamenilor, în fața lui Isus. ²⁰ Văzând credința lor, Isus a spus: „Prietene, păcatele tale sunt iertate!”

²¹ Învățătorii Legii și fariseii au început să comenteze și să spună în inima lor: „Cine este acesta de spune asemenea lucruri împotriva lui Dumnezeu? Cine altcineva poate ierta păcatele, în afară de Dumnezeu?”

²² Dar Isus știa ce gândeau și i-a întrebat: „De ce gândiți astfel în inimile voastre? ²³ Ce este mai ușor? Să spui: «Păcatele tale sunt iertate!» sau: «Ridică-te și mergi!»? ²⁴ Dar veți vedea că Fiul omului are pe pământ puterea de a ierta păcatele.” El a spus omului paralizat: „Îți spun: ridică-te, ia-ți targa și du-te acasă!”

²⁵ Chiar atunci, omul s-a ridicat în fața lor, și-a luat targa și s-a dus acasă, laudându-L pe Dumnezeu.

²⁶ Toți oamenii erau copleșiți de uimire și Îl laudau pe Dumnezeu. Ei erau plini de teamă și de respect și spuneau: „Astăzi am văzut lucruri de necrezut!”

Levi (Matei) Îl urmează pe Isus

(Mt. 9.9-13; Mc. 2.13-17)

²⁷ După aceea, Isus a ieșit și a văzut un vameș, pe nume Levi, stând în locul de primire a taxelor. Isus i-a spus: „Vino după Mine!” ²⁸ Levi a lăsat totul, s-a ridicat și L-a urmat.

²⁹ Levi a dat o masă mare pentru Isus acasă la el. Împreună cu ei mâncau mulți vameși și alți oaspeți. ³⁰ Fariseii și învățătorii Legii s-au dus supărați la ucenicii lui Isus și i-au întrebat: „De ce mâncați și beți cu vameșii și cu alți oameni păcătoși?”

³¹ Isus le-a răspuns: „Nu oamenii sănătoși au nevoie de doctor, ci cei bolnavi. ³² Eu nu am venit să le cer celor drepti să se schimbe, ci am venit să le cer celor păcătoși să-și schimbe inima și viața.”

Întrebarea despre post

(Mt. 9.14-17; Mc. 2.18-22)

³³ Ei I-au spus: „Ucenicii lui Ioan postesc și se roagă adesea, și la fel fac și ucenicii fariseilor; dar ucenicii Tăi mănâncă și beau tot timpul.”

³⁴ Isus le-a răspuns: „Puteți voi cere oaspeților mirelui să postească atunci când mirele este cu ei? ³⁵ Dar va veni vremea când mirele va fi luat de lângă ei și atunci vor posti.”

³⁶ Isus le-a spus apoi această pildă: „Nimeni nu rupe un petic dintr-o haină nouă pentru a-l coase la una veche. Dacă ar face lucrul acesta, ar strica haina cea nouă, iar peticul nu s-ar potrivi la haina veche. ³⁷ Și nimeni nu pune vin nou în burdufuri vechi. Dacă ar face una ca asta, burdufurile vechi s-ar spage. Vinul s-ar

vârsa, iar burdufurile s-ar rupe. ³⁸ Vinul nou trebuie pus în burdufuri noi. ³⁹ Nimeni nu vrea să bea vin nou după ce a băut vin vechi, pentru că se gândește: «Vinul vechi este mai bun.»”

Spicele de grâu și sabbatul

(Mt. 12.1-8; Mc. 2.23-28)

6 Într-o zi de sabbat, Isus trecea prin niște lanuri de grâu. Ucenicii Lui rupeau spice de grâu, le frecau în mână, apoi le mâncau. ² Unii dintre farisei au spus: „De ce faceți ceea ce nu e permis să faceți în ziua sabbatului?”

³ Isus le-a răspuns: „Nu ați citit ce a făcut David? Când lui și celor care erau cu el li s-a făcut foame, ⁴ David a intrat în Casa lui Dumnezeu, a luat pâinea care fusese oferită lui Dumnezeu, a mâncat-o și a dat și celor care erau cu el. Legea spune că numai preoții pot mânca această pâine.” ⁵ Apoi Isus le-a spus: „Fiul omului este Domn chiar și al sabbatului.”

Omul cu mâna deformată

(Mt. 12.9-14; Mc. 3.1-6)

⁶ Într-o altă zi de sabbat, Isus a intrat într-o sinagogă și îi învăța pe oameni. Acolo se afla un om a cărui mână dreaptă era deformată. ⁷ Învățătorii Legii și fariseii se uitau la Isus să vadă dacă va vindeca pe cineva în ziua sabbatului, ca să aibă motiv să-L acuze. ⁸ Isus le cunoștea gândurile, dar i-a spus omului cu mâna deformată: „Ridică-te și stai în fața tuturor!” Omul s-a ridicat și a stat în picioare. ⁹ Apoi Isus i-a întrebat: „Ce permite Legea să faci într-o zi de sabbat? Să faci bine sau rău? Să salvezi sau să distrugi o viață?” ¹⁰ Isus a privit în jur, la fiecare dintre ei, apoi i-a spus omului: „Întinde-ți mâna!” El a întins-o și mâna i-a fost vindecată. ¹¹ Dar fariseii și învățătorii Legii s-au înfuriat foarte tare și au vorbit între ei despre ce ar putea să-I facă lui Isus.

Alegerea celor doisprezece apostoli

(Mt. 10.1-4; Mc. 3.13-19)

¹² În acele zile, Isus S-a dus pe munte să Se roage. El a petrecut întreaga noapte rugându-Se lui Dumnezeu. ¹³ Când s-a făcut ziuă, i-a chemat pe ucenicii Săi și a ales doisprezece dintre ei. Pe aceștia i-a numit apostoli. ¹⁴ Ei erau: Simon, pe care l-a numit și Petru, Andrei, fratele lui Petru, Iacov și Ioan, Filip, Bartolomeu, ¹⁵ Matei, Toma, Iacov, fiul lui Alfeu, Simon, căruia i se spunea Zelotul, ¹⁶ Iuda, fiul lui Iacov, și Iuda Iscarioteanul, care până la urmă L-a trădat pe Isus.

Diferite vindecări

(Mt. 4.23-25; 5.1-12)

¹⁷ Isus a coborât de pe munte împreună cu ei și S-a oprit într-un loc neted. Acolo se aflau mulți dintre ucenicii Lui și o mulțime de oameni din toată Iudeea, din Ierusalim și din cetățile din apropierea Tirului și Sido-

nului. ¹⁸ Cu toții veniseră să-L asculte și să fie vindecați de bolile lor. Iar cei chinuți de dureri rele au fost și ei vindecați. ¹⁹ Mulțimea de oameni încerca să-L atingă pentru că din El ieșea o putere care îi vindeca pe toți.

²⁰ Isus și-a ridicat privirea spre ucenicii Lui și a spus:

„Bindecuvențați sunteți voi, cei săraci,
pentru că a voastră este Împărăția lui Dumnezeu!

²¹ Bindecuvențați sunteți voi,
care acum sunteți flămânzi, pentru că veți fi săturați!
Bindecuvențați sunteți voi,
care acum plângeți, pentru că veți râde!

²² Bindecuvențați sunteți voi, când oamenii vă urăsc,
vă alungă din sinagogile lor, vă insultă și vă batjocoresc numele din cauza Fiului omului! ²³ În ziua aceea, să fiți fericiți și să tresărtați de bucurie, pentru că răsplata voastră este mare în ceruri! Strămoșii acestor oameni s-au purtat la fel față de profeți.

²⁴ Dar, vai de voi, cei bogați, pentru că voi v-ați primit deja mângâierea!

²⁵ Vai de voi, cei ce sunteți sătui acum, pentru că veți ajunge flămânzi! Vai de voi, cei ce râdeți acum, pentru că veți fi triști și veți plânge!

²⁶ Vai de voi, când toți oamenii spun lucruri frumoase despre voi, pentru că strămoșii lor s-au purtat la fel cu profeții mincinoși!

Iubirea dușmanilor

(Mt. 5.38-48; 7.12a)

²⁷ Dar vouă, cei ce ascultați, vă spun: iubiți-vă dușmanii! Faceți bine celor ce vă urăsc! ²⁸ Bindecuvențați-i pe cei ce vă blestemă! Rugați-vă pentru cei ce se poartă rău cu voi! ²⁹ Dacă cineva te lovește peste un obraz, întoarce-i și obrazul celălalt. Dacă cineva vrea să-ți ia haina, lasă-l să-ți ia și cămașa. ³⁰ Dacă oricui îți cere ceva. Și dacă cineva ia un lucru care este al tău, nu-l cere înapoi. ³¹ Purtați-vă cu ceilalți oameni așa cum ați vrea să se poarte ei cu voi. ³² Dacă îi iubiți doar pe cei ce vă iubesc, de ce considerați că meritați să fiți lăudați? Și păcătoșii îi iubesc pe cei care-i iubesc pe ei. ³³ Dacă faceți bine doar celor ce vă fac bine, ce laudă credeți că meritați? Și păcătoșii fac la fel. ³⁴ Iar dacă împrumutați doar celor de la care sperați să primiți înapoi, meritați să fiți lăudați? Și păcătoșii împrumută altor păcătoși, pentru a primi înapoi aceeași sumă. ³⁵ Voi însă, iubiți-i pe dușmanii voștri, faceți-le bine și împrumutați-le fără să așteptați nimic în schimb. Atunci răsplata voastră va fi mare și veți fi fiii ai Celui Preaînalt; căci El Însuși este bun și cu cei nerecunoscători și răi. ³⁶ Fiți plini de milă, așa cum Tatăl vostru este plin de milă.

Paiul și bârna

(Mt. 7.1-5)

³⁷ Nu-i judecați pe alții și nu veți fi judecați. Nu-i condamnați pe alții și nu veți fi condamnați. Iertați-i pe alții și veți fi iertați. ³⁸ Dați și vi se va da. Vi se va da o măsură bună, îndesată și clătinată, atât de mult, încât va

da și pe dinafară. Cu aceeași măsură cu care măsurați altora vi se va măsura și vouă.”

³⁹ Și Isus le-a spus o pildă: „Poate un orb să arate drumul unui alt orb? Nu vor cădea amândoi în șanț?

⁴⁰ Nici un elev nu este mai mare decât profesorul său. Dar dacă este bine pregătit, el poate ajunge asemenea profesorului său.

⁴¹ De ce vezi tu paiul din ochiul fratelui tău, dar nu vezi bârna din ochiul tău? ⁴² Cum poți spune fratelui tău: «Frate, dă-mi voie să iau paiul acela din ochiul tău», când nu vezi bârna din ochiul tău? Ipocritule, scoate mai întâi bârna din ochiul tău și apoi vei putea să vezi destul de bine pentru a scoate paiul din ochiul fratelui tău.

Pomul și roada

(Mt. 7.17-20; 12.34b-35)

⁴³ Nu există pom bun care să facă roade rele și nu există pom rău care să facă roade bune. ⁴⁴ Fiecare pom este cunoscut după fructele sale. Nu se culeg smochine din spini și nici nu se culeg struguri din măcăciuni.

⁴⁵ Omul bun scoate lucruri bune din comoara păstrată în inima sa. Iar omul rău scoate lucruri rele din răutatea care este în inima lui, pentru că gura rostește ceea ce se revărsă din inima omului.

Casa zidită pe stâncă

(Mt. 7.24-27)

⁴⁶ De ce Îmi spuneți: «Doamne, Doamne!», dar nu faceți ce vă spun Eu? ⁴⁷ Vă voi spune cu cine se aseamănă cel ce vine la Mine, ascultă cuvintele Mele și le împlinește: ⁴⁸ este ca un om care a construit o casă. El a săpat adânc și a pus temelie pe stâncă, iar când au venit apele cu putere peste acea casă, nu au putut s-o clintească, pentru că a fost bine construită. ⁴⁹ Dar cine ascultă cuvintele Mele și nu le împlinește, este ca un om care a construit o casă pe pământ, fără temelie. Apele au venit peste casă și aceasta s-a prăbușit îndată. Și din ea nu a rămas decât o ruină.”

Vindecarea slujitorului unui centurion

(Mt. 8.5-13; Ioan 4.43-54)

7 Când a terminat de zis ceea ce dorise să le spună oamenilor, Isus s-a dus în Capernaum. ² Acolo locuia un centurion care avea un slujitor bolnav, la care ținea foarte mult și care era pe moarte. ³ Când centurionul a auzit de Isus, a trimis la El câțiva conducători iudei mai în vârstă, ca să-L roage să vină și să salveze viața slujitorului său. ⁴ Ei s-au dus la Isus, L-au rugat din inimă și I-au spus: „Centurionul merită să faci acest lucru pentru el, ⁵ pentru că iubește poporul nostru și el este cel ce ne-a construit sinagoga.”

⁶ Isus a plecat cu ei. Nu era departe de casă, când centurionul a trimis la El niște prieteni să-I spună: „Doamne, nu Te deranja. Nu merit ca Tu să-mi intri în

casă. ⁷ De aceea nici nu am îndrăznit să vin la Tine. Poruncește doar, și slujitorul meu va fi vindecat. ⁸ Și eu sunt un om care ascultă ordine și, de asemenea, am soldați care ascultă de mine. Dacă spun unuia: «Du-te!», el se duce. Când spun altuia: «Vino!», el vine. Când spun slujitorului meu: «Fă lucrul acesta!», el îl face.»

⁹ Când a auzit aceste cuvinte, Isus a rămas foarte impresionat de centurion. El S-a întors spre mulțimea care Îl urma și a zis: „Vă spun că nu am văzut atât de multă credință nici măcar în Israel!”

¹⁰ Când s-au întors acasă, cei ce fuseseră trimiși la Isus l-au găsit pe slujitor sănătos.

Învierea fiului văduvei din Nain

¹¹ În ziua următoare, Isus S-a dus într-o cetate numită Nain. Ucenicii Lui și o mare mulțime de oameni mergeau cu El. ¹² Când S-a apropiat de poarta cetății, a văzut un om mort care era dus să fie îngropat. Mama lui era văduvă și acesta era singurul ei fiu. Multă lume din oraș era cu ea. ¹³ Când a văzut-o, Domnului I s-a făcut milă de ea și i-a spus: „Nu plânge!” ¹⁴ Apoi S-a apropiat și a atins sicriul. Oamenii care îl duceau s-au oprit. Apoi Isus a spus: „Tinere, îți spun: ridică-te!” ¹⁵ Tânărul s-a ridicat și a început să vorbească. Isus l-a redat mamei lui.

¹⁶ Toți au fost cuprinși de uimire și L-au slăvit pe Dumnezeu, spunând: „Printre noi a venit un mare profet” și: „Dumnezeu a venit să-și ajute poporul!”

¹⁷ Vestea aceasta despre Isus s-a răspândit în toată Iudeea și în toate împrejurimile.

Isus și Ioan Botezătorul

(Mt. 11.2-19)

¹⁸ Ucenicii lui Ioan s-au dus și i-au spus despre toate aceste lucruri. Atunci Ioan a chemat pe doi dintre ucenicii lui ¹⁹ și i-a trimis la Isus să-L întrebe: „Tu ești Cel ce trebuie să vină sau să așteptăm pe altul?”

²⁰ Când aceștia au ajuns la Isus, I-au spus: „Ioan Botezătorul ne-a trimis să Te întrebăm: «Tu ești Cel ce trebuie să vină sau să așteptăm pe altul?»”

²¹ Chiar atunci Isus a vindecat mulți oameni de boli, de chinuri și de duhuri rele. Și multor orbi le-a redat vederea. ²² Așa că Isus le-a răspuns ucenicilor lui Ioan: „Duceți-vă și spuneți-i lui Ioan ce ați văzut și ați auzit: orbii văd din nou, cei șchiopi pot să meargă, cei bolnavi de lepră sunt curățiți, surzii aud, morții sunt aduși la viață, iar săracilor le este predicată Vestea Bună. ²³ Bindecuvântat este cel care Mă poate accepta.”

²⁴ După ce au plecat trimișii lui Ioan, Isus a început să vorbească mulțimii despre Ioan: „Ce doreați să vedeți când v-ați dus în pustie? O trestie bătută de vânt? ²⁵ Nu? Atunci ce doreați să vedeți? Un om îmbrăcat în haine frumoase? Nu, oamenii care poartă haine frumoase și trăiesc în lux locuiesc în palatele împăraților.

²⁶ Atunci, ce ați ieșit să vedeți? Un profet? Într-adevăr, și vă spun că ați văzut mai mult decât un profet! ²⁷ Ioan este cel despre care este scris:

«Iată, Îl trimit pe mesagerul Meu înaintea Ta.
El Îți va pregăti calea.»

Maleahi 3.1

²⁸ Vă spun că dintre toți oamenii nu este nici unul mai presus decât Ioan. Cu toate acestea, chiar și omul cel mai puțin important din Împărăția lui Dumnezeu este mai mare decât el.

²⁹ (Toți oamenii care l-au ascultat, chiar și vameșii, au recunoscut că învățătura lui Dumnezeu este bună și toți au fost botezați cu botezul lui Ioan. ³⁰ Dar fariseii și învățătorii Legii nu au acceptat planul lui Dumnezeu pentru ei, refuzând să fie botezați de Ioan.) ³¹ Atunci cu ce să compar oamenii din generația aceasta? Cu ce se aseamănă ei? ³² Ei sunt asemenea copiilor care stau în piață și strigă unii către alții:

«V-am cântat un cântec vesel,
dar nu ați dansat.
V-am cântat un cântec trist,
dar nu ați plâns.»

³³ Pentru că Ioan Botezătorul nu mănâncă la fel ca ceilalți oameni și nu bea vin, voi spuneți că are un duh rău în el. ³⁴ Fiul omului mănâncă și bea ca toți ceilalți oameni, iar voi spuneți: «Iată, este un om mândăcios și bețiv, prieten al vameșilor și al păcătoșilor.» ³⁵ Dar înțelepciunea este dovedită dreaptă prin lucrurile pe care le face.” †

Femeia păcătoasă

³⁶ Un fariseu L-a invitat pe Isus la masă. Isus S-a dus la el acasă și S-a așezat la masă. ³⁷ În cetate era atunci o femeie păcătoasă. Când a aflat ea că Isus mânca în casa fariseului, a cumpărat un vas de alabastru cu parfum. ³⁸ Ea stătea în spatele lui Isus, la picioarele Lui, și plângea. Și a început să-I spele picioarele cu lacrimile ei. Apoi I le-a șters cu părul ei. I-a sărutat picioarele și a turnat parfum pe ele. ³⁹ Fariseul care Îl invitase a văzut lucrurile acestea și și-a spus: „Dacă omul acesta ar fi profet, ar ști cine este femeia care Îl atinge și că este o păcătoasă.”

⁴⁰ Dar Isus i-a răspuns: „Simon, am să-ți spun ceva.”
Simon a spus: „Te ascult, Învățătorule.”

⁴¹ Isus a zis: „Doi oameni datorau bani unui cămătar. Unul dintre ei îi datora cinci sute de monede de argint, iar celălalt cincizeci. ⁴² Nici unul dintre ei nu avea bani să-i plătească. Dar cămătarul i-a iertat pe amândoi de datoriile lor. Care dintre cei doi oameni îl va iubi mai mult?”

⁴³ Simon a răspuns: „Bănuiesc că cel care datora mai mulți bani.”

„Ai judecat bine”, i-a spus Isus. ⁴⁴ Apoi, întorcându-Se spre femeie, i-a spus lui Simon: „Vezi tu femeia aceas-

† „DAR ÎNTELEPCIUNEA ... LE FACE.” lit. „Înțelepciunea este îndreptățită de către toți copiii ei.”

ta? Am intrat în casa ta și nu Mi-ai dat apă să-Mi spăl picioarele. Dar ea Mi-a spălat picioarele cu lacrimile ei și Mi le-a șters cu părul ei. ⁴⁵ Tu nu M-ai primit cu o sărutare, dar ea, de când am intrat, n-a încetat să-Mi sărute picioarele. ⁴⁶ Tu nu Mi-ai uns capul cu untdelemn, dar ea Mi-a uns picioarele cu parfum. ⁴⁷ De aceea îți spun: multele ei păcate sunt iertate, pentru că a arătat mare dragoste. Dar cel căruia i se iartă puțin, iubește puțin.”

⁴⁸ Apoi Isus i-a spus femeii: „Păcatele îți sunt iertate!”

⁴⁹ Cei care erau la masă cu El și-au spus: „Cine este Acesta de poate să ierte chiar și păcatele?”

⁵⁰ Dar El i-a spus femeii: „Credința ta te-a mântuit; mergi în pace!”

Isus proclamă Vestea Bună

8 După aceea, Isus a trecut prin câteva cetăți și sate. El le spunea oamenilor un mesaj de la Dumnezeu, Vestea Bună despre Împărăția lui Dumnezeu. Cei doisprezece apostoli erau cu El. ² Cu ei mai erau și niște femei care fuseseră vindecate de dureri rele și de diferite boli: Maria, căreia i se spunea și Magdalena, din care ieșiseră șapte dureri rele; ³ Ioana, soția lui Cuză, administratorul lui Irod, Suzana și multe altele. Aceste femei i-au ajutat cu ce aveau pe Isus și ucenicii Lui.

Pilda semănătorului

(Mt. 13.1-17; Mc. 4.1-12)

⁴ Când s-a strâns o mare mulțime, pentru că au venit la Isus mulți oameni din toate cetățile, El le-a spus această pildă:

⁵ „Semănătorul a ieșit să-și semene sămânța. În timp ce semăna, o parte din sămânța a căzut lângă drum. Oamenii au călcat pe ea, păsările cerului au mâncat din ea. ⁶ Altă parte a căzut pe pământ pietros. După ce a crescut, s-a veștejit, pentru că nu avea umezeală. ⁷ Altă parte din sămânța a căzut printre spini. Spinii au crescut împreună cu ea și au înăbușit-o. ⁸ Și altă parte din sămânța a căzut pe pământ bun. A crescut și a adus rod însutit.”

După ce a spus aceste lucruri, Isus a strigat: „Cine are urechi de auzit, să audă!”

⁹ Ucenicii Săi L-au întrebat care este înțelesul acestei pilde.

¹⁰ Isus le-a spus: „Voi ați fost aleși să cunoașteți tainele Împărăției lui Dumnezeu, dar celorlalți li se vorbește în pilde, pentru ca:

«Deși privesc, ei să nu vadă și deși aud, să nu înțeleagă.»

Isaia 6.9

Înțelesul pildei semănătorului

(Mt. 13.18-23; Mc. 4.13-20)

¹¹ Acesta este înțelesul pildei: sămânța este Cuvântul lui Dumnezeu. ¹² Semințele de lângă drum reprezintă oamenii care aud cuvântul, apoi vine Diavolul și ia învățătura din inimile lor, ca ei să nu creadă și să nu fie mântuiți. ¹³ Semințele care au căzut pe pământ pietros reprezintă oamenii care aud cuvântul și îl primesc cu bucurie, dar ei nu au rădăcină. Ei cred pentru un timp, dar când vin necazurile, renunță și se îndepărtează de Dumnezeu. ¹⁴ Sămânța care a căzut printre spini reprezintă oamenii care aud cuvântul, dar sunt sufocați de griji, de bogății și de plăcerile vieții. Sămânța aceasta nu reușește nicidecum să aducă rod. ¹⁵ Sămânța care a căzut pe pământ bun reprezintă oamenii cu inima sinceră și bună. Când aud cuvântul, ei îl păstrează în sufletele lor și aduc roadă în răbdare.

Folosirea înțelepciunii

(Mc. 4.21-25)

¹⁶ Nimeni, după ce aprinde lampa, n-o acoperă cu un vas și nici n-o pune sub pat, ci o pune pe un suport, astfel încât cei care intră să vadă lumina. ¹⁷ Fiindcă tot ceea ce este ascuns va fi descoperit; și tot ce este acum secret va fi făcut cunoscut și adus la lumină.

¹⁸ Fiți atenți deci cum ascultați, pentru că celui ce are i se va da mai mult. Dar celui ce nu are i se va lua și ceea ce crede că are.”

Mama și frații lui Isus

(Mt. 12.46-50; Mc. 3.31-35)

¹⁹ Mama și frații lui Isus au venit să-L vadă, dar nu au putut să ajungă la El din cauza mulțimii. ²⁰ Cineva I-a spus: „Mama și frații Tăi stau afară și vor să Te vadă.”

²¹ Dar Isus a răspuns: „Mama și frații Mei sunt cei ce ascultă Cuvântul lui Dumnezeu și îl împlinesc.”

Potolirea furtunii

(Mt. 8.23-27; Mc. 4.35-41)

²² Într-una din zile, Isus S-a urcat într-o corabie împreună cu ucenicii Lui. El le-a spus: „Să trecem pe malul celălalt al lacului.” Și au plecat în larg. ²³ Pe când barca înainta, Isus a adormit. O furtună mare s-a pornit pe lac. Corabia lor a început să se umple cu apă și ei erau în primejdie. ²⁴ Așa că ucenicii au venit și L-au trezit pe Isus, strigând: „Stăpâne, Stăpâne, ne scufundăm!”

Atunci El S-a ridicat și a certat vântul și valurile. Furtuna s-a oprit și valurile s-au liniștit. ²⁵ Apoi Isus i-a întrebat: „Unde vă este credința?”

Dar ei erau speriați și uimiți și își spuneau unul altuia: „Cine este Acesta care poruncește până și vântului și apei și este ascultat de ele?”

Vindecarea unui om posedat de dururi rele

(Mt. 8.28-34; Mc. 5.1-20)

²⁶ Isus și ucenicii Lui au ajuns cu corabia în ținutul gherghesenilor, care este pe malul opus Galileii. ²⁷ Când Isus a coborât pe mal, L-a întâmpinat un om din cetate, care era posedat de demoni. Mult timp el nu purtase haine și nici nu locuise într-o casă, ci locuia printre morminte. ²⁸ Isus a poruncit duhului să iasă din omul acela pe care pusese stăpânire de mult timp. Omul fusese pus în închisoare, cu lanțuri la mâini și la picioare, dar întotdeauna reușise să scape din lanțuri și fusese dus de demon în pustie. Atunci omul a căzut la picioarele lui Isus și a strigat: „Ce ai cu mine Isuse, Fiul Dumnezeului Cel Preaînalt? Te rog, nu mă chinui!” ³⁰ Isus l-a întrebat: „Cum te numești?” El a răspuns: „Legiune” † pentru că în el intraseră mai mulți demoni. ³¹ Demonii L-au rugat pe Isus să nu le poruncească să se ducă în întunericul etern ††. ³² Pe munte era o turmă mare de porci care pășteau. Demonii L-au rugat pe Isus să-i lase să intre în ei. Isus le-a dat voie. ³³ Demonii au ieșit din om și au intrat în porci. Apoi turma s-a repezit în jos, de pe râpă, direct în lac. Și toți porcii s-au înecat.

³⁴ Când oamenii care aveau grijă de porci au văzut ce se întâmplase, au alergat și au povestit în cetate și prin sate cele văzute. ³⁵ Oamenii au ieșit să vadă ce se întâmplase. Au venit la Isus și l-au găsit pe omul din care fuseseră scoși demonii stând la picioarele Lui. Era îmbrăcat și gândirea îi era limpede. Atunci oamenii au fost cuprinși de frică. ³⁶ Cei care au văzut ce se întâmplase au povestit și altora cum a fost vindecat omul posedat de demoni. ³⁷ Toți oamenii din ținutul gherghesenilor L-au rugat pe Isus să plece de la ei, pentru că erau toți înspăimântați. Atunci Isus S-a urcat în corabie și a plecat. ³⁸ Dar omul din care ieșiseră duhurile L-a rugat să-l ia cu El.

Isus i-a răspuns: ³⁹ „Întoarce-te acasă și povestește-le oamenilor tot ce a făcut Dumnezeu pentru tine.”

Omul a plecat și a spus în toată cetatea ce făcuse Isus pentru el.

Isus redă viața unei fetițe și vindecă o femeie bolnavă

(Mt. 9.18-26; Mc. 5.21-43)

⁴⁰ Când S-a întors Isus în Galileea, mulțimea L-a primit cu bucurie, căci toți Îl așteptau. ⁴¹ Chiar atunci a venit un bărbat, pe nume Iair, care era conducătorul sinagogii. El a căzut la picioarele lui Isus și L-a rugat să meargă la el acasă. ⁴² Singura lui fiică, în vârstă de doisprezece ani, era pe moarte.

În drum spre casa lui Iair, mulțimea se înghesuia în jurul lui Isus. ⁴³ Se afla acolo și o femeie care avea o hemoragie de doisprezece ani. Ea își cheltuise tot ce avea cu doctorii, dar nici unul nu reușise s-o vindece.

† LEGIUNE în armata romană, o legiune avea șase mii de soldați.

†† ÎNTUNERICUL ETERN lit. abis.

⁴⁴ Ea a venit pe la spatele lui Isus și s-a atins de poala hainei Lui. Imediat hemoragia i s-a oprit. ⁴⁵ Isus a întrebat: „Cine M-a atins?”

Când toți au negat, Petru a spus: „Învățătorule, mulțimile se înghesuie în jurul Tău, toți Te împing și Tu mai întrebi: «Cine M-a atins?»!”

⁴⁶ Dar Isus a spus: „Cineva M-a atins, pentru că am simțit o putere ieșind din Mine.” ⁴⁷ Când a văzut că nu a rămas neobservată, femeia a venit tremurând și a căzut înaintea Lui. Acolo, în fața tuturor oamenilor, ea a spus de ce L-a atins pe Isus și a povestit cum a fost imediat vindecată. ⁴⁸ Atunci Isus i-a spus: „Fiică, credința ta te-a vindecat. Du-te în pace!”

⁴⁹ În timp ce El încă vorbea, a venit cineva din casa conducătorului sinagogii și i-a spus: „Fiica ta a murit. Nu-L mai deranja pe Învățătorul!”

⁵⁰ Dar Isus l-a auzit și i-a spus lui Iair: „Nu te teme! Crede doar și fiica ta va fi vindecată.”

⁵¹ Când au ajuns în casă, Isus nu a lăsat pe nimeni să intre cu El, în afară de Petru, Ioan, Iacov și de mama și tatăl fetei. ⁵² Toți plângeau și o jeleau. Isus a spus: „Nu mai plângeți! Fata nu e moartă, ci doarme.”

⁵³ Toți au râs de El, căci știau că ea murise. ⁵⁴ Dar Isus a luat-o de mână și i-a spus: „Copilă, ridică-te!” ⁵⁵ Duhul ei s-a întors în ea și imediat fata s-a ridicat. Isus le-a spus să-i dea ceva să mănânce. ⁵⁶ Părinții fetei erau din cale afară de uimiți. Dar Isus le-a spus să nu povestească nimănui despre cele întâmplate.

Trimiterea celor doisprezece

(Mt. 10.5-15; Mc. 6.7-13)

9 Isus i-a adunat laolaltă pe cei doisprezece ucenici și le-a dat putere și autoritate peste demoni și puterea de a vindeca boli. ² Apoi i-a trimis să predice lumii despre Împărăția lui Dumnezeu și să vindece pe cei bolnavi. ³ Isus le-a spus: „Nu luați nimic pentru drum: nici toiag, nici traistă, nici mâncare, nici bani, și nu luați haine în plus cu voi. ⁴ Când intrați într-o casă, rămâneți acolo până când vine timpul să plecați. ⁵ Și dacă oamenii nu vă primesc cu bucurie, la plecarea din localitatea aceea, scuturați-vă și praful de pe picioare. Acesta va fi un avertisment pentru ei.”

⁶ Ei au plecat și au mers din sat în sat, spunând Vestea Bună și vindecând oamenii în fiecare loc.

Nedumerirea lui Irod

(Mt. 14.1-12; Mc. 6.14-29)

⁷ Guvernatorul Irod a auzit despre toate lucrurile care se întâmplau. El a fost din cale afară de nedumerit, pentru că unii oameni spuneau că Ioan a înviat din morți, ⁸ alții că s-a arătat Ilie, iar alții ziceau că a înviat unul dintre profeții din trecut. ⁹ Dar Irod a spus: „Eu i-am tăiat capul lui Ioan. Cine este Cel despre care aud toate aceste lucruri?” Și căuta să-L vadă pe Isus.

Înmulțirea pâinilor

(Mt. 14.13-21; Mc. 6.30-44; Ioan 6.1-14)

¹⁰ Când s-au întors, apostolii I-au povestit lui Isus despre tot ceea ce făcuseră. Atunci, Isus i-a luat cu El într-o cetate numită Betsaida, unde puteau să fie singuri. ¹¹ Dar mulțimile au aflat și s-au dus pe urmele Lui. Isus le-a primit și le-a vorbit despre Împărăția lui Dumnezeu și i-a vindecat pe cei care aveau nevoie de vindecare.

¹² Dar ziua era pe sfârșite. Cei doisprezece au venit la El și I-au spus: „Acesta este un loc izolat. Spune oamenilor să plece și să meargă prin satele și pe la gospodăriile din împrejurimi pentru a căuta mâncare și un loc unde să doarmă.”

¹³ Dar Isus le-a spus: „Dați-le voi să mănânce.”

Ei au răspuns: „Nu avem decât cinci pâini și doi pești. Vrei să mergem să cumpărăm mâncare pentru toți oamenii aceștia?” ¹⁴ (Acolo erau cam cinci mii de bărbați.)

Isus le-a spus ucenicilor: „Așezați-i în grupuri de câte cincizeci.”

¹⁵ Așa au și făcut și au spus tuturor oamenilor să se așeze. ¹⁶ Isus a luat cele cinci pâini și cei doi pești, și-a ridicat ochii spre cer și I-a mulțumit lui Dumnezeu. Apoi le-a împărțit și le-a dat ucenicilor ca să le dea oamenilor. ¹⁷ Toți oamenii au mâncat și s-au săturat. Și cu ce a rămas de la masă au umplut douăsprezece coșuri.

Mărturia lui Petru despre Isus

(Mt. 16.13-19; Mc. 8.27-29)

¹⁸ Odată, pe când Isus Se ruga singur, ucenicii au venit la El. Isus i-a întrebat: „Cine spun oamenii că sunt Eu?”

¹⁹ Ei au răspuns: „Unii spun că ești Ioan Botezătorul; alții că ești Ilie; iar alții spun că ești unul dintre profeții din trecut care a înviat.”

²⁰ Isus i-a întrebat: „Dar voi cine ziceți că sunt?”

Petru a răspuns: „Tu ești Cristosul lui Dumnezeu!”

²¹ Dar Isus i-a avertizat să nu spună nimănui lucrul acesta.

Prima vestire a suferințelor

(Mt. 16.21-28; Mc. 8.30-9.1)

²² El a spus: „Fiul omului va suferi multe, va fi respins de conducătorii iudei, de marii preoți și de învățătorii Legii, va fi omorât și în a treia zi va învia.”

²³ Apoi Isus a continuat prin a le spune tuturor: „Dacă vrea cineva să vină după Mine, să renunțe la sine însuși. El trebuie să-și ducă în fiecare zi crucea care i-a fost dată și să Mă urmeze. ²⁴ Pentru că cine vrea să-și salveze viața o va pierde. Dar cine își va pierde viața pentru Mine o va salva. ²⁵ La ce i-ar folosi unui om să câștige întreaga lume, dacă se distruge pe el însuși sau este pierdut? ²⁶ Dacă cuiva îi este rușine de Mine sau de învățătura Mea, atunci și Mie Îmi va fi rușine de

el. Îmi va fi rușine de el când Mă voi întoarce în slava Mea, în slava Tatălui și a sfinților îngeri. ²⁷ Dar Eu vă spun adevărul: sunt câțiva aici care nu vor muri până nu vor vedea Împărăția lui Dumnezeu.”

Schimbarea la față

(Mt. 17.1-8; Mc. 9.2-8)

²⁸ Cam la opt zile după ce a spus aceste cuvinte, Isus i-a luat cu El pe Petru, Ioan și Iacov și S-a dus pe munte să Se roage. ²⁹ În timp ce Se ruga, înfățișarea Lui s-a schimbat, iar hainele Sale au devenit de un alb strălucitor. ³⁰ Și deodată au apărut doi bărbați care vorbeau cu Isus. Cei doi bărbați erau Moise și Ilie. ³¹ Ei apăruseră în slavă și vorbeau cu Isus despre moartea Lui, care urma să aibă loc în Ierusalim. ³² Petru și cei ce erau cu el dormeau adânc. Dar când s-au trezit, au văzut slava lui Isus și pe cei doi bărbați care stăteau cu El. ³³ În timp ce Moise și Ilie se îndepărtau de El, Petru I-a spus lui Isus: „Învățătorule, este bine că suntem aici. Să facem trei corturi: unul pentru Tine, unul pentru Moise și unul pentru Ilie.” (Dar Petru nu știa ce spune.)

³⁴ În timp ce spunea aceste lucruri, un nor a venit deasupra lor și i-a acoperit cu umbra lui. Când norul i-a acoperit, ei s-au speriat. ³⁵ Un glas s-a auzit din nor, spunând: „Acesta este Fiul Meu; El este Alesul Meu. De El să ascultați!”

³⁶ După ce s-a auzit glasul acela, Isus a rămas singur acolo. Petru, Iacov și Ioan nu au spus nimic și nu au povestit nimănui atunci despre cele văzute.

Vindecarea unui demonizat

(Mt. 17.14-18; Mc. 9.14-27)

³⁷ În ziua următoare, când au coborât de pe munte, o mare mulțime de oameni L-a întâmpinat pe Isus.

³⁸ Chiar atunci un om din mulțime a strigat: „Învățătorule, Te implor, uită-Te la fiul meu pentru că este singurul meu copil. ³⁹ Fără nici o avertizare, un duh pune stăpânire pe el și băiatul începe brusc să țipe. Îi dă convulsii până face spume la gură. Duhul rău îl chinuie mult și rareori îl lasă în pace. ⁴⁰ I-am rugat pe ucenicii Tăi să scoată duhul, dar ei nu au reușit.”

⁴¹ Atunci Isus a răspuns: „Oameni necredincioși și porniți pe căi greșite! Cât timp trebuie să mai stau cu voi și să am răbdare cu voi? Adu-ți fiul aici!”

⁴² Când băiatul era pe drum, demonul l-a aruncat la pământ cu convulsii. Dar Isus a certat duhul rău. L-a vindecat pe băiat și l-a dat înapoi tatălui său.

Isus vorbește despre moartea Sa

(Mt. 17.22-23; Mc. 9.30-32)

⁴³ Toți oamenii erau copleșiți de măreția lui Dumnezeu. În timp ce oamenii se minunau de toate lucrurile pe care le făcea Isus, El le-a spus ucenicilor: ⁴⁴ „Fiți atenți la ceea ce vă spun acum: Fiul omului va fi dat în mâinile oamenilor.” ⁴⁵ Dar ucenicii nu au înțelese aceste

cuvinte. Înțelesul lor era ascuns pentru ei, astfel ca ei să nu îl priceapă. Dar le era frică să-L întrebe pe Isus ce a vrut să zică.

Cine este cel mai mare

(Mt. 18.1-5; Mc. 9.33-37)

⁴⁶ Apoi, ucenicii au început să se certe dorind să știe care dintre ei este cel mai important. ⁴⁷ Dar Isus, care le cunoștea gândurile, a luat un copilaș și l-a pus lângă El. ⁴⁸ Și le-a spus: „Cine primește un copilaș ca acesta în Numele Meu, pe Mine Mă primește. Și cine Mă primește pe Mine Îl primește pe Cel ce M-a trimis. Acela dintre voi toți care este considerat cel mai neînsemnat va fi cel mai important.”

Cine nu este împotriva voastră este cu voi

(Mc. 9.38-40)

⁴⁹ Ioan L-a întrebat: „Învățătorule, am văzut un om alungând demoni în Numele Tău. Am încercat să-l oprim pentru că nu este unul dintre noi.”

⁵⁰ Dar Isus i-a răspuns: „Nu-l opriți, căci cine nu este împotriva voastră este de partea voastră.”

„Foc din cer”

⁵¹ Când s-a apropiat timpul ca Isus să fie luat în cer, El S-a hotărât să meargă la Ierusalim. ⁵² El a trimis înainte niște mesageri. Aceștia au plecat și au mers într-un sat din Samaria ca să pregătească totul pentru Isus. ⁵³ Samaritenii nu L-au primit, pentru că Isus Se îndrepta spre Ierusalim. ⁵⁴ Când ucenicii Săi, Iacov și Ioan, au văzut lucrul acesta, au spus: „Doamne, vrei să cerem să coboare foc din cer și să-i distrugă?”

⁵⁵ Dar Isus S-a întors spre ei și i-a certat. ^{††56} Apoi Isus și ucenicii Lui au plecat în alt sat.

Cum să-L urmăm pe Isus

(Mt. 8.19-22)

⁵⁷ Pe când mergeau pe drum, cineva I-a spus lui Isus: „Te voi urma oriunde vei merge.”

⁵⁸ Dar Isus i-a răspuns: „Vulpile au vizuini, iar păsările cerului au cuiburi. Dar Fiul omului nu are un loc unde să-și pună capul și să Se odihnească.”

⁵⁹ Altuia, Isus i-a spus: „Urmează-Mă!”

Dar omul a spus: „Lasă-mă, mai întâi, să mă duc să-mi îngrop tatăl!”

⁶⁰ Însă Isus i-a răspuns: „Lasă morții să-și îngroape morții și tu du-te și spune lumii despre Împărăția lui Dumnezeu!”

⁶¹ Alt om a spus: „Te voi urma, Doamne, dar lasă-mă, mai întâi, să-mi iau la revedere de la ai mei!”

† VERSETUL 54 Unele manuscrise adaugă: „... așa cum a făcut Ilie?” †† VERSETUL 55 Unele manuscrise grecești adaugă: „Isus a mai spus: «Nu știți de ce duh sunteți însuflețiți. ⁵⁶ Fiul omului nu a venit să distrugă sufletele oamenilor, ci să le mântuiască.»”

⁶² Dar Isus i-a răspuns: „Cel care pune mâna pe plug, dar se uită înapoi, nu este pregătit pentru Împărăția lui Dumnezeu.”

Trimiterea celor șaptezeci

10 După ce s-au întâmplat aceste lucruri, Domnul a ales încă șaptezeci [‡] de oameni. El i-a trimis să meargă câte doi, înaintea Lui, în fiecare cetate și în fiecare loc pe unde urma să treacă. ² El le-a spus: „Recolta este bogată, dar puțini sunt lucrătorii! Rugați deci pe Domnul secerișului să trimită mai mulți lucrători la secerișul Său! ³ Duceți-vă! Și țineți minte că vă trimit ca pe niște miei în mijlocul lupilor. ⁴ Nu luați cu voi traistă, sac sau încălțăminte. Și nu salutați oamenii pe care îi întâlniți pe drum. ⁵ Când intrați într-o casă, primele voastre cuvinte să fie: «Pacea să fie peste casa aceasta!» ⁶ Dacă în acea casă locuiește un om iubitor de pace, pacea voastră va veni asupra lui. Dacă nu, aceasta se va întoarce la voi. ⁷ Rămâneți în casa aceea, mâncați și beți ce vi se dă, pentru că lucrătorul merită această plată. Să nu vă mutați din casă în casă. ⁸ Când intrați într-o localitate și oamenii vă primesc bine, mâncați ce vi se va pune înainte. ⁹ Vindecați bolnavii din acea localitate și spuneți-le oamenilor: «Împărăția lui Dumnezeu a venit la voi!» ¹⁰ Când intrați într-o localitate și oamenii nu vă primesc bine, ieșiți pe străzile ei și spuneți: ¹¹ «Scuturăm împotriva voastră chiar și praful din localitatea voastră care s-a lipit de picioarele noastre! Să știți totuși că Împărăția lui Dumnezeu a venit la voi!» ¹² Vă spun că, în Ziua judecății, va fi mai rău pentru oamenii din acea localitate decât a fost pentru locuitorii Sodomei.

Avertizarea oamenilor necredincioși

(Mt. 11.20-24)

¹³ Vai de tine, Horazine! Vai de tine, Betsaida! Multe minuni au avut loc în cetățile voastre. Dacă aceste minuni ar fi fost făcute în Tir și Sidon, locuitorii lor de mult și-ar fi schimbat viața. Oamenii aceia ar fi purtat pânză de sac și ar fi turnat cenușă pe ei ca să arate că regretă păcatele pe care le-au comis. ¹⁴ Dar în Ziua judecății va fi mai rău pentru voi decât pentru Tir și Sidon. ¹⁵ Iar tu, Capernaume, vei fi înălțat până la ceruri? Nu, ci vei fi coborât până în iad!

¹⁶ Cine vă ascultă pe voi Mă ascultă pe Mine. Și cine nu vă primește pe voi, pe Mine nu Mă primește. Iar cel ce Mă respinge pe Mine Îl respinge pe Cel care M-a trimis pe Mine.”

Căderea lui Satan

¹⁷ Cei șaptezeci ^{‡†} s-au întors plini de bucurie și au zis: „Doamne, chiar și demonii ne ascultă, când le porun-

‡ ȘAPTEZECI unele manuscrise spun că era vorba de șaptezeci și doi. †† ȘAPTEZECI unele manuscrise spun că era vorba de șaptezeci și doi.

cim în Numele Tău!”¹⁸ Dar Isus le-a răspuns: „L-am văzut pe Satan căzând ca un fulger din cer!”¹⁹ Iată, v-am dat putere să călcați peste șerpi și peste scorpioni și v-am dat putere care să o depășească pe cea a dușmanului. Nimic nu vă va răni.²⁰ Dar nu vă bucurați de autoritatea pe care o aveți asupra duhurilor, ci bucurați-vă că numele voastre sunt scrise în ceruri.”

Isus Se roagă Tatălui

(Mt. 11.25-27; 13.16-17)

²¹ Atunci Isus, plin de bucurie prin Duhul Sfânt, a spus: „Mulțumesc, Tată, Domn al cerurilor și al pământului, că ai ascuns aceste lucruri oamenilor deștepți și înțelepți, dar le-ai făcut cunoscute celor simpli. Da, Tată, pentru că așa ai vrut Tu să faci.

²² Toate lucrurile Mi-au fost date Mie de către Tatăl Meu. Nimeni nu știe cine este Fiul, în afară de Tatăl. Și nimeni nu știe cine este acest Tată, în afară de Fiul și de cel căruia vrea Fiul să i-L descopere.”

²³ Apoi, când au rămas singuri, întorcându-Se spre ucenici, Isus le-a spus: „Voi sunteți fericiți pentru că vedeți ceea ce vedeți!”²⁴ Vă spun că mulți profeți și împărați au vrut să vadă lucrurile pe care le vedeți voi, dar nu le-au văzut; și au vrut să audă lucrurile pe care le auziți voi, dar nu le-au auzit.”

Pilda samariteanului

²⁵ Atunci un învățător al Legii s-a ridicat și L-a pus la încercare pe Isus, întrebând: „Învățătorule, ce trebuie să fac ca să obțin viața eternă?”

²⁶ Isus i-a spus: „Ce este scris în Lege? Ce citești acolo?”

²⁷ Învățătorul Legii a răspuns: „«Să iubești pe Domnul, Dumnezeuul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, cu toată puterea ta și cu toată gândirea ta»[†] și: «Iubește-ți aproapele ca pe tine însuși.^{††}»”

²⁸ Isus i-a spus: „Răspunsul tău este corect. Fă lucrurile acestea și vei avea viața eternă!”

²⁹ Dar omul, vrând să se justifice, L-a întrebat pe Isus: „Cine este aproapele meu?”

³⁰ Isus i-a răspuns: „Un om călătorea pe drumul care duce de la Ierusalim la Ierihon. Au dat peste el niște tâlhari, care i-au furat hainele, l-au bătut și au plecat lăsându-l aproape mort.³¹ S-a întâmplat ca pe acolo să treacă un preot. Când l-a văzut pe omul acela, preotul a trecut pe lângă el și a mers pe partea cealaltă a drumului.³² Apoi a trecut pe acolo un levit. Levitul l-a văzut pe acel om, dar a trecut de el, mergând pe cealaltă parte a drumului.³³ Dar a trecut și un samaritean prin acel loc. El l-a văzut pe omul acela și i-a fost milă de el. S-a dus la el și i-a pus untdelemn și vin pe răni, apoi le-a bandajat.³⁴ După aceea, samariteanul l-a luat pe om, l-a pus pe măgarul său și l-a dus la un han. Acolo a avut grijă de el.³⁵ A doua zi, samariteanul a scos două

monede de argint și i-a dat gazdei banii, spunându-i: «Ai grijă de acest om. Și dacă vei mai cheltui ceva cu el, îți voi plăti când mă voi întoarce.»”

³⁶ „Ce zici: care dintre aceștia trei a fost aproapele omului care a căzut în mâinile tâlharilor?”

³⁷ Învățătorul Legii a răspuns: „Cel căruia i-a fost milă de el și care l-a ajutat.”

Atunci Isus i-a spus: „Du-te și poartă-te la fel ca el.”

Marta și Maria

³⁸ În timp ce Isus și ucenicii Lui își urmau drumul, El a intrat într-un sat. O femeie, pe nume Marta, L-a primit cu multă bucurie în casa ei.³⁹ Ea avea o soră, Maria, care stătea la picioarele Domnului și asculta învățătura Lui.⁴⁰ Marta era ocupată cu multe pregătiri. Ea s-a dus la Isus și i-a spus: „Doamne, nu-ți pasă că sora mea m-a lăsat să fac toată treaba singură? Spune-i să vină să mă ajute!”

⁴¹ Domnul i-a răspuns: „Marta, Marta, ești îngrijorată și supărată de multe lucruri.⁴² Dar de un singur lucru este nevoie. Maria a ales partea bună; aceasta nu-i va fi luată niciodată.”

Rugăciunea „Tatăl nostru”

(Mt. 6.9-15)

11 Odată, pe când Se afla într-un anumit loc, Isus Se ruga. Când a terminat, unul dintre ucenici I-a spus: „Doamne, Ioan i-a învățat pe ucenicii lui să se roage. Învață-ne și Tu să ne rugăm.”

² Atunci Isus le-a spus: „Când vă rugați să spuneți: «Tată, sfințit să fie Numele Tău! Vie împărăția Ta!

³ Dă-ne în fiecare zi pâinea de care avem nevoie.

⁴ Și iartă-ne păcatele noastre,

pentru că și noi îi iertăm pe cei care păcătuiesc față de noi.

Și nu ne supune ispitei.»”

Cereți neîncetat

(Mt. 7.7-11)

⁵ Apoi Isus le-a spus: „Să zicem că, într-o noapte, la miezul nopții, unul dintre voi se duce acasă la un prieten și îi spune: «Un prieten de-al meu tocmai a venit la mine dintr-o călătorie și nu am nimic să-i dau de mâncare. Împrumută-mi, te rog, trei pâini!»⁷ Și să zicem că omul va răspunde din casă: «Lasă-mă în pace! Ușa este deja încuiată. Copiii mei și cu mine suntem în pat. Nu pot să mă scol acum să-ți dau pâine.»⁸ Vă spun că poate nu se va scula să vă dea pâinea pentru că vă este prieten. Dar dacă veți continua să cereți cu insistență, se va scula și vă va da ceea ce vă trebuie.⁹ Iată ce vă spun Eu: cereți și vi se va da. Căutați și veți găsi. Bateți și ușa vi se va deschide.¹⁰ Căci cel care cere va primi. Cel ce caută va găsi. Iar ușa va fi deschisă celui ce bate.¹¹ Unii dintre voi sunteți tați. Dacă fiul vostru vă

† Citat din Dt. 6.5. †† Citat din Lv. 19.18.

cere un pește, îi veți da un șarpe, în loc de pește?
 12 Sau dacă fiul vostru vă cere un ou, îi veți da un scorpion? 13 Voi, deși sunteți răi, știți să dați lucruri bune copiilor voștri. Atunci, cu siguranță, Tatăl vostru din ceruri va da Duhul Sfânt celor care I-L cer.”

Isus și Beelzebul

(Mt. 12.22-30; Mc. 3.20-27)

14 Odată Isus scotea un demon dintr-un om care era mut. Când demonul a ieșit din el, omul a început să vorbească. Mulțimile de oameni erau uimite. 15 Dar unii dintre ei au spus: „Isus scoate demonii cu puterea lui Beelzebul, prințul demonilor.”

16 Alții, pentru a-L pune la încercare, I-au cerut lui Isus să le arate un semn din ceruri. 17 Dar Isus știa ce gândeau și le-a spus: „Orice împărăție care este dezbinată și luptă împotriva ei înseși, va fi distrusă. Familia † care este dezbinată împotriva ei înseși se va destrăma. 18 Deci dacă Satan luptă împotriva lui însuși, cum va putea rezista împărăția lui? Voi spuneți că alung duhurile rele cu puterea lui Beelzebul. 19 Dar dacă Eu scot demoni cu puterea lui Beelzebul, oamenii voștri cu ce putere îi scot? Așa că lăsați-i pe ei să arate cine greșesc. 20 În schimb, dacă Eu scot demoni cu putere de la Dumnezeu, atunci, cu siguranță, Împărăția lui Dumnezeu a venit la voi.

21 Când un om puternic este bine înarmat și își păzește casa, averile lui sunt la adăpost. 22 Dar dacă un om mai puternic vine și îl înfrânge, el îi va lua toate armele pe care se bazuia. Și omul mai puternic va face tot ce va vrea cu averile celui alt om.

23 Cine nu este cu Mine este împotriva Mea; și cine nu strânge cu Mine risipește.

Omul din care a fost scos un demon

(Mt. 12.43-45)

24 Când un demon iese dintr-un om, umblă prin locuri fără apă și caută odihnă. El nu găsește odihnă și atunci spune: «Mă voi întoarce în casa de unde am plecat.» 25 Și se întoarce și găsește casa măturată și pusă în ordine. 26 Atunci se duce și mai aduce alte șapte duhuri mai rele decât el și se duc toate să locuiască acolo. În final starea aceluia om va fi mai rea decât la început.”

Oamenii cu adevărat binecuvântați

27 Când a spus Isus aceste lucruri, o femeie din mulțime și-a ridicat glasul și I-a zis: „Mama Ta este binecuvântată pentru că Te-a născut și Te-a hrănit la pieptul ei.”

28 Dar Isus a spus: „Oamenii cu adevărat binecuvântați sunt cei ce aud Cuvântul lui Dumnezeu și i se supun!”

Semnul lui Iona

(Mt. 12.38-42; Mc. 8.12)

29 Pe când mulțimile se strâneau cu grămada, Isus a început prin a spune: „Oamenii de azi sunt plini de răutate. Ei așteaptă un semn de la Dumnezeu. Dar nu li se va da alt semn decât semnul lui Iona ††. 30 Așa cum Iona a fost un semn pentru oamenii din Ninive, la fel va fi și Fiul omului un semn pentru oamenii de azi. 31 În Ziua judecării, împărăteasa de la sud ‡ va sta alături de bărbații acestei generații și îi va acuza. Căci ea a venit de la capătul pământului pentru a asculta învățătura lui Solomon. Acum aici este Unul mai important decât Solomon. 32 În Ziua judecării, oamenii din Ninive vor sta alături de oamenii acestei generații și îi vor acuza. Pentru că atunci când Iona le-a predicat, ei și-au schimbat inima și viața. Acum aici este cineva mai important decât Iona.

Lumina

(Mt. 5.15; 6.22-23)

33 Nimeni nu aprinde o lumină și apoi o pune în pivniță sau o ascunde sub un vas. El o pune pe un suport, ca să poată fi văzută de cei ce intră în casă. 34 Ochiul este lumina trupului tău. Dacă ochiul tău este bun, tot trupul este plin de lumină. Dar dacă ochiul tău este rău, trupul tău va fi plin de întuneric. 35 Deci ai grijă ca lumina din tine să nu devină întuneric! 36 Dacă tot corpul tău este plin de lumină și nu are nici o parte întunecată, atunci el va fi luminos. Va fi ca și cum l-ai luminat o lampă.”

Isus îi critică pe farisei

(Mt. 23.1-36; Mc. 12.38-40; Lc. 20.45-47)

37 Când a terminat Isus de vorbit, un fariseu L-a rugat să mănânce cu el. Isus a intrat și S-a așezat la masă. 38 Fariseul a văzut că Isus nu S-a spălat pe mâini †† înainte de masă și a fost foarte mirat. 39 Atunci Domnul i-a spus: „Voi, fariseii, spălați partea de afară a cunii și a farfuriei, dar înăuntru sunteți plini de lăcomie și răutate. 40 Oameni nebuni! Partea de afară a fost făcută de Cel ce a creat și partea dinăuntru. 41 Acordați atenție lucrurilor dinăuntru; dați celor în nevoie; astfel veți fi pe deplin curați. 42 Dar, vai de voi, fariseilor, pentru că voi dați lui Dumnezeu a zecea parte din tot ce aveți — chiar din mentă, rută și orice altă plantă — dar uitați dreptatea și dragostea de Dumnezeu. Aceasta este ceea ce trebuia să faceți, fără a uita să dați în continuare a zecea parte din averile voastre. 43 Vai de voi, fariseilor, pentru că vă place să ocupați locurile de onoare

†† IONA profet în Vechiul Testament; a ieșit viu după ce a petrecut trei zile în abdomenul unui pește uriaș. ‡ ÎMPĂRĂTEASA DE LA SUD împărăteasa din Seba, care a călătorit aproape două mii de km pentru a afla despre înțelepciunea lui Dumnezeu de la Solomon. Vezi 1 Împ. 10.1-13. †† SPĂLAT PE MÂINI spălatul mâinilor înainte de masă făcea parte, alături de alte tradiții, dintr-un întreg ritual evreiesc de curățire.

† FAMILIA lit. casa.

în sinagogi și să fiți salutați cu respect în piețe! ⁴⁴ Voi sunteți ca mormintele care nu sunt marcate și peste care oamenii merg fără să știe pe ce calcă.”

Isus îi critică pe învățătorii iudei

⁴⁵ Unul dintre învățătorii Legii I-a răspuns: „Învățătorule, când le spui aceste lucruri fariseilor, ne insultă și pe noi.”

⁴⁶ Isus a spus: „Vai și de voi, învățătorii Legii! Voi împovărați oamenii cu poveri prea greu de purtat, în timp ce voi nici măcar nu încercați să urmați aceste reguli. ⁴⁷ Vai de voi! Voi zidiți mormintele profeților pe care i-au ucis chiar strămoșii voștri. ⁴⁸ Prin aceasta arătați că sunteți de acord cu ceea ce au făcut strămoșii voștri. Ei i-au ucis pe profeți, iar voi le zidiți mormintele.

⁴⁹ De aceea Întelepciunea lui Dumnezeu a spus: «Le voi trimite profeți și apostoli. Pe unii dintre ei îi vor ucide, pe alții îi vor persecuta.» ⁵⁰ Așa că oamenii de astăzi vor fi pedepsiți pentru sângele profeților care a fost vărsat de la începutul lumii. ⁵¹ Veți fi pedepsiți pentru toate crimele, de la Abel la Zaharia, † care a fost ucis între altar și Templu. Da, vă spun că oamenii care trăiesc acum vor fi pedepsiți pentru toate.

⁵² Vai de voi, învățători ai Legii! Voi ați ascuns cheia învățaturii despre Dumnezeu. Voi nu ați învățat și nici nu i-ați lăsat să învețe pe cei care vroiau s-o facă.”

⁵³ Când Isus a plecat din locul acela, învățătorii Legii și fariseii au început să-L atace pe Isus cu dușmănie și să-L asalteze cu tot felul de întrebări. ⁵⁴ Ei pândeau și așteptau să-L prindă pe Isus spunând ceva greșit.

Înștiințări și încurajări

12 S-a adunat o mulțime de mii de oameni. Erau atât de mulți încât se călcau în picioare unii pe alții. Isus le-a vorbit întâi ucenicilor: „Feriți-vă de aluatul fariseilor, adică de ipocrizie. ² Tot ceea ce este acoperit va fi descoperit și tot ceea ce a fost ascuns va fi făcut cunoscut. ³ De aceea, tot ce ați spus la întuneric va fi auzit la lumină. Și ceea ce ați șoptit la urechea cui-va într-o cameră tainică va fi strigat de pe acoperișul casei.

Temeți-vă doar de Dumnezeu

(Mt. 10.28-31)

⁴ Dar vă spun, prietenii Mei, să nu vă temeți de cei ceucid trupul și după aceea nu vă mai pot face nimic.

⁵ Vă voi spune de cine trebuie să vă temeți: temeți-vă de Acela care, după ce omoară, are puterea să vă arunce în iad. Da, de El trebuie să vă temeți.

⁶ Cinci vrăbii sunt vândute pe doi bani. Totuși Dumnezeu nu uită nici măcar una dintre ele. ⁷ Dumnezeu cunoaște chiar și numărul firelor de păr de pe capul vostru. Nu vă fie teamă, căci voi sunteți mult mai importanți decât multe vrăbii.

† ABEL ȘI ZAHARIA primul și ultimul martir din Vechiul Testament.

Nu vă rușinați de Isus

(Mt. 10.32-33; 12.32; 10.19-20)

⁸ Vă spun că, dacă cineva mărturisește înaintea altor oameni că crede în Mine și Eu, Fiul omului, voi mărturisi înaintea îngerilor lui Dumnezeu că acea persoană este a Mea. ⁹ Dar dacă cineva spune în fața oamenilor că nu crede în Mine, atunci și Eu voi spune înaintea îngerilor lui Dumnezeu că acea persoană nu este a Mea.

¹⁰ Dacă cineva spune ceva rău împotriva Fiului omului, va fi iertat. Dar cel ce vorbește împotriva Duhului Sfânt nu va fi iertat.

¹¹ Când vă vor duce în sinagogi, înaintea conducătorilor și autorităților, nu vă îngrijorați cu privire la cum vă veți apăra sau ce veți spune. ¹² Duhul Sfânt vă va învăța chiar atunci ce trebuie să spuneți.”

Pilda bogatului nechibzuit

¹³ Atunci cineva din mulțime I-a spus: „Învățătorule, spune fratelui meu să împartă cu mine moștenirea rămasă de la tatăl nostru!”

¹⁴ Dar Isus i-a răspuns: „Cine M-a pus pe Mine judecător sau Mi-a dat dreptul să hotărâsc cum să vă împărțiți moștenirea?” ¹⁵ Și le-a mai spus: „Aveți grijă și feriviți-vă de orice fel de lăcomie. Chiar dacă un om are mai mult decât îi trebuie, viața lui nu vine din averile lui.”

¹⁶ Apoi Isus le-a spus această pildă: „Un om bogat avea un pământ care aducea o recoltă bogată. ¹⁷ El s-a gândit: «Nu am loc să-mi țin toată recolta. Ce să fac?» ¹⁸ Apoi și-a spus: «Știu ce voi face: voi dărâma hambarele pe care le am și voi construi altele, mai mari. Acolo voi păstra toate grânele și toate bunurile mele. ¹⁹ Apoi îmi voi spune: Ai acum la păstrare tot ce îți trebuie pentru mulți ani. Poți să te odihnești, să mănânci, să bei și să te simți bine!» ²⁰ Dar Dumnezeu i-a spus: «Om nebun, în noaptea aceasta vei muri. Cine va primi lucrurile pe care le-ai pregătit?»

²¹ Așa va fi și cu omul care își strânge averi pentru sine. În ochii lui Dumnezeu, acel om nu e bogat.”

Îngrijorările

(Mt. 6.25-34; 19.21)

²² Apoi Isus le-a vorbit astfel ucenicilor: „De aceea, vă spun să nu vă îngrijorați cu privire la viața voastră și la ce veți mânca. Și să nu vă îngrijorați cu privire la trupul vostru și cu ce vă veți îmbrăca. ²³ Căci viața înseamnă mai mult decât mâncare, iar trupul înseamnă mai mult decât îmbrăcăminte. ²⁴ Uitați-vă la corbi: ei nici nu seamănă, nici nu culeg. Nu au cămări sau hambare și cu toate acestea, Dumnezeu are grijă de ei. Voi sunteți mult mai importanți decât păsările. ²⁵ Cine dintre voi poate să-și prelungească viața măcar cu o oră dacă se îngrijorează? ²⁶ Dacă nu puteți să faceți nici măcar acest lucru neînsemnat, atunci de ce vă îngrijorați cu

privire la celelalte? ²⁷ Uitați-vă la crini și vedeți cum cresc. Ei nu torc, nici nu țes. Totuși, vă spun că nici măcar Solomon, în toată slava lui, nu a fost îmbrăcat la fel de frumos ca una din aceste flori. ²⁸ Iarba de pe câmp azi este aici, dar mâine este aruncată în foc. Dacă Dumnezeu Se îngrijește de iarba de pe câmp, cu atât mai mult vă va îmbrăca pe voi, oameni a căror credință este atât de mică! ²⁹ Deci nu fiți preocupați de ce veți mânca și ce veți bea; nu fiți îngrijorați de aceste lucruri. ³⁰ Toți oamenii se gândesc la aceste lucruri, dar Tatăl vostru știe că aveți nevoie de ele. ³¹ Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și toate aceste lucruri de care aveți nevoie vi se vor da pe deasupra.

Nu vă puneți încrederea în bogății

³² Nu te teme, turmă mică, pentru că Tatăl vostru vrea să vă dea vouă Împărăția. ³³ Vindeți tot ce aveți și dați banii săracilor. Bogățiile acestei lumi nu durează. Strângeți bogății care nu se strică, o comoară fără sfârșit în ceruri. Acolo nu o poate ajunge nici un hoț și moliiile nu o pot distruge. ³⁴ Pentru că unde este comoara voastră, acolo este și inima voastră.

Îndemn la veghere

(Mt. 24.45-51)

³⁵ Fiți gata: îmbrăcați și pregătiți! ³⁶ Fiți ca slujitorii care așteaptă ca stăpânul lor să se întoarcă de la o nunță. Când stăpânul se întoarce și bate la ușă, slujitorii îi vor deschide îndată. ³⁷ Bindecuvântați sunt acei slujitori pe care stăpânul îi găsește treji și pregătiți atunci când se întoarce acasă. Vă spun adevărul: stăpânul se va îmbrăca pentru a sluji, îi va așeza la masă și va veni să-i servească. ³⁸ Stăpânul se poate întoarce la miezul nopții sau chiar mai târziu. Bindecuvântați sunt slujitorii, dacă îi va găsi încă treji. ³⁹ Să știți că, dacă stăpânul casei ar ști la ce oră va veni hoțul, el nu i-ar da voie să pătrundă în casă. ⁴⁰ Voi, de asemenea, să fiți pregătiți, căci Fiul omului va veni când nu vă așteptați."

Slujitorul demn de încredere

(Mt. 24.45-51)

⁴¹ Petru a spus: „Doamne, pilda aceasta o spui pentru noi sau pentru toată lumea?” ⁴² Domnul a zis: „Cine este administratorul credincios și înțelept pe care stăpânul îl va pune peste slujitorii lui pentru a le da porțiiile de mâncare la timpul potrivit?” ⁴³ Bindecuvântat este acel slujitor pe care, la întoarcere, stăpânul îl va găsi făcând ceea ce i-a spus. ⁴⁴ Vă spun adevărul: pe acel slujitor stăpânul îl va pune responsabil peste tot ce are el. ⁴⁵ Dar s-ar putea ca slujitorul să gândească astfel: «Stăpânul meu nu se va întoarce curând.» Și atunci începe să-i bată pe ceilalți slujitori și slujitoare, să mănânce și să bea până se îmbată. ⁴⁶ Stăpânul aceluia slujitor va veni într-o zi când slujitorul nu se așteaptă, la o oră pe care nu o știe. Și când va veni, îl va pedepsi as-

pru pe acest slujitor. Stăpânul îl va trimite în locul unde sunt cei necredincioși.

⁴⁷ Slujitorul care cunoaște voia stăpânului, dar nu se pregătește și nu caută să facă ce a vrut stăpânul, va fi aspru pedepsit. ⁴⁸ Dar dacă slujitorul nu știa ce a vrut stăpânul și a făcut ceva ce trebuie pedepsit, el va primi o pedeapsă mai mică decât cel ce știa ce trebuie să facă. Se va cere mult de la cel care a primit mult. Și i se va cere mai mult celui căruia i s-a încredințat mult."

Foc pe pământ

(Mt. 10.34-36)

⁴⁹ Isus a continuat: „Eu am venit pentru a aduce foc pe pământ; și Mi-aș dori să fie deja aprins. ⁵⁰ Eu trebuie să fiu botezat cu un alt fel de botez; † și nu-Mi voi găsi liniștea până când el nu va avea loc. ⁵¹ Voi credeți că am venit pentru a aduce pace pe pământ? Vă spun că nu. Eu am venit pentru a aduce dezbinare. ⁵² De acum înainte, o familie cu cinci membri va fi împărțită: trei împotriva a doi și doi împotriva celorlalți trei. ⁵³ Tatăl va fi împotriva fiului său, iar fiul va fi împotriva tatălui. Mama va fi împotriva fiicei sale, iar fiica va fi împotriva mamei. Soacra va fi împotriva norei, iar nora va fi împotriva soacrei sale."

Semnele timpurilor

(Mt. 16.2-3)

⁵⁴ Apoi Isus a spus mulțimilor: „Când vedeți nori adunându-se spre apus, imediat spuneți: «Vine ploaia!» Și așa se întâmplă. ⁵⁵ Iar când vântul bate dinspre miazăzi, spuneți: «Va fi o zi călduroasă!» Și așa se întâmplă. ⁵⁶ Ipocriților, voi știți să interpretați semnele pământului și ale cerului. Dar de ce nu cunoașteți vremea în care trăiți acum?

Ajungerea la o înțelegere

(Mt. 5.25-26)

⁵⁷ Și de ce nu judecați voi singuri ce este drept? ⁵⁸ Când cineva te dă în judecată și ești în drum spre sala de judecată, încearcă să ajungi la o înțelegere cât ești încă pe drum. Altfel, el te va târî înaintea judecătorului; judecătorul te va da pe mâna temnicerului, iar acesta te va trimite la închisoare. ⁵⁹ Îți spun că nu vei ieși de acolo până nu vei plăti și ultimul ban."

Galileenii măcelăriți de Pilat

13 Atunci au venit unii care I-au povestit lui Isus ce li se întâmplase unor oameni din Galileea. Pe când aceștia își aduceau jertfele, Pilat i-a omorât și sângele lor s-a amestecat cu cel al animalelor jertfite. ² Isus le-a răspuns: „Credeți că ei au murit astfel pentru că erau mai păcătoși decât restul oamenilor din Galileea? ³ Vă spun că nu! Dar, dacă nu vă schimbați inima și viața, veți muri și voi la fel ca ei. ⁴ Sau cei opt-

† BOTEZAT ... BOTEZ aici cu semnificația de îngropat în suferințe.

sprezece peste care a căzut turnul din Siloam și i-a omorât: credeți că ei erau mai vinovați decât toți ceilalți oameni din Ierusalim? ⁵ Vă spun că nu! Dar, dacă nu vă schimbați inima și viața, veți muri și voi la fel ca ei.”

Pilda smochinului neroditor

⁶ Apoi Isus a spus această pildă: „Un om avea un smochin plantat în grădina sa. Omul a venit să caute fructe în el, dar nu a găsit. ⁷ Atunci a spus grădinarului: «De trei ani tot vin și caut fructe în acest smochin, dar nu am găsit niciodată. Așa că, taie-l! De ce să stea aici și să ocupe degeaba pământul?» ⁸ Grădinarul i-a răspuns: «Stăpâne, mai lasă-l încă un an! Voi săpa în jurul lui și voi pune bălegar. ⁹ Poate pomul va rodi în anul următor. Dacă nu, poți să-l tai.»”

Vindecarea unei femei într-o zi de sabbat

¹⁰ Într-o zi de sabbat, Isus îi învăța pe oameni într-una dintre sinagogi. ¹¹ Era acolo o femeie care avea în ea un duh rău. Acesta o ținuse infirmă timp de optsprezece ani. Ea era adusă de spate și nu putea să stea dreaptă. ¹² Când a văzut-o, Isus a chemat-o la El și i-a spus: „Femeie, ești vindecată de boala ta!” ¹³ Apoi și-a pus mâinile peste ea. Imediat ea s-a îndreptat și L-a lădat pe Dumnezeu.

¹⁴ Conducătorul sinagogii s-a mâniat foarte tare pentru că Isus vindecase în ziua de sabbat. Așa că a spus oamenilor: „Sunt șase zile în săptămână când puteți munci; deci veniți să fiți vindecați în aceste zile, nu în ziua de sabbat.”

¹⁵ Domnul i-a răspuns: „Ipocriților! Oare nu dă fiecare dintre voi drumul boului și măgarului său să meargă să bea apă în ziua de sabbat? ¹⁶ Femeia aceasta este una dintre fiicele lui Avraam. Satan a ținut-o legată timp de optsprezece ani. Nu e bine ca ea să fie eliberată în ziua de sabbat?” ¹⁷ Când Isus a spus acestea, dușmanilor Lui li s-a făcut rușine și toată mulțimea se bucura de lucrurile minunate pe care le făcea El.

Cu ce se aseamănă Împărăția lui Dumnezeu

(Mt. 13.31-33; Mc. 4.30-32)

¹⁸ Apoi Isus a spus: „Cu ce se aseamănă Împărăția lui Dumnezeu? Cu ce să o compar? ¹⁹ Împărăția lui Dumnezeu este ca o sămânță de muștar aruncată de un om în grădina sa. Sămânța a crescut, a devenit copac și păsările cerului și-au făcut cuiburi în ramurile sale.”

²⁰ Și din nou Isus a spus: „Cu ce să compar Împărăția lui Dumnezeu? ²¹ Împărăția lui Dumnezeu este ca drojdia pe care o femeie a luat-o și a amestecat-o cu trei măsuri de făină. Drojdia a făcut să crească tot aluatul.”

Ușa cea strâmtă

(Mt. 7.13-14, 21-23)

²² Mergând spre Ierusalim, Isus a trecut prin cetățile și satele care Îi erau în drum și în fiecare loc îi învăța pe oameni. ²³ Cineva I-a spus: „Doamne, oare să fie puțini oamenii care vor fi mântuiți?”

Isus le-a spus: ²⁴ „Străduiți-vă să intrați pe ușa cea strâmtă. Vă spun că mulți vor încerca să intre, dar nu vor putea. ²⁵ Când Stăpânul casei Se va ridica și va închide ușa, veți rămâne afară. Atunci veți începe să bateți la ușă și să spuneți: «Doamne, deschide-ne!» Dar El va răspunde: «Nu vă cunosc și nu știu de unde veniți.» ²⁶ Atunci voi veți spune: «Am mâncat și am băut cu Tine. Tu i-ai învățat pe oameni pe străzile noastre.» ²⁷ Dar El vă va răspunde: «Nu știu de unde veniți. Plecați de la Mine, voi toți, oameni care faceți răul.» ²⁸ Îi veți vedea pe Avraam, Isaac și Iacov și pe toți profeții în Împărăția lui Dumnezeu, dar voi veți fi aruncați afară. Atunci veți plânge de teamă și supărare. ²⁹ Vor veni oameni de la est și de la vest, de la nord și de la sud și își vor lua locul lor la masă, în Împărăția lui Dumnezeu. ³⁰ Unii, care sunt ultimii acum, vor fi primii; și unii care sunt acum primii, vor fi ultimii în Împărăția lui Dumnezeu.”

Grija pentru Ierusalim

(Mt. 23.37-39)

³¹ Atunci au venit la Isus niște farisei și I-au spus: „Pleacă de aici și du-Te altundeva, pentru că Irod vrea să Te omoare.”

³² Isus le-a spus: „Duceți-vă și spuneți vulpii aceleia: «Astăzi și mâine mai scot demoni din oameni și mai fac vindecări, iar în cea de-a treia zi voi termina lucrarea Mea.» ³³ Dar trebuie să merg în continuare astăzi, mâine și în ziua următoare, pentru că nu este obiceiul ca vreun profet să moară în afara Ierusalimului.

³⁴ Ierusalime, Ierusalime! Tu îi omori pe profeți, și pe cei trimiși de Dumnezeu îi ucizi cu pietre. De multe ori Mi-am dorit să strâng poporul tău laolaltă așa cum o găină își strânge puii sub aripile sale, dar tu nu M-ai lăsat. ³⁵ Acum vi se va lăsa casa pustie. Vă spun că nu Mă veți mai vedea până nu va veni vremea când veți spune: «Binecuvântat este Cel ce vine în Numele Domnului!» †”

Vindecarea unui bolnav de hidropizie

14 Într-o zi de sabbat, Isus S-a dus la masă în casa unuia dintre conducătorii fariseilor. Oamenii de acolo Îl urmăreau cu atenție. ² Înaintea Lui era un om bolnav de hidropizie ††. ³ Isus i-a întrebat pe învățătorii Legii și pe farisei: „Este permis să vindec în ziua sabbatului sau nu?” ⁴ Ei nu au răspuns. Atunci Isus l-a luat pe

† „BINECUVÂNTAT ... DOMNULUI!” Ps. 118.26. †† HIDROPIZIE boală cauzată de acumularea de apă în cavitățile naturale ale trupului sau în țesuturi.

omul acela, l-a vindecat și i-a dat drumul să plece.

⁵ Apoi Isus le-a spus învățătorilor Legii și fariseilor: „Dacă fiul vostru sau un bou de-al vostru ar cădea într-o fântână, într-o zi de sabbat, nu l-ați scoate îndată?”
⁶ Dar ei nu l-au putut răspunde nimic.

Despre smerenie

⁷ Apoi Isus a văzut că oaspeții alegeau locurile cele mai importante. Atunci El le-a spus această pildă:
⁸ „Când ești invitat de cineva la o nuntă, nu te așeza la masă pe locul cel mai important. S-ar putea ca la nuntă să fi fost invitat cineva mai important decât tine. ⁹ Și cel care v-a invitat și pe tine, și pe el va veni atunci și îți va spune: «Dă locul tău omului acestuia!» Atunci, cu rușine, vei merge să iei ultimul loc. ¹⁰ Ci, când ești invitat, du-te și așază-te în locul cel mai puțin important. Astfel, când va veni gazda, îți va spune: «Prietene, vino aici, pe un loc mai important.» Atunci toți ceilalți oaspeți te vor respecta. ¹¹ Oricine se înalță și își dă importanță va fi smerit, dar cel ce se smerește va fi înălțat.”

Veți fi răsplătiți

¹² Apoi, Isus a spus fariseului care Îl invitase: „Când inviți oameni la un prânz sau la o cină, să nu-ți chemi prietenii, nici frații, nici rudele sau vecinii bogăți, ca să te invite și ei, la rândul lor, și astfel să fii răsplătit. ¹³ Ci când dai o masă, cheamă săracii, schilozii, șchiopii și orbi. ¹⁴ Ei nu au cu ce să te răsplătească, dar vei fi binecuvântat, pentru că vei fi răsplătit la învierea celor drepti.”

Pilda celor invitați la cină

(Mt. 22.1-10)

¹⁵ Unul dintre cei aflați la masă, auzind aceste cuvinte, a spus: „Binecuvântați sunt toți cei ce vor mânca în Împărăția lui Dumnezeu!”

¹⁶ Isus i-a răspuns: „Un om pregătea un ospăț mare și a invitat mulți oameni. ¹⁷ Când a venit timpul pentru ospăț, el l-a trimis pe slujitorul său să spună tuturor celor invitați: «Veniți, toate sunt gata acum!» ¹⁸ Dar toți au început să se scuze. Primul a spus: «Tocmai am cumpărat un ogor și trebuie să mă duc să-l văd. Te rog, scuză-mă!» ¹⁹ Altul a spus: «Tocmai am cumpărat cinci perechi de boi și mă duc să-i încerc. Te rog să mă scuzi!» ²⁰ Iar altul a spus: «Tocmai m-am căsătorit; de aceea nu pot să vin.» ²¹ Când slujitorul s-a întors, i-a povestit stăpânului său aceste lucruri. Stăpânul acelei case s-a supărat foarte tare și a spus slujitorului său: «Du-te repede în piețele și pe străzile cetății și adu aici pe săraci, pe schilozii, pe orbi și pe șchiopi!» ²² Slujitorul a spus: «Stăpâne, am făcut ce mi-ai spus și încă mai este loc.» ²³ Atunci stăpânul i-a spus: «Ieși și caută pe drumuri și pe lângă garduri și fă-i pe oameni să vină! Vreau să am casa plină. ²⁴ Vă spun că nici unul dintre

cei pe care i-am invitat la început nu va gusta din mâncarea mea.»”

Cum să fie ucenicul lui Isus

(Mt. 10.37-38)

²⁵ Împreună cu Isus mergeau mari mulțimi de oameni. El s-a întors și le-a spus: ²⁶ „Dacă cineva vine la Mine, trebuie să Mă iubească mai mult decât își iubește tatăl și mama, soția și copiii, frații, surorile. El trebuie să Mă iubească mai mult chiar decât se iubește pe sine însuși. Altfel, nu poate fi ucenicul Meu. ²⁷ Oricine nu-și poartă crucea și nu vine după Mine nu poate fi ucenicul Meu. ²⁸ Când cineva vrea să construiască un turn, stă mai întâi și calculează costurile. Așa va vedea dacă are destui bani pentru a-l termina. ²⁹ Altfel e posibil ca, după ce i-a pus temelie, să nu poată termina ce a început. Atunci cei care îl vor vedea vor râde de el. ³⁰ Ei vor spune: «Omul acesta a început să construiască ceva, dar nu a fost în stare să termine ce a început!»

³¹ Sau dacă un rege vrea să pornească război împotriva altui rege, el stă mai întâi să vadă dacă poate face față, cu cei zece mii de oameni ai săi, regelui care vine la luptă cu douăzeci de mii de oameni. ³² Dacă vede că nu poate face față, în timp ce regele celălalt este încă departe, îi va trimite un mesager care să discute condițiile de încheiere a păcii. ³³ Tot așa este și cu voi. Oricine dintre voi care nu renunță la tot ce are nu poate fi ucenicul Meu.

Puterea de a săra

(Mt. 5.13; Mc. 9.50)

³⁴ Sarea este bună. Dar dacă și sarea își va pierde gustul, cu ce i se va reda gustul sărat? ³⁵ Nu mai este bună nici pentru pământ, nici pentru grămada de bălegar. Atunci este aruncată afară.

Cine are urechi de auzit, să audă!”

Oaia rătăcită și moneda pierdută

(Mt. 18.12-14)

15 Mulți vameși și alți oameni păcătoși se apropiau de Isus ca să-L asculte. ² Fariseii și învățătorii Legii murmurau nemulțumiți: „Omul acesta îi primește pe păcătoși și chiar mănâncă împreună cu ei!”

³ Atunci Isus le-a spus această pildă: ⁴ „Să zicem că un om are o sută de oi și se întâmplă să piardă una dintre ele. El le lasă singure pe toate cele nouăzeci și nouă de oi și se duce să caute oaia pierdută, până când o găsește. ⁵ Iar când o găsește, o ia pe umeri plin de bucurie. ⁶ Când ajunge acasă, el își adună prietenii și vecinii și le spune: «Mi-am găsit oaia pe care o pierdusem. Bucurați-vă împreună cu mine!» ⁷ Vă spun că, la fel, va fi mai multă bucurie în ceruri pentru un singur om păcătos care își schimbă inima, decât pentru nouăzeci și nouă de oameni buni care nu au nevoie de schimbarea inimii.

⁸ Sau să spunem că o femeie are zece monede de argint. Dacă va pierde o monedă †, ea va aprinde o lampă, va mătura casa și va căuta cu grijă până când o va găsi. ⁹ Iar când o va găsi, ea le va strânge pe prietenele și vecinele ei și le va spune: «Am găsit moneda pe care o pierdusem. Bucurați-vă împreună cu mine!» ¹⁰ În același fel, vă spun, se bucură îngerii lui Dumnezeu când un om păcătos își schimbă inima.”

Pilda fiului risipitor

¹¹ Apoi Isus a spus: „Un om avea doi fii. ¹² Fiul mai mic i-a spus tatălui său: «Tată, dă-mi partea mea din avere.» Atunci, tatăl a împărțit averea între cei doi fii. ¹³ Curând după aceasta, fiul mai mic și-a strâns toate lucrurile și a plecat într-o țară îndepărtată. Acolo și-a risipit toată averea trăind nebunește. ¹⁴ Când și-a terminat toți banii, în țara aceea a venit o foamete mare. El a început să ducă lipsă de hrană și de bani. ¹⁵ Atunci s-a dus și a găsit de lucru la unul dintre locuitorii acelei țări. Acesta l-a trimis pe câmp să păzească porcii. ¹⁶ Fiului îi era atât de foame încât vroia să mănânce mâncarea porcilor, dar nu-i dădea nimeni nimic. ¹⁷ El și-a venit în fire și a spus: «Câți dintre slujitorii angajați de tatăl meu au destulă mâncare și chiar mai mult decât le trebuie, iar eu mor aici de foame! ¹⁸ Voi pleca de aici și mă voi duce la tatăl meu, și îi voi spune: Tată, am păcătuit împotriva lui Dumnezeu și împotriva ta. ¹⁹ Nu mai merit să mă numesc fiul tău. Lasă-mă să fiu unul dintre angajații tăi!» ²⁰ Și fiul s-a sculat și a plecat la tatăl său.

Pe când era încă departe, tatăl său l-a văzut și a fost cuprins de milă. El a alergat, și-a îmbrățișat fiul și l-a sărutat. ²¹ Fiul a spus: «Tată, am păcătuit împotriva lui Dumnezeu și împotriva ta. Nu mai merit să fiu numit fiul tău.» ²² Dar tatăl a spus slujitorilor lui: «Aduceți repede haina cea mai frumoasă și puneți-o pe fiul meu. Puneți-i un inel pe deget și încălțăminte în picioare. ²³ Și aduceți vițelul pe care l-am îngrășat și tăiați-l. Să mâncăm și să petrecem! ²⁴ Căci acest fiu al meu era mort, dar acum a revenit la viață! Era pierdut, dar a fost găsit.» Și au început să sărbătorească.

²⁵ În acest timp, fiul mai mare era pe câmp. Când s-a întors și s-a apropiat de casă, a auzit muzică și dans. ²⁶ El a chemat pe unul dintre slujitori și l-a întrebat ce însemnau toate acestea. ²⁷ Slujitorul i-a spus: «Fratele tău s-a întors. Tatăl tău a tăiat vițelul cel îngrășat de bucurie că fiul său s-a întors acasă viu și nevătămat.» ²⁸ Fiul mai mare s-a mâniat și nu vroia să intre în casă. Tatăl a ieșit și l-a rugat să intre. ²⁹ Dar fiul mai mare a răspuns tatălui său: «Iată, în toți acești ani, ți-am slujit și am împlinit toate poruncile tale. Și nu mi-ai dat nici odată nici măcar un ied pentru a petrece împreună cu prietenii mei. ³⁰ Acest fiu al tău ți-a risipit averea cu prostituate. Totuși, când s-a întors acasă, ai tăiat pen-

† MONEDĂ *drahmă grecească.*

tru el vițelul cel îngrășat.» ³¹ Tatăl i-a răspuns: «Fiule, tu ești totdeauna alături de mine. Tot ce este al meu este și al tău. ³² Dar trebuie să sărbătorim și să ne bucurăm, căci fratele tău era mort și acum a revenit la viață. Era pierdut, dar a fost găsit.»”

Pilda administratorului necinstit

16 Isus a spus ucenicilor Lui: „Era odată un om bogat care avea un administrator. Omul cel bogat a fost înștiințat că administratorul risipea bunurile sale. ² Atunci omul l-a chemat pe administrator la el și i-a spus: «Am auzit lucruri rele despre tine. Trebuie să dai socoteală și să-mi spui ce ai făcut cât ai lucrat pentru mine. De acum înainte nu vei mai fi administratorul meu!» ³ Administratorul s-a gândit atunci: «Ce să fac? Stăpânul îmi ia slujba de administrator. Nu sunt destul de puternic pentru a munci cu sapa și să cerșesc îmi este rușine. ⁴ Știu ce trebuie să fac pentru ca oamenii să mă primească în casele lor după ce nu voi mai lucra aici!» ⁵ Și el i-a chemat, unul câte unul, pe cei care îi datorau bani stăpânului său. Primului dintre ei i-a spus: «Cât îi datorezi stăpânului meu?» ⁶ Omul a răspuns: «Trei mii cinci sute de litri de ulei de măsline.» Administratorul i-a spus: «Ia-ți contractul, stai jos și modifică-l repede la o mie șapte sute cincizeci de litri.» ⁷ Altui om i-a spus: «Tu cât îi datorezi stăpânului meu?» Acesta a răspuns: «O sută de saci de grâu.» Administratorul a spus: «Ia-ți contractul și modifică-l la optzeci de saci de grâu.» ⁸ Atunci stăpânul a spus administratorului necinstit că ce a făcut a fost un lucru chibzuit. Fiii aceste lumi sunt mai pricepuți, în relațiile dintre ei, decât fiii luminii.

⁹ Vă spun, folosiți bogățiile pe care le aveți în această lume, pentru a vă face prieteni. Iar când aceste lucruri nu mai sunt, veți fi primiți în locuințele eterne. ¹⁰ Cui îi pot fi încredințate lucruri neînsemnate îi pot fi încredințate și lucruri importante. Iar cine este necinstit în lucruri neînsemnate va fi necinstit și în cele importante. ¹¹ Dar dacă nu ați fost demni de încredere cu bogățiile lumesti, cine vă va încredința adevăratele bogății? ¹² Și dacă nu ați fost demni de încredere cu ceea ce aparține altcuiva, cine vă va da lucruri care să fie ale voastre?

¹³ Nici un slujitor nu poate sluji la doi stăpâni. Sau îl va urî pe unul și îl va iubi pe celălalt, sau va fi devotat unuia și îl va disprețui pe celălalt. Nu puteți sluji și lui Dumnezeu, și lui Mamona ††.”

Legea lui Dumnezeu nu poate fi schimbată

(Mt. 11.12-13)

¹⁴ Fariseii au auzit aceste cuvinte și își băteau joc de Isus, pentru că ei iubeau banii. ¹⁵ Atunci Isus le-a spus: „Voi încercați să păreți buni în fața oamenilor, dar Dumnezeu vă cunoaște inimile. Lucrurile pe care le

†† MAMONA *cuvânt arameic pentru bogății.*

prețuiesc oamenii cel mai mult sunt disprețuite de Dumnezeu.

¹⁶ Înainte de venirea lui Ioan Botezătorul, oamenii aveau Legea lui Moise și scrierile profeților. De atunci este proclamată Vestea Bună a Împărăției lui Dumnezeu și mulți se reped să pătrundă în ea. ¹⁷ Este mai ușor să dispară cerul și pământul decât să fie schimbată măcar o literă din Lege.

Divorț și căsătorie

¹⁸ Dacă un bărbat divorțează de soția lui și se însoară cu alta, comite adulter. Iar cel care se însoară cu o femeie divorțată, de asemenea comite adulter.

Bogatul și Lazăr

¹⁹ Era odată un om bogat. El se îmbrăca totdeauna în haine scumpe și trăia în fiecare zi o viață plină de petreceri și lux. ²⁰ La poarta lui stătea întins pe jos un om sărac, pe nume Lazăr. El avea tot corpul plin de răni. ²¹ Lazăr și-ar fi dorit să-și poată potoli foamea cu resturile care cădeau de la masa bogatului. Câinii veneau și îi lingeau rănilor. ²² Într-o zi, Lazăr a murit. Îngerii l-au luat și l-au dus în sânul lui Avraam †. Bogatul a murit și el și a fost îngropat. ²³ El a ajuns în Locuința morților și era în mari chinuri. Când și-a ridicat privirea, l-a văzut în depărtare pe Avraam și pe Lazăr alături de el. ²⁴ Bogatul a strigat: «Părinte Avraam, ai milă de mine! Trimite-l pe Lazăr să-și înmoaie degetul în apă și să-mi răcorească limba, căci groaznic mă chinui în acest foc!» ²⁵ Avraam a spus: «Fiule, amintește-ți că în timpul vieții tu ai primit lucrurile bune, pe când Lazăr le-a primit pe cele rele. Dar acum el este mângâiat, iar tu ești chinuit. ²⁶ În plus, între noi și voi a fost pusă o mare prăpastie. Astfel, cei care ar vrea să treacă de aici la tine nu o pot face și nimeni de acolo nu poate trece aici.» ²⁷ Bogatul a spus: «Părinte, atunci, te rog să-l trimiți pe Lazăr la casa tatălui meu. ²⁸ Eu am cinci frați. Lasă-l pe Lazăr să le spună despre aceste lucruri, ca să nu ajungă și ei în acest loc de chin.» ²⁹ Dar Avraam i-a spus: «Îi au pe Moise și pe profeți. Să asculte de ei!» ³⁰ Bogatul a spus: «Nu, părinte Avraam, ci dacă cineva dintre cei morți se va duce la ei, ei își vor schimba inima și viața.» ³¹ Avraam i-a spus: «Dacă nu ascultă de Moise și de profeți, frații tăi nu vor crede nici chiar dacă ar învia cineva dintre cei morți.»

Nu-i faceți pe alții să păcătuiască

(Mt. 18.6-7, 21-22; Mc. 9.42)

17 Isus le-a spus ucenicilor Lui: „Vor veni cu siguranță lucruri care îi vor face pe oameni să păcătuiască. Dar vai de omul prin care vor veni! ² Ar fi mai bine pentru el să aibă o piatră de moară legată în jurul

† SÂNUL LUI AVRAAM un loc unde mergeau, înainte de Cristos, sufletele dreptilor.

gâtului și să fie aruncat în mare, decât să facă pe unul dintre acești micuți să păcătuiască. ³ Așa că, fiți atenți!

Dacă fratele tău păcătuiește, muștră-l. Dar dacă regretă, iartă-l. ⁴ Dacă de șapte ori păcătuiește împotriva ta într-o zi și de șapte ori se întoarce la tine, în aceeași zi, și spune: «Îmi pare rău!», iartă-l.”

Credință cât sămânța de muștar

⁵ Apostolii I-au spus Domnului: „Mărește-ne credința!”

⁶ Domnul a răspuns: „Dacă ați avea credință cât o sămânță de muștar, ați putea spune acestui pom: «Ieși din pământ și plantează-te în mare!», iar el v-ar asculta.”

Slujitori buni

⁷ Să zicem că unul dintre voi are un slujitor care ară sau paște oile. Când se întoarce de la câmp, îi veți spune: «Vino și stai la masă!»? ⁸ Mai degrabă îi veți spune: «Pregătește-mi cina! Pune-ți șorțul și servește-mă cât timp mănânc și beau! Apoi poți și tu să mănânci și să bei.» ⁹ Îi mulțumești slujitorului tău că a făcut ceea ce i-ai spus? ¹⁰ La fel este și cu voi. Când ați terminat de făcut tot ceea ce vi s-a cerut, ar trebui să spuneți: «Nu merităm mulțumiri speciale. Suntem slujitori și ne-am făcut doar datoria.»

Cei zece leproși

¹¹ Isus călătorea spre Ierusalim și mergea de-a lungul hotarului dintre Samaria și Galileea. ¹² Când a intrat într-un sat, L-au întâmpinat zece oameni bolnavi de lepră. Ei stăteau la distanță ¹³ și strigau tare: „Isuse, Stăpâne, fie-Ți milă de noi!”

¹⁴ Când i-a văzut Isus, le-a spus: „Duceți-vă și arătați-vă preoților!” ††

În timp ce se duceau la preot, ei au fost vindecați. ¹⁵ Unul dintre ei, când a văzut că a fost vindecat, s-a întors lăudându-L cu voce tare pe Dumnezeu. ¹⁶ El s-a aruncat la picioarele lui Isus și I-a mulțumit. Acest om era din Samaria. ¹⁷ Isus i-a spus: „Nu au fost toți zece vindecați? Unde sunt ceilalți nouă? ¹⁸ Nu s-a întors nici unul dintre ei să-L laude pe Dumnezeu? Doar acest om din Samaria?” ¹⁹ Și Isus i-a spus: „Ridică-te și du-te! Credința ta te-a vindecat.”

Venirea Împărăției lui Dumnezeu

(Mt. 24.23-28, 37-41)

²⁰ Odată fariseii L-au întrebat pe Isus când va veni Împărăția lui Dumnezeu.

El le-a răspuns: „Împărăția lui Dumnezeu nu vine într-un mod vizibil. ²¹ Oamenii nu vor spune: «Este aici!» sau «Este acolo!», pentru că Împărăția lui Dumnezeu este în mijlocul vostru.”

†† ARĂTAȚI-VĂ PREOȚILOR Legea lui Moise stipula că un lepros trebuia să arate preotului că s-a vindecat.

²² Dar ucenicilor Lui le-a spus: „Va veni vremea când veți dori să vedeți una dintre zilele Fiului omului, dar nu veți putea. ²³ Oamenii vă vor spune: «Este aici!» sau «Este acolo!» Să nu vă duceți și nici să nu-i urmați.

Întoarcerea lui Isus

²⁴ Fiul omului Se va întoarce. În ziua aceea, El va fi ca fulgerul care strălucește și luminează de la o margine la alta a cerului. ²⁵ Dar mai întâi, El trebuie să sufere multe și să fie respins de oamenii acestei generații. ²⁶ Așa cum a fost în vremea lui Noe, așa va fi și în zilele Fiului omului. ²⁷ Pe vremea lui Noe, oamenii au mâncat, au băut, s-au însurat și s-au măritat până în ziua în care Noe a intrat în arcă. Apoi a venit potopul și i-a distrus pe toți. ²⁸ Va fi la fel ca pe vremea lui Lot: oamenii mâncau, beau, cumpărau, vindeau, plantau și construiau, până în ziua plecării lui Lot. ²⁹ Dar în ziua în care Lot a ieșit din Sodoma, a plouat din cer foc și pucioasă și i-a distrus pe toți. ³⁰ La fel va fi și în ziua în care Fiul omului Se va arăta din nou.

³¹ În ziua aceea, dacă cineva este pe acoperiș, iar lucrurile sale sunt în casă, să nu coboare să le ia. Și dacă cineva este pe câmp, să nu se întoarcă acasă. ³² Amintiți-vă de soția lui Lot †. ³³ Cine încearcă să-și salveze viața o va pierde. Iar cel care își pierde viața o va păstra. ³⁴ Vă spun că, în ziua aceea, din doi oameni care vor fi în același pat, unul va fi luat, iar celălalt va fi lăsat. ³⁵ Din două femei care macină împreună, una va fi luată, iar cealaltă va fi lăsată.” ³⁶ ††

³⁷ Ucenicii L-au întreat: „Unde, Doamne?”

El le-a spus: „Unde este trupul mort, acolo se strâng vulturii.”

Pilda judecătorului nedrept

18 Isus le-a spus ucenicilor o pildă pentru a-i învăța că trebuie să se roage mereu și să nu renunțe. ² El a spus: „Într-o cetate, trăia un judecător. El nu se temea de Dumnezeu și nu avea respect pentru oameni. ³ În cetatea aceea era o văduvă care venea mereu la judecător și îi spunea: «Fă-mi dreptate față de omul care îmi face rău.» ⁴ Mult timp judecătorul nu a vrut să o ajute. Dar, până la urmă, el s-a gândit: «Nu mă tem de Dumnezeu și nu am respect pentru oameni. ⁵ Dar pentru că această văduvă nu mă lasă în pace, îi voi face dreptate, ca să nu mai vină și să mă tot bată la cap.»”

⁶ Apoi Domnul a spus: „Observați ce spune judecătorul nedrept? ⁷ Și oare nu va face Dumnezeu dreptate oamenilor pe care i-a ales și care strigă către El zi și noapte? Dumnezeu nu va aștepta mult până să-i ajute. ⁸ Vă spun că El va avea grijă să li se facă repede drep-

† SOȚIA LUI LOT Vezi Gen. 19.15-17, 26. †† VERSETUL 36 Unele manuscrise adaugă versetul 36: „Doi bărbați vor fi pe același ogor. Unul va fi luat, iar celălalt va fi lăsat.”

tate. Dar când va veni Fiul omului, va găsi oare pe pământ oameni care cred în El?”

Pilda vameșului și a fariseului

⁹ Erau acolo oameni care se considerau drepti și se uitau de sus la toți ceilalți. Isus le-a spus următoarea pildă: ¹⁰ „Doi oameni s-au dus la Templu să se roage. Unul era fariseu, iar celălalt era vameș. ¹¹ Fariseul stătea deoparte și se ruga astfel: «Dumnezeule, Îți mulțumesc că nu sunt ca alți oameni care fură, înșală, comit adulter, și nici chiar ca acest vameș. ¹² Țin post de două ori pe săptămână și dau a zecea parte din tot ce câștig.»

¹³ Dar vameșul stătea la distanță și nici măcar nu-și ridica ochii spre cer. El se bătea în piept și spunea: «Dumnezeule, ai milă de mine, păcătosul!» ¹⁴ Vă spun că omul acesta, și nu fariseul, a plecat acasă îndreptățit înaintea lui Dumnezeu. Pentru că oricine se va înălța va fi smerit. Dar cel ce se smerește va fi înălțat.”

Copilașii

(Mt. 19.13-15; Mc. 10.13-16)

¹⁵ La Isus au fost aduși niște copilași pentru ca El să-i atingă. Când au văzut ucenicii acest lucru, i-au certat pe aceia care îi aduceau. ¹⁶ Dar Isus i-a chemat pe copilași la El și a spus: „Lăsați copilașii să vină la Mine! Nu-i opriți, căci Împărăția lui Dumnezeu este a unora ca ei! ¹⁷ Vă spun adevărul: cine nu primește Împărăția lui Dumnezeu ca un copilaș nu va intra în ea.”

Un om bogat

(Mt. 19.16-30; Mc. 10.17-31)

¹⁸ Un conducător iudeu L-a întreat: „Bunule învățător, ce trebuie să fac pentru a moșteni viața eternă?”

¹⁹ Isus i-a spus: „De ce Mă numești bun? Nimeni nu este bun în afară de Dumnezeu. ²⁰ Știi poruncile lui Dumnezeu: «Să nu comiți adulter, să nu ucizi, să nu furi, să nu depui mărturie mincinoasă, să-i respecti pe tatăl tău și pe mama ta.»” †

²¹ Conducătorul iudeu a spus: „Am ascultat de aceste porunci de când eram copil.”

²² Când a auzit Isus acest lucru, i-a spus: „Mai trebuie să faci un lucru: vinde tot ce ai și împarte banii la săraci. Atunci vei avea o comoară în ceruri. Apoi vino și urmează-Mă!” ²³ Când a auzit acestea, omul s-a întristat pentru că era foarte bogat.

²⁴ Când Isus l-a văzut întristat, a spus: „Va fi foarte greu pentru oamenii bogați să intre în Împărăția lui Dumnezeu! ²⁵ Va fi mai ușor pentru o cămilă să treacă prin urechea acului decât pentru un bogat să intre în Împărăția lui Dumnezeu.”

† Citat din Ex. 20.12-16; Dt. 5.16-20.

Cine poate fi mântuit

²⁶ Oamenii care au auzit aceste lucruri au spus: „Atunci cine poate fi mântuit?”

²⁷ Isus a spus: „Dumnezeu poate face lucruri care pentru oameni sunt imposibile.”

²⁸ Atunci Petru a spus: „Iată, noi am lăsat tot ce aveam și Te-am urmat!”

²⁹ Isus le-a spus: „Vă spun adevărul: tuturor celor care și-au lăsat casa, soția, frații, părinții sau copiii pentru Împărăția lui Dumnezeu, ³⁰ li se va înapoia cu mult mai mult în viața aceasta. Iar în veacul ce va veni, vor trăi cu Dumnezeu pentru totdeauna.”

Isus vorbește despre moartea și învierea Sa

(Mt. 20.17-19; Mc. 10.32-34)

³¹ Isus i-a luat deoparte pe cei doisprezece și le-a spus: „Iată că mergem la Ierusalim și tot ce a fost scris de profeți despre Fiul omului se va întâmpla! ³² Da, El va fi dat pe mâna neevreilor. Ei își vor bate joc de El, Îl vor insulta și Îl vor scuipa. ³³ Îl vor biciui și Îl vor omorî. Dar în a treia zi va învia.” ³⁴ Ucenicii nu au înțeles nici unul dintre aceste lucruri. Înțelesul lor le era ascuns și nu știau despre ce vorbea Isus.

Vindecarea unui orb la Ierihon

(Mt. 20.29-34; Mc. 10.46-52)

³⁵ În timp ce Isus Se apropia de Ierihon, un om orb stătea lângă drum și cerșea. ³⁶ Când orbul a auzit mulțimea trecând, a întreat ce se întâmplă.

³⁷ I s-a spus că trecea Isus din Nazaret.

³⁸ El a strigat: „Isuse, Fiul lui David, ai milă de mine!”

³⁹ Cei ce mergeau înainte i-au spus să tacă, dar el striga și mai tare: „Fiul lui David, ai milă de mine!”

⁴⁰ Isus S-a oprit și a poruncit ca orbul să fie adus la El. Când acesta s-a apropiat, Isus l-a întreat: ⁴¹ „Ce vrei să fac pentru tine?”

Orbul a răspuns: „Doamne, vreau să-mi recapăt vederea!”

⁴² Isus i-a spus: „Recapătă-ți vederea! Credința ta te-a vindecat.”

⁴³ Imediat omul a putut să vadă. El L-a urmat pe Isus, laudând pe Dumnezeu. Toți oamenii au văzut acest lucru și L-au laudat și ei pe Dumnezeu.

Zacheu

19 Isus a intrat în Ierihon și a trecut prin cetate. ² Acolo se afla un om pe nume Zacheu. El era șeful vameșilor și era un om bogat. ³ Zacheu încerca să vadă cine era Isus. Dar fiindcă era foarte mic de statură, nu putea să vadă din cauza mulțimii. ⁴ Atunci el a alergat înaintea tuturor și s-a urcat într-un smochin. El știa că Isus urma să treacă pe acolo și vroia să-L vadă. ⁵ Când a ajuns Isus acolo, și-a ridicat ochii și i-a spus

lui Zacheu: „Zachee, coboară repede! Astăzi trebuie să rămân în casa ta!”

⁶ Zacheu s-a grăbit să coboare și L-a primit cu bucurie. ⁷ Toți oamenii au văzut lucrul acesta și au început să spună nemulțumiți: „S-a dus să stea în casa unui păcătos!”

⁸ Dar Zacheu s-a ridicat și a spus: „Doamne, iată: voi da săracilor jumătate din tot ce am. Și dacă am înșelat pe cineva cu ceva îi voi da înapoi de patru ori mai mult.”

⁹ Isus a spus: „Acest om este și el un fiu al lui Avraam. Astăzi a venit mântuirea în casa aceasta. ¹⁰ Căci Fiul omului a venit să-i caute și să-i mântuiască pe cei pierduți.”

Folosirea lucrurilor încredințate de Dumnezeu

(Mt. 25.14-30)

¹¹ În timp ce ei ascultau toate acestea, fiindcă Isus Se apropia de Ierusalim și oamenii credeau că Împărăția lui Dumnezeu urma să apară chiar atunci, Isus a continuat cu o pildă. ¹² El a spus: „Un om de neam nobil s-a dus într-o țară îndepărtată pentru a fi numit ca rege, după care urma să se întoarcă în țara sa. ¹³ El și-a chemat cei zece slujitori și a dat fiecăruia câte o sumă de bani [†] și le-a spus: «Faceți negoț cu acești bani până mă întorc.» ¹⁴ Dar concetățenii săi îl urau. Ei au trimis un grup de oameni după el ca să spună: «Nu mai vrem ca acest om să domnească peste noi!»

¹⁵ Dar omul a fost numit rege, apoi s-a întors acasă. Atunci el a trimis după slujitorii cărora le dăduse banii, ca să afle ce profit au avut. ¹⁶ Primul a venit și a spus: «Stăpâne, cu punga de bani pe care mi-ai dat-o, am câștigat de zece ori mai mult.» ¹⁷ Stăpânul i-a spus: «Foarte bine, slujitor bun! Ai fost demn de încredere și când ai avut puțin și de aceea îți voi da autoritate peste zece cetăți.» ¹⁸ Apoi cel de-al doilea slujitor a venit și a spus: «Stăpâne, cu punga de bani de la tine am câștigat de cinci ori mai mult.» ¹⁹ Acestuia, el i-a spus: «Vei conduce cinci cetăți.» ²⁰ Apoi alt slujitor a venit și a spus: «Stăpâne, iată banii tăi. I-am pus deoparte într-o batistă. ²¹ Știu că ești un om aspru și mi-a fost teamă de tine. Vrei să iei de unde nu ai pus și să seceri ce nu ai semănat.» ²² Stăpânul i-a răspuns: «Slujitor rău, te voi judeca după propriile tale cuvinte. Știai că sunt un om aspru, că iau de unde nu pun și secer ce nu am semănat. ²³ Atunci de ce nu mi-ai pus banii la bancă? Dacă ai fi făcut-o, i-aș fi luat cu dobândă.» ²⁴ Apoi le-a spus celor care stăteau lângă el: «Luați-i banii și dați-i celui care a câștigat zece pungi de bani.» ²⁵ Ei i-au răspuns: «Stăpâne, acela are deja zece pungi de bani!» ²⁶ Stăpânul a spus: «Vă spun că acela care folosește ceea ce are va primi mai mult; dar de la acela care nu folosește ceea ce are va fi luat și ce are. ²⁷ Și unde sunt

[†] SUMĂ DE BANI lit. mină; echivalentul salariului pe trei luni al unui lucrător.

dușmanii mei, care nu vroiau să domnesc peste ei? Aduceți-i aici și omorâți-i în fața mea!»“

Intrarea lui Isus în Ierusalim

(Mt. 21.1-11; Mc. 11.1-11; Ioan 12.12-19)

²⁸ După ce a spus aceste lucruri, Isus și-a continuat drumul spre Ierusalim. ²⁹ El a ajuns aproape de Betfaghe și Betania, la muntele numit Muntele Măslinilor. Atunci a trimis doi dintre ucenicii Lui, spunându-le:

³⁰ „Să mergeți în satul dinaintea voastră. Când veți intra în el, veți găsi un măgăruș care nu a fost încălecat vreodată. Dezlegați-l și aduceți-l aici! ³¹ Și dacă vă întreabă cineva de ce îl dezlegați, să răspundeți: «Domnul are nevoie de el!»“

³² Ucenicii s-au dus și au găsit totul așa cum le spusese Isus. ³³ În timp ce dezlegau măgărușul, stăpânii lui le-au spus: „De ce dezlegați măgărușul?“

³⁴ Ei au răspuns: „Domnul are nevoie de el!“ ³⁵ Și l-au adus la Isus. Ucenicii și-au pus apoi hainele pe spatele măgărușului și l-au suit pe Isus deasupra. ³⁶ În timp ce El mergea, oamenii își așterneau hainele pe drum înaintea lui Isus.

³⁷ Isus Se apropia de Ierusalim. Când se afla pe panta Muntelui Măslinilor, toată mulțimea ucenicilor a început să-L laude pe Dumnezeu cu voce tare. Ei erau plini de bucurie și Îl lăudau pe Dumnezeu pentru toate minunile pe care le văzuseră.

³⁸ Ei spuneau: „Bindecuvântat este Împăratul care vine în Numele Domnului! Pace în ceruri și slavă lui Dumnezeu!“ ³⁹ Unii dintre fariseii din mulțime l-au spus lui Isus: „Învățătorule, spune ucenicilor Tăi să nu mai zică aceste lucruri!“

⁴⁰ Isus a răspuns: „Vă spun că aceste lucruri trebuie spuse. Dacă ucenicii Mei nu le-ar spune, pietrele le-ar striga.“

Isus plânge pentru Ierusalim

⁴¹ Când s-a apropiat Isus de Ierusalim, a văzut cetatea și a plâns pentru ea. ⁴² El a spus: „Ierusalime, Mi-ai dori să știi astăzi ce ți-ar aduce pace; dar acest lucru îți este ascuns. ⁴³ Va veni o vreme când dușmanii tăi vor construi un zid în jurul tău ca să te atace. Ei te vor înconjura și te vor apăsa din toate părțile. ⁴⁴ Te vor zdrobi, pe tine și pe oamenii tăi. Ei nu vor lăsa în clădirile tale piatră peste piatră, pentru că nu ai știut timpul venirii lui Dumnezeu pentru mântuirea ta.“

Isus în Templu

(Mt. 21.12-17; Mc. 11.15-19; Ioan 2.13-22)

⁴⁵ Isus a intrat în Templu. El a început să-i scoată afară pe cei care vindeau acolo. ⁴⁶ El le-a spus: „În Scripturi, este scris: «Casa Mea va fi o casă de rugăciune!» † Dar voi ați făcut din ea o ascunzătoare de tâlhari!“ ††

† Citat din Is. 56.7. †† Citat din Ier. 7.11.

⁴⁷ Isus îi învăța pe oameni în Templu în fiecare zi. Conducătorii preoților, învățătorii Legii și oamenii de frunte ai poporului încercau să găsească o cale de a-L omorî. ⁴⁸ Dar ei nu știau cum L-ar putea omorî, pentru că oamenii erau foarte atenți la ce spunea Isus.

Autoritatea lui Isus

(Mt. 21.23-27; Mc. 11.27-33)

20 Odată Isus se afla în Templu unde îi învăța pe oameni și le spunea Vestea Bună. Conducătorii preoților și învățătorii Legii, împreună cu bătrânii conducători iudei au venit la El. ² Ei l-au spus: „Spune-ne cu ce autoritate faci aceste lucruri! Și cine Ți-a dat această autoritate?“

³ Isus le-a răspuns: „Vă voi pune și eu o întrebare. Răspundeți-Mi: ⁴ botezul cu care boteza Ioan era de la Dumnezeu sau de la oameni?“

⁵ Preoții, învățătorii Legii și conducătorii iudei au discutat între ei și au spus: „Dacă răspundem: «De la Dumnezeu», Isus va spune: «De ce nu l-ați crezut?»

⁶ Dar dacă răspundem: «De la oameni», oamenii ne vor omorî cu pietre, pentru că ei sunt siguri că Ioan a fost un profet.“ ⁷ Așa că ei au răspuns că nu știu de unde era botezul lui Ioan.

⁸ Atunci Isus le-a spus: „Nici Eu nu vă voi spune cu ce autoritate fac aceste lucruri.“

Pilda viticultorilor

(Mt. 21.33-46; Mc. 12.1-12)

⁹ Apoi Isus a început să spună oamenilor această pildă: „Un om a plantat o vie. El a dat-o în arendă unor viticultori și a plecat din țară pentru mult timp. ¹⁰ Când a venit timpul pentru strânsul strugurilor, omul a trimis un slujitor la viticultori ca să ia din rodul viei. Dar arendașii l-au bătut pe slujitor și l-au trimis înapoi fără nimic. ¹¹ Atunci omul a trimis un alt slujitor. Dar ei l-au bătut și pe acesta, s-au purtat urât cu el și l-au trimis înapoi fără nimic. ¹² Omul a continuat și a trimis un al treilea slujitor. Dar viticultorii l-au rănit și pe el și l-au trimis înapoi fără nimic. ¹³ Atunci proprietarul viei a spus: «Ce să fac? Îl voi trimite chiar pe fiul meu iubit. Poate vor avea respect pentru el.» ¹⁴ Dar când viticultorii l-au văzut pe fiu, au vorbit între ei și au spus: «El este moștenitorul viei. Să-l omorâm și atunci moștenirea va fi a noastră!» ¹⁵ Și l-au scos pe fiu afară din vie și l-au omorât.

Ce va face acum proprietarul viei? ¹⁶ Va veni și îi va omorî pe acei viticultori și va încredința via altora.“

Când au auzit oamenii această istorisire, au spus: „Să nu se întâmple una ca asta!“ ¹⁷ Dar Isus s-a uitat la ei și a spus: „Atunci care este înțelesul acestui verset din Scripturi:

«Piatra care a fost refuzată de zidari a ajuns să fie pusă în capul unghiului?»

¹⁸ Oricine va cădea pe piatra aceasta va fi rupt în bucăți. Și acela peste care va cădea ea va fi zdrobit!”

¹⁹ Învățătorii Legii și conducătorii preoților încercau să găsească o cale de a-L aresta pe Isus chiar atunci, dar se temeau de oameni. Ei căutau să-L prindă pe Isus pentru că știau că spusese pilda aceasta împotriva lor.

Taxa pentru Cezar

(Mt. 22.15-22; Mc. 12.13-17)

²⁰ Deci Îl urmăreau cu atenție. Ei au trimis niște iscoade, oameni care se prefăceau a fi sinceri, pentru a-L prinde pe Isus spunând ceva greșit. Atunci ei ar fi putut să-L dea pe mâna guvernatorului, care avea putere și autoritate. ²¹ Acești oameni L-au întrebat: „Învățătorule, știm că ce spui și ce ne înveți este adevărat. Știm că-i tratezi la fel pe toți oamenii și că-i înveți adevărul despre calea lui Dumnezeu. ²² Este bine să plătim taxe Cezarului sau nu?”

²³ Isus a înțeles intențiile lor rele. Și le-a răspuns: ²⁴ „Arătați-Mi o monedă de argint. A cui față și al cui nume sunt pe monedă?”

„Ale Cezarului”, au răspuns ei.

²⁵ Atunci Isus le-a spus: „Dați Cezarului ce este al Cezarului și dați-I lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu.”

²⁶ Ei au fost uimiți de răspunsul înțelept al lui Isus și au tăcut. Ei nu au putut să-L prindă pe Isus spunând ceva greșit în public.

Despre înviere

(Mt. 22.23-33; Mc. 12.18-27)

²⁷ Câțiva dintre saduchei au venit la Isus (saduchei nu cred că există înviere). Ei L-au întrebat: ²⁸ „Învățătorule, Moise ne-a scris în Lege o poruncă: dacă un bărbat însurat, dar care nu a avut copii, moare, fratele lui trebuie să se însoare cu soția acestuia și să aibă copii pentru fratele său mort. ²⁹ Au fost cândva șapte frați. Primul s-a căsătorit și a murit fără să aibă copii.

³⁰ Atunci cel de-al doilea s-a căsătorit cu văduva, dar a murit fără să aibă copii. ³¹ Apoi cel de-al treilea frate s-a căsătorit cu ea, dar a murit și el. La fel s-a întâmplat cu toți cei șapte frați. Ei au murit fără să aibă copii.

³² În cele din urmă, a murit și femeia. ³³ Dacă a fost măritată cu toți șapte, a cui soție va fi ea la înviere?”

³⁴ Atunci Isus le-a spus: „Oamenii de azi se însoară și se mărită. ³⁵ Însă cei care vor fi considerați demni de a lua parte la învierea dintre cei morți și să trăiască în veacul următor nu se vor însura, nici nu se vor mărita; ³⁶ și nu vor mai putea muri, pentru că vor fi ca îngerii. Ei sunt fii ai lui Dumnezeu pentru că au fost înviați.

³⁷ Chiar Moise a arătat că morții învie. Când a scris despre rugul aprins †, el a spus că Domnul este «Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeuul lui Isaac și Dumnezeuul lui Iacov.» ³⁸ Dumnezeu nu este Dumnezeuul celor morți, ci

† DACĂ ... MORT. *Vezi Dt. 25.5, 6.* †† RUGUL APRINS *Vezi Ex. 3.1-12.*

este Dumnezeuul celor vii, căci pentru El ei sunt în viață.”

³⁹ Câțiva dintre învățătorii Legii au spus: „Învățătorule, bine ai spus!” ⁴⁰ Și nimeni nu îndrăznește să-I mai pună vreo întrebare.

Al cui fiu este Cristosul

(Mt. 22.41-46; Mc. 12.35-37)

⁴¹ Dar Isus le-a spus: „De ce spun oamenii că Cristos este fiul lui David? ⁴² Căci însuși David, în cartea Psalmilor, spune:

«Domnul a spus Domnului meu:

Stai la dreapta Mea

⁴³ până îmi voi pune pe dușmanii Tăi la picioarele Tale.»

Psalmul 110.1

⁴⁴ Deci David Îl numește «Domn». Atunci cum poate Cristos să fie fiul lui David?”

Învățătorii Legii

(Mt. 23.1-36; Mc. 12.38-40; Lc. 11.37-54)

⁴⁵ Toți oamenii Îl ascultau pe Isus. El a spus ucenicilor: ⁴⁶ „Feriți-vă de învățătorii Legii, cărora le place să umble îmbrăcați în haine lungi și le place ca oamenii să le arate respect în piețe. Lor le place să primească locurile cele mai importante în sinagogi și locurile de cinste la petreceri. ⁴⁷ Dar ei le înșală pe văduve și le fură casele și spun rugăciuni lungi doar de ochii lumii. Acești oameni vor primi cea mai grea pedeapsă.”

Văduva săracă

(Mc. 12.41-44)

21 Isus și-a ridicat privirea și a văzut oameni bogați punându-și darurile în cutia pentru daruri a Templului. ² Apoi a văzut o văduvă săracă punând în cutie doi bănuți de aramă. ³ Atunci Isus a spus: „Vă spun adevărul: această văduvă săracă a pus în cutie mai mult decât toți ceilalți oameni. ⁴ Toți acești oameni au dat din ce aveau în plus. Dar ea a dat tot ce îi mai rămăsese ca să trăiască.”

Distrugerea Templului

(Mt. 24.1-14; Mc. 13.1-13)

⁵ Câțiva dintre ucenici vorbeau despre Templu. Ei spuneau că era frumos decorat cu pietre scumpe și cu daruri oferite lui Dumnezeu. Isus a spus:

⁶ „Va veni ziua când ceea ce vedeți va fi dărâmat; nu va mai rămâne piatră peste piatră.”

⁷ Ucenicii L-au întrebat: „Învățătorule, când se vor întâmpla aceste lucruri? Și care este semnul care va arăta că aceste lucruri se vor întâmpla?”

⁸ Isus a spus: „Aveți grijă să nu fiți înșelați. Mulți vor veni folosind Numele Meu. Ei vor spune: «Eu sunt Cristos» și vor spune: «A venit timpul.» Dar să nu îi urmați! ⁹ Când veți auzi de războaie și revolte, să nu vă temeți. Mai întâi trebuie să aibă loc acestea. Sfârșitul va veni mai târziu.”

¹⁰ Apoi El le-a mai spus: „Popoare vor lupta împotriva altor popoare și împărății vor lupta împotriva altor împărății. ¹¹ În anumite locuri vor fi mari cutremure de pământ, foamete sau alte nenorociri. Se vor întâmpla lucruri înfricoșătoare și semne vor veni din ceruri.

¹² Dar înainte ca aceste lucruri să se întâmple, oamenii vă vor aresta și vă vor persecuta. Vă vor judeca în sinagogi și vă vor trimite în închisori. Din cauza Mea veți fi duși înaintea împăraților și guvernatorilor. ¹³ Dar toate acestea vă vor da posibilitatea de a vorbi oamenilor despre Mine. ¹⁴ Înțelegeți acest lucru: să nu vă faceți griji mai dinainte cu privire la ce veți spune în apărarea voastră. ¹⁵ Eu vă voi da înțelepciune pentru a spune lucruri în fața cărora dușmanii voștri nu vor putea rezista sau la care nu vor putea răspunde. ¹⁶ Până și părinții voștri, frații, rudele și prietenii voștri se vor întoarce împotriva voastră și vor omorî pe unii dintre voi. ¹⁷ Toți oamenii vă vor urî pentru că Mă urmați. ¹⁸ Dar nici măcar un fir de păr din capul vostru nu se va pierde. ¹⁹ Dacă veți continua să rămâneți puternici în credința voastră, vă veți salva viețile.

Distrugerea Ierusalimului

(Mt. 24.15-21; Mc. 13.14-19)

²⁰ Când veți vedea Ierusalimul înconjurat de armate, veți ști că se apropie timpul să fie distrus. ²¹ Atunci cei ce se vor afla în Iudeea să fugă în munți. Oamenii care se vor afla în Ierusalim vor trebui să iasă repede. Iar cei ce vor fi afară din cetate, să nu intre. ²² Căci acelea vor fi zilele în care Dumnezeu va pedepsi poporul Său pentru a se împlini tot ceea ce a fost scris. ²³ Vai de femeile care vor fi însărcinate și de cele care alăptează! Fiindcă peste acest ținut vor veni vremuri grele și mânia lui Dumnezeu se va abate asupra acestui popor. ²⁴ Unii oameni vor fi omorâți de sabie, alții vor fi luați prizonieri și duși în toate celelalte țări. Ierusalimul va fi călcat în picioare de neevrei, până când va trece vremea lor.

Nu vă temeți

(Mt. 24.29-31; Mc. 13.24-27)

²⁵ Vor fi semne în soare, în lună și în stele. Pe pământ oamenii vor fi neliniștiți. Mările se vor tulbura și vor urla, iar oamenii nu vor ști de ce. ²⁶ Oamenii vor leșina de frică în așteptarea celor ce se vor abate asupra lumii; căci puterile cerului se vor clătina. ²⁷ Apoi oamenii îl vor vedea pe Fiul omului venind pe un nor cu putere și cu mare slavă. ²⁸ Când vor începe să se întâmple aceste lucruri, ridicați-vă în picioare și priviți în sus. Bucurați-vă, căci eliberarea voastră se apropie.”

Cuvintele lui Isus vor rămâne pentru totdeauna

(Mt. 24.32-35; Mc. 13.28-31)

²⁹ Apoi Isus a spus această pildă: „Uitați-vă la smochin și la toți ceilalți copaci. ³⁰ Când le dau frunzele,

știți că vara este aproape. ³¹ În același fel, când veți vedea aceste lucruri întâmplându-se, veți ști că Împărăția lui Dumnezeu este aproape.

³² Vă spun adevărul: unii oameni din această generație vor fi încă în viață când se vor întâmpla toate aceste lucruri. ³³ Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece niciodată.

Vegheați tot timpul

³⁴ Fiți atenți să nu vă lăsați inimile împovărate de un dezmăț de mâncare și băutură și de îngrijorările acestei vieți. Căci dacă veți face astfel, când va veni ziua aceea, vă va găsi nepregătiți. ³⁵ Ziua aceea va veni ca o cursă peste toți cei care trăiesc pe fața pământului. ³⁶ Vegheați tot timpul și rugați-vă să puteți scăpa nevătămați din toate aceste lucruri care vor veni. Și rugați-vă să puteți sta în picioare înaintea Fiului omului.”

³⁷ În timpul zilei, Isus îi învăța pe oameni în Templu, dar seara pleca din cetate și petrecea noaptea pe Muntele Măslinilor. ³⁸ Toți oamenii se trezeau de dimineață și se duceau la Templu să-L asculte pe Isus.

Sfat împotriva lui Isus

(Mt. 26.1-5, 14-16; Mc. 14.1-2, 10-11; Ioan 11.45-53)

22 Se apropia timpul pentru Sărbătoarea Pâinilor Nedospite, numită Paște. ² Conducătorii preoților și învățătorii Legii căutau o cale de a-L ucide pe Isus, dar se temeau de oameni.

Planul lui Iuda

(Mt. 26.14-16; Mc. 14.10-11)

³ Unul dintre cei doisprezece apostoli se numea Iuda, zis și Iscarioteanul. Satan a intrat în inima lui. ⁴ Iuda s-a dus și s-a înțeles cu preoții cei mai importanți și cu soldații care păzeau Templul asupra modului în care să-L dea pe Isus în mâinile lor. ⁵ Aceștia s-au bucurat și i-au promis bani. ⁶ Iuda a fost de acord și a început să caute un prilej, când mulțimea de oameni nu era cu ei, ca să-L predea pe Isus preoților.

Sărbătorirea Paștelui

(Mt. 26.17-25; Mc. 14.12-21; Ioan 13.21-30)

⁷ A venit ziua Sărbătorii Pâinilor Nedospite. Aceasta era ziua când iudeii aduceau jertfă miei de Paște. ⁸ Isus le-a spus lui Petru și lui Ioan: „Duceți-vă și pregătiți masa de Paște pentru noi, ca să mâncăm împreună.”

⁹ Ei L-au întreat: „Unde vrei să o pregătim?”

Isus le-a răspuns: ¹⁰ „Când veți intra în cetate, veți vedea un om ducând un ulcior cu apă. Mergeți după el și intrați în casa în care va intra el. ¹¹ Să spuneți stăpânului casei: «Învățătorul te întreabă: 'Unde este camera în care putem mânca Paștele Eu și ucenicii Mei?'» ¹² El vă va arăta o cameră mare, mobilată, la etaj. Acolo să faceți pregătirile.”

¹³ Petru și Ioan au plecat și au găsit totul așa cum le spusese Isus. Și au pregătit masa de Paște.

Cina Domnului

(Mt. 26.26-30; Mc. 14.22-26; 1 Cor. 11.23-25)

¹⁴ Când a venit timpul, Isus și apostolii s-au așezat la masă. ¹⁵ Și El le-a spus: „Mi-am dorit foarte mult să mănânc acest Paște împreună cu voi înainte de a muri.

¹⁶ Vă spun că nu voi mai mânca un alt Paște până când nu va fi împlinit adevăratul său înțeles în Împărăția lui Dumnezeu.”

¹⁷ Apoi Isus a luat un pahar cu vin, I-a mulțumit lui Dumnezeu și a spus: „Luați acest pahar și împărțiți-l între voi. ¹⁸ Pentru că vă spun că nu voi mai bea vin până la venirea Împărăției lui Dumnezeu.”

¹⁹ Apoi a luat o pâine și I-a mulțumit lui Dumnezeu pentru ea. Isus a rupt-o și a dat-o ucenicilor, spunând: „Acesta este trupul Meu pe care îl dau pentru voi. Să faceți același lucru pentru a vă aminti de Mine.” ²⁰ Tot așa, după ce au mâncat, a luat paharul și a spus: „Acest vin reprezintă noul legământ în sângele Meu, care este vărsat pentru voi. †

Descoperirea trădătorului

²¹ Dar iată, mâna celui ce Mă va trăda este alături de a Mea pe masă. ²² Fiul omului va merge la moarte, așa cum a plănit Dumnezeu. Dar vai de omul care Îl va trăda!”

²³ Atunci apostolii au început să se întrebe între ei: „Care dintre noi va face așa ceva?”

Cine este cel mai important

²⁴ Apoi apostolii au început să se certe, încercând să afle care dintre ei avea să fie considerat cel mai important. ²⁵ Dar Isus le-a spus: „Regii din lume domnesc peste oameni, iar cei care au autoritate asupra oamenilor sunt numiți «binefăcători». ²⁶ Dar voi nu trebuie să fiți astfel. Cel mai important dintre voi ar trebui să fie ca cel mai mic, iar cel ce este conducător să fie asemenea unui slujitor. ²⁷ Cine este mai important: cel ce stă la masă sau cel ce slujește? Nu este cel ce stă la masă? Dar printre voi Eu sunt cel ce slujește.

²⁸ Voi sunteți aceia care ați stat alături de Mine în timpul necazurilor Mele. ²⁹ Tatăl Meu Mi-a dat o împărăție, iar Eu vă dau vouă autoritatea să domniți alături de Mine. ³⁰ Astfel, veți putea să mâncați și să beți la masa Mea, în Împărăția Mea. Veți sta pe tronuri și veți judeca cele douăsprezece seminții ale lui Israel.”

Nu vă pierdeți credința!

(Mt. 26.31-35; Mc. 14.27-31; Ioan 13.36-38)

³¹ Isus a mai zis: „Simone, Simone, ascultă! Satan a cerut să vă pună la încercare așa cum este cernut

† *VERSETUL 20 unele manuscrise grecești nu au ultima parte a versetului 19 și nici versetul 20.*

grâu. ³² Dar Eu M-am rugat pentru tine, Simone, ca să nu-ți pierzi credința și, după ce te vei întoarce la Mine, să-i întărești pe frații tăi.”

³³ Dar Petru I-a răspuns: „Doamne, sunt gata să fiu închis cu Tine. Sunt gata chiar să mor cu Tine.”

³⁴ Dar Isus i-a spus: „Petre, înainte de a cânta cocoșul mâine dimineață, vei spune de trei ori că nu Mă cunoști.”

Pregătirea pentru vreme de necaz

³⁵ Atunci Isus le-a spus ucenicilor Lui: „Atunci când v-am trimis fără bani, fără traistă și fără încălțăminte, v-a lipsit ceva?”

„Nu ne-a lipsit nimic”, au răspuns ei.

³⁶ Isus le-a spus: „Acum, dacă aveți bani sau o traistă, luați-le cu voi. Și cine nu are sabie, să-și vândă haina și să-și cumpere o sabie. ³⁷ A venit timpul să se împlinească ce spune Scriptura despre Mine:

«A fost considerat ca un nelegiuit.»

Isaia 53.12

Da, această profeție este gata să se împlinească.”

³⁸ Ucenicii I-au spus: „Doamne, iată, aici sunt două săbii!” Isus le-a spus: „E de-ajuns.”

Rugăciunea de pe munte

(Mt. 26.36-46; Mc. 14.32-42)

³⁹ Apoi Isus a plecat și S-a dus la Muntele Măslinilor, cum făcea de obicei. Ucenicii Lui L-au urmat. ⁴⁰ Când a ajuns acolo, Isus le-a spus: „Rugați-vă să nu fiți ispitiți.”

⁴¹ Apoi Isus S-a depărtat de ei la o aruncătură de băț, a îngenuncheat și S-a rugat astfel: ⁴² „Tată, dacă vrei, îndepărtează de la Mine acest pahar! Totuși, făcă-se voia Ta, nu a Mea!” ⁴³ Atunci a apărut un înger din cer, ca să-L întărească. ⁴⁴ Isus suferea foarte tare în sufletul Său. Și S-a rugat cu mai multă putere. Sudoarea Lui cădea pe pământ asemenea picăturilor de sânge.

†⁴⁵ Când a terminat rugăciunea, Isus S-a ridicat și S-a dus la ucenicii Lui. I-a găsit adormiți, pentru că tristețea îi doborâse ⁴⁶ și le-a spus: „De ce dormiți? Sculați-vă și rugați-vă să nu fiți ispitiți.”

Prinderea lui Isus

(Mt. 26.47-56; Mc. 14.43-50; Ioan 18.3-11)

⁴⁷ În timp ce vorbea Isus, a apărut un grup de oameni. Iuda, unul dintre cei doisprezece apostoli, îi conducea. El s-a apropiat de Isus pentru a-L săruta.

⁴⁸ Isus i-a spus: „Iuda, cu un sărut Îl trădezi pe Fiul omului?” ⁴⁹ Ucenicii lui Isus care erau acolo și și-au dat seama ce urma să se întâmple, I-au spus: „Doamne, să ne scoatem săbiile?” ⁵⁰ Și unul dintre ei a scos sabia și a tăiat urechea dreaptă a slujitorului marelui preot.

⁵¹ Dar Isus a spus: „Oprțiți-vă! Destul!” Apoi a atins urechea slujitorului și l-a vindecat.

†† *VERSETUL 44 unele manuscrise nu au versetele 43 și 44.*

⁵² După aceea, le-a spus conducătorilor preoților, comandanților gărzilor de la Templu și bătrânilor poporului, adică celor care veniseră să-L aresteze: „De ce ați venit aici cu săbii și cu ciomege, ca pentru a prinde un tâlhar?” ⁵³ Am fost cu voi în Templu în fiecare zi. De ce nu ați încercat să Mă arestați acolo? Dar acesta este ceasul vostru, vremea când întunericul domnește.”

Negarea lui Petru

(Mt. 26.57-58, 69-75; Mc. 14.53-54, 66-72; Ioan 18.12-18, 25-27)

⁵⁴ Ei L-au arestat pe Isus și L-au adus în casa marelui preot. Petru i-a urmat de la distanță. ⁵⁵ Soldații au aprins un foc în mijlocul curții și s-au așezat în jurul lui. Petru s-a așezat printre ei. ⁵⁶ O slujnică l-a văzut stând acolo, în lumina focului. S-a uitat la el cu atenție și a spus: „Și omul acesta era cu El.”

⁵⁷ Dar Petru a negat: „Nu-L cunosc, femeie!” ⁵⁸ Puțin mai târziu, altcineva l-a văzut pe Petru și a spus: „Și tu ești unul dintre ei!”

Dar Petru a răspuns: „Nu, nu sunt!”

⁵⁹ După aproape o oră, un alt om a spus: „Știu sigur că acest om a fost cu El, căci este din Galileea.”

⁶⁰ Dar Petru a spus: „Nu știu despre ce vorbești!”

Chiar atunci, când Petru încă mai vorbea, a cântat un cocoș. ⁶¹ Domnul S-a întors și S-a uitat la Petru. Atunci Petru și-a amintit ce îi spusese Domnul: „Înainte de a cânta cocoșul mâine dimineată, vei spune de trei ori că nu Mă cunoști.” ⁶² Atunci Petru a ieșit afară și a plâns cu amar.

Batjocorirea lui Isus

(Mt. 26.67-68; Mc. 14.65)

⁶³ Bărbații care Îl păzeau pe Isus au început să-și bată joc de El și să-L lovească. ⁶⁴ Ei L-au legat la ochi, apoi L-au lovit, zicând: „Ești profet! Spune-ne: cine Te-a lovit?” ⁶⁵ Și I-au spus multe alte lucruri ca să-L insulte.

Isus înaintea Sinedriului

(Mt. 26.59-66; Mc. 14.55-64; Ioan 18.19-24)

⁶⁶ A doua zi dimineată, a avut loc o întâlnire a bătrânilor, a conducătorilor preoților și a învățătorilor Legii. Ei L-au condus pe Isus la Consiliul lor, ⁶⁷ zicând: „Dacă Tu ești Cristosul, spune-ne.”

Isus le-a răspuns: „Dacă vă voi spune că Eu sunt Cristos, nu Mă veți crede. ⁶⁸ Și dacă Eu vă voi pune întrebări, nu-Mi veți răspunde. ⁶⁹ Dar de acum înainte Fiul omului va sta la dreapta lui Dumnezeu Cel Atotputernic.”

⁷⁰ Ei toți au spus: „Deci ești Fiul lui Dumnezeu?” Isus le-a răspuns: „Aveți dreptate când spuneți că sunt Fiul Lui.”

⁷¹ Atunci ei au spus: „Ce altă mărturie ne mai trebuie? L-am auzit noi înșine, spunând-o cu gura Lui.”

Isus înaintea lui Pilat

(Mt. 27.1-2, 11-14; Mc. 15.1-5; Ioan 18.28-38)

23 Apoi tot grupul s-a ridicat și L-au dus pe Isus la Pilat. ² Ei au început să-L acuze pe Isus, zicând: „L-am găsit pe acest om vinovat pentru că îndrumă greșit poporul nostru. El spune să nu plătim taxe Cezarului și pretinde că El este Cristos, un împărat.”

³ Pilat L-a întrebat: „Ești Tu Împăratul iudeilor?” „Da”, i-a răspuns Isus, „sunt.”

⁴ Atunci Pilat a spus marelui preot și mulțimii de oameni: „Nu găsesc nici un motiv să-L condamnez pe acest om.”

⁵ Dar ei insistau: „Cu învățătura Lui întărită poporul din toată Iudeea. A început în Galileea și a ajuns până aici.”

Isus înaintea lui Irod

⁶ Când a auzit Pilat de Galileea, a întrebat dacă Isus era galilean. ⁷ Astfel Pilat a aflat că Isus era sub autoritatea lui Irod. Irod se afla în zilele acelea în Ierusalim, așa că Pilat L-a trimis pe Isus la el. ⁸ Irod s-a bucurat foarte mult când L-a văzut pe Isus, pentru că de mult dorea să-L vadă. Irod auzise de El și spera să-L vadă făcând vreoa minune. ⁹ I-a pus multe întrebări, dar Isus nu i-a răspuns nimic. ¹⁰ Conducătorii preoților și învățătorii Legii stăteau acolo și Îl acuzau cu vehemență. ¹¹ Irod și soldații săi se purtau și ei cu dispreț și își băteau joc de El. Ei L-au îmbrăcat pe Isus cu o haină împărătească și L-au trimis înapoi la Pilat. ¹² Irod și Pilat s-au împrietenit în acea zi. Ei erau dușmani înainte ca acestea să se întâmple.

Condamnarea lui Isus

(Mt. 27.15-26; Mc. 15.6-15; Ioan 18.39-19.16)

¹³ Pilat i-a adunat pe preoții cei mai importanți, pe conducătorii iudei și pe alți oameni. ¹⁴ El le-a spus: „L-ați adus pe acest om la mine, spunând că-i îndrumă greșit pe oameni. L-am cercetat aici, înaintea voastră și nu L-am găsit vinovat de lucrurile de care Îl acuzați.

¹⁵ Nici Irod nu L-a găsit vinovat, căci L-a trimis înapoi la noi. După cum vedeți, nu a făcut nimic pentru a fi pasibil de moarte. ¹⁶ Așa că voi pune să fie biciuit, apoi Îl voi lăsa să plece.” ¹⁷ †

¹⁸ Dar toți oamenii au strigat: „Ucide-L pe omul acesta! Eliberează-l pe Baraba!” ¹⁹ (Baraba fusese închis pentru că pornise o răscoală în cetate și făcuse o crimă.)

²⁰ Pilat vroia să-L elibereze pe Isus, așa că le-a spus din nou oamenilor că-I va da drumul. ²¹ Dar ei au strigat din nou: „Răstignește-L, răstignește-L!”

²² Pentru a treia oară, Pilat a spus: „De ce? Ce rău a făcut acest om? Nu am găsit nici un motiv pentru a-L

† *VERSETUL 17 unele manuscrise adaugă versetul 17: „La fiecare sărbătoare de Paște, Pilat trebuia să elibereze un prizonier (la cererea poporului).”*

condamna la moarte. Așa că voi pune să fie biciuit și apoi Îi voi da drumul.”

²³ Dar oamenii au strigat în continuare, cerând ca Isus să fie răstignit. Și au strigat atât de tare încât ²⁴ Pilat a hotărât să le împlinească cererea. ²⁵ El l-a eliberat pe omul care fusese aruncat în închisoare pentru că pornise o răscoală și făcuse o crimă. Iar pe Isus, Pilat l-a dat să fie omorât. Așa ceruse mulțimea.

Răstignirea lui Isus

(Mt. 27.32-44; Mc. 15.21-32; Ioan 19.17-27)

²⁶ Soldații L-au luat pe Isus și-L duceau să-L răstignească. Un om se întorcea de la câmp. Numele lui era Simon și era din Cirena. Soldații l-au prins pe Simon și l-au obligat să ducă în spinare crucea lui Isus și să meargă după El.

²⁷ O mare mulțime de oameni Îl urma. Câteva femei plângeau și Îl jeleau. ²⁸ Isus S-a întors spre ele și le-a spus: „Femei din Ierusalim, nu plângeți pentru Mine, ci plângeți pentru voi și pentru copiii voștri. ²⁹ Vor veni vremuri când oamenii vor spune: «Binecuvântate sunt femeile care nu pot avea copii, femeile care nu au născut și nu au alăptat.» ³⁰ Apoi ei vor spune munților: «Cădeți peste noi!» și vor spune dealurilor: «Acoperiți-ne!» ³¹ Dacă așa se va întâmpla cu cineva care este bun, ce se va întâmpla cu cei vinovați? ††

³² Împreună cu Isus erau duși să fie omorâți și doi tâlhari. ³³ Când au ajuns la locul numit „Craniu”, i-au răstignit acolo pe Isus și pe cei doi tâlhari. Pe unul l-au pus la dreapta Lui, iar pe celălalt la stânga. ³⁴ Atunci Isus a spus: „Tată, iartă-i pe acești oameni! Ei nu știu ce fac.”

Soldații au dat cu zarurile pentru a hotărî cum să împartă între ei hainele lui Isus. ³⁵ Oamenii stăteau acolo și priveau, iar conducătorii își băteau joc de El. Ei spuneau: „I-a salvat pe alții; dacă El este Cristosul, Alesul lui Dumnezeu, să Se salveze și pe Sine Însuși!”

³⁶ Și soldații își băteau joc de El. Ei s-au apropiat, I-au dat să bea oțet ³⁷ și au spus: „Dacă ești Împăratul iudeilor, atunci salvează-Te pe Tine Însuși!” ³⁸ Deasupra crucii erau scrise aceste cuvinte: „**ACESTA ESTE ÎMPĂRĂTUL IUDEILOR.**”

³⁹ Unul dintre tâlharii atârnați alături de El Îl insulta. El spunea: „Nu ești Tu Cristosul? Salvează-Te pe Tine Însuși și salvează-ne și pe noi!”

⁴⁰ Dar celălalt tâlhar l-a certat și i-a spus: „Nu te temi de Dumnezeu? Toți trei urmează să murim. ⁴¹ Doar că noi merităm să murim pentru ceea ce am făcut. Dar acest om nu a făcut nimic rău.” ⁴² Apoi el a spus: „Isuse, amintește-Ți de mine când vei veni în Împărăția Ta!”

⁴³ Isus i-a răspuns: „Îți spun adevărul: astăzi vei fi cu Mine în Paradis.”

† Citat din Osea 10.8. †† „DACĂ AȘA ... VINOVAȚI?” lit. „Dacă i se fac asemenea lucruri pomului verde, ce se va întâmpla cu cel uscat?”

Moartea lui Isus

(Mt. 27.45-56; Mc. 15.33-41; Ioan 19.28-30)

⁴⁴ Era amiază când s-a lăsat întunericul peste tot ținutul. A fost întuneric până la ora trei ⁴⁵ și soarele nu s-a văzut deloc. Perdeaua din Templu s-a rupt în două.

⁴⁶ Isus a strigat tare: „Tată, în mâinile Tale Îmi încredințez duhul!” Și după ce a spus aceste cuvinte, Și-a dat duhul.

⁴⁷ Când centurionul care stătea acolo a văzut ce se întâmplase, L-a lăudat pe Dumnezeu și a spus: „Cu siguranță acesta a fost un om drept!”

⁴⁸ Mulți oameni s-au strâns să vadă acest lucru. Când au văzut cele întâmplase, ei au fost foarte îndurerăți și au plecat bătându-se în piept. ⁴⁹ Dar toți prietenii Lui stăteau acolo. Cu ei erau și niște femei care Îl urmaseră pe Isus din Galileea. Ei priveau aceste lucruri de la distanță.

Îngroparea lui Isus

(Mt. 27.57-61; Mc. 15.42-47; Ioan 19.38-42)

⁵⁰ Era acolo un om pe nume Iosif, din Arimateea, o cetate din Iudeea. Iosif era un om bun și drept și dorea venirea Împărăției lui Dumnezeu. El era membru al Consiliului evreiesc. Dar el nu a fost de acord cu hotărârea Consiliului de a-L omorî pe Isus. ⁵² Iosif s-a dus la Pilat și a cerut trupul lui Isus. ⁵³ Iosif a coborât trupul lui Isus de pe cruce și l-a înfășurat într-o pânză de in. Apoi l-a pus într-un mormânt săpat în stâncă, în care nu mai fusese depus trupul nimănui. ⁵⁴ Era sfârșitul zilei Pregătirii † și urma să înceapă ziua sabatului.

⁵⁵ Femeile care veniseră cu Isus din Galileea l-au urmat pe Iosif. Ele au văzut mormântul și cum a fost pus înăuntru trupul lui Isus. ⁵⁶ Apoi s-au dus acasă și au pregătit miresme și uleiuri parfumate pentru a unge trupul lui Isus.

În ziua sabatului s-au odihnit, așa cum le poruncea Legea.

Învierea lui Isus

(Mt. 28.1-10; Mc. 16.1-8; Ioan 20.1-10)

24 În prima zi a săptămânii, dis-de-diminează, femeile au venit la mormânt și au adus miresmele pe care le pregătiseră. ² Ele au văzut că piatra care acoperea intrarea în mormânt fusese dată la o parte. ³ Au intrat, dar nu au găsit trupul Domnului Isus. ⁴ În timp ce femeile se întrebau ce se întâmplase, au apărut lângă ele doi bărbați în haine strălucitoare. ⁵ Femeile s-au aplecat cu fața la pământ, pline de frică. Cei doi bărbați le-au spus: „De ce căutați printre morți pe Cel ce este viu? ⁶ Isus nu este aici; a înviat! Amintiți-vă ce v-a spus când mai era încă în Galileea, ⁷ atunci când spuneam că Fiul omului trebuie să fie dat pe mâna oameni-

‡ ZIUA PREGĂTIRII vineri, ziua dinaintea sabatului.

lor păcătoși, să fie răstignit și că a treia zi va învia.”

⁸ Atunci femeile și-au adus aminte de cuvintele lui Isus.

⁹ Ele s-au întors de la mormânt, s-au dus unde erau cei unsprezece și toți ceilalți ucenici și le-au spus tot ce se întâmplase. ¹⁰ Aceste femei erau: Maria Magdalena, Ioana, Maria, mama lui Iacov și alte câteva femei. Ele le-au spus apostolilor ce se întâmplase la mormânt.

¹¹ Apostolilor li se părea că ele vorbeau fără înțeles și nu le-au crezut. ¹² Dar Petru s-a ridicat și a alergat la mormânt. S-a aplecat și s-a uitat înăuntru, însă nu a văzut decât pânza în care fusese înfășurat trupul lui Isus.

Pe drumul spre Emaus

(Mc. 16.12-13)

¹³ În aceeași zi, doi ucenici se duceau într-un sat, numit Emaus, cam la doisprezece kilometri de Ierusalim.

¹⁴ Ei vorbeau despre tot ce se întâmplase. ¹⁵ În timp ce vorbeau unul cu altul, Isus însuși s-a apropiat și a mers alături de ei. ¹⁶ Dar ei nu erau lăsați să-L recunoască. ¹⁷ Isus i-a întrebat: „Despre ce vorbiți cu atâta înflăcărare în timp ce mergeți pe drum?”

Cei doi oameni s-au oprit. Fețele lor erau foarte triste. ¹⁸ Unul dintre ei, pe nume Cleopa, i-a spus: „Trebuie să fii singurul om din Ierusalim care nu știe ce s-a întâmplat aici în zilele acestea.”

¹⁹ Isus i-a întrebat: „Ce s-a întâmplat?”

Ei i-au răspuns: „Vorbeam despre Isus din Nazaret. Prin ce a spus și a făcut, El a arătat, înaintea lui Dumnezeu și a tuturor oamenilor, că a fost un mare profet. ²⁰ Și vorbeam despre cum preoții cei mai importanți și conducătorii noștri L-au dat să fie condamnat la moarte și răstignit. ²¹ Noi speram ca Isus să fie Cel ce va elibera poporul evreu. Or, iată că toate acestea au avut loc acum trei zile. ²² În plus, câteva femei din grupul nostru ne-au spus ceva ce ne-a uluit: azi dimineață, de vreme, s-au dus la mormântul Lui, ²³ dar nu I-au găsit trupul. Ele au venit și ne-au spus că au avut o viziune în care au văzut doi îngeri. Îngerii le-au spus că Isus este viu. ²⁴ Apoi câțiva dintre noi s-au dus la mormânt. Ei au găsit totul așa cum spusese femeile. Dar nu L-au văzut pe Isus.”

²⁵ Atunci Isus le-a spus: „Sunteți niște nepricepuți și cu greu credeți tot ce au spus profeții! ²⁶ Profeții au spus că Cristosul trebuia să sufere aceste lucruri înainte de a intra în slava Sa.” ²⁷ Și Isus a început să le explice tot ce fusese scris despre El în toată Scriptura. El a început cu Moise și apoi le-a vorbit despre ce au scris toți profeții cu privire la El. ²⁸ Ei au ajuns aproape de Emaus, satul unde vroiau să ajungă. Isus s-a prefăcut că vrea să meargă mai departe. ²⁹ Dar ei au insistat: „Rămâi cu noi! Este târziu, este aproape noapte.” Așa că Isus a intrat înăuntru și a rămas cu ei.

³⁰ Când S-a așezat să mănânce cu ei, Isus a luat pâine și i-a mulțumit lui Dumnezeu. Apoi le-a dat-o lor.

³¹ Atunci li s-au deschis ochii și L-au recunoscut, dar Isus a dispărut din fața lor. ³² Ucenicii își spuneau unul altuia: „Cum nu s-a aprins inima în noi când mergeam cu Isus pe drum și El ne vorbea, explicându-ne înțelesul Scripturilor?”

³³ Și chiar atunci s-au ridicat și s-au întors la Ierusalim. Acolo i-au găsit pe cei unsprezece apostoli adunați în același loc și pe alți ucenici care erau împreună cu ei. ³⁴ Apostolii și ceilalți au spus: „Domnul a înviat cu adevărat! El S-a arătat lui Simon.”

³⁵ Atunci cei doi ucenici le-au povestit ce se întâmplase pe drum și le-au spus cum L-au recunoscut pe Isus când a împărțit pâinea.

Isus Se arată ucenicilor

(Mt. 28.16-20; Mc. 16.14-18; Ioan 20.19-23; F.A. 1.6-8)

³⁶ În timp ce povesteau ei aceste lucruri, Isus însuși a apărut între ei și le-a spus: „Pacea să fie cu voi!”

³⁷ Ei au fost uluiți și foarte înspăimântați. Credeau că văd o stafie. ³⁸ Dar Isus le-a spus: „De ce sunteți neliniștiți? Și de ce vă îndoiiți de ce vedeți? ³⁹ Uitați-vă la mâinile și picioarele Mele! Sunt chiar Eu. Atingeți-Mă și vedeți că sunt Eu în carne și oase. O stafie nu are carne și oase.”

⁴⁰ Și după ce a spus acestea, Isus le-a arătat mâinile și picioarele. ⁴¹ Apostolii erau atât de bucuroși și de uimiți, încât încă le venea greu să creadă că toate acestea erau adevărate. Isus i-a întrebat: „Aveți aici ceva de mâncare?” ⁴² Ei i-au dat o bucată de pește fript. ⁴³ Isus a luat peștele și l-a mâncat sub privirile lor.

⁴⁴ Apoi le-a spus: „Iată ce vă spuneam, pe când încă eram cu voi: tot ce este scris despre Mine în Legea lui Moise, în cărțile profeților și în Psalmi trebuie să se întâmple.”

⁴⁵ Apoi Isus le-a deschis mințile să înțeleagă Scripturile. ⁴⁶ Și le-a spus: „Scriptura spune că Cristosul va suferi și va învia în a treia zi; ⁴⁷ și că, prin autoritatea lui Isus, li se va spune oamenilor din toate popoarele, începând din Ierusalim, că trebuie să se întoarcă la Dumnezeu și să-și schimbe modul de a gândi și de a trăi, astfel ca păcatele lor să fie iertate. ⁴⁸ Voi sunteți martori ai acestor lucruri. ⁴⁹ Și acum vă voi trimite ceea ce a promis Tatăl Meu. Dar trebuie să rămâneți în Ierusalim până veți fi îmbrăcați cu putere din ceruri.”

Înălțarea la cer a lui Isus

(Mc. 16.19-20; F.A. 1.9-11)

⁵⁰ Apoi Isus i-a condus în afara cetății, până aproape de Betania. El și-a ridicat mâinile și i-a binecuvântat.

⁵¹ În timp ce îi binecuvânta, Isus a fost luat de la ei și a fost înălțat la ceruri. ⁵² Ucenicii i s-au închinat, apoi s-au întors cu mare bucurie la Ierusalim. ⁵³ Ei stăteau tot timpul la Templu și îl laudau pe Dumnezeu.

Ioan

Întruparea Cuvântului

1 La început era Cuvântul †. Cuvântul era cu Dumnezeu și Cuvântul era Dumnezeu. ² Cuvântul era la început cu Dumnezeu. ³ Toate lucrurile au fost făcute prin El și nimic n-a fost făcut fără El. ⁴ În El era viața și viața era lumina oamenilor. ⁵ Lumina luminează în întuneric, însă întunericul nu a biruit-o ††.

⁶ Era un om trimis de Dumnezeu, pe nume Ioan. ⁷ El a venit ca martor, să mărturisească despre Lumină, pentru ca prin el toți oamenii să creadă. ⁸ Nu era el însuși lumina, dar a venit să mărturisească despre Lumină, ⁹ adevărata Lumină, cea care luminează fiecare om, venind în lume.

¹⁰ Cuvântul era în lume, iar lumea a fost făcută prin El. Însă lumea nu L-a cunoscut. ¹¹ A venit la ai Săi și ai Săi nu L-au primit. ¹² Dar tuturor celor ce L-au primit, care au crezut în Numele Său, le-a dat dreptul de a fi copii ai lui Dumnezeu, ¹³ născuți nu pe cale naturală, nici prin hotărârea omului, nici din voia unui bărbat, ci din Dumnezeu.

¹⁴ Cuvântul a devenit om și a trăit printre noi. Și noi I-am văzut slava, ca slavă a singurului Fiul al Tatălui, iar Cuvântul era plin de har și de adevăr. ¹⁵ Ioan a mărturisit despre El: „Acesta este Cel despre care vorbeam când ziceam: «Cel ce vine după mine este mai mare decât mine, căci era înaintea mea.»”

¹⁶ Cu toții am primit din plinătatea Lui de har și de adevăr. Am primit binecuvântare după binecuvântare. ¹⁷ Căci Legea a fost dată prin Moise; harul și adevărul au venit prin Isus Cristos. ¹⁸ Nimeni nu L-a văzut vreodată pe Dumnezeu. Doar singurul Fiul, care este Dumnezeu și care stă lângă Tatăl, L-a făcut cunoscut.

Mărturia lui Ioan Botezătorul

(Mt. 3.1-12; Mc. 1.2-8; Lc. 3.15-17)

¹⁹ Aceasta a fost mărturia lui Ioan. Când iudeii din Ierusalim au trimis preoții și leviții să-l întrebe: „Cine ești?”,

²⁰ el a vorbit deschis, fără să ocolească răspunsul. Și a mărturisit: „Eu nu sunt Cristosul.”

²¹ „Atunci cine ești? Ești Ilie?”, l-au întrebat ei.

Și el le-a răspuns: „Nu sunt.”

„Ești profetul ‡?”

† CUVÂNTUL în greacă: Logos

†† NU A BIRUIT-O
o altă traducere posibilă: „nu a înțeles-o”. ‡ PROFETUL probabil era

„Nu”, a răspuns el.

²² Și ei i-au zis: „Spune-ne cine ești, ca să dăm un răspuns celor care ne-au trimis. Ce zici tu despre tine însuși?”

²³ Ioan le-a răspuns cu cuvintele profetului Isaia:

„Sunt glasul care strigă în pustie:

«Neteziți calea Domnului!»”

Isaia 40.3

²⁴ Acești oameni fuseseră trimiși de farisei. ²⁵ Ei l-au întrebat pe Ioan: „Dacă nu ești nici Cristosul, nici Ilie, nici profetul, atunci de ce botezi?”

²⁶ Ioan le-a răspuns: „Eu botez cu apă, dar printre voi este unul pe care voi nu-L cunoașteți. ²⁷ El este Cel ce vine după mine, iar eu nu sunt vrednic să-I dezleg cureaua sandalei.”

²⁸ Acestea s-au petrecut în Betania, dincolo de Iordan, unde boteza Ioan.

²⁹ A doua zi, Ioan L-a văzut pe Isus venind spre el și a zis: „Iată Mielul lui Dumnezeu ††, care înlătură păcatul lumii! ³⁰ Acesta este Cel despre care am zis: «După mine va veni un om care este mai mare decât mine, căci era înaintea de mine». ³¹ Eu nu-L cunoașteam, dar am venit botezând cu apă, pentru ca El să fie cunoscut de Israel.”

³² Atunci Ioan a mărturisit: „Am văzut Duhul coborând din cer ca un porumbel și rămânând peste El. ³³ Eu nu-L cunoașteam, dar Cel ce m-a trimis să botez cu apă mi-a spus: «Acela peste care vei vedea Duhul coborându-Se și rămânând peste El este Cel ce botează cu Duhul Sfânt.» ³⁴ Am văzut și am depus mărturie că acesta este Fiul lui Dumnezeu.”

Primii ucenici

³⁵ În ziua următoare, Ioan stătea din nou acolo împreună cu doi dintre ucenicii săi. ³⁶ Când L-a văzut pe Isus trecând pe acolo, a zis: „Iată Mielul lui Dumnezeu!”

³⁷ Când l-au auzit cei doi ucenici spunând acest lucru, au venit după Isus. ³⁸ Isus S-a întors și a văzut că-L urmau. „Ce vreți?”, i-a întrebat El.

Ei I-au zis: „Rabbi, unde locuiești?” (În traducere, *Rabbi* înseamnă „Învățătorule”).

vorba despre Profetul pe care urma să-L trimită Dumnezeu, după cum îi spusese lui Moise; vezi Dt. 18.15-19. †† MIELUL LUI DUMNEZEU nume pentru Isus. Înseamnă că Isus este asemenea mieilor care erau aduși ca jertfă înaintea lui Dumnezeu.

³⁹ „Veniți să vedeți!”, le-a spus Isus. Așa că s-au dus, au văzut unde locuia și au stat cu El în ziua aceea. Era pe la ora patru.

⁴⁰ Andrei, fratele lui Simon Petru, era unul dintre cei doi care auziseră ce spusese Ioan și Îl urmaseră pe Isus. ⁴¹ El s-a dus imediat și l-a găsit pe fratele său, Simon și i-a spus: „L-am găsit pe Mesia” (care înseamnă: „Cristosul”).

⁴² L-a dus pe Petru la Isus, care s-a uitat la el și a zis: „Tu ești Simon, fiul lui Iona. Te vei numi Chifa” (care tradus înseamnă Petru).

⁴³ A doua zi, Isus a hotărât să meargă în Galileea. L-a găsit pe Filip și i-a zis: „Urmează-Mă!” ⁴⁴ Filip era din Betsaida, cetatea lui Andrei și Petru. ⁴⁵ Filip l-a găsit pe Natanael și i-a spus: „L-am găsit pe acela despre care a scris Moise în Lege și despre care au vorbit profeții. Este Isus din Nazaret, fiul lui Iosif.”

⁴⁶ „Poate ieși ceva bun din Nazaret?”, a zis Natanael.

Și Filip a zis: „Vino să vezi!”

⁴⁷ Isus, văzându-l pe Natanael venind spre El, a zis despre acesta: „Iată-l pe israelitul adevărat în care nu este prefăcătorie.”

⁴⁸ Natanael i-a spus: „De unde mă cunoști?”

Isus a răspuns: „Te-am văzut când erai sub smochin, înainte de a te chema Filip.”

⁴⁹ Și Natanael a zis: „Învățătorule, Tu ești Fiul lui Dumnezeu, ești Împăratul lui Israel!”

⁵⁰ Isus i-a zis: „Crezi pentru că ți-am spus că te-am văzut sub smochin? Vei vedea și lucruri mai mari decât acestea.” ⁵¹ Apoi i-a zis: „Vă spun adevărul: veți vedea cerul deschis și pe îngerii lui Dumnezeu suindu-se și coborând † peste Fiul omului.”

Nunta din Cana

2 A treia zi a avut loc la Cana, în Galileea, o nuntă. Mama lui Isus era acolo. ² Isus și ucenicii Lui fuseseră și ei invitați la nuntă. ³ Când s-a terminat vinul, mama lui Isus i-a spus: „Nu mai au vin.”

⁴ „Femeie, de ce-Mi spui Mie? Nu Mi-a sosit încă timpul”, i-a zis Isus.

⁵ Iar mama Sa le-a zis celor ce serveau: „Faceți orice vă va spune.”

⁶ Erau acolo șase vase de piatră pentru apă, puse după obiceiul iudaic de spălare. †† În fiecare intrau cam o sută de litri ‡.

⁷ Isus le-a zis celor care serveau: „Umpleți vasele cu apă!” Ei le-au umplut până sus.

⁸ Apoi le-a spus: „Acum scoateți și duceți mai-marelui ospățului!” Și i-au dus. ⁹ Mai-marele ospățului, de îndată ce a gustat apa devenită vin (el nu știa de unde vine acest vin, dar cei ce serveau și scosese apa știa), l-a chemat pe mire ¹⁰ și i-a spus: „Toți servesc întâi vinul cel mai bun și după ce oaspeții au băut bine, servesc

vinul de calitate mai proastă. Dar tu ai păstrat vinul cel mai bun până acum.”

¹¹ Aceasta este prima minune pe care a făcut-o Isus la Cana, în Galileea. El și-a arătat slava și ucenicii Săi au crezut în El.

¹² Apoi a plecat la Capernaum împreună cu mama Sa, frații Săi și ucenicii Săi. Au rămas acolo pentru câteva zile.

Isus în Templu

(Mt. 21.12-13; Mc. 11.15-17; Lc. 19.45-46)

¹³ Se apropia Paștele iudeilor, așa că Isus s-a dus la Ierusalim. ¹⁴ În Templu a găsit vânzătorii de vite, de oi și de porumbei și schimbătorii de bani stând la mesele lor. ¹⁵ A făcut un bici din funii și i-a scos pe toți din Templu, împreună cu oile și vitele. A vărsat banii schimbătorilor de bani și le-a răsturnat mesele. ¹⁶ Celor care vindeau porumbei le-a zis: „Scoateți lucrurile acestea de aici! Nu faceți din Casa Tatălui Meu o casă de comerț!”

¹⁷ Ucenicii Lui și-au amintit că este scris: „Râvna pentru Casa Ta Mă consumă.”

Psalmul 69.9

¹⁸ Iudeii I-au zis lui Isus: „Ce semn miraculos poți să faci ca să ne dovedești autoritatea de a face aceste lucruri?”

¹⁹ Isus a răspuns: „Dărâmați acest Templu și Eu îl voi ridica în trei zile.”

²⁰ Iudeii I-au spus: „Acest Templu a fost zidit în patruzeci și șase de ani și Tu îl vei ridica în trei zile?”

²¹ Însă templul despre care vorbea El era trupul Său. ²² După ce a înviat dintre cei morți, ucenicii Lui și-au amintit ce spusese și au crezut Scriptura și cuvintele spuse de El.

²³ Pe când Isus era în Ierusalim, în timpul sărbătorii Paștelui, mulți oameni au crezut în El pentru că au văzut semnele pe care le făcea. ²⁴ Dar Isus nu Se încredea în ei, pentru că îi cunoștea pe toți. ²⁵ N-avea nevoie de cineva care să-i spună despre oameni, căci El știa ce este în inima lor.

Isus și Nicodim

3 Era printre farisei un om cu numele Nicodim, un conducător al iudeilor. ² El a venit noaptea la Isus și i-a zis: „Învățătorule, știm că ești un învățător venit de la Dumnezeu, pentru că nimeni n-ar putea să facă semnele pe care le faci Tu, dacă n-ar fi Dumnezeu cu el.”

³ Și Isus i-a zis: „Îți spun adevărul: dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu.”

⁴ Nicodim i-a spus: „Cum poate să se nască un om bătrân? Cu siguranță, nu poate intra în pântecele mamei sale a doua oară și să se nască!”

⁵ Isus i-a răspuns: „Îți spun adevărul: dacă un om nu se naște din apă și din Duh, nu poate intra în Împără-

† Citat din Gen. 28.12. †† SPĂLARE Evreii aveau anumite obiceiuri religioase de spălare înainte de masă, înainte de închinare și în multe alte ocazii. ‡ O SUTĂ DE LITRI lit. două-trei măsuri.

ția lui Dumnezeu. ⁶ Ce se naște din carne, carne este, și ce se naște din Duh, duh este. ⁷ Nu te mira că ți-am zis: Trebuie să fiți născuți din nou. ⁸ Vântul suflă încotro vrea. Îi auzi vuietul, dar nu știi de unde vine și nici unde se duce. Așa este și cu cel născut din Duhul.”

⁹ „Cum se pot face toate acestea?”, I-a zis Nicodim.

¹⁰ Isus i-a răspuns: „Ești un învățător important al lui Israel și nu știi aceste lucruri? ¹¹ Îți spun adevărul: noi depunem mărturie despre ce am văzut, dar voi nu acceptați mărturia noastră. ¹² V-am vorbit despre lucrurile pământești și nu M-ați crezut. Atunci cum o să Mă credeți când vă voi vorbi despre lucrurile cerești? ¹³ Nimeni nu s-a ridicat la cer, în afară de Cel ce S-a coborât din cer și Acela este Fiul omului.

¹⁴ Așa cum a înălțat Moise șarpele în pustie, [†] tot așa va fi înălțat și Fiul omului, ¹⁵ pentru ca oricine crede în El să aibă viață eternă.

¹⁶ Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, încât L-a dat pe singurul Său Fiu pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață eternă. ¹⁷ Dumnezeu nu Și-a trimis Fiul în lume pentru a judeca lumea, ci pentru ca lumea să fie mântuită prin El. ¹⁸ Cine crede în El nu este judecat. Dar cine nu crede în El a fost judecat deja pentru că nu a crezut în Numele singurului Fiu al lui Dumnezeu. ¹⁹ Aceasta este judecata: Lumina a venit în lume, dar oamenii au iubit mai mult întunericul decât lumina, căci faptele lor erau rele. ²⁰ Oricine face fapte rele, urăște lumina și nu vine la lumină, ca nu cumva să-i fie arătate faptele. ²¹ Dar cel ce face totul conform adevărului, vine la lumină pentru ca să se vadă clar că faptele sale au fost făcute în ascultare de Dumnezeu.”

Isus și Ioan Botezătorul

²² După aceea, Isus și ucenicii Lui au venit în ținutul Iudeii. El sta acolo cu ei și boteza. ²³ Ioan boteza și el la Enon, lângă Salim, pentru că era destulă apă acolo; oamenii veneau la el și erau botezați. ²⁴ (Ioan încă nu fusese aruncat în închisoare.) ²⁵ Între ucenicii lui Ioan și un iudeu s-a iscat o dispută cu privire la ritualul spălării. ^{††26} Așa că au venit la Ioan și i-au zis: „Învățătorule, Omul care a fost cu tine de cealaltă parte a Iordanului—și despre care tu ai depus mărturie—botează și toți se duc la El.”

²⁷ Ioan le-a răspuns: „Un om nu poate primi nimic dacă nu-i este dat din cer. ²⁸ Voi înșivă îmi sunteți martori că am spus: «Nu sunt eu Cristosul, ci unul care a fost trimis înaintea Lui.» ²⁹ Cel ce are mireasa este mirele, însă prietenul mirelui, care stă lângă el și ascultă, se bucură mult la auzul glasului mirelui. Și această bucu-

[†] ȘARPELE ÎN PUSTIE Când poporul lui Dumnezeu pierdea de mușcătura șerpilor, Dumnezeu i-a spus lui Moise să înalțe un șarpe de aramă pe un stâlp pentru ca israeliții să privească la el și să fie vindecați. Vezi Num. 21.4-9. ^{††} RITUALUL SPĂLĂRII evreii aveau reguli speciale de spălare înainte de a mânca, înainte de închinarea la Templu și cu alte ocazii speciale.

rie, care este a mea, s-a împlinit. ³⁰ El trebuie să devină din ce în ce mai important, iar eu să devin din ce în ce mai neînsemnat.

Cel ce vine din cer

³¹ Cel ce vine de sus e mai presus de toți. Cel ce vine de pe pământ este al pământului și ceea ce spune el este pământesc. Cel ce vine din cer e mai presus de toți. ³² El depune mărturie despre cele văzute și auzite, însă nimeni nu-I acceptă mărturia. ³³ Cel ce-I acceptă mărturia recunoaște că Dumnezeu este adevărat. ³⁴ Căci Cel trimis de Dumnezeu spune cuvintele lui Dumnezeu, deoarece Dumnezeu I-a dat Duhul fără măsură. ³⁵ Tatăl Îl iubește pe Fiul și a lăsat toate lucrurile în mâinile Lui. ³⁶ Cel ce crede în Fiul are viață eternă; dar cel ce nu ascultă de Fiul nu va vedea acea viață, ci mânia lui Dumnezeu rămâne peste el.”

Femeia samariteancă

4 Fariseii auziseră că Isus făcea și boteza mai mulți ucenici decât Ioan. Iar când a aflat Isus acest lucru, ² (deși nu Isus Însuși boteza, ci ucenicii Lui), ³ a plecat din Iudeea și S-a întors din nou în Galileea. ⁴ Ca să ajungă acolo, trebuia să treacă prin Samaria.

⁵ Astfel a ajuns într-o cetate samariteană numită Si-har, aproape de bucata de pământ pe care Iacov o dăduse fiului său Iosif. ⁶ Acolo era fântâna lui Iacov. Isus, fiind obosit după călătorie, S-a așezat lângă fântână. Era pe la amiază. ⁷ O femeie samariteancă a venit să scoată apă. Isus i-a spus: „Dă-mi să beau!” ⁸ (Ucenicii se duseseră în cetate să cumpere de mâncare.)

⁹ Femeia samariteancă I-a spus: „Cum se face că Tu, iudeu fiind, ceri să bei de la mine, o femeie samariteancă?” (Iudeii nu aveau legături cu samaritenii.)

¹⁰ Isus i-a spus: „Dacă ai fi știut care este darul lui Dumnezeu și cine este Cel care-ți cere de băut, atunci tu I-ai fi cerut și El ți-ar fi dat apă vie.”

¹¹ Femeia I-a zis: „Domnule, nu ai găleată și fântâna este adâncă. De unde ai apă vie? Cu siguranță, nu ești mai mare decât tatăl nostru Iacov, ¹² care ne-a dat fântâna aceasta, din care a băut el însuși și, de asemenea, animalele și copiii săi.”

¹³ Isus i-a răspuns: „Oricui bea din această apă îi va fi iarăși sete. ¹⁴ Însă oricine bea din apa pe care i-o voi da Eu nu va mai înseta niciodată. Căci apa pe care i-o voi da Eu va deveni în el un izvor de apă care țâșnește în viața eternă.”

¹⁵ Și femeia I-a zis: „Domnule, dă-mi apa aceea, ca să nu mai însetez niciodată și să nu mai fie nevoie să vin până aici să scot apă.”

¹⁶ „Du-te, cheamă-ți soțul și vino aici!”, i-a spus Isus.

¹⁷ „Nu am soț”, I-a răspuns femeia.

Și Isus i-a spus: „Bine ai zis: «Nu am soț!» ¹⁸ Căci ai avut cinci soți și cel pe care-l ai acum nu ți-e soț! Ai spus adevărul.”

¹⁹ Femeia I-a zis: „Domnule, văd că ești profet! ²⁰ Strămoșii noștri s-au închinat pe acest munte, dar voi spuneți că Ierusalimul este locul unde trebuie să se închine oamenii.”

²¹ Isus i-a spus: „Femeie, crede-Mă! Vine vremea când nu vă veți închina † Tatălui nici pe muntele acesta, nici în Ierusalim. ²² Voi vă închinați la ce nu cunoașteți. Noi știm la ce ne închinăm, căci mântuirea vine de la iudei. ²³ Dar vine vremea—și a și venit—când închinătorii adevărați I se vor închina Tatălui în duh și adevăr. Căci astfel de închinători dorește Tatăl. ²⁴ Dumnezeu este Duh, iar cei ce I se închină trebuie să I se închine în Duh și adevăr.”

²⁵ Femeia i-a zis: „Știu că vine Mesia, cel numit «Cristos». Când va veni El, ne va spune toate lucrurile.”

²⁶ „Eu, Cel ce vorbesc cu tine, sunt acela!”, i-a spus Isus.

²⁷ Atunci s-au întors ucenicii Lui și au rămas foarte mirați pentru că vorbea cu o femeie. Dar nici unul nu L-a întrebat: „Ce vrei de la ea?” sau „De ce vorbești cu ea?”

²⁸ Femeia și-a lăsat vasul cu apă și s-a întors în cetate, zicându-le oamenilor: ²⁹ „Veniți să vedeți un om care mi-a spus tot ce am făcut! N-ar putea fi El Mesia?”

³⁰ Oamenii au ieșit din cetate și veneau spre El.

³¹ În acest timp, ucenicii Îl rugau pe Isus: „Învățătorule, mănâncă!”

³² „Eu am o hrană despre care voi nu știți nimic”, le-a spus El.

³³ Apoi ucenicii au început să se întrebe între ei: „Nu cumva I-a adus cineva de mâncare?”

³⁴ Isus le-a zis: „Mâncarea Mea este să fac voia Celui ce M-a trimis și să termin lucrarea Lui. ³⁵ Când semănați, spuneți: «Mai sunt patru luni până la seceriș.» Eu vă spun: deschideți ochii și priviți lanurile, care sunt deja coapte, gata pentru seceriș. ³⁶ Cel ce seceră primește deja plata și strânge recolta pentru viața eternă, pentru ca să se bucure și cel ce seamănă și cel ce seceră. ³⁷ Așa se vede că este adevărată zicala: «Unul seamănă și altul seceră.» ³⁸ V-am trimis să secerati de unde n-ați muncit. Alții au muncit și voi ați venit să profitați de rezultatele muncii lor.”

³⁹ Mulți samariteni din cetatea aceea au crezut în El datorită cuvintelor femeii, care mărturisise: „Mi-a spus tot ce am făcut.” ⁴⁰ Samaritenii au venit la El și L-au rugat să rămână cu ei. Așa că a stat acolo două zile. ⁴¹ Și mai mulți au crezut în El datorită cuvintelor Lui.

⁴² Ei i-au zis femeii: „Acum nu credem numai datorită spuselor tale, ci pentru că am auzit noi înșine și știm că El este cu adevărat Mântuitorul lumii.”

Vindecarea fiului unui demnitar regal

(Mt. 8.5-13; Lc. 7.1-10)

⁴³ După cele două zile, Isus a plecat de acolo și S-a dus în Galileea. ⁴⁴ (Căci Isus Însuși spunea că un profet

† ÎNCHINA închinarea este o adorare, o cinstire a lui Dumnezeu, o slujire prin care I se aduce un omagiu Domnului.

nu este respectat în țara sa.) ⁴⁵ Când a ajuns în Galileea, a fost primit bine de galileenii, căci ei văzuseră toate lucrările pe care le făcuse El la Ierusalim de sărbătoarea Paștelui (fiind prezenți și ei la sărbătoare).

⁴⁶ Isus S-a întors încă o dată la Cana, în Galileea, unde transformase apa în vin. În Capernaum era un demnitar regal al cărui fiu era bolnav. ⁴⁷ Când a auzit demnitarul că Isus venise din Iudeea în Galileea, a venit la El și L-a rugat să vină în Capernaum să-i vindece fiul, căci era pe moarte. ⁴⁸ Isus i-a zis: „Dacă nu vedeți semne și minuni, nu credeți!”

⁴⁹ Demnitarul I-a spus: „Doamne, vino, Te rog, până nu-mi moare fiul!”

⁵⁰ „Du-te acasă!”, i-a spus Isus. „Fiul tău va trăi.”

Omul a crezut ce a spus Isus și s-a dus acasă. ⁵¹ Merghând spre casă, și-a întâlnit sclavii care îi aduceau vestea că fiul său trăiește.

⁵² I-a întrebat la ce oră începuse să-și revină.

„Febra l-a lăsat ieri, pe la ora unu după-amiază”, i-au spus ei.

⁵³ Tatăl și-a dat seama că tocmai atunci îi spusese Isus: „Fiul tău va trăi”, și a crezut împreună cu toți cei din casa lui.

⁵⁴ Acesta este cel de-al doilea semn făcut de Isus de la venirea din Iudeea în Galileea.

Vindecarea unui om la bazinul Betesda

5 După acestea, Isus S-a dus în Ierusalim pentru o sărbătoare a iudeilor. ² În Ierusalim, lângă Poarta Oilor este un bazin care în evreiește se numește Betesda și are cinci pridvoare acoperite. ³ În aceste pridvoare, zăceau o mulțime de bolnavi: orbi, ciungi sau paralizați. ^{††} ^{‡‡} ^{§§} Era acolo un om bolnav de treizeci și opt de ani. ⁶ Când l-a văzut Isus stând întins acolo, știind că era bolnav de atâta timp, i-a spus: „Vrei să te faci sănătos?”

⁷ Iar bolnavul I-a răspuns: „Domnule, nu am pe nimeni care să mă pună în bazin când se agită apa. Până să ajung eu, întotdeauna intră altcineva înaintea mea.”

⁸ „Scoală-te, ridică-ți targa și umblă!”, i-a spus Isus.

⁹ Și omul s-a făcut bine imediat. Și-a ridicat targa și a început să meargă.

Era într-o zi de sabbat. ¹⁰ Așa că iudeii i-au spus celui care fusese vindecat: „Este sabbatul și Legea nu permite să-ți duci targa!”

¹¹ Și el le-a zis: „Omul care m-a vindecat mi-a spus: «Ridică-ți targa și umblă!»”

¹² „Cine este omul care ți-a zis: «Ridică-ți targa și umblă!»?” I-au întrebat ei.

¹³ Însă omul care fusese vindecat nu știa cine era, pentru că Isus Se strecurase prin mulțimea aflată în acel loc.

†† VERSETUL 3B Unele manuscrise grecești adaugă: ^{3b} „și așteptau să se agite apa. ‡ VERSETUL 4 Din când în când, un înger al Domnului venea la bazin și agita apa. După ce îngerul agita apa, prima persoană care intra în bazin era vindecată de orice avea.”

¹⁴ După aceea, Isus l-a găsit pe om în Templu și i-a zis: „Iată că te-ai făcut sănătos. Să nu mai păcătuiești, ca să nu ți se întâmple ceva mai rău!”

¹⁵ Omul s-a dus și le-a spus iudeilor că Isus era acela care-l vindecase.

¹⁶ De aceea, iudeii au început să-L persecute pe Isus din pricina lucrurilor pe care le făcea în ziua sabbatului. ¹⁷ Isus le-a răspuns: „Tatăl Meu nu încetează niciodată lucrul, de aceea și Eu trebuie să lucrez.”

¹⁸ Din cauza aceasta, iudeii s-au străduit și mai mult să-L omoare. Nu numai pentru că El încălca legea sabbatului, dar și pentru că-L numea pe Dumnezeu Tatăl Său și Se făcea egal cu Dumnezeu.

Isus are autoritate de la Dumnezeu

¹⁹ Isus le-a răspuns: „Vă spun adevărul: Fiul nu poate face nimic de unul singur, ci doar ce-L vede pe Tatăl făcând. Orice face Tatăl, face și Fiul întocmai. ²⁰ Tatăl Îl iubește pe Fiul și-I arată tot ce face și Îl va arăta lucruri chiar mai mari decât aceste vindecări, pentru ca voi să vă minunați. ²¹ Pentru că, așa cum Tatăl învie morții și le dă viață, tot așa și Fiul dă viață cui dorește. ²² Tatăl nu judecă pe nimeni, ci a dat toată judecata Fiului, ²³ pentru ca toți oamenii să-L onoreze pe Fiul așa cum Îl onorează pe Tatăl. Iar cine nu-L onorează pe Fiul, nu-L onorează pe Tatăl care L-a trimis.

²⁴ Vă spun adevărul: cine aude cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis are viață eternă și nu va fi judecat, ci a trecut deja din moarte la viață. ²⁵ Vă spun adevărul: va veni timpul—și a și venit—când cei morți vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu și toți cei ce-L vor asculta, vor trăi. ²⁶ Așa cum Tatăl este izvor de viață, tot așa L-a făcut și pe Fiul izvor de viață. ²⁷ Și I-a dat autoritatea să judece, pentru că este Fiul omului. ²⁸ Să nu vă mirați de acest lucru, căci va veni vremea când toți aceia care sunt în morminte Îl vor auzi glasul ²⁹ și vor ieși din ele; cei care au făcut binele vor învia pentru viață, iar cei care au făcut răul vor învia pentru judecată.”

³⁰ „Nu pot să fac nimic de unul singur. Judec după cum aud, iar judecata Mea este dreaptă, căci nu caut să fac voia Mea, ci voia Celui ce M-a trimis.

Isus le vorbește iudeilor

³¹ Dacă Eu depun mărturie despre Mine Însumi, mărturia Mea nu este adevărată. ³² Altcineva depune mărturie despre Mine, iar mărturia aceea, pe care o depune despre Mine, știu că este adevărată.

³³ Ați trimis oameni la Ioan și el a depus mărturie despre adevăr. ³⁴ Eu însă nu am nevoie ca un om să depună mărturie despre Mine, ci vă spun aceste lucruri ca să fiți mântuiți. ³⁵ Ioan era ca o lampă care arde și luminează și voi doreați să vă bucurați de lumina sa pentru un timp.

³⁶ Dar Eu am o mărturie mai mare decât a lui Ioan, căci lucrările pe care Mi le-a dat Tatăl să le împlinesc—aceste lucrări pe care le fac—depun această mărturie despre Mine, și anume că sunt trimis de Tatăl. ³⁷ Chiar și Tatăl, care M-a trimis, a depus mărturie despre Mine. Nu I-ați auzit niciodată glasul și nu ați văzut cum arată, ³⁸ și nici nu păstrați învățăturile Sale în voi, pentru că nu credeți în Cel pe care L-a trimis. ³⁹ Voi cercetați Scripturile, crezând că veți găsi în ele viața eternă, dar chiar aceste Scripturi depun mărturie despre Mine. ⁴⁰ Cu toate acestea, nu vreți să veniți la Mine ca să aveți viață.

⁴¹ Eu nu caut să primesc laudă de la oameni. ⁴² Știu însă că nu aveți dragostea lui Dumnezeu în voi. ⁴³ Am venit în Numele Tatălui Meu, și totuși nu Mă primiți; dar dacă va veni altcineva în numele lui însuși, pe acela îl veți primi. ⁴⁴ Cum puteți voi să credeți în Mine, când primiți laudă unul de la altul și nu căutați lauda care vine de la singurul Dumnezeu? ⁴⁵ Să nu credeți că vă voi învinui în fața Tatălui. Cel ce vă va învinui este însuși Moise, în care v-ați pus speranțele. ⁴⁶ Dacă l-ați crede pe Moise, M-ați crede și pe Mine, căci Moise a scris despre Mine. ⁴⁷ Dacă nu credeți ce a scris el, cum veți crede cuvintele Mele?”

Hrănirea celor cinci mii de oameni

(Mt. 14.13-21; Mc. 6.30-44; Lc. 9.10-17)

6 După acestea, Isus a trecut de partea cealaltă a Mării Galileii (adică Marea Tiberiadei) ² și o mare mulțime L-a urmat pentru că văzuse minunile făcute prin vindecarea celor bolnavi. ³ Însă Isus a urcat pe munte și S-a așezat acolo cu ucenicii Lui. ⁴ Sărbătoarea iudeilor, Paștele, era aproape.

⁵ Când Isus și-a ridicat privirea și a văzut că o mulțime mare venea spre El, i-a spus lui Filip: „De unde putem cumpăra pâine ca să mănânce oamenii?” ⁶ (Isus a spus acest lucru ca să-l încerce, căci știa deja ce va face.)

⁷ Filip I-a răspuns: „Nici cu două sute de monede de argint nu putem să cumpărăm destulă pâine pentru ca fiecare să aibă o bucată.”

⁸ Alt ucenic (era Andrei, fratele lui Simon Petru) I-a zis: ⁹ „Este aici un băiețel care are cinci pâini de orz și doi pești, dar la ce bun pentru atâția oameni?”

¹⁰ Isus le-a zis: „Spuneți oamenilor să stea jos.” (Era multă iarba în acel loc.) Așa că bărbații au stat jos. (Era aproape cinci mii.) ¹¹ Apoi, Isus a luat pâinile și, după ce I-a mulțumit lui Dumnezeu, le-a dat celor ce stăteau jos. Tot așa, a împărțit și peștele după cât a vrut fiecare.

¹² După ce s-au săturat, Isus le-a spus ucenicilor: „Strângeți ce a rămas pentru ca nimic să nu se piardă.” ¹³ Ei au strâns tot și au umplut douăsprezece coșuri cu cele rămase din cele cinci pâini de orz, după ce mănca-se toată mulțimea.

¹⁴ Când au văzut oamenii minunea pe care o făcuse, au început să spună: „Cu siguranță, acesta este Profetul † care trebuia să vină în lume!”

¹⁵ Isus, știind că aveau de gând să-L facă împărat cu forța, a plecat din nou pe munte de unul singur.

Isus merge pe apă

(Mt. 14.22-27; Mc. 6.45-52)

¹⁶ Când s-a înserat, ucenicii Săi au coborât la mare, ¹⁷ s-au urcat într-o barcă și treceau marea, îndreptându-se spre Capernaum. Se întunecase și Isus nu venise încă la ei. ¹⁸ Valurile deveneau din ce în ce mai mari, în timp ce pe mare sufla un vânt puternic. ¹⁹ După ce făcuseră cam cinci sau șase kilometri de la țărm, ucenicii L-au zărit pe Isus mergând pe apă și apropiindu-Se de barcă. Și s-au speriat. ²⁰ „Eu sunt, nu vă temeți!”, le-a zis Isus. ²¹ Atunci ei s-au bucurat să-L ia în barcă și imediat barca a ajuns la locul spre care se îndreptau.

Mulțimea Îl caută pe Isus

²² A doua zi, mulțimea care rămăsese de partea cealaltă a mării a știut că ucenicii plecaseră singuri și că Isus nu Se urcase cu ei în barcă, fiindcă nu fusese acolo decât o singură barcă. ²³ Însă niște bărci din Tiberiada sosiseră aproape de locul unde mâncaseră ei pâinea după ce Domnul mulțumise pentru ea. ²⁴ Când au văzut mulțimile că nici Isus, nici ucenicii Lui nu erau acolo, s-au urcat în bărci și s-au dus în Capernaum să-L caute pe Isus.

Isus este Pâinea vieții

²⁵ Când L-au găsit de cealaltă parte a mării, L-au întrebat: „Învățătorule, când ai ajuns aici?”

²⁶ Isus le-a răspuns: „Vă spun adevărul: voi nu Mă căutați pentru semnele pe care le-ați văzut, ci pentru că ați mâncat pâinea și v-ați săturat. ²⁷ Nu lucrați pentru mâncarea care se alterează, ci lucrați pentru mâncarea care ține pentru viața eternă, pe care v-o va da Fiul omului! Căci Dumnezeu Tatăl Și-a pus pecetea pe El.”

²⁸ „Ce să facem pentru a îndeplini lucrările lui Dumnezeu?”, L-au întrebat ei.

²⁹ Isus le-a răspuns: „Aceasta este lucrarea pe care o cere Dumnezeu: să credeți în Cel pe care L-a trimis El.”

³⁰ Și ei L-au întrebat: „Ce semn vei da, ca să-l vedem și să credem în Tine? Ce vei face?” ³¹ Strămoșii noștri au mâncat mană în pustie, așa cum este scris în Scripturi: «Le-a dat să mănânce pâine din cer.» ††

³² Isus le-a zis: „Vă spun adevărul: nu Moise v-a dat pâine din cer, ci Tatăl Meu vă dă pâinea adevărată din cer. ³³ Căci Pâinea dată de Dumnezeu este cea care vine din cer și dă viață lumii.”

³⁴ Ei I-au spus: „Doamne, dă-ne pâinea aceea, acum și totdeauna!”

³⁵ Isus le-a zis: „Eu sunt Pâinea vieții. Cel ce vine la Mine nu va fi niciodată flămând. Cel ce crede în Mine nu va fi niciodată însetat. ³⁶ Dar v-am spus că M-ați văzut și tot nu credeți. ³⁷ Orice om pe care Mi-l dă Tatăl va veni la Mine și nu-l voi alunga niciodată pe cel ce vine la Mine. ³⁸ Căci am coborât din cer pentru a face nu voia Mea, ci voia Celui ce M-a trimis. ³⁹ Voia Celui ce M-a trimis este să nu pierd pe nici unul dintre cei pe care Mi i-a dat, ci să-i înviez în ziua de pe urmă. ⁴⁰ Căci voia Tatălui Meu este ca oricine-L vede pe Fiul și crede în El să aibă viață eternă. Și Eu îl voi învia în ziua de pe urmă.”

⁴¹ Iudeii au început să cârtească împotriva Lui pentru că zisese: „Eu sunt Pâinea care a coborât din cer.” ⁴² Și spuneau: „Nu este acesta Isus, fiul lui Iosif? Nu-I cunoaștem noi tatăl și mama? Atunci cum poate să spună: «Am coborât din cer?»”

⁴³ Isus le-a răspuns: „Nu mai cârțiți între voi! ⁴⁴ Căci nimeni nu poate să vină la Mine dacă nu-l atrage Tatăl care M-a trimis. Și Eu îl voi învia în ziua de pe urmă.

⁴⁵ Este scris în profeți: «Toți vor fi învățați de Dumnezeu.» ‡ Oricine ascultă de Tatăl și învață de la El vine la Mine. ⁴⁶ (Nu că L-ar fi văzut cineva pe Tatăl, în afară de Acela care este de la Tatăl. El L-a văzut pe Tatăl.) ⁴⁷ Vă spun adevărul: cine crede în Mine are viață eternă.

⁴⁸ Eu sunt Pâinea care dă viață. ⁴⁹ Strămoșii voștri au mâncat mană în pustie și totuși au murit. ⁵⁰ Însă, dacă cineva mănâncă această Pâine care coboară din cer nu va muri. ⁵¹ Eu sunt Pâinea vie care a coborât din cer. Dacă cineva mănâncă din această Pâine, va trăi etern. Pâinea pe care o voi da este trupul Meu, pe care-l voi da pentru ca lumea să trăiască.”

⁵² Atunci iudeii au început să se certe între ei, zicând: „Cum poate să ne dea El trupul Lui să-l mâncăm?”

⁵³ Isus le-a zis: „Vă spun adevărul: dacă nu mâncați trupul Fiului omului și dacă nu-I beți sângele, nu veți avea viață în voi. ⁵⁴ Acela care mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu are viață eternă, și Eu îl voi învia în ziua de pe urmă. ⁵⁵ Căci trupul Meu este mâncare adevărată și sângele Meu este băutură adevărată. ⁵⁶ Acela care mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu rămâne în Mine și Eu rămân în el. ⁵⁷ După cum Tatăl, care este viu, M-a trimis și Eu trăiesc datorită Tatălui, tot așa și cel ce Mă mănâncă pe Mine va trăi datorită Mie.

⁵⁸ Aceasta este Pâinea coborâtă din cer. Spre deosebire de strămoșii noștri, care au mâncat mană și au murit, cel ce mănâncă această Pâine va trăi etern.” ⁵⁹ Isus a spus aceste lucruri pe când îi învăța pe oameni în sinagoga din Capernaum.

† PROFETUL probabil era vorba despre Profetul pe care urma să-l trimită Dumnezeu, după cum îi spusese lui Moise; vezi Dt. 18.15-19.

†† Citat din Ps. 78.24.

‡ Citat din Is. 54.13.

Despre viața eternă

⁶⁰ Când au auzit aceste lucruri, mulți dintre ucenicii Săi au zis: „Această învățătură este greu de primit. Cine poate s-o accepte?”

⁶¹ Isus știa, fără să I se spună, că ucenicii cârteau împotriva acestui lucru. Așa că le-a zis: „Vă simțiți cumva ofențați de învățătura Mea? ⁶² Dar dacă L-ați vedea pe Fiul omului urcându-Se unde era mai înainte? ⁶³ Duhul este Cel ce dă viață. Trupul nu este de folos. Cuvintele pe care vi le-am spus sunt Duh și dau viață, dar sunt printre voi unii care nu cred.” ⁶⁴ (Căci Isus știa de la început care erau cei ce nu credeau și îl știa pe cel ce avea să-L trădeze.) A continuat zicând: ⁶⁵ „De aceea v-am spus că nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-i este dat de Tatăl Meu.”

⁶⁶ De aceea, mulți din ucenicii Lui s-au întors și nu L-au mai urmat.

⁶⁷ Apoi, Isus le-a zis celor doisprezece: „Voi nu vreți să plecați?”

⁶⁸ Simon Petru I-a răspuns: „Doamne, la cine să ne ducem? Tu ai cuvinte ce dau viață eternă ⁶⁹ și noi credem și știm că Tu ești Sfântul lui Dumnezeu.”

⁷⁰ Isus le-a răspuns: „Nu v-am ales Eu pe voi, cei doisprezece? Și cu toate acestea, unul dintre voi este un drac!”

⁷¹ (Vorbea despre Iuda, fiul lui Simon Iscarioteanul, căci el urma să-L trădeze, cu toate că era unul dintre cei doisprezece.)

Isus și frații Săi

7 După aceste întâmplări, Isus străbătea Galileea și nu vroia să treacă prin Iudeea, căci iudeii căutau să-L omoare. ² Sărbătoarea iudaică a Corturilor se apropia. ³ Așa că frații lui Isus I-au spus: „Pleacă din acest loc și du-Te în Iudeea, pentru ca și ucenicii Tăi să vadă lucrările pe care le faci. ⁴ Dacă cineva încearcă să fie cunoscut în public, atunci nu trebuie să facă nimic pe ascuns. Și dacă faci aceste lucruri, arată-Te lumii!” ⁵ (Nici frații Săi nu credeau în El.) ⁶ Isus le-a spus: „Nu Mi-a sosit încă timpul, dar pentru voi orice timp este bun. ⁷ Lumea nu vă poate urî pe voi, dar Mă urăște pe Mine pentru că îi tot spun că lucrările ei sunt rele. ⁸ Duceți-vă la sărbătoare! Eu nu vin pentru că nu a sosit încă vremea potrivită.” ⁹ După ce a spus aceste lucruri, El a rămas în Galileea.

¹⁰ După ce s-au dus la sărbătoare frații Lui, S-a dus și El, dar nu pe față, ci pe ascuns. ¹¹ Și iudeii Îl căutau la sărbătoare, zicând: „Unde este omul acela?”

¹² Se vorbea mult în mulțime despre Isus. Unii ziceau: „Este un om bun”, dar alții spuneau: „Nu, căci înșală oamenii.” ¹³ Totuși, de teama conducătorilor iudei, nimeni nu vorbea pe față despre El.

Isus vorbește oamenilor în Ierusalim

¹⁴ Când sărbătoarea era pe la jumătate, Isus S-a dus în Templu și a început să-i învețe pe oameni. ¹⁵ Iudeii erau uimiți și ziceau: „Cum de știe atâtea lucruri fără să fi făcut școală?”

¹⁶ Isus le-a răspuns: „Ce îi învăț Eu pe oameni nu vine de la Mine, ci de la Cel ce M-a trimis. ¹⁷ Și dacă cineva dorește să facă voia Lui, atunci va ști dacă învățătura Mea vine de la Dumnezeu sau vine de la Mine Însumi. ¹⁸ Cine vorbește de la el însuși caută laudă pentru sine. Dar cine caută să aducă laudă Celui ce L-a trimis, Acela este adevărat și în El nu este nimic fals. ¹⁹ Nu v-a dat Moise Legea? Dar nici unul dintre voi nu ascultă de Lege. De ce căutați să Mă omorâți?”

²⁰ Iar mulțimea a răspuns: „Ai un demon în Tine! Cine caută să Te omoare?”

²¹ Isus le-a răspuns: „O minune am făcut și sunteți toți mirați din cauza aceasta. ²² Moise v-a dat legea circumciziei (nu că venea de la el, ci de la strămoși), și voi faceți circumcizie unui copil în ziua de sabbat. ²³ De vreme ce un om poate fi circumcis și în ziua de sabbat, fără să se încalce Legea lui Moise, voi de ce vă mâniați pe Mine pentru că am vindecat un om într-o zi de sabbat? ²⁴ Nu mai judecați după aparențe, ci judecați după ceea ce este cu adevărat drept.”

Oamenii se întrebă dacă Isus este Cristosul

²⁵ Unii dintre cei ce locuiau în Ierusalim au spus: „Nu este acesta omul pe care caută ei să-L omoare? ²⁶ Iată că El vorbește în public și ei nu-I spun nimic. Oare sunt convinși conducătorii preoților că El este Cristosul?”

²⁷ Dar noi știm de unde vine acest om, însă când va veni Cristos nimeni nu va ști de unde vine.”

²⁸ Pe când Îl învăța Isus pe oameni în Templu, a ridicat glasul și a zis: „Mă cunoașteți și știți de unde vin, dar Eu nu am venit în Numele Meu. Însă Cel ce M-a trimis este adevărat. Voi nu-L cunoașteți. ²⁹ Eu însă Îl cunosc, pentru că vin de la El și El M-a trimis.”

³⁰ Apoi au încercat să-L prindă, dar nu au pus mâna pe El pentru că nu-I sosise încă timpul. Mulți oameni din mulțime au crezut în El. ³¹ Ei au zis: „Când va veni Cristos, va face mai multe minuni decât a făcut acest om?”

Iudeii încearcă să-L prindă pe Isus

³² Fariseii au auzit ce spuneau oamenii, în șoaptă, despre Isus. Așa că ei, împreună cu conducătorii preoților, au trimis gărzi să-L prindă pe Isus. El a zis: ³³ „Voi mai fi cu voi puțin timp și apoi Mă voi întoarce la Cel ce M-a trimis. ³⁴ Mă veți căuta și nu Mă veți găsi, căci nu puteți veni unde voi fi Eu.”

³⁵ Iudeii spuneau între ei: „Unde vrea El să meargă, de nu-L vom putea găsi? Doar nu Se va duce la iudeii împărățiați printre greci, să-i învețe pe greci? ³⁶ Ce în-

seamnă aceste cuvinte pe care le-a spus: «Mă veți căuta și nu Mă veți găsi» și: «Unde voi fi Eu, voi nu puteți veni?»⁷

Isus vorbește despre Duhul Sfânt

³⁷ În ultima și cea mai importantă zi a sărbătorii, Isus S-a ridicat și a strigat: „Dacă este cineva însetat, să vină la Mine și să bea! ³⁸ Căci, după cum spune Scriptura, celui ce crede în Mine îi vor izvorî din inimă râuri de apă vie.” ³⁹ Isus spunea acestea despre Duhul pe care-L vor primi cei ce vor crede în El. Duhul nu fusese încă dat pentru că Isus nu fusese încă înălțat în slavă.

Oamenii se ceartă pe seama lui Isus

⁴⁰ Când au auzit aceste cuvinte, unii au început să spună: „Cu adevărat acesta este Profetul!”

⁴¹ Alții spuneau: „Acesta este Cristosul!”, iar alții ziceau: „Cu siguranță, Cristosul nu vine din Galileea!

⁴² Nu spune Scriptura că Cristosul va fi unul dintre urmașii lui David și va veni din Betleem, cetatea în care a locuit David?” ⁴³ Astfel mulțimea era împărțită din cauza Lui. ⁴⁴ Unii doreau să-L aresteze, dar nimeni nu a încercat să-L prindă.

Preoții cei mai importanți refuză să creadă

⁴⁵ Când gărzile s-au întors la conducătorii preoților și la farisei, aceștia i-au întrebat: „De ce nu L-ați adus?”

⁴⁶ Gărzile au răspuns: „Nimeni nu a vorbit vreodată ca omul acesta!”

⁴⁷ Fariseii le-au zis: „Nu cumva ați fost înșelați și voi? ⁴⁸ Nici unul dintre conducătorii noștri sau dintre farisei nu a crezut în El, nu-i așa? ⁴⁹ Însă acești oameni, care nu cunosc Legea, sunt sub blestemul lui Dumnezeu!”

⁵⁰ Nicodim (cel care Îl vizitase mai înainte pe Isus), fiind unul dintre ei, le-a spus: ⁵¹ „Oare condamnă Legea noastră un om înainte să-l fi auzit și să fi aflat ce a făcut?”

⁵² Ei i-au răspuns: „Și tu ești din Galileea, nu-i așa? Citește Scripturile și vei vedea că nici un profet nu vine din Galileea.”

⁵³ Apoi s-au dus toți la casele lor. †

Femeia prinsă în adulter

8 Isus s-a dus la Muntele Măslinilor. ² Dis-de-dimineață El S-a întors la Templu. Toți oamenii au venit la Isus, care S-a așezat jos și a început să-i învețe. ³ Învățătorii Legii și fariseii au adus o femeie prinsă în timp ce comitea adulter. Au pus-o în fața lor ⁴ și I-au zis: „Învățătorule, această femeie a fost prinsă chiar în timp ce comitea adulter. ⁵ Moise ne-a poruncit în Lege să ucidem cu pietre o astfel de femeie. Tu ce spui?” ⁶ (Îi spuneau aceste lucruri ca să-L pună la încercare și să-L poată acuza de ceva.) Dar Isus S-a aplecat și a început

† *VERSETUL 53 Cele mai vechi și mai bune manuscrise grecești ale Evangheliei după Ioan nu conțin fragmentul 7.53-8.11.*

să scrie cu degetul pe pământ. ⁷ Și pentru că ei Îl tot întreba, S-a ridicat și le-a spus: „Acela dintre voi care nu a păcătuit niciodată să arunce primul piatră.” ⁸ Apoi S-a aplecat din nou și a scris cu degetul pe pământ.

⁹ Când au auzit ei acestea, au plecat unul câte unul, începând cu cei mai bătrâni, astfel că Isus a rămas singur cu femeia, care stătea acolo. ¹⁰ Isus S-a ridicat și i-a spus: „Femeie, unde sunt toți acuzatorii tăi? Nu te-a condamnat nici unul?”

¹¹ Ea I-a răspuns: „Nici unul, Doamne!”

„Nici Eu nu te condamn. Du-te și de acum încolo să nu mai păcătuiești!”, i-a spus Isus.

Isus este Lumina lumii

¹² Apoi Isus le-a vorbit din nou: „Eu sunt Lumina lumii. Cel ce Mă urmează nu va umbla niciodată în întuneric, ci va avea lumina dătătoare de viață.” ¹³ Fariseii I-au zis: „Tu depui mărturie despre Tine însuși. Deci mărturia Ta nu este întemeiată.”

¹⁴ Isus le-a răspuns: „Chiar dacă depun mărturie despre Mine însumi, mărturia Mea tot este întemeiată, pentru că știu de unde vin și unde Mă duc. Însă voi nu știți de unde vin sau unde Mă duc. ¹⁵ Voi judecați cu o judecată omenească. Eu nu judec pe nimeni. ¹⁶ Iar dacă judec, judecata Mea este întemeiată, căci atunci când judec, nu sunt singur, ci Tatăl, care M-a trimis, este cu Mine. ¹⁷ Căci este scris în Legea voastră că mărturia a doi oameni este valabilă. ¹⁸ Eu depun mărturie despre Mine însumi și despre Mine depun mărturie și Tatăl, care M-a trimis.”

¹⁹ Apoi, ei L-au întrebat: „Unde este Tatăl Tău?”

„Nu Mă cunoașteți nici pe Mine, nici pe Tatăl Meu. Dacă M-ați cunoaște pe Mine, L-ați cunoaște și pe Tatăl Meu”, le-a răspuns Isus. ²⁰ Spunea aceste cuvinte pe când era în Templu, lângă cutia pentru daruri și îi învăța pe oameni. Nimeni nu L-a arestat pentru că nu-I sosisese încă timpul.

Iudeii nu-L înțeleg pe Isus

²¹ Și le-a spus încă o dată: „Eu Mă duc și voi Mă veți căuta, dar veți muri în păcatul vostru. Nu puteți veni unde Mă duc Eu.”

²² Așa că iudeii au zis: „Are de gând cumva să Se omoare? Pentru că zice: «Unde Mă duc Eu, voi nu puteți veni!»”

²³ El le-a spus: „Voi sunteți de aici, de jos, iar Eu sunt de sus. Voi aparțineți acestei lumi. Eu nu aparțin lumii. ²⁴ V-am spus că veți muri în păcatele voastre. Dacă nu veți crede că Eu sunt, veți muri în păcatele voastre.”

²⁵ Ei L-au întrebat: „Cine ești Tu?”

Isus le-a zis: „Sunt ceea ce de la început v-am spus că sunt. ²⁶ Am multe lucruri de spus și de judecat despre voi, dar Cel ce M-a trimis este adevărat și Eu spun lumii ce am auzit de la El.”

²⁷ (Ei nu știau că le vorbește despre Tatăl.) ²⁸ Și Isus le-a spus: „Când Îl veți înălța pe Fiul omului, atunci veți ști că Eu sunt. Nu fac nimic de unul singur, ci orice spun este așa cum M-a învățat Tatăl, ²⁹ iar Cel ce M-a trimis este cu Mine. Nu M-a lăsat singur pentru că întotdeauna fac ce-I este Lui pe plac.” ³⁰ Pe când spunea aceste lucruri, mulți au crezut în El.

Eliberarea de păcat

³¹ Isus a început să le spună iudeilor care crezuseră în El: „Dacă voi continuați să ascultați de învățătura Mea, sunteți cu adevărat ucenicii Mei. ³² Veți cunoaște adevărul și adevărul vă va elibera.”

³³ „Noi suntem urmașii lui Avraam și n-am fost niciodată sclavii nimănui! Și atunci de ce spui: «Veți fi liberi?»”, I-au răspuns ei.

³⁴ Isus le-a zis: „Vă spun adevărul: oricine persistă în păcat este un sclav al păcatului. ³⁵ Sclavul nu rămâne pentru totdeauna într-o familie. Însă fiul rămâne pentru totdeauna. ³⁶ Și dacă Fiul vă eliberează, veți fi liberi cu adevărat. Știu că sunteți urmașii lui Avraam, ³⁷ însă voi încercați să Mă omorâți pentru că nu vreți să primiți învățătura Mea. ³⁸ Eu spun ce am văzut de la Tatăl Meu și voi faceți așa cum ați auzit de la tatăl vostru.”

³⁹ „Avraam este tatăl nostru!”, I-au răspuns ei.

Și Isus le-a zis: „Dacă ați fi copiii lui Avraam, ați face lucrurile pe care le-a făcut Avraam. ⁴⁰ Dar acum încercați să Mă omorâți pe Mine, omul care v-a spus adevărul auzit de la Dumnezeu. Avraam nu a făcut așa ceva. ⁴¹ Voi faceți lucrurile pe care le face tatăl vostru.”

„Noi nu suntem copii nelegitimi! Avem un Tată: pe Dumnezeu!”, I-au răspuns ei.

⁴² Și Isus le-a răspuns: „Dacă ar fi Dumnezeu Tatăl vostru, M-ați iubi, căci Eu vin de la Dumnezeu și acum sunt aici. Nu am venit fiindcă așa am decis Eu, ci El M-a trimis. ⁴³ De ce nu înțelegeți ce vă spun? Pentru că nu puteți înțelege învățătura Mea. ⁴⁴ Tatăl vostru este Diavolul și vreți să urmați dorințele tatălui vostru. El a fost un ucigaș de la început și nu a stat de partea adevărului pentru că în el nu este adevăr. Când spune o minciună, aceasta îi vine de la sine. Căci este mincinos și este tatăl minciunii. ⁴⁵ Dar pentru că Eu spun adevărul, voi nu Mă veți crede. ⁴⁶ Care dintre voi poate dovedi că sunt vinovat de păcat? Și dacă vă spun adevărul, de ce nu Mă credeți? ⁴⁷ Cine este de la Dumnezeu ascultă cuvintele lui Dumnezeu. Voi de aceea nu ascultați: pentru că nu sunteți de la Dumnezeu.”

Isus este mai important decât Avraam

⁴⁸ „Nu avem noi dreptate când spunem că ești samaritan și că ai un demon în Tine?”, I-au răspuns iudeii.

⁴⁹ Isus le-a zis: „Nu am un demon în Mine, ci Îl onorez pe Tatăl Meu, însă voi nu Mă onorați pe Mine. ⁵⁰ Nu caut slavă pentru Mine însumi; dar este Unul care o cau-

tă și El este și Judecătorul. ⁵¹ Vă spun adevărul: oricine ascultă de învățătura Mea nu va muri niciodată.”

⁵² Și iudeii I-au zis: „Acum suntem siguri că ai un demon în Tine. Avraam și profeții au murit și Tu spui: «Dacă cineva ascultă de învățătura Mea, nu va cunoaște niciodată moartea.» ⁵³ Doar nu ești Tu mai mare decât tatăl nostru, Avraam, care a murit? Și profeții au murit. Dar Tu cine Te crezi?”

⁵⁴ Isus le-a răspuns: „Dacă Mă slăvesc pe Mine însumi, slava Mea nu înseamnă nimic. Cel ce Mă slăvește este Tatăl Meu, pe care voi Îl numiți Dumnezeuul vostru, ⁵⁵ și pe care nu L-ați cunoscut niciodată, însă Eu Îl cunosc. Dacă aș spune că nu-L cunosc, aș fi un mincinos ca voi. Însă Eu Îl cunosc și împlinesc Cuvântul Său. ⁵⁶ Tatăl vostru Avraam a tresăltat de bucurie la gândul că va vedea ziua venirii Mele. A văzut-o și s-a bucurat.”

⁵⁷ Dar iudeii I-au spus: „Nu ai nici măcar cincizeci de ani și l-ai văzut pe Avraam?”

⁵⁸ Isus le-a zis: „Vă spun adevărul: înainte de a fi Avraam, Eu sunt.” ⁵⁹ Atunci au ridicat pietre de jos ca să arunce în El. Dar Isus S-a ascuns și a plecat din zona Templului.

Vindecarea unui orb din naștere

9 Pe când mergea, Isus a văzut un om orb din naștere. ² Ucenicii Săi L-au întreat: „Învățătorule, cine a păcătuit de s-a născut orb acest om: el sau părinții lui?”

³ Isus le-a spus: „Nici el, nici părinții lui nu au păcătuit, ci s-a născut așa pentru ca să se arate în el puterea lui Dumnezeu. ⁴ Trebuie să fac lucrările Celui ce M-a trimis cât mai este încă ziuă. Pentru că atunci când vine noaptea, nimeni nu poate lucra. ⁵ Cât timp sunt în lume, Eu sunt Lumina lumii.”

⁶ După ce a spus aceste cuvinte, a scuipat pe pământ și a făcut noroi din scuipat și i l-a întins pe ochi. ⁷ Apoi i-a zis: „Du-te și spală-te în bazinul Siloamului (care tradus înseamnă «trimis»)!” Așa că omul s-a dus, s-a spălat și s-a întors văzând.

⁸ Vecinii și cei care se obișnuiseră să-l vadă cerșind au spus: „Nu este acesta omul care stătea și cerșea?”

⁹ „El este!”, au spus unii. Însă alții ziceau: „Nu este el, doar seamănă cu acela.”

Dar el a zis: „Eu sunt acela.”

¹⁰ „Cum de ți-ai căpătat vederea?”, l-au întreat ei.

¹¹ El le-a zis: „Omul numit Isus a făcut noroi și mi l-a întins pe ochi, apoi mi-a zis: «Du-te la Siloam și spală-te!» Așa că m-am dus și m-am spălat și mi-am căpătat vederea.”

¹² „Unde este omul acela?”, l-au întreat ei.

„Nu știu”, le-a răspuns el.

Iudeii îi pun întrebări orbului vindecat

¹³ Apoi l-au dus la farisei pe omul care fusese orb.

¹⁴ (Ziua în care făcuse Isus noroi și îi deschisese ochii

era o zi de sabbat.)¹⁵ Și fariseii au început încă o dată să-l întrebe cum și-a căpătat vederea.

El le-a zis: „Mi-a pus noroi pe ochi, m-am spălat și acum pot să văd.”

¹⁶ Unii dintre fariseii au început să zică: „Acest om nu este de la Dumnezeu, pentru că nu ține sabbatul.”

Alții spuneau: „Cum poate un om păcătos să facă astfel de minuni?” Și nu erau de acord unii cu alții.

¹⁷ Apoi i-au zis încă o dată orbului: „Ce spui despre El, acum că ți-a dat vederea?”

„E un profet”, a zis omul.

¹⁸ Iudeii n-au crezut că omul fusese orb și că-și căpătase vederea, până nu i-au chemat pe părinții celui ce-și căpătase vederea. ¹⁹ Și i-au întrebat: „Este acesta fiul vostru, despre care ziceți că s-a născut orb? Atunci cum de poate vedea acum?”

²⁰ Părinții lui le-au răspuns: „Știm că este fiul nostru și că s-a născut orb. ²¹ Dar nu știm cum de poate acum să vadă și nici nu știm cine i-a deschis ochii. Întrebați-l pe el! Este destul de mare și poate să vorbească în numele său.” ²² (Părinții lui au vorbit așa pentru că le era frică de conducătorii iudeilor. Aceștia horăriseră deja ca oricine va mărturisi că Isus este Cristosul să fie dat afară din sinagogă. De aceea au zis părinții lui: ²³ „E destul de mare. Întrebați-l pe el!”)

²⁴ L-au chemat pentru a doua oară pe cel ce fusese orb și i-au zis: „Spune adevărul în fața lui Dumnezeu! Știm că acest om este un păcătos.”

²⁵ „Eu nu știu dacă este sau nu păcătos. Știu doar un lucru: că am fost orb și acum văd!”, le-a răspuns el.

²⁶ Ei l-au întrebat: „Ce ți-a făcut? Cum ți-a dat vederea?”

²⁷ El le-a răspuns: „V-am mai zis, dar nu m-ați ascultat! De ce vreți să auziți încă o dată? Vreți să deveniți și voi ucenicii Lui?”

²⁸ Ei l-au insultat și i-au zis: „Tu ești ucenicul Lui, însă noi suntem ucenicii lui Moise. ²⁹ Știm că Dumnezeu i-a vorbit lui Moise, dar nu știm de unde vine acest om.”

³⁰ Omul le-a răspuns: „Ciudat lucru că voi nu știți de unde vine, și totuși El mi-a deschis ochii! ³¹ Știm că Dumnezeu nu-i ascultă pe păcătoși, ci îl ascultă pe acela care-I este credincios și face voia Lui. ³² Nu s-a mai auzit niciodată ca cineva să fi dat vedere unui orb din naștere. ³³ Dacă acest om nu ar fi de la Dumnezeu, nu ar putea să facă nimic.”

³⁴ „Te-ai născut plin de păcat și vrei să ne înveți pe noi?”, i-au spus ei. Și l-au scos afară din sinagogă.

Orbirea spirituală

³⁵ Isus a auzit că l-au scos afară din sinagogă, așa că l-a căutat și i-a spus: „Crezi în Fiul omului?”

³⁶ Omul I-a răspuns: „Cine este acela, Doamne, ca să cred în El?”

³⁷ „L-ai văzut deja și este Cel cu care vorbești acum”, i-a spus Isus.

³⁸ Omul I-a zis: „Doamne, cred!”, după care a îngeuncheat și I s-a închinat.

³⁹ Isus a zis: „Am venit în această lume să judec pentru ca cei care nu văd, să vadă și cei care văd, să nu vadă.”

⁴⁰ Câțiva dintre fariseii care erau cu El au auzit acestea și I-au spus: „Doar nu suntem și noi orbi!”

⁴¹ Isus le-a răspuns: „Dacă ați fi orbi, nu ați fi vinovați de păcat, însă acum voi ziceți: «Vedem!», așa că rămâneți vinovați.”

Păstorul și oile sale

10 „Vă spun adevărul: cine nu intră în staulul oilor pe poartă, ci urcă și intră pe o altă cale este un hoț și un tâlhar. ² Însă cel ce intră pe poartă este păstorul turmei. ³ Paznicul îi deschide poarta, iar oile ascultă de glasul lui. El își cheamă oile pe nume și le scoate afară. ⁴ După ce le-a scos pe toate afară, o ia înaintea lor și oile îl urmează, pentru că îi cunosc glasul. ⁵ Dar nu vor urma niciodată pe un străin, ci vor fugi de el, pentru că nu îi cunosc glasul.” ⁶ Isus le-a spus această pildă, însă ei nu au înțeles despre ce le vorbea.

Isus este Păstorul cel bun

⁷ Isus a zis din nou: „Vă spun adevărul: Eu sunt Poarta oilor. ⁸ Toți cei care au venit înainte de Mine sunt hoți și tâlhari, însă oile nu i-au ascultat. ⁹ Eu sunt Poarta. Oricine intră prin Mine va fi salvat, va intra, va ieși și va găsi pășune. ¹⁰ Hoțul vine numai pentru a fura, a omorî și a distruge. Eu am venit ca oamenii să aibă viață și s-o aibă din abundență.

¹¹ Eu sunt Păstorul cel bun. Păstorul cel bun își dă viața pentru oile sale. ¹² Omul plătit, de vreme ce nu este păstor și oile nu sunt ale sale, când vede lupul venind, lasă oile și fuge. Lupul le atacă și le împrăștie.

¹³ Cel plătit fuge pentru că nu îi pasă de oi.

¹⁴ Eu sunt Păstorul cel bun. Eu Îmi cunosc oile și oile Mele Mă cunosc pe Mine, ¹⁵ așa cum Tatăl Mă cunoaște pe Mine și Eu Îl cunosc pe Tatăl, și-Mi dau viața pentru oi. ¹⁶ Mai am și alte oi care nu sunt din această turmă și pe care trebuie să le aduc. Ele Îmi vor asculta glasul și vor deveni o turmă cu un singur păstor. ¹⁷ De aceea Mă iubește Tatăl: pentru că Îmi dau viața, ca să o iau din nou. ¹⁸ Nimeni nu Mi-o ia, ci Mi-o dau de bunăvoie. Am dreptul să Mi-o dau și am dreptul să o iau înapoi. Am primit această poruncă de la Tatăl Meu!”

¹⁹ Și iar s-a iscat o neînțelegere între iudeii din pricina acestor cuvinte. ²⁰ Mulți ziceau: „Are un demon în El și a înnebunit. De ce-L ascultați?”

²¹ Alții spuneau: „Acestea nu sunt cuvintele unui om ce are demon în el. Ar putea un demon să deschidă ochii orbilor?”

Iudeii sunt împotriva lui Isus

²² Era iarnă. În Ierusalim era sărbătoarea Dedicării.
²³ Isus era în zona Templului, în Pridvorul lui Solomon.
²⁴ Iudeii L-au înconjurat și I-au zis: „Până când ne vei ține sufletele încordate? Dacă Tu ești Cristosul, spune-ne-o deschis!”
²⁵ Isus le-a zis: „V-am spus și nu ați crezut. Lucrările pe care le fac în Numele Tatălui Meu vorbesc pentru Mine. ²⁶ Însă voi nu Mă credeți pentru că nu sunteți din oile turmei Mele. ²⁷ Oile Mele ascultă glasul Meu. Eu le cunosc și ele Mă urmează. ²⁸ Le-am dat viață eternă și nu vor pieri niciodată. Și nimeni nu le va putea smulge din mâna Mea. ²⁹ Tatăl Meu, care Mi le-a dat, este mai mare decât toți și nimeni nu le poate smulge din mâna Tatălui Meu. ³⁰ Eu și Tatăl una suntem.”

³¹ Atunci iudeii au ridicat iarăși pietre ca să-Lucidă.
³² „V-am arătat multe lucrări bune de la Tatăl. Pentru care din aceste lucrări încercați să Mă ucideți?”, le-a spus Isus.

³³ Ei I-au zis: „Nu încercăm să Te ucidem pentru o lucrare bună, ci pentru blasfemia la adresa lui Dumnezeu și pentru că vrei să Te faci Dumnezeu, Tu, care nu ești decât un om.”

³⁴ Isus le-a răspuns: „Nu este scris în Legea voastră: «Eu am zis că sunteți dumnezei»[†] ³⁵ Dacă Scriptura îi numește «dumnezei» pe cei la care a venit Cuvântul lui Dumnezeu (și Scriptura nu poate fi desființată), ³⁶ atunci de ce Mă acuzați de blasfemie pe Mine, Cel pe care Tatăl L-a sfințit și L-a trimis în lume, pentru că am zis: «Eu sunt Fiul lui Dumnezeu»? ³⁷ Dacă nu fac lucrările Tatălui Meu, să nu Mă credeți. ³⁸ Dar dacă le fac, chiar dacă nu Mă credeți pe Mine, credeți lucrările Mele, ca să înțelegeți și să cunoașteți că Tatăl este în Mine și că Eu sunt în Tatăl.”

³⁹ Atunci ei au încercat din nou să-L prindă, dar le-a scăpat printre degete.

⁴⁰ Isus S-a dus iarăși dincolo de Iordan, la locul unde botezase Ioan înainte și a stat acolo. ⁴¹ Mulți oameni au venit la El și au început să spună: „Ioan nu a făcut nici o minune, însă tot ce a spus el despre acest om era adevărat!” ⁴² Și mulți oameni au crezut în El acolo.

Moartea lui Lazăr

11 Era acolo un om bolnav, pe nume Lazăr, care trăia în Betania, cetatea în care locuiau Maria și sora ei, Marta. ² (Maria era femeia care-L unse pe Domnul cu parfum și-I uscăse picioarele cu părul ei.) Fratele ei, Lazăr, era bolnav. ³ Surorile I-au trimis vorbă lui Isus, spunând: „Doamne, cel pe care îl iubești este bolnav.”

⁴ Când a auzit Isus, a spus: „Această boală nu duce la moarte, ci este spre slava lui Dumnezeu, pentru ca prin ea să I se aducă slavă Fiului lui Dumnezeu.” ⁵ Isus

și iubea pe Marta, pe sora ei și pe Lazăr. ⁶ Însă, când a auzit că Lazăr este bolnav, a mai stat două zile în locul unde era. ⁷ După aceea, le-a spus ucenicilor: „Haideti să ne întoarcem în Iudeea!”

⁸ „Învățătorule, iudeii au încercat de curând să Te ucidă și Tu mergi din nou acolo?”, I-au spus ucenicii.

⁹ Isus a răspuns: „Nu sunt douăsprezece ore de lumină pe zi? Dacă un om merge în timpul zilei, nu se împiedică pentru că vede lumina acestei lumi. ¹⁰ Însă, dacă cineva merge noaptea, se împiedică pentru că nu are lumină să vadă.”

¹¹ După aceste cuvinte, le-a spus: „Prietenul nostru Lazăr a adormit, dar Eu Mă voi duce și îl voi trezi.”

¹² „Doamne, dacă doarme, se va face bine”, I-au zis ucenicii.

¹³ Isus vorbise despre moartea lui Lazăr, dar ei au crezut că vorbește despre somnul obișnuit. ¹⁴ Atunci Isus le-a spus deschis: „Lazăr a murit. ¹⁵ Și pentru voi Mă bucur că nu am fost acolo, ca să credeți. Dar să mergem la el!”

¹⁶ Atunci Toma (numit și „Geamănul”) le-a zis celorlalți ucenici: „Haideti să mergem și noi, ca să murim împreună cu El!”

Isus în Betania

¹⁷ Isus a plecat spre Betania și când a ajuns a aflat că Lazăr era în mormânt de patru zile. ¹⁸ Betania era aproape de Ierusalim, cam la trei kilometri depărtare, ¹⁹ așa că mulți iudei veniseră să le viziteze pe Marta și pe Maria și să le mângâie pentru pierderea fratelui lor.

²⁰ Când a auzit Marta că vine Isus, s-a dus să-L întâmpine, însă Maria a rămas acasă. ²¹ „Doamne, dacă ai fi fost aici, fratele meu nu ar fi murit!”, I-a spus Marta lui Isus. ²² „Însă chiar și acum știu că orice Îi vei cere lui Dumnezeu, El îți va da.”

²³ Isus i-a zis: „Fratele tău va învia.”

²⁴ „Știu că va învia”, a spus Marta, „la vremea învierii, în ziua de pe urmă.”

²⁵ Isus i-a zis: „Eu sunt Învierea și Viața. Cel ce crede în Mine va trăi. ²⁶ Și oricine trăiește și crede în Mine nu va muri niciodată. Crezi aceasta?”

²⁷ Ea I-a zis: „Da, Doamne! Cred că Tu ești Mesia, Fiul lui Dumnezeu, care a venit în lume!”

Isus plânge

²⁸ Și după ce a spus Isus aceste lucruri, Marta a plecat, a chemat-o deoparte pe sora ei, Maria, și i-a zis: „Învățătorule este aici și te cheamă.” ²⁹ Auzind acestea, ea s-a ridicat repede și s-a dus la El. ³⁰ (Isus nu intrase încă în sat; era tot în locul unde-L întâmpinase Marta.) ³¹ Iudeii care erau cu ea în casă și o consolau, când au văzut-o pe Maria ridicându-se repede și plecând, au venit după ea crezând că se duce să plângă la mormânt. ³² Când Maria a ajuns unde era Isus și L-a văzut,

† „EU AM ZIS ... DUMNEZEI.” Ps. 82.6.

a căzut la picioarele Lui și I-a zis: „Doamne, dacă ai fi fost aici, fratele meu nu ar fi murit.”

³³ Isus, văzându-i plângând, pe ea și pe iudeii care erau cu ea, a fost profund tulburat și adânc mișcat în duhul Său, ³⁴ și a zis: „Unde l-ați pus?” „Doamne, vino și vezi!”, I-au răspuns ei.

³⁵ Isus plângea.

³⁶ „Iată cât de mult l-a iubit pe Lazăr!”, ziceau iudeii. ³⁷ Dar unii dintre ei spuneau: „Acest om, care a deschis ochii orbului, nu putea să împiedice moartea lui Lazăr?”

Învierea lui Lazăr

³⁸ Isus a fost din nou mișcat adânc în Sine și S-a dus la mormânt. Era o peșteră și avea o piatră așezată la intrare. ³⁹ „Dați piatra la o parte!”, a zis Isus.

Iar sora mortului, Marta, I-a zis: „Doamne, miroase deja urât, pentru că este acolo de patru zile.”

⁴⁰ Isus i-a spus: „Nu ți-am zis Eu că dacă vei crede vei vedea slava lui Dumnezeu?”

⁴¹ Așa că au dat piatra la o parte, iar Isus și-a ridicat privirea și a zis: „Tată, îți mulțumesc că M-ai ascultat. ⁴² Știu că întotdeauna Mă ascuți, însă vorbesc astfel pentru ca mulțimea care stă împrejur să creadă că Tu M-ai trimis.” ⁴³ După ce a spus acestea, a strigat: „Lazăre, vino afară!” ⁴⁴ Mortul a ieșit afară cu mâinile și picioarele legate în fâșii de pânză. Fața îi era înfășurată cu o pânză.

Și Isus le-a zis: „Dezlegați-l și lăsați-l să meargă!”

Sinedriul hotărăște să-L omoare pe Isus

(Mt. 26.1-5; Mc. 14.1-2; Lc. 22.1-2)

⁴⁵ Mulți dintre iudeii care veniseră la Maria și care văzuseră ce făcuse Isus au crezut în El. ⁴⁶ Însă unii dintre ei s-au dus la farisei și le-au spus ce făcuse Isus. ⁴⁷ Marele preot și fariseii au convocat Sinedriul și au zis: „Ce să facem? Acest om face multe minuni! ⁴⁸ Dacă-L lășăm să continue așa, toți vor crede în El. Iar romanii vor veni și vor distruge și Templul, și poporul nostru.”

⁴⁹ Însă unul dintre ei, Caiafa, care era mare preot în acel an, le-a zis: „Nimic nu știți. ⁵⁰ Și nici nu înțelegeți că este în folosul vostru să moară un singur om pentru mulți oameni, decât să fie distrus tot poporul!”

⁵¹ Dar lucrul acesta nu l-a spus de la el însuși, ci fiindcă era mare preot în acel an, a profețit că Isus va muri pentru popor, ⁵² și nu doar pentru poporul iudeu, ci și ca să-i adune într-unul singur pe toți copiii lui Dumnezeu, care fuseseră împrăștiați.

⁵³ Din ziua aceea, ei au complotat să-L omoare. ⁵⁴ Așa că Isus nu a mai mers pe față printre iudei, ci a plecat și S-a dus într-o localitate de lângă pustie, în cetatea numită Efraim. Și a stat acolo cu ucenicii Săi.

⁵⁵ Paștele evreiesc se apropia și mulți veneau de la țară la Ierusalim, înainte de Paște, să se pregătească prin spălări rituale pentru sărbătoare. ⁵⁶ Îl căutau pe

Isus și, stând în Templu, au început să se întrebe unii pe alții: „Ce credeți? Că nu va veni la sărbătoare?”

⁵⁷ Marele preot și fariseii porunciseră că, dacă va ști cineva unde Se află Isus, să-i anunțe, ca să-L aresteze.

Maria Îi toarnă parfum pe picioare

(Mt. 26.6-13; Mc. 14.3-9)

12 Cu șase zile înainte de Paște, Isus S-a dus în Betania, unde locuia Lazăr, cel pe care-l înviase din morți. ² Acolo I-au pregătit cina și Marta a servit la masă. Lazăr era unul dintre cei care mâncau cu El. ³ Apoi, Maria a luat jumătate de litru dintr-un parfum foarte scump, făcut din nard curat. L-a turnat pe picioarele lui Isus și I-a uscat picioarele cu părul ei. Casa era plină cu miros de parfum.

⁴ Unul dintre ucenicii Lui, Iuda Iscarioteanul, care urma să-L trădeze, a zis: ⁵ „De ce n-a fost vândut acest parfum pe trei sute de monede de argint care să fie date săracilor?” ⁶ (Spunea lucrul acesta nu pentru că îl interesau săracii, ci pentru că era un hoț și de vreme ce el ținea punga cu bani, lua din ce se pune în ea.)

⁷ Isus a zis: „Las-o în pace! Căci ea l-a păstrat pentru ziua aceasta - ziua pregătirii pentru înmormântarea Mea. ⁸ Pe săraci îi veți avea întotdeauna cu voi, însă pe Mine nu Mă veți avea întotdeauna.”

Planul împotriva lui Lazăr

⁹ O mare mulțime de iudei, aflând că Isus era acolo, a venit nu numai pentru El, ci și ca să-l vadă pe Lazăr, pe care Isus îl înviase din morți. ¹⁰ Așa că preoții cei mai importanți au plănuit să-l omoare și pe Lazăr ¹¹ pentru că din cauza lui mulți iudei plecau de la ei și credeau în Isus.

Intrarea lui Isus în Ierusalim

(Mt. 21.1-11; Mc. 11.1-11; Lc. 19.28-40)

¹² A doua zi, când a auzit mulțimea care se adunase la sărbătoare că Isus vine în Ierusalim, ¹³ oamenii au luat ramuri de palmieri și s-au dus să-L întâmpine, strigând:

„Laudă † Ție!

Binecuvântat să fie Cel ce vine în Numele Domnului, Împăratul lui Israel!”

Psalmul 118.25-26

¹⁴ Isus a găsit un măgăruș și a încălecat pe el, după cum este scris:

¹⁵ „Nu-ți fie teamă, cetate a Sionului! ††

Iată, Împăratul tău vine călare pe un măgăruș.”

Zaharia 9.9

¹⁶ (La început, ucenicii nu au înțeles aceste lucruri, însă după ce Isus a fost slăvit și-au adus aminte că acestea au fost scrise despre El și că I se făcuseră toate aceste lucruri.)

† LAUDĂ lit. „Osana”, cuvânt evreiesc care înseamnă „mântuiește”, dar care a ajuns să fie o expresie a laudei. †† SION lit. fiică a Sionului, adică Ierusalim.

Oamenii vorbesc despre Isus

¹⁷ Oamenii care fuseseră cu El când l-a chemat pe Lazăr din mormânt și l-a înviat dintre cei morți mărturiseau despre cele întâmplate. ¹⁸ De aceea ieșise mulțimea să-L întâmpine: pentru că auziseră că El era Cel ce făcuse minunea. ¹⁹ Fariseii ziceau între ei: „Vedeți că planul nostru este zadarnic? Iată că lumea se duce după El!”

Isus vorbește despre viață și moarte

²⁰ Unii dintre cei care veniseră să se închine la sărbătoare erau greci. ²¹ Ei s-au dus la Filip, care era din Betsaida Galileii și l-au rugat: „Domnule, am vrea să-L vedem pe Isus!” Filip s-a dus și i-a spus lui Andrei. ²² Apoi, Andrei și Filip au venit și l-au spus lui Isus.

²³ Isus le-a răspuns: „A sosit timpul ca Fiul omului să fie slăvit. ²⁴ Vă spun adevărul: dacă grăuntele de grâu nu cade pe pământ și nu moare, rămâne o singură sămânță. Însă, dacă moare, va da o recoltă bogată. ²⁵ Cel ce-și iubește viața o va pierde, dar cel ce urăște viața sa în această lume o va păstra pentru viața eternă. ²⁶ Dacă Îmi slujește cineva, trebuie să Mă urmeze. Și unde sunt Eu, acolo va fi și slujitorul Meu. Dacă Îmi slujește cineva, Tatăl îl va onora.”

Isus vorbește despre moartea Sa

²⁷ „Inima Mea este tulburată și ce-aș putea spune? Să spun: «Tată, scapă-Mă de acest ceas al suferinței?» Dar tocmai pentru aceasta am venit în acest ceas. ²⁸ Tată, slăvește Numele Tău!”

Atunci s-a auzit un glas din cer: „L-am slăvit și-l voi mai slăvi!”

²⁹ Mulțimea care era acolo și auzise a început să spună că a tunat.

Alții spuneau: „I-a vorbit un înger.”

³⁰ Isus a răspuns: „Glasul acesta nu s-a auzit pentru Mine, ci pentru voi. ³¹ Acum este timpul pentru judecata acestei lumi. Acum va fi aruncat afară stăpânitorul acestei lumi. ³² Și când voi fi înălțat de pe pământ, voi atrage pe toți oamenii la Mine.” ³³ (Spunea aceasta ca să arate ce fel de moarte urma să aibă.)

³⁴ „Noi am auzit din Lege că Cristosul va rămâne pentru totdeauna, așa că de ce spui că Fiul omului trebuie să fie înălțat? Cine este acest «Fiu al omului?»”, a întrebat mulțimea.

³⁵ Isus le-a zis: „Lumina va mai fi printre voi doar pentru scurt timp. Mergeți cât timp aveți lumina, ca să nu vă ajungă din urmă întunericul. Căci cel ce merge în întuneric nu știe unde merge. ³⁶ Cât timp aveți lumina, credeți în lumină, ca să fiți ai luminii.” După ce a spus aceste lucruri, Isus a plecat și s-a ascuns de ei.

Necredința iudeilor

³⁷ Cu toate că făcuse atâtea semne înaintea lor, ei tot nu credeau în El, ³⁸ pentru ca să se împlinească ce fusese zis de către profetul Isaia:

„Doamne, cine a crezut mesajul nostru și cui i-a fost arătată puterea Domnului?”

Isaia 53.1

³⁹ Prin urmare, nu au putut crede pentru că, așa cum a spus Isaia:

⁴⁰ „El le-a orbit ochii și le-a împietrit inimile, ca să nu poată vedea cu ochii lor și să nu poată înțelege cu inimile lor, ca nu cumva să se întoarcă la Mine și să-i vindec.”

Isaia 6.10

⁴¹ Isaia a spus acestea când a văzut slava lui Isus și a vorbit despre El.

⁴² Totuși mulți oameni, chiar și dintre conducători, au crezut în El. Însă din cauza fariseilor nu-și recunoșteau credința pe față, ca să nu fie dați afară din sinagogă.

⁴³ Au iubit mai mult lauda care vine de la oameni decât lauda de la Dumnezeu.

Isus vorbește despre judecata oamenilor

⁴⁴ Isus a strigat: „Cel ce crede în Mine, nu crede în Mine ci în Cel ce M-a trimis, ⁴⁵ iar cel ce Mă vede Îl vede pe Cel ce M-a trimis. ⁴⁶ Am venit ca lumină în lume pentru ca oricine crede în Mine să nu stea în întuneric.

⁴⁷ Dacă aude cineva cuvintele Mele și nu ascultă de ele, Eu nu-l judec, pentru că am venit să mântuiesc lumea și nu să o judec. ⁴⁸ Cine Mă respinge și nu vrea să primească cuvintele Mele are de cine să fie judecat.

Cuvântul pe care vi l-am spus îl va judeca în ziua de pe urmă. ⁴⁹ Căci Eu nu am vorbit de la Mine Însuși, ci de la Tatăl, care M-a trimis. El Însuși Mi-a poruncit ce trebuie să spun și cum trebuie să vorbesc. ⁵⁰ Eu știu că porunca Sa este viață eternă. De aceea, ce spun Eu este întocmai ce Mi-a poruncit Tatăl să spun.”

Isus spală picioarele ucenicilor

13 Era înainte de sărbătoarea Paștelui și Isus știa că-I sosise timpul să părăsească această lume și să Se ducă la Tatăl. El îi iubea pe cei care erau ai Săi în lume și i-a iubit până la capăt.

² În timpul cinei, când Diavolul pusese deja în mintea lui Iuda Iscarioteanul, fiul lui Simon, gândul să-L trădeze, ³ Isus știa că Tatăl Îi dăduse putere asupra tuturor, că venise de la Dumnezeu și că Se ducea înapoi la Dumnezeu. ⁴ Așa că S-a ridicat de la masă, și-a pus deoparte haina și a luat un prosop cu care și-a înfășurat mijlocul. ⁵ Apoi a turnat apă într-un lighean și a început să spele picioarele ucenicilor Săi, după care le ștergea cu prosopul de la brâu.

⁶ Când a ajuns la Simon Petru, acesta l-a zis: „Doamne, Tu să-mi speli mie picioarele?”

⁷ Isus i-a răspuns: „Acum nu pricepi ce fac, dar vei înțelege după aceea.”

⁸ Petru I-a spus: „Nu-mi vei spăla niciodată picioarele!”

Isus i-a răspuns: „Dacă Eu nu te spăl, nu vei avea un loc alături de Mine!”

⁹ Simon Petru I-a zis: „Doamne, nu-mi spăla numai picioarele, ci și mâinile și capul!” Isus i-a zis:

¹⁰ „Cine s-a îmbăiat, nu are nevoie să fie spălat decât pe picioare, căci tot trupul îi este curat. Voi sunteți curați, însă nu toți.” ¹¹ (Îl știa pe cel care avea să-L trădeze. De aceea a spus: „Nu sunteți toți curați.”)

¹² După ce le-a spălat picioarele, Isus Și-a pus haina pe El, S-a întors la masă și le-a zis: „Înțelegeți voi ce v-am făcut Eu? ¹³ Voi Mă numiți: «Învățător» și «Domn», și bine ziceți, căci sunt. ¹⁴ Deci dacă Eu, Domnul și Învățătorul, v-am spălat vouă picioarele, atunci și voi ar trebui să vă spălați picioarele unul altuia. ¹⁵ V-am dat un exemplu, ca să faceți și voi altora cum v-am făcut Eu. ¹⁶ Vă spun adevărul: nici un sclav nu este mai mare decât stăpânul lui și nici un mesager nu este mai mare decât cel ce l-a trimis. ¹⁷ Dacă știți aceste lucruri, veți fi fericiți dacă le și faceți.

¹⁸ Nu vorbesc despre voi toți. Îi știu pe aceia pe care i-am ales, însă trebuie să se împlinească ce spune Scriptura: «Cel ce mănâncă pâinea cu Mine s-a întors împotriva Mea.» ¹⁹ Vă spun acestea acum, înainte de a se întâmpla, pentru ca atunci când se vor întâmpla, să credeți că Eu sunt. ²⁰ Vă spun adevărul: cine-l primește pe cel trimis de Mine, pe Mine Mă primește și cine Mă primește pe Mine, Îl primește pe Cel ce M-a trimis pe Mine.”

Isus spune că va fi trădat

(Mt. 26.20-25; Mc. 14.17-21; Lc. 22.21-23)

²¹ După ce a spus aceste cuvinte, Isus S-a tulburat mult și a mărturisit: „Vă spun adevărul: unul dintre voi Mă va trăda.” ²² Ucenicii Lui au început să se uite unii la alții, neștiind despre care dintre ei vorbea. ²³ Unul dintre ucenicii Săi, acela pe care Isus îl iubea, stătea întins la masă lângă Isus. ²⁴ Așa că Simon Petru i-a făcut semn să întrebe cine este cel despre care vorbea.

²⁵ Și ucenicul iubit s-a aplecat spre Isus și L-a întrebat: „Doamne, cine este?”

²⁶ „Este acela căruia îi voi înmuia bucata de pâine și i-o voi da”, a răspuns Isus. Apoi a înmuia bucata de pâine în farfurie, a luat-o și i-a dat-o lui Iuda Iscarioteanul, fiul lui Simon. ²⁷ După ce a luat Iuda bucata de pâine, Satan a intrat în el. Și Isus i-a zis: „Fă repede ce trebuie să faci!” ²⁸ Însă nici unul dintre cei ce stăteau la masă nu știau de ce i-a vorbit astfel. ²⁹ Unii credeau că, deoarece Iuda ținea punga cu bani, Isus îi spusese: „Cumpără ce avem nevoie pentru sărbătoare!” sau să dea săracilor câte ceva.

³⁰ Așa că Iuda a luat bucata de pâine și a plecat imediat. Era noapte.

³¹ După ce a plecat Iuda, Isus a zis: „Acum Fiul omului a fost slăvit și Dumnezeu a fost slăvit prin El. ³² Și dacă Dumnezeu a fost slăvit prin El, atunci Dumnezeu Îl va slăvi pe Fiul prin El Însuși și-L va slăvi curând.

³³ Dragi copii, voi mai fi cu voi pentru scurtă vreme. Mă veți căuta și, după cum am spus iudeilor că, unde Mă duc Eu, ei nu pot veni, tot așa vă spun și vouă acum: «Nu puteți veni unde Mă duc Eu.»

³⁴ Vă dau o poruncă nouă: să vă iubiți unii pe alții! Cum v-am iubit Eu, așa să vă iubiți și voi! ³⁵ Prin aceasta vor ști toți că sunteți ucenicii Mei: dacă vă veți arăta dragostea unii față de alții.”

Înștiințarea lui Petru

(Mt. 26.31-35; Mc. 14.27-31; Lc. 22.31-34)

³⁶ „Doamne, unde Te duci?”, I-a zis Simon Petru.

Isus i-a răspuns: „Nu Mă poți urma acum unde Mă duc, dar vei veni după Mine mai târziu.”

³⁷ Petru I-a spus: „Doamne, de ce nu Te pot urma acum? Eu îmi voi da viața pentru Tine!”

³⁸ „Îți vei da oare viața pentru Mine? Îți spun adevărul: înainte de a cânta cocoșul vei fi negat de trei ori faptul că Mă cunoști.”

Isus îi încurajează pe ucenici

14 Isus a spus: „Inimile voastre nu trebuie să fie tulburate. Aveți credință în Dumnezeu și aveți credință în Mine! ² Casa Tatălui Meu are multe camere. (Dacă n-ar fi fost așa, v-aș fi spus.) Mă duc să pregătesc un loc pentru voi. ³ Și dacă Mă duc să pregătesc un loc pentru voi, Mă voi întoarce din nou, ca să vă iau cu Mine și să puteți fi acolo unde sunt Eu. ⁴ Voi știți calea spre locul în care Mă duc Eu.”

⁵ „Doamne, nu știm unde Te duci! Cum putem noi să știm calea?”, I-a spus Toma.

⁶ Isus i-a zis: „Eu sunt calea, adevărul și viața. Nimeni nu vine la Tatăl altfel decât prin Mine. ⁷ Dacă M-ați cunoaște, L-ați cunoaște și pe Tatăl. Și de acum Îl cunoașteți; și L-ați văzut.”

⁸ Filip I-a spus: „Doamne, arată-ne pe Tatăl și ne va fi de ajuns.”

⁹ Isus i-a zis: „Am fost atâta timp cu voi și tu, Filipe, încă nu Mă cunoști? Cel ce M-a văzut pe Mine L-a văzut pe Tatăl. Cum poți să spui: «Arată-ne pe Tatăl!»? ¹⁰ Nu crezi tu că Eu sunt în Tatăl și că Tatăl este în Mine? Ceea ce vă spun nu vine de la Mine, ci Tatăl, care trăiește în Mine, Își face lucrarea. ¹¹ Credeți-Mă că Eu sunt în Tatăl și Tatăl este în Mine. Dacă nu, credeți măcar datorită acestor lucrări. ¹² Vă spun adevărul: cine crede în Mine va face lucrările pe care le fac Eu. Și va face lucrări mai mari decât acestea, pentru că Eu Mă duc la Tatăl. ¹³ Și orice veți cere în Numele Meu, aceea voi fa-

† Citat din Ps. 41.9.

ce, pentru ca Tatăl să fie slăvit prin Fiul. ¹⁴ Dacă veți cere ceva în Numele Meu, aceea voi face.”

Mângâietorul — Duhul Sfânt

¹⁵ „Dacă Mă iubiți, veți asculta de poruncile Mele. ¹⁶ Și Eu Îl voi ruga pe Tatăl și El vă va da un alt Mângâietor, † care să fie cu voi pentru totdeauna: ¹⁷ Acela este Duhul adevărului, pe care lumea nu-L poate primi pentru că nu-L vede și nici nu-L cunoaște. Voi însă Îl cunoașteți pentru că trăiește cu voi și va fi cu voi.

¹⁸ Nu vă voi lăsa orfani. Mă voi întoarce la voi. ¹⁹ Peste puțin timp, lumea nu Mă va mai vedea, însă voi Mă veți vedea. Și pentru că Eu trăiesc, și voi veți trăi. ²⁰ În ziua aceea veți ști că Eu sunt în Tatăl Meu și că voi sunteți în Mine, iar Eu sunt în voi. ²¹ Cine primește poruncile Mele și ascultă de ele, acela Mă iubește. Cine Mă iubește pe Mine va fi iubit de Tatăl Meu. Și Eu îl voi iubi și Mă voi face cunoscut lui.”

²² Iuda (nu Iuda Iscarioteanul) I-a spus: „Doamne, dar cum se face că Te vei arăta nouă, însă nu și lumii?”

²³ Isus i-a răspuns: „Dacă Mă iubește cineva, va asculta de învățătura Mea și Tatăl Meu îl va iubi. Vom veni la el și vom locui împreună cu el. ²⁴ Cine nu Mă iubește nu ascultă de învățătura Mea. Iar învățătura pe care o auziți nu este a Mea, ci a Tatălui Meu, care M-a trimis.

²⁵ V-am spus aceste lucruri cât mai sunt cu voi. ²⁶ Dar Mângâietorul, Duhul Sfânt, pe care Tatăl Îl va trimite în Numele Meu, vă va învăța totul și vă va aminti de tot ceea ce v-am spus.

²⁷ Vă las pacea. Vă dau pacea Mea, însă nu așa cum o dă lumea. Să nu vi se tulbure inimile și să nu vă fie frică! ²⁸ M-ați auzit spunând: «Plec și Mă voi întoarce la voi.» Dacă M-ați iubi, v-ați bucura că Mă duc la Tatăl, căci Tatăl este mai mare decât Mine. ²⁹ V-am spus acum, înainte de a se întâmpla aceste lucruri, pentru ca atunci când se vor întâmpla, să credeți. ³⁰ Nu voi mai vorbi mult cu voi, căci vine acela care conduce lumea aceasta. El nu are nici o putere asupra Mea.

³¹ Acestea se întâmplă ca lumea să știe că-L iubesc pe Tatăl și că fac așa cum Mi-a poruncit El.

Veniți acum! Vom pleca de aici.”

Isus, Vița

15 Eu sunt adevărata Viță și Tatăl Meu este viticultorul. ² El Îmi taie orice mlădiță care nu dă rod și curăță fiecare mlădiță ce dă rod, ca să dea și mai mult rod. ³ Voi sunteți deja curați datorită învățaturii pe care v-am dat-o. ⁴ Rămâneți în Mine și Eu voi rămâne în voi. Așa cum nici o mlădiță nu poate da rod de la sine, dacă nu rămâne în viță, nici voi nu puteți să dați roade, dacă nu rămâneți în Mine.

⁵ Eu sunt Vița și voi sunteți mlădițele. Cine rămâne în Mine dă roade multe, căci nu puteți face nimic fără Mine. ⁶ Dacă cineva nu rămâne în Mine, este aruncat ca o

mlădiță care nu dă roade și se va usca. Aceste mlădițe sunt adunate, aruncate în foc și arse.

⁷ Dacă rămâneți în Mine și învățăturile Mele rămân în voi, puteți cere orice doriți și veți vedea acel lucru întâmplându-se. ⁸ Prin aceasta este slăvit Tatăl Meu: prin faptul că dați cât mai multe roade și prin faptul că sunteți ucenicii Mei. ⁹ După cum M-a iubit Tatăl pe Mine, așa v-am iubit și Eu pe voi. Rămâneți în dragostea Mea. ¹⁰ Dacă ascultați de poruncile Mele, veți rămâne în dragostea Mea. După cum și Eu am ascultat de poruncile Tatălui Meu și rămân în dragostea Lui. ¹¹ V-am spus aceste lucruri pentru ca bucuria Mea să fie în voi, iar bucuria voastră să fie deplină. ¹² Aceasta este porunca Mea: să vă iubiți unii pe alții așa cum v-am iubit Eu. ¹³ Cea mai mare dragoste pe care o poate arăta cineva este de a-și da viața pentru prietenii săi. ¹⁴ Voi Îmi sunteți prieteni dacă împliniți poruncile Mele. ¹⁵ Nu vă mai numesc «slujitori», căci un slujitor nu știe ce face stăpânul său. Ci vă numesc «prieteni», căci v-am făcut cunoscut tot ce am auzit de la Tatăl Meu. ¹⁶ Nu voi M-ați ales pe Mine, ci Eu v-am ales pe voi și v-am pus să mergeți să aduceți roadă. Și roada voastră să rămână, astfel încât Tatăl să vă dea orice veți cere în Numele Meu. ¹⁷ Aceasta vă poruncesc: să vă iubiți unii pe alții.

Ura lumii

¹⁸ Dacă vă urăște lumea, amintiți-vă că pe Mine M-a urât mai întâi. ¹⁹ Dacă ați fi ai lumii, lumea v-ar iubi ca pe ai săi. Însă voi nu sunteți ai lumii, de vreme ce Eu v-am ales din lume, și de aceea lumea vă urăște.

²⁰ Amintiți-vă ce v-am spus: «Slujitorul nu este mai mare decât stăpânul său.» Dacă M-au persecutat pe Mine, vă vor persecuta și pe voi. Dacă au ascultat de învățătura Mea, vor asculta și de a voastră. ²¹ Vă vor face toate aceste lucruri din cauza Mea, căci ei nu-L cunosc pe Cel ce M-a trimis. ²² Dacă n-aș fi venit și nu le-aș fi vorbit, nu ar fi fost vinovați de vreun păcat. Însă acum nu mai au nici o scuză pentru păcatele lor. ²³ Cine Mă urăște pe Mine Îl urăște și pe Tatăl Meu. ²⁴ Dacă nu aș fi făcut printre ei lucrări pe care nimeni altcineva nu le-a făcut, n-ar fi fost vinovați de păcat. Dar acum ei au văzut și totuși Ne urăsc, pe Mine și pe Tatăl. ²⁵ Aceasta pentru a se împlini ce este scris în Legea lor: «M-au urât fără nici un temei.» ††

²⁶ Când va veni Mângâietorul, pe care Eu Îl voi trimite de la Tatăl (Duhul adevărului, care vine de la Tatăl), El va depune mărturie despre Mine. ²⁷ Și voi veți depune mărturie, pentru că ați fost cu Mine de la început.

16 V-am spus aceste lucruri ca să nu vă pierdeți credința. ² Vă vor da afară din sinagogă, ba încă va veni vremea când oricine vă va omorî va gândi că Îi face un serviciu lui Dumnezeu. ³ Vor face așa pentru că nu-L cunosc nici pe Tatăl, nici pe Mine. ⁴ V-am spus acestea pentru ca atunci când va veni timpul ca ele să

† MÂNGÂIETOR sau Ajutor, adică Duhul Sfânt.

†† „M-AU URÂT FĂRĂ TEMEI.” Ps. 35.19 sau 69.4.

se întâmplă să vă aduceți aminte că v-am spus despre ele. Nu v-am spus acestea la început pentru că eram cu voi.

Lucrarea Duhului Sfânt

⁵ Dar acum Mă duc la Cel ce M-a trimis și nici unul dintre voi nu Mă întreabă: «Unde Te duci?» ⁶ Acum, pentru că v-am spus aceste lucruri, inimile voastre s-au umplut de tristețe. ⁷ Vă spun adevărul: este mai bine pentru voi ca Eu să plec pentru că, dacă Eu nu plec, Mângâietorul nu va veni la voi. Dar dacă plec, Eu Îl voi trimite la voi. ⁸ Când va veni, El va dovedi lumea vinovată în ceea ce privește păcatul, dreptatea și judecata. ⁹ Cu privire la păcat, pentru că ei nu cred în Mine. ¹⁰ Cu privire la dreptate, pentru că Eu Mă duc la Tatăl și voi nu Mă veți mai vedea. ¹¹ Cu privire la judecată, pentru că stăpânitorul acestei lumi a fost deja condamnat.

¹² Mai am multe lucruri să vă spun, pe care însă nu le puteți duce acum. ¹³ Dar când va veni El, Duhul adevărului, vă va îndruma în tot adevărul. Căci nu va vorbi de la sine, ci va spune orice va fi auzit și vă va înștiința cu privire la lucrurile care vor urma. ¹⁴ El Îmi va da slavă, căci va lua din ce este al Meu și vi-l va face cunoscut. Tot ce are Tatăl este al Meu. ¹⁵ De aceea am spus că va lua din ce este al Meu și vi-l va face cunoscut.

Întristarea transformată în bucurie

¹⁶ Peste puțin timp nu Mă veți mai vedea și apoi, ceva mai târziu, Mă veți vedea din nou.”

¹⁷ Unii dintre ucenici și-au zis unul altuia: „Ce vrea să ne spună când zice: «Peste puțin timp nu Mă veți mai vedea» și: «Apoi, ceva mai târziu, Mă veți vedea din nou» și: «Pentru că Mă duc la Tatăl?»” ¹⁸ Apoi ziceau: „Ce vrea să spună cu «peste puțin timp»? Nu știm ce vrea să spună.”

¹⁹ Isus știa că vroiau să-I pună întrebări, așa că le-a spus: „Discutați între voi din pricina acestor cuvinte pe care le-am spus: «Peste puțin timp nu Mă veți mai vedea» și: «Puțin mai târziu, Mă veți vedea din nou?»

²⁰ Vă spun adevărul: voi veți plânge și vă veți jeli, dar lumea se va bucura. Voi veți fi triști, însă tristețea voastră se va transforma în bucurie. ²¹ Când o femeie este gata să nască, este îndurerată pentru că i-a venit timpul să nască. Dar după ce s-a născut copilul uită de suferință, fiind bucuroasă că s-a născut un om în lume.

²² Așa și voi, sunteți triști acum, însă vă voi vedea din nou și inima voastră se va bucura, și nimeni nu va putea să vă fure bucuria. ²³ În ziua aceea, nu-Mi veți mai pune întrebări. Vă spun adevărul: orice veți cere de la Tatăl, în Numele Meu, El vă va da. ²⁴ Până acum nu ați cerut nimic în Numele Meu. Cereți și vi se va da, pentru ca bucuria voastră să fie deplină.

Biruința asupra lumii

²⁵ V-am spus aceste lucruri în mod figurat. Vine vremea când nu vă voi mai vorbi în mod figurat, ci vă voi vorbi deschis despre Tatăl. ²⁶ În ziua aceea, veți cere ceva în Numele Meu, și nu spun că Eu Îi voi cere Tatălui pentru voi. ²⁷ Căci Tatăl Însuși vă iubește, pentru că voi M-ați iubit pe Mine și ați crezut că Eu am venit de la Dumnezeu. ²⁸ Am venit de la Tatăl în lume, iar acum plec din lume și Mă duc la Tatăl.”

²⁹ Ucenicii Săi au zis: „Iată că acum vorbești deschis și nu mai spui nici o pildă. ³⁰ Acum știm că Tu cunoști totul și că nu ai nevoie de cineva să-Ți pună întrebări. De aceea credem că ai venit de la Dumnezeu.”

³¹ Isus le-a răspuns: „Acum credeți? ³² Ascultați, vine timpul, și a și venit, când veți fi împrăștiați fiecare dintre voi pe la casele voastre și Mă veți lăsa singur. Dar Eu nu sunt singur, căci Tatăl este cu Mine.

³³ V-am spus acestea ca să aveți pace în Mine. În lume veți avea necazuri, dar voi să aveți curaj și îndrăzneală. Eu am biruit lumea.”

Rugăciunea lui Isus

17 După ce a spus aceste cuvinte, Isus și-a ridicat privirea spre cer și a zis: „Tată, a sosit timpul! Slăvește-L pe Fiul Tău, pentru ca și Fiul să Te slăvească pe Tine, ² după cum I-ai dat autoritate peste toți oamenii, ca să dea viață eternă tuturor celor pe care Tu I-ai dat. ³ Aceasta este viața eternă: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Isus Cristos, pe care L-ai trimis Tu. ⁴ Eu Te-am slăvit pe pământ și am terminat lucrarea pe care Mi-ai dat-o să o fac. ⁵ Și acum, Tată, dă-Mi slava în prezența Ta—slava pe care am avut-o cu Tine înainte de crearea lumii.

⁶ Am făcut cunoscut Numele Tău oamenilor pe care Mi i-ai dat din lume. Ei erau ai Tăi, dar Mi i-ai dat Mie și ei au ascultat de învățătura Ta. ⁷ Acum ei știu că tot ce Mi-ai dat vine de la Tine. ⁸ Le-am dat învățăturile pe care Tu Mi le-ai dat și le-au primit. Au înțeles cu adevărat că Eu vin de la Tine și au crezut că Tu M-ai trimis. ⁹ Mă rog pentru ei. Nu Mă rog pentru lume, ci pentru aceia pe care Tu Mi i-ai dat, căci sunt ai Tăi. ¹⁰ Tot ceea ce este al Meu este al Tău și ce este al Tău este al Meu și Eu sunt slăvit prin ei. ¹¹ Eu vin la Tine și nu mai sunt în lume însă ei sunt încă în lume. Sfinte Tată, păzește-i în Numele Tău, pe care Tu Mi l-ai dat Mie, pentru ca ei să fie una, ca Noi. ¹² Cât timp am fost cu ei, i-am păzit Eu, prin puterea Numelui Tău, pe care Tu Mi l-ai dat Mie. I-am apărât Eu și nici unul dintre ei nu a pierit, în afară de cel sortit pieirii, ca să fie împlinită Scriptura.

¹³ Acum vin la Tine. Însă Eu spun aceste lucruri cât sunt în lume pentru ca ei să aibă bucuria Mea deplină în inimile lor. ¹⁴ Le-am dat Cuvântul Tău, dar lumea i-a urât, căci ei nu sunt ai lumii, așa cum nici Eu nu sunt al lumii. ¹⁵ Nu Te rog să-i iei din lume, ci să-i păzești de

Cel Rău. ¹⁶ Ei nu sunt ai lumii, așa cum nici Eu nu sunt al lumii. ¹⁷ Sfințește-i prin adevăr. Cuvântul Tău este adevăr. ¹⁸ După cum Tu M-ai trimis pe Mine în lume, așa i-am trimis și Eu pe ei în lume. ¹⁹ Mă sfințesc de dragul lor, pentru ca și ei să se sfințească prin adevăr.

²⁰ Eu nu Mă rog numai pentru ei, ci și pentru cei ce vor crede în Mine datorită învățaturii lor, ²¹ pentru ca ei să fie una, după cum și Tu, Tată, ești în Mine iar Eu sunt în Tine. Fie ca și ei să fie una în Noi, ca lumea să creadă că Tu M-ai trimis. ²² Le-am dat slava pe care Tu Mi-ai dat-o pentru ca ei să fie una, tot așa cum Noi suntem una. ²³ Eu în ei și Tu în Mine pentru ca ei să fie una pe deplin și lumea să știe că Tu M-ai trimis și că i-ai iubit, cum M-ai iubit și pe Mine.

²⁴ Tată, vreau ca acolo unde sunt Eu să fie și cei pe care Mi i-ai dat, pentru ca ei să vadă slava Mea, slava pe care Tu Mi-ai dat-o, căci M-ai iubit înainte de crearea lumii. ²⁵ Dreptule Tată, lumea nu Te cunoaște, dar Eu Te cunosc și aceștia știu că Tu M-ai trimis. ²⁶ Le-am făcut cunoscut Numele Tău și îl voi mai face cunoscut, pentru ca dragostea pe care Mi-ai arătat-o Tu să fie în ei și Eu să fiu în ei."

Prinderea lui Isus

(Mt. 26.47-56; Mc. 14.43-50; Lc. 22.47-53)

18 După ce a spus Isus aceste cuvinte, a trecut dincolo de valea Chedron împreună cu ucenicii Săi. Acolo era o grădină în care a intrat cu ucenicii. ² Iuda, care L-a trădat, cunoștea acest loc pentru că Isus Se întâlnise de multe ori acolo cu ucenicii Lui. ³ Așa că Iuda a luat grupul de soldați și gărzi trimis de către marii preoți și de farisei și a venit acolo cu lămpi, torțe și arme.

⁴ Isus, care știa tot ce avea să I se întâmple, a pășit înainte și le-a spus: „Pe cine căutați?”

⁵ „Pe Isus Nazarineanul”, I-au răspuns ei.

El le-a zis: „Eu sunt.” (Iuda, trădătorul, stătea acolo cu ei.) ⁶ Când le-a zis: „Eu sunt”, s-au dat înapoi și au căzut la pământ.

⁷ Așa că i-a întrebat încă o dată: „Pe cine căutați?”

„Pe Isus Nazarineanul”, au zis ei.

⁸ Isus le-a răspuns: „V-am spus că Eu sunt. Și dacă Mă căutați pe Mine, lăsați-i pe acești oameni să plece.” ⁹ A vorbit astfel, ca să se împlinească ce spusese: „Nu am pierdut pe nici unul dintre cei care Mi-au fost încredințați.”

¹⁰ Iar Simon Petru, care avea o sabie, a scos-o și a lovit slujitorul marelui preot, tăindu-i urechea dreaptă. (Numele robului era Malhus.) ¹¹ Atunci Isus i-a zis lui Petru: „Bagă-ți sabia în teacă! Să nu beau paharul suferinței pe care Mi l-a dat Tatăl?”

Isus înaintea lui Ana

(Mt. 26.57-58; Mc. 14.53-54; Lc. 22.54)

¹² Grupul de soldați, împreună cu căpitanul și cu gărzile iudeilor L-au arestat pe Isus și L-au legat. ¹³ L-au

dus întâi la Ana, socrul lui Caiafa, care era mare preot în acel an. ¹⁴ (Caiafa era cel care-i sfătuisese pe conducătorii iudeilor că era mai bine să moară un singur om pentru popor.)

Petru spune că nu-L cunoaște pe Isus

(Mt. 26.69-70; Mc. 14.66-68; Lc. 22.55-57)

¹⁵ Simon Petru și cu un alt ucenic Îl urmau pe Isus. Acest ucenic era cunoscut de marele preot, așa că a intrat cu Isus în curtea marelui preot, ¹⁶ iar Petru a rămas afară, lângă poartă. Celălalt ucenic, care era cunoscut marelui preot, a ieșit și a vorbit cu portăreasa și l-a luat înăuntru pe Petru. ¹⁷ Atunci slujitoarea care era portăreasă i-a zis lui Petru: „Nu cumva ești și tu unul dintre ucenicii acestui om?”

„Nu sunt!”, i-a răspuns Petru.

¹⁸ Slujitorii și gărzile Templului făcuseră un foc de cărbuni și stăteau în jurul lui, pentru că era frig și se încălzeau la el. Petru stătea și el cu ei și se încălzea.

Marele preot Î pune întrebări lui Isus

(Mt. 26.59-66; Mc. 14.55-64; Lc. 22.66-71)

¹⁹ Marele preot L-a întrebat pe Isus despre ucenicii Săi și despre învățatura Sa. ²⁰ Isus i-a răspuns: „Am vorbit deschis tuturor. Întotdeauna i-am învățat pe oameni în sinagogă și în Templu, acolo unde se întâlnesc toți iudeii. Nu am spus nimic pe ascuns. ²¹ De ce Mă întrebi pe Mine? Întreabă-i pe cei care au auzit ce le-am spus. Ei știu cu siguranță ce le-am spus!”

²² Când a vorbit astfel, un soldat din garda Templului, care stătea în apropiere, I-a dat o palmă lui Isus, zicând: „Cum îndrăznești Tu să-i răspunzi așa marelui preot?”

²³ Isus i-a răspuns: „Dacă am spus ceva greșit, dovedește ce a fost greșit. Dar dacă am vorbit drept, de ce Mă lovești?”

²⁴ Atunci Ana L-a trimis legat la marele preot Caiafa.

Petru neagă din nou

(Mt. 26.71-75; Mc. 14.69-72; Lc. 22.58-62)

²⁵ Simon Petru stătea și se încălzea lângă foc. Așa că a fost întrebat: „Nu cumva ești unul dintre ucenicii Lui?”

Însă el a negat, spunând: „Nu sunt!”

²⁶ Unul dintre slujitorii marelui preot, o rudă a celui căruia Petru îi tăiasse urechea, a spus: „Nu te-am văzut eu cu El în grădină?”

²⁷ Petru a negat din nou și imediat a cântat cocoșul.

Isus înaintea lui Pilat

(Mt. 27.1-2, 11-31; Mc. 15.1-20; Lc. 23.1-25)

²⁸ Apoi L-au dus pe Isus de la casa lui Caiafa la Palatul Guvernatorului. Era dimineața, devreme. Numai că iudeii nu au intrat în Palat, ca să nu se întineze și ca să poată mânca Paștele. ²⁹ De aceea Pilat a ieșit afară la ei

și le-a zis: „Ce acuzație aduceți împotriva acestui om?”

³⁰ Ei i-au răspuns: „Dacă acest om nu ar fi fost un rău-făcător, nu L-am fi dat pe mâna ta!”

³¹ „Luați-L voi și judecați-L după Legea voastră!”, le-a spus Pilat.

Și iudeii i-au zis: „Nouă nu ne este permis să omorâm pe nimeni.” ³² Acestea s-au întâmplat pentru a se împlini cuvintele lui Isus cu privire la moartea de care avea să moară.

³³ Pilat s-a întors în Palat, L-a chemat pe Isus și I-a zis: „Ești Tu Împăratul iudeilor?”

³⁴ „Spui lucrul acesta de la tine însuși sau ți-au vorbit alții despre Mine?”, I-a întrebat Isus.

³⁵ Pilat a răspuns: „Sunt eu oare iudeu? Propriul Tău popor și marii preoți mi Te-au dat pe mână. Ce ai făcut?”

³⁶ „Împărăția Mea nu este din această lume. Căci dacă Împărăția Mea ar fi fost din această lume, slujitorii Mei s-ar fi luptat să nu fiu dat pe mâna iudeilor. Însă Împărăția Mea nu este de aici”, a răspuns Isus.

³⁷ Atunci Pilat I-a spus: „Deci ești împărat?”

„Tu spui că sunt împărat. M-am născut pentru aceasta și tot pentru aceasta am venit în lume: să depun mărturie despre adevăr. Oricine este de partea adevărului ascultă glasul Meu”, a răspuns Isus.

³⁸ Pilat L-a întrebat: „Ce este adevărul?” După ce a spus aceasta, Pilat a ieșit din nou la iudei și le-a zis:

„Nu-I găesc nici o vină pentru care să-L condamn. ³⁹ Dar, pentru că aveți obicei să vă eliberez pe cineva de Paște, vreți să vi-L eliberez pe «Împăratul iudeilor»?”

⁴⁰ Însă ei au strigat din nou: „Nu pe El, ci pe Baraba!” (Baraba era un răsculat.)

19 Apoi, Pilat L-a luat pe Isus și a dat ordin să fie biciuit. ² Soldații au făcut o cunună din ramuri de spini și I-au pus-o pe cap. L-au îmbrăcat într-o robă purpurie ³ și veneau la El, zicându-I: „Trăiască Împăratul iudeilor!” și-L pălmuiau.

⁴ Pilat a ieșit încă o dată și le-a zis: „Iată, vi-L mai aduc afară o dată, ca să știți că Eu nu-I găesc nici o vină pentru care să-L condamn.” ⁵ Atunci Isus a ieșit afară, purtând cununa de spini și roba purpurie. Pilat le-a zis: „Iată omul!”

⁶ Când L-au văzut marii preoți și gărzile Templului, au strigat: „Răstignește-L! Răstignește-L!”

Pilat le-a zis: „Luați-L voi și răstigniți-L! Căci eu nu-I găesc nici o vină pentru care să-L condamn.”

⁷ Iudeii i-au răspuns: „Noi avem o Lege și, potrivit acestei Legi, trebuie să moară pentru că a pretins că este Fiul lui Dumnezeu!”

⁸ Când a auzit Pilat acest lucru, s-a înspăimântat foarte tare ⁹ și s-a dus din nou în Palat. „De unde ești?”, I-a zis lui Isus. Însă Isus nu i-a răspuns. ¹⁰ „Nu vrei să-Mi vorbești?”, I-a spus Pilat. „Știi că am putere să Te eliberez și am putere să Te răstignesc?”

¹¹ Isus i-a răspuns: „N-ai avea nici o putere asupra Mea, dacă nu ți-ar fi fost dată de Dumnezeu. De aceea, omul care M-a trădat ție este vinovat de un păcat și mai mare.”

¹² Auzind acestea, Pilat a încercat să-L elibereze, însă iudeii au strigat: „Dacă-I dai drumul, nu ești prieten cu Cezar! Oricine pretinde că este împărat este împotriva Cezarului!”

¹³ Când a auzit Pilat aceste cuvinte, L-a scos afară pe Isus și a stat pe scaunul de judecată, într-un loc numit „Pardoseala pietruită” (care în ebraică se numește „Gabata”). ¹⁴ Era în vinerea Paștelui, pe la amiază. Pilat le-a spus iudeilor: „Iată-L pe Împăratul vostru!”, dar ei au început să strige:

¹⁵ „Ia-L! Ia-L! Răstignește-L!”

Pilat le-a zis: „Să-L răstignesc pe Împăratul vostru?”

Preoții cei mai importanți au răspuns: „Nu avem alt împărat decât pe Cezar!”

¹⁶ Atunci Pilat L-a dat să fie răstignit. Așa că L-au luat pe Isus și L-au dus să-L răstignească.

Răstignirea lui Isus

(Mt. 27.32-44; Mc. 15.21-32; Lc. 23.26-43)

¹⁷ Ducându-și crucea, Isus a mers până la ceea ce este numit „Locul Craniului” (care în ebraică se numește „Golgota”). ¹⁸ Acolo L-au răstignit împreună cu doi tâlhari, unul de o parte și altul de cealaltă parte, având pe Isus în mijloc. ¹⁹ Pilat a scris o inscripție care zicea: „*ISUS NAZARINEANUL, ÎMPĂRATUL IUDEILOR*” și a pus-o pe cruce. ²⁰ Mulți iudei au citit inscripția, pentru că locul unde a fost răstignit Isus era aproape de cetate și era scrisă în ebraică, latină și greacă. ²¹ Însă marii preoți iudei i-au spus lui Pilat: „Nu scrie «Împăratul iudeilor», ci: «Acest om a spus: Eu sunt Împăratul iudeilor.»”

²² Pilat a răspuns: „Ce-am scris, am scris.”

²³ Iar soldații, după ce L-au răstignit pe Isus, I-au luat hainele, le-au împărțit în patru părți, câte o parte pentru fiecare soldat. I-au luat și cămașa, care era fără cusătură, fiind dintr-o singură țesătură de sus până jos.

²⁴ Așa că și-au zis unul altuia: „Să nu o rupem, ci mai bine să tragem la sorți pentru ea, să vedem a cui va fi”, pentru a se împlini Scriptura, care spune:

„Și-au împărțit hainele Mele între ei și au tras la sorți pentru îmbrăcămintea Mea.”

Psalmul 22.18

Asta deci au făcut soldații.

²⁵ Lângă crucea lui Isus stăteau mama Lui și sora mamei Lui; Maria, soția lui Clopa și Maria Magdalena.

²⁶ Când a văzut-o Isus pe mama Lui și pe ucenicul pe care-l iubea stând în apropiere, i-a spus mamei Lui: „Femeie dragă, iată fiul tău!” ²⁷ Apoi i-a zis ucenicului: „Iată mama ta!” Și din acel moment, ucenicul a luat-o la el acasă.

Moartea lui Isus

(Mt. 27.45-56; Mc. 15.33-41; Lc. 23.44-49)

²⁸ Mai târziu, știind că totul s-a împlinit și ca să se împlinescă Scriptura, Isus a spus: „Mi-e sete!” ^{†29} Era acolo un vas plin cu oțet, așa că au înmuiat un burete cu oțet, l-au pus pe o creangă de isop și I l-au ridicat la gură. ³⁰ Și după ce a băut oțet, Isus a zis: „S-a sfârșit!” Apoi și-a plecat capul și a murit.

³¹ Deoarece era ziua Pregătirii, ^{††} și ca să nu rămână trupurile pe cruce de sabbat (căci acea zi de sabbat era o zi foarte importantă), iudeii i-au cerut lui Pilat să zdrobească picioarele celor răstigniți și să le fie luate trupurile de pe cruce. ³² Soldații au venit și i-au zdrobit picioarele primului tâlhar, apoi și pe ale celui alt care fusese răstignit cu El. ³³ Însă, când au ajuns la Isus, au văzut că era deja mort și nu I-au zdrobit picioarele.

³⁴ Totuși, unul dintre soldați L-a străpuns într-o parte cu sulita și imediat a curs de acolo sânge și apă. ³⁵ (Cel care a văzut a mărturisit și mărturia lui este adevărată. El știe că spune adevărul pentru ca voi să credeți.)

³⁶ Aceasta s-a întâmplat pentru a se împlini Scriptura, care spune: „Nici unul din oasele Lui nu va fi rupt.”

^{‡37} Un alt fragment din Scriptură spune: „Se vor uita la Cel pe care L-au străpuns.” ^{††}

Înmormântarea lui Isus

(Mt. 27.57-61; Mc. 15.42-47; Lc. 23.50-56)

³⁸ După aceea, Iosif din Arimateea i-a cerut lui Pilat permisiunea de a lua trupul lui Isus de pe cruce. Acesta era un ucenic al lui Isus, dar pe ascuns, de teama iudeilor. Pilat i-a dat permisiunea, așa că Iosif a venit și a dat trupul jos de pe cruce. ³⁹ A venit și Nicodim, cel care mai la început venise la Isus noaptea, aducând un amestec de smirnă și aloe care cântărea în jur de treizeci de litri. ⁴⁰ Au luat trupul lui Isus și l-au înfășurat în fâșii de pânză, cu parfumuri, după obiceiul de înmormântare al iudeilor. ⁴¹ În locul unde fusese răstignit Isus era o grădină, iar în acea grădină era un mormânt nou, în care nu fusese îngropat nimeni. ⁴² Fiindcă la iudei era ziua Pregătirii și pentru că mormântul era aproape, L-au pus pe Isus acolo.

Învierea lui Isus

(Mt. 28.1-10; Mc. 16.1-8; Lc. 24.1-12)

20 În prima zi a săptămânii, dis-de-diminează, pe când era încă întuneric, Maria Magdalena s-a dus la mormânt și a văzut că piatra de la intrarea în mormânt fusese dată la o parte. ² Atunci a alergat și s-a dus la Simon Petru și la celălalt ucenic pe care îl iubea Isus și le-a spus: „L-au luat pe Domnul nostru din mormânt și nu știm unde L-au pus!”

[†] „MI-E SETE!” Vezi Ps. 22.15 și 69.21. ^{††} ZIUA PREGĂTIRII vineri, ziua dinaintea sabbatului. [‡] „NICI UNUL ... RUPT.” Ps. 34.20; ideea este luată din Ex. 12.46, Num. 9.12. ^{††} „SE VOR ... STRĂPUNS.” Zah. 12.10.

³ Așa că Petru și celălalt ucenic au plecat și mergeau către mormânt. ⁴ Cei doi alergau împreună, doar că celălalt ucenic alerga mai repede ca Petru și a ajuns primul la mormânt. ⁵ S-a aplecat și a văzut fâșiile de pânză pe jos, însă nu a intrat înăuntru. ⁶ Simon Petru, care îl urma, a ajuns și a intrat în mormânt. A văzut fâșiile de pânză de pe jos ⁷ și ștergarul în care fusese învelit capul lui Isus, care nu era cu fâșiile de pânză, ci împăturit într-un loc separat. ⁸ Apoi celălalt ucenic, care ajunsese primul la mormânt, a intrat și el, a văzut și a crezut. ⁹ (Până în acel moment, ei încă nu înțeleseseră din Scriptură că El trebuia să învie dintre cei morți.)

Isus Se arată Mariei Magdalena

(Mc. 16.9-11)

¹⁰ Apoi ucenicii s-au întors acasă. ¹¹ Maria stătea afară lângă mormânt și plângea. Plângând, ea s-a aplecat să privească în mormânt. ¹² Și a văzut doi îngeri îmbrăcați în alb stând acolo, unul la cap și celălalt la picioare, în locul unde fusese pus trupul lui Isus.

¹³ Și i-au zis: „Femeie dragă, de ce plângi?”

Ea le-a răspuns: „Pentru că L-au luat pe Domnul meu și nu știu unde L-au pus.” ¹⁴ Când a spus aceasta, s-a întors și L-a văzut pe Isus stând acolo, cu toate că ea nu știa că este Isus.

¹⁵ Isus i-a zis: „Femeie dragă, de ce plângi? Pe cine cauți?”

Crezând că este grădinarul, Maria I-a zis: „Domnule, dacă L-ai luat, spune-mi unde L-ai pus și-L voi lua eu.”

¹⁶ Isus i-a zis: „Maria!”

Ea s-a întors și I-a zis în aramaică: *Rabuni!* (care înseamnă: „Învățătorule”).

¹⁷ Și Isus i-a zis: „Nu Mă ține, căci nu M-am dus încă la Tatăl. Însă du-te la frații Mei și spune-le: «Mă duc la Tatăl Meu și al vostru, la Dumnezeu Meu și al vostru.»”

¹⁸ Maria Magdalena s-a dus și le-a dat de veste ucenicilor: „L-am văzut pe Domnul!”, și le-a spus ce îi zisese Isus.

Isus Se arată ucenicilor

(Mt. 28.16-20; Mc. 16.14-18; Lc. 24.36-49)

¹⁹ În seara aceleiași zile, prima zi a săptămânii, ușile locului unde se aflau ucenicii erau încuiate de frica iudeilor. Isus a venit și a stat în mijlocul lor, zicându-le: „Pacea fie cu voi!” ²⁰ După ce a spus aceste cuvinte, le-a arătat mâinile și coasta Lui. Ucenicii erau bucuroși să-L vadă pe Domnul.

²¹ „Pacea fie cu voi!”, le-a zis din nou Isus. „Așa cum M-a trimis pe Mine Tatăl, așa vă trimit și Eu pe voi.”

²² După ce a vorbit astfel, a suflat peste ei și le-a zis: „Primiți Sfântul Duh! ²³ Celor cărora le veți ierta păcatele, le vor fi iertate. Celor cărora nu le veți ierta păcatele, nu le vor fi iertate.”

Isus i Se arată lui Toma

²⁴ Dar Toma, unul dintre cei doisprezece, zis Geamănul, nu era cu ei când a venit Isus. ²⁵ „L-am văzut pe Domnul!”, îi ziceau ceilalți ucenici. Însă el le-a zis: „Dacă nu voi vedea semnele cuielor în mâinile Lui și dacă nu-mi voi pune degetul pe semnele cuielor și mâna pe coasta Lui, nu voi crede!”

²⁶ O săptămână mai târziu, ucenicii Săi erau din nou în casă și era și Toma cu ei. Isus a venit (chiar dacă ușile erau încuiate) și a stat în mijlocul lor, zicând: „Pacea fie cu voi!” ²⁷ Apoi i-a zis lui Toma: „Pune-ți degetul aici și uită-te la mâinile Mele! Întinde-ți mâna și pune-o pe coasta Mea! Nu te mai îndoii, ci crede!” ²⁸ „Domnul meu și Dumnezeuul meu!”, I-a răspuns Toma.

²⁹ Isus i-a zis: „Crezi pentru că M-ai văzut? Fericiți sunt cei ce cred fără să vadă.”

De ce a scris Ioan această carte

³⁰ Isus a mai făcut și alte semne de față cu ucenicii Săi, semne care nu sunt scrise în această carte. ³¹ Dar aceste semne au fost scrise ca voi să credeți că Isus este Cristosul, Fiul lui Dumnezeu și prin credință să aveți viață în Numele Lui.

Isus Se arată la șapte dintre ucenici

21 După aceea, Isus S-a arătat din nou ucenicilor Săi la Marea Tiberiadei în felul următor: ² Simon Petru, Toma (zis Geamănul), Natanael (din Cana Galileii), fiii lui Zebedei și alți doi ucenici ai Săi erau împreună. ³ Simon Petru le-a zis: „Mă duc să pescuiesc.” „Venim și noi cu tine!”, i-au zis ceilalți ucenici. Așa că au ieșit, s-au urcat într-o barcă, însă n-au prins nimic în noaptea aceea.

⁴ A doua zi dimineața, Isus stătea pe țărm. Însă ucenicii nu știau că este Isus. ⁵ „Băieți, aveți ceva pește?”, le-a zis Isus. Ei I-au răspuns: „Nu avem.”

⁶ „Aruncați năvodul pe partea dreaptă a bărcii și veți găsi”, le-a zis El. Așa că I-au aruncat, dar nu mai puteau să-l scoată din cauza cantității mari de pește.

⁷ Apoi ucenicul pe care îl iubea Isus i-a zis lui Petru: „Este Domnul!” Când a auzit Simon că era Domnul, și-a legat haina de jur împrejur (fiindcă era dezbrăcat) și s-a aruncat în apă. ⁸ Iar ceilalți ucenici au venit cu barca la țărm, trăgând năvodul cu pești (pentru că nu erau departe de țărm, ci doar la o sută de metri depărtare). ⁹ Când au ajuns la țărm, au văzut acolo jăratice de cărbuni, pești deasupra și pâine. ¹⁰ „Aduceți câțiva dintre peștii pe care i-ați prins acum”, le-a zis Isus.

¹¹ Simon Petru a urcat în barcă și a tras năvodul la țărm. Era plin cu pești mari: o sută cincizeci și trei de pești. Dar cu toate că erau așa de mulți, năvodul nu s-a rupt. ¹² Isus le-a spus: „Veniți și mâncați!” Nici unul dintre ucenici nu a îndrăznit să-L întrebe: „Cine ești?”, pentru că ei știau că este Domnul. ¹³ Isus S-a dus, a luat pâinea și le-a dat-o. La fel a făcut și cu peștele.

¹⁴ Aceasta era a treia oară când li Se arăta Isus ucenicilor după ce fusese înviat dintre cei morți.

Isus îi vorbește lui Petru

¹⁵ După ce au terminat de mâncat, Isus i-a zis lui Simon Petru: „Simone, fiul lui Iona, Mă iubești tu mai mult decât aceștia?”

Petru I-a răspuns: „Da, Doamne, știi că Te iubesc.”

Isus i-a spus: „Ai grijă de mieluceii Mei!”

¹⁶ I-a spus a doua oară: „Simone, fiul lui Iona, Mă iubești?”

Și Petru I-a răspuns: „Da, Doamne, știi că Te iubesc.”

„Ai grijă de oile Mele!”, i-a spus Isus. Și i-a spus pentru a treia oară:

¹⁷ „Simone, fiul lui Iona, Mă iubești?”

Petru s-a întristat pentru că îl întrebase și a treia oară: „Mă iubești?”, așa că I-a spus: „Doamne, Tu le știi pe toate: știi că Te iubesc!”

Isus i-a spus: „Ai grijă de oile Mele! ¹⁸ Îți spun adevărul: când erai tânăr, te îmbrăcai singur și mergeai unde doreai, însă când vei îmbătrâni, îți vei întinde mâinile și altcineva te va îmbrăca și te va duce unde nu vrei să mergi.” ¹⁹ (A spus aceste cuvinte ca să arate cu ce fel de moarte avea să-L slăvească Petru pe Dumnezeu.) După ce a vorbit astfel, i-a zis lui Petru: „Urmează-Mă!”

²⁰ Petru s-a întors și l-a văzut venind din urmă pe ucenicul iubit de Isus (cel care în timpul cinei se aplecase spre pieptul lui Isus și spusese: „Doamne, cine este cel care Te va trăda?”). ²¹ Când l-a văzut Petru, I-a spus lui Isus: „Doamne, dar cu el ce se va întâmpla?”

²² Isus i-a zis: „Dacă vreau ca el să rămână aici până voi veni Eu, ce-ți pasă ție? Tu urmează-Mă!”

²³ Aceste cuvinte s-au răspândit printre frați, fiind interpretate că acel ucenic nu va muri niciodată. Însă Isus nu a spus că nu va muri, ci: „Dacă vreau ca el să rămână până voi veni Eu, ce-ți pasă ție?”

²⁴ El este ucenicul care depune mărturie despre aceste lucruri și care a scris acestea și noi știm că mărturia lui este adevărată.

²⁵ Mai sunt multe alte lucruri pe care le-a făcut Isus și dacă ar fi fost scrise, unul câte unul, cred că nu ar fi putut să încapă în această lume toate cărțile care s-ar fi scris.

Fapte

1 Teofile, în prima mea carte ți-am scris despre tot ce a făcut și i-a învățat Isus pe oameni, de la început, ² până în ziua în care a fost ridicat la cer. Înainte de a fi înălțat la cer, Isus, prin Duhul Sfânt, le-a dat instrucțiuni apostolilor pe care-i alesese. ³ După ce a murit, Isus s-a arătat apostolilor și a făcut multe lucruri pentru a le dovedi că era viu. Timp de patruzeci de zile, Isus a venit de multe ori la apostoli și le-a vorbit despre Împărăția lui Dumnezeu. ⁴ Odată, când mânca împreună cu apostolii, Isus le-a spus: „Să nu plecați din Ierusalim. Așteptați împlinirea promisiunii Tatălui despre care ați auzit de la Mine. ⁵ Ioan a botezat oamenii cu apă dar, peste puține zile, voi veți fi botezați cu Duhul Sfânt.”

Înălțarea lui Isus

⁶ Când apostolii erau împreună cu Isus, L-au întrebat: „Doamne, acesta este timpul când vei da împărăția înapoi poporului Israel?”

⁷ Isus le-a răspuns: „Tatăl este Acela care, prin autoritatea Sa, a hotărât timpurile și datele, iar voi nu le puteți ști. ⁸ Dar când va veni Duhul Sfânt peste voi, veți primi putere. Atunci voi veți mărturisi despre Mine în Ierusalim, în toată Iudeea și Samaria și până la marginile pământului.”

⁹ După ce a spus acestea, Isus a fost ridicat la cer sub privirile lor și un nor L-a ascuns de ochii lor. ¹⁰ Apostolii se uitau după El, cum Se înălța spre cer, când, deodată, au apărut lângă ei doi oameni îmbrăcați în haine albe. ¹¹ Cei doi oameni au spus: „Bărbați din Galileea, de ce stați aici și vă uitați spre cer? Acest Isus, care a fost luat din mijlocul vostru și a fost ridicat la cer, Se va întoarce în același fel în care L-ați văzut plecând.”

Alegerea lui Matia

¹² Apoi, apostolii au coborât de pe Muntele Măslinilor (care este cam la un kilometru de Ierusalim) și s-au întors în Ierusalim. ¹³ Când au ajuns, apostolii s-au dus în camera de sus a clădirii unde stăteau. Ei erau: Petru, Ioan, Iacov, Andrei, Filip, Toma, Bartolomeu, Matei, Iacov, fiul lui Alfeu, Simon, zis Zelotul și Iuda, fiul lui Iacov.

¹⁴ Toți aceștia erau uniți și se rugau împreună cu consecvență. Cu ei mai erau niște femei, printre care și Maria, mama lui Isus, și frații Lui.

¹⁵ În zilele acelea, erau adunați acolo cam o sută douăzeci de credincioși. Petru s-a ridicat în picioare, în mijlocul lor, și a spus: ¹⁶ „Fraților, în Scriptură este scris ceea ce a spus Duhul Sfânt despre Iuda cu mult timp în urmă, prin gura lui David. Iuda a fost unul dintre noi și i s-a încredințat o parte în această lucrare. El i-a condus pe cei care L-au prins pe Isus. Trebuia să se împlinească toate acestea.

¹⁸ (Cu banii primiți pentru fapta lui cea rea, Iuda și-a cumpărat un ogor. Dar el a căzut cu capul în jos, corpul lui a plesnit și toate măruntaiele i-au ieșit afară.

¹⁹ Toți locuitorii din Ierusalim au aflat ce s-a întâmplat; de aceea, ogorul acela a fost numit Acheldama, ceea ce în limba lor înseamnă «Ogorul sângelui».)

²⁰ În cartea Psalmilor este scris, despre Iuda:

«Locuința lui să rămână pustie
și nimeni să nu mai locuiască în ea.»

Psalmul 69.25

Și se mai spune:

«Slujba lui s-o ia altul.»

Psalmul 109.8

²¹ Deci este nevoie să alegem pe unul dintre bărbații care au fost cu noi tot timpul cât Domnul Isus a fost printre noi, ²² cineva care a fost cu noi de când a început Ioan să boteze și până când El a fost luat dintre noi și care trebuie să devină martor, împreună cu noi, al învierii Lui.”

²³ Ei au propus doi bărbați: pe Iosif, căruia i se spunea Barsaba (cunoscut și sub numele de Iust) și pe Matia. ²⁴ Apostolii s-au rugat, spunând: „Doamne, Tu cunoști inimile tuturor. Arată-ne pe care dintre aceștia doi l-ai ales să primească această slujbă de apostol în locul lui Iuda, care a părăsit-o și s-a dus acolo unde e locul lui.” ²⁶ Apoi apostolii au tras la sorți și a căzut la sorți Matia, care a fost ales apostol, împreună cu ceilalți unsprezece.

Coborârea Duhului Sfânt

2 Când a venit ziua Cincizecimii, apostolii erau cu toții împreună în același loc. ² Deodată, a venit din cer un zgomot asemenea celui făcut de un vânt puternic. Zgomotul a umplut toată casa în care se adunaseră ei. ³ Ucenicii au văzut ceva ca niște limbi de foc. Acestea s-au împărțit și s-au așezat pe fiecare dintre ei. ⁴ Cu toții au fost umpluți cu Duhul Sfânt. Ei au început să vorbească în alte limbi, după cum le dădea Duhul putere să vorbească.

⁵ În Ierusalim se aflau în acele zile evrei evlavioși din toate țările lumii. ⁶ Când s-a auzit zgomotul, s-a adunat o mulțime de oameni. Ei au fost foarte surprinși pentru că fiecare îi auzea pe apostoli vorbind în propria sa limbă. ⁷ Ei erau foarte uluiți și spuneau cu uimire: „Oamenii aceștia care vorbesc nu sunt din Galileea?” ⁸ Atunci cum se face că îi auzim vorbind în limba fiecăruia dintre noi? ⁹ Sunt printre noi parți, mezi, elamiți; sunt și oameni din Mesopotamia, Iudeea, Capadocia, Pont și Asia, ¹⁰ din Frigia, Pamfilia, Egipt, din regiunea Libiei, lângă Cirena. Sunt aici vizitatori din Roma, ¹¹ din Creta și din Arabia. Unii sunt iudei, alții au fost convertiți la iudaism. Dar cu toții îi auzim pe acești oameni vorbind în propria noastră limbă despre lucrurile minunate pe care le-a făcut Dumnezeu.” ¹² Toți oamenii erau uimiți și nu știau ce să creadă. Ei se întrebau: „Ce înseamnă acestea?” ¹³ Dar alții își băteau joc de apostoli și spuneau: „Au băut prea mult vin!”

Cuvântarea lui Petru

¹⁴ Atunci Petru s-a sculat în picioare împreună cu ceilalți unsprezece apostoli. Petru și-a ridicat glasul și a zis: „Fraților iudei și voi, toți ceilalți locuitori din Ierusalim, ascultați-mă cu atenție! Lăsați-mă să vă explic ce se întâmplă. ¹⁵ Acești oameni nu sunt beți, cum credeți voi. Este abia nouă dimineața! ¹⁶ Ci, tot ce vedeți acum sunt lucrurile despre care a scris profetul Ioel:

¹⁷ «Dumnezeu spune:

În zilele de pe urmă, voi turna Duhul Meu peste toți oamenii.

Fiii și fiicele voastre vor profeti,
tinerii voștri vor avea viziuni, bătrânii voștri vor avea visuri.

¹⁸ Da, în zilele acelea, voi turna Duhul Meu peste slujitorii Mei, bărbați și femei, și ei vor profeti.

¹⁹ Voi face să se vadă semne sus în cer și jos pe pământ: sânge, foc și nori de fum.

²⁰ Soarele se va transforma în întuneric și luna va deveni ca sângele.
Apoi va veni ziua Domnului, mare și plină de slavă.

²¹ Atunci orice om care se încrede în Domnul va fi mântuit.»

Ioel 2.28-32

²² Frați iudei, ascultați cuvintele mele: Isus din Nazaret a fost un om deosebit. Dumnezeu v-a dovedit acest lucru prin faptele puternice, minunile și semnele pe care le-a făcut printre voi prin El, după cum bine știți.

²³ Acest om v-a fost dat vouă, așa cum Dumnezeu știa că se va întâmpla și cum a fost planul Lui să se întâmple. Însă, cu ajutorul oamenilor răi, voi L-ați omorât, răstignindu-L pe cruce. ²⁴ Dar Dumnezeu L-a înviat pe Isus și L-a eliberat de lanțurile morții. Moartea nu L-a mai putut ține în strânsoarea sa. ²⁵ Despre El, David spune:

«L-am văzut tot timpul pe Domnul înaintea mea.

Pentru că El este la dreapta mea, eu voi fi mereu în siguranță.

²⁶ De aceea inima mea este veselă și gura mea vorbește cu bucurie.

Chiar și trupul meu va trăi cu speranță.

²⁷ Căci Tu nu mă vei părăsi în Locuința morților. †
Nu vei lăsa trupul Sfântului Tău să putrezească în mormânt.

²⁸ Tu mi-ai arătat căile vieții mele și prezența Ta mă va umple de bucurie.»

Psalmul 16.8-11

²⁹ Fraților, despre strămoșul nostru David vă pot spune cu încredere că a murit și a fost îngropat. Mormântul lui este și astăzi aici, în mijlocul nostru. ³⁰ Dar David a fost un profet și știa că Dumnezeu îi promisese †† prin jurământ că va pune pe tronul lui pe unul dintre descendenții săi. ³¹ Privind spre viitor, David a vorbit despre învierea lui Cristos. El a scris:

«El nu va fi lăsat în Locuința Morților, iar trupul Lui nu va ajunge să putrezească.»

³² Pe acest Isus, Dumnezeu L-a înviat din morți, și noi toți suntem martori că acest lucru s-a întâmplat. ³³ Fiind înălțat la dreapta lui Dumnezeu, El a primit de la Tatăl Duhul Sfânt, care fusese promis și L-a revărsat prin ceea ce vedeți și auziți acum. ³⁴ Căci nu David a fost cel care s-a suit la ceruri. El însuși a spus:

«Domnul a spus Domnului meu:

Așează-Te la dreapta Mea,

³⁵ până când îi voi pune pe dușmanii Tăi sub picioarele Tale.»

Psalmul 110.1

³⁶ Deci tot poporul Israel să știe cu siguranță că pe acest Isus, pe care voi L-ați răstignit, Dumnezeu L-a făcut Domn și Cristos.”

³⁷ Când au auzit aceste cuvinte, oamenii au fost străpunși în inimă. Ei le-au spus lui Petru și celorlalți apostoli: „Fraților, ce ar trebui să facem?”

³⁸ Petru le-a răspuns: „Schimbați-vă inima și viața și fiecare dintre voi să fie botezat în Numele lui Isus Cristos, pentru iertarea păcatelor. Și veți primi darul Duhului Sfânt. ³⁹ Căci această promisiune este pentru voi dar și pentru copiii voștri și pentru cei ce sunt departe acum. Este pentru toți cei pe care Domnul Dumnezeu îi va chema la El.”

⁴⁰ Și cu multe alte cuvinte, Petru i-a avertizat și i-a rugat: „Salvați-vă de pedeapsa care o așteaptă pe această generație depravată!” ⁴¹ Oamenii care au primit cuvintele lui Petru au fost botezați. În ziua aceea, aproape trei mii de oameni s-au adăugat grupului de credincioși. ⁴² Ei continuau cu consecvență să învețe de la apostoli, să aibă părtășie unii cu alții, să mănânce ‡ împreună și să se roage împreună.

† LOCUIŢA MORŢILOR lit. Hades. †† DUMNEZEU ÎI PROMISESE VEZI Ps. 132.11. ‡ SĂ MÂNÂNCE lit. „să frângă pâinea”. Poate fi vorba despre a mânca în mod obișnuit sau despre Cina Domnului. Vezi Lc. 22.14-20.

Credincioșii împart între ei tot ce au

⁴³ Apostolii făceau multe minuni și semne și toți oamenii erau plini de teamă și venerație pentru Dumnezeu. ⁴⁴ Toți credincioșii erau împreună și împărțeau între ei tot ce aveau. ⁴⁵ Ei și-au vândut pământurile și lucrurile pe care le aveau, iar banii i-au împărțit la toți, după cum avea fiecare nevoie. ⁴⁶ În fiecare zi, toți cu același gând, se întâlneau la Templu și mâncau † împreună în casele lor. Ei împărțeau hrana între ei cu bucurie și cu inimi sincere. ⁴⁷ Ei Îl lăudau pe Dumnezeu și erau pe placul întregului popor. Mulți oameni erau mântuiți în fiecare zi și Domnul îi adăuga pe aceștia grupului de credincioși.

Petru vindecă un infirm

3 Într-o zi, Petru și Ioan au mers la Templu. Era ora trei după-amiază, ora rugăciunii. ² Un om care era infirm din naștere era purtat pe brațe. Cei ce-l duceau îl lăsau în fiecare zi lângă una din porțile Templului, numită Poarta Frumoasă. Ei îl lăsau acolo ca să cerșească de la cei ce intrau în Templu. ³ El i-a văzut pe Petru și Ioan pregătindu-se să intre în Templu și le-a cerut bani. ⁴ Petru și Ioan s-au uitat drept la el și i-au spus: „Uită-te la noi!” ⁵ Omul s-a uitat la ei, așteptându-se să primească ceva din mâna lor. ⁶ Dar Petru i-a spus: „Nu am nici aur, nici argint, dar îți voi da ceea ce am. În Numele lui Isus Cristos din Nazaret, ridică-te și umblă!” ⁷ Și Petru l-a luat de mâna dreaptă și l-a ridicat. În acel moment, picioarele și gleznelor lui au devenit puternice, ⁸ iar omul a sărit în picioare și a început să meargă. El a intrat în Templu împreună cu Petru și Ioan, mergând și sărind în sus de bucurie și lăudându-l pe Dumnezeu. ⁹ Toți oamenii l-au văzut mergând și lăudându-l pe Dumnezeu. ¹⁰ El i-au recunoscut pe omul care stătea și cerșea lângă Poarta Frumoasă a Templului. Toți au fost cuprinși de uimire și se minunau de ce i se întâmplase.

Cuvântarea lui Petru

¹¹ Pe când omul încă se mai ținea după Petru și Ioan, mulțimea mirată a alergat la ei, în Pridvorul lui Solomon.

¹² Când a văzut lucrul acesta, Petru le-a spus oamenilor: „Frați iudei, de ce sunteți surprinși de acest lucru? De ce vă uitați la noi de parcă am fi folosit puterea sau evlavia noastră pentru a-l face pe acest om să meargă?” ¹³ Dumnezeu lui Avraam, al lui Isaac și al lui Iacov, Dumnezeu strămoșilor noștri a făcut-o! El a dat slavă Slujitorului Său Isus, pe care L-ați dat spre a fi omorât. Voi L-ați respins când Isus era înaintea lui Pilat și Pilat vroia să-L elibereze. ¹⁴ L-ați respins pe Cel Sfânt și Drept și ați cerut ca un ucigaș să fie eliberat pentru

† MÂNCAU lit. „frângeau pâinea”. Poate fi vorba despre a mânca în mod obișnuit sau despre Cina Domnului. Vezi Lc. 22.14-20.

voi. ¹⁵ Voi L-ați omorât pe Cel ce arată oamenilor drumul spre viață, dar Dumnezeu L-a înviat din morți. Noi suntem martori că acest lucru s-a întâmplat. ¹⁶ Puterea lui Isus este cea care l-a vindecat pe acest om infirm pe care îl vedeți și îl cunoașteți. Acest om a fost pe deplin vindecat prin credința în puterea lui Isus.

¹⁷ Fraților, știți că ați făcut aceste lucruri fără să știți ce faceți, după cum au făcut și conducătorii voștri.

¹⁸ Dar Dumnezeu a împlinit astfel ceea ce El vestise dinainte prin toți profeții. Dumnezeu a spus că Cristosul Său urma să sufere. ¹⁹ Deci trebuie să vă schimbați modul de gândire și atitudinea față de Dumnezeu. Întoarceți-vă la El, pentru ca păcatele voastre să fie iertate. ²⁰ Atunci Domnul vă va da vremuri de odihnă spirituală și Îl va trimite pe Isus, Cel pe care El L-a ales să fie pentru voi Cristosul. ²¹ Dar Isus trebuie să rămână în ceruri până când toate lucrurile despre care a vorbit Dumnezeu cu mult timp în urmă prin sfinții Săi profeți vor fi reînnoite. ²² Căci Moise a spus: «Domnul, Dumnezeul vostru, vă va ridica un Profet ca mine chiar din mijlocul poporului vostru. Să ascultați de El în tot ce vă va spune!» ²³ Cine nu va asculta de acel Profet va fi nimic din mijlocul poporului lui Dumnezeu. ††» ²⁴ De asemenea, Samuel și toți profeții care au venit după el și care au vorbit au prezis aceste lucruri. ²⁵ Voi sunteți moștenitorii profeților și ai legământului pe care l-a făcut Dumnezeu cu părinții noștri. Dumnezeu i-a spus lui Avraam: «Prin urmașii tăi vor fi binecuvântate toate popoarele pământului. ‡» ²⁶ După ce Dumnezeu L-a înviat pe Slujitorul Lui, El L-a trimis întâi la voi să vă binecuvânteze, făcându-vă, pe fiecare dintre voi, să renunțați la faptele voastre rele.”

Petru și Ioan înaintea Sinedriului

4 În timp ce Petru și Ioan vorbeau oamenilor, câțiva preoți, șeful gărzilor de la Templu și câțiva saducheii au venit la ei. ² Ei erau supărați din cauză că, învâțându-i pe oameni despre Isus, Petru și Ioan afirmău că morții vor învia. ³ Atunci i-au arestat și i-au ținut în închisoare până a doua zi, căci era deja seară.

⁴ Dar mulți dintre cei care au auzit mesajul lor au crezut și numărul credincioșilor a crescut la circa cinci mii.

⁵ În ziua următoare, conducătorii iudei, bătrânii și învățătorii Legii s-au adunat la Ierusalim. ⁶ Acolo se aflau și marele preot Ana, Caiafa, Ioan, Alexandru și toți cei care proveneau din familia marilor preoți. ⁷ Ei i-au adus pe Petru și Ioan, i-au pus în mijlocul lor și au început să-i întrebe: „Cu ce putere și cu a cui autoritate ați vindecat acest om infirm?”

⁸ Atunci Petru, plin de Duhul Sfânt, le-a spus: „Conducători ai poporului și bătrâni ai lui Israel! ⁹ Ne întrebați astăzi despre binele pe care i l-am făcut acestui om infirm și cum a fost acesta vindecat. ¹⁰ Voi și tot poporul Israel trebuie să știți aceasta: am făcut-o cu puterea lui

†† Citat din Dt. 18.15, 19. ‡ Citat din Gen. 22.18.

Isus Cristos din Nazaret, Cel pe care voi L-ați răstignit, dar pe care Dumnezeu L-a înviat dintre cei morți. Mulțumită lui Isus acest om stă înaintea voastră pe deplin sănătos. ¹¹ Isus este

«Piatra pe care voi, zidarii, ați respins-o, dar care a devenit piatra cea mai importantă a clădirii.»

Psalmul 118.22

¹² Isus este singurul care poate să mântuiască [†]. Numele Lui este singura putere dată omenirii prin care putem fi mântuiți.”

¹³ Conducătorii iudei și-au dat seama că Petru și Ioan erau oameni simpli, fără școală, dar i-au văzut vorbind cu îndrăzneală, și aceasta i-a uimit. Apoi și-au dat seama că Petru și Ioan fuseseră cu Isus. ¹⁴ Și nu au putut să spună nimic pentru că omul care fusese vindecat era chiar acolo, cu ei. ¹⁵ Conducătorii iudei le-au poruncit să iasă puțin afară. Apoi au vorbit între ei: ¹⁶ „Ce să facem cu acești oameni? Toți locuitorii din Ierusalim știu că au făcut o mare minune, iar noi nu putem nega acest lucru. ¹⁷ Putem în schimb să-i amenințăm, cerându-le să nu mai vorbească și altora despre Isus, astfel încât vestea aceasta să nu se răspândească mai departe printre oameni.”

¹⁸ Conducătorii iudei i-au chemat pe apostoli înăuntrul și le-au poruncit să nu mai spună nimic și să nu mai învețe pe oameni în Numele lui Isus. ¹⁹ Dar Petru și Ioan le-au răspuns: „Voi ce credeți că este drept să facem înaintea lui Dumnezeu: să ascultăm de voi sau de El? ²⁰ Căci este cu neputință să nu vorbim despre ceea ce am văzut și am auzit.”

²¹ Conducătorii iudei nu știau cum să-i pedepsească pe apostoli, pentru că toți oamenii Îl laudau pe Dumnezeu pentru ce se întâmplase. (Omul care fusese vindecat prin această minune avea mai mult de patruzeci de ani.) Așa că ei i-au amenințat din nou pe apostoli; apoi i-au lăsat să plece.

Rugăciunea celor credincioși

²³ După ce li s-a dat drumul, Petru și Ioan s-au întors la ai lor și le-au povestit tot ce le spusese mării preoți și conducătorii bătrâni. ²⁴ Când a auzit grupul de credincioși aceste lucruri, s-au rugat cu toții, într-un gând, lui Dumnezeu: „Stăpâne, Tu ai făcut cerul, pământul, mările și tot ce este în ele. ²⁵ Strămoșul nostru, David, slujitorul Tău, cu ajutorul Duhului Sfânt, a scris:

«Pentru ce strigă națiunile, și de ce fac popoarele lumii planuri zadarnice împotriva Mea?

²⁶ Împărații lumii s-au pregătit de luptă și toți conducătorii s-au unit împotriva Domnului și împotriva Cristosului Său.»

Psalmul 2.1-2

[†] MÂNTUIRE salvarea omului din sclavia păcatului prin credința în jertfa lui Isus Cristos pe cruce.

²⁷ Da, aceasta s-a întâmplat când Irod și Pilat din Pont s-au unit cu neevreii și cu poporul Israel împotriva Slujitorului Tău cel sfânt, Isus, pe care Tu L-ai ales să fie Cristosul. ²⁸ Ei s-au unit ca să facă ceea ce Tu, prin puterea și voia Ta, hotărăseși mai dinainte că se va întâmpla. ²⁹ Ascultă, Doamne, acum amenințările lor și dă putere slujitorilor Tăi să proclame Cuvântul Tău cu toată îndrăzneala ³⁰ în timp ce îi vindecă pe cei bolnavi și se fac semne și minuni în Numele Slujitorului Tău cel sfânt, Isus.”

³¹ Când au terminat rugăciunea, locul unde erau adunați s-a cutremurat. Cu toții au fost umpluți cu Duhul Sfânt și proclamau Cuvântul lui Dumnezeu cu îndrăzneală.

Dragostea credincioșilor

³² Toți credincioșii gândeau și simțeau la fel. Nici unul nu spunea că lucrurile sale erau doar ale lui, ci împărțeau totul între ei. ³³ Apostolii mărturiseau cu putere despre învierea Domnului Isus. Și Dumnezeu îi binecuvânta pe toți. ³⁴ Nimeni dintre cei credincioși nu ducea lipsă de ceva, căci cei care aveau case sau pământuri le vindeau. ³⁵ Banii obținuți astfel îi aduceau apostolilor și erau împărțiți astfel încât fiecare să aibă cele necesare.

³⁶ Unul dintre credincioși se numea Iosif, dar apostolii i-au spus Barnaba (nume care, tradus, înseamnă „fiul mângâierii”). El era levit și se născuse în Cipru. ³⁷ Iosif avea un ogor. El l-a vândut, apoi a adus banii și i-a dat apostolilor.

Anania și Safira

5 Un om pe nume Anania, împreună cu soția lui, Safira, a vândut o bucată de pământ. ² El a păstrat pentru sine o parte din bani, cu știrea soției și o parte a dus-o apostolilor. ³ Atunci Petru i-a spus: „Anania, de ce l-ai lăsat pe Satan să-ți umple inima ca să minți pe Duhul Sfânt? De ce ai păstrat o parte din bani pentru tine? ⁴ Înainte de a-l vinde, pământul era al tău. Iar după ce l-ai vândut puteai să faci orice ai fi vrut cu banii. De ce te-ai gândit la un lucru atât de rău? Pe Dumnezeu L-ai mințit, nu pe noi, oamenii.” ⁵ Auzind aceste cuvinte, Anania a căzut la pământ și a murit. Câțiva tineri au venit și i-au înfășurat trupul, apoi l-au dus și l-au îngropat. Toți oamenii care au auzit despre cele întâmplate au fost cuprinși de frică.

⁷ Cam după trei ore, a venit soția lui Anania, fără să știe ce se întâmplase. ⁸ Petru a întrebat-o: „Spune-mi, cu atâta ați vândut ogorul?”

Safira a răspuns: „Da, cu atâta.”

⁹ Atunci Petru i-a spus: „De ce v-ați înțeles amândoi să puneți la încercare Duhul Domnului? Auzi la ușă niște pași? Sunt oamenii care l-au îngropat pe soțul tău. La fel te vor duce și pe tine!” ¹⁰ În acel moment, Safira a căzut la picioarele lui și a murit. Tinerii au intrat și au

găsit-o moartă. Atunci au dus-o și pe ea și au îngropat-o lângă soțul ei. ¹¹ Întreaga adunare și ceilalți oameni care au auzit despre aceste lucruri au fost cuprinși de frică.

Apostolii vindecă mulți oameni

¹² Multe semne și minuni au fost făcute printre oameni de către apostoli. Credincioșii se întâlneau cu toții într-un gând în Pridvorul lui Solomon. ¹³ Nici unul dintre ceilalți oameni nu îndrăznește să li se alăture, dar cu toții îi laudau. ¹⁴ Din ce în ce mai mulți oameni credeau în Domnul. Mulți bărbați și femei au fost adăugați la grupul de credincioși. ¹⁵ Atunci oamenii și-au adus bolnavii în stradă, pe paturi și pe așternuturi, sperând ca măcar umbra lui Petru să cadă peste ei, când va trece el pe acolo. ¹⁶ Mulțimi de oameni au venit în Ierusalim din așezările din împrejurimi. Ei îi aduceau cu ei pe cei bolnavi și pe cei chinuți de duhuri rele și toți erau vindecați.

Apostolii sunt persecutați

¹⁷ Marele preot și cei apropiați lui, cei din grupul saduceilor, au fost cuprinși de invidie. ¹⁸ Ei au pus mâna pe apostoli și i-au aruncat în închisoare. ¹⁹ Dar, în timpul nopții, un înger al Domnului a deschis ușile închisorii. El i-a condus afară pe apostoli și le-a spus: ²⁰ „Duceți-vă, stați în Templu și spuneți oamenilor totul despre această viață nouă în Isus.” ²¹ Când au auzit aceste cuvinte, apostolii au intrat dis-de-diminează în Templu și au început să-i învețe pe oameni.

Când marele preot și apropiații lui au venit la Templu, ei au convocat o întâlnire a Sinedriului și a întregii adunări a bătrânilor poporului Israel. Apoi ei au trimis câțiva soldați la închisoare pentru a-i aduce pe apostoli. ²² Când aceștia au ajuns la închisoare, nu i-au găsit înăuntru pe apostoli. Soldații s-au întors și au spus ce se întâmplase: ²³ „Am găsit închisoarea bine încuiată, în toată siguranța și gărzile stând la ușă; dar când am intrat, nu am găsit pe nimeni înăuntru.” ²⁴ Când au auzit aceste cuvinte, căpitanul gărzilor de la Templu, precum și preoții cei mai de seamă au fost nedumeriți și se întrebau ce se putuse întâmpla cu ei. ²⁵ Atunci cineva a intrat și le-a spus: „Cei pe care i-ați închis stau acum în Templu și îi învață pe oameni.” ²⁶ Atunci căpitanul a plecat cu soldații lui și i-a adus înapoi pe apostoli, dar nu cu forța, căci se temeau să nu fie uciși cu pietre de popor.

²⁷ Soldații i-au adus pe apostoli înaintea Sinedriului. Marele preot le-a cerut socoteală, vorbindu-le astfel: ²⁸ „V-am poruncit anume să nu mai învățați pe nimeni despre acest om. Cu toate acestea, voi ați umplut tot Ierusalimul cu învățătura voastră și vreți să dați vina pe noi pentru moartea acestui om.”

²⁹ Petru și ceilalți apostoli au răspuns: „Noi trebuie să ascultăm de Dumnezeu, nu de oameni. ³⁰ Voi L-ați

omorât pe Isus, răstignindu-L pe cruce, însă Dumnezeul strămoșilor noștri L-a înviat dintre cei morți. ³¹ El L-a înălțat pe Isus la dreapta Lui și L-a făcut Prințul și Mântuitorul nostru. El a făcut aceasta pentru ca să dea poporului Israel prilejul să se întoarcă de la păcatele lor, să se întoarcă la Dumnezeu pentru ca păcatele lor să fie iertate. ³² Noi am văzut aceste lucruri și suntem martori. La fel este și Duhul Sfânt pe care Dumnezeu L-a dat celor ce ascultă de El.”

³³ Când cei din Sinedriu au auzit aceasta, s-au înfuriat și au vrut să-i omoare pe apostoli. ³⁴ Dar un fariseu, pe nume Gamaliel, învățător al Legii foarte respectat de oameni, s-a ridicat în picioare. El a poruncit ca apostolii să fie scoși afară pentru puțin timp. ³⁵ Atunci el le-a spus: „Bărbați iudei, gândiți-vă cu grijă la ce aveți de gând să le faceți acestor oameni! ³⁶ Nu cu mult timp în urmă a venit Teuda, pretinzând că este o persoană importantă. I s-au alăturat cam patru sute de bărbați. El a fost ucis, iar cei care îl urmaseră au fost împrăștiți și nimic nu s-a ales din mișcarea lor. ³⁷ După el, în vremea recensământului, a apărut Iuda, din Galileea. Și el a reușit să-i atragă pe unii din popor de partea sa. Dar și el a fost omorât, iar cei care îl urmaseră au fost împrăștiți. ³⁸ Acum vă spun: stați departe de oamenii aceștia și lăsați-i în pace! Dacă planul lor vine de la oameni, va da greș. ³⁹ Dar dacă vine de la Dumnezeu, nu l veți putea distruge. Și s-ar putea chiar să descoperiți că luptați împotriva lui Dumnezeu Însuși.”

Cei din Sinedriu i-au urmat sfatul. ⁴⁰ Ei i-au chemat înăuntru pe apostoli și au pus să fie biciuiți, le-au poruncit să nu mai vorbească oamenilor despre Isus, apoi le-au dat drumul. ⁴¹ Apostolii au plecat dinaintea Sinedriului bucuroși că au fost considerați demni de a fi batjocoriți pentru Numele lui Isus. ⁴² Dar ei nu au încetat să-i învețe pe oameni. În fiecare zi se duceau în Templu și în casele oamenilor și le spuneau Vestea Bună că Isus este Cristosul.

Cei șapte slujitori

6 Numărul ucenicilor lui Isus creștea mult în zilele acelea. Dar între credincioșii vorbitori de limbă greacă și ceilalți credincioși evrei au apărut neînțelegeri. Credincioșii evrei care vorbeau limba greacă se plâneau că văduvele lor erau trecute cu vederea la împărțirea ajutoarelor zilnice. ² Cei doisprezece ucenici i-au adunat pe toți credincioșii și le-au spus: „Nu este bine ca noi să neglijăm predicarea Cuvântului lui Dumnezeu pentru a ajuta la împărțirea hranei. ³ Fraților, alegeți dintre voi șapte bărbați cunoscuți a fi oameni buni, plini de Duhul Sfânt și de înțelepciune. Le vom da lor în grijă această sarcină. ⁴ Iar noi vom putea să petrecem tot timpul rugându-ne și proclamând oamenilor Cuvântul lui Dumnezeu.”

⁵ Tot grupul a acceptat cu bucurie această idee. Ei i-au ales pe aceștia șapte: Ștefan (un bărbat plin de cre-

dință și de Duhul Sfânt), Filip, Prohor, Nicanor, Timon, Parmena și Nicolae (un bărbat din Antiohia care devenise iudeu). ⁶ Apoi i-au adus pe aceștia înaintea apostolilor. Apostolii s-au rugat și și-au pus mâinile [†] peste acești oameni.

Ștefan este acuzat

⁷ Mesajul lui Dumnezeu s-a răspândit și numărul ucenicilor din Ierusalim a crescut foarte mult. Chiar și un mare număr de preoți au crezut și au ascultat de acest mesaj.

⁸ Ștefan era un om plin de har și de putere. Dumnezeu l-a binecuvântat pe Ștefan și i-a dat putere să facă în mijlocul oamenilor minuni mari și semne miraculoase. ⁹ Dar câțiva iudei din sinagoga numită Sinagoga Sclavilor Eliberați erau împotriva lui Ștefan. Unii dintre ei erau din Cirena, alții din Alexandria, Cilicia sau Asia. Ei au început să se certe cu Ștefan. ¹⁰ Dar Duhul îl ajută pe Ștefan să vorbească cu înțelepciune și acei iudei nu l-au putut contrazice. ¹¹ Atunci ei au aranjat în secret ca niște oameni să spună: „L-am auzit pe Ștefan spunând lucruri rele despre Moise și despre Dumnezeu.” ¹² Astfel i-au stârnit pe oameni, pe conducători și pe învățătorii Legii. Aceștia au venit, l-au prins pe Ștefan și l-au dus înaintea Sinedriului. ¹³ Ei au adus martori mincinoși care au spus: „Omul acesta nu se oprește niciodată din a spune lucruri rele despre acest loc sfânt și despre Lege. ¹⁴ L-am auzit spunând că Isus din Nazaret va distruge acest Templu și că El va schimba obiceiurile lăsate de Moise.” ¹⁵ Toți cei care erau în Sinedriu se uitau cu atenție la Ștefan și au văzut că fața lui arăta ca fața unui înger.

Cuvântarea lui Ștefan

7 Atunci marele preot l-a întrebat pe Ștefan: „E adevărat?” ² Ștefan a răspuns: „Fraților și părinților, ascultați-mă! Dumnezeuul slavei S-a arătat strămoșului nostru Avraam când se afla încă în Mesopotamia, înainte ca el să se mute în Haran. ³ Și Dumnezeu i-a spus: «Lasă-ți țara și poporul și du-te în ținutul pe care ți-l voi arăta Eu.» ^{††4} Și Avraam a plecat din țara caldeenilor [‡] și s-a stabilit în Haran. După ce tatăl său a murit, Dumnezeu l-a adus să trăiască aici, pe locul unde trăiți voi acum. ⁵ Dar Dumnezeu nu i-a dat lui Avraam în stăpânire nici măcar o palmă de pământ din acest ținut. Deși pe vremea aceea Avraam nu avea copii, Dumnezeu a promis că îi va da acel ținut în stăpânire, să fie al lui și al urmașilor lui. ⁶ Și Dumnezeu i-a zis: «Urmașii tăi vor locui într-o țară străină. Cei de acolo îi vor face sclavi și îi vor asupri timp de patru sute de ani. ⁷ Dar Eu voi pedepsi poporul care îi va face sclavi.» ^{‡†} Și Dumnezeu a mai spus: «După aceea vor pleca din acel ținut și

[†] ȘI-AU PUS MÂINILE prin aceasta arătau că acestor oameni li se încredințase o lucrare importantă din partea lui Dumnezeu. ^{††} Citat din Gen. 12.1. [‡] ȚARA CALDEENILOR sau Babilonia, o țară în sudul Mesopotamiei. ^{††} Citat din Gen. 15.13-14.

Mi se vor închina în locul acesta.» ^{‡‡8} Dumnezeu a făcut un legământ cu Avraam, iar semnul acestui legământ a fost circumcizia. Apoi Avraam a avut un fiu, pe Isaac, și l-a circumcis în ziua a opta de la naștere; apoi Isaac, pe Iacov și Iacov, pe cei doisprezece patriarhi.

⁹ Patriarhii au fost geloși pe Iosif și l-au vândut să fie sclav în Egipt. Dar Dumnezeu a fost cu el ¹⁰ și l-a scăpat din toate necazurile. El i-a dat lui Iosif înțelepciune și l-a ajutat să fie pe placul faraonului, împăratul Egiptului. Și faraonul l-a făcut pe Iosif guvernator în Egipt și chiar conducător al celor din casa lui. ¹¹ Apoi a venit o mare foamete peste toată țara Egiptului și peste Canaan și oamenii au suferit mult. Strămoșii noștri nu puteau găsi nimic de mâncat. ¹² Când Iacov a auzit că în Egipt se găsește grâu, i-a trimis acolo pe strămoșii noștri. Acesta a fost primul lor drum acolo. ¹³ Când s-au dus în Egipt pentru a doua oară, Iosif le-a spus fraților săi cine era. Iar faraonul i-a cunoscut pe toți cei din familia lui Iosif. ¹⁴ Apoi Iosif a trimis niște oameni să-l aducă și pe tatăl său, Iacov și pe toate rudele, în total șaptezeci și cinci de persoane. ¹⁵ Atunci Iacov s-a dus în Egipt. Și el și fiii lui au trăit acolo până la moarte. ¹⁶ Mai târziu, trupurile lor au fost mutate la Sihem. Acolo au fost puse în mormântul pe care Avraam îl cumpărase cu o sumă de bani de la fiii lui Emor.

¹⁷ Când s-a apropiat timpul ca promisiunea pe care i-o făcuse Dumnezeu lui Avraam să se îplinească, numărul evreilor din Egipt a crescut foarte mult. ¹⁸ Atunci a venit un alt împărat să domnească în Egipt, împărat care nu-l cunoștea pe Iosif. ¹⁹ Noul împărat a profitat cu viclenie de poporul nostru și i-a asuprit pe strămoșii noștri. El i-a obligat să-și abandoneze copiii, pentru ca aceștia să moară. ²⁰ Atunci s-a născut Moise. El era un copil deosebit înaintea lui Dumnezeu. Timp de trei luni, el a crescut în casa tatălui său. ²¹ Când Moise a fost abandonat, fiica faraonului l-a luat la ea și l-a crescut ca pe propriul ei fiu. ²² Moise a fost educat în toată înțelepciunea egiptenilor și era plin de putere în cuvânt și în faptă.

²³ Când a împlinit patruzeci de ani, el s-a hotărât să-și viziteze frații, pe fiii lui Israel. ²⁴ Moise a văzut un egiptean purtându-se rău cu un bărbat israelit. Atunci el i-a luat apărarea bărbatului israelit și l-a omorât pe egiptean. ²⁵ Moise a crezut că frații lui vor înțelege că Dumnezeu îl folosea ca să îi elibereze, dar ei nu au înțeles. ²⁶ A doua zi, când i-a văzut pe unii dintre ei bătându-se, Moise a intervenit și a încercat să-i împace. El le-a spus: «Voi sunteți frați. De ce vă purtați urât unul cu celălalt?» ²⁷ Dar cel care începuse cearta l-a împins pe Moise deoparte și l-a întrebat: «Cine te-a pus pe tine conducător și judecător între noi? ²⁸ Vrei să mă ucizi și pe mine așa cum l-ai ucis ieri pe egipteanul acela?» ^{‡‡29} Când a auzit aceasta, Moise a fugit din Egipt și s-a dus să locuiască într-un ținut străin, în Madian. Când timp a locuit în Madian, Moise a avut doi fii.

^{‡‡} Citat din Gen. 15.14; Ex. 3.12. ^{‡‡†} Citat din Ex. 2.14.

³⁰ După patruzeci de ani, când Moise se afla în deșertul de lângă muntele Sinai i s-a arătat un înger în flacăra unui rug aprins. ³¹ Moise a fost foarte uimit când a văzut lucrul acesta. Când s-a apropiat de rug pentru a vedea mai bine, a auzit vocea Domnului: ³² «Eu sunt Dumnezeu strămoșilor tăi, Dumnezeul lui Avraam, al lui Isaac și al lui Iacov.» † Moise tremura de frică și nu îndrăznea să se uite. ³³ Atunci Domnul i-a spus: «Scoate-ți sandalele din picioare, pentru că pământul pe care stai este pământ sfânt. ³⁴ M-am uitat și am văzut cât de mult suferă poporul Meu în Egipt, i-am auzit suspinând și am coborât pentru a-i elibera. Acum vino, te voi trimite în Egipt.» ††

³⁵ Acesta este Moise, omul pe care ei nu l-au vrut și căruia i-au spus: «Cine te-a pus pe tine conducător și judecător?» El este cel pe care Dumnezeu, prin îngerul care i s-a arătat în rug, l-a trimis să fie conducător și eliberator. ³⁶ Moise i-a scos din Egipt. El a făcut multe semne și minuni în Egipt, apoi la Marea Roșie și după aceea în pustie, timp de patruzeci de ani. ³⁷ Este același Moise care a spus poporului Israel: «Dumnezeu vă va trimite un Profet ca mine, venit din mijlocul poporului nostru.» ††† El este același Moise care a fost la adunarea din pustie împreună cu îngerul care i-a vorbit pe Muntele Sinai și cu strămoșii noștri. Moise a primit de la Dumnezeu cuvinte dătătoare de viață, pentru a ni le da nouă.

³⁹ Dar strămoșii noștri nu au vrut să-l asculte. Ei l-au respins pe Moise și au vrut să se întoarcă în Egipt. ⁴⁰ Și i-au spus lui Aaron: «Nu știm ce s-a întâmplat cu Moise, cel care ne-a scos din Egipt. Fă-ne niște dumnezei care să meargă înaintea noastră și să ne arate drumul.» †††† Și atunci, oamenii au făcut un idol sub forma unui vițel. Ei au adus jertfe acestui idol și s-au bucurat de ceea ce făcuseră cu mâinile lor. ⁴² Dar Dumnezeu S-a întors de la ei și i-a lăsat să se închine mulțimii de dumnezei falși din cer. În cartea profeților, Dumnezeu spune:

«Popor israelit,
nu Mie Mi-ați adus voi vite înjunghiate și jertfe
timp de patruzeci de ani în pustie.

⁴³ Voi ați purtat cortul lui Moloh și steaua zeului Remfan.

Aceștia sunt idoli pe care vi i-ați făcut pentru a vă închina lor.

De aceea vă voi alunga de aici, dincolo de Babilon.»
Amos 5.25-27

⁴⁴ Strămoșii noștri au avut cu ei în pustie Cortul mărturiei ††. Acest cort a fost făcut așa cum Acela care îi vorbea lui Moise i-a spus să-l facă, potrivit cu modelul pe care îl văzuse. ⁴⁵ Strămoșii noștri, primindu-l, l-au adus cu ei când, sub comanda lui Iosua, au luat în stă-

† Citat din Ex. 3.6. †† Citat din Ex. 3.5, 7, 8, 10. ‡ Citat din Dt. 18.15. †† Citat din Ex. 32.1. ††† CORTUL MĂRTURIEI cortul deplăsat în care erau păstrate cele zece porunci și unde locuia Dumnezeu în mijlocul poporului Său în timpul lui Moise.

pânire țara de la popoarele pe care Dumnezeu le-a alungat dinaintea strămoșilor noștri; și așa a rămas până în timpul lui David. ⁴⁶ David s-a bucurat de trecere înaintea lui Dumnezeu și a cerut să fie lăsat să-I construiască un templu Dumnezeului lui Iacov. ⁴⁷ Dar Solomon a fost acela care l-a construit o casă.

⁴⁸ Însă Cel Preaînalt nu locuiește în case făcute de mâinile oamenilor. După cum spune profetul:

⁴⁹ «Domnul spune:
'Cerul este tronul Meu
și pământul este locul pe care-Mi odihnesc picioarele.

«Ce fel de casă Îmi veți construi voi Mie?
Care este locul unde să Mă odihnesc?

⁵⁰ Nu sunt Eu Cel ce a creat toate acestea?»⁵¹

Isaia 66.1-2

⁵¹ Ștefan a continuat: „Oameni încăpățânați! V-ați înstrăinat, în inima voastră, de Dumnezeu. Voi nu ascultați de Dumnezeu. Întotdeauna vă împotriviți față de ceea ce vă spune Duhul Sfânt. Sunteți la fel ca strămoșii voștri. ⁵² A existat vreun profet care să nu fie persecutat de strămoșii voștri? Ei i-au omorât chiar și pe profeții care au anunțat cu mult timp în urmă venirea Celui Drept. Iar acum voi ați ajutat să fie prins și l-ați omorât. ⁵³ Voi sunteți cei care au primit Legea lui Moise, lege care v-a fost adusă de îngeri, dar voi nu ați ascultat de ea!”

Omorârea lui Ștefan

⁵⁴ Când au auzit conducătorii iudei aceste cuvinte au fost atât de furioși încât scrâșneau din dinți de mânie împotriva lui. ⁵⁵ Dar Ștefan era plin de Duhul Sfânt. El și-a ridicat ochii spre cer și a văzut slava lui Dumnezeu și pe Isus stând la dreapta lui Dumnezeu. ⁵⁶ Și a spus: „Iată, văd cerurile deschise și pe Fiul omului stând la dreapta lui Dumnezeu.”

⁵⁷ Atunci conducătorii iudei au început să strige, și-au acoperit urechile și s-au năpustit cu toții asupra lui Ștefan. ⁵⁸ Ei l-au târât afară din cetate și au început să arunce cu pietre în el. Oamenii care depuseseră mărturie împotriva lui Ștefan și-au lăsat hainele la picioarele unui tânăr pe nume Saul. ⁵⁹ În timp ce oamenii aruncau cu pietre în el, Ștefan se ruga, spunând: „Doamne Isuse, primește duhul meu!” ⁶⁰ Apoi a îngenuncheat și a strigat cu glas puternic: „Doamne, nu-i învinui de păcatul acesta!” După ce a spus aceste cuvinte, Ștefan a murit.

Persecuția celor credincioși

8 Saul a fost de acord cu omorârea lui Ștefan. În ziua aceea, a început o mare persecuție împotriva Bisericii din Ierusalim. Toți credincioșii, în afară de apostoli, au fost împrăștiți prin tot ținutul Iudeii și al Samariei.

² Niște bărbați temători de Dumnezeu l-au îngropat pe Ștefan și au plâns mult după el. ³ Saul a început să distrugă Biserica. El mergea din casă în casă târându-i afară atât pe bărbați cât și pe femei și aruncându-i în închisoare. ⁴ Cei care au fost împrăștiți au mers în diferite locuri spunând oamenilor Vestea Bună.

Filip în Samaria

⁵ Filip a mers într-o cetate din Samaria și le-a vorbit oamenilor de acolo despre Cristos. ⁶ Când l-au auzit și au văzut semnele pe care le făcea, oamenii au ascultat cu mare atenție lucrurile spuse de el. ⁷ Erau acolo mulți oameni care aveau în ei duhuri rele. Aceste duhuri scoteau un țipăt puternic când ieșeau din oameni. Filip a vindecat, de asemenea, mulți oameni care erau paralizați sau șchiopi, ⁸ astfel că în cetatea aceea era multă bucurie.

⁹ Era acolo un om pe nume Simon care practica magia. El îi uimea pe locuitorii din Samaria cu vrăjile sale. Simon se considera un om important. ¹⁰ Toți oamenii, de la mic la mare, îi acordau o mare atenție și spuneau: „Omul acesta are puterea lui Dumnezeu care se numește «Marea Putere!»” ¹¹ Ei îi acordau o mare atenție pentru că îi uimise mult timp cu magia lui. ¹² Dar Filip a spus oamenilor Vestea Bună despre Împărăția lui Dumnezeu și despre puterea lui Isus Cristos. Ei l-au crezut și au fost botezați, atât bărbați, cât și femei. ¹³ Și Simon însuși a crezut și a fost botezat. După aceea, el a stat în preajma lui Filip și a fost uluit văzând minunile și semnele pe care le făcea acesta.

Petru și Ioan în Samaria

¹⁴ Apostolii se aflau în Ierusalim. Când au auzit că oamenii din Samaria au primit Cuvântul lui Dumnezeu, i-au trimis acolo pe Petru și pe Ioan. ¹⁵ Când au ajuns în Samaria, Petru și Ioan s-au rugat ca cei credincioși de acolo să primească Duhul Sfânt. ¹⁶ Acești oameni fuseseră botezați în Numele Domnului Isus, dar Duhul Sfânt nu coborâse peste nici unul dintre ei. ¹⁷ Atunci Petru și Ioan și-au pus mâinile peste ei și oamenii au primit Duhul Sfânt.

¹⁸ Simon a văzut că Duhul a fost dat când apostolii și-au pus mâinile peste oameni. Atunci el le-a oferit bani, spunând: ¹⁹ „Dați-mi și mie această putere ca, atunci când îmi pun mâinile peste cineva, să primească Duhul Sfânt.”

²⁰ Petru i-a răspuns: „Tu și banii tăi să fiți distruși pentru totdeauna, căci ai crezut că poți cumpăra cu bani darul lui Dumnezeu. ²¹ Inima ta nu este dreaptă înaintea lui Dumnezeu. De aceea nu ești împreună cu noi în această lucrare. ²² Schimbă-ți atitudinea inimii, renunță la răutatea ta și roagă-te Domnului! Poate că El te va ierta de gândul pe care l-ai avut, ²³ căci văd că ești plin de amară gelozie și prins în lanțurile păcatului.”

²⁴ Atunci Simon a răspuns: „Rugați-vă voi Domnului pentru mine, ca să nu mi se întâmple nici unul din lucrurile pe care le-ați spus.”

²⁵ După ce și-au rostit mărturia înaintea oamenilor și au vestit Cuvântul Domnului, cei doi apostoli s-au întors la Ierusalim. Ei au spus oamenilor Vestea Bună în multe sate samaritene prin care au trecut în drumul lor.

Filip și etiopianul

²⁶ Un înger al Domnului i-a vorbit lui Filip și i-a spus: „Pregătește-te și du-te spre sud, pe drumul care merge de la Ierusalim spre Gaza, drum care trece prin pustie.” ²⁷ Filip s-a pregătit și a plecat. Pe drum a văzut un om din Etiopia. Acest om era un eunuc. El era un om important în slujba lui Candace, împărăteasa Etiopiei, având grijă de toată averea ei. Acest om fusese la Ierusalim pentru a se închina. ²⁸ Acum se întorcea din Ierusalim. El stătea în car și citea din cartea profetului Isaia. ²⁹ Atunci Duhul i-a spus lui Filip: „Du-te și ajunge din urmă carul acela!” ³⁰ Filip a fugit spre car și l-a auzit pe etiopian citind din cartea profetului Isaia. Filip l-a întrebat: „Înțelegi ce citești?”

³¹ El i-a răspuns: „Cum aș putea să înțeleg? Am nevoie ca cineva să-mi explice.” Și l-a rugat pe Filip să urce în car și să stea cu el. ³² Pasajul pe care îl citea era: „El a fost dus ca o oaie la tăiere și așa cum mielul este fără glas înaintea celui ce-l tunde,

tot așa nici El nu a deschis gura.

³³ În umilirea ce I s-a adus, dreptatea I-a fost refuzată. Viața Lui pe pământ s-a sfârșit. Cine va vorbi despre urmașii Lui?”

Isaia 53.7-8

³⁴ Etiopianul l-a întrebat pe Filip: „Spune-mi, te rog, despre cine vorbește profetul? Despre el sau despre altcineva?” ³⁵ Începând tocmai de la acest fragment din Scriptură, Filip i-a vorbit omului despre Vestea Bună a lui Isus.

³⁶ Pe când își urmau drumul, ei au dat de o apă. Etiopianul a spus: „Uite apă! Ce mă poate opri să fiu botezat?” ³⁷ ^{†38} El a poruncit să fie oprit carul. Atât Filip cât și eunucul etiopian au coborât apoi în apă și Filip l-a botezat. ³⁹ Când au ieșit din apă, Duhul Domnului l-a luat pe Filip de acolo, iar eunucul nu l-a mai văzut niciodată. El și-a continuat drumul, plin de bucurie. ⁴⁰ Filip a apărut în Azot. De acolo a plecat spre Cezareea și a spus Vestea Bună oamenilor din toate cetățile prin care trecea.

Convertirea lui Saul

9 În Ierusalim, Saul încerca în continuare să-i speire și să-iucidă pe ucenicii Domnului. El s-a dus la

† *VERSETUL 37 Unele manuscrise târzii adaugă versetul 37: „Filip a răspuns: «Dacă crezi cu toată inima, poți fi botezat.» Etiopianul a spus: «Cred că Isus Cristos este Fiul lui Dumnezeu.»”*

marele preot ² și i-a cerut scrisori către iudeii din sinagogile din Damasc, pentru ca, dacă ar găsi atât bărbați, cât și femei care urmau Calea Domnului, Saul să-i aresteze și să-i aducă legați la Ierusalim.

³ Saul era încă pe drum și se apropia de cetatea Damasc. Deodată, o lumină venită din ceruri a strălucit în jurul lui. ⁴ Saul a căzut la pământ. El a auzit o voce care-i spunea: „Saule, Saule, de ce faci toate aceste lucruri împotriva Mea?”

⁵ Saul a spus: „Cine ești Tu, Doamne?”

Vocea a răspuns: „Eu sunt Isus pe care Îl persecuți.

⁶ Ridică-te acum și du-te în cetate. Cineva îți va spune ce trebuie să faci.”

⁷ Oamenii care călătoreau împreună cu Saul stăteau acolo muți de uimire, auzind vocea dar nevăzând pe nimeni. ⁸ Saul s-a ridicat de la pământ, dar când a deschis ochii nu mai putea să vadă nimic. Așa că oamenii l-au luat de mână și l-au dus în Damasc. ⁹ Timp de trei zile a fost orb și nici nu a mâncat, nici nu a băut nimic.

¹⁰ În Damasc se afla un ucenic al lui Isus, pe nume Anania. Domnul i-a spus într-o viziune: „Anania!”

Anania a răspuns: „Iată-mă, Doamne!”

¹¹ Domnul i-a spus: „Ridică-te și du-te pe strada numită «Strada Dreaptă». Caută casa lui Iuda și întrebă de un om din Tars, pe nume Saul. El se roagă acum.

¹² Saul a avut o viziune în care a văzut un bărbat pe nume Anania venind la el și punându-și mâinile peste el pentru a-i reda vederea.”

¹³ Anania a răspuns: „Doamne, i-am auzit pe mulți oameni vorbind despre acest bărbat. Ei vorbeau despre toate lucrurile rele pe care le-a făcut el sfinților Tăi din Ierusalim. ¹⁴ El a venit aici cu autoritate de la marele preot să-i aresteze pe toți cei care cred în Tine.”

¹⁵ Dar Domnul i-a spus: „Du-te! Eu l-am ales pe Saul pentru o lucrare importantă. El va vesti Numele Meu înaintea împăraților, printre neevrei și printre evrei.

¹⁶ Eu însumi îi voi arăta lui Saul tot ce va trebui să sufere pentru Numele Meu.”

¹⁷ Anania a plecat și s-a dus în casa în care i s-a spus. El și-a pus mâinile peste Saul și a spus: „Frate Saul, m-a trimis Domnul Isus, Cel ce ți s-a arătat când veneai spre Damasc. El m-a trimis ca tu să-ți recapeți vederea și să fii umplut de Duhul Sfânt.” ¹⁸ Chiar atunci de pe ochii lui Saul a căzut ceva care arăta ca niște solzi de pește și el a putut să vadă din nou. Saul s-a ridicat și a fost botezat. ¹⁹ După ce a mâncat ceva, el și-a recăpătat puterea.

Saul a mai rămas câteva zile cu ucenicii din Damasc. ²⁰ Apoi s-a dus în sinagogile din Damasc și a început imediat să vorbească despre Isus. El a spus: „Acesta este Fiul lui Dumnezeu!”

²¹ Toți cei care l-au auzit au fost uimiți. Ei spuneau: „Nu este el acela care încerca să-i omoare pe toți oamenii din Ierusalim care credeau în Numele lui Isus? Și nu este el acela care a venit aici pentru a-i aresta și a-i duce înaintea marilor preoți?”

²² Dar Saul vorbea cu tot mai multă putere. El le-a dovedit iudeilor din Damasc că Isus este Cristosul, astfel că ei nu l-au putut contrazice.

Iudeii încearcă să-l omoare pe Saul

²³ După multe zile, iudeii au pus la cale omorârea lui Saul. ²⁴ Ei păzeau zi și noapte porțile cetății pentru a-l putea omorî. Dar Saul a aflat de planul lor. ²⁵ Într-o noapte, niște ucenici l-au luat pe Saul și l-au ajutat să iasă din cetate. Ei l-au pus într-un coș și l-au coborât printr-o gaură din zidul cetății.

Saul în Ierusalim

²⁶ Când a ajuns în Ierusalim, Saul a încercat să se alăture grupului de credincioși. Dar toți se temeau de el pentru că nu credeau că Saul devenise un ucenic al lui Isus. ²⁷ Barnaba l-a luat și l-a dus la apostoli. El le-a povestit cum Saul l-a văzut pe Domnul pe drum, cum Domnul i-a vorbit și cum, în Damasc, Saul a vorbit oamenilor cu mult curaj în Numele lui Isus.

²⁸ Saul a rămas cu ucenicii. El mergea peste tot în Ierusalim vorbind cu curaj despre Domnul. ²⁹ Saul vorbea adesea cu iudeii vorbitori de limbă greacă și se contrazicea cu ei, dar aceștia încercau să-l omoare.

³⁰ Când credincioșii au auzit lucrul acesta, l-au dus pe Saul în Cezareea, iar de acolo l-au trimis în cetatea Tars.

³¹ Biserica din toată Iudeea, Galileea și Samaria a avut o perioadă de pace. Credincioșii Îl onorau pe Domnul prin modul în care trăiau și erau întăriți de Duhul Sfânt. De aceea, Biserica a căpătat putere și a crescut în număr.

³² Petru călătorea prin toate cetățile. El a ajuns să-i viziteze pe credincioșii care locuiau în Lida. ³³ Acolo a cunoscut un om pe nume Enea care era paralizat. El nu se ridicase din pat de opt ani. ³⁴ Petru i-a spus: „Enea, Isus Cristos te vindecă: scoală-te și fă-ți patul!” Și Enea s-a ridicat imediat. ³⁵ Toți oamenii care locuiau în Lida și în Saronă l-au văzut și s-au întors la Domnul.

Petru în Iope

³⁶ În cetatea Iope, locuia o ucenică a lui Isus pe nume Tabita (în grecește, numele ei era Dorca, însemnând „gazelă”). Tabita îi ajuta întotdeauna pe oameni, iar celor săraci le dădea lucruri de care aveau nevoie. ³⁷ Pe când Petru era în Lida, Tabita s-a îmbolnăvit și a murit. Trupul său a fost spălat și pus într-o cameră de la etaj. ³⁸ Cetatea Lida era aproape de Iope. Când ucenicii din Iope au auzit că Petru se afla în Lida, au trimis la el doi oameni. Ei l-au implorat: „Te rugăm, vino la noi fără întârziere!” ³⁹ Așa că Petru s-a pregătit și a mers cu ei. Când a venit, ucenicii l-au dus în camera de la etaj. Toate văduvele au venit și au stat în jurul lui. Ele plângeau și îi arătau cămășile și alte haine pe care Dorca le făcuse pe când era în viață. ⁴⁰ Petru i-a scos pe toți din

cameră, a îngenuncheat și s-a rugat. Apoi s-a întors spre trupul Tabitei și a spus: „Tabita, ridică-te!” Ea a deschis ochii, l-a văzut pe Petru și s-a ridicat. ⁴¹ Petru i-a întins mâna și a ajutat-o să se ridice în picioare. Apoi i-a chemat pe credincioși și pe văduve și le-a arătat-o pe Tabita care era vie. ⁴² Lucrul acesta s-a aflat în toată cetatea Iope și, datorită acestei întâmplări, mulți oameni au crezut în Domnul. ⁴³ Petru a rămas mai multe zile în Iope, în casa unui tăbăcar numit Simon.

Centurionul Corneliu

10 În Cezareea trăia un om pe nume Corneliu. El era centurion în cohorta † numită „Italiana”.

² Corneliu era un om religios, cu temere de Dumnezeu, la fel ca întreaga sa familie. El dădea mulți bani pentru a-i ajuta pe săraci și se ruga totdeauna lui Dumnezeu.

³ Într-o după-amiază, pe la ora trei, Corneliu a avut o viziune. El a văzut clar un înger al lui Dumnezeu care a venit la el și i-a spus: „Corneliu!”

⁴ Corneliu s-a uitat la înger înspăimântat și a întrebat: „Ce s-a întâmplat, Doamne?”

Îngerul i-a răspuns: „Rugăciunile tale și darurile pe care le-ai făcut săracilor s-au suit înaintea lui Dumnezeu și ele Îi vorbesc lui Dumnezeu despre tine. ⁵ Trimite niște oameni la Iope să-l aducă pe Simon căruia i se spune și Petru. ⁶ El stă la un tăbăcar, pe nume Simon, a cărui casă este lângă mare.” ⁷ După ce a plecat îngerul care-i vorbise, Corneliu a chemat pe doi dintre slujitorii lui și pe un soldat religios dintre cei care-i slujeau. ⁸ El le-a povestit tot ce se întâmplase și i-a trimis la Iope.

⁹ A doua zi, pe când cei trei oameni erau încă pe drum și se apropiau de Iope, Petru s-a urcat pe acoperișul casei pentru a se ruga. Era pe la amiază. ¹⁰ Lui Petru i s-a făcut foame și a vrut să mănânce. Dar pe când îi pregăteau masa, el a avut o viziune. ¹¹ A văzut cerul deschis și a văzut ceva asemenea unui cearșaf mare. Acesta era coborât pe pământ fiind legat de cele patru colțuri. ¹² În cearșaf, erau tot felul de animale, reptile și păsări ale cerului. ¹³ Apoi o voce i-a spus: „Petre, ridică-te! Înjunghie aceste animale și mănâncă din ele!”

¹⁴ Petru a spus: „Doamne, n-aș face așa ceva! Niciodată nu am mâncat ceva interzis sau necurat.”

¹⁵ Pentru a doua oară vocea i-a spus lui Petru: „Să nu spui că este necurat ceea ce Dumnezeu a numit curat.”

¹⁶ Lucrul acesta s-a întâmplat de trei ori, iar apoi totul a fost luat înapoi în cer.

¹⁷ Pe când Petru se întreba care putea fi înțelesul viziunii pe care o avusese, bărbații trimiși de Corneliu întrebaseră de casa lui Simon, iar acum stăteau la poartă. ¹⁸ Ei au strigat și au întrebat dacă Simon, zis și Petru, stătea acolo.

¹⁹ Pe când Petru se mai gândea la viziunea pe care o avusese, Duhul i-a spus: „Ascultă! Te caută trei oameni.

† COHORTA unitate militară romană compusă din cinci până la șase sute de soldați.

²⁰ Așa că ridică-te și coboară la poartă și mergi cu ei, fără rețineri, căci Eu i-am trimis.” ²¹ Petru a coborât și le-a spus oamenilor: „Eu sunt cel pe care îl căutați. De ce ați venit aici?”

²² Ei au răspuns: „Ne-a trimis centurionul Corneliu. El este un om drept și temător de Dumnezeu. Tot poporul iudeu spune doar lucruri bune despre el. Un înger sfânt i-a spus lui Corneliu să te invite în casa lui pentru ca el să asculte ceea ce ai de spus.” ²³ Petru i-a chemat înăuntru și i-a invitat să rămână acolo peste noapte.

A doua zi s-a pregătit și a plecat cu ei. Câțiva frați din Iope i-au însoțit. ²⁴ În ziua următoare au ajuns în Cezareea. Corneliu îi aștepta. El adunase toate rudele și toți prietenii mai apropiați. ²⁵ Când Petru a intrat în casă, Corneliu l-a întâmpinat, i-a căzut la picioare și i s-a închinat. ²⁶ Dar Petru l-a ajutat să se ridice și i-a spus:

„Ridică-te! Eu sunt doar un om, ca și tine.” ²⁷ Pe când îi vorbea, Petru a intrat în casă și a găsit acolo mulți oameni adunați. ²⁸ Petru le-a spus: „După cum știți, Legea iudaică interzice unui evreu să se însoțească cu un neevreu sau să intre în casa unui neevreu. Dar mie Dumnezeu mi-a arătat că nu trebuie să spun despre nici un om că este nepotrivit sau necurat. ²⁹ Așa că nu m-am împotrivit când am fost invitat să vin. De aceea, te întreb: de ce ai trimis după mine?”

³⁰ Atunci Corneliu i-a răspuns: „Acum patru zile, pe la ora trei, eram în casa mea și mă rugam. Deodată, în fața mea a apărut un om în haine strălucitoare. ³¹ El mi-a spus: «Dumnezeu a auzit rugăciunea ta și Și-a amintit de darurile pe care le-ai făcut săracilor. ³² Așa că trimite niște oameni la Iope și invită-l aici pe Simon, zis și Petru. El stă în casa tăbăcarului Simon, lângă mare.» ³³ Chiar atunci am trimis după tine și este foarte bine că ai venit. Acum ne aflăm cu toții aici, înaintea lui Dumnezeu, pentru a auzi ceea ce ți-a poruncit Dumnezeu să ne spui.”

Petru vorbește în casa lui Corneliu

³⁴ Atunci Petru a început să vorbească. El a spus: „Acum înțeleg, cu adevărat, că Dumnezeu nu este părtinitor, ³⁵ ci El primește pe oricine I se închină și face ceea ce este drept, indiferent din ce popor se trage.

³⁶ Acesta este mesajul pe care l-a trimis poporului evreu. Dumnezeu le-a adus Vestea Bună că pacea a venit prin Isus Cristos, care este Domnul tuturor. ³⁷ Știți ce s-a întâmplat în toată Iudeea, începând din Galileea cu botezul predicat de Ioan. ³⁸ Știți despre Isus din Nazaret pe care Dumnezeu l-a uns cu Duhul Sfânt și cu putere. El a umblat din loc în loc, făcând bine și vindecându-i pe cei ce erau sub puterea Diavolului pentru că Dumnezeu era cu El. ³⁹ Noi suntem martorii lucrurilor pe care le-a făcut Isus în toată Iudeea și în Ierusalim. Isus a fost omorât fiind atârnat pe o cruce. ⁴⁰ Dar Dumnezeu l-a înviat în a treia zi și nu a îngăduit să-L vadă ⁴¹ toți oamenii, ci doar noi, martori aleși mai dina-

inte de Dumnezeu. Noi am mâncat și am băut cu Isus după ce El a înviat din morți. ⁴² El ne-a poruncit să predicăm poporului și să fim martori că El este Cel ales de Dumnezeu să fie Judecător al celor vii și al celor morți. ⁴³ Toți profeții mărturisesc despre El, despre faptul că oricine crede în El primește iertarea păcatelor prin Numele Lui.”

Duhul Sfânt este dat neevreilor

⁴⁴ În timp ce Petru mai spunea încă aceste cuvinte, Duhul Sfânt a venit peste toți cei care ascultau Cuvântul. ⁴⁵ Credincioșii evrei care veniseră cu Petru au rămas uimiți văzând că Duhul Sfânt a fost turnat chiar și peste niște neevrei. ⁴⁶ Credincioșii evrei i-au auzit vorbind în diferite limbi și slăvindu-L pe Dumnezeu. Atunci Petru a spus: ⁴⁷ „Poate cineva să oprească apa ca să nu fie botezați acești oameni, când ei au primit Duhul Sfânt la fel ca noi?” ⁴⁸ Și Petru a poruncit ca ei să fie botezați în Numele lui Isus Cristos. Atunci ei l-au rugat să rămână cu ei câteva zile.

Petru își explică purtarea

11 Apostolii și frații din toată Iudeea au auzit că și neevreii au primit Cuvântul lui Dumnezeu.

² Când Petru s-a dus la Ierusalim, cei circumciși [†] l-au criticat. ³ Ei au spus: „Ai intrat în casa unor oameni necircumciși și ai mâncat cu ei!”

⁴ Atunci Petru a început să le povestească tot ce se întâmplase: ⁵ „Mă aflu în cetatea Iope și mă rugam, când, într-o stare de extaz, am avut o viziune. Am văzut ceva asemenea unui cearșaf mare coborât din cer, fiind ținut de patru colțuri. S-a oprit foarte aproape de mine. ⁶ M-am uitat în el cu atenție și am văzut animale de casă și fiare sălbatice, reptile și păsări ale cerului.

⁷ Apoi am auzit o voce spunându-mi: «Petre, ridică-te! Înjunghie pe oricare din aceste animale și mănâncă!»

⁸ Dar eu am spus: «Doamne, n-aș face așa ceva! Nicio dată nu am mâncat ceva interzis sau necurat.» ⁹ Vocea a vorbit din ceruri din nou: «Să nu numești necurat ceea ce Dumnezeu a numit curat.» ¹⁰ Lucrul acesta s-a întâmplat de trei ori, apoi totul a fost luat înapoi în cer.

¹¹ Chiar atunci au venit trei oameni la casa unde stăteam. Ei fuseseră trimiși la mine din Cezareea. ¹² Duhul mi-a spus să merg cu ei, fără rețineri. Cu mine au mers și acești șase frați și am intrat în casa omului. ¹³ El ne-a povestit cum a văzut un înger stând în casa lui și spunându-i: «Trimite niște oameni la Iope, ca să-l aducă pe Simon, căruia i se spune și Petru. ¹⁴ El îți va spune cuvinte prin care veți fi mântuiți tu și casa ta.» ¹⁵ Când am început să vorbesc, Duhul Sfânt a venit peste ei așa cum a venit și peste noi la început. ¹⁶ Atunci mi-am amintit ceea ce îmi spusese Domnul: «Ioan a botezat

[†] CEI CIRCUMCIȘI lit. cei ai circumciziei; este posibil să fie vorba despre evreii creștini care credeau că toți creștinii trebuie să fie circumciși și să respecte Legea lui Moise (vezi Gal. 2.12).

cu apă, dar voi veți fi botezați cu Duhul Sfânt.» ¹⁷ Dumnezeu le-a dat lor același dar pe care ni l-a dat și nouă când am crezut în Domnul Isus Cristos. Dacă acesta este planul lui Dumnezeu, cine sunt eu să împiedic împlinirea lui?”

¹⁸ Când au auzit acestea, credincioșii nu s-au mai împotrivit. Ei l-au slăvit pe Dumnezeu și au spus: „Deci Dumnezeu le-a dat și neevreilor posibilitatea să se întoarcă de la păcat pentru a avea viață!” ¹⁹ Credincioșii care fuseseră împrăștiți din cauza persecuției ivite după moartea lui Ștefan au ajuns chiar până în Fenicia, Cipru și Antiohia. Ei spuneau Vestea Bună în locurile acestea, dar numai iudeilor. ²⁰ Printre ei se aflau și niște credincioși din Cipru și Cirena. Când au ajuns în Antiohia, ei au vorbit și grecilor și le-au proclamat Vestea Bună despre Domnului Isus. ²¹ Domnul îi ajuta și un mare număr de oameni au crezut și s-au întors la El.

²² Biserica din Ierusalim a aflat despre noii credincioși, și l-a trimis pe Barnaba în Antiohia. ²³ Barnaba era un om bun, plin de credință și de Duhul Sfânt. Când a ajuns în Antiohia, el s-a bucurat să vadă că Dumnezeu îi binecuvântase din plin pe credincioșii de acolo. Barnaba i-a încurajat să rămână credincioși Domnului cu toată inima. Un mare număr de oameni au decis să-L urmeze pe Domnul Isus.

²⁵ Barnaba s-a dus apoi în Tars, pentru a-l căuta pe Saul. ²⁶ Când l-a găsit, l-a adus la Antiohia. Ei au stat acolo timp de un an și s-au întâlnit cu grupul local de credincioși, învățându-i pe mulți oameni. Ucenicii lui Isus au fost numiți „creștini” pentru prima dată în Antiohia.

²⁷ În zilele acelea, câțiva profeți au mers de la Ierusalim la Antiohia. ²⁸ Unul dintre ei, pe nume Agab, s-a ridicat în picioare. Inspirat de Duhul Sfânt, el a prezis că în întreaga lume va fi o mare foamete. (Această foamete a venit în timpul domniei împăratului Claudiu.)

²⁹ Toți ucenicii au hotărât să-i ajute pe frații din Iudeea și fiecare să le trimită atât cât putea. ³⁰ Așa au și făcut și au trimis darurile conducătorilor bisericilor din Iudeea prin Barnaba și Saul.

Petru în închisoare

12 Cam în vremea aceea, împăratul Irod a început să persecute pe unii credincioși din Biserică. ² El a poruncit ca Iacov, fratele lui Ioan, să fie ucis cu sabia. ³ Când a văzut Irod că iudeilor le place lucrul acesta, a hotărât să-l închidă și pe Petru. (Aceasta se întâmpla în timpul Sărbătorii Pâinilor Nedospite.) ⁴ Irod l-a luat pe Petru și l-a aruncat în închisoare. El a pus patru cete de câte patru soldați să-l păzească, intenționând ca după Paște să-l ducă în fața poporului pentru judecată. ⁵ Deci Petru era ținut în închisoare, dar Biserica se ruga lui Dumnezeu, cu ardoare, pentru el.

Eliberarea lui Petru din închisoare

⁶ Dar în noaptea dinaintea zilei în care se hotărâse Irod să-l judece Petru dormea între doi soldați. El era legat cu două lanțuri, iar la poarta închisorii se aflau alți soldați care păzeau închisoarea. ⁷ Deodată, a apărut acolo un înger al Domnului și în celulă a strălucit o lumină. Lovind coasta lui Petru, îngerul l-a trezit și i-a spus: „Scoală-te repede!” Și lanțurile au căzut de pe mâinile lui Petru. ⁸ Atunci îngerul i-a spus: „Îmbracă-te și pune-ți sandalele în picioare!” Petru a făcut așa. Apoi îngerul i-a spus: „Pune-ți haina pe tine și vino după mine!” ⁹ Petru l-a urmat afară, însă nu știa dacă acest incident cu îngerul se întâmpla cu adevărat, el crezând că are o viziune. ¹⁰ Petru și îngerul au trecut de prima, apoi de a doua gardă și au ajuns la poarta de fier dinspre cetate. Aceasta s-a deschis singură, iar ei au ieșit. După ce au mers puțin, îngerul a dispărut.

¹¹ Atunci Petru și-a dat seama ce se întâmplase și și-a spus: „Acum știu ce s-a întâmplat cu adevărat: Domnul l-a trimis pe îngerul Său, iar acesta m-a scăpat din mâinile lui Irod și de la ceea ce așteptau iudeii să mi se întâmple.”

¹² Când a înțeles acestea el s-a dus la casa Mariei, mama lui Ioan, căruia i se spunea și Marcu. Acolo se adunase multă lume și se ruga. ¹³ Petru a bătut la ușa care dădea în coridor și o servitoare, pe nume Roda, a venit să-i deschidă. ¹⁴ Când a recunoscut vocea lui Petru, de bucurie a fugit înăuntru, uitând să-i deschidă ușa. Ea le-a spus tuturor că Petru se afla la ușă. ¹⁵ Ei i-au spus: „Ești nebună!” Dar ea insista și spunea că așa este. Ceilalți i-au zis: „Trebuie să fie îngerul lui.”

¹⁶ Dar Petru continua să bată la ușă. Când au deschis ușa și l-au văzut, ei au fost uluiți. ¹⁷ Petru le-a făcut semn cu mâna să facă liniște, apoi le-a povestit cum îl scosese Domnul din închisoare. El a adăugat: „Spuneți-i lui Iacov și fraților ce s-a întâmplat.” Apoi a plecat și s-a dus în alt loc.

¹⁸ În dimineața următoare, era mare agitație printre soldații care stăteau de pază. Ei se întrebau: „Ce i s-a putut întâmpla lui Petru?” ¹⁹ După ce Irod l-a căutat, fără să-l găsească, a interogat gărzile cu privire la ce se întâmplase. Apoi a poruncit ca cei care fuseseră de pază să fie omorâți.

Moartea lui Irod

După aceea, Irod a plecat din Iudeea la Cezareea și a rămas un timp acolo.

²⁰ Irod era foarte mânios pe oamenii din Tir și Sidon. Aceștia au venit în grup să-l vadă. Ei îl câștigaseră de partea lor pe Blast care era slujitorul personal al împăratului, iar acum îi cereau pace lui Irod pentru că țara lor depindea de hrana din ținutul lui.

²¹ În ziua stabilită pentru a se întâlni cu ei, Irod s-a îmbrăcat cu hainele lui împărătești, s-a așezat pe tron

și a ținut oamenilor un discurs. ²² Oamenii au strigat: „Aceasta este vocea unui zeu, nu a unui om!” ²³ Imediat, un înger al Domnului l-a lovit pe Irod pentru că acesta primise laudele pentru el, în loc să-l dea lauda lui Dumnezeu. El a murit mâncat de viermi.

²⁴ Dar Cuvântul lui Dumnezeu ajungea la tot mai mulți oameni și din ce în ce mai mulți se alăturau grupului de credincioși.

²⁵ Barnaba și Saul și-au terminat lucrarea la Ierusalim și s-au întors în Antiohia. L-au luat cu ei și pe Ioan, zis și Marcu.

Barnaba și Saul în prima călătorie misionară

13 În Biserica din Antiohia erau câțiva profeți și învățători: Barnaba, Simeon (numit și Niger), Luciu din Cirena, Manaen (care fusese crescut împreună cu guvernatorul Irod) și Saul. ² Pe când ei l-au închinat Domnului și posteau, Duhul Sfânt le-a spus: „Puneți-Mi deoparte pe Barnaba și pe Saul, căci pe ei i-am chemat la o lucrare deosebită.”

³ După ce profeții și învățătorii au postit și s-au rugat, ei și-au pus mâinile peste Barnaba și peste Saul; apoi i-au trimis la drum.

Barnaba și Saul în Cipru

⁴ Trimiși de Duhul Sfânt, Barnaba și Saul au plecat la Seleucia, iar de acolo au mers cu corabia până în Cipru. ⁵ Când au ajuns în Salamina, ei au predicat Cuvântul lui Dumnezeu în sinagogile iudeilor. Ioan era cu ei și îi ajuta.

⁶ Ei au străbătut toată insula, până au ajuns la Pafos. Acolo au întâlnit un iudeu, pe nume Bar-Isus, care era vrăjitor și profet fals. ⁷ Bar-Isus era un apropiat al proconsulului Sergius Paulus care era un bărbat inteligent. Sergius Paulus a trimis după Barnaba și Saul, dorind să audă Cuvântul lui Dumnezeu. ⁸ Dar Elima vrăjitorul încerca să-i oprească. (Elima înseamnă „vrăjitorul” în limba aramaică.) El încerca să-l întoarcă pe proconsul de la credință. ⁹ Atunci Saul, care se numea și Pavel, fiind plin de Duhul Sfânt, s-a uitat drept la Elima ¹⁰ și i-a spus: „Ești un om plin de viclenie și de tot felul de șiretlicuri rele! Ești fiul Diavolului și dușman a tot ce este bun! Când vei înceta oare să strâmbi căile drepte ale Domnului?” ¹¹ Iată! Mâna Domnului te va atinge acum: vei fi orb pentru o vreme și nu vei mai vedea lumina soarelui.”

Chiar atunci pentru Elima totul s-a transformat într-un întuneric gros. El bâjbâia căutând pe cineva care să-l ducă de mână. ¹² Când a văzut proconsulul ce se întâmplase, a fost uimit de învățătura despre Domnul și a crezut.

Pavel și Barnaba pleacă din Cipru

¹³ Pavel și cei care îl însoțeau au pornit cu corabia din Pafos și au mers până la Perga, în Pamfilia. Dar Ioan s-

a despărțit de ei și s-a întors la Ierusalim. ¹⁴ Din Perga, ei și-au continuat călătoria și au ajuns în Antiohia din Pisidia. Într-o zi de sabbat, Pavel și Barnaba au intrat în sinagogă și s-au așezat. ¹⁵ După ce s-a citit din Lege și din Profeți, conducătorii sinagogii au trimis pe cineva să le spună: „Fraților, dacă aveți ceva de spus care să-i ajute pe oameni, vă rugăm să ne vorbiți!”

¹⁶ Atunci Pavel s-a ridicat, a făcut un semn cu mâna și a spus: „Frații iudei și voi, cei din alte popoare care vă închinați lui Dumnezeu, ascultați-mă! ¹⁷ Dumnezeu lui Israel i-a ales pe strămoșii noștri. El a făcut din poporul nostru un mare popor cât timp au locuit ca străini în Egipt. Apoi, cu multă putere i-a scos afară din țara țară. ¹⁸ Dumnezeu a fost răbdător cu ei timp de aproape patruzeci de ani cât au stat în pustie. ¹⁹ Apoi, după ce a nimicit șapte popoare din țara Canaan, El le-a dat acest pământ ca moștenire.

²⁰ După aceea, timp de aproape patru sute cincizeci de ani, Dumnezeu a dat poporului nostru judecători care i-au condus până în vremea profetului Samuel.

²¹ Apoi, poporul a cerut un împărat, iar Dumnezeu li l-a dat pe Saul, fiul lui Chiș, din familia lui Beniamin. Saul a domnit timp de patruzeci de ani. ²² După ce l-a înlăturat pe Saul, Dumnezeu l-a făcut pe David împăratul lor. Despre David, Dumnezeu a mărturisit astfel: «Am găsit în David, fiul lui Iese, un om după inima Mea. El va face tot ceea ce vreau Eu să facă.» ²³ Așa cum a promis, dintre urmașii lui David, Dumnezeu le-a ridicat evreilor un Mântuitor, pe Isus. ²⁴ Înainte de venirea lui Isus, Ioan predicase deja întregului popor al lui Israel despre nevoia fiecăruia dintre ei de a se întoarce de la păcat spre Dumnezeu și a fi botezat. ²⁵ Când se apropia de sfârșitul lucrării sale, Ioan a spus: «Cine credeți voi că sunt eu? Eu nu sunt Cristosul. Dar El vine după mine și eu nu merit nici măcar să-I dezleg sandalele.»

²⁶ Fraților, fii ai familiei lui Avraam, și voi, neevrei care vă închinați lui Dumnezeu! Nouă ne-a fost trimisă această veste a mântuirii. ²⁷ Oamenii din Ierusalim și conducătorii lor nu L-au recunoscut pe Isus și L-au condamnat, împlinind astfel cuvintele profeților care sunt citite în fiecare zi de sabbat. ²⁸ Deși nu L-au putut acuza pe Isus de nici un lucru care să merite pedeapsa cu moartea, ei i-au cerut lui Pilat să fie omorât. ²⁹ După ce au împlinit tot ceea ce fusese scris despre El, ei L-au dat jos de pe cruce și L-au pus într-un mormânt. ³⁰ Dar Dumnezeu L-a înviat dintre cei morți. ³¹ Apoi, timp de mai multe zile, Isus S-a arătat celor care călătoriseră împreună cu El din Galileea până la Ierusalim. Ei sunt acum martorii Lui înaintea oamenilor. ³² Noi vă aducem deci Vestea Bună despre promisiunea pe care a făcut-o Dumnezeu strămoșilor noștri. ³³ Noi suntem fiii lor. Iar Dumnezeu și-a împlinit promisiunea pe care ne-a făcut-o, prin învierea lui Isus. Acest lucru este scris în Psalmul 2:

«Tu ești Fiul Meu; astăzi Te-am născut.»

Psalmul 2.7

³⁴ Dumnezeu L-a înviat pe Isus, iar despre faptul că El nu Se va mai întoarce niciodată să putrezească în mormânt, Dumnezeu a spus:

«Vă voi da lucrurile sfinte, vrednice de încredere, care i-au fost promise lui David.»

Isaia 55.3

³⁵ Și în alt loc Dumnezeu spune:

«Nu vei îngădui ca Sfântul Tău să putrezească în mormânt.»

Psalmul 16.10

³⁶ David a făcut voia lui Dumnezeu în timpul vieții sale, apoi a murit. El a fost îngropat împreună cu strămoșii lui și trupul lui a putrezit în mormânt. ³⁷ Dar Cel pe care Dumnezeu L-a înviat nu a putrezit. ³⁸ Să știți deci, fraților, că prin El vă este vestită iertarea păcatelor. Și toți cei care cred în El vor fi eliberați de toate lucrurile de care nu vă putea elibera Legea lui Moise. ⁴⁰ Aveți deci grijă să nu vi se întâmple ceea ce au scris profeții:

⁴¹ «Uitați-vă, batjocoritorilor!

Minunați-vă și pieriți,

căci în aceste zile fac ceva ce voi nu veți crede niciodată,

nici dacă v-ar spune cineva.»

Habacuc 1.5

⁴² Pavel și Barnaba se pregăteau să plece, dar oamenii i-au rugat să le mai spună despre aceste lucruri și în sabbatul următor. ⁴³ Când oamenii au plecat de la sinagogă, mulți dintre iudei și dintre cei convertiți la iudaism care se închinau lui Dumnezeu i-au urmat pe Pavel și pe Barnaba. Aceștia le-au vorbit și i-au îndemnat să aibă încredere în continuare în harul lui Dumnezeu.

⁴⁴ În următoarea zi de sabbat, aproape toată cetatea s-a adunat să asculte Cuvântul lui Dumnezeu. ⁴⁵ Când au văzut iudeii mulțimile de oameni, au fost cuprinși de invidie. Ei spuneau vorbe rele și contraziceau ceea ce spunea Pavel. ⁴⁶ Dar Pavel și Barnaba au vorbit cu îndrăzneală: „Cuvântul lui Dumnezeu trebuia să vă fie vestit întâi vouă. Dar cum voi respingeți acest mesaj și vă considerați nedemni de viața eternă, ne întoarcem acum către neevrei. ⁴⁷ Căci iată ce ne-a spus Domnul: «Te-am făcut o lumină pentru neevrei, ca să poți duce mântuirea

la toți oamenii, până la marginile pământului.»

Isaia 49.6

⁴⁸ Când au auzit neevreii aceste cuvinte, s-au bucurat și au preamărit Cuvântul Domnului. Mulți dintre ei l-au crezut. Aceștia fuseseră aleși să aibă viața eternă.

⁴⁹ Mesajul lui Dumnezeu a fost vestit în tot ținutul.

⁵⁰ Iudeii au întărit femeile religioase influente și bărbății de frunte ai cetății și au început să-i persecute pe Pavel și Barnaba până i-au alungat din ținutul lor.

⁵¹ Pavel și Barnaba și-au scuturat praful de pe picioare și au plecat spre Iconia. ⁵² Dar ucenicii lui Isus din Antiohia erau plini de bucurie și de Duhul Sfânt.

Pavel și Barnaba în Iconia

14 La fel ca și în celelalte cetăți, când au ajuns în Iconia, Pavel și Barnaba s-au dus în sinagoga iudeilor. Ei au vorbit celor prezenți în așa fel încât un mare număr de oameni, atât iudei, cât și greci, au crezut. ² Dar aceia dintre evrei care n-au crezut i-au stârnit pe neevrei și i-au întors împotriva fraților lor. ³ Pavel și Barnaba au stat acolo mult timp și au vorbit pentru Domnul cu îndrăzneală. Ei au vorbit despre harul lui Dumnezeu, iar El a dovedit că mărturia lor era adevărată, ajutându-i să facă semne și minuni. ⁴ Oamenii din Iconia erau împărțiți: unii erau de partea iudeilor, iar alții de partea celor doi apostoli.

⁵ Unii dintre neevrei și niște iudei, împreună cu autoritățile cetății, s-au înțeles să-i batjocorească și să-i ucidă cu pietre pe Pavel și Barnaba. ⁶ Dar ei au aflat și au fugit în Licaonia, în cetățile Listra și Derbe și în împrejurimile acestora. ⁷ Acolo ei au continuat să spună Vestea Bună.

Pavel în Listra și Derbe

⁸ În Listra era un om cu picioarele paralizate. El se născuse infirm și nu umblase niciodată. ⁹ Acest om l-a auzit pe Pavel vorbind. Pavel s-a uitat drept la el și a văzut că el avea credință, astfel că Dumnezeu îl putea vindeca. ¹⁰ Atunci Pavel a spus cu voce tare: „Ridică-te și stai drept în picioare!” Omul a sărit în picioare și a început să meargă. ¹¹ Când au văzut oamenii ce făcuse Pavel, au strigat în limba licaoneană: „Zei au luat trup de oameni și au coborât la noi!” ¹² Pe Barnaba îl numeau „Zeus”, iar pe Pavel „Hermes”, pentru că el era cel ce vorbea de obicei. ¹³ Templul lui Zeus era în apropierea cetății. Preotul de acolo a adus la porțile cetății tauri și coroane de flori. El și mulțimea aceea de oameni vroiau să le aducă jertfe lui Pavel și lui Barnaba.

¹⁴ Când au auzit Pavel și Barnaba lucrul acesta, de supărare și-au rupt hainele de pe ei. Ei au alergat în mijlocul mulțimii, strigând: ¹⁵ „Oamenilor, de ce faceți lucrul acesta? Suntem doar oameni ca și voi. Noi suntem aici pentru a vă aduce Vestea Bună, pentru a vă întoarce de la lucruri fără rost la Dumnezeul cel viu care a făcut cerul, pământul și mările cu tot ce este în ele. ¹⁶ În trecut, El a lăsat toate popoarele să-și urmeze propriul drum. ¹⁷ Dar Dumnezeu a făcut lucruri bune care să vă mărturisească despre El: El v-a trimis ploi din cer și recolte la timpul potrivit, vă dă hrana din abundență și vă umple inimile de bucurie.” ¹⁸ Dar chiar și după ce au spus aceste lucruri, Pavel și Barnaba cu greu i-au putut opri pe oameni să le aducă jertfe.

¹⁹ Apoi au venit niște iudei din Antiohia și din Iconia și au convins mulțimile să treacă de partea lor. Ei au aruncat cu pietre în Pavel, apoi l-au târât afară din cetate, crezând că murise. ²⁰ Când s-au strâns ucenicii în

jurul lui, el s-a ridicat și a intrat în cetate. A doua zi, Pavel a plecat la Derbe împreună cu Barnaba.

Întoarcerea în Antiohia din Siria

²¹ Și în această cetate ei au spus oamenilor Vestea Bună și au făcut mulți ucenici. Apoi s-au întors la Listra, la Iconia și la Antiohia. ²² Acolo ei i-au întărit pe ucenicii lui Isus și i-au încurajat să rămână statornici în credință, spunând: „În Împărăția lui Dumnezeu trebuie să intrăm prin multe neazuri.” ²³ Pavel și Barnaba au numit conducători în fiecare biserică. Cu rugăciune și post i-au încredințat Domnului în care crezuseră.

²⁴ Pavel și Barnaba au trecut prin ținutul Pisidia și au ajuns în ținutul Pamfilia. ²⁵ Ei au vestit Cuvântul lui Dumnezeu în Perga, apoi au plecat spre Atalia. ²⁶ Din Atalia au mers cu corabia până în Antiohia, de unde fuseseră încredințați harului lui Dumnezeu pentru lucrarea pe care acum o terminaseră.

²⁷ Când au ajuns în Antiohia, Pavel și Barnaba au strâns biserica la un loc și le-au povestit credincioșilor tot ceea ce făcuse Dumnezeu cu ei și le-au spus cum Dumnezeu a deschis ușa pentru ca și neevreii să poată crede. ²⁸ Pavel și Barnaba au rămas mult timp acolo cu ucenicii lui Isus.

Adunarea din Ierusalim

15 Câțiva oameni din Iudeea au venit în Antiohia. Ei îi învățau pe frații neevrei în felul următor: „Nu puteți fi mântuiți dacă nu sunteți circumciși, după cum ne-a învățat Moise.” ² Pavel și Barnaba au fost într-un dezacord puternic cu ei și s-au contrazis îndelung cu acești oameni. Atunci grupul a hotărât să-i trimită pe Pavel, Barnaba și alți câțiva oameni la apostolii și conducătorii bisericii din Ierusalim, pentru a-i întreba despre acest conflict.

³ Biserica i-a ajutat să plece în călătoria lor. Ei au trecut prin Fenicia și Samaria și le-au povestit celor de acolo cum și neevreii s-au întors la Domnul. Această veste i-a umplut de bucurie pe frați. ⁴ Când Pavel, Barnaba și ceilalți au ajuns în Ierusalim, ei au fost primiți de biserică, de apostoli și de conducătorii bisericii. Apoi le-au povestit acestora tot ce făcuse Dumnezeu cu ei. ⁵ Câțiva credincioși care fuseseră farisei, s-au ridicat și au spus: „Neevreii trebuie să fie circumciși și trebuie să li se ceară să respecte Legea lui Moise.”

⁶ Apostolii și conducătorii bisericii s-au strâns laolaltă pentru a discuta despre această problemă. ⁷ După o lungă discuție, Petru s-a ridicat în picioare și le-a spus: „Fraților, știți că în zilele de la început, Dumnezeu m-a ales pe mine dintre voi, să le spun neevreilor Vestea Bună. Ei au auzit și au crezut mesajul lui Dumnezeu. ⁸ Iar Dumnezeu, care cunoaște inimile oamenilor, a arătat că i-a primit și pe ei, dându-le Duhul Sfânt, ca și nouă. ⁹ El nu a făcut nici o deosebire între ei și noi. Dumnezeu le-a curățat inimile prin credință. ¹⁰ Atunci

de ce Îl provocați pe Dumnezeu? De ce puneți pe umerii ucenicilor neevrei un jug pe care nici noi, nici strămoșii noștri nu l-am putut duce? ¹¹ Credem că noi suntem mântuiți prin harul Domnului Isus și că tot astfel vor fi și ei mântuiți.”

¹² Tot grupul a tăcut și îi asculta pe Pavel și Barnaba care povesteau despre toate semnele și minunile pe care le făcuse Dumnezeu prin ei în mijlocul neevreilor. ¹³ Când au terminat ei de vorbit, Iacov a spus: „Fraților, ascultați-mă! ¹⁴ Simon ne-a povestit cum și-a arătat Dumnezeu dragostea pentru neevrei, primindu-i și pe ei pentru a deveni poporul Lui. ¹⁵ De asemenea, cuvintele profeților spun același lucru. Este scris:

¹⁶ «După aceea, Mă voi întoarce

și voi reclădi cortul lui David care căzuse.

Voi rezidi dărâmurile lui și îl voi înălța.

¹⁷ Atunci și ceilalți oameni

Îl vor căuta pe Domnul—toți neevreii care sunt, de asemenea, ai Mei.

Așa spune Domnul, care face toate aceste lucruri

Amos 9.11-12

¹⁸ care Îi sunt cunoscute de la începutul timpului.»

¹⁹ De aceea, eu sunt de părere să nu adăugăm alte poveri pentru neevreii care s-au întors la Dumnezeu.

²⁰ Ci, mai degrabă, să le scriem o scrisoare pentru a le spune de ce anume să se ferească: de hrana oferită idolilor, de imoralitate sexuală, de a mânca animale sugrumate sau sânge. ²¹ Căci încă din vechime sunt în fiecare cetate oameni care predică Legea lui Moise. Aceasta este citită în sinagogi în fiecare zi de sabbat.”

Scrisoarea către credincioșii neevrei

²² Atunci apostolii și conducătorii bisericii, împreună cu întreaga biserică, au hotărât să aleagă câțiva bărbați din grupul lor și să-i trimită la Antiohia împreună cu Pavel și Barnaba. Ei i-au ales pe Iuda, zis și Barsaba, și pe Sila. Ei erau conducători printre frații din Ierusalim. ²³ Cu ei grupul a trimis următoarea scrisoare:

„Apostolii și conducătorii, frații voștri, trimit salutări fraților neevrei din Antiohia, din Siria și din Cilicia.

²⁴ Am auzit că unii oameni din grupul nostru au venit la voi și v-au tulburat și v-au neliniștit cu cuvintele lor. Nu noi le-am spus să facă acest lucru. ²⁵ De aceea, am fost cu toții de acord să alegem câțiva bărbați și să-i trimitem la voi împreună cu dragii noștri Barnaba și Pavel. ²⁶ Pavel și Barnaba sunt oameni care și-au dedicat viața slujirii Domnului nostru Isus Cristos. ²⁷ Împreună cu ei, îi trimitem pe Iuda și pe Sila. Ei vă vor spune aceleași lucruri prin viu grai. ²⁸ Duhul Sfânt și noi credem că este bine să nu vă împovăram cu alte lucruri decât acestea, care sunt necesare:

²⁹ Nu mâncați din hrana jertfită idolilor, nu mâncați sânge sau animale sugrumate și feriviți-vă de desfrânare. Veți face bine dacă vă veți feri de aceste lucruri. Rămămas bun.”

³⁰ Barnaba, Pavel, Iuda și Sila au plecat din Ierusalim și au călătorit spre Antiohia. Ei au strâns laolaltă grupul de credincioși și le-au dat scrisoarea. ³¹ Când au citit-o, ei au fost bucuroși și s-au simțit încurajați. ³² Iuda și Sila erau amândoi profeți. Ei le-au vorbit mult timp fraților, le-au spus multe lucruri pentru a-i încuraja și a le întări credința. ³³ După ce au petrecut un timp acolo, Iuda și Sila s-au întors la cei care îi trimiseseră. Frații le-au urat să se întoarcă în pace. ³⁴ †

³⁵ Pavel și Barnaba au rămas în Antiohia. Ei, alături de mulți alții, le spuneau oamenilor Vestea Bună și îi învățau Cuvântul Domnului.

Pavel se desparte de Barnaba

³⁶ Câteva zile mai târziu, Pavel i-a spus lui Barnaba: „Să ne întoarcem și să-i vizităm pe cei cărora le-am vestit Cuvântul Domnului, ca să vedem ce mai fac.”

³⁷ Barnaba vroia să-l ia cu ei și pe Ioan, numit și Marcu.

³⁸ Dar Pavel a insistat să nu-l ia cu ei pe unul care îi părăsise în Pamfilia și care nu a mai participat alături de ei la lucrare. ³⁹ Între Pavel și Barnaba s-a iscat o dispută pe această temă, iar în final cei doi s-au despărțit. Așa că Barnaba l-a luat pe Marcu și au plecat cu corabia la Cipru. ⁴⁰ Pavel l-a ales pe Sila să meargă cu el, apoi a plecat, după ce frații l-au încredințat harului Domnului. ⁴¹ Pavel a trecut prin Siria și prin Cilicia și a întărit bisericile de acolo.

Timotei pleacă cu Pavel și Sila

16 Pavel a mers mai departe la Derbe și Listra. Acolo se afla un ucenic, numit Timotei. El era fiul unei evreice care era credincioasă, iar tatăl său era grec. ² Toți frații din Listra și din Iconia aveau de spus numai lucruri bune despre Timotei. ³ Pavel ar fi vrut ca Timotei să călătorească împreună cu el. Dar iudeii din locurile acelea știau că tatăl lui Timotei era grec. Așa că Pavel l-a circumcis pe Timotei, din cauza iudeilor. ⁴ Pavel și tovarășii lui au trecut prin alte cetăți. Ei le duceau credincioșilor hotărârile luate de apostoli și de conducătorii din Ierusalim și îi încurajau să le urmeze. ⁵ Iar bisericile deveneau mai puternice în credință și creșteau în număr în fiecare zi.

Pavel este chemat să plece din Asia

⁶ Pavel și cei care erau cu el au trecut prin ținuturile Frigia și Galatia. Duhul Sfânt îi împiedicase să vestească Cuvântul în Asia. ⁷ Pavel și Timotei au ajuns la marginea Misiei și se pregăteau să intre în Bitinia, dar Duhul lui Isus nu i-a lăsat. ⁸ Atunci ei au trecut de Misia și s-au dus în Troa. ⁹ În timpul nopții, Pavel a avut o viziune. Un om din Macedonia stătea acolo și îl implora pe Pavel: „Treci marea și vino în Macedonia să ne ajuți!” ¹⁰ După ce a avut Pavel viziunea, imediat ne-am pregă-

† VERSETUL 34 unele manuscrise grecești adaugă versetul 34: „Totuși Sila a hotărât să rămână acolo.”

tit să plecăm în Macedonia. Am înțeles că Dumnezeu ne chema să le spunem acestor oameni Vestea Bună.

Convertirea Lidiei

¹¹ Am plecat cu corabia din Troa și am mers drept la Samotracia, iar în ziua următoare am mers la Neapolis. ¹² De acolo am plecat în Filipi, cetatea cea mai importantă din acea parte a Macedoniei. Filipi este o colonie romană. Am rămas în această cetate câteva zile.

¹³ În ziua sâmbatului, am ieșit afară pe poarta cetății, lângă un râu, unde credeam că este un loc de rugăciune. Ne-am așezat și am început să vorbim cu femeile care se adunaseră acolo. ¹⁴ Printre ele, se afla o femeie numită Lidia, din cetatea Tiatira, care se ocupa cu vânzarea hainelor de purpură. Ea se închina lui Dumnezeu. Lidia asculta ceea ce spunea Pavel. Domnul i-a deschis inima și ea a crezut cele auzite. ¹⁵ După ce a fost botezată împreună cu toată casa ei, ea ne-a rugat: „Dacă mă considerați credincioasă Domnului, atunci veniți să stați în casa mea!” Și a insistat foarte mult să mergem.

Temnicerul din Filipi

¹⁶ Odată, când mergeam spre locul de rugăciune, ne-a ieșit în cale o tânără sclavă, care avea un duh prin care putea să prezică viitorul. Stăpânii ei câștigaseră foarte mulți bani din prezicerile ei. ¹⁷ Ea s-a luat după Pavel și noi ceilalți, strigând: „Acești oameni sunt slujitorii Dumnezeului Celui Preaînalt. Ei vă vestesc modul în care puteți fi mântuiți!” ¹⁸ Ea a făcut lucrul acesta mai multe zile, ceea ce l-a deranjat pe Pavel. El s-a întors și a spus duhului din ea: „În Numele lui Isus Cristos, îți poruncesc să ieși din ea!” Și duhul a ieșit chiar atunci.

¹⁹ Când au văzut stăpânii fetei că speranța lor de a scoate bani din aceasta s-a dus, i-au prins pe Pavel și pe Sila și i-au târât în piață, în fața autorităților. ²⁰ Când i-au dus înaintea conducătorilor, au spus: „Oamenii aceștia sunt iudei și ne tulbură cetatea!” ²¹ Ei propun niște obiceiuri care sunt împotriva legii noastre și noi, care suntem romani, nu putem să le acceptăm sau să le practicăm.” ²² Mulțimea li s-a alăturat, pronunțându-se împotriva lui Pavel și a lui Sila. Conducătorii au rupt hainele de pe ei și au dat ordin să fie bătuti. ²³ După multe lovituri, ei au fost aruncați în închisoare. Gardianul a primit ordin să-i păzească cu grijă. ²⁴ După ce a primit un astfel de ordin, el i-a aruncat în celula din centru și le-a prins picioarele în butuci.

²⁵ Cam pe la miezul nopții, Pavel și Sila se rugau și cântau cântece de slavă lui Dumnezeu, iar ceilalți deținuți îi ascultau. ²⁶ Deodată, a avut loc un cutremur de pământ atât de puternic încât s-au clătinat temeliele închisorii. Toate ușile s-au deschis și toți deținuții au fost eliberați din lanțurile lor. ²⁷ Gardianul s-a trezit. Când a văzut ușile închisorii deschise, el și-a scos sabia și se

pregătea să se omoare, crezând că deținuții fugiseră. ²⁸ Dar Pavel a strigat tare: „Să nu-ți faci nici un rău, căci suntem aici cu toții.”

²⁹ Gardianul a trimis să fie aduse torțe aprinse, apoi s-a repezit înăuntru. Tremurând de frică, el a căzut la picioarele lui Pavel și ale lui Sila. ³⁰ Apoi i-a condus afară și le-a spus: „Domnilor, ce trebuie să fac ca să fiu mântuit?”

³¹ Ei i-au răspuns: „Crede în Domnul Isus și vei fi mântuit—tu și casa ta.” ³² Ei le-au spus Cuvântul lui Dumnezeu gardianului și tuturor celor din casa lui.

³³ La acea oră din noapte, gardianul i-a luat și le-a spălat rănilor. Chiar atunci, el și toți ai lui au fost botezați.

³⁴ Gardianul i-a adus pe Pavel și Sila în casă și le-a dat să mănânce. Și s-a bucurat că a crezut în Dumnezeu împreună cu toată casa lui.

³⁵ Dimineața, conducătorii și-au trimis soldații, spunându-le: „Eliberați-i pe oamenii aceia!”

³⁶ Gardianul i-a spus lui Pavel: „Autoritățile au trimis oameni să vă elibereze. Puteți pleca acum. Mergeți în pace!”

³⁷ Dar Pavel a spus soldaților: „Deși suntem cetățeni romani, am fost bătuti în fața oamenilor fără să fi fost dovediți vinovați, și apoi ne-au aruncat în închisoare. Iar acum vor să ne dea drumul pe ascuns? În nici un caz! Să vină chiar ei și să ne scoată afară!”

³⁸ Soldații au spus conducătorilor aceste cuvinte. Când au auzit că Pavel și Sila erau romani, aceștia s-au speriat. ³⁹ Ei au venit și le-au cerut scuze. Apoi i-au scos afară și i-au rugat să plece din cetate. ⁴⁰ Când Pavel și Sila au ieșit din închisoare, s-au dus acasă la Lidia. Acolo ei i-au văzut pe credincioși și i-au încurajat. Apoi au plecat.

Pavel și Sila în Tesalonic

17 Pavel și Sila au trecut prin Amfipoli și Apolonia și au ajuns în Tesalonic. Aici era o sinagogă a iudeilor. ² Așa cum obișnuia, Pavel s-a dus înăuntru și în fiecare zi de sâmbat, timp de trei săptămâni, Pavel a discutat cu iudeii din Scripturi. ³ El le-a explicat ce era scris în Scriptură și le-a dovedit că Cristos a trebuit să sufere și apoi să învie dintre cei morți. Pavel le-a spus: „Acest Isus despre care vă vorbesc eu este Cristosul.” ⁴ Unii dintre oamenii de acolo au fost convinși și li s-au alăturat lui Pavel și lui Sila. Printre ei era un mare grup de greci temători de Dumnezeu și mai multe femei cu influență.

⁵ Dar iudeii au devenit foarte invidioși. Ei au strâns un grup de oameni răi pe care i-au găsit în piață și au provocat agitație în cetate. Ei s-au năpustit asupra casei lui Iason, căutându-i pe Pavel și pe Sila pentru a-i scoate afară, unde era mulțimea. ⁶ Dar nu i-au găsit acolo. Atunci ei i-au târât pe Iason și pe câțiva dintre frații înaintea autorităților cetății și strigau: „Oamenii aceștia au provocat necazuri în toată lumea, iar acum

au venit aici! ⁷ Iar Iason i-a primit în casa lui. Ei toți încalcă legile lui Cezar, spunând că există un alt împărat, pe nume Isus.”

⁸ Când au auzit aceste lucruri, conducătorii cetății și mulțimile de oameni s-au neliștit foarte tare. ⁹ Ei i-au pus pe Iason și pe ceilalți să plătească niște bani drept cauțiune, apoi le-au dat drumul.

Pavel și Sila în Bereea

¹⁰ Chiar în noaptea aceea, frații i-au trimis pe Pavel și pe Sila la Bereea. Când au ajuns acolo, ei s-au dus în sinagoga iudeilor. ¹¹ Oamenii de aici erau mai deschiși decât cei din Tesalonic, le ascultau mesajul cu bunăvoință și cercetau Scripturile în fiecare zi, pentru a vedea dacă ceea ce li se spusese era adevărat. ¹² Mulți dintre acești iudei au crezut și mulți greci, bărbați și femei cu influență, au crezut de asemenea. ¹³ Când au aflat iudeii din Tesalonic că Pavel a predicat și în Bereea Cuvântul lui Dumnezeu, s-au dus și ei acolo. Ei au început să tulbure și să agite mulțimile. ¹⁴ Atunci frații l-au trimis imediat pe Pavel spre țărmul mării, dar Sila și Timotei au rămas în Bereea. ¹⁵ Credincioșii care îl însoțeau pe Pavel l-au dus până la Atena. La întoarcerea acestora, Pavel a trimis prin ei instrucțiuni pentru Sila și Timotei, să vină la el cât mai curând. Și au plecat.

Pavel în Atena

¹⁶ În timp ce Pavel îi aștepta pe Sila și Timotei în Atena, el a văzut că cetatea era plină de idoli și a fost foarte tulburat. ¹⁷ În sinagogă, el a vorbit cu iudeii și cu grecii care se închinau lui Dumnezeu. De asemenea, în fiecare zi vorbea cu cei care se aflau întâmplător în piață. ¹⁸ Unii dintre filozofii epicurieni și stoici au început să se contrazică cu el.

Unii dintre ei spuneau: „Omul acesta nu știe despre ce vorbește. Ce încearcă el să spună?” Alții spuneau: „Se pare că vorbește despre alți zei, străini”, căci Pavel predica despre Isus și despre înviere. ¹⁹ Ei l-au luat pe Pavel și l-au dus la o întâlnire a tribunalului de la Areopag. Ei au spus: „Vorbește-ne despre această nouă învățătură pe care o predici oamenilor. ²⁰ Nu am mai auzit niciodată lucrurile pe care le spui și vrem să știm ce înseamnă aceste lucruri.” ²¹ (Locuitorii Atenei și străinii care locuiau în cetate nu făceau altceva decât să asculte sau să vorbească tot timpul despre ideile cele mai noi.)

²² Atunci Pavel s-a ridicat în picioare înaintea tribunalului din Areopag și a spus: „Bărbați atenieni, văd că sunteți oameni religioși în toate privințele. ²³ În timp ce mergeam prin cetate, am văzut lucrurile la care vă închinați și am găsit chiar și un altar, pe care scria: «*PEN-TRU DUMNEZEUL NECUNOSCUȚ*.» Voi vă închinați unui dumnezeu pe care nu-l cunoașteți. Pe acest Dumnezeu vi-l vestesc eu. ²⁴ El este Domnul cerurilor și al pământului, căci El a creat lumea și tot ceea ce este în

ea, iar El nu locuiește în temple făcute de mâna omului. ²⁵ El nu are nevoie de nimic, de aceea nu este slujit de mâini omenești. El este Cel ce dă tuturor viață, suflare și toate lucrurile necesare. ²⁶ Dintr-un singur om, El a făcut toate popoarele pentru a locui întreg pământul. El a hotărât timpurile în care vor trăi și locurile unde vor locui. ²⁷ Dumnezeu a vrut ca oamenii să-L caute cu speranța că, bătându-l după El, ar putea, în final, să-L găsească, deși El nu este departe de fiecare dintre noi.

²⁸ «Căci în El avem viața,

în El avem mișcarea și ființa.»

După cum au spus chiar unii dintre poezii voștri:

«Pentru că noi suntem copiii Lui.»

²⁹ Din moment ce noi suntem copiii Lui, nu ar trebui să credem că Dumnezeu arată ca un obiect făcut de îndemânarea și imaginația omului, din aur, argint sau piatră. ³⁰ Dumnezeu a trecut cu vederea timpurile când oamenii nu L-au cunoscut, dar acum le cere tuturor oamenilor de pretutindeni să se întoarcă de la păcat la Dumnezeu, ³¹ deoarece El a fixat o zi în care va judeca cu dreptate oamenii din întreaga lume printr-un Om pe care L-a ales deja. Și Dumnezeu a arătat tuturor că El este Cel pe care L-a ales prin faptul că L-a înviat dintre cei morți.”

³² Când au auzit de învierea din morți, unii își băteau joc, dar alții spuneau: „Vrem să te mai auzim și altă dată vorbind despre acestea.” ³³ Pavel a plecat dintre ei. ³⁴ Totuși câțiva oameni i s-au alăturat și au crezut. Printre aceștia erau Dionisie, membru al tribunalului de la Areopag, o femeie pe nume Damaris și alții împreună cu ei.

18 După aceea, Pavel a plecat din Atena și s-a dus în Corint. ² În Corint el a cunoscut un iudeu, pe nume Acuila, născut în Pont. El se întorsese de curând din Italia, împreună cu soția lui, Priscila. Ei pleaseră din Italia pentru că împăratul Claudiu dăduse ordin ca toți evreii să plece din Roma. ³ Pavel s-a dus să vorbească cu ei și, fiindcă aveau aceeași meserie, a rămas la ei și a muncit împreună cu ei la făcut corturi. ⁴ În fiecare zi de sabbat, Pavel vorbea în sinagogă și încerca să-i convingă, atât pe iudei, cât și pe greci, să creadă în Isus.

⁵ După ce Sila și Timotei s-au întors din Macedonia, Pavel și-a folosit tot timpul pentru a predica. El le prezenta iudeilor dovezi că Isus este Cristosul. ⁶ Ei l-au contrazis însă și l-au insultat. Atunci Pavel și-a scuturat praful de pe haine și le-a spus: „Dacă veți fi pierduți, a voastră va fi vina! Conștiința mea este curată. De acum încolo, mă voi duce la celelalte popoare.” ⁷ Pavel a plecat din sinagogă și s-a dus în casa unui om pe nume Titu Iust. Titu Iust era un om care se închina lui Dumnezeu. Casa lui era vecină cu sinagoga. ⁸ Crisp, conducătorul sinagogii, a crezut în Domnul împreună cu toată familia lui. Și mulți dintre corintenii care l-au ascultat pe Pavel au crezut și au fost botezați.

⁹ Într-o noapte, Domnul i-a spus lui Pavel într-un vis: „Nu te teme! Vorbește și nu tăcea! ¹⁰ Căci Eu sunt cu tine și nimeni nu va pune mâna pe tine pentru a-ți face rău. Mulți dintre oamenii acestei cetăți sunt ai Mei.” ¹¹ Pavel a rămas acolo un an și jumătate și i-a învățat pe oameni Cuvântul lui Dumnezeu.

Pavel înaintea lui Galio

¹² Când Galio a ajuns proconsul în ținutul Ahaia, iudeii s-au unit împotriva lui Pavel, l-au atacat și l-au dus în sala de judecată. ¹³ Ei spuneau: „Omul acesta încearcă să-i convingă pe oameni să se închine lui Dumnezeu într-un mod care încalcă legea.”

¹⁴ Când Pavel se pregătea să vorbească, Galio a spus iudeilor: „Dacă ar fi vorba de o ilegalitate sau o infracțiune, v-aș asculta. ¹⁵ Dar problema voastră se referă la cuvinte și nume legate de legea voastră. De aceea, lămuriiți-o singuri! Eu nu vreau să fiu judecător în astfel de lucruri.” ¹⁶ Și le-a poruncit să iasă din sala de judecată.

¹⁷ Atunci l-au apucat cu toții pe Sosten, conducătorul sinagogii, și au început să-l bată în fața sălii de judecată. Dar lui Galio nu-i păsa deloc de toate acestea.

Pavel în Ierusalim și în Antiohia

¹⁸ Pavel a rămas multe zile acolo. Apoi s-a despărțit de frați și a plecat cu corabia spre Siria. Cu el au mers Acuila și Priscila. Când a ajuns în Chencrea, Pavel s-a tuns, pentru că făcuse un jurământ înaintea lui Dumnezeu. ¹⁹ Ei au ajuns în Efes, iar Pavel i-a lăsat pe Acuila și pe Priscila acolo. El s-a dus în sinagogă și a discutat cu iudeii. ²⁰ Ei l-au rugat să mai rămână, însă Pavel nu a vrut. ²¹ Dar când a plecat, le-a spus: „Dacă va fi voia lui Dumnezeu, mă voi întoarce la voi.” Apoi a plecat din Efes cu corabia.

²² Când a ajuns în Cezareea, el s-a dus la Ierusalim pentru a saluta credincioșii de acolo. Apoi a coborât la Antiohia. ²³ După ce a stat cu ei un timp, Pavel a plecat și a mers din loc în loc, în ținuturile Galatia și Frigia. În fiecare localitate, el îi întărea pe ucenicii lui Isus.

A treia călătorie. Apolo

²⁴ În Efes a venit un iudeu, pe nume Apolo. Apolo se născuse în Alexandria. El era un om care avea talent în a vorbi oamenilor și cunoștea bine Scripturile. ²⁵ Apolo fusese instruit în Calea Domnului. El vorbea cu entuziasm și tot ce îi învăța pe oameni despre Isus era corect. Dar singurul botez pe care-l cunoștea era botezul lui Ioan. ²⁶ El s-a dus în sinagogă și a vorbit cu multă îndrăzneală. Când l-au auzit Priscila și Acuila, l-au luat pe Apolo cu ei, l-au învățat și l-au ajutat să înțeleagă mai bine Calea lui Dumnezeu. ²⁷ Apoi, Apolo a vrut să meargă în Ahaia. Frații l-au încurajat să facă acest lucru și le-au scris ucenicilor lui Isus de acolo să-l primească bine. Când a ajuns în Ahaia, Apolo le-a fost de

mare ajutor celor care, prin harul lui Dumnezeu, au crezut. ²⁸ El s-a contrazis cu multă putere cu iudeii în fața oamenilor și le-a arătat din Scripturi că Isus este Cristosul.

¹⁹ În timp ce Apolo era în Corint, Pavel a călătorit prin mai multe locuri și a ajuns în Efes. El a găsit acolo niște ucenici ² și i-a întreat: „Ați primit voi Duhul Sfânt când ați devenit credincioși?”

Ei i-au răspuns: „Nici măcar nu am auzit că există un Duh Sfânt.”

³ Pavel i-a întreat din nou: „Atunci cu ce botez ați fost botezați?”

Ei au răspuns: „Cu botezul despre care învăța Ioan.”

⁴ Pavel a spus: „Ioan îi învăța pe oameni să se boteze pentru a arăta că doresc să-și schimbe viața. El a spus oamenilor să creadă în acela care venea după el, adică în Isus.”

⁵ Când au auzit aceste lucruri, ei au fost botezați în Numele Domnului Isus. ⁶ Pavel și-a pus mâinile peste ei și Duhul Sfânt a venit peste ei. Au început să vorbească în limbi străine și să spună profeții. ⁷ Ei erau în total doisprezece bărbați.

⁸ Pavel mergea la sinagogă și timp de trei luni a vorbit cu multă îndrăzneală. El vorbea și îi convingea pe iudei despre Împărăția lui Dumnezeu. ⁹ Dar unii dintre ei s-au încăpățânat și au refuzat să creadă. Ei spuneau lucruri rele despre Calea Domnului în fața celorlalți oameni. Pavel a plecat de la ei și i-a luat cu el pe ucenicii lui Isus. În fiecare zi, el vorbea cu oamenii într-un loc unde un bărbat, pe nume Tiranus, avea o școală. ¹⁰ El a făcut aceasta timp de doi ani. Astfel, toți locuitorii provinciei Asia, atât iudei cât și greci, au auzit Cuvântul Domnului.

Fiii lui Sceva

¹¹ Dumnezeu a făcut minuni nemaivăzute prin mâinile lui Pavel. ¹² Astfel, până și batistele și șorturile pe care le folosea Pavel erau duse la cei bolnavi, și aceștia erau vindecați, iar duhurile rele ieșeau din ei.

¹³ Niște exorciști iudei care mergeau din loc în loc, au încercat să folosească Numele Domnului Isus pentru a scoate duhurile rele din oameni. Aceștia erau cei șapte fii ai lui Sceva, un mare preot iudeu. Ei spuneau: „În Numele lui Isus, despre care predică Pavel, îți poruncesc să ieși afară!”

¹⁵ Dar duhul rău le-a răspuns: „Îl cunosc pe Isus și îl știu pe Pavel, dar voi cine sunteți?”

¹⁶ Și omul posedat de duhul rău a sărit la ei. El era mai puternic decât ei toți. I-a bătut și le-a rupt hainele, așa că ei au fugit din acea casă răniți și goi. ¹⁷ Toți locuitorii din Efes, atât iudei, cât și greci, au aflat ce s-a întâmplat și au fost cuprinși de venerație. Și Numele Domnului Isus a fost slăvit și mai mult. ¹⁸ Mulți dintre cei care au crezut, au venit și au mărturisit în fața tuturor lucrurile rele pe care le făcuseră. ¹⁹ Mulți dintre cei

care făcuseră vrăjitorie și-au strâns cărțile și le-au ars în fața tuturor. Când au calculat valoarea acestor cărți, au văzut că prețul lor ajungea la cincizeci de mii de monede de argint.²⁰ Astfel, Cuvântul lui Dumnezeu influența cu putere viața oamenilor și din ce în ce mai mulți oameni au crezut.

Pavel se pregătește de drum

²¹ După ce s-au întâmplat aceste lucruri, Pavel a hotărât să treacă prin Macedonia și Ahaia și să meargă la Ierusalim. El a spus: „După ce ajung acolo, trebuie să vizitez și Roma.”²² Pavel i-a trimis în Macedonia pe doi dintre cei care îl ajutau, pe Timotei și pe Erast, iar el a mai rămas un timp în Asia.

Necazuri în Efes

²³ Cam în perioada aceea, în Efes a avut loc o mare tulburare privind Calea Domnului.²⁴ În Efes locuia un argintar, numit Demetrius. El făcea modele de argint ale templului zeiței Artemis. În felul acesta, el aducea mulți bani meșteșugarilor care lucrau la aceasta.²⁵ El i-a adunat pe toți aceștia și pe lucrătorii cu meserii asemănătoare și le-a spus: „Oameni buni, știți că bunăstarea noastră vine din munca aceasta.²⁶ Acest Pavel spune că dumnezeii făcuți de mâna omului nu sunt dumnezei adevărați. Și puteți vedea și auzi că el a convins mulți oameni să gândească la fel ca el, nu numai în Efes, ci aproape în toată Asia.²⁷ Există pericolul ca lucrurile pe care le spune Pavel să strice buna reputație a meseriei noastre. Mai mult, există pericolul ca templul mării zeițe Artemis să nu mai însemne nimic pentru oameni și măreția ei să se piardă. Și Artemis este zeița la care se închină toată Asia și întreaga lume.”

²⁸ Când au auzit acestea, toți s-au înfuriat foarte tare și au strigat: „Mare este Artemis, zeița efesenilor!”

²⁹ Oamenii din cetate au fost foarte tulburați. Ei i-au prins pe Gaius și Aristarh, doi macedoneni, tovarăși de călătorie ai lui Pavel, și au năvălit cu toții, într-un gând, în teatru.³⁰ Pavel a vrut să se ducă să vorbească mulțimii, dar ucenicii nu l-au lăsat.³¹ Unii dintre conducătorii provinciei Asia, care erau prieteni cu Pavel, i-au trimis vorbă și l-au rugat să nu riște și să nu se ducă la teatru.³² În adunare era mare învălmășeală. Unii strigau ceva, alții altceva și cei mai mulți dintre ei nici nu știau pentru ce se adunaseră acolo.³³ L-au scos din mulțime pe Alexandru și iudeii l-au împins în fața oamenilor. Alexandru a făcut un semn cu mâna pentru că vroia să se apere înaintea poporului.³⁴ Când și-au dat seama că Alexandru era iudeu, cu toții au început să strige același lucru. Timp de două ore ei au strigat: „Mare este Artemis, zeița efesenilor!”

³⁵ Notarul cetății a potolit mulțimea și a spus: „Bărbați efeseni! Întreaga lume știe că cetatea Efes este locul în care se află templul mării Artemis și piatra sfântă † căzută din cer.³⁶ Toată lumea cunoaște aceste lu-

cruri, și nu pot fi puse la îndoială. De aceea trebuie să rămâneți liniștiți și să nu faceți nimic necugetat.³⁷ Voi i-ați adus aici pe acești oameni, deși nu au jefuit nici un templu și nu au spus nimic rău despre zeița noastră.³⁸ Dacă Demetrius și meșteșugarii lui vor să acuze pe cineva, există tribunale și judecători. Acolo ar trebui să facă ei plângeri și să se acuze unii pe alții.³⁹ Sau dacă aveți și alte probleme, putem să vorbim despre ele în adunarea obișnuită a cetății.⁴⁰ Dar acum, pentru ce s-a întâmplat astăzi, putem fi acuzați de revoltă. Nu avem motive care să explice această agitație.”⁴¹ După ce a spus el aceste lucruri, adunarea s-a terminat.

Pavel merge în Macedonia și în Grecia

20 Când s-a terminat agitația, Pavel i-a chemat pe ucenici. El i-a încurajat, apoi și-a luat la revedere și a plecat spre Macedonia.² În drumul său spre Macedonia, Pavel a spus multe lucruri pentru a-i încuraja pe credincioși. Apoi a ajuns în Grecia³ unde a rămas trei luni. Iudeii de acolo au pus la cale ceva împotriva lui Pavel, așa că el s-a pregătit să plece cu corabia spre Siria, dar apoi s-a hotărât să se întoarcă în Siria prin Macedonia.⁴ Cu Pavel erau Sopater din Bereea, fiul lui Pir, Aristarh și Secund din Tesalonic, Gaius din Derbe, Timotei, precum și Tihic și Trofim, care erau din Asia.⁵ Ei au plecat înainte și ne-au așteptat la Troa.⁶ După Sărbătoarea Pâinilor Nedospite, am plecat cu corabia din Filipi și, după cinci zile, am ajuns la ei în Troa. Acolo am rămas șapte zile.

Învierea lui Eutih

⁷ În prima zi a săptămânii, când eram strânși cu toții pentru a mânca împreună ††, Pavel vorbea celor de față și avea de gând să plece a doua zi. El și-a prelungit vorbirea până la miezul nopții.⁸ În camera de la etaj, unde ne adunaserăm, erau multe lămpi.⁹ Un tânăr, pe nume Eutih, stătea pe pervazul ferestrei. În timp ce Pavel continua să vorbească, el a căzut într-un somn adânc. Fiind complet adormit, Eutih a căzut de la etajul trei. Când s-au dus la el, oamenii l-au găsit mort.¹⁰ Pavel a coborât, a căzut în genunchi lângă el, l-a îmbrățișat și a spus: „Nu fiți triști, căci este încă în viață.”

¹¹ Apoi Pavel a urcat la etaj. El a frânt pâinea și a mâncat. Și a vorbit grupului de oameni mult timp, până în zori. Apoi a plecat.¹² Oamenii l-au dus acasă pe Eutih. Eutih era în viață, ceea ce i-a încurajat foarte mult.

Pavel la Milet

¹³ Noi am luat-o înainte spre corabie și am navigat până la Asos. Acolo, urma să-l luăm și pe Pavel în corabie. El aranjase astfel, căci urma să meargă pe jos pâ-

† PIATRA SFÂNTĂ o piatră despre care efesenii credeau că are chipul zeiței Artemis. †† A MÂNCA ÎMPREUNĂ lit. „frângerea pâinii”. Poate fi vorba despre a mânca în mod obișnuit sau despre Cina Domnului. Vezi Lc. 22.14-20.

nă în Asos. ¹⁴ Când ne-am întâlnit cu Pavel în Asos, l-am luat și pe el în corabie și am mers la Mitilene. ¹⁵ A doua zi, am plecat din Mitilene, am ridicat pânzele și am ajuns într-un loc lângă insula Chios. În ziua următoare, am navigat până la Samos și după încă o zi am ajuns în Milet. ¹⁶ Pavel se grăbea să ajungă în Ierusalim de ziua Cincizecimii, dacă era posibil. De aceea, el a hotărât să nu se oprească în Efes, căci nu vroia să rămână prea mult timp în Asia.

Cuvântarea de rămas bun către conducătorii bisericii din Efes

¹⁷ Din Milet, Pavel a trimis vorbă la Efes, rugându-i pe conducătorii bisericii să vină la el. ¹⁸ Când au sosit, Pavel le-a spus: „Voi cunoașteți cum am trăit tot timpul cât am stat cu voi, chiar din prima zi în care am sosit în Asia. ¹⁹ L-am slujit pe Domnul cu multă umilință și cu multe lacrimi. L-am slujit, deși am îndurat multe necazuri, din cauza uneltirilor iudeilor. ²⁰ Știți că nu am ezitat să vă spun toate lucrurile care erau spre binele vostru. V-am învățat aceste lucruri în fața mulțimilor și, de asemenea, în casa fiecăruia. ²¹ I-am avertizat atât pe iudei, cât și pe greci, că trebuie să-și schimbe atitudinea inimii și să se întoarcă la Dumnezeu. Le-am spus tuturor să creadă în Domnul nostru Isus. ²² Și acum, constrâns de Duhul, merg la Ierusalim, deși nu știu ce mi se va întâmpla acolo. ²³ Știu doar că, în fiecare localitate, Duhul Sfânt mă previne că mă așteaptă multe greutăți și chiar închisoarea. ²⁴ Dar eu consider că nu viața mea este ceea ce este important și de valoare pentru mine. Important este să pot termina cursa în care am pornit și să sfârșesc misiunea pe care am primit-o de la Domnul Isus. Această misiune este de a duce altora Vestea Bună despre harul lui Dumnezeu.

²⁵ Acum știu că nici unul dintre voi, oamenii printre care am mers cu învățătura despre Împărăția lui Dumnezeu, nu mă va mai vedea vreodată. ²⁶ De aceea vă spun astăzi un lucru de care sunt sigur: nu voi fi eu de vină dacă unii nu vor fi mântuiți. ²⁷ Căci eu v-am vestit tot ceea ce vrea Dumnezeu să știți. ²⁸ Fiți atenți la voi înșivă și la turma peste care Duhul Sfânt v-a pus supraveghetori, ca să păstoriți Biserica lui Dumnezeu pe care El a răscumpărat-o cu propriul Lui sânge. ²⁹ Știu că, după plecarea mea, oamenii răi vor veni printre voi. Ei vor fi asemenea lupilor necruțători și vor încerca să distrugă turma. ³⁰ Chiar și din mijlocul vostru se vor ridica oameni care vă vor învăța lucruri greșite. Ei vor denatura adevărul și vor încerca să-i tragă după ei pe ucenicii lui Isus. ³¹ Așa că, vegheați! Amintiți-vă că timp de trei ani, cu lacrimi în ochi, zi și noapte, v-am avertizat pe fiecare fără încetare.

³² Acum vă încredințez lui Dumnezeu și Cuvântului harului Lui, care poate să vă întărească și poate să vă dea moștenirea printre toți cei care sunt sfințiți. ³³ Când am fost cu voi, nu am dorit să primesc pentru mine

nici aurul, nici argintul, nici hainele nimănui. ³⁴ Voi știți că am muncit cu mâinile mele, pentru a câștiga lucrurile de care eu și tovarășii mei aveam nevoie. ³⁵ În tot ceea ce am făcut, eu v-am arătat că trebuie să muncim din greu, pentru a-i ajuta pe cei care duc lipsă. Trebuie să ne amintim cuvintele pe care Domnul Isus Însuși le-a spus: «Veți fi mai binecuvântați dacă veți da, decât dacă veți primi.»

³⁶ După ce a spus aceste cuvinte, Pavel a îngenuncheat împreună cu ei toți și s-a rugat. ³⁷ Cu toții au plâns mult, l-au îmbrățișat pe Pavel și l-au sărutat. ³⁸ Pavel spusese că ei nu-l vor mai vedea și aceasta i-a întristat cel mai mult. Apoi ei l-au condus până la corabie.

Pavel pleacă la Ierusalim

21 După ce ne-am despărțit de ei, am ridicat pânzele și am mers drept până la Cos. A doua zi, am mers la Rodos și de acolo la Patara. ² Acolo am găsit o corabie care pleca spre Fenicia. Ne-am suit în ea și am plecat. ³ Am zărit insula Cipru spre nord, dar nu am oprit și am mers până în Siria. Am debarcat în Tir, pentru că acolo trebuia să fie descărcată corabia. ⁴ Acolo i-am găsit pe ucenicii lui Isus și am rămas cu ei timp de șapte zile. Prin Duhul Sfânt, ucenicii au știut ce i se va întâmpla lui Pavel așa că i-au spus să nu se ducă la Ierusalim. ⁵ Când a venit timpul, am plecat și ne-am continuat călătoria. Ei ne-au condus până în afara cetății cu soțiile și copiii lor. Cu toții am îngenuncheat acolo, pe plajă, și ne-am rugat. ⁶ Ne-am luat la revedere unii de la alții și ne-am urcat în corabie. Iar ei s-au întors la casele lor.

⁷ După ce ne-am sfârșit călătoria din Tir, am ajuns la Ptolemaida. I-am salutat pe frații de acolo și am rămas o zi cu ei. ⁸ În ziua următoare, am plecat și am ajuns în Cezareea. Acolo ne-am dus acasă la Filip și am stat la el. Filip era evanghelist. El era unul dintre cei șapte bărbați care fuseseră aleși pentru lucrarea de ajutorare a văduvelor. ⁹ Filip avea patru fiice necăsătorite care aveau darul de a profeti. ¹⁰ După ce am stat acolo câteva zile, a sosit din Iudeea un profet, pe nume Agab și a venit la noi. ¹¹ El a luat cureaua lui Pavel și și-a legat mâinile și picioarele. El a spus: „Duhul Sfânt îmi spune: «Astfel îl vor lega iudeii din Ierusalim pe cel căruia îi aparține această curea. Apoi îl vor da în mâinile neevreilor.»”

¹² Când am auzit aceste lucruri, atât noi, cât și localnicii, l-am implorat pe Pavel să nu meargă la Ierusalim. ¹³ Atunci Pavel ne-a spus: „De ce plângeți? De ce îmi frângeți inima? Eu sunt gata nu numai să fiu legat, ci chiar să și mor în Ierusalim pentru Numele Domnului Isus.”

¹⁴ Noi am văzut că nu-l puteam convinge, așa că n-am mai încercat, doar am spus: „Facă-se voia Domnului!”

¹⁵ După ce au trecut aceste zile, ne-am pregătit și am plecat la Ierusalim. ¹⁶ Câțiva dintre ucenicii din Cezareea au mers cu noi. Ei ne-au dus acasă la Mnason, unde urma să stăm. Mnason era unul dintre primii ucenici din Cipru.

Pavel la Ierusalim în Templu

¹⁷ Când am ajuns în Ierusalim, frații de acolo ne-au primit cu multă bucurie. ¹⁸ A doua zi, Pavel a mers cu noi să-l vizităm pe Iacov. Acolo se aflau toți conducătorii bisericii. ¹⁹ Pavel i-a salutat și le-a povestit în amănunt lucrurile pe care le făcuse Dumnezeu, prin lucrarea lui, în mijlocul neevreilor. ²⁰ Când au auzit aceste lucruri, ei l-au slăvit pe Dumnezeu și i-au spus: „Frate, ai văzut câte mii de iudei au crezut! Dar ei cred că este foarte important să ascuți de Legea lui Moise. ²¹ Ei au auzit că îi înveți pe iudeii care trăiesc în alte ținuturi, printre neevrei, să renunțe la Legea lui Moise, să nu-și mai circumcidă copiii sau să respecte tradițiile. ²² Ce trebuie să facem? Cu siguranță că ei vor afla că ai venit. ²³ Deci, fă ceea ce-ți vom spune noi: printre noi sunt patru bărbați care au făcut un legământ. ²⁴ Ia-i pe acești bărbați și ia parte împreună cu ei la ceremonia de curățire. Plătește toate cheltuielile lor, pentru ca ei să-și poată rade capul. Atunci toată lumea va ști că ce au auzit despre tine nu este adevărat și că respecti Legea lui Moise în viața ta.

²⁵ Am trimis deja o scrisoare neevreilor. În ea le-am spus să nu mănânce carne care a fost jertfită idolilor, să nu mănânce sânge sau animale care au fost sugrumate, să se ferească de imoralitate sexuală.”

²⁶ Așa că Pavel i-a luat cu el pe cei patru bărbați și a doua zi a participat împreună cu ei la ceremonia de curățire. Apoi s-a dus în Templu, pentru a face cunoscut timpul când se vor încheia zilele de curățire [†]. În ultima zi, trebuia adusă o jertfă pentru fiecare dintre ei.

²⁷ Spre sfârșitul celor șapte zile, niște iudei din Asia l-au văzut pe Pavel în Templu. Ei au întărâtat toată mulțimea împotriva lui, apoi l-au prins. ²⁸ Ei strigau: „Bărbați iudei, ajutați-ne! Acesta este omul care îi învață pe toți oamenii, din toată lumea, lucruri care sunt împotriva poporului nostru, împotriva Legii lui Moise și împotriva acestui Templu. Ba chiar a adus cu el în Templu niște bărbați neevrei și a întinat astfel acest loc sfânt.” ²⁹ Ei îl văzuseră mai devreme pe Trofim efeseanul prin cetate, împreună cu Pavel, și au presupus că Pavel l-a adus cu el în Templu.

³⁰ Întreaga cetate a fost cuprinsă de agitație. Ei au alergat împreună, l-au prins pe Pavel și l-au târât în afara Templului. Imediat după aceea, ușile Templului au fost închise. ³¹ În timp ce oamenii încercau să-l omoare pe Pavel, comandantul cohorței romane din

† LEGĂMÂNT legământul nazireatului; acest legământ față de Dumnezeu dura o lună. După o lună, cel care îl ținea își tundeă părul, era dezlegat de celelalte îndatoriri și trebuia să aducă diferite jertfe în Templu; vezi Num. 6. †† ZILELE DE CURĂȚIRE șapte zile.

Ierusalim a primit vestea că întreaga cetate era cuprinsă de agitație. ³² Imediat, comandantul a luat cu el câțiva soldați și centurioni și a alergat la locul unde se afla mulțimea. Când i-au văzut pe comandant și pe soldați, iudeii au încetat să-l mai lovească pe Pavel. ³³ Atunci comandantul a venit la Pavel și l-a arestat. El a dat ordin să fie legat cu două lanțuri. Apoi l-a întrebat pe Pavel cine era și ce făcuse. ³⁴ Unii oameni din mulțime strigau ceva, alții altceva. Din cauza învălmășelii, comandantul nu a putut să-și dea seama care era adevărul. El a dat ordin ca Pavel să fie dus în cazarma armatei romane. ³⁵ Mulțimea de oameni îi urma. Când a ajuns la trepte, soldații au trebuit să-l care pe Pavel pentru a-l apăra de violența mulțimii. Toată mulțimea striga: „Omorâți-l!”

³⁷ Înainte de a fi dus în cazarmă, Pavel i-a zis comandantului: „Îmi este permis să-ți spun ceva?”

Comandantul a spus: „Vorbești grecește? ³⁸ Deci nu ești tu acel egiptean care, cu câțiva timp în urmă, a pornit o răscoală și a condus în pustie patru mii de uci-gași?”

³⁹ Pavel a răspuns: „Eu sunt iudeu și sunt din cetatea Tars, din Cilicia. Sunt cetățean al unei cetăți importante. Te rog, dă-mi voie să vorbesc mulțimii!”

⁴⁰ Comandantul l-a lăsat să facă acest lucru. Atunci Pavel a stat pe trepte și a făcut semn cu mâna cerând să fie liniște. Când toți au tăcut, el a început să le vorbească în limba aramaică, spunând:

Pavel vorbește oamenilor

22 „Frați și părinți, ascultați ce voi spune acum în apărarea mea!” ² Când oamenii au auzit că vorbea în limba aramaică, s-a făcut și mai mare liniște. Atunci Pavel a spus: ³ „Eu sunt iudeu. M-am născut în cetatea Tars, din Cilicia, dar am crescut în cetatea aceasta. Gamaliel m-a învățat totul despre Legea strămoșilor noștri. Am fost plin de zel pentru Dumnezeu, așa cum sunteți voi toți astăzi. ⁴ I-am persecutat pe cei ce urmau Calea Domnului, pe unii dintre ei chiar i-am omorât. Am prins atât bărbați, cât și femei și i-am pus în închisoare. ⁵ Că am făcut aceste lucruri, pot să vă mărturisesc marele preot și toată adunarea bătrânilor conducători iudei. Aceștia mi-au încredințat scrisori pe care să le duc fraților iudei din Damasc. Eu mergeam acolo pentru a-i prinde pe creștini și a-i aduce legați la Ierusalim, ca să fie pedepsiți.”

Pavel povestește despre convertirea lui

⁶ „Dar când eram pe drum și mă apropiam de Damasc, s-a întâmplat ceva. Era miezul zilei când, deodată, împrejurul meu a strălucit o mare lumină din cer. ⁷ Am căzut la pământ și am auzit o voce care îmi spunea: «Saule, Saule, de ce Mă persecuți?» ⁸ Eu am răspuns: «Cine ești, Doamne?» El mi-a spus: «Sunt Isus din Nazaret pe care tu Îl persecuți.» ⁹ Cei ce erau cu

mine au văzut lumina, dar nu au auzit glasul Celui care mi-a vorbit. ¹⁰ «Ce să fac, Doamne?», am spus. Iar Domnul mi-a răspuns: «Ridică-te și du-te în Damasc! Acolo ți se va spune despre toate lucrurile pe care am plănuț să le faci.» ¹¹ Din cauza strălucirii luminii, nu mai puteam să văd. Cei ce mă însoțeau m-au dus de mână și am plecat în Damasc. ¹² Acolo, a venit la mine un anume Anania. El era un bărbat evlavios și trăia potrivit cu Legea lui Moise și toți iudeii din cetate aveau de spus numai lucruri bune despre el. ¹³ El a venit, a stat lângă mine și mi-a spus: «Frate Saul, recapătă-ți vederea!» Chiar atunci am putut să-l văd. ¹⁴ Anania a spus: «Dumnezeul strămoșilor noștri te-a ales pe tine să cunoști voia Lui. El te-a ales să-L vezi pe Cel Drept și să auzi cuvinte chiar din gura Lui. ¹⁵ Tu vei mărturisi despre El tuturor oamenilor și le vei spune ce ai văzut și ai auzit. ¹⁶ Acum, ce mai aștepți? Ridică-te, fii botezat și spălat de păcatele tale și ai încredere în Numele Domnului că poate face acest lucru.»

¹⁷ M-am întors în Ierusalim și, în timp ce mă rugam în Templu, am avut o viziune. ¹⁸ L-am văzut pe Isus, care îmi spunea: «Grăbește-te și pleacă din Ierusalim chiar acum, pentru că oamenii de aici nu vor accepta ceea ce vei mărturisi despre Mine.» ¹⁹ Eu am spus: «Doamne, oamenii aceștia știu că eu mergeam prin sinagogi pentru a-i închide și a-i bate pe cei care credeau în Tine. ²⁰ Eu eram de față când a fost omorât Ștefan, cel care mărturisea despre Tine. Eu am fost de acord cu fapta lor și chiar am păzit hainele celor care l-au omorât.» ²¹ Dar Isus mi-a spus: «Du-te! Te voi trimite departe, la cei care nu sunt evrei.»

²² Iudeii l-au ascultat pe Pavel până aici, dar din acel moment au început să strige: „Să fie șters omul acesta de pe fața pământului! El nu merită să trăiască!” ²³ În timp ce strigau, își aruncau hainele de pe ei și aruncau praf în sus. ²⁴ Atunci comandantul a dat ordin ca Pavel să fie dus în cazarmă. El a spus soldaților să-i pună întrebări în timp ce-l biciuiau, pentru a afla de ce strigau oamenii astfel de lucruri împotriva lui. ²⁵ Soldații l-au luat și l-au legat pentru a fi biciuit. Atunci Pavel a spus centurionului care stătea acolo: „Vă este permis să biciuiți un cetățean roman care nu a fost judecat și găsit vinovat?”

²⁶ Când a auzit aceste cuvinte, centurionul s-a dus la comandant și i-a spus: „Îți dai seama ce faci? Omul acesta este cetățean roman.”

²⁷ Comandantul a venit la Pavel și l-a întrebat: „Spune-mi, este adevărat că ești cetățean roman?” „Da”, a răspuns Pavel.

²⁸ Centurionul a spus: „Eu am plătit mulți bani pentru a primi această cetățenie.” „Eu m-am născut cetățean roman”, a spus Pavel.

²⁹ Oamenii care urmau să-l bată și să-i pună întrebări s-au retras imediat. Chiar și comandantul s-a temut când a aflat că Pavel era cetățean roman și el îl legase.

Pavel înaintea Sinedriului

³⁰ A doua zi, comandantul i-a dat drumul lui Pavel. El vroia să afle exact de ce îl acuzau iudeii și a poruncit să se strângă laolaltă marii preoți și tot Sinedriul. Apoi l-a adus pe Pavel înaintea lor.

23 Pavel s-a uitat drept la Sinedriu și a spus: „Fraților, mi-am trăit viața așa cum a cerut Dumnezeu și întotdeauna am făcut ceea ce am crezut că era bine.” ² Marele preot Anania a poruncit celor care stăteau lângă Pavel să-l lovească peste gură. ³ Atunci Pavel i-a spus lui Anania: „Și Dumnezeu te va lovi pe tine! Tu ești asemenea unui perete vărut! Tu stai acolo și pretinzi că mă judeci după Legea lui Moise, dar încalci Legea poruncindu-le să mă lovească.”

⁴ Cei care stăteau lângă Pavel au spus: „Îndrăznești să-l insulti pe marele preot al lui Dumnezeu?”

⁵ Pavel a spus: „Fraților, nu am știut că el este marele preot. În Scripturi este scris: «Să nu spui lucruri rele despre un conducător al poporului tău.»”[†]

⁶ Pavel și-a dat seama că o parte dintre bărbații din adunare erau saducheii, iar alții farisei. El a strigat în Sinedriu: „Fraților, eu sunt fariseu, tatăl meu a fost de asemenea fariseu. Sunt judecat din pricina speranței că oamenii vor învia din morți.”

⁷ Când a spus aceste cuvinte, fariseii și saducheii au început o mare ceartă și adunarea s-a împărțit în două grupuri. ⁸ Saducheii nu cred că există înviere după moarte și, de asemenea, nu cred în îngeri sau în duhuri. Dar fariseii cred că aceste lucruri există. ⁹ În adunare s-a făcut mare zarvă. Atunci s-au ridicat niște învățători ai Legii care erau farisei și au început să se certe cu saducheii: „Nu credem că omul acesta a făcut vreun lucru rău. Poate că într-adevăr i-a vorbit un duh sau un înger.”

¹⁰ Cearta a devenit foarte violentă, iar comandantul s-a temut că mulțimea îl va rupe în bucăți pe Pavel. Atunci comandantul a dat ordin soldaților să coboare și să-l ia pe Pavel din mulțime și să-l aducă în cazarmă.

¹¹ În noaptea următoare, Domnul a venit lângă Pavel și a spus: „Curaj! Așa cum ai mărturisit oamenilor din Ierusalim despre Mine, la fel va trebui să mărturisești și celor din Roma.”

¹² A doua zi dimineață, iudeii au pus la cale un plan. Ei s-au jurat să nu mănânce și să nu bea până nu-l vor omorî pe Pavel. ¹³ Cei ce făcuseră acest jurământ erau cam patruzeci de inși. ¹⁴ Ei s-au dus la preoții conducători și la bătrâni și au spus: „Am jurat să nu mâncăm nimic până nu-l vom omorî pe Pavel. ¹⁵ Iată ce trebuie să faceți voi și Sinedriul. Cereți comandantului să vi-l trimită pe Pavel, pretinzând că vreți să studiați mai atent cazul lui. Noi vom fi pregătiți să-l ucidem înainte să ajungă aici.”

† Citat din Ex. 22.28.

¹⁶ Dar fiul sorei lui Pavel a auzit despre complotul lor. Așa că s-a dus în cazarma romanilor și i-a spus lui Pavel despre aceasta. ¹⁷ Pavel a chemat pe unul dintre centurioni și i-a spus: „Du-l pe acest tânăr la comandant pentru că are să-i spună ceva.” ¹⁸ Centurionul l-a luat pe băiat, l-a condus la comandant și a spus: „Deținutul Pavel m-a chemat și m-a rugat să ți-l aduc pe acest tânăr pentru că are să-ți spună ceva.”

¹⁹ Comandantul l-a luat pe băiat de mână, l-a dus deoparte și l-a întrebat: „Ce vrei să-mi spui?”

²⁰ Băiatul a răspuns: „Iudeii s-au înțeles să te roage să-l aduci mâine pe Pavel înaintea Sinedriului. Ei vor pretinde că vor să afle mai multe despre el. ²¹ Dar nu asculta, pentru că mai mult de patruzeci de iudei vor sta ascunși, așteptând să-l omoare. Ei s-au jurat să nu mănânce și să nu bea până nu-l vor omorî pe Pavel. Iar acum sunt gata. Mai așteaptă doar ca tu să fii de acord cu ei.”

²² Atunci comandantul i-a poruncit băiatului: „Nu spune nimănui că mi-ai vorbit despre aceste lucruri.” Și l-a lăsat să plece.

Pavel este trimis la Cezareea

²³ Apoi comandantul a chemat pe doi dintre centurionii lui și le-a spus: „Pregătiți două sute de soldați pentru a pleca la Cezareea. De asemenea, pregătiți șaptezeci de călăreți și două sute de soldați înarmați cu sulite. Toți să fie gata de plecare până la ora nouă seara. ²⁴ Pregătiți și cai pe care să călărească Pavel și duceți-l teafăr la guvernatorul Felix.” ²⁵ Comandantul a scris o scrisoare care spunea:

²⁶ „Claudiu Lisias, către preaalesul guvernator Felix. Salutări.

²⁷ Iudeii l-au prins pe acest om și se pregăteau să-l omoare. Eu am aflat că este cetățean roman, de aceea am intervenit cu soldații mei și l-am salvat. ²⁸ Am vrut să știu de ce îl acuzau iudeii și l-am dus înaintea Sinedriului lor. ²⁹ Am aflat că acuzațiile care îi erau aduse priveau lucruri legate de legea lor. Dar el nu a fost acuzat de nimic care să merite închisoarea sau moartea. ³⁰ Apoi mi s-a spus că s-a pus ceva la cale împotriva acestui om și imediat l-am trimis la tine. Celor care îl acuzau le-am poruncit să-ți spună ție despre acuzațiile pe care i le aduc.”

³¹ Soldații au făcut ce li s-a ordonat. Ei l-au luat pe Pavel și l-au dus la Antipatrida în timpul nopții. ³² A doua zi, i-au lăsat pe călăreți să meargă mai departe cu Pavel, iar ei s-au întors înapoi la cazarmă. ³³ Când au ajuns în Cezareea, călăreții i-au dat guvernatorului scrisoarea și i l-au încredințat pe Pavel. ³⁴ Guvernatorul a citit scrisoarea și l-a întrebat pe Pavel din ce provincie era. Pavel a răspuns că din Cilicia. ³⁵ Guvernatorul a spus: „Voi asculta cazul tău când vor veni și cei care te

acuză.” El a dat ordin ca Pavel să fie ținut sub pază în palatul care fusese construit de Irod.

Iudeii îl acuză pe Pavel

²⁴ Cinci zile mai târziu, marele preot Anania a venit la Cezareea împreună cu câțiva conducători evrei și cu un avocat, pe nume Tertul. Ei și-au prezentat înaintea guvernatorului acuzațiile lor împotriva lui Pavel. ² După ce a fost adus Pavel înăuntru, Tertul și-a început acuzațiile spunând: „Mulțumită ție ne bucurăm de pace. Datorită îngrijirii tale, în această țară au avut loc multe reforme de care aveam mare nevoie. ³ Preaalesule Felix, noi mărturisim totdeauna și în orice loc lucrurile pe care le-ai făcut și îți suntem foarte recunoscători. ⁴ Dar, ca să nu te rețin prea mult, te rog să fii bun și să ascuți scurta noastră prezentare. ⁵ Am găsit acest om care este o pacoste. El a pornit răscoale printre iudeii din întreaga lume și este conducătorul unei secte de nazarineni. ⁶ El a încercat chiar să profaneze Templul; așa că am pus mâna pe el, ⁷ (dar a venit comandantul Lisias și l-a smuls cu multă violență din mâinile noastre). ⁸ Dacă-l vei cerceta tu însuși, vei putea afla de la el toate lucrurile de care îl acuzăm.” ⁹ Iudeii au intervenit și ei și au spus că toate lucrurile spuse de Tertul erau adevărate.

¹⁰ Guvernatorul i-a făcut semn lui Pavel să vorbească. Acesta a spus: „Știu că de mulți ani ești judecător peste acest popor și de aceea mă pot apăra cu încredere. ¹¹ Așa cum poți afla, nu au trecut mai mult de douăsprezece zile de când m-am dus la Ierusalim pentru a mă închina. ¹² Nimeni nu m-a văzut certându-mă cu cineva în Templu. Nu am fost văzut provocând oamenii la răscoală nici în sinagogi, nici în alte locuri din cetate. ¹³ Acești oameni nu-ți pot dovedi că acuzațiile pe care le fac acum împotriva mea sunt adevărate. ¹⁴ Un lucru îl recunosc: mă închin Dumnezeului strămoșilor noștri așa cum îmi cere Calea Domnului. Ei numesc această Cale o sectă. Eu cred tot ceea ce spune Legea și cred tot ceea ce este scris în cărțile Profeților. ¹⁵ Și am aceeași speranță de la Dumnezeu pe care o au și acești oameni: că într-o zi vor învia atât oamenii drepecți, cât și cei nedrepecți. ¹⁶ De aceea, încerc întotdeauna să fac ceea ce cred că este bine înaintea lui Dumnezeu și înaintea oamenilor.

¹⁷ Am fost plecat vreme de mai mulți ani din Ierusalim, iar acum m-am întors să aduc poporului meu dăruri pentru cei săraci și să aduc jertfe lui Dumnezeu. ¹⁸ Este ceea ce făceam când acești oameni m-au găsit în Templu. Tocmai sfârșisem ceremonia de curățire. Acolo nu era nici o mulțime de oameni cu mine și nici agitație nu era. ¹⁹ Niște iudei din Asia se aflau acolo. Dacă ei au vreun lucru de care să mă acuze, ar trebui să fie aici, înaintea ta și să mă acuze. ²⁰ Sau să spună cei care sunt aici care anume sunt lucrurile rele de care m-au găsit vinovat când m-am aflat înaintea Sinedri-

ului. ²¹ Un singur lucru am strigat, când am stat înaintea lor: «Sunt judecat de voi astăzi pentru că eu cred în învierea din morți!»

²² Atunci Felix a încheiat adunarea. El știa deja multe lucruri despre Calea Domnului. El a spus: „Voi lua hotărârea privind cazul vostru când va sosi comandantul Lisias.” ²³ Felix a dat ordin centurionului să-l păzească pe Pavel, dar să-i acorde o anumită libertate și să nu-i împiedice pe prietenii lui să-i aducă lucrurile de care avea nevoie.

Pavel vorbește cu Felix și cu soția lui

²⁴ După câteva zile, Felix a venit cu soția lui, Drusila, care era iudeică. El a trimis pe cineva să-l aducă pe Pavel și l-a ascultat vorbind despre credința în Isus Cristos. ²⁵ Dar când Pavel a început să vorbească despre dreptate, despre autocontrol și despre judecata viitoare, Felix s-a speriat și a spus: „Du-te acum! Te voi mai chema când voi avea timp.” ²⁶ Felix spera ca Pavel să-i ofere bani și de aceea trimitea după el tot mai des și stătea de vorbă cu el.

²⁷ După doi ani, Felix a fost urmat de Porcius Festus. Dar Felix l-a lăsat pe Pavel în închisoare pentru a face pe placul iudeilor.

Pavel cere să fie dus înaintea lui Cezar

25 Festus a devenit guvernator. Trei zile mai târziu, el a călătorit de la Cezareea la Ierusalim. ² Preoții cei mai de seamă și conducătorii iudeilor i-au prezentat acuzațiile lor împotriva lui Pavel. Ei l-au rugat pe Festus ³ să le facă o favoare: să-l trimită pe Pavel la Ierusalim. (Ei aveau de gând să-i iasă înainte și să-l omoare pe apostol pe drum.) ⁴ Festus le-a răspuns că Pavel era închis la Cezareea și că el însuși urma să meargă curând la Cezareea. ⁵ „Să meargă cu mine câțiva dintre conducătorii voștri”, a spus el. „Dacă acest om a făcut ceva rău, să vină să-l acuze.”

⁶ Festus a rămas cu ei nu mai mult de opt, poate zece zile; apoi a plecat la Cezareea. A doua zi, și-a luat locul în sala de judecată și a poruncit să fie adus Pavel.

⁷ Când a apărut Pavel, iudeii care veniseră din Ierusalim au stat în jurul lui și l-au acuzat de multe lucruri rele pe care nu le puteau dovedi. ⁸ Pavel s-a apărut spunând: „Nu am făcut nimic rău împotriva Legii iudeilor, împotriva Templului sau împotriva lui Cezar.”

⁹ Festus vroia să le facă iudeilor pe plac. De aceea, i-a spus lui Pavel: „Vrei să mergem la Ierusalim și să fii judecat înaintea mea, acolo, referitor la aceste acuzații?”

¹⁰ Pavel a răspuns: „Mă aflu acum înaintea scaunului de judecată al lui Cezar. Aici se cuvine să fiu judecat. După cum bine știi, nu le-am făcut nimic rău iudeilor. ¹¹ Dacă sunt vinovat de ceva rău, dacă am făcut ceva ca să merit moartea, eu nu mă feresc de moarte. Dar dacă nici una din aceste acuzații pe care le aduc acești oameni împotriva mea nu este adevărată, atunci ni-

meni nu mă poate da pe mâna lor. Vreau ca Cezar să judece cazul meu.”

¹² Festus s-a consultat cu consilierii săi, apoi a spus: „Vrei ca Cezar să judece cazul tău, la Cezar te vei duce!”

Agripa vine la Cezareea

¹³ După câteva zile, regele Agripa și Berenice, au sosit la Cezareea pentru a-l saluta pe Festus. ¹⁴ După ce au stat acolo câteva zile, Festus a vorbit regelui despre cazul lui Pavel. El a spus: „Felix a lăsat închis un bărbat. ¹⁵ Când am fost în Ierusalim, preoții cei mai importanți și conducătorii iudeilor și-au prezentat acuzațiile pe care i le aduc și au cerut ca el să fie condamnat la moarte. ¹⁶ Le-am răspuns că nu este obiceiul romanilor să dea un acuzat pe mâna nimănui până când acesta nu a stat față în față cu cei care-l acuză și până nu a avut posibilitatea să se apere. ¹⁷ Așa că, atunci când au venit aici cu mine, fără întârziere, chiar în ziua următoare, mi-am luat locul în sala de judecată și am poruncit să fie adus acest om. ¹⁸ Când cei care îl acuzau au început să-și prezinte acuzațiile, ei nu au vorbit de faptele rele la care mă așteptam eu. ¹⁹ Ei discutau cu acest om despre religia lor și despre un anume Isus care a murit, deși Pavel pretinde că e viu. ²⁰ Nu aveam nici o idee ce hotărâre să iau în această problemă. Așa că l-am întreat pe Pavel dacă vrea să meargă la Ierusalim și să fie judecat acolo pentru aceste chestiuni. ²¹ Pavel a cerut să rămână în Cezareea și să aștepte hotărârea împăratului, iar eu am poruncit să rămână în închisoare până îl voi putea trimite la Cezar.”

²² Atunci Agripa i-a zis lui Festus: „Aș vrea să-l aud eu însumi pe acest om.” „Îl vei auzi mâine”, a spus Festus.

²³ Așa că a doua zi Agripa și Berenice au venit cu mare pompă și au intrat în sala de judecată, împreună cu comandantii și cei mai importanți oameni ai cetății. La porunca lui Festus, Pavel a fost adus în sală. ²⁴ Atunci Festus a spus: „Împărate Agripa și voi toți cei care sunteți prezenți alături de noi, uitați-vă la acest om! Toți iudeii, atât din Ierusalim, cât și de aici, mi-au cerut cu insistență, prin strigăte, ca el să fie omorât. ²⁵ Dar am constatat că nu a făcut nimic pasibil de moarte. El a cerut să fie judecat de împărat. De aceea am hotărât să-l trimit la Roma. ²⁶ Dar nu am nimic clar a-i scrie împăratului despre el. De aceea l-am adus înaintea voastră, în special a ta, rege Agripa, pentru ca, după ce îl veți cerceta, să pot găsi ceva să scriu. ²⁷ Mi se pare fără sens să trimit împăratului un deținut, fără a-i arăta de ce este acuzat.”

Pavel înaintea regelui Agripa

26 Agripa i-a spus lui Pavel: „Ți se îngăduie să vorbești pentru a te apăra!” Pavel și-a ridicat mâna și și-a început apărarea. ² „Rege Agripa, mă socotesc fericit să mă apăr astăzi înaintea ta de acuzațiile pe care mi le aduc iudeii. ³ Și aceasta cu atât mai mult cu cât

tu cunoști toate obiceiurile iudeilor și controversele lor. De aceea, te rog să ai răbdare să mă ascuți. ⁴ Toți iudeii știu cum mi-am trăit viața, de la început, de când eram în țara mea și de asemenea, în Ierusalim. ⁵ Ei mă cunosc de mult timp și dacă vor vrea, vor putea mărturisii că am trăit așa cum cerea cea mai severă dintre sectele religiei noastre: am fost fariseu. ⁶ Astăzi sunt judecat pentru că sper să se împlinescă promisiunea pe care Dumnezeu a făcut-o strămoșilor noștri. ⁷ Aceasta este promisiunea a cărei împlinire o așteaptă cele douăsprezece triburi ale poporului nostru. De aceea ei Îi slujesc lui Dumnezeu fără oprire, zi și noapte. Rege, din cauza acestei speranțe pe care o am mă acuză iudeii. ⁸ De ce nu vă vine să credeți că Dumnezeu îi învie pe cei morți?

⁹ Cât despre mine, eu am crezut că trebuia să fac tot ce îmi stă în putință împotriva Numelui lui Isus din Nazaret. ¹⁰ Și așa am și făcut în Ierusalim. Am primit aprobarea de la preoții cei mai importanți și am aruncat în închisoare pe mulți dintre sfinții lui Dumnezeu, iar când aceștia erau omorâți, eu am fost de acord cu omorârea lor. ¹¹ Deseori i-am pedepsit în toate sinagoga și am încercat să-i fac să spună lucruri rele împotriva lui Dumnezeu. Furia mea împotriva lor era atât de mare, încât m-am dus chiar și în alte cetăți pentru a-i persecuta.

Pavel povestește cum l-a văzut pe Isus

¹² Odată, în timpul unei astfel de călătorii, mergeam la Damasc având permisiunea și autoritatea de la preoții cei mai importanți. ¹³ Pe la amiază, mă aflam pe drum. Și atunci, rege, din cer a venit o lumină mai strălucitoare decât soarele și ne-a înconjurat pe mine și pe cei ce călătoreau cu mine. ¹⁴ Am căzut cu toții la pământ. Atunci am auzit o voce spunându-mi în limba aramaică: «Saule, Saule, de ce Mă persecuți? Dacă Mă ataci, doar tu vei avea de suferit.» ¹⁵ Atunci eu am întrebat: «Cine ești Tu, Doamne?» Iar Domnul mi-a răspuns: «Sunt Isus, pe care tu Îl persecuți. ¹⁶ Dar acum ridică-te în picioare! Iată de ce am apărut înaintea ta: te-am ales să fii slujitorul Meu și martorul Meu, pentru ca să vorbești oamenilor despre ce ai văzut și despre ce îți voi arăta. ¹⁷ Te trimit la poporul tău și la neevrei, dar nu-i voi lăsa nici pe unii, nici pe alții să-ți facă rău. ¹⁸ Tu le vei deschide ochii, îi vei întoarce de la întuneric la lumină și de sub puterea lui Satan, la Dumnezeu. Astfel ei vor putea fi iertați de păcatele lor și primiți alături de cei ce au crezut în Mine și au fost sfințiți.»

Pavel vorbește despre lucrarea sa

¹⁹ Și astfel, rege Agripa, eu nu am refuzat să ascult de viziunea care a venit din ceruri. ²⁰ Am vorbit, mai întâi, oamenilor din Damasc, apoi celor din Ierusalim și din tot ținutul Iudeii. Pe urmă, le-am vorbit neevreilor, spunându-le să-și schimbe atitudinea inimii, să se în-

toarcă la Dumnezeu și să dovedească prin fapte că această schimbare a avut loc. ²¹ Acesta este motivul pentru care iudeii m-au arestat când mă aflam în Templu și au încercat să mă omoare. ²² Însă Dumnezeu m-a ajutat până în ziua de azi. Cu ajutorul Lui stau astăzi aici și spun atât celor neînsemnați, cât și celor importanți, despre lucrurile pe care le-am văzut. Dar nu spun nimic nou. Spun lucruri despre care Moise și profeții au spus că se vor întâmpla: ²³ că Cristosul trebuie să sufere și că, fiind primul care va învia dintre cei morți, va aduce lumină evreilor și neevreilor.”

Pavel încearcă să-l convingă pe Agripa

²⁴ În timp ce Pavel spunea aceste lucruri pentru a se apăra, Festus a strigat tare: „Ești nebun, Pavele! Ai învățat prea mult și ai înnebunit.”

²⁵ „Nu sunt nebun, preaalesule Festus”, a răspuns Pavel. „Lucrurile pe care le spun sunt pline de sens și de adevăr. ²⁶ Regele știe prea bine aceste lucruri și lui pot să-i vorbesc deschis. Sunt sigur că el nu este în necunoștință de cauză cu privire la vreunul din aceste lucruri, pentru că ele s-au întâmplat în văzul tuturor.

²⁷ Rege Agripa, crezi că ceea ce au scris profeții este adevărat? Știi că da!”

²⁸ Atunci Agripa i-a spus lui Pavel: „Crezi că mă poți convinge atât de repede să devin creștin?”

²⁹ Pavel a răspuns: „Mă rog lui Dumnezeu ca, mai de vreme sau mai târziu, nu numai tu, ci toți cei ce mă ascultă azi să fie mântuiți și să fie ca mine, însă fără aceste lanțuri.”

³⁰ Atunci regele, guvernatorul, Berenice și toți cei ce stăteau împreună cu ei s-au ridicat. ³¹ După ce au ieșit din sală, ei vorbeau între ei și spuneau: „Omul acesta nu a făcut nimic ca să fie pasibil de moarte sau de închisoare.” ³² Agripa i-a spus lui Festus: „Acest om ar fi putut să fie eliberat, dacă nu ar fi cerut să fie judecat de Cezar.”

Plecarea lui Pavel la Roma

27 S-a hotărât să mergem cu corabia în Italia. Pavel și alți câțiva deținuți au fost dați în grija unui centurion din regimentul împăratului. Numele acestuia era Iuliu. ² Ne-am urcat în corabie la Adramit și am plecat. Corabia urma să treacă prin mai multe porturi de pe coasta Asiei. Cu noi era și Aristarh, un macedonean din Tesalonic. ³ A doua zi am ajuns în Sidon. Iuliu s-a purtat frumos cu Pavel. El i-a dat voie să-și viziteze prietenii, iar aceștia s-au îngrijit de el. ⁴ Apoi am plecat din Sidon și, pentru că vântul ne era potrivit, am trecut pe lângă coasta de sud a insulei Cipru. ⁵ Am traversat marea lângă Cilicia și Pamfilia și am ajuns la Mira, în Licia. ⁶ Acolo centurionul a găsit o corabie din Alexandria, care pleca spre Italia și ne-a urcat și pe noi la bordul ei.

⁷ Timp de câteva zile, corabia a mers încet și cu greu am ajuns la Cnid. Dar vântul nu ne-a permis să mergem în direcția aceea. Așa că am navigat la adăpostul insulei Creta, pe lângă cetatea Salmona. ⁸ Am înaintat cu greu pe lângă coasta insulei Creta și am ajuns la un loc numit „Porturi bune”, în apropierea cetății Laseea.

⁹ Eram deja în mare întârziere. Era periculos să înaintăm cu corabia pentru că tocmai trecuse vremea Postului †. Așa că Pavel i-a prevenit: ¹⁰ „Oameni buni, văd că această călătorie ne va aduce multe necazuri. Nu numai că încărcătura și corabia vor fi distruse, dar, mai mult, s-ar putea să ne pierdem și viața.” ¹¹ Căpitanul și proprietarul corabiei nu erau de acord cu cele spuse de Pavel, iar centurionul i-a crezut pe ei, și nu pe Pavel. ¹² Portul unde ne opriserăm nu era potrivit pentru a petrece toată iarna acolo. De aceea, majoritatea oamenilor a hotărât să plecăm de acolo, sperând că vom putea ajunge la Fenix, unde să și rămânem peste iarnă. Fenix era un port din Creta, care dădea atât spre nord-vest, cât și spre sud-vest.

Furtuna

¹³ Apoi a început să bată un vânt ușor dinspre sud și cei din echipajul corabiei au crezut că era vântul de care aveau nevoie. Așa că au ridicat ancora și au mers de-a lungul coastei insulei Creta. ¹⁴ Dar nu după mult timp, dinspre insulă a venit un vânt puternic, ca un uragan, vânt numit Euroclydon ††. Corabia a fost prinsă de furtună. ¹⁵ Ea nu putea merge împotriva vântului, așa că i-am dat drumul și ne-am lăsat în voia lui. ¹⁶ Am trecut adăpostiți de o mică insulă pe nume Claudia și atunci am reușit cu greu să prindem barca de salvare. ¹⁷ După ce au tras sus barca de salvare, marinarii au legat corabia de jur împrejur cu frânghii pentru a o susține. Ei s-au temut să nu lovească bancurile de nisip de la Sirta. De aceea au lăsat pânzele jos și s-au lăsat duși de vânt. ¹⁸ A doua zi, furtuna era și mai puternică, așa că cei de pe corabie au început să arunce încărcătura în mare. ¹⁹ Iar în ziua a treia, ei au aruncat cu propriile lor mâini echipamentul de pe corabie. ²⁰ Multe zile nu s-au văzut pe cer nici soarele, nici stelele. Furtuna a fost foarte puternică, încât pierdusem orice speranță de scăpare.

²¹ Mult timp nimeni nu a mâncat nimic. Atunci Pavel s-a ridicat în picioare în mijlocul lor și a spus: „Oameni buni, ar fi trebuit să-mi ascultați sfatul și să nu plecați din Creta. Nici una din toate aceste stricăciuni și pagube nu s-ar fi întâmplat. ²² Dar vă îndemn acum să nu vă pierdeți curajul, căci nici unul dintre voi nu va pieri. Doar corabia aceasta va fi distrusă. ²³ Noaptea trecută a venit la mine un înger al lui Dumnezeu. El este Dumnezeul căruia Îi aparțin și căruia Îi slujesc. ²⁴ Și îngerul mi-a spus: «Nu te teme, Pavel! Tu trebuie să ajungi îna-

intea lui Cezar. Și, pentru tine, Dumnezeu va salva viața tuturor celor ce călătoresc pe mare împreună cu tine.» ²⁵ Așa că păstrați-vă curajul, oameni buni! Eu am încredere în Dumnezeu că se va întâmpla așa cum mi s-a spus. ²⁶ Dar trebuie să fim aruncați pe vreo insulă.”

²⁷ În cea de-a paisprezecea noapte de la plecarea noastră eram duși de vânt pe Marea Adriatică. Pe la miezul nopții, marinarii au simțit că ne apropiem de pământ. ²⁸ Ei au măsurat adâncimea apei și au văzut că era de treizeci și șapte de metri. Puțin mai târziu, ei au măsurat din nou și au văzut că apa era cam de douăzeci și opt de metri. ²⁹ Marinarii se temeau să nu se lovească de stânci. Așa că au aruncat patru ancore în partea din spate a corabiei și s-au rugat să se facă ziuă cât mai curând. ³⁰ Marinarii au vrut să fugă de pe corabie. Ei s-au prefăcut că vor să arunce ancore și din partea din față a corabiei și au lăsat la apă barca de salvare. ³¹ Dar Pavel le-a spus centurionului și soldaților: „Dacă acești oameni nu rămân în corabie, voi nu veți putea fi salvați.” ³² Atunci soldații au tăiat frânghiile bărcii de salvare și au lăsat-o să cadă.

³³ Puțin înainte de a se lumina de ziuă, Pavel i-a îndemnat pe toți să mănânce câte ceva: „Timp de paisprezece zile ați așteptat înfomețați și nu ați mâncat nimic. ³⁴ Așa că vă rog acum să mâncați. Căci aveți nevoie de hrană pentru a supraviețui. Nu veți păți nimic, nici măcar un fir de păr nu vi se va pierde.” ³⁵ După ce a spus aceste cuvinte, Pavel a luat niște pâine și în fața tuturor i-a mulțumit lui Dumnezeu pentru ea. Apoi a rupt-o în mai multe bucăți și a început să mănânce. ³⁶ Cu toții au prins curaj și au început și ei să mănânce. ³⁷ Pe corabie eram în total două sute șaptezeci și șase de oameni. ³⁸ După ce au mâncat cât au putut, oamenii au aruncat grâul în mare pentru a face corabia mai ușoară.

Corabia este distrusă

³⁹ Când s-a luminat de ziuă, marinarii au văzut pământul, dar nu recunoșteau locul. Ei au văzut un golf cu plajă și au hotărât să împingă corabia spre țărm, dacă va fi posibil. ⁴⁰ Marinarii au slăbit ancorele și le-au lăsat să cadă în mare. Tot atunci au tăiat funiile care țineau cârmele. Apoi au ridicat pânza din față spre vânt și s-au îndreptat spre țărm. ⁴¹ Dar corabia s-a lovit de un banc de nisip și s-a oprit. Partea din față a corabiei s-a blocat acolo și nu a mai putut fi mișcată. Apoi partea din spate a fost sfărâmată în bucăți de forța valurilor.

⁴² Atunci soldații s-au hotărât să-i omoare pe deținuți, pentru ca să nu înoate vreunul și să scape. ⁴³ Dar centurionul nu vroia ca Pavel să fie omorât și nu i-a lăsat pe soldați să facă ce își propuseseră. El a dat ordin ca cei ce știau să înoate să sară în apă primii și să ajungă la țărm. ⁴⁴ Ceilalți oameni au folosit scânduri sau

† VREMEA POSTULUI Postul ispășirii, o sărbătoare evreiască; avea loc toamna; era o vreme nefavorabilă pentru călătoriile pe mare.

†† EUROCLYDON vânt de la nord-est.

bucăți de corabie. Astfel toată lumea a ajuns cu bine la mal.

Trei luni în insula Malta

28 După ce am ajuns în siguranță, am aflat că numele insulei era Malta. ² Locuitorii de acolo au fost neobișnuit de prietenoși cu noi. Pentru că începu-se să plouă și se făcuse frig, ei au făcut pentru noi un foc și ne-au chemat pe toți. ³ Pavel a strâns o grămadă de ramuri uscate și le pune pe foc. Atunci o viperă a ieșit din cauza căldurii și s-a prins de mâna lui. ⁴ Când locuitorii insulei au văzut șarpele atârând de mâna lui Pavel și-au spus: „Cu siguranță omul acesta este un ucigaș. El nu a murit în mare, dar Dreptatea nu vrea ca el să trăiască.” ⁵ Dar Pavel a scuturat vipera de pe mână și a lăsat-o să cadă în foc. El nu era rănit deloc. ⁶ Oamenii se așteptau ca el să se umfle sau să cadă mort la pământ. Ei au așteptat mai mult timp și când au văzut că nu i s-a întâmplat nimic rău, s-au răzgândit și au spus că Pavel era un zeu.

⁷ Locul unde se aflau ei era în apropierea unor terenuri care aparțineau celui mai important om de pe insulă. Numele acestuia era Publius. El ne-a primit în casa lui, unde am stat trei zile, și s-a purtat foarte bine cu noi. ⁸ Tatăl lui Publius se afla în pat. El era foarte bolnav, având febră și dizenterie. Pavel s-a dus să-l vadă. El s-a rugat, apoi și-a pus mâinile peste el și l-a vindecat. ⁹ După ce s-a întâmplat acest lucru, toți ceilalți oameni de pe insulă, care erau bolnavi, au venit la Pavel, iar el i-a vindecat. ¹⁰ Băștinașii ne-au acordat multă cinste și ne-au tratat cu generozitate, iar la plecare ne-au dat lucruri de care urma să avem nevoie.

Sosirea la Roma

¹¹ Am stat pe insulă timp de trei luni, apoi am plecat cu o corabie din Alexandria care rămăsese acolo peste iarnă. Corabia purta semnul Dioscurilor †. ¹² Am ajuns în Siracusa și am rămas acolo trei zile. ¹³ De acolo am navigat mai departe, în jurul coastei și am ajuns la Regium. O zi mai târziu, vântul a început să bată dinspre sud și după încă o zi am ajuns la Puzole. ¹⁴ Acolo am găsit câțiva frați. Ei ne-au rugat să rămânem cu ei șapte zile. Și așa am ajuns la Roma. ¹⁵ Frații din Roma au auzit despre noi și că urma să venim și au venit până la „Forul lui Apius” și până la „Trei Taverne” pentru a ne întâmpina. Când i-a văzut, Pavel i-a mulțumit lui Dumnezeu și s-a simțit încurajat.

Pavel în Roma

¹⁶ Când am intrat în Roma, lui Pavel i s-a dat voie să locuiască singur; doar un soldat îl păzea.

† DIOSCURI sau zeii gemeni: fiii lui Zeus.

¹⁷ După trei zile, Pavel i-a chemat laolaltă pe conducătorii iudeilor. Când s-au strâns cu toții, Pavel le-a spus: „Fraților, eu nu am făcut nimic rău împotriva popoului nostru sau împotriva obiceiurilor strămoșilor noștri. Cu toate acestea, când am fost în Ierusalim, am fost dat prizonier în mâinile romanilor. ¹⁸ Romanii mi-au pus multe întrebări, dar nu m-au găsit vinovat de nici un lucru pentru care să merit pedeapsa cu moartea, așa că au vrut să-mi dea drumul. ¹⁹ Dar iudeii s-au opus, așa că a trebuit să cer să fiu trimis lui Cezar, cu toate că nu am nici o acuzație de adus popoului meu. ²⁰ Acesta este motivul pentru care am cerut să mă întâlnesc și să vorbesc cu voi. Sunt legat în aceste lanțuri din pricina speranței popoului Israel.”

²¹ Conducătorii iudei i-au spus lui Pavel: „Nu am primit nici o scrisoare din Iudeea despre tine și nici unul dintre frații care au venit de acolo nu a adus nici un fel de informații și nici nu ne-a spus nimic rău despre tine. ²² Dar am vrea să auzim chiar de la tine care sunt părțile tale, pentru că știm că peste tot se vorbește împotriva acestei secte.”

²³ Așa că Pavel și conducătorii iudei au stabilit o zi în care să se întâlnească din nou. O mare mulțime de iudei au venit atunci în casa unde locuia Pavel. Pavel a vorbit de dimineață până seara, explicându-le despre Împărăția lui Dumnezeu. El a folosit Legea lui Moise și scrierile profeților pentru a-i convinge să creadă ceea ce le spunea despre Isus. ²⁴ Unii dintre ei au crezut lucrurile pe care le-a spus Pavel, dar alții nu au crezut. ²⁵ Ei se contraziceau între ei și se pregăteau să plece. Pavel le-a mai spus un singur lucru: „Duhul Sfânt a vorbit bine, când a spus strămoșilor voștri, prin profetul Isaia:

²⁶ «Du-te la poporul acesta și spune-le: Veți auzi cu urechile voastre, dar nu veți înțelege, veți privi cu ochii voștri, dar nu veți vedea. Acest popor și-a împietrit inima. Ei și-au astupat urechile și și-au închis ochii, ca nu cumva să vadă cu ochii lor, să audă cu urechile lor, să înțeleagă cu inimile lor, să se întoarcă la Mine și să-i vindec.»

Isaia 6.9-10

²⁸ Trebuie să știți că Dumnezeu a trimis mântuirea Sa neevreilor. Ei vor asculta!” ²⁹ ††

³⁰ Timp de doi ani, Pavel a locuit în casa pe care o închiriasse și i-a primit pe toți oamenii care au venit să-l viziteze. ³¹ El a predicat despre Împărăția lui Dumnezeu și i-a învățat pe oameni despre Domnul Isus Cristos, cu multă îndrăzneală și fără nici o piedică.

†† VERSETUL 29 În unele manuscrise târzii este adăugat versetul 29: „După ce a spus aceste lucruri, iudeii au plecat certându-se între ei.”

Romani

1 Pavel, sclav al lui Isus Cristos, chemat să fiu apostol și ales să proclam Vestea Bună a lui Dumnezeu, ² care a fost promisă de Dumnezeu prin profeții Săi în Sfintele Scripturi. ³ Ea se referă la Fiul Său, Domnul nostru Isus Cristos. După natura Lui umană, Isus este urmașul lui David, ⁴ iar după Duhul sfințeniei †, El a fost desemnat Fiul lui Dumnezeu cu putere, prin învierea Lui din morți. ⁵ Prin El și pentru Numele Său am primit darul de a fi apostol și de a chema națiunile la ascultarea care vine din credință. ⁶ Și voi sunteți între cei chemați să fie ai lui Isus Cristos.

⁷ Vă scriu tuturor celor care sunteți în Roma și care sunteți iubiți de Dumnezeu și chemați să fiți sfinți.

Har și pace vouă de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Isus Cristos.

Rugăciune de mulțumire

⁸ Pentru că se vorbește în toată lumea despre credința voastră, vreau mai întâi să-I mulțumesc Dumnezeu-lui meu, prin Isus Cristos, pentru voi toți. ⁹ Dumnezeu, pe care-L slujesc din toată inima prin proclamarea Veștii Bune despre Fiul Său, îmi este martor că vă amintesc întotdeauna în rugăciunile mele. ¹⁰ Mă rog mereu ca, prin voia lui Dumnezeu, să reușesc, în sfârșit, să vin la voi. ¹¹ Îmi doresc foarte mult să vă văd și să vă împărtășesc un dar spiritual care să ducă la întărirea voastră, ¹² adică să ne încurajăm unii pe alții prin credința noastră, eu prin a voastră, iar voi prin a mea.

¹³ Fraților și surorilor, vreau să știți că am încercat de multe ori să vin la voi, dar până acum am fost împiedicat. Am dorit să vin la voi să vă ajut să creșteți în credință, așa cum i-am ajutat și pe alții dintre neevrei.

¹⁴ Eu sunt dator atât grecilor, cât și barbarilor, atât celor înțelepți, cât și celor neînvățați. ¹⁵ De aceea, sunt gata să vă spun Vestea Bună și vouă, care sunteți în Roma.

¹⁶ Mie nu-mi este rușine cu Vestea Bună pentru că ea este puterea lui Dumnezeu prin care El îi mântuiește pe cei ce cred: este mai întâi pentru evrei și apoi pentru neevrei. ¹⁷ În Vestea Bună este dezvăluită dreptatea lui Dumnezeu, începând și sfârșind în credință, după cum este scris: „Cel drept va trăi prin credință.” ††

Toți oamenii sunt păcătoși

¹⁸ Mânia lui Dumnezeu se arată din ceruri împotriva oricărei necinstiri a lui Dumnezeu și împotriva oricărei nedreptăți a oamenilor care înăbușă adevărul prin căile lor rele. ¹⁹ Dumnezeu Își arată mânia deoarece tot ce se poate ști despre El le-a fost arătat oamenilor de El Însuși. ²⁰ Căci însușirile nevăzute ale lui Dumnezeu—atât puterea Lui eternă, cât și divinitatea Lui—sunt văzute limpede de la crearea lumii, fiind înțelese prin lucrurile pe care le-a făcut El, așa că oamenii nu se pot dezvinovăți ²¹ deoarece deși Îl cunosc pe Dumnezeu, nu-L slăvesc ca Dumnezeu și nici nu-I mulțumesc. Ei au început să se gândească la lucruri care nu sunt importante, iar inimile lor fără pricepere s-au întunecat. ²² Oamenii s-au crezut înțelepți și au înnebunit. ²³ Au schimbat slava Dumnezeului nemuritor cu idoli ce reprezintă oameni muritori, păsări, patrupede și reptile.

²⁴ Și-au umplut inimile cu poftă imorale. De aceea, Dumnezeu i-a lăsat pradă imoralității pentru ca să-și necinstească trupurile între ei. ²⁵ Ei au schimbat adevărul lui Dumnezeu cu o minciună. S-au închinat și au slujit creaturii în locul Creatorului care este în veci binecuvântat. Amin.

²⁶ Pentru toate acestea, Dumnezeu i-a lăsat pradă lucrurilor rușinoase pe care doreau să le facă. Femeile lor au schimbat relațiile intime firești cu cele nefirești. ²⁷ Tot așa și bărbații au părăsit relațiile lor normale cu femeile. Ei s-au aprins în pofta lor pentru alți bărbați. Bărbații au comis fapte necuviincioase cu alți bărbați și au primit în ei înșiși răsplata cuvenită pentru rătăcirea lor.

²⁸ Oamenii au refuzat să-L cunoască pe Dumnezeu. Atunci Dumnezeu i-a lăsat pradă unei gândiri stricate care i-a condus să facă lucruri necuviincioase. ²⁹ Ei s-au umplut cu orice fel de nedreptate, de răutate, de lăcomie și de ură. Sunt plini de invidie, de ucideri, de certuri, de înșelăciuni și de dușmănie. Sunt bârfitori, ³⁰ defăimători, Îl urăsc pe Dumnezeu; sunt obraznici, mândri, laudăroși, născocitori de rele, neascultători de părinți, ³¹ fără minte; nu-și țin promisiunile, nu au afecțiune naturală și nu au milă. ³² Acești oameni cunosc foarte bine hotărârea dreaptă a lui Dumnezeu, conform căreia cei ce fac astfel de lucruri merită să moară. Cu toate acestea, ei nu numai că le fac, dar îi și aprobă pe cei ce le practică.

† DUHUL SFINȚENIEI Duhul Sfânt sau Duhul lui Dumnezeu, Duhul lui Cristos sau Mângâietorul. †† Citat din Hab. 2.4.

Și evreii sunt păcătoși

2 De aceea, tu, omule care judeci, oricine ai fi, nu te mai poți dezvinovăți. Căci atunci când îl judeci pe altul, te condamni pe tine însuși pentru că și tu faci ceea ce judeci. 2 Știm că judecata lui Dumnezeu asupra celor ce fac astfel de lucruri este dreaptă. 3 Dar tu, cel ce-i judeci pe alții pentru lucrurile greșite pe care le faci și tu, crezi că vei scăpa de judecata lui Dumnezeu? 4 Sau disprețuiești tu marea Lui bunătate, îngăduință și răbdare? Nu știi că bunătatea Lui te conduce la schimbarea modului tău de a gândi și de a acționa? 5 Din cauza încăpățânării voastre și pentru că nu vreți să vă schimbați modul de a gândi și de a acționa Se mânie Dumnezeu din ce în ce mai mult pe voi. Și veți fi pedepsiți în ziua Judecării de apoi. În acea zi va fi arătată judecata dreaptă a lui Dumnezeu. 6 Fiecare va fi răsplătit de Dumnezeu pentru faptele sale. 7 Celor ce stăruie în fapte bune și caută slavă †, cinste și nemurire, le va da viață eternă. 8 Dar cei ce, din ambiție egoistă, refuză să asculte adevărul și ascultă de nedreptate, vor avea parte de mânie și de furia Sa. 9 Cel ce face răul, fie că este evreu, fie că nu este evreu, va avea parte de necaz și de suferințe. 10 Dar cel ce face binele, va avea slavă, cinste și pace: mai întâi evreul, apoi și neevreul. 11 Dumnezeu nu este părtinitor cu nimeni.

12 Cei ce au păcătuit fără să cunoască Legea scrisă a lui Dumnezeu, vor pieri fără Lege. Toți cei ce au păcătuit sub Lege, vor fi condamnați după Lege. 13 Înaintea lui Dumnezeu, nu sunt drepti cei ce aud Legea, ci aceia care fac ceea ce le cere Legea. Aceștia vor fi îndreptățiți de Dumnezeu. 14 Neevreii nu au Legea și nu știu ce le cere aceasta. Dar când fac singuri ceea ce le cere Legea, ei singuri își sunt lege. 15 Ei arată că poruncile Legii sunt scrise în inimile lor. Conștiința lor este martorul lor. Gândurile lor fie îi vor acuza, fie îi vor aproba 16 în ziua când Dumnezeu va judeca lucrurile ascunse ale oamenilor. Vestea Bună pe care eu o proclam oamenilor spune că Dumnezeu va judeca oamenii prin Cristos Isus.

Evreii și Legea

17 Dar tu spui că ești evreu, te încrezi în Lege și te lauzi cu Dumnezeu. 18 Tu cunoști voia Lui. Aprobi lucrurile care sunt cele mai bune pentru că ai fost învățat de Lege. 19 Tu te consideri un ghid pentru orbi, o lumină pentru cei ce sunt în întuneric; 20 te crezi învățătorul celor fără minte și al copiilor. În Lege găsești întruparea cunoștinței și a adevărului. 21 De ce atunci, tu, care îi înveți pe alții, nu te înveți pe tine însuși? Tu, care îi înveți pe alții să nu fure, furii? 22 Tu, care spui să nu comiți adulter, comiți adulter? Tu, care disprețuiești idolii, le

† SLAVĂ măreția și maiestatea lui Dumnezeu; starea glorioasă a binecuvântării în care vor intra creștinii adevărați după revenirea Mântuitorului din cer.

jefuiești templele? 23 Tu, care te lauzi cu Legea, Îl necinstești pe Dumnezeu încălcând Legea? 24 Așa cum este scris: „Din cauza voastră este vorbit de rău Numele lui Dumnezeu printre neevrei.” ††

25 Circumcizia înseamnă ceva dacă faci ce-ți cere Legea. Dacă încalci Legea, este ca și cum nu ai fi circumcis. 26 Neevreii nu sunt circumciși. Dar dacă fac ce le cere Legea este ca și cum ar fi circumciși. 27 Cel care este necircumcis și împlinește Legea te va condamna pe tine care, deși ești circumcis, nu respecti Legea.

28 Nu ești evreu datorită unor caracteristici exterioare. Adevărata circumcizie nu este în trup. 29 Evreu adevărat este cel ce este evreu înăuntrul său, iar adevărata circumcizie este aceea a inimii, făcută de Duhul, și nu de Lege. Lauda pe care o primește un astfel de om nu vine de la oameni, ci de la Dumnezeu.

3 Au deci evreii vreun avantaj față de ceilalți oameni? Este importantă circumcizia? 2 Da, au multe avantaje, în toate privințele. În primul rând, lor le-au fost încredințate cuvintele lui Dumnezeu. 3 Însă unii au fost necredincioși. Va anula aceasta credincioșia lui Dumnezeu? 4 Nici vorbă! Dumnezeu va spune adevărul, chiar dacă toată lumea va minți. După cum este scris:

„Ți se va da dreptate când vei vorbi și vei câștiga când vei fi judecat.”

Psalmul 51.4

5 Însă dacă nedreptatea noastră scoate în evidență dreptatea lui Dumnezeu, ce vom spune? Putem spune că Dumnezeu este nedrept când ne pedepsește? (Vorbesc în felul oamenilor.) 6 Nici vorbă! Dacă Dumnezeu ar fi nedrept, cum ar putea judeca lumea?

7 Cineva ar putea spune: „Dumnezeu este slăvit și adevărul Lui se vede mai clar datorită minciunii mele. Atunci de ce mai sunt eu judecat ca păcătos?” 8 Cu alte cuvinte, s-ar părea, așa cum au pretins unii, vorbindu-ne de rău, că spunem: „Să facem răul, ca să vină binele din el.” Cei ce spun așa ceva își merită pedeapsa.

Toți oamenii sunt vinovați

9 Ce vom spune deci? Suntem noi, evreii, mai buni decât alți oameni? Nu. Pentru că am spus deja că și evreii și neevreii sunt vinovați de păcat. 10 După cum este scris:

„Nu este nimeni fără păcat! Nimeni.

11 Nu este nimeni care înțelege.

Nu-L caută nimeni pe Dumnezeu.

12 Cu toții s-au îndepărtat de Dumnezeu

și au devenit nefolositori.

Nu este nici unul care să facă binele.

Nici unul măcar!”

Psalmul 14.1-3

13 „Gurile lor sunt ca niște morminte deschise.

Cu limbile lor îi înșală pe alții.”

Psalmul 5.9

†† Citat din Is. 52.5. Vezi Ezech. 36.20-23.

„Ceea ce spun ei se aseamănă cu veninul șerpilor.”

Psalmul 140.3

¹⁴ „Vorbirea lor este plină de blesteme și amărăciune.”

Psalmul 10.7

¹⁵ „Sunt gata să ucidă.

¹⁶ Distrug tot ce găsesc în calea lor și aduc neazuri pe oriunde trec.

¹⁷ Ei nu știu cum e să trăiești în pace.”

Isaia 59.7-8

¹⁸ „Nu au nici teamă, nici respect pentru Dumnezeu.”

Psalmul 36.1

¹⁹ Acum știm că, prin tot ceea ce spune, Legea vorbește celor care sunt sub Lege. Astfel nimeni nu se mai poate dezvinovăți și întreaga lume este trasă la răspundere înaintea lui Dumnezeu. ²⁰ De aceea, nimeni nu va fi acceptat de Dumnezeu pe baza faptelor cerute de Lege. Legea aduce recunoașterea păcatului.

Îndreptățirea prin credință

²¹ Dar acum Dumnezeu a arătat o cale prin care oamenii pot fi declarați dreptți înaintea lui Dumnezeu fără Lege. Despre ea ne-au adus mărturie Legea și Profeții. ²² Această dreptate vine de la Dumnezeu prin credința în Isus Cristos. Ea este dată tuturor celor ce cred. Nu există nici o diferență între oameni ²³ pentru că toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu. ²⁴ Dar îndreptățirea † lor este un dar făcut prin harul †† lui Dumnezeu. Oamenii sunt îndreptățiți prin eliberarea lor de păcat care vine prin Cristos Isus. ²⁵ Dumnezeu L-a prezentat pe Isus ca jertfă, astfel ca, prin sângele Său, El să fie mijlocul prin care sunt iertate păcatele oamenilor, prin credința lor în El. Dumnezeu a făcut aceasta ca demonstrare a dreptății Sale pentru că, în îndurarea Sa, Dumnezeu lăsase nepedepsite păcatele din trecut. ²⁶ El L-a dat pe Isus pentru a arăta că și astăzi El este drept. El este în același timp și Cel ce judecă drept, și Cel ce îndreptățește pe acela care are credință în Isus.

²⁷ Unde este deci lauda? A fost înlăturată! Pe baza cărui principiu? Al faptelor? Nu, ci pe baza principiului credinței. ²⁸ Noi considerăm că omul este îndreptățit înaintea lui Dumnezeu prin credință, și nu prin faptele Legii. ²⁹ Dumnezeu nu este numai al evreilor. El este și Dumnezeul neevreilor. ³⁰ Dumnezeu este Unul singur. El îi va îndreptăți prin credința lor și pe evrei, și pe neevrei. ³¹ Dar noi nu desființăm Legea cu credința, ci prin credință noi confirmăm Legea.

Exemplul lui Avraam

4 Ce putem spune despre Avraam care este strămoșul nostru? Ce a aflat el despre credință? ² Dacă Avraam a fost îndreptățit prin faptele sale, atunci el se poate lăuda, dar nu înaintea lui Dumnezeu. ³ Căci ce

† ÎNDREPTĂȚIRE actul lui Dumnezeu prin care îi declară pe oameni liberi de vinovăție și plăcuți înaintea Lui, considerați ca fiind drepti.

†† HAR bunăvoință, favoare a lui Dumnezeu față de oameni; bună-tatea cu care Dumnezeu dă favoruri celor ce nu le merită și acordă păcătoșilor iertarea păcatelor lor și mântuirea eternă prin Cristos.

spune Scriptura? „Avraam s-a încrezut în Dumnezeu, iar credința lui i-a fost considerată ca dreptate.” ‡

⁴ Pentru cel ce lucrează, salariul nu este considerat ca un dar, ci este câștigat de acesta prin muncă. ⁵ Însă celui care nu lucrează dar crede în Cel care îl îndreptățește pe păcătos, credința lui îi este considerată ca dreptate. ⁶ La fel și David vorbește despre fericirea celui pe care Dumnezeu îl îndreptățește fără fapte.

⁷ „Bindecuvântați sunt cei ale căror greșeli sunt iertate și ale căror păcate sunt acoperite.

⁸ Bindecuvântat este omul căruia Domnul nu-i ia în seamă păcatul.”

Psalmul 32.1-2

⁹ Această bindecuvântare nu este numai pentru cei circumciși, ci și pentru cei necircumciși. Noi spunem: „Credința lui Avraam i-a fost considerată ca dreptate.”

¹⁰ Dar când i-a fost considerată ca dreptate? Pe când era circumcis sau pe când era necircumcis? Pe când era necircumcis. ¹¹ El a primit circumcizia ca dovadă a îndreptățirii lui, îndreptățire pe care a dobândit-o prin credință, pe când era necircumcis. Acum el este tatăl tuturor celor ce cred, dar nu sunt circumciși. Și acestora li se va considera credința ca dreptate. ¹² El este și tatăl celor circumciși care calcă pe urmele credinței pe care o avea tatăl lor, Avraam, pe când era necircumcis.

Promisiunea lui Dumnezeu prin credință

¹³ Lui Avraam și urmașilor săi li s-a promis că vor moșteni lumea. Această promisiune nu a venit prin Lege, ci prin dreptatea care vine din credință. ¹⁴ Căci dacă cei care se bazează pe Lege sunt moștenitori, credința a fost golită de sens și promisiunea a fost anulată.

¹⁵ Din cauza neascultării oamenilor, Legea provoacă mânia lui Dumnezeu. Acolo unde nu există Lege, nu există nici neascultare.

¹⁶ De aceea, promisiunea lui Dumnezeu vine prin credință pentru a fi primită ca un dar de la Dumnezeu. Promisiunea este făcută tuturor urmașilor lui Avraam: atât celor ce au Legea, cât și celor ce au o credință ca a lui Avraam. El este tatăl nostru, al tuturor, ¹⁷ așa cum este scris și în Scripturi: „Te-am făcut tatăl multor popoare.” †† Înaintea lui Dumnezeu, Avraam este tatăl nostru. El a crezut în Dumnezeul care dă viață morților și care cheamă la existență lucrurile care încă nu există.

¹⁸ Avraam a crezut cu speranță împotriva oricărei speranțe. Astfel, el a devenit tatăl multor popoare, după cum s-a spus: „Atât de numeroși vor fi urmașii tăi.” ††¹⁹ Credința lui Avraam nu a slăbit deloc. Avraam s-a uitat la trupul său care era ca și mort (el avea atunci 100 de ani) și la faptul că Sara nu putea avea copii. ²⁰ În ciuda acestui fapt, el nu s-a îndoit în necredință de promisiunea lui Dumnezeu, ci s-a întărit în credință dând slavă lui Dumnezeu. ²¹ Avraam era convins că

‡ Citat din Gen. 15.6. †† Citat din Gen. 17.5. †† Citat din Gen. 15.5.

Dumnezeu are puterea să și facă ce a promis. ²² De aceea, „credința i-a fost considerată ca dreptate.”
^{†23} Scriptura spune: „credința i-a fost considerată ca dreptate.” Ea nu vorbește doar pentru Avraam, ²⁴ ci și pentru noi, cei a căror credință va fi considerată ca dreptate. Aceasta se va întâmpla acelorora dintre noi care cred în Cel ce L-a înviat din morți pe Domnul nostru Isus. ²⁵ El a fost dat să moară pentru păcatele noastre și a înviat pentru ca noi să fim îndreptățiți.

Roadele îndreptării

5 Pentru că am fost îndreptățiți prin credință, avem pace cu Dumnezeu, prin Domnul nostru Isus Cristos. ² Tot prin El și prin credință am fost lăsați să intrăm în harul în care ne aflăm acum. Și ne bucurăm datorită speranței de a avea parte de slava lui Dumnezeu. ³ Mai mult, noi ne bucurăm chiar și în necaz pentru că știm că necazul produce răbdare. ⁴ Iar răbdarea produce caracter. Caracterul produce speranță, ⁵ iar speranța nu ne va dezamăgi pentru că dragostea lui Dumnezeu ne-a fost turnată în inimi prin Duhul Sfânt care ne-a fost dat.

⁶ Cristos a murit pe când noi eram neajutorați. La momentul potrivit El a murit pentru cei răi. ⁷ Cu greu ar muri cineva pentru un om cinstit, dar poate că s-ar găsi cineva care ar avea curajul să-și dea viața pentru un om bun. ⁸ Cristos a murit pentru noi pe când eram păcătoși. Prin aceasta Își arată Dumnezeu dragostea Lui pentru noi.

⁹ De vreme ce noi am fost îndreptățiți prin sângele lui Cristos, cu atât mai mult vom fi salvați prin El de mânia lui Dumnezeu. ¹⁰ Pe când eram dușmanii lui Dumnezeu, am fost împăcați cu El prin moartea Fiului Său. Cu atât mai mult acum, că am fost împăcați, vom fi și mântuiți prin viața lui Cristos. ¹¹ Mai mult, noi chiar ne bucurăm în Dumnezeu, prin Domnul nostru Isus Cristos. Prin El am fost împăcați cu Dumnezeu.

Adam și Cristos

¹² Păcatul a venit în lume printr-un singur om. Prin păcat a venit moartea. Iar moartea vine pentru fiecare om pentru că fiecare a păcătuit. ¹³ Păcatul era în lume înaintea Legii, dar în absența ei păcatul nu este luat în considerare. ¹⁴ Totuși toți cei ce au trăit după Adam și înainte de Moise au murit. Și au murit chiar și cei care nu au păcătuit ca Adam, încălcând în mod voit porunca lui Dumnezeu.

Adam a fost o imagine a Celui ce urma să vină, adică a lui Cristos. ¹⁵ Însă darul lui Dumnezeu nu se aseamănă cu greșeala lui Adam. Dacă, prin greșeala unuia singur, au murit mulți, cu atât mai mult harul lui Dumnezeu și darul care a venit printr-un singur Om, Isus Cristos, s-au revărsat din belșug pentru cei mulți. ¹⁶ Iar darul nu se aseamănă cu ceea ce a venit prin cel ce a pă-

† Citat din Gen. 15.6.

cătuit. Judecata care duce la condamnare a venit după un singur păcat, dar darul care duce la îndreptățire a venit după mai multe încălcări de Lege. ¹⁷ De aceea, dacă moartea a domnit prin greșeala unuia singur, cu atât mai mult vor domni în viață cei ce se bucură de abundența harului lui Dumnezeu și de îndreptățirea realizată de El prin acel Om, Isus Cristos.

¹⁸ Dacă printr-o singură greșeală a fost condamnată toată omenirea, tot așa, printr-o singură faptă dreaptă, a venit îndreptățirea și, o dată cu ea, viața eternă pentru toți oamenii. ¹⁹ Prin neascultarea unui singur om, toți oamenii au fost făcuți păcătoși. La fel, prin ascultarea unui singur Om, mulți oameni vor fi considerați drepti înaintea lui Dumnezeu. ²⁰ Legea a fost introdusă pentru ca greșelile să se înmulțească. Dar unde s-a înmulțit păcatul, acolo s-a înmulțit și mai mult harul lui Dumnezeu. ²¹ Așa cum păcatul a domnit prin moarte, tot așa harul lui Dumnezeu va domni prin dreptate, pentru a aduce viața eternă prin Isus Cristos, Domnul nostru.

Morți față de păcat, dar vii în Cristos

6 Ce vom spune atunci? Să continuăm să păcătuim pentru ca să se înmulțească harul? ² Nici vorbă! Cum am putea noi, care am murit față de păcat, să mai trăim în păcat? ³ Sau nu știți că toți care am fost botezați în Cristos Isus, am fost botezați în moartea Lui? ⁴ Prin botezul în moartea Lui, noi am fost îngropați împreună cu El, pentru ca, așa cum Cristos a înviat din morți, prin puterea slăvită a Tatălui, tot așa și noi să trăim o viață nouă.

⁵ Dacă am fost uniți cu El într-o moarte ca a Lui, atunci vom fi uniți cu El și într-o înviere ca a Lui. ⁶ Noi știm că omul nostru cel vechi a fost răstignit cu Cristos, pentru ca puterea trupului care este supus păcatului să fie distrusă, astfel ca noi să nu mai fim sclavii păcatului. ⁷ Pentru că cel ce a murit este eliberat de păcat.

⁸ Și dacă am murit cu Cristos, credem că vom și trăi cu El. ⁹ Pentru că știm că Cristos, care a înviat din morți, nu mai moare. Moartea nu mai stăpânește peste El. ¹⁰ El a murit pentru păcat o dată pentru totdeauna. Viața pe care o trăiește acum, o trăiește pentru Dumnezeu. ¹¹ La fel considerați-vă și voi morți față de păcat, dar vii pentru Dumnezeu, în Cristos Isus.

¹² Păcatul nu trebuie să vă stăpânească trupurile muritoare, nici nu ar trebui să ascultați de poftele sale rele. ¹³ Nu trebuie să mai lăsați părți ale trupurilor voastre la dispoziția păcatului ca unelte ale răului. ¹⁴ Păcatul nu va mai domni peste voi pentru că voi nu sunteți sub Lege, ci sub harul lui Dumnezeu.

Sclavi ai dreptății

¹⁵ Ce să facem atunci? Să păcătuim pentru că nu trăim sub Lege, ci sub har? Nici vorbă! ¹⁶ Știți că atunci

când vă faceți sclavii cuiva, sunteți sclavii celui de care ascultați. Fie sunteți sclavii păcatului, o sclavie care duce la moarte, fie sunteți sclavii ascultării de Dumnezeu, o sclavie care duce la dreptate. ¹⁷ Dar mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu pentru că, deși erați sclavii păcatului, ați ascultat din toată inima de învățătura căreia v-ați dedicat. ¹⁸ Ați fost eliberați de păcat și ați fost făcuți sclavii dreptății. ¹⁹ Folosesc un exemplu ușor de înțeles pentru că pricepeți mai greu. Așa cum înainte puneți la dispoziția necurăției și nelegiuirii unele părți ale trupului vostru, având ca rezultat nelegiuirea, tot așa puneți-le acum la dispoziția dreptății, având ca rezultat sfințirea în slujirea lui Dumnezeu.

²⁰ Când erați sclavi ai păcatului, erați liberi față de dreptate. ²¹ Și ce fel de roade aduceați atunci? Roade de care acum vă este rușine și al căror rezultat este moartea. ²² Acum, că ați fost eliberați de păcat și ați fost făcuți sclavii lui Dumnezeu, roada voastră duce la sfințenie și, în final, la viață eternă. ²³ Plata păcatului este moartea, dar darul oferit de Dumnezeu este viața eternă în Cristos Isus, Domnul nostru.

Un exemplu din căsătorie

7 Fraților, Legea are putere asupra oamenilor cât sunt în viață (vorbesc celor ce cunosc Legea). ² De exemplu, o femeie căsătorită este legată prin lege de soțul ei, cât timp trăiește acesta. Dacă soțul ei moare, ea este eliberată de legea căsătoriei. ³ Dacă ea devine soția altui bărbat cât timp soțul ei trăiește, ea va fi considerată adulteră. Dar dacă soțul ei moare, ea este eliberată de legea căsătoriei și, dacă se căsătorește cu altul, ea nu este adulteră.

⁴ La fel ați murit și voi, frații mei, față de Lege, prin trupul lui Cristos, pentru a putea deveni ai Altuia, și anume ai Celui care a înviat dintre cei morți, pentru a aduce roadă lui Dumnezeu. ⁵ Pe când eram controlați de natura noastră păcătoasă, patimile noastre păcătoase lucrau în trupurile noastre, prin Lege, pentru a produce roade care duc la moarte. ⁶ Din moment ce am murit față de Legea care ne ținea prizonieri, noi am fost eliberați de sub stăpânirea ei. Acum Îi slujim lui Dumnezeu, Stăpânul nostru, într-o viață nouă condusă de Duhul, și nu în viața veche condusă de Lege.

Lupta noastră împotriva păcatului

⁷ Ce vom spune deci? Să spunem că Legea și păcatul sunt același lucru? Nu! Dar oricum, dacă nu ar fi existat Legea, eu nu aș fi știut ce este păcatul. Dacă Legea nu ar fi spus: „Să nu poftesti!” †, eu nu aș fi știut ce înseamnă pofta. ⁸ Păcatul a găsit ocazia, prin Lege, de a mi produce tot felul de pofte. Căci, în lipsa Legii, păcatul este mort. ⁹ Cândva, în lipsa Legii, eu eram viu. Dar a venit porunca și păcatul a prins viață ¹⁰ și eu am murit din punct de vedere spiritual. Iar porunca aceea ca-

re trebuia să-mi aducă viață, mi-a adus moartea. ¹¹ Păcatul s-a folosit de poruncă și m-a amăgit. Și tot prin această poruncă m-a omorât.

¹² Așa că Legea este sfântă, iar porunca este sfântă, dreaptă și bună. ¹³ Înseamnă aceasta că ceea ce este bun mi-a adus moartea? Nici vorbă! Dar păcatul, pentru a fi recunoscut ca păcat, mi-a adus moartea prin ceea ce este bun. Astfel, prin acea poruncă, păcatul a fost arătat ca fiind peste măsură de păcătos.

Conflictul din om

¹⁴ Știm că Legea este spirituală, dar eu nu sunt spiritual. Am fost vândut ca sclav păcatului. ¹⁵ Eu nu știu ce fac. Pentru că nu fac ce vreau să fac, dar fac ceea ce urăsc! ¹⁶ Și dacă fac ceea ce nu vreau să fac, atunci recunosc că Legea este bună. ¹⁷ Dar nu eu fac aceste rele, ci păcatul care trăiește în mine. ¹⁸ Știu că nimic bun nu trăiește în mine, adică în acea parte din mine care nu este spirituală. Eu doresc să fac binele, dar nu pot. ¹⁹ Eu nu fac binele pe care vreau să-l fac, ci fac răul pe care nu vreau să-l fac. ²⁰ Și dacă fac ceea ce nu vreau să fac, atunci nu eu fac aceste lucruri, ci păcatul care trăiește în mine.

²¹ Am descoperit legea următoare: când vreau să fac binele, răul este întotdeauna prezent. ²² În ființa mea interioară, sunt de acord cu legea lui Dumnezeu.

²³ Dar, în trupul meu, văd că lucrează o altă lege. Și ea se luptă cu legea din mintea mea și mă face prizonierul legii păcatului care lucrează în trupul meu. ²⁴ Sunt un om nenorocit! Cine mă va scăpa din acest trup al morții? ²⁵ Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, prin Domnul nostru Isus Cristos!

Prin urmare, cu mintea eu însumi sunt un sclav al Legii lui Dumnezeu, dar în natura mea păcătoasă sunt un sclav al legii păcatului.

Viața în Duhul

8 Prin urmare, pentru cei ce sunt în Cristos Isus nu există condamnare ² pentru că, în Cristos Isus, legea Duhului, care aduce viață, m-a eliberat de legea păcatului, care duce la moarte. ³ Dumnezeu a făcut singurul lucru pe care nu-l putea face Legea, care era lipsită de putere din cauza naturii noastre păcătoase. El l-a trimis pe singurul Său Fiu, într-un trup omenesc supus păcatului, la fel ca al nostru, spre a fi jertfă pentru păcat. Dumnezeu a condamnat păcatul în acest trup ⁴ pentru ca cerințele drepte ale Legii să se împlinească în noi. Noi nu mai trăim ascultând de îndemnurile naturii noastre păcătoase, ci ascultăm de îndemnurile Duhului.

⁵ Cei care trăiesc după voia naturii lor păcătoase se gândesc la dorințele naturii lor păcătoase. Cei care trăiesc în Duhul se gândesc la ce dorește Duhul. ⁶ Mintea controlată de natura păcătoasă duce la moarte. Dar mintea controlată de Duhul duce la viață și pace.

† Citat din Exod 20.17; Dt. 5.21

⁷ Minte controlată de natura păcătoasă este împotriva lui Dumnezeu pentru că nu se supune și nici nu se poate supune Legii lui Dumnezeu. ⁸ Cei care ascultă de dorințele naturii lor păcătoase nu pot fi pe placul lui Dumnezeu.

⁹ Dar voi sunteți conduși de Duhul și nu de natura voastră păcătoasă, dacă Duhul lui Dumnezeu locuiește cu adevărat în voi. Dar dacă cineva nu are Duhul lui Cristos, nu este al lui Cristos. ¹⁰ Pe de altă parte, dacă Cristos este în voi, deși trupurile voastre sunt moarte din cauza păcatului, Duhul vă dă viață pentru că ați fost îndreptățiți. ¹¹ Și dacă Duhul care L-a înviat pe Isus dintre cei morți trăiește în voi, Dumnezeu, care L-a înviat pe Isus dintre cei morți, va da viață și trupurilor voastre muritoare, prin Duhul Său care locuiește în voi.

¹² De aceea, fraților, noi avem o obligație, dar nu aceea de a trăi conform naturii păcătoase. ¹³ Dacă veți trăi în ascultare de natura voastră păcătoasă, veți muri. Dar dacă, prin puterea Duhului, omorâți lucrările rele ale trupului, veți trăi.

¹⁴ Cei ce sunt conduși de Duhul lui Dumnezeu sunt copiii lui Dumnezeu. ¹⁵ Duhul pe care L-ați primit nu vă face din nou sclavi ai fricii. Voi ați primit Duhul care face din voi copii ai lui Dumnezeu. Prin Duhul strigăm: „Ava †, Tată!” ¹⁶ Duhul Însuși mărturisește cu duhurile noastre că suntem copiii lui Dumnezeu. ¹⁷ Dacă suntem copiii lui Dumnezeu, suntem și moștenitorii Lui. Și suntem moștenitorii lui Dumnezeu și moștenitori împreună cu Cristos. Dar pentru a primi această moștenire, trebuie să și suferim împreună cu Cristos. Apoi vom fi și noi slăviți împreună cu El.

Și noi vom fi slăviți în viitor

¹⁸ Eu cred că suferințele noastre de acum nu se compară cu slava care ne va fi arătată. ¹⁹ Creația lui Dumnezeu așteaptă cu nerăbdare ziua când El îi va arăta pe cei ce sunt copiii Săi. ²⁰ Creația a fost supusă zădărniciiei, dar nu de bunăvoie, ci din cauza Celui care a supus-o. Totuși există speranța ²¹ că această lume creată va fi eliberată de sub sclavia degradării și că se va bucura de libertatea slavei copiilor lui Dumnezeu. ²² Știm că întreaga creație a lui Dumnezeu a așteptat până acum, suspinând în durere, ca o femeie care naște. ²³ Și nu numai creația suspină, ci și noi suspinăm înăuntrul nostru. Noi avem în ființa noastră Duhul lui Dumnezeu ca primă parte și ca o garanție a binecuvântării Lui și așteptăm ca Dumnezeu să ne înfieze deplin prin eliberarea trupurilor noastre. ²⁴ Căci în această speranță am fost mântuiți. Dacă am vedea ceea ce sperăm, atunci nu am mai avea speranță. Pentru că nu putem spera ceea ce avem deja. ²⁵ Noi sperăm ceea ce nu vedem încă și așteptăm cu răbdare.

† AVA nume pe care-l foloseau copiii pentru a-și chema tatăl, în limba aramaică.

²⁶ La fel ne ajută și Duhul în slăbiciunea noastră. Noi nu știm pentru ce să ne rugăm. Dar Duhul Însuși Îi vorbește lui Dumnezeu pentru noi, cu suspine nerostite. ²⁷ Dar Dumnezeu, care vede ce este în inimile noastre, știe ce vrea să-I spună Duhul. Duhul vorbește în numele sfinților, după voia lui Dumnezeu.

²⁸ Știm că în toate lucrurile Dumnezeu lucrează spre binele celor ce-L iubesc, al celor chemați după planul Său. ²⁹ Dumnezeu a știut cine sunt ei chiar înainte de a crea lumea. Și a hotărât ca ei să fie asemenea chipului Fiului Său pentru ca El să fie primul născut †† dintre mulți frați. ³⁰ Dumnezeu i-a chemat pe cei pe care i-a pus deoparte. Și pe cei chemați i-a și îndreptățit. Și celor declarați drepti de El le-a dat și slavă.

Dragostea lui Dumnezeu în Isus Cristos

³¹ Ce vom spune deci despre aceste lucruri? Dacă Dumnezeu este pentru noi, cine va fi împotriva noastră? ³² El nu L-a cruțat nici pe propriul Său Fiu, ci L-a dat ca să fie omorât pentru noi. Cu atât mai mult acum Dumnezeu ne va da totul împreună cu Fiul Său. ³³ Cine îi va acuza pe aleșii lui Dumnezeu? Nimeni! Dumnezeu este Cel care-i îndreptățește. ³⁴ Cine îi va condamna? Nimeni. Cristos Isus este Cel care a murit și (ceea ce este și mai important) a și înviat. El stă la dreapta lui Dumnezeu și mijlocește pentru noi. ³⁵ Ce ne va despărți de dragostea lui Cristos? Nimic. Nici necazul, nici suferința, nici persecuțiile, nici foamea, nici lipsa de îmbrăcăminte, nici primejdia, nici moartea. ³⁶ După cum este scris în Scripturi:

„Pentru Tine suntem în primejdie de moarte tot timpul.

Suntem considerați ca niște oi destinate tăierii.”

Psalmul 44.22

³⁷ Dar în toate acestea noi suntem mai mult decât învingători prin Dumnezeu care și-a arătat dragostea Lui pentru noi. ³⁸ Pentru că eu sunt convins că nici moartea, nici viața, nici îngerii, nici duhurile conducătoare, nici prezentul, nici viitorul, nici puterile spirituale, ³⁹ nici ceea ce este deasupra noastră, nici ceea ce este sub noi și nici un alt lucru creat nu ne poate despărți de dragostea lui Dumnezeu pe care El ne-o arată în Cristos Isus, Domnul nostru.

Dumnezeu și evreii

9 Eu sunt în Cristos și vă spun adevărul. Nu vă mint. Conștiința îmi este martor, prin Duhul Sfânt, ² că inima mi-e plină de o mare și neîncetată durere. ³ Căci aproape îmi doresc ca eu însumi să fiu blestemat și separat de Cristos, pentru frații mei, pentru cei din poporul meu. ⁴ Ei sunt evrei. Ei sunt aleși de Dumnezeu să fie copiii Lui. Ei au văzut slava lui Dumnezeu, cu ei a fost făcut legământul. Lor le-au fost date Legea

†† PRIMUL NĂSCUT acest lucru înseamnă, probabil, că Cristos este primul din familia lui Dumnezeu care are parte de slava Lui.

și cortul de închinare. Și lor le-au fost făcute promisiunile lui Dumnezeu. ⁵ Ei sunt urmașii marilor noștri strămoși. Și ei sunt familia pământescă a lui Cristos care este peste toate Dumnezeu binecuvântat pentru totdeauna! Amin.

⁶ Acum eu nu vreau să spun că Dumnezeu nu Și-a ținut promisiunea. Dar unii din poporul Israel [†] nu sunt cu adevărat poporul lui Dumnezeu, ⁷ ci numai unii dintre urmașii lui Avraam sunt cu adevărat copiii lui Avraam. Dumnezeu i-a spus lui Avraam: „Urmașii tăi se vor trage din Isaac.” ^{††} Aceasta înseamnă că nu toți urmașii lui Avraam sunt cu adevărat copiii lui Dumnezeu. Adevărații copii ai lui Avraam sunt aceia care au devenit copiii lui Dumnezeu datorită promisiunii lui Dumnezeu. ⁹ Iată ce i-a promis Dumnezeu lui Avraam: „La momentul potrivit Mă voi întoarce, iar Sara va avea un fiu.” [‡]

¹⁰ Mai mult, Rebeca a rămas însărcinată cu strămoșul nostru Isaac și a avut doi fii. ¹¹ Înainte ca cei doi fii să se nască, Dumnezeu i-a spus Rebecăi: „Fiul mai mare va sluji celui mai mic.” ^{‡‡} El i-a spus aceasta înainte ca cei doi să fi făcut ceva bun sau rău. Dumnezeu a vorbit astfel înainte ca ei să se fi născut, pentru ca băiatul ales de El să fie ales după planul Său. Cel mic a fost ales pentru că Dumnezeu a dorit să-l cheme pe el, și nu pentru că cei doi băieți ar fi făcut ceva. ¹³ După cum este scris în Scripturi: „L-am iubit pe Iacov, dar l-am urât pe Esau.” ^{‡‡}

¹⁴ Ce vom spune deci? Este cumva Dumnezeu nedrept? ¹⁵ Nici vorbă! Căci El i-a spus lui Moise: „Voi arăta îndurare oricui voi dori să arăt îndurare și voi avea milă față de oricine doresc să am milă.” ^{‡‡‡16} Deci Dumnezeu va alege pe cel de care I se va face milă. Și alegerea nu va depinde de ce doresc sau încercă să facă oamenii. ¹⁷ În Scriptură, Dumnezeu i-a spus unui faraon ^{‡‡‡}: „Te-am ridicat pentru a-Mi arăta puterea în tine și pentru ca Numele Meu să fie vestit pe întreg pământul.” ^{§18} Așa că Dumnezeu arată îndurare față de cine vrea El și împietrește pe cine vrea.

¹⁹ Dar îmi vei spune: „Dacă așa stau lucrurile, atunci de ce ne mai găsește vinovați? Căci cine se va putea împotrivi voii Lui?” ²⁰ Da, dar cine ești tu, omule, să-L tragi la răspundere pe Dumnezeu? Oare va spune vasul olarului: „De ce m-ai făcut așa?” Nu. ²¹ Olarul poate face din același lut mai multe vase. El poate face unele vase pentru ocazii deosebite și altele pentru a fi folosite zi de zi.

²² La fel a făcut și Dumnezeu. Deși a dorit să-Și arate mânia, pentru ca oamenii să-I vadă puterea, Dumnezeu a avut răbdare față de cei pe care Se mâniase și care erau gata să fie distruși. ²³ Dumnezeu a așteptat

[†] POPORUL ISRAEL poporul evreu, prin care a ales Dumnezeu să aducă binecuvântarea în lume. ^{††} Citat din Gen. 21.12. [‡] Citat din Gen. 18.10, 14. ^{‡‡} Citat din Gen. 25.23. ^{‡‡‡} Citat din Mal. 1.2-3. Echivalent cu: „L-am ales pe Iacov, dar l-am respins pe Esau.” [§] Citat din Exod 33.19. ^{§§} FARAON împăratul Egiptului. ^{§§§} Citat din Exod 9.16.

cu răbdare pentru a-Și putea face cunoscută bogăția slavei Sale față de cei ce au primit îndurarea Lui și pe care El i-a pregătit pentru a primi slava Lui. ²⁴ Este vorba despre aceia pe care Dumnezeu i-a chemat, nu numai dintre evrei, ci și dintre neevrei. ²⁵ După cum este scris în Osea:

„Pe cei care nu erau poporul Meu
îi voi numi poporul Meu
și pe femeia care nu a fost iubită
o voi numi iubită.”

Osea 2.23

²⁶ „Și se va întâmpla că acolo unde li s-a spus:
«Nu sunteți poporul Meu»,
în același loc vor fi numiți
fii ai Dumnezeului celui viu.”

Osea 1.10

²⁷ Și Isaia vestește cu privire la Israel:
„Chiar de ar fi copiii lui Israel la fel de numeroși ca nisipul mării,

numai câțiva vor fi mântuiți.

²⁸ Domnul Își va aduce la îndeplinire judecata pe pământ cu repeziciune și în întregime.”

Isaia 10.22-23

²⁹ Și, după cum a spus și Isaia:
„Dacă Dumnezeul atotputernic nu ne-ar fi lăsat câțiva descendenți,
am fi fost ca Sodoma
și am fi ajuns ca Gomora.”

Isaia 1.9

³⁰ Deci ce vom spune? Putem spune că neevreii, deși nu căutau îndreptățirea lui Dumnezeu, au fost îndreptățiți datorită credinței lor. ³¹ Poporul Israel a urmărit Legea care definește îndreptățirea însă nu a ajuns la acea Lege. ³² De ce? Pentru că ei nu au căutat să fie îndreptățiți prin credință, ci au încercat să obțină îndreptățirea prin fapte. Ei s-au împiedicat de piatra de poticnire, ³³ după cum este scris:

„Iată, pun în Sion ^{§†} o piatră
de care oamenii se vor împiedica,
o piatră care îi va face pe oameni să cadă.

Dar oricine crede în El
nu va fi făcut de rușine.”

Isaia 8.14; 28.16

10 Fraților, dorința inimii mele este ca toți evreii să fie mântuiți. Și aceasta este și rugăciunea mea către Dumnezeu. ² Eu mărturisesc că ei au zel pentru Dumnezeu, dar acest zel nu se întemeiază pe o cunoaștere corectă. ³ Pentru că nu au cunoscut modalitatea prin care Dumnezeu îi consideră drepti pe oameni, ei au căutat o dreptate a lor proprie și nu s-au supus modalității prin care Dumnezeu îi consideră drepti. ⁴ Cristos este sfârșitul Legii, pentru ca oricine crede să fie considerat drept înaintea lui Dumnezeu.

⁵ Cu privire la îndreptățirea care vine prin Lege, Moise scrie: „Cel ce face aceste lucruri va trăi prin ele.”

^{§†} SION un alt nume pentru Ierusalim, cetatea sfântă a poporului lui Dumnezeu.

¹⁶ Dar iată ce spune Scriptura cu privire la îndreptățirea care vine din credință: „Să nu spui: «Cine se va urca la ceruri?» (Adică să-L coboare pe Cristos.) ⁷ Și să nu spui nici: «Cine se va coborî în lumea de dedesubt?» (Adică să-L aducă înapoi pe Cristos dintre cei morți.)” ⁸ Scriptura spune: „Cuvântul este aproape de tine, pe buzele tale și în inima ta.” ^{††} Acesta este mesajul despre credința pe care o proclamăm: ⁹ dacă vei mărturisi cu gura ta că Isus este Domn și dacă crezi în inima ta că Dumnezeu L-a înviat dintre cei morți, vei fi mântuit, ¹⁰ fiindcă trebuie să crezi cu inima pentru a fi îndreptățit, dar trebuie să mărturisești cu gura pentru a fi mântuit. ¹¹ Căci Scriptura zice: „Oricine crede în El nu va fi făcut de rușine.” ^{†12} Aceasta pentru că nu este nici o diferență între evreu și neevreu. Același Domn este Domn peste toți oamenii și El este bogat în îndurare față de cei ce se încred în El. ¹³ Căci „Orice om care se încrede în Numele Domnului va fi mântuit.” ^{††}

¹⁴ Dar cum vor putea să se încreadă pentru ajutor în Acela în care nu au crezut? Și cum vor putea crede în Acela despre care n-au auzit? Și cum vor putea auzi ei, dacă nu le va predica cineva? ¹⁵ Și cum vor putea predica, dacă nu vor fi trimiși? După cum este scris: „Cât de frumoase sunt picioarele celor care aduc Vestea Bună a păcii!” ^{††}

¹⁶ Dar nu toți au primit ^{†††} Vestea Bună cu bucurie. Isaia spune: „Doamne, cine a crezut mesajul nostru?” ^{†††17} Deci credința vine ca urmare a auzirii mesajului, iar auzirea vine atunci când cineva vorbește despre Cristos.

¹⁸ Dar întreb: „Nu au auzit ei mesajul?” Ba da, l-au auzit! Scriptura spune:

„Glasul lor s-a auzit pe tot pământul,
iar cuvintele lor au ajuns până la marginile lumii.”

Psalmul 19.4

¹⁹ Dar eu zic din nou: „Nu a înțeles poporul Israel?” Ba da, a înțeles. Mai întâi, Moise a zis:

„Voi folosi niște oameni
care nu sunt un popor, pentru a vă face geloși.
Și voi folosi un popor fără pricepere, pentru a vă mânia.”

Deuteronom 32.21

²⁰ Apoi, Isaia este foarte îndrăzneț când spune:
„Am fost găsit de cei care nu Mă căutau.
Și M-am arătat celor care nu doreau să cunoască voia Mea.”

Isaia 65.1

²¹ Dar Dumnezeu spune despre poporul Israel:
„Toată ziua Mi-am întins mâna spre un popor neascultător și încăpățânat.”

Isaia 65.2

Dumnezeu nu a uitat poporul Său

11 Așa că întreb: „A respins Dumnezeu poporul Său?” Nici vorbă! Pentru că și eu sunt evreu, un urmaș al lui Avraam din familia lui Beniamin. ² Dumnezeu nu a respins poporul pe care-l alesese dinainte! Sau nu știți ce spune Scriptura despre Ilie, când se ruga lui Dumnezeu împotriva lui Israel? ³ „Doamne, Ți-au omorât profeții, Ți-au dărâmat altarele. Eu sunt singurul profet rămas și acum încercă să mă omoare și pe mine.” ⁵⁴ Dar ce i-a răspuns Dumnezeu? „Mi-am păstrat șapte mii de bărbați care nu s-au închinat lui Baal.” ⁵ La fel există și astăzi un mic grup ales de Dumnezeu, după harul Său. ⁶ Și dacă au fost aleși pe baza harului lui Dumnezeu, înseamnă că n-au fost aleși pe baza faptelor lor. Altfel harul lui Dumnezeu nu ar mai fi har.

⁷ Iată ce s-a întâmplat: poporul Israel nu a găsit ce a căutat, dar cei aleși au găsit, pe când ceilalți au fost împietriți. ⁸ După cum spune Scriptura:

„Domnul a turnat peste voi un duh de adormire profundă.”

Isaia 29.10

„Domnul v-a dat ochi care nu văd și urechi care nu aud.

Și acest lucru este la fel până în ziua de astăzi.”

Deuteronom 29.4

⁹ Și David spune:

„Fie ca ei să fie prinși în cursă la mesele lor!

Fie ca ei să cadă și să-și primească pedeapsa!

¹⁰ Fie ca ochii lor să se întunece și ei să nu mai vadă!

Fie ca spinarea lor să se aplece mereu, sub povara necazurilor!”

Psalmul 69.22-23

¹¹ Așa că întreb: Când s-au poticnit evreii, a atras această poticnire căderea lor finală? Nici vorbă! Ci, mai degrabă, prin greșeala lor a venit mântuirea și printre neevrei, pentru a-i face geloși *pe evrei*. ¹² Dar dacă greșeala lor a adus o bogăție de binecuvântări pentru lume și dacă pierderea suferită de ei a adus o bogăție de binecuvântări pentru neevrei, gândiți-vă ce mare binecuvântare va fi atunci când și evreii vor veni la Cristos.

¹³ Acum vă vorbesc celor care sunteți neevrei. Eu sunt un apostol trimis neevreilor. Eu fac tot ce pot pentru lucrarea mea. ¹⁴ Și sper ca, prin ceea ce fac, să-i provoc la gelozie pe evrei, care sunt poporul meu, și să-i salvez pe unii dintre ei. ¹⁵ Căci dacă prin respingerea lor de către Dumnezeu s-a ajuns la împăcarea lumii cu Dumnezeu, primirea lor de către Dumnezeu va însemna viață după moarte.

¹⁶ Dacă prima felie de pâine Îi este oferită lui Dumnezeu, atunci întreaga pâine este sfințită. Dacă rădăcinile unui copac sunt sfinte, atunci și ramurile copacului sunt sfinte.

§ Citat din 1 Împ. 19.10, 14.

† Citat din Lv. 18.5. †† VERSETELE 6-8 Citat din Dt. 30.12-14. ‡ Citat din Is. 28.16. †† Citat din Ioel 2.32. †† Citat din Is. 52.7. ††† PRIMIT lit. „ascultat de”. ††† Citat din Is. 53.1.

¹⁷ Tu, neevreul, ești ca ramura unui măslin sălbatic. Dacă unele din ramurile copacului sfânt sunt rupte și tu ești altoit în ele, ai devenit și tu părtaș aceleiași rădăcini. ¹⁸ Dar să nu te lauzi față de ramuri (adică evreii). Dacă totuși te lauzi, să știi că nu tu ții rădăcina, ci rădăcina te ține pe tine. ¹⁹ Acum ai putea spune: „Da, dar ramurile au fost tăiate pentru ca eu să fiu altoit.” ²⁰ Este adevărat. Ele au fost tăiate datorită necredinței lor. Dar tu faci parte din copac datorită credinței tale. Așa că nu te lăuda, ci, mai degrabă, înfricoșează-te! ²¹ Pentru că dacă Dumnezeu n-a cruțat ramurile naturale, atunci nu te va cruța nici pe tine.

²² Vezi deci bunătatea, dar și severitatea lui Dumnezeu. Severitate față de cei care au căzut și bunătate față de tine. Dacă nu vei asculta de El, vei fi tăiat și tu. ²³ Și dacă ramurile tăiate nu persistă în necredință, vor fi primite înapoi. Căci Dumnezeu îi poate primi înapoi. ²⁴ Voi, neevreii, sunteți ca ramura unui măslin sălbatic. Voi ați fost tăiați din măslinul sălbatic și ați fost altoiți, împotriva naturii, în măslinul bun. Cu atât mai ușor va fi ca evreii, care sunt ramurile naturale ale măslinului bun, să fie altoiți în propriul măslin.

²⁵ Fraților, eu vreau să cunoașteți acest adevăr ascuns pentru ca să nu vă bizuiți pe propria voastră înțelepciune. Adevărul este că împietrirea poporului lui Israel este trecătoare și va dura până când va veni la Dumnezeu numărul complet al neevreilor. ²⁶ Atunci întregul Israel va fi mântuit. După cum este scris:

„Un Mântuitor va veni din Sion.

El va îndepărta nelegiuirile lui Iacov.

²⁷ Acesta este legământul pe care-l voi face cu ei atunci când le voi șterge păcatul.”

Isaia 59.20-21; 27.9

²⁸ În ceea ce privește Vestea Bună, evreii sunt dușmani, spre binele vostru. Dar evreii rămân poporul ales al lui Dumnezeu. Dumnezeu îi iubește datorită promisiunilor făcute părinților lor. ²⁹ Dumnezeu nu Se răzgândește cu privire la darurile Sale pline de har și cu privire la oamenii pe care-i cheamă. ³⁰ Odinioară voi ați fost neascultători de Dumnezeu, dar acum ați primit îndurare, datorită neascultării evreilor. ³¹ Tot așa, și evreii au devenit neascultători, pentru ca datorită îndurării care v-a fost arătată vouă, să primească și ei îndurarea lui Dumnezeu. ³² Oamenii nu L-au ascultat pe Dumnezeu. El i-a închis pe toți oamenii în neascultare, pentru a le arăta tuturor îndurare.

Slavă lui Dumnezeu

³³ Cât de bogat este Dumnezeu în îndurare și cât de adânci sunt înțelepciunea și cunoașterea Lui! Cât de greu de cercetat sunt judecățile Lui și cât de neînțelese sunt căile Lui! ³⁴ După cum este scris:

„Cine cunoaște gândurile Domnului și cine poate fi consilierul Lui?”

Isaia 40.13

³⁵ „Cine I-a dat ceva lui Dumnezeu pentru ca Dumnezeu să-i fie dator să-i dea ceva în schimb?”

Iov 41.11

³⁶ Toate lucrurile au fost create de El, există prin El și pentru El. A Lui să fie slava pentru totdeauna! Amin.

Predați-vă viața în mâna lui Dumnezeu

12 De aceea, vă rog, fraților, datorită îndurării lui Dumnezeu, să-I oferiți trupurile voastre ca o jertfă vie, sfântă și plăcută lui Dumnezeu. Aceasta să fie închinarea voastră. ² Să nu vă luați după modelul lumii acesteia. Ci mai degrabă să fiți transformați prin înnoirea gândirii voastre pentru a putea descoperi și accepta ceea ce vrea Dumnezeu de la voi. Astfel veți ști care este voia lui Dumnezeu, care este bună, plăcută și desăvârșită.

³ Având în vedere harul care mi-a fost dat, vă spun fiecare dintre voi: să nu vă gândiți că sunteți mai buni decât în realitate. Fiecare trebuie să se vadă așa cum este, după câtă credință i-a dat Dumnezeu. ⁴ Trupul fiecăruia dintre noi este alcătuit din multe mădulare, fiecare având rolul său diferit de al celorlalte. ⁵ Tot așa și noi, care suntem mulți, formăm un singur trup în Cristos. Și noi aparținem unii altora. ⁶ Noi avem daruri diferite, potrivit harului care ne-a fost dat de Dumnezeu. Dacă cineva are darul profeției, atunci să-l folosească după măsura credinței care i-a fost dată. ⁷ Dacă cineva are darul slujirii, să slujească. Dacă cineva are darul de a-i învăța pe alții, atunci să-i învețe. ⁸ Dacă cineva are darul de a-i încuraja pe ceilalți, atunci să încurajeze. Dacă cineva are darul dărniceiei, să dea din toată inima. Cel ce are darul de a-i conduce pe alții, să facă acest lucru cu sârguință. Cel ce are darul de a fi milos, să fie milos cu bucurie.

⁹ Dragostea voastră să fie sinceră. Urâți ceea ce este rău. Căutați cu tot dinadinsul să faceți ce este bine. ¹⁰ Arătați-vă dragostea unul față de celălalt prin afecțiunea pe care v-o purtați unii altora. Fiecare să-l privească cu respect pe celălalt ca fiind mai presus decât el. ¹¹ Să nu fiți leneși când trebuie să lucrați pentru Domnul. Fiți plini de zel în Duhul. ¹² Bucurați-vă în speranța voastră. În necazuri, aveți răbdare. Continuați să vă rugați. ¹³ Ajutați-i pe sfinții care sunt în nevoie.

¹⁴ Bindecuvântați pe cei ce vă persecută. Bindecuvântați și nu blestemați. ¹⁵ Bucurați-vă cu cei ce sunt bucuroși. Plângeți cu cei ce plâng. ¹⁶ Traiți în armonie unii cu alții. Nu vă îngâmfați, ci alegeți compania celor smeriți. Să nu vă considerați înțelepți.

¹⁷ Nu răsplătiți pe nimeni cu rău pentru rău. Încercați să faceți ceea ce este bine înaintea tuturor oamenilor.

¹⁸ Dacă este posibil, faceți tot ce ține de voi pentru a trăi în pace cu toți oamenii. ¹⁹ Dragii mei, să nu vă răzbunați singuri, ci lăsați loc mâniei lui Dumnezeu. Căci este scris: „Răzbunarea este a Mea. Eu voi răsplăti”, zice Domnul.” ¹²⁰ Iată ce trebuie să faceți:

„Dacă dușmanului tău îi este foame,
dă-i să mănânce.
Dacă îi este sete,
dă-i să bea.
Dacă vei proceda astfel,
lui i se va face rușine †.”

Proverbe 25.21-22

²¹ Nu te lăsa învins de rău, ci învinge răul prin bine.

Supunerea față de autorități

13 Toți trebuie să vă supuneți autorităților care sunt la conducerea țării pentru că nu există autoritate care să nu vină de la Dumnezeu și conducătorii au fost puși de Dumnezeu. ² Deci cel ce nu se supune conducătorilor nu se supune poruncilor lui Dumnezeu. Și cei ce nu se supun își atrag judecata asupra lor. ³ Acum, conducătorii nu inspiră frică celui ce face bine, ci celui ce face rău. Dacă vrei să nu ai motiv de teamă față de autorități, fă în continuare ceea ce este bine. Și atunci ele te vor lăuda. ⁴ Da, conducătorii sunt supușii lui Dumnezeu care lucrează spre binele vostru. Dar să vă fie teamă dacă faceți rău, pentru că ei au putere să vă pedepsească; poartă sabia și sunt gata s-o folosească. Ei sunt supușii lui Dumnezeu. Ei sunt răzbunătorii lui Dumnezeu care aduc mânia Lui peste cei ce fac răul. ⁵ De aceea, trebuie să le fiți supuși, nu numai din frică de mânia lui Dumnezeu, ci și din cauza conștiinței voastre.

⁶ Din acest motiv, să plătiți și taxele. Fiecare conducător lucrează pentru Dumnezeu și acestui scop își dedică ei timpul. ⁷ Dați tuturor ceea ce le datorați. Plătiți impozitele celor cărora le datorați impozite. Plătiți taxele vamale celor cărora le datorați aceste taxe. Arătați respect celor pe care trebuie să-i respectați. Onorați-i pe cei pe care trebuie să-i onorați.

Dragostea — legea supremă

⁸ Să nu datorați nimănui nimic, în afară de a vă iubi unii pe alții. Căci cine iubește pe alții a împlinit toate cerințele Legii. ⁹ De fapt, porunci ca: „Să nu comiți adulter”, „Să nu ucizi”, „Să nu furi”, „Să nu poftesti” și toate celelalte sunt cuprinse în această poruncă: „Iubește-ți aproapele ca pe tine însuși.” ^{††10} Dragostea nu-l rănește pe celălalt. De aceea dragostea este împlinirea Legii.

¹¹ Să faceți toate acestea pentru că știți în ce vremuri trăiți. Știți că a sosit ceasul să vă treziți din somn, pentru că acum mântuirea este mai aproape de noi decât atunci când am crezut. ¹² Noaptea [‡] se apropie de sfârșit. Ziua ^{††} este aproape. Deci să lăsăm faptele întunerii

† Citat din Dt. 32.35. † „LUI I SE VA FACE RUȘINE” Lit. «vei turna cărbuni aprinși pe capul lui»; oamenii din vremea Vechiului Testament își turnau cenușă în cap pentru a arăta cât sunt de întristați sau pentru a-și exprima regretul. †† Citat din Lv. 19.18. ‡ NOAPTEA simbol pentru lumea păcătoasă în care trăim. †† ZIUA simbol pentru vremurile bune care vor veni.

cului *păcatului* și să luăm armele luminii. ¹³ Să trăim cum se cuvine, ca și cum ar fi deja zi. Să nu trăiți în chefuri, în beții, în imoralitate sexuală, în certuri și invindie. ¹⁴ Îmbrăcați-vă cu Domnul Isus Cristos. Nu vă mai gândiți la cum să împliniți dorințele naturii voastre păcătoase.

Nu-i criticați pe alții

14 Primiți-l și pe cel slab în credință. Să nu vă certați cu acea persoană din cauza ideilor sale.

² Unul crede că poate să mănânce orice [‡]. Dar cel a cărui credință este slabă mănâncă doar verdețuri. ³ Cel ce mănâncă din toate nu trebuie să-l disprețuiască pe cel ce nu mănâncă din toate. Și cel ce nu mănâncă din toate nu trebuie să-l condamne pe cel ce mănâncă. Căci Dumnezeu l-a primit și pe el. ⁴ Tu nu poți judeca pe slujitorul altui om. Căci stăpânul lui hotărăște dacă a făcut bine sau rău. Și slujitorul va fi aprobat în ceea ce face pentru că Domnul poate să-l aprobe.

⁵ Cineva consideră că o anumită zi este mai importantă decât alta. Dar altcineva consideră că toate zilele sunt la fel. Fiecare trebuie să fie pe deplin convins în mintea lui. ⁶ Cel ce hotărăște că o zi e deosebită, o sărbătorește pentru a-L slăvi pe Domnul. Cel care mănâncă de toate, mănâncă pentru a-L slăvi pe Domnul pentru că Îi mulțumește lui Dumnezeu. Iar cel ce nu mănâncă anumite mâncăruri, nu le mănâncă pentru a-L slăvi pe Domnul căci și el Îi mulțumește lui Dumnezeu. ⁷ Nici unul dintre noi nu trăiește pentru sine și nu moare pentru sine. ⁸ Dacă trăim, pentru Domnul trăim. Dacă murim, pentru Domnul murim. Așa că fie că murim, fie că trăim, noi suntem ai Domnului.

⁹ Cristos a murit și a înviat pentru a fi Domn și peste cei care sunt morți, dar și peste cei care sunt încă în viață. ¹⁰ Atunci de ce judeci tu pe fratele tău? Și tu de ce-l disprețuiești pe fratele tău mai slab? Cu toții vom sta înaintea scaunului de judecată al lui Dumnezeu.

¹¹ După cum este scris:

„Pe cât este de adevărat că Eu trăiesc, zice Domnul, fiecare genunchi se va pleca înaintea Mea și fiecare limbă Îl va mărturisi pe Dumnezeu.”

Isaia 45.23

¹² Deci fiecare va răspunde înaintea lui Dumnezeu pentru sine însuși.

Nu-i faceți pe alții să păcătuiască

¹³ De aceea, să nu ne mai judecăm unii pe alții. Mai degrabă, trebuie să ne punem în gând să nu facem ceva ce l-ar împinge pe un frate mai slab spre păcat.

¹⁴ Eu știu și sunt convins (ca unul care sunt în Domnul Isus) că nici o mâncare nu este necurată în sine. Ci este necurată doar pentru cel ce o consideră necurată. În acest caz, dacă cineva mănâncă, face un lucru

‡‡ SĂ MĂNÂNCE ORICE Legea evreiască spunea că evreii nu pot mânca anumite mâncăruri. Evreii care deveneau creștini nu înțelegeau că acum puteau mânca orice.

greșit. ¹⁵ Dacă fratele tău suferă din cauza unei mâncări, atunci tu nu te mai porți cu dragoste. Să nu-l distrugeți, prin mâncarea voastră, pe cel pentru care a murit Cristos! ¹⁶ Și nu lăsați ca un lucru pe care voi îl considerați bun să devină un lucru pe care oamenii îl consideră rău. ¹⁷ Căci Împărăția lui Dumnezeu nu este mâncare și băutură, ci dreptate, pace și bucurie care sunt aduse de Duhul Sfânt. ¹⁸ Oricine Îi slujește lui Cristos trăind astfel, Îi face plăcere lui Dumnezeu. Iar acel om va fi aprobat și de ceilalți oameni.

¹⁹ Așadar, să urmărim lucrurile care aduc pace și care duc la întărirea noastră, a tuturor. ²⁰ Nu distruge lucrarea lui Dumnezeu pentru o mâncare! Este permis să se mănânce orice fel de mâncare. Dar este rău ca cineva să mănânce o mâncare care îl poate face pe altul să păcătuiască. ²¹ Este bine să nu mănânci carne, să nu bei vin și să nu faci nimic de care fratele tău s-ar putea împiedica.

²² Păstrează convingerile tale între tine și Dumnezeu. Binecuvântat este cel care nu se simte vinovat de deciziile pe care le ia. ²³ Dar cel ce se îndoiește este condamnat, dacă mănâncă ceva ce crede că nu ar trebui să mănânce. Pentru că el nu mănâncă din convingere, pentru aceasta este condamnat. Tot ce nu vine din convingere este păcat.

15 Noi, care suntem puternici din punct de vedere spiritual, trebuie să răbdăm slăbiciunile celor ce nu sunt puternici și să nu facem numai ce ne este nouă pe plac. ² Fiecare dintre noi trebuie să facă pe placul celorlalți, spre binele lor și pentru întărirea lor spirituală. ³ Nici măcar Cristos nu Și-a făcut pe plac. Ci, după cum este scris în Scriptură: „Insulte celor care Te jigneau au căzut asupra Mea.” ⁴ Tot ce s-a scris înainte în Scripturi, s-a scris pentru a ne fi nouă învățătură, pentru ca, prin răbdarea și încurajarea care vin din Scripturi, să avem speranță. ⁵ Și fie ca Dumnezeu, izvorul răbdării și al încurajării, să vă dea harul de a duce o viață în înțelegere unii cu alții, urmând exemplul lui Cristos Isus, ⁶ pentru ca voi toți, într-un singur glas, să dați slavă lui Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Cristos. ⁷ De aceea, primiți-vă unii pe alții, așa cum și Cristos v-a primit pe voi. Și faceți aceasta pentru ca Dumnezeu să fie slăvit. ⁸ Vă spun că Cristos a devenit Slujitorul evreilor pentru a arăta adevărul lui Dumnezeu, adică pentru a împlini promisiunile făcute de Dumnezeu părinților lor, ⁹ și pentru ca și neevreii să-L slăvească pe Dumnezeu pentru îndurarea Sa. După cum este scris:

„De aceea Te voi mărturisi printre neevrei și voi cânta slavă Numelui Tău.”

Psalmul 18.49

¹⁰ Și mai este scris:

„Fiți plini de bucurie, voi, cei care nu sunteți evrei, împreună cu poporul lui Dumnezeu.”

Deuteronomul 32.43

¹¹ Și mai este scris:

„Lăudați-L pe Domnul, toate națiunile! Lăudați-L, toate popoarele!”

Psalmul 117.1

¹² Și mai scrie Isaia:

„Urmașul lui Iese va veni și Se va ridica să domnească peste neevrei. Iar neevreii își vor pune speranța în El.”

Isaia 11.10

¹³ Fie ca Dumnezeu, izvorul speranței, să vă umple cu toată bucuria și pacea cât timp vă încredeți în El, astfel încât să aveți speranță din belșug, prin puterea Duhului Sfânt.

Pavel vorbește despre lucrarea sa

¹⁴ Fraților, eu însumi sunt convins că sunteți plini de bunătate, că sunteți plini de toată cunoașterea de care este nevoie pentru a putea să vă învățați unul pe altul. ¹⁵ Totuși v-am scris cu îndrăzneală despre anumite lucruri pentru a vi le reaminti. Și v-am scris datorită harului pe care mi l-a dat Dumnezeu. ¹⁶ Dumnezeu m-a făcut un lucrător al lui Cristos Isus printre neevrei. Lucrarea mea de predicare a Vestii Bune a lui Dumnezeu este cea a unui preot pentru ca neevreii să fie o jertfă plăcută lui Dumnezeu și sfințită de Duhul Sfânt.

¹⁷ Ca unul care sunt în Cristos Isus, eu mă pot lăuda cu lucrarea mea pentru Dumnezeu. ¹⁸ Pentru că voi îndrăzni să vorbesc doar despre ce a împlinit Cristos prin mine în aducerea neevreilor la ascultarea de Dumnezeu, prin cuvintele mele, prin faptele mele, ¹⁹ prin puterea semnelor și minunilor și prin puterea Duhului Sfânt. Astfel, de la Ierusalim și până în Iliria am răspândit peste tot Vestea Bună despre Cristos. ²⁰ Eu am dorit întotdeauna să proclam Vestea bună în locurile în care Numele lui Cristos nu era cunoscut. Eu nu am dorit să construiesc pe temelia pusă de altul, ²¹ ci așa cum este scris:

„Cei cărora nu li s-a spus despre El vor vedea, iar cei ce n-au auzit vor înțelege.”

Isaia 52.15

Planul lui Pavel de a vizita Roma

²² De aceea, am fost împiedicat de multe ori să vin la voi.

²³ Dar acum, pentru că mi-am terminat lucrarea în aceste locuri și pentru că îmi doresc de mulți ani să vă vizitez, ²⁴ vreau să trec pe la voi când mă voi duce în Spania. Da, sper să vă văd și să am plăcerea de a petrece măcar o perioadă scurtă de timp cu voi, înainte de a pleca în Spania. Eu sper că mă veți ajuta să ajung acolo. ²⁵ Acum mă duc la Ierusalim pentru a-i ajuta pe sfinții de acolo. ²⁶ Căci bisericile din Macedonia și Ahaia au decis să strângă o colectă pentru a-i ajuta pe cei săraci dintre sfinții care sunt în Ierusalim. ²⁷ Ei s-au hotărât să-i ajute și le sunt îndatorați. Căci dacă neevreii au avut parte de binecuvântările spirituale ale evreilor, și

† Citat din Psalmul 69.9.

neevreii trebuie să-i ajute cu binecuvântările lor materiale. ²⁸ După ce voi termina de făcut aceasta și după ce le voi fi dus cu bine banii strânși pentru ei, voi pleca spre Spania și voi trece și prin cetatea voastră. ²⁹ Și știu că atunci când voi veni la voi, voi veni cu toată binecuvântarea lui Cristos pentru voi.

³⁰ Vă implor, fraților, pentru Domnul nostru Isus Cristos și pentru dragostea care vine din Duhul, ajutați-mă în lucrarea mea, rugându-vă lui Dumnezeu pentru mine. ³¹ Să vă rugați pentru ca să fiu scăpat de necredincioșii din Iudeea și pentru ca ceea ce fac pentru Ierusalim să fie primit de către sfinți. ³² Pentru ca, dacă aceasta este voia lui Dumnezeu, să vin la voi cu bucurie și să mă înviorez împreună cu voi. ³³ Fie ca Dumnezeul păcii să fie cu voi toți! Amin.

Cuvinte de încheiere

16 Vreau să știți că puteți avea încredere în sora noastră Fivi, care este diaconiță a Bisericii din Chencrea. ² Vă rog s-o primiți în Domnul într-un mod demn de cei sfinți. S-o ajutați în orice ar avea nevoie de la voi pentru că și ea a ajutat pe mulți, inclusiv pe mine.

³ Salutați pe Priscila și pe Acuila, lucrători împreună cu mine în Cristos Isus ⁴ care și-au riscat viața pentru salvarea mea. Eu le sunt recunoscător. De asemenea, le sunt recunoscătoare bisericile alcătuite din neevrei. ⁵ Salutați și biserica din casa lor.

Salutați pe prietenul meu Epenet, care este primul convertit la Cristos din Asia. ⁶ Salutați pe Maria care a lucrat mult pentru voi. ⁷ Salutați pe Andronic și pe Iunia, evrei ca mine și cu care am fost închis. Ei sunt foarte respectați printre apostoli și au venit la Cristos înaintea mea. ⁸ Salutați pe Ampliat, dragul meu prieten în Domnul. ⁹ Salutați pe Urban, care lucrează împreună cu noi în Cristos, și pe prietenul meu drag Stache. ¹⁰ Salutați pe Apele, acel creștin încercat și adevărat. Salutați pe cei din familia lui Aristobul. ¹¹ Salutați pe Irodion, care este evreu ca mine. Salutați pe cei din familia lui Narcis care sunt în Domnul. ¹² Salutați pe Trifena și pe Trifosa, care lucrează din greu în Domnul. Salutați pe prietena mea dragă, Persida, care a lucrat

mult în Domnul. ¹³ Salutați pe Ruf, acel ucenic deosebit al Domnului și pe mama lui care mi-a fost ca o mamă și mie. ¹⁴ Salutați pe Asincrit, pe Flegon, pe Hermes, pe Patroba, pe Herma și pe frații care sunt cu ei. ¹⁵ Salutați pe Filolog, pe Iulia, pe Nereu și pe sora lui, pe Olimpa și pe toți sfinții care sunt cu ei. ¹⁶ Salutați-vă unii pe alții cu o sărutare sfântă. Toate bisericile lui Cristos vă salută.

¹⁷ Vă cer, fraților, să fiți atenți cu cei ce provoacă dezbinări și îi fac pe oameni să-și piardă credința și care sunt împotriva învățaturii pe care ați primit-o. Stați departe de ei. ¹⁸ Astfel de oameni nu-I slujesc Domnului nostru Cristos, ci slujesc propriului lor interes. Ei înșală inimile celor nevinovați prin vorbele lor dulci și lingușitoare. ¹⁹ Ascultarea voastră este cunoscută de toți. Așadar, sunt foarte bucuros pentru voi, dar vreau să fiți înțelepți cu privire la ceea ce este bun și curați cu privire la ceea ce este rău. ²⁰ Iar Dumnezeu, izvorul păcii, îl va zdrobi în curând pe Satan sub picioarele voastre.

Fie ca harul Domnului nostru Isus Cristos să fie cu voi.

²¹ Timotei, care lucrează cu mine, vă salută. Vă salută și Luciu, Iason și Sosipater care sunt și ei evrei.

²² Eu, Terțiu, care a scris această scrisoare pentru Pavel, vă salut în Domnul.

²³ Gaius, gazda mea și a întregii biserici, vă salută. Erast, vistiernicul cetății, vă salută. Vă salută și fratele nostru Cuart. ²⁴ †

²⁵ A lui Dumnezeu să fie slava! El poate să vă întărească prin Vestea Bună pe care o predic și prin mesajul despre Isus Cristos, potrivit cu descoperirea tainei care a fost ținută ascunsă de la începuturile timpului. ²⁶ Această taină este descoperită acum prin scrierile profeților. Și, prin porunca lui Dumnezeu, această taină este făcută cunoscută tuturor popoarelor, pentru ca oamenii din toată lumea să creadă și să asculte de Dumnezeu. ²⁷ A singurului Dumnezeu înțelept, prin Isus Cristos, să fie slava pentru totdeauna! Amin.

† VERSETUL 24 Unele manuscrise adaugă versetul 24: „Harul Domnului nostru Isus Cristos să fie cu voi toți. Amin.”

1 Corinteni

1 Pavel, chemat să fie apostol al lui Cristos Isus, după voia lui Dumnezeu, împreună cu fratele Sosten,

² către Biserica lui Dumnezeu din Corint. Voi ați fost sfințiți în Cristos Isus și ați fost chemați de Dumnezeu să fiți poporul Lui sfânt. Ați fost chemați cu toți cei ce, în orice loc s-ar afla, cheamă Numele lui Isus Cristos, Domnul lor și al nostru.

³ Fie ca Dumnezeu, Tatăl nostru, și Domnul Isus Cristos să vă dea har și pace!

Pavel Îi mulțumește lui Dumnezeu

⁴ În ce vă privește, eu Îi mulțumesc întotdeauna lui Dumnezeu pentru harul pe care vi l-a dat prin Cristos Isus. ⁵ În Isus ați fost binecuvântați cu de toate în vorbirea voastră și în cunoștințele voastre. ⁶ În felul acesta, mărturia despre Cristos a fost confirmată printre voi. ⁷ De aceea, acum când așteptați venirea Domnului nostru Isus Cristos, vă bucurați de toate darurile de la Dumnezeu. ⁸ El vă va ține tari până la sfârșit, ca să nu puteți fi învinuiți în ziua venirii Domnului nostru Isus Cristos. ⁹ Dumnezeu este credincios. El este Cel ce v-a chemat să aveți părtășie cu Fiul Său, Isus Cristos, Domnul nostru.

Probleme în Biserica din Corint

¹⁰ Acum, fraților, vă îndemn în Numele Domnului nostru Isus Cristos să trăiți în armonie unii cu alții și să nu existe dezbinări între voi. Vă spun acestea pentru ca să aveți cu toții același gând și același scop. ¹¹ Frații mei, cei din familia Cloei mi-au spus că printre voi sunt certuri. ¹² Ei mi-au spus că fiecare dintre voi zice: „Eu sunt al lui Pavel!”, „Iar eu al lui Apolo!”, „Iar eu al lui Petru!”, „Iar eu al lui Cristos!” ¹³ A fost cumva Cristos împărțit? A fost Pavel răstignit pentru voi? Ați fost botezați în numele lui Pavel? ¹⁴ Îi mulțumesc lui Dumnezeu că dintre voi i-am botezat doar pe Crisp și pe Gaiu. ¹⁵ Astfel nimeni nu poate spune că ați fost botezați în numele meu. ¹⁶ Da, am mai botezat familia lui Ștefan, dar în afară de ei nu-mi amintesc să mai fi botezat pe cineva. ¹⁷ Căci Cristos nu m-a trimis să botez, ci să proclam Vestea Bună. În proclamarea Vestii Bune nu am folosit cuvintele înțelepciunii omenești pentru ca să nu rămână fără putere crucea lui Cristos.

Puterea și înțelepciunea lui Dumnezeu în Cristos

¹⁸ Pentru cei pierduți, învățătura despre cruce este o nebulie. Dar pentru cei mântuiți, ea este puterea lui Dumnezeu. ¹⁹ Așa cum este scris în Scriptură:

„Voi distruge înțelepciunea celor înțelepți și voi face fără valoare inteligența celor inteligenți.”

Isaia 29.14

²⁰ Unde este înțeleptul? Unde este expertul în Lege? Unde este filozoful acestei lumi? Nu a arătat Dumnezeu că înțelepciunea lumii este nebulie? ²¹ Lumea, prin înțelepciunea ei, nu a ajuns să-L cunoască pe Dumnezeu. De aceea Dumnezeu, în înțelepciunea Lui, a hotărât să folosească un mesaj absurd pentru a-i salva pe cei ce-l cred. ²² Evreii cer minuni drept dovadă, iar neevreii vor înțelepciune. ²³ Dar noi Îl vestim pe Cristos răstignit. El este o ofensă pentru evrei și pare o nebulie pentru neevrei. ²⁴ Dar pentru cei ce au fost chemați (fie că sunt evrei, fie că sunt neevrei), Cristos este puterea și înțelepciunea lui Dumnezeu. ²⁵ Căci absurditatea lui Dumnezeu este mai înțeleaptă decât înțelepciunea oamenilor, iar slăbiciunea lui Dumnezeu este mai puternică decât puterea oamenilor.

²⁶ Fraților, voi ați fost chemați de Dumnezeu. Amintiți-vă că pe atunci, puțini dintre voi aveau înțelepciunea pe care o prețuiește lumea. Puțini erau influenți și tot atât de puțini erau din familii importante. ²⁷ Dar Dumnezeu a ales ceea ce este absurd în lume pentru a-i face de rușine pe înțelepți. Și Dumnezeu a ales ceea ce este slab în lume pentru a face de rușine ceea ce este puternic. ²⁸ Dumnezeu a ales ceea ce, în această lume, este neînsemnat, disprețuit și considerat ca un nimic pentru a distruge ceea ce are importanță în ochii lumii. ²⁹ Astfel, nimeni nu se mai poate lăuda înaintea lui Dumnezeu. ³⁰ Datorită Lui sunteți în Cristos Isus. Prin lucrarea lui Dumnezeu, Cristos a devenit înțelepciunea noastră. El este Cel datorită căruia suntem acceptați de Dumnezeu. Prin El am fost sfințiți și eliberați de păcat. ³¹ Sau, așa cum este scris în Scriptură: „Cine se laudă, să se laude în Domnul.” †

Vestea despre Cristos răstignit

2 Fraților, atunci când am venit la voi, am venit vestind adevărul ascuns al lui Dumnezeu. Dar nu am folosit nici cuvinte pretențioase, nici înțelepciunea oa-

† Citat din *Ier. 9.24*.

menilor. ² Căci m-am hotărât ca, atâta timp cât sunt cu voi, să uit totul în afară de Isus Cristos și de El răstignit pe cruce. ³ Am venit la voi în slăbiciune, tremurând tare și plin de frică. ⁴ În învățătura și vestirea mea nu am folosit cuvintele convingătoare ale înțelepciunii omenești, ci puterea Duhului Sfânt a fost dovada învățăturii mele, ⁵ astfel încât credința voastră să fie întemeiată nu pe înțelepciunea omenească, ci pe puterea lui Dumnezeu.

Înțelepciunea lui Dumnezeu

⁶ Pentru cei maturi însă avem un mesaj al înțelepciunii. Dar aceasta nu este înțelepciunea acestei lumi și nu este nici a conducătorilor acestei lumi care își pierd puterea. ⁷ Ci noi vestim înțelepciunea ascunsă a lui Dumnezeu. Ea a fost ascunsă de oameni și pregătită de Dumnezeu, pentru slava noastră, încă înainte de crearea lumii. ⁸ Nici unul dintre conducătorii acestei lumi n-a înțeles această înțelepciune. Dacă ar fi înțeles-o, nu l-ar mai fi răstignit pe Domnul slavei. ⁹ Dar așa cum este scris în Scriptură:

„Nici un ochi nu a văzut,
nici o ureche nu a auzit
și nimeni nu și-a închipuit
ce a pregătit Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc.”

Isaia 64.4

¹⁰ Dar Dumnezeu ne-a arătat aceste lucruri prin Duhul Său.

Duhul știe totul; El știe chiar și cele mai ascunse taine ale lui Dumnezeu. ¹¹ Gândurile cuiva sunt cunoscute doar de duhul care este în el și de nimeni altcineva. La fel, nimeni nu cunoaște gândurile lui Dumnezeu, în afară de Duhul Lui. ¹² Noi nu am primit duhul acestei lumi, ci am primit Duhul care vine de la Dumnezeu pentru a cunoaște aceste lucruri pe care ni le-a dat Dumnezeu. ¹³ Noi nu vorbim folosindu-ne de cuvinte învățate din înțelepciunea oamenilor. Atunci când vorbim, folosim cuvintele învățate de la Duhul și explicăm ceea ce este spiritual prin cuvintele Duhului. ¹⁴ Cel ce nu are Duhul nu primește ceea ce vine de la Duhul lui Dumnezeu. Un astfel de om consideră că aceste lucruri sunt absurde și nu le înțelege deoarece ele trebuie să fie judecate din punct de vedere spiritual. ¹⁵ Cel ce are Duhul poate judeca totul, însă nu poate fi judecat de nimeni. ¹⁶ Căci, așa cum este scris în Scripturi:

„Cine a cunoscut vreodată gândurile lui Dumnezeu,
astfel încât să-L poată învăța?”

Isaia 40.13 (versiunea grecească)

Dar noi avem gândul lui Cristos.

Despre dezbinările din Biserică

3 Fraților, în trecut nu v-am putut vorbi ca unor oameni care sunt conduși de Duhul. Astfel, v-am vorbit ca celor din lume, ca unor prunci în Cristos. ² În învățătura pe care v-am dat-o a fost ca laptele, și nu ca hrana solidă, pentru că atunci nu o puteați mânca. Și

nici acum nu o puteți mânca. ³ Voi încă nu sunteți conduși de Duhul. Dacă sunteți geloși unul pe altul și vă certați între voi, nu înseamnă aceasta că sunteți oameni nespirtuali și vă purtați ca restul oamenilor din lume? ⁴ Atunci când cineva spune: „Eu sunt al lui Pavel!”, iar altcineva zice: „Eu sunt al lui Apolo!”, vă purtați ca restul oamenilor.

⁵ Cine este atunci Apolo și cine este Pavel? Noi suntem doar slujitorii lui Dumnezeu care v-au ajutat să credeți. Fiecare din noi a făcut ceea ce i-a încredințat Dumnezeu să facă. ⁶ Eu am sădit sămânța, Apolo a udat-o, dar Dumnezeu a făcut-o să crească. ⁷ Deci important este Dumnezeu, și nu cel ce sădește sau cel ce udă. Dumnezeu este Cel care face să crească. ⁸ Cel ce sădește și cel ce udă au același scop. Fiecare își va primi răsplata după lucrarea pe care a făcut-o. ⁹ Noi Îi slujim împreună lui Dumnezeu.

Voi sunteți ogorul și clădirea lui Dumnezeu. ¹⁰ Eu sunt cel ce a pus temelie, ca un constructor priceput, dar alții sunt cei ce clădesc deasupra, iar fiecare trebuie să aibă grijă cum zidește pe temelie. Eu am pus temelie conform cu darul pe care mi l-a dat Dumnezeu. ¹¹ Nimeni nu poate pune o altă temelie în locul celei care a fost pusă și care este Isus Cristos. ¹² Dacă fiecare construiește pe această temelie folosind aur, argint, pietre prețioase, lemne, fân sau paie, ¹³ lucrarea fiecăruia va fi arătată la lumina zilei. Ziua aceea † va veni cu foc. Același foc va încerca lucrarea fiecăruia pentru a arăta cum este. ¹⁴ Dacă lucrarea zidită de cineva pe temelie va rezista, acel om va fi răsplătit. ¹⁵ Dacă lucrarea cuiva arde, el își va pierde răsplata. Cât despre el, va fi mântuit, dar ca unul care scapă din foc.

¹⁶ Nu știți că voi sunteți templul lui Dumnezeu și că Duhul lui Dumnezeu locuiește în voi? ¹⁷ Dacă dăruim cineva templul lui Dumnezeu, acel om va fi nimic de Dumnezeu. De ce? Pentru că templul lui Dumnezeu este sfânt, iar voi sunteți acel templu.

¹⁸ Nu vă înșelați singuri! Dacă se consideră cineva dintre voi înțelept potrivit principiilor acestei lumi, trebuie să devină nebun în ochii lumii. Astfel va ajunge cu adevărat înțelept. ¹⁹ Pentru Dumnezeu, înțelepciunea acestei lumi este o nebunie. Este scris în Scriptură: „Dumnezeu îi prinde pe cei înțelepți atunci când se folosesc de viclenie.” ††²⁰ Tot în Scripturi mai este scris: „Domnul știe că gândurile celor înțelepți nu au nici o valoare.” ††²¹ Deci nimeni să nu se laude cu vreun om. Totul este al vostru: ²² fie Pavel, fie Apolo, fie Chifa (*Pe-tru*), fie lumea, fie viața, fie moartea, fie cele prezente, fie cele viitoare. Toate sunt ale voastre. ²³ Iar voi sunteți ai lui Cristos. Cristos, la rândul Său, este al lui Dumnezeu.

† ZIUA ACEEA ziua în care Cristos va veni să judece oamenii. †† Citat din Iov 5.13. ‡ Citat din Ps. 94.11.

Apostoli ai lui Cristos

4 Iată cum ar trebui să ne vadă lumea: ca pe niște slujitori ai lui Cristos și ca pe niște oameni cărora Dumnezeu le-a încredințat adevărurile Lui ascunse.² Iar ce se cere din partea celor cărora le-a fost încredințat ceva de valoare este să se dovedească demni de încredere.³ Nu mă interesează dacă voi mă judecați. Și nu mă interesează dacă sunt judecat de orice alt tribunal omenesc. Nici eu nu mă mai judec.⁴ Conștiința mea este curată. Dar aceasta nu înseamnă că sunt nevinovat. Domnul este Cel ce mă judecă.⁵ Deci să nu judecați nimic până la timpul potrivit, adică atunci când va veni Domnul. El va scoate la lumină lucrurile ascunse în întuneric și va dezvălui planurile inimilor. Atunci Dumnezeu va da slavă celor ce o merită.

⁶ Fraților, ne-am dat ca exemplu, eu și Apolo, pentru ca să învățați ceea ce înseamnă: „Să nu treceți peste ceea ce este scris în Scriptură.” Așa nu vă veți mai lăuda cu unul împotriva celui alt.⁷ Cine spune că tu ești mai bun decât alții? Ai tu ceva care să nu-ți fi fost dat? Și dacă totul v-a fost dat, de ce vă mai lăudați ca și cum nu v-ar fi fost dat?

⁸ Credeți că aveți tot ce vă trebuie! Credeți că sunteți bogăți! Credeți că ați ajuns împărați fără noi! Mi-aș fi dorit ca voi să fi ajuns într-adevăr împărați. Atunci am fi domnit împreună!⁹ Dar mi se pare că Dumnezeu ne-a făcut, pe mine și pe ceilalți apostoli, ca pe ultimii oameni din cortegiul. Noi suntem precum cei condamnați să moară în arene, căci toată lumea, atât îngerii cât și oamenii, se uită la noi.¹⁰ Noi suntem nebuni pentru Cristos, dar voi sunteți înțelepți în Cristos. Noi suntem slabi, dar voi sunteți puternici! Voi sunteți prețuiți, pe când noi suntem disprețuiți.¹¹ Chiar și acum suntem flămânzi și însetați. Suntem îmbrăcați prost, suntem bătuți și nu avem o casă.¹² Și ne ostenim, muncind cu mâinile noastre.¹³ Când suntem vorbiți de rău, binecuvântăm. Când suntem persecutați, îndurăm. Când suntem bârșiți, vorbim frumos. Până în ziua de astăzi am ajuns să fim considerați gunoiul lumii și drojdia societății.

¹⁴ Nu vă scriu despre toate acestea ca să vă fac de rușine, ci vă îndemn ca pe copiii mei iubiți.¹⁵ Puteți să aveți zece mii de învățători în Cristos, dar nu aveți mai mulți tați. Căci eu, prin Vestea Bună, am devenit tatăl vostru în Cristos Isus.¹⁶ Așa că vă rog: fiți imitatori ai mei!¹⁷ De aceea l-am trimis pe Timotei la voi. El este scumpul și credinciosul meu copil în Domnul. El vă va aminti de modul meu de viață în Cristos Isus, care este în concordanță cu ceea ce îi învăț pe oameni peste tot, în toate bisericile.

¹⁸ Dar unii dintre voi au început să se laude, gândindu-se că nu voi mai veni la voi.¹⁹ Însă voi veni curând la voi, dacă aceasta va fi voia Domnului. Atunci voi vedea nu vorbele, ci faptele celor care s-au îngâmfat.

²⁰ Căci Împărăția lui Dumnezeu nu se bizuie pe iscusința în vorbire, ci pe putere.²¹ Ce vă doriți? Să vin la voi să vă pedepsesc? Sau să vin cu dragoste și blândețe?

O problemă morală a Bisericii

5 De fapt, oamenii spun că între voi este imoralitate sexuală, o imoralitate de asemenea proporții cum nu se găsește nici la păgâni, și anume că cineva trăiește cu soția tatălui său.² Iar voi, în loc să vă întristați, v-ați lăudat cu fapta acestui om. Ar fi trebuit să alungați un astfel de om din mijlocul vostru.³ Trupul meu nu este acolo cu voi, însă în duh sunt de față. Și l-am și judecat pe cel ce a făcut această faptă, ca și cum aș fi fost acolo.⁴ Adunați-vă în Numele Domnului nostru Isus. Eu voi fi cu voi în duh, iar puterea Domnului nostru Isus va fi cu voi.⁵ Atunci predați-l lui Satan pe omul care a comis acel păcat. Dorința[†] lui păcătoasă va fi distrusă, dar duhul lui va fi mântuit în ziua Domnului.

⁶ Îngâmfarea voastră nu este bună. Știți ce se spune: „Puțină drojdie dospește tot aluatul.”⁷ Aruncați vechea drojdie pentru ca să fiți un aluat nou. De fapt, voi sunteți ca niște pâini fără drojdie.^{††} Căci Cristos, Mielul nostru de Paște, a fost deja sacrificat.⁸ Să sărbătorim Paștele fără pâine făcută cu drojdia veche a păcatului și a răutății, ci cu pâine făcută fără drojdie, cu pâinea sincerității și a adevărului.

⁹ V-am scris în scrisoarea mea să nu aveți nimic în comun cu cei imorali.¹⁰ Dar nu m-am referit la oamenii imorali ai acestei lumi, sau la cei ce sunt lacomi și înșală pe alții, sau la cei ce se închină la idoli. Pentru a nu avea legături cu toți aceștia, ar trebui să ieșiți din lume.¹¹ Dar acum v-am scris să nu aveți legături cu cel care, deși își zice „frate”, comite păcate sexuale, este lacom, se închină la idoli, este batjocoritor, bețiv sau îi înșală pe alții. Nici măcar să nu mâncați cu unul ca acesta!

¹² Nu este treaba mea să-i judec pe cei ce nu sunt din Biserică. Voi ar trebui să-i judecați pe cei din Biserică,¹³ pentru că Dumnezeu îi va judeca pe cei din afara ei. Așa cum este scris în Scriptură: „Dați-l afară dintre voi pe cel rău.”[‡]

Judecățile dintre creștini

6 Cum îndrăznește acela dintre voi care are o dispută cu altcineva să se ducă la tribunal, să fie judecat de cei nedrepti? Și de ce nu se duce cu problema lui înaintea sfinților, pentru ca ei să o rezolve?² Nu știți că sfinții vor judeca lumea? Deci, dacă veți judeca lumea, atunci cu siguranță puteți rezolva și aceste mici dispute.³ Nu știți că noi îi vom judeca pe îngerii? Atunci să nu putem noi judeca și tot ceea ce ține de viața

[†] DORINȚA LUI PĂCĂTOASĂ sau trupul. ^{††} PÂINI FĂRĂ DROJDIE pâinea pe care o mâncau evreii de Paște; Pavel vrea să spună că acum creștinii sunt liberi față de păcat, așa cum pâinea aceasta era fără drojdie. [‡] Citat din Dt. 22,21, 24.

noastră de zi cu zi? ⁴ Dacă aveți astfel de neînțelegeri care țin de viața aceasta, de ce vă duceți să fiți judecați de oameni care nu au nimic în comun cu Biserica?

⁵ Spun toate acestea spre rușinea voastră. Este posibil să nu existe printre voi un om înțelept care să poată rezolva neînțelegerile dintre frații lui? ⁶ De ce să se judece un frate cu alt frate înaintea unor judecători necredincioși?

⁷ Simplul fapt că aveți procese între voi arată că sunteți deja învinși. Ar fi mai bine să vă lăsați nedreptățiți! Ar fi mai bine dacă v-ați lăsa înșelați! ⁸ Dar voi înșivă nedreptățiți și chiar îi înșelați pe frații voștri.

⁹ Nu știți că cei nedrepti nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu? Nu vă înșelați! Împărăția lui Dumnezeu nu va fi moștenită nici de cei imorali, nici de cei ce se închină la idoli, nici de cei ce comit adulter, nici de cei care se lasă folosiți de alți bărbați în relații sexuale, nici de homosexuali, nici de hoți, nici de lacomi, nici de bețivi, nici de defăimători, și nici de cei care-i înșală pe alții. ¹¹ În trecut și unii dintre voi erau ca aceștia. Dar voi ați fost curățiți, ați fost sfințiți și făcuți drepti înaintea lui Dumnezeu în Numele Domnului Isus Cristos și prin Duhul Dumnezeului nostru.

Slăviți-L pe Dumnezeu cu trupurile voastre

¹² „Am voie să fac orice”, dar nu toate îmi sunt de folos. „Am voie să fac orice”, dar nu mă voi lăsa stăpânit de nimic. ¹³ „Mâncarea este pentru stomac, iar stomacul este pentru mâncare.” Așa este. Însă Dumnezeu le va distruge pe ambele. Trupul nu este pentru imoralitate sexuală, ci pentru Domnul, iar Domnul este pentru trup. ¹⁴ Dumnezeu L-a înviat pe Domnul Isus. La fel, prin puterea Lui, ne va învia și pe noi. ¹⁵ Știți că trupurile voastre sunt mădulare ale lui Cristos. Și știți că nu trebuie să iau mădularele lui Cristos și să fac din ele mădularele unei prostituate. ¹⁶ Știți că cel ce are o relație intimă cu o prostituată devine una cu trupul ei, după cum este scris în Scriptură: „Cei doi vor deveni un singur trup.” ¹⁷ Dar cel ce se unește cu Domnul este una în duh cu El.

¹⁸ Fugiți de imoralitate sexuală! Orice alt păcat este în afara trupului celui ce-l făptuiește, însă cine făptuiește păcate sexuale păcătuiește împotriva propriului său trup. ¹⁹ Trupurile voastre sunt temple ale Duhului Sfânt care este în voi și pe care L-ați primit de la Dumnezeu, iar voi nu mai sunteți ai voștri. ²⁰ Voi ați fost cumpărați cu un preț. Slăviți-L deci pe Dumnezeu cu trupurile voastre!

Despre căsătorie

7 Acum mă voi referi la ceea ce mi-ați scris. Ați întrebat dacă nu este mai bine pentru bărbat să nu aibă deloc relații sexuale. ² Dar, din cauză că păcatul sexual este un pericol, fiecare bărbat să se bucure de

soția lui și fiecare femeie să se bucure de soțul ei. ³ Soțul să-și îndeplinească datoria conjugală față de soție, iar soția să-și îndeplinească aceeași datorie față de bărbatul ei. ⁴ Soția nu este stăpână pe trupul ei, ci soțul. La fel, soțul nu este stăpân pe trupul său, ci soția. ⁵ Să nu vă lipsiți unul pe altul de datoria de soți, decât printr-o bună înțelegere, și numai pentru o scurtă perioadă de timp, pentru a vă dedica rugăciunii. Dar după aceea să fiți din nou împreună, pentru ca Satan să nu vă ispitească din cauza lipsei voastre de autocontrol. ⁶ Însă vă spun aceasta nu ca o poruncă, ci ca o concesie. ⁷ Aș fi dorit ca toți oamenii să fi fost ca mine, dar fiecare are darul său de la Dumnezeu. Astfel, unul are acest dar, iar altul are alt dar.

⁸ Celor necăsătoriți și văduvelor le spun că este mai bine să rămână necăsătoriți, așa cum sunt eu. ⁹ Dar, dacă nu se pot stăpâni, ar trebui să se căsătorească fiindcă este mai bine să se căsătorească decât să fie mistuiți de dorința sexuală.

¹⁰ Celor căsătoriți le dau această poruncă (deși nu eu le-o dau, ci Domnul): soția nu trebuie să-și părăsească soțul. ¹¹ Dar dacă îl părăsește, ea trebuie fie să nu se recăsătorească, fie să se împace cu soțul ei. De asemenea, soțul nu trebuie să divorțeze de soția lui.

¹² Celorlalți le spun (eu, și nu Domnul): dacă un frate creștin are o soție care nu este credincioasă, dar care vrea să trăiască în continuare cu el, să nu divorțeze de ea. ¹³ Și dacă o femeie are un soț care este necredincios, dar care vrea să trăiască în continuare cu ea, să nu divorțeze de el. ¹⁴ Un soț care nu este credincios este pus deoparte pentru Dumnezeu prin soția lui credincioasă; iar o soție care nu este credincioasă este pusă deoparte pentru Dumnezeu prin soțul ei credincios. Dacă lucrurile nu ar sta astfel, copiii voștri nu ar putea fi acceptați de Dumnezeu; dar așa ei pot fi acceptați de El.

¹⁵ Dar dacă cel necredincios vrea să divorțeze, să divorțeze. În această situație, fratele sau sora sunt liberi. Dumnezeu ne-a chemat să trăim în pace. ¹⁶ Căci ce știi tu, soție, dacă îți vei mântui soțul? Sau ce știi tu, soțule, dacă îți vei mântui soția?

Trăiți așa cum v-a chemat Dumnezeu

¹⁷ Fiecare să trăiască așa cum i-a dat Domnul să trăiască și așa cum l-a chemat Dumnezeu. Această poruncă o dau tuturor bisericilor. ¹⁸ Dacă cineva era circumcis pe când a fost chemat de Dumnezeu, să nu ascundă lucrul acesta. Dacă cineva a fost chemat pe când era necircumcis, să nu se circumcidă. ¹⁹ A împlini porunca lui Dumnezeu este mai important decât a fi circumcis sau necircumcis. ²⁰ Fiecare să rămână așa cum era când a fost chemat. ²¹ Ai fost chemat pe când erai sclav? Nu te neliniști. Dar dacă îți poți recăpăta libertatea, folosește-te de acest prilej! ²² Căci cel ce era sclav când a fost chemat de Domnul este un om liber al

† Citat din Gen. 2.24.

Domnului. În același fel, cel ce era liber când a fost chemat, este acum sclavul lui Cristos. ²³ Voi ați fost cumpărați cu un preț. Să nu deveniți sclavi ai oamenilor. ²⁴ Fraților, fiecare ar trebui să rămână înaintea lui Dumnezeu așa cum era când a fost chemat.

Întrebări despre căsătorie

²⁵ Cât despre fecioare, nu am nici o poruncă de la Domnul. Dar vă pot spune părerea mea, ca un om demn de încredere, căruia Domnul i-a arătat milă.

²⁶ Din cauza necazului de acum, vă spun că este mai bine să rămâneți așa cum sunteți. ²⁷ Dacă ai soție, nu încerca să te desparți de ea! Dacă nu ești căsătorit, nu căuta soție! ²⁸ Dar nu păcătuiești dacă te căsătorești. Și dacă o fecioară se căsătorește nu păcătuiește. Cei ce se căsătoresc vor avea parte de necazuri, iar eu aș vrea ca voi să fiți scutiți de ele.

²⁹ Fraților, iată ce vreau să spun: nu mai avem prea mult timp. De acum, cei ce au soții, să fie ca și cum n-ar avea. ³⁰ Cei ce plâng să fie ca și cum n-ar plânge. Cei ce sunt bucuroși, ca și cum n-ar fi bucuroși. Cei ce-și cumpără lucruri, să trăiască de parcă nu ar avea nimic. ³¹ Cei ce se folosesc de lucrurile din lume, să trăiască de parcă acestea n-ar avea nici o importanță pentru ei. Căci lumea, așa cum o vedem astăzi, este trecătoare.

³² Vreau să fiți liberi de orice fel de griji. Un bărbat necăsătorit se ocupă de lucrarea Domnului și caută să-L mulțumească pe Domnul. ³³ Dar bărbatul căsătorit este preocupat de lucrurile lumești și caută să-i facă pe plac soției sale. ³⁴ Deci devotamentul său este împărțit. O femeie necăsătorită sau o fecioară este preocupată de lucrarea Domnului pentru a fi sfântă și în trup și în duh. Dar femeia căsătorită este preocupată de lucrurile lumești și caută să-i facă pe plac soțului ei. ³⁵ Vă spun aceste lucruri ca să vă ajut și nu ca să vă impun restricții. Vreau să trăiți așa cum se cuvine și să vă dedicați Domnului fără ca atenția să vă fie distrasă de îndatoririle casnice.

³⁶ Dacă cineva consideră că el nu este corect față de fecioara cu care este logodit și dacă pasiunea lui este puternică și dacă simte că așa trebuie să facă, să se căsătorească. Nu păcătuiește. ³⁷ Cel ce a luat altă hotărâre în inima lui și nu este sub nici un fel de obligație, fiind în stare să-și controleze dorințele, dacă a decis să nu se căsătorească, bine face. ³⁸ Astfel, cel care se căsătorește face foarte bine, iar cel care nu se căsătorește face și mai bine. †

³⁹ Femeia este legată de soțul ei atâta timp cât trăiește el. Dar dacă soțul ei moare, ea este liberă să se că-

† VERSETELE 36-38 O altă traducere posibilă ar fi: „Dacă un om crede că fiicei sale fecioare i-a cam trecut vremea de măritat, și dacă el crede că este nevoie ca ea să se căsătorească, să facă ce dorește. S-o lase să se mărite. Nu păcătuiește. Dar altul poate este mai sigur în inima lui că nu-i nevoie de căsătorie, așa că este liber să facă ce dorește. Dacă această persoană a decis să o păstreze pe fiica sa fecioară necăsătorită, face un lucru bun. Așadar, cel ce-și dă fiica fecioară în căsătorie face bine, iar cel ce n-o mărită face și mai bine.”

sătorească cu cine vrea, dacă acea căsătorie este în Domnul. ⁴⁰ Dar ea va fi mai fericită dacă va rămâne așa cum este. Aceasta este părerea mea și cred că și eu am Duhul lui Dumnezeu.

Mâncarea oferită idolilor

8 Acum vă scriu cu privire la mâncarea oferită †† idolilor despre care cred că aveți cu toții cunoștință. Ce-i drept, cunoștințele îl umplu de mândrie pe om. În schimb, dragostea îl întărește. ² Cine crede că știe ceva, nu știe așa cum ar trebui să știe. ³ Dar cel care-L iubește pe Dumnezeu este cunoscut de El.

⁴ În ce privește mâncarea oferită idolilor: știm că „nici un idol nu are o existență reală în lume” și că „nu există decât un singur Dumnezeu.” ⁵ Sunt mulți așa-numiți „dumnezei”, fie în ceruri, fie pe pământ. (Și sunt mulți „dumnezei” și „domni”.) ⁶ Totuși pentru noi nu este decât un singur Dumnezeu: Tatăl, de la care ne vin toate și pentru care trăim. Și nu este decât un singur Domn: Isus Cristos, prin care au fost făcute toate lucrurile și prin care trăim și noi.

⁷ Dar nu toți cunosc lucrurile acestea. Unii oameni s-au închinat până acum idolilor. Datorită acestui obicei, ei văd în carnea pe care o mănâncă o jertfă adusă idolilor. Și conștiința lor, care este slabă, îi face să se simtă vinovați. ⁸ Dar nu mâncarea ne apropie de Dumnezeu; nu suntem mai răi dacă n-o mâncăm și nu suntem mai buni dacă o mâncăm.

⁹ Aveți grijă însă ca acest drept al vostru de a mânca orice să nu-i facă pe cei slabi să păcătuiască. ¹⁰ Voi știți toate aceste lucruri. Dar dacă un frate, a cărui conștiință este slabă, vă vede mănâcând într-un templu de idoli se va simți încurajat să mănânce și el carne oferită idolilor. ¹¹ Astfel, din cauza cunoștințelor tale, va fi pierdut un frate mai slab. Or, Cristos a murit și pentru acel frate. ¹² Deci atunci când păcătuiești astfel împotriva fraților voștri, rănindu-le conștiința lor slabă, păcătuiești împotriva lui Cristos. ¹³ De aceea, dacă mâncarea îl face pe fratele meu să păcătuiască, eu nu voi mai mânca nicio dată carne, pentru a nu-l face să păcătuiască.

9 Eu sunt un om liber! Sunt un apostol! L-am văzut pe Isus, Domnul nostru! Voi sunteți lucrarea mea în Domnul! ² Pentru alții, poate că nu sunt apostol, dar pentru voi sunt. Voi sunteți unii care pot dovedi că eu sunt apostol în Domnul.

³ Apărarea mea înaintea celor care-mi cer socoteală este aceasta: ⁴ nu avem și noi dreptul să mâncăm și să bem? ⁵ Nu avem și noi dreptul să luăm cu noi soții credincioase, așa cum fac ceilalți apostoli și frații Domnului, și Petru? ⁶ Eu și Barnaba suntem oare singurii care trebuie să muncească pentru ca să trăiască? ⁷ Slujește cineva ca soldat în armată pe cheltuiala lui? Cel ce sădește via, nu mănâncă din strugurii ei? Sau cine îngrijește o turmă de oi și nu bea din laptele oilor?

†† OFERITĂ adusă ca semn de închinare înaintea zeilor păgâni.

⁸ Și nu spun lucrurile acestea pentru că așa procedează oamenii, ci pentru că așa spune Legea lui Dumnezeu. ⁹ Căci în Legea lui Moise este scris: „Să nu legi gura bouului care treieră.” [†] Dumnezeu nu este preocupat doar de animale. ¹⁰ Nu se referă aceste cuvinte mai degrabă la noi? Da, aceste lucruri au fost scrise pentru noi, pentru ca cel ce ară și cel ce treieră să are și să treiere cu speranța că va primi și el grâu. ¹¹ Noi am semănat printre voi semințe spirituale, pentru binele vostru. Este prea mult dacă vom culege de la voi lucruri materiale? ¹² Dacă alții au dreptul de a lua de la voi, atunci cu atât mai mult avem și noi acest drept. Dar noi nu ne-am folosit de acest drept. Am răbdat totul pentru a nu pune nici o piedică în calea Veștii Bune a lui Cristos. ¹³ Știți că cei ce lucrează în Templu primesc mâncarea de la Templu. Cei ce slujesc la altar, împart ceea ce este adus ca jertfă. ¹⁴ La fel, Domnul a poruncit ca cei ce proclamă Vestea Bună să-și câștige existența din aceasta.

¹⁵ Dar eu nu m-am folosit de aceste drepturi. Și nu vă scriu ca să mă folosesc de ele. Căci mai bine mor decât să-mi ia cineva motivul pentru care mă laud. ¹⁶ Dacă proclam Vestea Bună, nu am nici un motiv de laudă: sunt dator să fac lucrul acesta. De fapt, vai de mine dacă nu proclam Vestea Bună! ¹⁷ Dacă aș proclama Vestea Bună pentru că așa vreau eu, aș merita o răsplată. Dar mie mi-a fost încredințată această slujbă ca o datorie, și nu pentru că mi-aș fi ales-o eu. ¹⁸ Ce răsplată mai primesc atunci? Răsplata mea este că, atunci când proclam Vestea Bună, fac acest lucru fără plată. Astfel nu mă folosesc de dreptul de a fi plătit pentru proclamarea ei.

¹⁹ Eu sunt liber. Nu sunt sclavul nimănu. Totuși m-am făcut sclavul tuturor pentru a-i putea câștiga pe cât mai mulți. ²⁰ Față de evrei, m-am făcut ca un evreu, pentru a-i câștiga pe evrei. Față de cei ce sunt sub Lege ^{††} m-am făcut ca unul care este sub Lege pentru a-i câștiga pe cei de sub Lege (cu toate că eu nu sunt sub Lege). ²¹ Față de cei fără Lege, m-am făcut ca unul care este fără Lege pentru a-i câștiga pe cei fără Lege (cu toate că eu nu sunt fără legea lui Dumnezeu, fiind supus legii lui Cristos). ²² Față de cei slabi, m-am făcut slab pentru a-i câștiga pe cei slabi. M-am făcut tot ce a fost nevoie pentru fiecare în parte pentru a-i putea salva pe cât mai mulți prin orice mijloace. ²³ Fac toate acestea pentru Vestea Bună, astfel încât să beneficiaz de binecuvântările ei.

²⁴ Nu știți că, într-o competiție, toți concurenții alargă în cursă dar numai unul câștigă premiul? Alergați așa încât să câștigați! ²⁵ Toți concurenții se antrenează mult pentru a câștiga o coroană care se usucă, dar noi ne pregătim pentru o coroană care nu se va usca niciodată. ²⁶ Deci, în ce mă privește, alerg ca unul care are un scop precis. Mă lupt ca un luptător care are un ad-

versar, și nu ca unul care se luptă singur. ²⁷ Îmi disciplinez trupul, antrenându-l astfel încât să facă ceea ce trebuie, pentru ca nu cumva, după ce i-am învățat pe alții, să fiu eu însumi descalificat.

Exemple din istoria poporului Israel

10 Fraților, vreau să știți că strămoșii noștri au fost cu toții sub nor. Ei au trecut în siguranță prin Marea Roșie. ² Ei au fost botezați în Moise, în nor, în mare. ³ Toți au mâncat aceeași mâncare spirituală ⁴ și au băut aceeași băutură spirituală. Ei au băut din Stânca spirituală care a venit după ei și care este Cristos. ⁵ Totuși Dumnezeu nu a fost mulțumit de cei mai mulți dintre ei. Aceștia au pierit în pustie.

⁶ Aceste lucruri s-au întâmplat spre a ne fi exemple, pentru ca noi să nu ne dorim lucrurile rele pe care și le-au dorit ei. ⁷ Deci voi să nu vă închinați la idoli așa cum se închinau unii dintre ei. După cum este scris: „Oamenii s-au așezat să mănânce și să bea. Și apoi s-au sculat să se distreze.” ⁸ Ei au comis păcate sexuale. Din această cauză au murit într-o singură zi douăzeci și trei de mii dintre ei. Să nu comitem și noi acte de desfrânare ca ei! ⁹ Ei l-au ispitit pe Cristos și au murit otrăviți de șerpi. Să nu-l ispitim și noi pe Cristos!

¹⁰ Unii dintre ei au început să se plângă și au fost nimiciți de Îngerul Morții. Să nu ne plângem și noi ca ei!

¹¹ Aceste lucruri li s-au întâmplat lor ca să ne fie nouă exemple și au fost scrise pentru a ne avertiza pe noi, cei peste care a venit sfârșitul veacurilor. ¹² Deci cel ce crede că stă în picioare să aibă grijă să nu cadă! ¹³ Până acum ați fost ispitiți cu ceea ce sunt ispitiți toți oamenii și cu nimic altceva. Dar Dumnezeu este credincios și El nu va îngădui să fiți ispitiți cu mai mult decât puteți purta ci, împreună cu ispita vă va da și o cale de scăpare pentru ca să puteți rezista.

¹⁴ În concluzie, dragii mei, feriți-vă de închinarea la idoli. ¹⁵ Vă vorbesc ca unor oameni inteligenți. Gândiți-vă și voi la ce vă spun. ¹⁶ „Paharul binecuvântării” ^{††}, pentru care Îi mulțumim lui Dumnezeu, este părtășia cu sângele lui Cristos, nu-i așa? Pâinea pe care o frângem este părtășia cu trupul lui Cristos, nu? ¹⁷ Pentru că este o singură pâine, tot așa și noi suntem un singur trup. Și este așa pentru că împărțim aceeași bucată de pâine.

¹⁸ Uitați-vă la poporul Israel. Cei ce mănâncă jertfele sunt părtăși cu altarul. ¹⁹ Ce vreau să spun? Că acea carne oferită unui idol are ceva deosebit sau că un idol este ceva? ²⁰ Nu. Ceea ce vreau să spun este că jertfa acelor oameni este adusă demonilor, și nu lui Dumnezeu. Iar eu nu vreau ca voi să aveți părtășie cu demonii. ²¹ Nu puteți bea, în același timp, și din paharul Domnului, și din paharul demonilor. Și nu puteți sta, în același timp, la masa Domnului și la masa demonilor.

[†] Citat din Dt. 25.4. ^{††} LEGE probabil Legea evreiască, Legea lui Moise.

[‡] Citat din Ex. 32.6. ^{††} „PAHARUL BINECUVÂNTĂRII” paharul de vin din care beau creștinii la Cina Domnului.

²² Încercăm să-L provocăm pe Domnul la gelozie? Suntem noi mai puternici decât El?

Folosiți-vă libertatea pentru a-L slăvi pe Dumnezeu

²³ „Toate lucrurile sunt permise”, spuneți voi. Dar nu toate ne sunt de folos. „Toate lucrurile sunt permise”, dar unele lucruri nu ajută pe nimeni. ²⁴ Nimeni să nu urmărească propriile lui interese. Fiecare să urmărească interesele celuiilalt.

²⁵ Puteți mânca orice fel de carne care se vinde la piață, fără a întreba de unde este și dacă este bine să o mâncați. ²⁶ Căci, după cum este scris: „Pământul și tot ce este pe el este al Domnului.” †

²⁷ Dacă un necredincios vă invită la masă și vreți să vă duceți, mâncați orice vă pune în farfurie, fără să vă faceți probleme de conștiință. ²⁸ Dar dacă cineva vă spune: „Această carne a fost închinată unui idol”, să nu mâncați. Să nu mâncați din cauza aceluia om și din cauza conștiinței. ²⁹ Și atunci când spun „conștiință”, nu mă refer la propria conștiință, ci la a altora. Pentru că libertatea mea nu ar trebui să fie limitată de judecata conștiinței altuia. ³⁰ Eu sunt recunoscător Domnului pentru ceea ce mănânc și nu vreau să fiu criticat cu privire la un lucru pentru care eu Îi mulțumesc lui Dumnezeu.

³¹ Deci fie că mâncați, fie că beți, fie că faceți orice altceva, să faceți totul spre slava lui Dumnezeu! ³² Să nu fiți piedici nici pentru evrei, nici pentru neevrei și nici pentru Biserica lui Dumnezeu. ³³ Încercați și voi să faceți la fel ca mine: eu încerc să fiu pe placul tuturor în toate, fără să-mi urmăresc propriul interes, ci al altora, pentru ca ei să fie mântuiți.

11 Urmați exemplul meu, așa cum și eu Îl urmez pe Cristos.

Sub autoritate

² Vă laud pentru că întotdeauna vă amintiți de mine și pentru că ascultați de învățături, așa cum vi le-am dat. ³ Dar vreau să știți că Cristos este Capul oricărui bărbat. Bărbatul este capul femeii. Dumnezeu este Capul lui Cristos. ⁴ Orice bărbat care se roagă sau profețește cu capul acoperit își face de rușine Capul. ⁵ Și orice femeie care se roagă sau profețește cu capul neacoperit, își face de rușine capul. Și ea este asemenea uneia care s-a ras pe cap. ⁶ Dacă o femeie nu-și acoperă capul poate la fel de bine să se și tundă. Dar din moment ce este o rușine pentru o femeie să se tundă sau să se radă pe cap, ea trebuie să-și acopere capul. ⁷ Bărbatul este imaginea și slava lui Dumnezeu. De aceea, el nu trebuie să-și acopere capul. Femeia este slava bărbatului, ⁸ pentru că nu bărbatul a fost făcut din femeie, ci femeia din bărbat. ⁹ Și nu bărbatul a fost creat pentru femeie, ci femeia pentru bărbat. ¹⁰ De aceea, femeia ar trebui să aibă capul acoperit cu ceva

† Citat din Ps. 24.1; 50.12; 89.11.

ca să arate că se află sub autoritate ††. De asemenea, ar trebui să facă acest lucru din cauza îngerilor.

¹¹ În Domnul însă femeia nu este fără bărbat; și nici bărbatul fără femeie. ¹² Căci așa cum femeia a fost făcută din bărbat, tot așa și bărbatul este născut din femeie, iar toate vin de la Dumnezeu. ¹³ Judecați voi înși-vă! Este potrivit ca o femeie să se roage lui Dumnezeu cu capul descoperit? ¹⁴ Însăși natura vă învață că este o cinste pentru bărbat să aibă părul lung ¹⁵ și că este o cinste pentru femeie să aibă părul lung. Părul i-a fost dat femeii ca o învelitoare. ¹⁶ Unii oameni vor dori să se contrazică în legătură cu aceste lucruri. Dar noi și bisericile lui Dumnezeu nu avem astfel de obiceiuri.

Cina Domnului

¹⁷ Acum nu vă voi mai lăuda prin ceea ce voi spune. Căci întâlnirile voastre vă fac mai mult rău decât bine. ¹⁸ În primul rând, aud (și cred o parte din ce aud) că atunci când vă întâlniți există dezbinări între voi. ¹⁹ (Într-adevăr, trebuie să existe și divergențe între voi pentru ca cei ce au aprobarea lui Dumnezeu să fie cunoscuți.) ²⁰ Atunci când vă strângeți împreună, ceea ce mâncați nu este cu adevărat Cina Domnului ‡. ²¹ Căci fiecare se grăbește să-și mănânce mâncarea lui. Astfel, unii flămânez, iar alții se îmbată. ²² Nu aveți case în care să mâncați și să beți? Sau disprețuiți biserica lui Dumnezeu și încercați să-i umiliți pe cei săraci? Ce v-aș putea spune? Ar trebui cumva să vă laud pentru aceasta? Nu, și nu vă voi lăuda.

²³ Căci am primit de la Domnul învățatura pe care v-am dat-o și vouă. Domnul Isus, în noaptea în care a fost trădat, a luat o pâine. ²⁴ După ce l-a mulțumit lui Dumnezeu, a frânt-o și a zis: „Acesta este trupul Meu pe care-l dau pentru voi. Faceți aceasta în amintirea Mea.” ²⁵ La fel, după ce au terminat cina, a luat paharul și a zis: „Acest pahar este noul legământ făcut prin sângele Meu. De câte ori beți din el, să faceți acest lucru în amintirea Mea.” ²⁶ Căci de câte ori mâncați această pâine și beți acest pahar vestiți moartea Domnului, până la venirea Sa.

²⁷ Oricine mănâncă pâinea și bea din paharul Domnului într-un mod care contrazice semnificația lor reală, păcătuiește împotriva trupului și sângelui Domnului. ²⁸ Fiecare să se cerceteze pe sine și apoi să mănânce din pâine și să bea din pahar. ²⁹ Dacă cineva mănâncă și bea fără să recunoască trupul Domnului, atunci el va fi judecat și găsit vinovat. ³⁰ Din acest motiv, mulți dintre voi sunt slăbiți și bolnavi și nu puțini au murit. ³¹ Dar dacă ne cercetăm pe noi înșine, nu vom fi judecați. ³² Atunci când suntem judecați de Domnul, sun-

†† CAPUL ... SUB AUTORITATE *Literal*, „să aibă autoritate pe capul ei”. Poate fi tradus și astfel: „să păstreze controlul capului ei”, care înseamnă „să facă ceea ce îi va împiedica pe oameni să înțeleagă greșit faptul că ea are capul descoperit”. ‡ CINA DOMNULUI *Vezi Lc. 22.14-20.*

tem disciplinați de El, pentru ca nu cumva să fim condamnați o dată cu ceilalți oameni din lume.

³³ Deci, frații mei, atunci când vă întâlniți ca să mâncați, așteptați-vă unii pe alții. ³⁴ Dacă îi este cuiva foame, să mănânce acasă. Astfel, nu veți mai fi judecați din cauza întâlnirilor voastre. Cât despre celelalte lucruri, le voi pune la punct când voi veni la voi.

Darurile Duhului Sfânt

12 Acum, fraților, vă scriu cu privire la darurile spirituale. Nu vreau să fiți în necunoștință de cauză cu privire la ele. ² Vă amintiți că atunci când erați necredincioși, erați conduși pe căi greșite de idoli lipsiți de viață. ³ Vă spun că cei ce vorbesc prin Duhul lui Dumnezeu nu pot spune: „Isus să fie blestemat!” Iar cel ce spune „Isus este Domnul!”, nu poate vorbi decât prin Duhul Sfânt.

⁴ Există mai multe feluri de daruri spirituale. Dar ele vin de la același Duh. ⁵ Sunt felurite slujbe, dar este același Domn. ⁶ Și sunt multe feluri de lucrări, dar este același Dumnezeu care lucrează totul în toți. ⁷ Fiecare primește un dar al Duhului care să fie folosit spre binele tuturor. ⁸ Unuia îi este dată, prin Duhul, capacitatea de a vorbi cu înțelepciune. Iar altuia îi este dat, prin același Duh, să știe o mulțime de lucruri pe care să le spună altora. ⁹ Altuia, prin același Duh, îi este dată credință. Altuia îi sunt date daruri de vindecare prin același Duh. ¹⁰ Altul primește puteri miraculoase. Unul primește darul de a profeti. Altul primește darul de a face deosebire între duhuri. Unul primește darul de a vorbi în diferite limbi. Altuia îi este dat darul de a interpreta diferite limbi. ¹¹ Dar există un singur Duh care împarte toate aceste lucruri. Și Duhul dă fiecăruia după cum vrea El.

Trupul lui Cristos

¹² Trupul are multe mădulare, iar toate aceste mădulare, deși sunt multe, alcătuiesc un singur trup. La fel este și cu Cristos. ¹³ Indiferent dacă suntem evrei sau neevrei, sclavi sau oameni liberi, toți am fost botezați prin lucrarea aceluiași Duh, pentru a deveni mădulare ale aceluiași trup. Și fiecăruia ni s-a dat același Duh.

¹⁴ Trupul nu are un singur mădular, ci mai multe. ¹⁵ Dacă piciorul ar spune: „Pentru că nu sunt mână, nu sunt al trupului”, aceasta nu înseamnă că el nu face parte din trup. ¹⁶ Dacă urechea ar spune: „Pentru că nu sunt ochi, nu sunt al trupului”, aceasta nu înseamnă că ea nu mai este din trup. ¹⁷ Dacă tot trupul ar fi un ochi, cum ar mai auzi? Dacă tot trupul ar fi numai auz, cum ar mai mirosi? ¹⁸ Dar, de fapt, Dumnezeu i-a dat un loc în trup fiecăruia mădular, acolo unde I s-a părut potrivit. ¹⁹ Și dacă toate mădularele ar fi de același fel, unde ar mai fi trupul? ²⁰ Așadar, sunt multe mădulare, dar numai un singur trup.

²¹ Ochiul nu poate zice mâinii: „Nu am nevoie de tine!” și nici capul nu poate zice picioarelor: „Nu am nevoie de voi!” ²² Dimpotrivă, mădularele pe care noi le considerăm mai slabe sunt foarte necesare. ²³ Iar pe acelea pe care le considerăm demne de mai puțină cinste, le tratăm cu mai multă cinste. Și dăm o atenție deosebită părților corpului pe care nu vrem să le arătăm. ²⁴ Mădularele mai frumoase nu au nevoie de o astfel de îngrijire. Dumnezeu a alcătuit trupul astfel încât să dea mai multă cinste mădularelor care nu o au. ²⁵ Astfel, nu vor exista dezbinări în trup, ci, mai degrabă, mădularele își vor purta de grijă unele altora. ²⁶ Dacă un mădular suferă, toate mădularele suferă. Dacă un mădular este tratat cu cinste, toate mădularele se bucură împreună cu el.

²⁷ Voi sunteți trupul lui Cristos și fiecare dintre voi este unul dintre mădularele acestui trup. ²⁸ Dumnezeu a pus în Biserică în primul rând apostoli; în al doilea rând, profeți; în al treilea rând, învățători. Apoi, pe cei ce fac minuni; apoi, pe cei cu darul vindecării; apoi, pe cei care-i ajută pe alții; apoi, pe cei ce au darul de a conduce și pe cei ce au darul de a vorbi limbi diferite. ²⁹ Nu sunt toți apostoli. Nu sunt toți profeți. Nu sunt toți învățători. Nu toți pot face minuni. ³⁰ Nu toți pot vindeca. Nu toți vorbesc diferite limbi. Și nu toți pot interpreta aceste limbi. ³¹ Să doriți, cu înflăcărare, darurile mai mari ale Duhului. Acum vă voi arăta calea cea mai bună.

Dragostea

13 Dacă vorbesc în toate limbile oamenilor și chiar în cele ale îngerilor, dar nu am dragoste, sunt doar o aramă sunătoare sau un chimval răsunător.

² Dacă am darul de a profeti, sau dacă știu toate lucrurile ascunse ale lui Dumnezeu, sau dacă am o credință cu care pot muta munții, dar nu am dragoste, nimic nu sunt. ³ Dacă dau celor săraci tot ce am și dacă îmi dau trupul să-mi fie ars, dar nu am dragoste, toate acestea nu-mi sunt de nici un folos.

⁴ Dragostea este răbdătoare. Dragostea este plină de bunătate, nu este invidioasă și nu se laudă. ⁵ Ea nu se umflă de mândrie, nu se poartă necuviincios, nu caută folosul său, nu se mânie ușor și nu ține socoteala reilor care-i sunt făcute. ⁶ Dragostea nu se bucură de rău, ci se bucură de adevăr. ⁷ Dragostea ocrotește întotdeauna, crede întotdeauna, speră întotdeauna și rabdă întotdeauna.

⁸ Dragostea nu se va sfârși niciodată. Profețiile vor înceta, darul limbilor se va termina, iar cunoștința se va sfârși. ⁹ Căci cunoașterea noastră este incompletă și profețiile noastre sunt incomplete. ¹⁰ Dar când va veni ceea ce este desăvârșit, va fi sfârșitul a ceea ce este incomplet. ¹¹ Când eram copil, vorbeam ca un copil, gândeam ca un copil și judecam ca un copil. Dar când am devenit matur, am terminat cu ceea ce era copilăresc.

¹² Acum, privim ca într-o oglindă, și ceea ce vedem este neclar, dar când va veni ceea ce este desăvârșit, vom vedea totul foarte clar. Acum, cunoștințele mele sunt incomplete, dar atunci voi cunoaște pe deplin, așa cum și Dumnezeu mă cunoaște pe deplin. ¹³ Așadar, rămân acestea trei: credința, speranța și dragostea. Iar dintre acestea, cea mai mare este dragostea.

Folosiți darurile spirituale pentru a ajuta Biserica

14 Căutați dragostea și doriți-vă darurile spirituale, și în special darul de a profeti. ² Cine are darul de a vorbi în altă limbă nu vorbește oamenilor, ci lui Dumnezeu pentru că nimeni nu-l înțelege. El vorbește despre adevăruri ascunse, prin Duhul. ³ Dar cel ce profetește, prin ceea ce spune, îi ajută pe alții să se întărească, îi încurajează și îi mângâie. ⁴ Cine vorbește în limbi se întărește pe el însuși, dar cel ce profetește întărește întreaga Biserică. ⁵ Doresc ca voi toți să vorbiți în limbi, dar mai mult doresc să aveți darul de a profeti. Cine profetește este de mai mare folos decât cel ce vorbește în limbi, dacă acesta din urmă nu poate traduce pentru ca întreaga biserică să fie întărită.

⁶ Fraților, dacă vin la voi vorbind limbi necunoscute, nu vă sunt de nici un ajutor. Dacă însă voi spune un adevăr nou, dacă vă voi vorbi cu cunoștințe divine, dacă voi profeti sau vă voi învăța, atunci vă voi ajuta. ⁷ La fel stau lucrurile și cu obiectele neînsuflețite care scot sunete, așa cum este fluierul sau harpa. Dacă instrumentul nu scoate sunetele clar, atunci nimeni nu va ști ce melodie se cântă la fluier sau la harpă. ⁸ Și dacă trâmbița nu scoate sunetele clar, cine se va mai pregăti pentru luptă? ⁹ La fel, dacă nu vorbiți în cuvinte inteligibile, cine vă va înțelege? Căci veți vorbi la pereți. ¹⁰ Fără îndoială, există multe limbi în lume, însă toate au înțeles. ¹¹ Deci, dacă nu știu limba cuiva, voi fi un străin pentru cel care-mi vorbește și acesta va fi ca un străin pentru mine. ¹² Același lucru este valabil și pentru voi. Din moment ce vă doriți cu ardoare daruri spirituale, încercați să le aveți din belșug pentru întărirea bisericii.

¹³ Astfel, cel ce vorbește în limbi să se roage pentru a putea să și interpreteze mesajul. ¹⁴ Dacă mă rog în altă limbă, duhul meu se roagă, dar mintea mea nu înțelege nimic. ¹⁵ Ce trebuie făcut atunci? Mă voi ruga cu duhul, dar și cu mintea. Voi cânta cântări de slavă atât cu duhul meu, cât și cu mintea mea. ¹⁶ Căci dacă tu Îl binecuvântezi pe Dumnezeu numai cu duhul tău, cum va spune „Amin!” omul necunoscător care-ți ascultă rugăciunea de mulțumire, de vreme ce nu înțelege ce spui? ¹⁷ Tu poate că vei mulțumi frumos înaintea lui Dumnezeu, însă celălalt nu este întărit din punct de vedere spiritual.

¹⁸ Îi mulțumesc lui Dumnezeu că pot vorbi în limbi mai mult decât voi toți. ¹⁹ În întâlnirile bisericii însă prefer să spun cinci cuvinte care pot fi înțelese, pentru

a-i învăța și pe alții, decât să spun zece mii de cuvinte într-o altă limbă.

²⁰ Fraților, nu fiți ca niște copii în gândire. Mai degrabă, fiți nevinovați precum copilașii în ce privește răul și fiți maturi în gândirea voastră. ²¹ În Lege este scris: „Voi vorbi prin oameni care vorbesc alte limbi și prin buzele străinilor; și nici așa nu Mă vor asculta. Așa vorbește Domnul.”

Isaia 28.11-12

²² Deci darul de a vorbi în alte limbi este un semn nu pentru credincioși, ci pentru necredincioși. Dar darul de a profeti nu este pentru necredincioși, ci pentru credincioși. ²³ Dacă toată biserica se strânge laolaltă și fiecare vorbește într-o altă limbă, nu vor zice nou-veniții sau necredincioșii care vor intra că sunteți nebuni? ²⁴ Dar dacă fiecare profetește, atunci când intră un necredincios el își va da seama de păcatul lui și va fi judecat de ceea ce spuneți. ²⁵ Secretele inimii lui vor fi dezvăluite, iar el va cădea cu fața la pământ și I se va închina lui Dumnezeu, spunând: „Cu adevărat Dumnezeu este printre voi!”

Întâlnirile voastre să ajute Biserica

²⁶ Ce-i de făcut atunci, fraților? Când vă strângeți împreună, unul are un psalm, altcineva are o învățătură, un altul are un adevăr nou de la Dumnezeu, unul vorbește în limbi, iar altul traduce acele limbi. Totul trebuie făcut pentru a întări biserica din punct de vedere spiritual. ²⁷ Dacă vorbește cineva în limbi, să vorbească pe rând doi, cel mult trei, și unul să interpreteze. ²⁸ Și dacă n-are cine să interpreteze, atunci să nu vorbească în întâlnirile bisericii și să vorbească cu el însuși sau cu Dumnezeu.

²⁹ Dintre cei care profetesc să vorbească doi sau trei, iar restul să le examineze spusele. ³⁰ Dacă cineva din cei care stau în adunare primește un mesaj de la Dumnezeu, primul profet să tacă, ³¹ pentru că puteți profeti toți pe rând, pentru ca toți să învețe și să fie încurajați. ³² Duhurile care îi inspiră pe profeti sunt supuse profetilor. ³³ Căci Dumnezeu nu este un Dumnezeu care aduce dezordine, ci pace.

³⁴ Ca în toate bisericile sfinților, femeile să fie tăcute în timpul întâlnirilor bisericii, fiindcă lor nu le este îngăduit să vorbească. Ele trebuie să fie supuse, așa cum cere Legea. ³⁵ Dacă vor să învețe ceva, să-și întrebă bărbații acasă, pentru că este rușinos pentru o femeie să vorbească în felul acesta într-o întâlnire a bisericii. ³⁶ A pornit Cuvântul lui Dumnezeu de la voi sau a ajuns numai până la voi? Nu.

³⁷ Dacă se consideră cineva profet sau se gândește că are un dar spiritual, atunci ar trebui să observe că ce vă scriu este o poruncă de la Domnul. ³⁸ Dacă nu recunoaște cineva lucrul acesta, atunci nici el nu va fi recunoscut.

³⁹ Deci, fraților, să doriți din toată inima darul profeției. Nu-i împiedicați pe cei ce vorbesc în limbi, ⁴⁰ dar toate să fie făcute într-un mod cuviincios și în ordine.

Vestea cea bună despre Cristos

15 Acum fraților, vreau să vă reamintesc de Vestea Bună pe care v-am proclamat-o, pe care ați și primit-o, în care stați ² și prin care sunteți mântuiți. Dar trebuie să continuați să credeți ce v-am spus, altfel degeaba ați crezut.

³ Căci vă transmit și vouă ce am primit și eu: înainte de toate, că Cristos a murit pentru păcatele noastre, după Scripturi; ⁴ că a fost îngropat și că a înviat a treia zi, după Scripturi; ⁵ că i S-a arătat lui Chifa (Petru) și apoi celor doisprezece. ⁶ Pe urmă, S-a arătat la peste cinci sute de frați deodată. Cei mai mulți dintre ei trăiesc și astăzi, dar unii au murit. ⁷ După aceea, i-a apărut lui Iacov și apoi din nou tuturor apostolilor. ⁸ La sfârșit, mi S-a arătat și mie, ca unuia care s-a născut înainte de vreme. ⁹ Căci eu sunt cel mai puțin important dintre apostoli. Și nici măcar nu sunt demn să fiu numit apostol, căci am persecutat Biserica lui Dumnezeu. ¹⁰ Dar eu sunt ceea ce sunt prin harul lui Dumnezeu. Și harul pe care mi l-a arătat, n-a fost zadarnic. Eu am lucrat mai mult decât toți ceilalți, deși nu eu am lucrat, ci harul lui Dumnezeu care era în mine. ¹¹ Deci fie că v-am predicat eu, fie că v-au predicat ei, noi toți predicăm același lucru și voi aceasta ați crezut.

Noi vom învia

¹² Dar dacă noi predicăm că Cristos a înviat din morți, cum au ajuns unii dintre voi să spună că nu există o înviere a morților? ¹³ Dacă nu există învierea morților, atunci nici Cristos nu a înviat dintre cei morți. ¹⁴ Și dacă Cristos nu a înviat dintre cei morți, atunci mesajul pe care-l predicăm noi este lipsit de valoare și la fel este și credința voastră. ¹⁵ Noi chiar am fi considerați vinovați de mărturie mincinoasă cu privire la Dumnezeu pentru că am mărturisit înaintea lui Dumnezeu spunând că L-a înviat pe Cristos. Dacă, așa cum spun ei, morții nu învie, Dumnezeu nu L-a înviat pe Cristos. ¹⁶ Dacă morții nu învie, atunci nici Cristos nu a înviat. ¹⁷ Și dacă Cristos nu a înviat, credința voastră nu are nici un rost și voi sunteți încă în păcatele voastre. ¹⁸ Da, iar cei care au murit în Cristos sunt pierduți pentru totdeauna. ¹⁹ Dacă numai pentru această viață ne-am pus speranța în Cristos, suntem oamenii cei mai vrednici de milă. ²⁰ Dar, de fapt, Cristos a înviat dintre cei morți. El reprezintă prima roadă dintre cei ce au murit. ²¹ Căci, tot așa cum, printr-un singur om a venit moartea, printr-unul singur a venit și învierea morților. ²² Așa cum în Adam mor toți, tot așa, în Cristos, suntem aduși la viață, ²³ fiecare la timpul său. Mai întâi Cristos, care este prima roadă, și apoi cei ce sunt ai lui Cristos, la venirea Sa. ²⁴ Sfârșitul va veni atunci când Cristos va da Împă-

răția în mâna lui Dumnezeu Tatăl, după ce va distruge orice conducător, orice autoritate și orice putere.

²⁵ Cristos trebuie să domnească până când Dumnezeu Îi va supune toți dușmanii. ²⁶ Moartea va fi ultimul dușman nimicit. ²⁷ Căci „Dumnezeu I-a supus toate lucrurile.” [†] Acum, când Scriptura zice că „toate” I-au fost supuse, este clar că aceasta Îl exclude pe Dumnezeu care I-a supus toate lucrurile. ²⁸ Și, atunci când toate Îi vor fi supuse, Însuși Fiul Se va supune lui Dumnezeu care I-a supus toate pentru ca Dumnezeu să domnească deplin peste toate.

²⁹ Dacă nu este așa, ce fac cei care sunt botezați pentru cei care au murit? Dacă morții nu învie, atunci de ce se mai botează oamenii aceștia pentru ei?

³⁰ De ce înfruntăm noi pericolul la fiecare ceas? ³¹ Eu mor în fiecare zi. Acest lucru este adevărat, mă jur pe faptul că sunt mândru de voi în Cristos Isus, Domnul nostru. ³² Dacă m-am luptat cu fiarele din Efes numai din motive omenești, ce am câștigat? Dacă morții nu învie, atunci: „Să mâncăm și să bem, căci mâine vom muri!” ^{††}

³³ Să nu vă înșelați: „Prietenii rele strică obiceiurile bune.” ³⁴ Veniți-vă în fire, așa cum se cuvine, și nu mai păcătuiți! Unii dintre voi nu-L cunosc pe Dumnezeu. Spun aceasta spre rușinea voastră.

Ce fel de trup vom avea?

³⁵ Dar va întreba cineva: „Cum învie morții? Cu ce fel de trup se vor întoarce?” ³⁶ Cât de nesăbuiți sunteți! Ceea ce semănați nu vine la viață dacă nu „moare” mai întâi. ³⁷ Și cu privire la ce sădiți, iată ce vă spun: ceea ce semănați în pământ, nu este trupul plantei care va crește mai târziu acolo, ci o simplă sămânță de grâu sau de altceva. ³⁸ Apoi Dumnezeu îi dă un trup anume, după voia Lui. El dă fiecărei semințe „trupul” ei. ³⁹ Nu toate vietățile au același fel de trup [‡]. Astfel, oamenii au un fel de trup, animalele au alt fel de trup, iar peștii au și ei un alt fel de trup. ⁴⁰ Există trupuri cerești și trupuri pământești. Cele cerești au un fel de strălucire, pe când cele pământești au un alt fel. ⁴¹ Soarele are un fel de strălucire, luna are alt fel de strălucire, stelele au alt fel de strălucire și totuși strălucirea unei stele nu se aseamănă cu a alteia.

⁴² La fel se întâmplă și atunci când morții sunt înviați. Trupul care este semănat în pământ putrezește, dar cel care este înviat nu putrezește; ⁴³ este semănat în necinste și învie în slavă; este semănat în slăbiciune și învie în putere; ⁴⁴ este semănat trup material și învie trup spiritual.

Așa cum există trupuri materiale, există și trupuri spirituale. ⁴⁵ Și iată ce este scris în Scriptură: „Primul om, Adam, a devenit o ființă vie.” ^{††} Dar ultimul Adam a devenit un duh dătător de viață. ⁴⁶ Dar nu spiritualul a

† Citat din Ps. 8.6. †† „SĂ MÂNCĂM ... MURI!” Is. 22.13; 56.12; Lc. 12.19-20. ‡ TRUP lit. carne. †† Citat din Gen. 2.7.

fost primul. Mai întâi, a venit ceea ce este material, și apoi ceea ce este spiritual. ⁴⁷ Primul om este pământesc. Acest al doilea om vine din ceruri. ⁴⁸ Toți oamenii făcuți din țărână sunt ca acel om făcut din țărână, dar oamenii cerești sunt ca Cel ceresc. ⁴⁹ Și așa cum am purtat imaginea omului făcut din țărână, tot așa vom purta și imaginea Celui ceresc.

⁵⁰ Vă spun aceasta, fraților: trupurile noastre pământești de carne și sânge nu pot moșteni Împărăția lui Dumnezeu; iar ceea ce este pieritor nu poate moșteni ceea ce este nepieritor. ⁵¹ Ascultați! Vă dezvălui un secret: nu vom muri toți, dar, într-o clipă, vom fi cu toții schimbați. ⁵² Aceasta se va întâmpla într-o clipită, când va suna ultima trâmbiță. Căci trâmbița va suna și morții vor învia cu trupuri nepieritoare. Aceia dintre noi care vor fi atunci în viață vor fi schimbați. ⁵³ Acest trup supus putrezirii trebuie să se îmbrace cu unul care nu putrezește; și acest trup muritor trebuie să se îmbrace cu nemurirea. ⁵⁴ Și când acest trup care putrezește se va fi îmbrăcat cu ceea ce nu putrezește și când acest trup muritor se va fi îmbrăcat cu ceea ce este nemuritor, atunci se va împlini ce este scris în Scriptură:

„Moartea a fost înghițită de victorie.”

Isaia 25.8

⁵⁵ „Unde este victoria ta, Moarte?
Unde ți-e acul otrăvit, Moarte?”

Osea 13.14

⁵⁶ Acul otrăvit al morții este păcatul, iar puterea păcatului vine din Lege. ⁵⁷ Dar mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu care ne dă victoria prin Domnul nostru Isus Cristos!

⁵⁸ Deci, dragii mei frați, stați tari și neclintiți! Dedicăți-vă întotdeauna lucrării Domnului pentru că știți că efortul vostru pentru Domnul nu este fără roade.

Strângerea de ajutoare pentru credincioși

16 Acum, în ce privește strângerea de bani † pentru slujitorii lui Dumnezeu, să faceți și voi cum am poruncit bisericilor din Galatia. ² În prima zi a săptămânii, fiecare să pună deoparte acasă ceva bani, atât cât își permite fiecare, ca să nu se strângă ajutoarele la venirea mea. ³ Și când voi veni eu, îi voi trimite cu scrisori de recomandare pe cei pe care îi veți alege voi să meargă cu acest dar la Ierusalim. ⁴ Și dacă vi se va părea potrivit să merg și eu, ei mă vor însoți.

† BANI lit. colectă.

Planurile lui Pavel

⁵ Voi veni la voi când voi trece prin Macedonia, căci plănuiesc să trec prin Macedonia. ⁶ Și s-ar putea să stau puțin cu voi sau poate chiar să petrec iarna cu voi pentru ca voi să mă ajutați cu următoarea călătorie, oriunde voi merge. ⁷ Acum, nu vreau să fiu în trecere pentru că, dacă va îngădui Domnul, voi sta cu voi mai mult timp. ⁸ Eu voi rămâne în Efes până în ziua Cincizecimii. ⁹ Aici mi s-a oferit o mare ocazie pentru lucrare și sunt mulți care se opun.

¹⁰ Dacă ajunge Timotei la voi, aveți grijă să se simtă în siguranță la voi pentru că și el participă la lucrarea Domnului, ca și mine. ¹¹ Nimeni să nu-l disprețuiască. Trimiteți-l în pace, ca să vină la mine, căci îl aștept cu alți frați.

¹² În ceea ce-l privește pe fratele Apolo, eu l-am îndemnat de multe ori să vă viziteze împreună cu alți frați. Însă el n-a vrut cu nici un chip să vină la voi acum. Totuși va veni când va avea ocazia.

Încheiere

¹³ Fiți vigilenți, rămâneți tari în credință! ¹⁴ Fiți curajoși! Fiți puternici! Tot ceea ce faceți să fie făcut cu dragoste!

¹⁵ Știți că familia lui Ștefana este prima roadă în Ahaia și că s-au dedicat slujirii sfinților. Deci vă rog, fraților, ¹⁶ să vă supuneți și voi unor astfel de oameni și oricui se alătură lucrării și slujește cu trudă.

¹⁷ Mă bucur că Ștefana, Fortunat și Ahaic sunt cu mine, pentru că ei au făcut pentru mine ce nu ați avut ocazia să faceți voi. ¹⁸ Ei mi-au îmborsărit duhul așa cum au făcut-o inițial cu voi. Astfel de oameni merită recunoștință.

¹⁹ Bisericile din Asia vă salută. Acuila și Priscila vă salută cu căldură în Domnul, împreună cu Biserica ce se întâlnește în casa lor. ²⁰ Toți frații vă salută. Salutați-vă unii pe alții cu un sărut sfânt.

²¹ Eu, Pavel, vă scriu această salutare cu mâna mea.

²² Dacă nu-L iubește cineva pe Domnul, să fie anatematizat.

„Maranata!” ††

²³ Harul Domnului Isus să fie cu voi!

²⁴ Dragostea mea să fie cu voi toți în Cristos Isus!

†† MARANATA În aramaică înseamnă: „Vino, Doamne!” sau „Domnul nostru vine!”

2 Corinteni

1 Pavel, apostol al lui Cristos Isus, prin voia lui Dumnezeu, și fratele Timotei, către Biserica din Corint și către toți sfinții care sunt în toată Ahaia.

² Har și pace vouă de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Isus Cristos.

Pavel Îi mulțumește lui Dumnezeu

³ Slăvit să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, Părintele îndurărilor și Dumnezeul oricărei încurajări. ⁴ El ne încurajează în toate necazurile noastre pentru ca și noi să-i încurajăm pe cei ce au necazuri de orice fel cu încurajarea cu care ne-a încurajat Dumnezeu. ⁵ Căci așa cum avem parte, într-o măsură nespuse de mare, de suferințele lui Cristos, tot așa, prin Cristos, avem parte și de încurajări din belșug. ⁶ Dacă noi avem necazuri, le avem pentru încurajarea și mântuirea voastră. Dacă noi suntem încurajați, suntem încurajați pentru încurajarea voastră prin care primiți puterea de a răbda aceleași suferințe ca noi. ⁷ Speranța noastră pentru voi este neclintită pentru că știm că, așa cum aveți parte de suferințe, tot așa aveți parte și de încurajare.

⁸ Fraților, vrem să vă aducem la cunoștință necazul care ne-a lovit în Asia. Am fost împovărați peste puterile noastre, astfel încât am crezut că vom muri. ⁹ Da, în inimile noastre am simțit că am primit condamnarea la moarte. Aceasta s-a întâmplat pentru ca să ne încredem în Dumnezeu care învie morții, și nu în noi înșine. ¹⁰ Dumnezeu ne-a salvat din această primejdie de moarte și ne va salva în continuare. În El ne-am pus speranța și El ne va salva din nou, ¹¹ iar voi ne ajutați dacă vă rugați pentru noi. Astfel, mulți vor putea să mulțumească lui Dumnezeu pentru noi, pentru că El ne-a binecuvântat datorită rugăciunilor lor.

Schimbarea unora din planurile lui Pavel

¹² Iată cu ce ne lăudăm noi: putem spune cu o conștiință curată că ne-am purtat în lume, și mai ales față de voi, cu simplitatea și sinceritatea care vin de la Dumnezeu. Am venit cu harul lui Dumnezeu, și nu cu înțelepciunea lumii. ¹³ Da, noi nu vă scriem decât ceea ce puteți citi și înțelege. Și avem speranța că ne veți înțelege pe deplin, ¹⁴ așa cum ați înțeles o parte din lucrurile pe care vi le-am spus. Și vă veți da seama că vă puteți lăuda cu noi, tot așa cum ne vom lăuda și noi cu voi în ziua când Se va întoarce Domnul nostru Isus.

¹⁵ Având această certitudine, m-am hotărât să trec întâi pe la voi pentru ca să aveți o binecuvântare în plus.

¹⁶ Planul meu era să vă vizitez în drumul meu spre Macedonia. Iar când m-aș fi întors din Macedonia urma să trec din nou pe la voi ca să mă trimiteti în Iudeea.

¹⁷ Eu nu am făcut aceste planuri fără să mă gândesc foarte bine. Și nu-mi fac planurile așa cum și le face lumea, spunând în același timp și: „Da, da!” și: „Nu, nu!”

¹⁸ Iar Dumnezeu este credincios și va mărturisi și El că ceea ce vă spunem nu este și „da” și „nu”. ¹⁹ Fiul lui Dumnezeu, Isus Cristos, care v-a fost vestit de noi, adică de Silvan, de Timotei și de mine, nu a fost și „da” și „nu”. Dimpotrivă, în El a fost întotdeauna „da”. ²⁰ Toate promisiunile lui Dumnezeu sunt împlinite în Cristos. De aceea, tot prin El trebuie să spunem: „Amin” pentru a-L slăvi pe Dumnezeu. ²¹ Dumnezeu este Cel ce ne face și pe noi și pe voi să stăm tari în Cristos. Și El este Cel ce ne-a uns, ²² ne-a pus pecetea Lui în noi și ne-a dat Duhul care este în inimile noastre. Acest Duh este ca o plată în avans care ne oferă garanția că El ne va da tot ce a promis.

²³ Dar Îl chem pe Dumnezeu ca martor când spun că motivul pentru care nu am venit până acum în Corint este că am vrut să vă cruț. ²⁴ Aceasta nu înseamnă că vrem să vă controlăm credința, căci stați tari în credință. Noi vrem să lucrăm cu voi, pentru fericirea voastră.

2 M-am hotărât deci să nu vă mai fac încă o vizită prin care să vă întristez. ² Nu vă voi întrista. Căci cine mă va înveseli, dacă nu cei pe care i-am întristat? ³ V-am scris așa pentru ca, atunci când voi veni la voi, să nu fiu întristat de cei care ar trebui să mă bucure. Sunt convins că știți cu toții că bucuria mea este și bucuria voastră. ⁴ V-am scris tulburat fiind, cu durere în inimă și cu multe lacrimi, nu ca să vă întristez, dar ca să știți cât de mare este dragostea mea pentru voi.

Iertați-l pe cel ce a greșit

⁵ Dacă a provocat cineva întristare, nu m-a întristat pe mine, ci, într-o oarecare măsură (nu vreau să exagerez), pe voi toți. ⁶ Pedepsa dată unui astfel de om de cei mai mulți dintre voi îi este de ajuns. ⁷ Acum voi ar trebui să-l iertați și să-l încurajați, pentru ca nu cumva să fie copleșit de o prea mare întristare. ⁸ De aceea, vă rog să-i arătați dragostea voastră! ⁹ Iată de ce v-am scris: ca să aflu dacă, punându-vă la încercare, sunteți ascultători în toate. ¹⁰ Dacă iertați pe cineva pentru o faptă de-a lui, atunci îl voi ierta și eu. Și ce am iertat

(dacă am iertat ceva) am iertat pentru binele vostru, înaintea lui Cristos, ¹¹ pentru ca nu cumva Satan să ai-bă ceva de câștigat de la noi, pentru că metodele lui nu ne sunt necunoscute.

Teama lui Pavel în Troa

¹² Când m-am dus în Troa să proclam Vestea Bună a lui Cristos, deși Domnul îmi pregătise prilejuri favorabile acolo, ¹³ am fost neliniștit pentru că nu l-am găsit pe fratele meu Tit. Astfel, mi-am luat rămas bun de la cei de acolo și am plecat în Macedonia.

Victoria prin Cristos

¹⁴ Dar mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu care, prin Cristos, ne conduce întotdeauna spre victorie și care răspândește peste tot, prin noi, mireasma plăcută a cunoașterii Lui. ¹⁵ Noi suntem, pentru Dumnezeu, mireasma lui Cristos, atât printre cei mântuiți, cât și printre cei pierduți. ¹⁶ Pentru cei pierduți, noi suntem mirosul morții, iar pentru ceilalți suntem mireasma vieții. Și cine este potrivit pentru o astfel de lucrare? ¹⁷ Noi nu vindem, ca alții, Cuvântul lui Dumnezeu pentru câștig. Dimpotrivă, noi vorbim cu sinceritate în Cristos, înaintea lui Dumnezeu, ca oameni trimiși de Dumnezeu.

Slujitori ai Noului Legământ al lui Dumnezeu

3 Începem să ne lăudăm singuri? Sau avem nevoie de scrisori de recomandare către voi și de la voi, cum au nevoie alții? Nu. ² Voi sunteți scrisoarea noastră, scrisă în inimile noastre, știută și citită de toți oamenii. ³ Voi arătați că sunteți o scrisoare de la Cristos, rodul muncii noastre. Această scrisoare nu este scrisă cu cerneală, ci cu Duhul Dumnezeului celui viu. Și nu este scrisă pe tăblițe de piatră †, ci pe tăblițele de carne ale inimii omenești.

⁴ Prin Cristos, putem avea această încredere înaintea lui Dumnezeu. ⁵ Nu că am gândi că avem în noi înșine capacitatea de a face această lucrare prin forțe proprii; capacitatea aceasta vine de la Dumnezeu. ⁶ Dumnezeu ne-a făcut capabili să fim slujitori vrednici ai unui nou legământ, nu al Legii scrise, ci al Duhului. Căci Legea scrisă omoară, pe când Duhul dă viață.

Noul Legământ aduce o slavă mai mare

⁷ Slujba aducătoare de moarte (adică Legea scrisă pe table de piatră) a venit cu slavă ††, așa încât evreii nu puteau privi fața lui Moise din cauza strălucirii sale, deși această slavă era trecătoare. ⁸ Atunci slujba Duhului va avea și mai multă slavă. ⁹ Slujba care aduce îndreptățire ‡ va avea mult mai multă slavă decât slujba

† TĂBLIȚE DE PIATRĂ Legea dată de Dumnezeu lui Moise, în Vechiul Testament, era scrisă pe table de piatră; vezi Ex. 24.12; 25.16.
†† SLAVĂ măreția și măiestrea lui Dumnezeu. ‡ ÎNDREPTĂȚIRE actul lui Dumnezeu prin care îi declară pe oameni liberi de vinovăție și plăcuți înaintea Lui, considerați ca fiind drepti.

care aducea condamnarea și care a avut și ea slava ei.

¹⁰ Ceea ce a avut slavă este acum fără slavă, deoarece a fost întrecută în strălucire de slava mult mai mare.

¹¹ Dacă slujba care urma să dispară a avut slavă, atunci lucrarea care va rămâne pentru totdeauna va avea cu mult mai multă slavă.

¹² Pentru că avem o astfel de speranță, avem și o mare îndrăzneală. ¹³ Noi nu suntem ca Moise, care și-a acoperit fața cu un văl, astfel încât poporul Israel să nu privească țintă la sfârșitul a ceea ce era trecător.

¹⁴ Mințile evreilor au fost întunecate, căci, până în ziua de astăzi, rămâne același văl atunci când este citit Vechiul Testament. Vălul nu este înlăturat. El este dat la o parte doar în Cristos. ¹⁵ Dar până astăzi, oricând este citită Legea lui Moise, rămâne un văl peste inimile lor. ¹⁶ Dar când cineva se întoarce la Domnul, vălul este dat la o parte. ¹⁷ Acest „Domn” este Duhul. Acolo unde este Duhul Domnului, este libertate. ¹⁸ Noi nu avem fața acoperită de vreun văl și reflectăm slava Domnului ca într-o oglindă. În felul acesta suntem schimbați ca să semănăm cu Isus, cu o slavă care crește continuu și care vine de la Domnul care este Duhul.

Comori spirituale în vase de lut

4 Dumnezeu, prin îndurarea Lui, ne-a încredințat o slujbă. De aceea noi nu cădem de oboseală și nu renunțăm la aceasta. ² Dimpotrivă, noi am respins căile ascunse și rușinoase; nu înșelăm și nu deformăm Cuvântul lui Dumnezeu. Punând înainte adevărul, ne recomandăm fiecărei conștiințe omenești înaintea lui Dumnezeu. ³ Dacă Vestea Bună pe care o proclamăm este acoperită de un văl, este acoperită doar pentru cei ce se află pe drumul care duce la distrugere.

⁴ Dumnezeu acestei lumi a întunecat mințile acestor necredincioși pentru ca ei să nu vadă lumina Veștii Bune despre slava lui Cristos. El este imaginea lui Dumnezeu. ⁵ Noi nu ne predicăm pe noi înșine, ci pe Cristos Isus ca Domn; cât despre noi, suntem slujitorii voștri pentru Isus. ⁶ Căci Dumnezeu, care a spus: „Lumina va lumina din întuneric”, este Cel ce ne-a luminat inimile. El ne-a dat lumina care este cunoașterea slavei lui Dumnezeu, slavă care se vede pe fața lui Isus Cristos.

⁷ Noi păstrăm această comoară în niște vase de lut pentru a arăta că această putere uimitoare este de la Dumnezeu și nu de la noi. ⁸ Suntem apăsați din toate părțile, dar nu suntem zdrobiți; suntem dezorientați, dar nu aduși la disperare; ⁹ suntem persecutați, dar nu abandonati; aruncați la pământ, dar nu distruși. ¹⁰ Noi purtăm întotdeauna în trupul nostru moartea lui Isus pentru ca și viața lui Isus să fie arătată clar în trupul nostru. ¹¹ Noi, care suntem vii, suntem dați morții întotdeauna pentru Isus, pentru ca viața lui Isus să fie arătată clar în trupurile noastre muritoare. ¹² Deci în noi lucrează moartea, pe când în voi lucrează viața.

¹³ Este scris: „Am crezut, de aceea am vorbit.” † Având același duh de credință, și noi credem și de aceea vorbim. ¹⁴ Căci știm că Cel ce L-a înviat pe Domnul Isus ne va învia și pe noi cu Isus și ne va pune să stăm împreună cu voi, în prezența Lui. ¹⁵ Toate acestea sunt făcute pentru voi pentru ca, așa cum harul lui Dumnezeu sporește ajungând la tot mai mulți oameni, tot așa să se înmulțească și mulțumirile prin care I se aduce slavă lui Dumnezeu.

Trăind prin credință

¹⁶ De aceea noi nu cădem de oboseală. Chiar dacă trupurile noastre se prăbușesc, omul interior se înnoiește în fiecare zi. ¹⁷ Necazul nostru ușor și trecător ne aduce o slavă eternă. Și aceasta este cu mult mai mare decât necazul. ¹⁸ Noi nu ne gândim la ceea ce se vede, ci la ceea ce nu se vede. Căci ceea ce se vede este trecător, pe când ceea ce nu se vede este etern.

5 Știm că dacă este distrus trupul nostru, cortul nostru pe acest pământ, avem la Dumnezeu o clădire, o casă eternă în ceruri, care nu este făcută de mâna omului. ² Atâta timp cât suntem în acest cort, gemem plini de dorința de a fi îmbrăcați cu locuința noastră din ceruri. ³ Avem speranța că, dacă suntem astfel îmbrăcați, nu vom fi găsiți dezbrăcați. ⁴ Când suntem în acest cort, suntem împovărați și gemem. Nu dorim să fim dezbrăcați *fără trup*, ci să fim îmbrăcați cu trupul ceresc, pentru ca ceea ce este muritor să fie înghițit de viață. ⁵ Cel ce ne-a pregătit pentru acest scop este Dumnezeu. El ne-a dat Duhul ca pe o garanție a promisiunii Sale.

⁶ Avem întotdeauna curaj, pentru că știm că, atâta timp cât trăim aici, în trupul nostru, nu suntem acolo unde este Domnul. ⁷ Căci noi trăim bizuindu-ne pe credință, și nu pe ceea ce se vede. ⁸ Suntem plini de încredere și preferăm să părăsim acest trup și să fim acolo unde este Domnul. ⁹ De aceea noi ne-am făcut un scop din a-I fi plăcuți Lui, indiferent dacă trăim în trup sau dacă suntem acolo unde este Domnul. ¹⁰ Noi toți trebuie să ne înfățișăm înaintea scaunului de judecată al lui Cristos, pentru ca fiecare să fie răsplătit pentru ceea ce a făcut când era în trup, fie bine, fie rău.

O nouă creație

¹¹ Știind ce înseamnă frica de Domnul, îi convingem pe oameni să accepte adevărul. Dumnezeu ne cunoaște așa cum sper că ne cunoașteți și voi. ¹² Noi nu ne recomandăm din nou înaintea voastră. Ci, mai degrabă, vă dăm ocazia să vă laudați cu noi. Astfel, le veți putea răspunde celor care se laudă cu ceea ce este la suprafață, și nu cu ceea ce este în inimă. ¹³ Dacă suntem nebuni, suntem nebuni pentru Dumnezeu. Și dacă suntem întregi la minte, pentru voi suntem. ¹⁴ Dragostea lui Cristos ne constrânge, pentru că suntem convingiți

† Citat din Ps. 116.10.

că dacă Unul a murit pentru toți, atunci înseamnă că toți au murit. ¹⁵ El a murit pentru toți, astfel încât cei ce trăiesc să nu mai trăiască pentru ei, ci pentru Cel ce a murit și a înviat pentru ei.

¹⁶ De aceea, de acum încolo, nu ne mai gândim la nimeni din punctul de vedere al lumii. Cândva L-am privit pe Cristos din punctul de vedere al lumii, însă acum nu-L mai privim așa. ¹⁷ Dacă este cineva în Cristos, este o creație nouă. Ce era vechi a trecut. Totul s-a înnoit. ¹⁸ Toate acestea vin de la Dumnezeu care ne-a împăcat cu Sine prin Cristos și care ne-a încredințat lucrarea de a-i împăca pe oameni cu El. ¹⁹ Mesajul nostru este că Dumnezeu era în Cristos, împăcând lumea cu El însuși prin Cristos, fără a mai ține în socoteală păcatele oamenilor și că ne-a încredințat nouă propovăduirea acestei împăcări a omului cu Dumnezeu. ²⁰ Acum noi lucrăm ca ambasadori ai lui Cristos. Și ca și cum Dumnezeu v-ar îndemna prin noi, vă rugăm, pentru Cristos: „Împăcați-vă cu Dumnezeu!” ²¹ Dumnezeu L-a făcut păcat †† pentru noi pe Cel ce niciodată nu a păcătuit pentru ca prin El să fim declarați nevinovați înaintea lui Dumnezeu.

6 Ca unii care lucrăm împreună cu Dumnezeu, vă îndemnăm să faceți astfel încât să nu fi primit în zadar harul lui Dumnezeu. ² Căci El spune: „Te-am auzit la vremea îndurării și ți-am venit în ajutor în ziua mântuirii.”

Isaia 49.8

Iată, acum este vremea îndurării; astăzi este ziua mântuirii.

³ Noi nu punem obstacole în calea nimănui, pentru ca lucrarea noastră să nu fie compromisă, ⁴ ci ne prezentăm în toate privințele ca slujitori ai lui Dumnezeu prin multă răbdare: în necazuri, în încercări și în nevoi, în situații dificile; ⁵ în bătăi, în închisori, în tulburări, în muncă grea, în nopți nedormite, în lipsa hranei. ⁶ Arătăm că suntem slujitori demni de laudă ai lui Dumnezeu prin vieți curate și prin cunoașterea noastră, prin îndelungă răbdare, prin bunătate, prin Duhul Sfânt, prin dragoste neprefăcută, ⁷ prin Cuvântul adevărului, prin puterea lui Dumnezeu, prin armele dreptății, de atac și de apărare †; ⁸ în vremuri de onoare și de rușine, fie că suntem vorbiți de rău, fie că suntem vorbiți de bine. Suntem priviți ca înșelători, deși spunem adevărul; ⁹ ca necunoscuți, deși suntem bine cunoscuți; ca fiind pe moarte, și totuși trăim; ca fiind pedepsiți, și totuși nu omorâți; ¹⁰ ca fiind întristați, deși noi suntem întotdeauna bucuroși; ca fiind săraci, deși îmbogățim pe mulți; ca neavând nimic, deși avem totul.

¹¹ Corintenilor, v-am vorbit fără nici o rețineră. Inimile ne sunt deschise către voi. ¹² Noi vă arătăm dragostea pe care o avem față de voi. De ce nu faceți și voi la fel? ¹³ Acum vă vorbesc ca unor copii ai mei. Ca răsplă-

†† PĂCAT Sau: jertfă pentru curățirea păcatului. † DE ATAC ȘI DE APĂRARE Lit. „de la dreapta și de la stânga”: arma de atac era sabia, în mâna dreaptă, iar cea de apărare era scutul, în mâna stângă.

tă pentru noi, deschideți-vă și voi inimile către noi, așa cum am făcut și noi.

Credincioși și necredincioși

¹⁴ Să nu vă legați la același jug [†] cu cei necredincioși. Căci ce au în comun dreptatea și nedreptatea? Sau ce au de împărțit lumina și întunericul? ¹⁵ Și ce înțelegere are Cristos cu Satan? Sau ce au în comun un credincios și un necredincios? ¹⁶ Și ce înțelegere există între Templul lui Dumnezeu și idoli? Căci noi suntem Templul Dumnezeului celui viu, așa cum a spus Dumnezeu:

„Voi trăi printre ei,
voi umbla printre ei,
voi fi Dumnezeul lor,
iar ei vor fi poporul Meu.”

Leviticul 26.11-12

¹⁷ „Așa că ieșiți din mijlocul lor și despărțiți-vă de ei”, spune Domnul, „și să nu vă mai atingeți de ceea ce este necurat. Atunci vă voi primi.”

Isaia 52.11

¹⁸ „Și Eu voi fi Tatăl vostru, iar voi veți fi fiii și fiicele Mele spune Domnul, Cel Atotputernic.”

2 Samuel 7.14; 7.8

7 Iubiții mei, din moment ce avem asemenea promisiuni, să ne curățim de orice pângărire a trupului sau a duhului și să ne ducem sfințirea până la capăt, în frică de Dumnezeu.

Bucuria lui Pavel

² Faceți-ne loc în inimile voastre! Noi nu am făcut rău nimănui, nu am năruit credința nimănui, nu am înșelat pe nimeni. ³ Nu spun acestea ca să vă condamnez. V-am mai spus că sunteți în inimile noastre spre a muri împreună cu voi și spre a trăi împreună cu voi. ⁴ Am o mare îndrăzneală față de voi și sunt mândru de voi. Sunt foarte încurajat. Cu toate necazurile, sunt din cale-afară de fericit.

⁵ Atunci când ne-am dus în Macedonia, nu am avut liniște. Am fost tulburați în toate privințele: în afară, având confruntări și înăuntru, având temeri. ⁶ Dar Dumnezeu, care îi mângâie pe cei descurajați, ne-a mângâiat prin venirea lui Tit. ⁷ Am fost mângâiați nu numai prin venirea lui, dar și prin felul în care a fost el însuși mângâiat de voi. El ne-a spus că vreți să ne vedeți, că vă pare rău pentru ce ați făcut și cât de mult vă pasă de mine. De aceea am fost și mai bucuroși.

⁸ Chiar dacă v-am întristat cu scrisoarea mea, nu-mi pare rău că am scris-o. Deși mi-a părut rău că am scris-o, acum văd că ea v-a întristat pentru puțină vreme.

⁹ Acum nu sunt bucuros pentru că ați fost întristați, dar mă bucur că întristarea voastră v-a făcut să vă

[†] SĂ NU VĂ LEGAȚI LA ACELAȘI JUG Referire la Dt. 22.10, unde se spune că Legea lui Moise interzicea să fie înjugate împreună animale de specii diferite.

schimbați modul de a gândi. Voi ați fost întristați așa cum a dorit Dumnezeu, astfel că nu ați fost răniți în nici un fel de noi. ¹⁰ Întristarea după voia lui Dumnezeu aduce schimbarea gândirii care duce la mântuire și care nu este însoțită niciodată de regrete. Dar întristarea lumii aduce moarte. ¹¹ Cu privire la această întristare dorită de Dumnezeu, iată ce străduință deosebită de a vă dezvinovăți a produs în voi! Ce indignare, ce teamă, ce dorință de a ne vedea, ce preocupare, ce dorință de a se face dreptate! În toate ați arătat că sunteți curați în această privință. ¹² Eu nu v-am scris din cauza omului care a greșit, și nici din cauza celui căruia i s-a făcut rău. V-am scris ca să vă dați seama, înaintea lui Dumnezeu, de marea noastră grijă pentru voi. ¹³ De aceea, am fost nespus de încurajați.

Și fiind încurajați, ne-am bucurat și mai mult văzând bucuria lui Tit. Duhul lui a fost reîmprospătat de voi toți. ¹⁴ Eu m-am lăudat cu voi înaintea lui și nu m-ați făcut de rușine. Așa cum v-am spus numai adevărul, tot așa și lauda noastră înaintea lui Tit s-a dovedit adevărată. ¹⁵ Afecțiunea lui pentru voi crește atunci când își amintește că ați fost nerăbdători să-l ascultați și că l-ați primit cu frică și tremur. ¹⁶ Mă bucur că pot avea o încredere desăvârșită în voi.

Dărnicia creștină

8 Acum, fraților, vreau să știți despre harul lui Dumnezeu care a fost dat bisericilor din Macedonia.

² Vreau să vă spun că ei au fost greu încercați prin necazurile lor. Totuși nemăsurata lor bucurie și marea lor sărăcie au dus la o mare generozitate din partea lor.

³ După cum pot mărturisi și eu, ei singuri au dat cât au putut și chiar mai mult decât își puteau permite. ⁴ Ei ne-au rugat insistent să-i lăsăm să participe la această lucrare pentru sfinți. ⁵ Ei nu au dăruit așa cum ne-am așteptat noi. Ci ei s-au dat, mai întâi, pe ei înșiși Domnului, și apoi ni s-au dăruit nouă, după voia lui Dumnezeu. ⁶ Noi l-am rugat pe Tit ca, așa cum a început, să și ducă la bun sfârșit această lucrare a harului printre voi. ⁷ Voi aveți de toate din belșug: și credință, și vorbire, și cunoștințe, și dorința de a ajuta, și dragostea pe care ați învățat-o de la noi. Fie ca tot așa să aveți din belșug și acest har!

⁸ Nu vă spun aceasta ca o poruncă. Dar vreau să încerc sinceritatea dragostei voastre, folosind zelul altora. ⁹ Voi cunoașteți harul pe care ni l-a arătat Domnul nostru Isus Cristos. El, deși era bogat, s-a făcut sărac pentru voi, pentru ca prin sărăcia Lui să deveniți bogați.

¹⁰ În această privință, vă dau un sfat, spre binele vostru. Anul trecut ați fost primii care ați vrut să dați și primii care ați dat. ¹¹ Acum terminați ce ați început pentru ca, așa cum ați fost gata să dăruiti, să și terminați lucrarea aceasta cu ce aveți. ¹² Dacă există bunăvoință, darul vostru va fi primit, având în vedere ce aveți și nu

ceea ce nu aveți. ¹³ Noi nu dorim ca alții să fie ușurați iar voi să fiți împovărați ci, mai degrabă, să existe egalitate. ¹⁴ Dorința noastră este ca ceea ce voi aveți în plus să le fie lor de ajutor acum, când duc lipsă, pentru ca, mai târziu, să vă ajute ei pe voi când veți avea nevoie, și astfel să fie egalitate. ¹⁵ În Scripturi este scris: „Cine strânsese mult, nu avea prea mult și cel care strânsese puțin, nu ducea lipsă.”

Exodul 16.18

Tit și însoțitorii săi

¹⁶ Îi mulțumesc lui Dumnezeu care a pus în inima lui Tit același zel, pe care-l avem și noi, de a vă ajuta. ¹⁷ El a ascultat rugămintele noastre și pentru că este deosebit de zelos, s-a hotărât singur să vină la voi. ¹⁸ Împreună cu el îl trimitem și pe fratele care este lăudat de toate bisericile pentru proclamarea Veștii Bune. ¹⁹ Pe lângă aceasta, el a fost numit de biserică însoțitorul nostru în călătorii pentru această lucrare a dărniciiei, pe care o administrăm pentru a-l slăvi pe Domnul și pentru a ne arăta dorința puternică de a-i ajuta pe alții.

²⁰ Încercăm să administrăm cu atenție această sumă mare de bani, pentru ca nimeni să nu ne critice. ²¹ Scopul nostru este de a face întotdeauna ce este bine, nu numai înaintea Domnului, ci și în fața oamenilor.

²² Împreună cu ei îl mai trimitem și pe fratele pe care l-am încercat în multe feluri și în multe ocazii și care s-a dovedit dornic să ajute. Acum el este și mai dornic să ajute datorită încrederii pe care o are în voi.

²³ În ce-l privește pe Tit, vreau să vă spun că el este partenerul meu și cel ce lucrează împreună cu mine pentru a vă ajuta. Cât despre ceilalți frați, ei sunt trimișii bisericilor și Îi aduc cinste lui Cristos. ²⁴ Dați-le acestor frați o dovadă a dragostei voastre și arătați-le motivele pentru care ne lăudăm cu voi, pentru ca toate bisericile să o cunoască.

Ajutați-vă frații de credință

9 Acum, în ce privește acest ajutor pentru sfinți, nu mai este nevoie să vă scriu ² pentru că știm că sunteți gata să-i ajutați. Mă laud cu aceasta față de macedoneni spunându-le că bisericile din Ahaia sunt gata de anul trecut și că entuziasmul vostru i-a determinat să se pregătească. ³ Eu îi trimit pe frați la voi pentru ca lauda noastră cu privire la voi, în această privință, să nu se dovedească neîntemeiată și pentru ca să fiți gata, așa cum am spus că sunteți. ⁴ Dacă unii dintre macedoneni vor veni cu mine și vă vom găsi nepregătiți, vom fi făcuți de rușine (ca să nu mai spun ce va fi cu voi) din cauza acestei încrederi pe care o avem în voi. ⁵ M-am gândit deci că trebuia să-i rog pe frați să meargă înaintea noastră la voi și să pregătească dinainte darul vostru generos, pe care l-ați promis, astfel încât el să fie dat de bunăvoie și nu cu zgârcenie.

⁶ Țineți minte: cine seamănă puțin, va culege puțin și cine seamănă mult, va culege mult. ⁷ Fiecare să dea cât a hotărât în inima lui, fără părere de rău și nu pentru că se simte forțat să dea, căci Dumnezeu îl iubește pe cel ce dă cu bucurie. ⁸ Dumnezeu poate să reverse asupra voastră din abundență daruri bune de tot felul, pentru ca să aveți tot ce vă trebuie întotdeauna și în toate privințele. Și astfel veți avea mai mult decât suficient pentru tot felul de fapte bune. ⁹ În Scriptură este scris:

„El dă cu generozitate celor săraci.
Bunăvoința Lui ține în veci.”

Psalmul 112.9

¹⁰ Dumnezeu, care dă sămânță celui ce seamănă și pâine pentru hrană, vă va da și vă va înmulți sămânța și va spori recolta bunăvoinței voastre. ¹¹ Veți fi bogați în toate privințele, pentru ca să fiți generoși ori de câte ori aveți ocazia. Dărnicia voastră, arătată prin noi, va aduce mulțumiri lui Dumnezeu. ¹² Contribuția voastră la lucrarea aceasta pe care o faceți, nu numai că va acoperi nevoile sfinților, dar va face să se aducă multe mulțumiri lui Dumnezeu. ¹³ Această lucrare este dovada ascultării voastre, care izvorăște din credința voastră în Vestea Bună a lui Isus Cristos, și a generozității voastre, prin care împărțiți ceea ce aveți cu ei și cu alții. Datorită acestei dovezi, sfinții lui Dumnezeu Îl vor slăvi pe El. ¹⁴ Atunci când se roagă pentru voi, ei vor dori să vă vadă, datorită marelui har pe care vi l-a arătat Dumnezeu. ¹⁵ Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu pentru darul Lui neasemuit!

Pavel își apără lucrarea

10 Eu, Pavel, vă rog personal prin blândețea și răbdarea lui Cristos. Unii spun despre mine că sunt smerit când sunt cu voi, dar că sunt plin de îndrăzneală când nu sunt de față. ² Vă rog fierbinte să nu mă obligați, când voi veni la voi, să recurg la acea îndrăzneală pe care mă aștept s-o folosesc împotriva unora care cred că noi trăim în felul lumii. ³ Deși noi trăim în lume, nu luptăm în felul lumii. ⁴ Căci armele cu care ne luptăm nu sunt lumești. Ele au puterea lui Dumnezeu prin care pot dărâma fortificațiile. Cu ele desființăm argumentele oamenilor ⁵ și orice alt obstacol care se înalță cu mândrie împotriva cunoașterii lui Dumnezeu. Cu ele subjugăm orice gând pentru a-l face să asculte de Cristos. ⁶ Când ascultarea voastră va fi totală, vom fi gata să pedepsim orice neascultare.

⁷ Uitați-vă la faptele pe care le aveți în față! Dacă cineva este convins în inima lui că-I aparține lui Cristos, atunci ar trebui să se gândească din nou în sine însuși că, după cum el este al lui Cristos, tot așa suntem și noi ai Lui. ⁸ Domnul ne-a dat autoritatea de a vă întări duhul, și nu de a vă distruge. Dacă m-aș lăuda mai mult cu această autoritate, ⁹ nu mi-ar fi rușine. Dar mă voi stăpâni pentru că nu vreau să pară că încerc să vă sperii cu scrisorile mele. ¹⁰ Unii spun: „Scrisorile lui

sunt dure și pline de putere, însă el este slab și vorbirea lui nu are nici o greutate.”¹¹ Dar cel ce vorbește astfel ar trebui să observe că nu este nici o diferență între cuvintele pe care vi le scriem în scrisori, când suntem departe de voi, și faptele noastre când suntem cu voi.

¹² Noi nu îndrăznim să ne comparăm sau să ne măsurăm cu anumiți oameni care se laudă singuri. Măsurându-se între ei și comparându-se unii cu alții, ei arată cât sunt de nepricepuți.¹³ În ce ne privește, noi nu ne vom lăuda mai mult decât se cuvine. Ne vom lăuda numai în limita câmpului de activitate pe care ni l-a dat Dumnezeu, care vă cuprinde și pe voi.¹⁴ Într-adevăr, ne-am lăuda prea mult, dacă nu am fi ajuns la voi, dar, de fapt, noi am fost primii care am ajuns la voi cu Vestea Bună a lui Cristos.¹⁵ Nu ne lăudăm cu ceea ce este dincolo de câmpul nostru, cu lucrările din câmpul altuia. Speranța noastră este că, în timp ce credința voastră continuă să crească, câmpul nostru de activitate se va mări,¹⁶ astfel încât să putem duce Vestea Bună și dincolo de cetatea voastră. Noi nu vrem să ne lăudăm cu lucrarea făcută în câmpul altuia.¹⁷ Dar, așa cum scrie și în Scriptură: „Cel ce se laudă, să se laude în Domnul.”^{†18} Căci nu cel ce se laudă singur este aprobat, ci acela pe care-l laudă Domnul.

Pavel și apostolii mincinoși

11 Sper că veți suporta puțină nebulie din partea mea. Chiar vă rog să mă suportați!² Sunt gelos în ce vă privește, cu o gelozie care vine de la Dumnezeu. Căci v-am logodit cu un bărbat *Cristos* ca să vă prezint înaintea lui Cristos ca pe o fecioară curată.³ Șarpele, prin șiretenia lui, a înșelat-o pe Eva și de aceea mi-e teamă ca nu cumva gândurile voastre să fie corupte și îndepărtate de dedicarea voastră sinceră și curată față de Cristos.⁴ Cu câtă ușurință tolerați voi pe cineva care vine și vă vorbește despre un alt Isus, diferit de Cel despre care v-am vorbit noi sau un Duh diferit de Cel pe care L-ați primit sau o Veste Bună diferită de cea pe care ați acceptat-o!

⁵ Eu socotesc că nu sunt inferior acelor pe care-i numiți „mari apostoli”.⁶ Poate că sunt nepriceput la vorbire, dar nu și în ceea ce privește cunoștința. V-am arătat acest lucru în toate privințele.

⁷ Am păcătuțit eu smerindu-mă, pentru ca voi să fiți înălțați sau predicându-vă Vestea Bună fără plată?

⁸ Am împovărat alte biserici, acceptându-le plata, pentru a vă putea sluji vouă.⁹ Și atunci când am fost cu voi și am avut nevoie de ceva, nu am împovărat pe nimeni. Frații care au venit din Macedonia mi-au adus ce-mi trebuia. Nu v-am fost și încerc să nu vă fiu o povară în nici o privință.¹⁰ Adevărul lui Cristos este în mine. Nimic nu mă va împiedica să mă laud în această

privință în toată Ahaia.¹¹ De ce? Pentru că nu vă iubesc? Dumnezeu știe cât vă iubesc!

¹² Dar ceea ce fac acum voi face și în continuare pentru ca cei ce vor să se laude să nu mai aibă cu ce. Astfel, ei vor să fie considerați egalii noștri în ceea ce privește lucrurile cu care se laudă.¹³ Astfel de apostoli sunt apostoli falși. Ei sunt lucrători care înșală, care se deghizează în apostoli ai lui Cristos.¹⁴ Și lucrul acesta nu este o surpriză, căci Satan însuși se deghizează într-un înger de lumină^{††}.¹⁵ Nu este nimic ieșit din comun dacă slujitorii lui se deghizează în slujitori ai dreptății. Dar în cele din urmă li se va da răsplata pentru ceea ce au făcut.

Pavel vorbește despre suferințele sale

¹⁶ Vă repet: nimeni să nu mă considere nebun. Dar chiar dacă mă considerați nebun, primiți-mă ca pe un nebun, pentru a putea să mă laud și eu ca alții.¹⁷ Când mă laud cu această încredere, nu vorbesc cu autoritatea Domnului, ci ca un nebun.¹⁸ Pentru că mulți oameni se laudă cu meritele lor în lume,¹⁹ mă voi lăuda și eu. Voi, deși sunteți înțelepți, îi suportați cu plăcere pe cei nebuni.²⁰ Voi suportați să vă înrobească cineva, să se folosească cineva de voi, să vă înșele, să vă privească de sus sau să vă lovească cineva peste față.²¹ Spre rușinea noastră spun acest lucru: am fost prea slabi pentru a vă face aceleași lucruri!

Dacă îndrăznește cineva să se laude cu ceva (vorbesc ca un nebun), atunci voi îndrăzni și eu.²² Sunt ei evrei? Și eu sunt. Sunt ei israeliți[‡]? Și eu sunt. Sunt ei urmașii lui Avraam? Și eu sunt.²³ Sunt ei slujitorii lui Cristos? (Sunt nebun că vorbesc astfel!) Eu lucrez pentru Cristos mai mult decât ei. Am muncit mult mai din greu. Am fost în închisoare de mai multe ori. Am fost biciuit cu asprime. Am fost în fața morții de multe ori.²⁴ De cinci ori am primit câte treizeci și nouă de lovituri de bici de la evrei.²⁵ De trei ori am fost bătut cu nuiiele. O dată au aruncat cu pietre în mine. De trei ori am naufragiat și am stat o zi și o noapte în apă.²⁶ Am călătorit de multe ori, am fost în pericol pe râuri, în pericol de a fi atacat de hoți, în pericol din partea celor din neamul meu, în pericol din partea neevreilor. Am fost în pericol în cetate și în afara ei, în pericol pe mare și din cauza unor așa-ziși frați.²⁷ Am muncit și am trudit. De multe ori am rămas nedormit. Mi-a fost foame și mi-a fost sete. Am rămas fără mâncare de multe ori. Mi-a fost frig și n-am avut haine.²⁸ Pe lângă aceste lucruri, mă apasă în fiecare zi grija pentru toate bisericile.²⁹ Cine este slab, fără ca să fiu și eu slab? Cade cineva în ispită fără ca să sufăr și eu?

³⁰ Dacă trebuie să mă laud, atunci mă voi lăuda cu lucrurile privitoare la slăbiciunea mea.³¹ Dumnezeu și

†† ÎNGER DE LUMINĂ *Mesager trimis de Dumnezeu. Diavolul îi înșală pe oameni făcându-i să creadă că vine de la Dumnezeu.* ‡ ISRAELIȚI *poporul evreu; proveneau din cele douăsprezece semintii, după cei doisprezece fii ai lui Iacov pe care îl mai chema și Israel.*

† Citat din Ier. 9.24.

Tatăl Domnului Isus, care este binecuvântat pentru totdeauna, știe că nu mint. ³² Când eram în Damasc, guvernatorul regelui Areta păzea cetatea ca să mă prindă. ³³ Dar am fost coborât în afara zidului cetății pe o fereastră, într-un coș, și am scăpat de el.

O binecuvântare deosebită în viața lui Pavel

12 Trebuie să mă mai laud. Nu am nimic de câștigat, dar voi vorbi în continuare despre viziunile și revelațiile de la Domnul. ² Știu un om în Cristos care, acum paisprezece ani, a fost ridicat până în al treilea cer. Numai Dumnezeu știe dacă a fost dus cu tot cu trup sau fără trup, căci eu nu știu. ³ Și știu că acest om (nu știu dacă a fost luat cu tot cu trup sau fără trup, numai Dumnezeu știe) ⁴ a fost ridicat în Paradis, unde a auzit cuvinte care nu se pot rosti și pe care ființele omenesti nu au voie să le spună. ⁵ Cu un astfel de om mă voi lăuda. Dar în ceea ce mă privește, nu mă voi lăuda decât cu slăbiciunile mele. ⁶ Dacă mă voi lăuda nu voi fi un nebun, căci voi spune adevărul. Dar nu mă voi lăuda, pentru ca nimeni să nu aibă despre mine o părere mai bună decât aceea justificată de ceea ce fac și de ceea ce spun.

⁷ Pentru a nu mă umfla de mândrie din cauza acestor revelații extraordinare, mi s-a dat o suferință pătrunzătoare †, un mesager al lui Satan care să mă lovească și să mă împiedice să mă mândresc. ⁸ În ce privește această suferință, de trei ori L-am rugat pe Domnul să o înlăture de la mine. ⁹ Dar El mi-a spus: „Harul Meu îți este de ajuns, căci puterea Mea este făcută desăvârșită în slăbiciune.” Așa că sunt bucuros să mă laud cu slăbiciunea mea, pentru ca puterea lui Cristos să rămână în mine. ¹⁰ De aceea, mă bucur în slăbiciuni, în insulte, în greutăți, în persecuții și în suferințe pentru Cristos. Căci atunci când sunt slab, sunt puternic.

Dragostea lui Pavel pentru creștinii din Corint

¹¹ Am vorbit ca un nebun. Dar voi m-ați forțat. Voi sunteți cei care ar trebui să mă lăudați, căci nu sunt inferior acelor „mari apostoli”, deși eu nu sunt nimic. ¹² Caracteristicile care demonstrează că cineva este apostol — semne, minuni și miracole †† — au fost făcute printre voi cu perseverență. ¹³ Cu ce sunteți voi inferiori celorlalte biserici, în afara faptului că eu însumi nu v-am fost o povară? Iertați-mă pentru această nedreptate!

¹⁴ Priviți! Sunt gata să vin la voi pentru a treia oară și nu voi fi o povară pentru voi. Eu nu îmi doresc lucrurile voastre, ci pe voi înșivă. Căci nu copiii trebuie să strângă bani pentru părinții lor, ci părinții trebuie să strângă pentru copiii lor. ¹⁵ În ce mă privește, voi da cu bucurie

† SUFERINȚĂ PĂTRUNZĂTOARE lit. „țepuș în carne”. †† SEMNE, MINUNI ȘI MIRACOLE lucrări uimitoare făcute prin puterea lui Dumnezeu, pe care omul nu le-ar putea face prin puterea sa.

tot ce am și mă voi da chiar și pe mine însumi pentru voi. Dacă vă iubesc mai mult, mă veți iubi mai puțin?

¹⁶ Fie și așa. Eu nu v-am împovărat, dar, pentru că sunt un om viclean *după cum spuneți voi*, v-am prins printr-un șiretlic. ¹⁷ Am profitat eu de voi prin vreunul din cei pe care vi i-am trimis? Nu. ¹⁸ L-am rugat pe Tit să vă viziteze și l-am trimis și pe fratele nostru cu el. A profitat Tit de voi? Nu! Știți că acțiunile și atitudinea sa au fost la fel ca ale noastre.

¹⁹ V-ați gândit că, în tot acest timp, noi ne apărăm înaintea voastră? Vorbim înaintea lui Dumnezeu ca unii care-L urmează pe Cristos. Tot ceea ce facem, dragii mei, este spre întărirea voastră spirituală. ²⁰ Îmi este teamă că, la venirea mea, vă voi găsi altfel decât așa vrea, și atunci și voi mă veți găsi altfel decât ar trebui. Îmi este frică să nu găesc printre voi: certuri, gelozii, mânie, bârfe, îngâmfare, dezordine. ²¹ Îmi este teamă ca nu cumva, când voi veni la voi, să mă smerească Dumnezeu înaintea voastră și să-i plâng pe cei care au păcătuțit în trecut și nu și-au schimbat modul de a gândi și nu le pare rău de necurăția, imoralitatea sexuală și faptele nerușinate pe care le-au comis.

Ultimele avertismente și salutări

13 Aceasta este a treia oară când vin la voi. „Totul trebuie să se întemeieze pe mărturia a doi sau trei martori.” ‡ Când am fost la voi a doua oară, v-am atenționat. Și acum, că nu sunt departe de voi, vă atenționez din nou. Aceste avertismente sunt pentru cei care au păcătuțit înainte și pentru toți ceilalți. Dacă mă voi întoarce la voi, nu-i voi cruța pe aceștia. ³ Voi proceda astfel din cauza faptului că voi căutați dovezi că Cristos vorbește prin mine. El nu este slab față de voi, ci este puternic printre voi. ⁴ Este adevărat că a fost răstignit în slăbiciune, dar acum trăiește prin puterea lui Dumnezeu. Este adevărat că suntem slabi în El, însă vom trăi cu El pentru voi, datorită puterii lui Dumnezeu.

⁵ Cercetați-vă singuri, să vedeți dacă trăiți cu credință. Încercați-vă singuri. Sau nu recunoașteți voi înșivă că Isus Cristos este în voi? Asta în afară de cazul în care nu ați reușit să treceți testul. ⁶ Sper să recunoașteți că noi am trecut cu succes testul. ⁷ Ne rugăm lui Dumnezeu să nu greșiți cu nimic. Nu ne rugăm că oamenii să vadă că am trecut testul, ci ne rugăm ca voi să faceți ceea ce este drept, chiar dacă ar părea că noi nu l-am trecut. ⁸ Nu putem face nimic împotriva adevărului, ci numai pentru adevăr. ⁹ Ne bucurăm când noi suntem slabi și voi sunteți puternici. Și ne rugăm pentru ca să ajungeți la perfecțiune. ¹⁰ Vă scriu aceste lucruri acum, când sunt departe de voi, pentru ca, atunci când voi fi cu voi, să nu trebuia să fiu aspru, potrivit cu autoritatea pe care mi-a dat-o Domnul, pentru a în-

‡ Citat din Dt. 19.15.

tări din punct de vedere spiritual, și nu pentru a distruge.

¹¹ Acum, fraților, vă spun la revedere. Țintiți spre perfecțiune! Luați seama la tot ceea ce v-am spus! Să fiți de acord unii cu alții! Trăiți în pace! Dumnezeu, care este sursa dragostei și a păcii, va fi cu voi.

¹² Salutați-vă unii pe alții cu o sărutare sfântă! ¹³ Toți sfinții vă salută. ¹⁴ Fie ca harul Domnului Isus Cristos și dragostea lui Dumnezeu și părtășia Duhului Sfânt să fie cu voi toți!

Galateni

1 Pavel, apostol nu de la oameni și nu prin om, ci prin Isus Cristos și Dumnezeu Tatăl, care L-a înviat pe Isus dintre cei morți.

² Vă scriu împreună cu toți frații care sunt cu mine. Vă scriu vouă, bisericilor din Galatia.

³ Dumnezeu, Tatăl nostru, și Domnul Isus Cristos să vă dea har și pace! ⁴ Isus S-a dat pe Sine pentru păcatele noastre, ca să ne smulgă din lumea rea în care trăim. Aceasta a fost voia lui Dumnezeu, Tatăl nostru. ⁵ A Lui să fie slava în vecii vecilor! Amin.

Singura Veste Bună adevărată

⁶ Sunt uimit să constat că vă luați atât de repede după un alt mesaj, diferit de Vestea Bună pe care v-am spus-o noi și vă îndepărtați deja de Dumnezeu, care v-a chemat prin harul † lui Cristos. ⁷ Nu este nici un alt mesaj care să fie o veste bună, dar sunt unii care vă tulbură și care vor să schimbe Vestea Bună despre Cristos. ⁸ Dar chiar dacă noi sau un înger din cer v-ar spune un mesaj diferit de mesajul adevăratei Vestii Bune pe care noi v-am predicat-o, să fie condamnat! ⁹ Așa cum v-am mai spus, vă repet: dacă vă spune cineva o Veste Bună diferită de cea pe care ați primit-o, să fie condamnat pentru totdeauna!

¹⁰ Încerc acum să câștig aprobarea oamenilor sau a lui Dumnezeu? Caut să fac pe placul oamenilor? Dacă aș încerca să fac pe placul oamenilor, nu aș mai fi sclavul lui Cristos.

Autoritatea lui Pavel este de la Dumnezeu

¹¹ Vreau să știți, fraților, că Vestea Bună pe care v-am spus-o, nu este de natură omenească. ¹² Nu am primit-o de la vreun om și nu am învățat-o de la vreun om. Am primit-o de la Isus Cristos, prin revelație.

¹³ Ați auzit cum mă purtam odinioară, când urmam religia evreiască; ați auzit că am persecutat aprig Biserica lui Dumnezeu și că am încercat s-o distrug. ¹⁴ Eu progresam în religia evreilor și întrecusem pe mulți de-o vârstă cu mine, fiind foarte devotat învățăturilor străbunilor mei.

¹⁵ Dumnezeu m-a ales înainte de a mă fi născut și m-a chemat prin harul Său. ¹⁶ Dumnezeu a găsit cu cale să mi-L descopere pe Fiul Său, pentru ca eu să-L ves-

† HAR bunăvoință, favoare a lui Dumnezeu față de oameni; bunățatea cu care Dumnezeu dă favoruri celor ce nu le merită și acordă păcătoșilor iertarea păcatelor lor și mântuirea eternă prin Cristos.

tesc neevreilor. Atunci eu nu m-am sfătuit cu alții ¹⁷ și nici nu m-am dus la Ierusalim să-i văd pe cei ce erau apostoli înainte de mine, ci m-am dus imediat în Arabia, după care m-am întors în Damasc.

¹⁸ Apoi, după trei ani, m-am dus la Ierusalim să-l întâlnesc pe Chifa și am stat cu el cincisprezece zile. ¹⁹ Cu excepția lui Iacov, fratele Domnului, nu am văzut pe nici un apostol acolo. ²⁰ Și iau martor pe Dumnezeu că nu vă mint în ceea ce vă scriu acum. ²¹ Apoi am mers în provinciile Siriei și Ciliciei.

²² Dar bisericile din Iudeea care sunt în Cristos nu mă cunoșteau în persoană. ²³ Ele tot auzeau oameni spunând: „Cel ce ne-a persecutat cândva acum vestește credința pe care a încercat să o distrugă.” ²⁴ Și ei L-au slăvit pe Dumnezeu datorită mie.

Ceilalți apostoli l-au primit pe Pavel

2 După paisprezece ani m-am dus din nou la Ierusalim, împreună cu Barnaba, luându-l cu mine și pe Tit. ² M-am dus acolo în urma unei revelații divine. Și într-o întâlnire particulară cu persoanele influente, le-am prezentat Vestea Bună pe care o spun neevreilor, astfel încât lucrarea mea, atât din trecut cât și din prezent, să nu fie degeaba. ³ Totuși nici chiar Tit, care era cu mine, nu a fost obligat să fie circumcis, cu toate că era grec. ⁴ Această chestiune a apărut din cauza fraților prefăcuți care s-au strecurat printre noi. Ei s-au furișat printre noi ca să pândească libertatea pe care o avem în Cristos Isus și ca să ne înrobească. ⁵ Noi nu am cedat înaintea lor și nu ne-am supus lor nici măcar pentru o clipă, pentru ca adevărul întrupat în Vestea Bună să rămână cu voi.

⁶ Sunt unii care sunt considerați a fi persoane importante, însă pentru mine nu contează această faimă a lor. Înaintea lui Dumnezeu toți oamenii sunt la fel. Ori cum, aceste persoane cu faimă nu au adăugat nimic la mesajul meu. ⁷ Dimpotrivă, ei au văzut că mi se încredințase proclamarea Vestii Bune celor care nu sunt evrei, așa cum lui Petru i se încredințase slujba de a proclama Vestea Bună evreilor. ⁸ Cel ce l-a făcut pe Petru apostol pentru evrei, m-a făcut și pe mine apostol pentru neevrei. ⁹ Deci Iacov, Petru și Ioan, care aveau reputația de conducători ai Bisericii, au văzut privilegiul pe care mi l-a făcut Dumnezeu. Ei au dat mâna cu Barnaba și cu mine, ca semn al părtașiei, și am căzut de acord ca noi să proclamăm Vestea Bună neevreilor, iar ei evreilor. ¹⁰ Ei ne-au rugat doar să ne amintim de

săraci, ceea ce am și încercat să fac de fiecare dată, cu mare ardoare.

Pavel îl mustră pe Petru

¹¹ Când Petru a venit la Antiohia, m-am împotrivit lui pe față, pentru că era de condamnat. ¹² Astfel, înainte el mânca împreună cu neevreii; dar când au venit niște oameni trimiși de Iacov, Petru s-a retras și a plecat de lângă neevrei, pentru că se temea de cei circumciși.

¹³ Iar restul evreilor au fost alături de el în această prefăcătorie, astfel încât până și Barnaba s-a lăsat dus de prefăcătorii lor. ¹⁴ Când am văzut că nu se purtau cum trebuie, după adevărul Veștii Bune, i-am spus lui Petru în fața tuturor: „Dacă tu, care ești evreu, trăiești ca un neevreu și nu ca un evreu, cum îi poți obliga pe neevrei să trăiască la fel ca evreii?”

¹⁵ Noi suntem evrei prin naștere și nu facem parte dintre neevreii păcătoși. ¹⁶ Totuși știm că omul nu este îndreptățit înaintea lui Dumnezeu prin ascultarea de poruncile Legii, ci prin credința în Isus Cristos. De aceea am crezut și noi în Cristos Isus, pentru ca să fim îndreptății prin credința în Cristos, și nu prin ascultarea de poruncile Legii.

¹⁷ Dar dacă încercând să fim îndreptății în Cristos, am fi găsiți și noi păcătoși ca neevreii, ar însemna aceasta că Cristos promovează păcatul? În nici un caz! ¹⁸ Dacă reclădesc ce am dăruit, devin eu însumi un călcător de Lege. ¹⁹ Căci prin Lege am murit față de Lege, ca să trăiesc pentru Dumnezeu. Eu am fost răstignit cu Cristos, ²⁰ astfel încât nu mai trăiesc eu, ci Cristos trăiește în mine. Iar viața pe care o trăiesc acum, o trăiesc prin credința în Fiul lui Dumnezeu care m-a iubit și care s-a dat pe sine pentru mine. ²¹ Eu nu resping harul lui Dumnezeu. Căci dacă îndreptățirea † vine prin Lege, degeaba a murit Cristos!

Binecuvântarea lui Dumnezeu vine prin credință

3 O, galateni nechibzuiți! Cine v-a fermecat pe voi, înaintea cărora Isus Cristos a fost înfățișat în mod public ca răstignit? ² Vreau să aflu de la voi un singur lucru: ați primit Duhul pentru că ați ascultat de Lege sau pentru că ați ascultat și ați crezut mesajul Veștii Bune? ³ Sunteți atât de nechibzuiți încât intenționați să desăvârșiți viața pe care ați început-o cu Duhul prin propriile voastre eforturi? ⁴ Degeaba ați avut atâtea experiențe *spirituale*? Sper că nu. ⁵ Dumnezeu vă dă Duhul și face minuni printre voi pentru că ascultați de Lege sau pentru că ați ascultat și ați crezut Vestea Bună?

⁶ Uitați-vă la Avraam: „El a crezut în Dumnezeu. Lucrul acesta i s-a considerat ca dreptate.” ^{††} Atunci ar trebui să știți că adevărații copii ai lui Avraam sunt cei care au credință. ⁸ Scriptura a prevestit că Dumnezeu îi

† ÎNDREPTĂȚIRE actul lui Dumnezeu prin care îi declară pe oameni liberi de vinovăție și plăcuți înaintea Lui, considerați ca fiind drepti.

†† Citat din Gen. 15.16.

va îndreptăți pe neevrei prin credință și i-a dat mai înainte lui Avraam această veste bună: „Toate popoarele vor fi binecuvântate prin tine.” ⁹ Astfel, cei ce au credință sunt binecuvântați împreună cu credinciosul Avraam. ¹⁰ Dar toți cei ce se bizuie pe ascultarea față de Lege sunt blestemați, căci Scriptura spune: „Blestemat este oricine nu continuă să facă tot ceea ce este scris în cartea Legii.” ^{†††} Pentru că este clar că nimeni nu este îndreptățit prin Lege, căci, așa cum spune Scriptura: „Cel drept va trăi prin credință.” ^{††††} Legea nu se bazează pe credință. Dimpotrivă, așa cum spune Scriptura: „Cel ce face toate acestea va trăi prin ele.” ^{†††††} Cristos ne-a răscumpărat de sub blestemul Legii, punându-Se în locul nostru sub blestem. Căci Scriptura spune: „Blestemat este cel care este spânzurat pe lemn.” ^{††††††} Cristos ne-a răscumpărat pentru ca binecuvântarea dată lui Avraam să vină și asupra neevreilor, prin Cristos Isus, astfel încât să primim prin credință Duhul promis.

Legea și promisiunea

¹⁵ Fraților, vă dau acum un exemplu din viața de toate zilele. Știm bine că nimeni nu mai poate anula sau modifica un testament gata stabilit. ¹⁶ Promisiunile i-au fost făcute lui Avraam și urmașului său. Observați că nu se spune „urmașilor” și nu se referă la mai mulți oameni. Se spune, cu referire la un singur om, „urmașului tău”, care este Cristos. ¹⁷ Ceea ce vreau să spun este că Legea, care a venit cu patru sute treizeci de ani mai târziu, nu putea anula legământul validat de Dumnezeu mai dinainte și nu putea înlătura promisiunea.

¹⁸ Dacă moștenirea ar putea fi primită prin ascultarea Legii, nu ar depinde de promisiune, căci Dumnezeu i-a dat-o de bună voie lui Avraam, prin promisiune.

¹⁹ Care este atunci scopul Legii? Ea a fost adăugată din cauza încălcărilor Legii, până când avea să vină urmașul căruia i s-a făcut promisiunea. Legea a fost dată prin îngerii, printr-un intermediar, adică Moise. ²⁰ Dar când Dumnezeu a făcut promisiunea, nu a fost nici un intermediar, pentru că nu este nevoie de intermediar când există o singură parte, și Dumnezeu este unul. ^{††}

Scopul Legii lui Moise

²¹ Atunci, se opune Legea promisiunilor lui Dumnezeu? Bineînțeles că nu! Căci dacă ar fi fost dată o lege care ar fi putut aduce viața, atunci îndreptățirea ar fi venit într-adevăr din acea lege. ²² Scriptura a închis totul sub puterea păcatului, astfel încât promisiunea să fie dată, pe baza credinței în Isus Cristos, celor care cred.

‡ Citat din Gen. 12.3. †† Citat din Dt. 27.26. ††† Citat din Hab. 2.4; Rom. 1.17. †††† „CEL CE ... ELE.” Vezi Lv. 18.5. ††††† Citat din Dt. 21.23. § URMAȘULUI lit. „sămânță”, care poate însemna și „familie”, în acest caz referindu-se la o singură familie a lui Dumnezeu în Cristos. Vezi și 3.29. †††††† DAR ... UNUL. lit. „Dar intermediarul nu este al unuia singur, însă Dumnezeu este unul singur.”

²³ Înainte de venirea acestei credințe, noi am fost ținute închiși de Lege. Am fost ținute prizonieri până la arătarea credinței care urma să vină. ²⁴ Deci Legea era cea care ne păzea și ne conducea către Cristos, pentru ca noi să fim îndreptățiți prin credință. ²⁵ Dar acum, când această credință a venit, nu mai suntem păziți de Lege.

²⁶ Ci, mai degrabă, prin credința în Cristos Isus sunteți toți copiii lui Dumnezeu, în Cristos Isus, ²⁷ căci toți care ați fost botezați în Cristos v-ați îmbrăcat cu Cristos. ²⁸ Nu există nici o diferență între evreu și neevreu, între un sclav și un om liber, între bărbat și femeie, deoarece sunteți una în Cristos Isus. ²⁹ Dacă sunteți ai lui Cristos, atunci sunteți urmașii [†] lui Avraam și moștenitorii lui, după promisiunea pe care i-a făcut-o Dumnezeu lui Avraam.

4 Ceea ce vreau să spun este că atâta timp cât moștenitorul este copil, el nu este diferit de un sclav, deși toate sunt ale lui. ² El se află în grija tutorilor și a administratorilor până la momentul hotărât de tatăl său. ³ La fel s-a întâmplat și cu noi. Când eram copii, eram sclavii principiilor fundamentale ale lumii. ⁴ Dar, la momentul potrivit, Dumnezeu și-a trimis Fiul. El a fost născut de o femeie și a trăit sub Lege, ⁵ ca să-i răscumpere pe cei care sunt sub Lege, astfel încât să fim înfiați de Dumnezeu și să fim copiii Lui.

⁶ Și pentru că sunteți copiii Lui, Dumnezeu a trimis Duhul Fiului Său în inimile voastre. Duhul strigă: „Ava!” ^{††}, adică „Tată!” ⁷ Acum nu mai ești sclav, ci fiu. Și dacă ești fiu, ești și moștenitor prin Dumnezeu.

Dragostea lui Pavel pentru creștinii galateni

⁸ În trecut, când nu-L cunoșteți pe Dumnezeu, erați sclavii dumnezeilor care de fapt nu sunt dumnezei. ⁹ Dar acum, când Îl cunoașteți pe Dumnezeu (sau, mai degrabă, acum, când Dumnezeu vă cunoaște), cum vă puteți întoarce la acele principii slabe și nefolositoare ai căror sclavi vreți să fiți din nou? ¹⁰ Voi sărbătoriți zile, luni, anotimpuri și ani. ¹¹ Mă tem pentru voi! Îmi este teamă ca nu cumva să fi muncit degeaba pentru voi.

¹² Fraților, vă rog, fiți ca mine, căci și eu sunt ca voi. Nu mi-ați făcut nici un fel de rău. ¹³ Știți că, la început, când v-am proclamat Vestea Bună, eram bolnav.

¹⁴ Deși boala mea a fost o încercare pentru voi, nu m-ați privit cu dispreț și nu m-ați respins. În schimb, m-ați primit ca pe un înger al lui Dumnezeu sau chiar ca pe Cristos Isus Însuși! ¹⁵ Deci ce s-a întâmplat cu fericirea pe care o aveți la început? Îmi amintesc că, dacă s-ar fi putut, v-ați fi scos și ochii din cap și mi i-ați fi dat. ¹⁶ Sunt eu acum dușmanul vostru pentru că vă spun adevărul?

¹⁷ Oamenii aceia, care încearcă cu atâta entuziasm să vă câștige de partea lor, nu fac toate acestea cu inten-

[†] URMAȘII lit. „sămânță”, care poate însemna și „familie”, în acest caz referindu-se la o singură familie a lui Dumnezeu în Cristos. ^{††} AVA Copiii evrei își strigau tatăl „Ava”

ții curate. Ei încearcă să vă despartă de noi pentru ca să fiți plini de entuziasm pentru ei. ¹⁸ Este bine să fiți entuziasmați întotdeauna pentru ceva bun, nu numai când sunt cu voi. ¹⁹ Copiii mei, pentru voi trebuie să trec din nou prin durerile nașterii până când se va vedea imaginea lui Cristos în voi. ²⁰ Aș vrea să fiu acum cu voi și să-mi schimb tonul pentru că într-adevăr m-ați nedumerit!

Exemplul Agarei și al Sarei

²¹ Vreau să vă întreb, pe cei care vreți să fiți sub Lege: nu știți ce spune Legea? ²² Spune că Avraam a avut doi fii. Unul i s-a născut dintr-o sclavă, iar celălalt dintr-o femeie liberă. ²³ Cel născut din sclavă s-a născut ca oricare altul. Însă cel născut din femeia liberă, s-a născut ca urmare a promisiunii lui Dumnezeu.

²⁴ Aceste lucruri au un înțeles simbolic. Aceste femei reprezintă două legăminte. Unul dintre legăminte este cel de pe Muntele Sinai [‡] și naște copii care sunt sclavi. Aceasta este Agar. ²⁵ Agar, care simbolizează Muntele Sinai din Arabia, corespunde Ierusalimului de astăzi, care este în sclavie cu copiii săi. ²⁶ Dar Ierusalimul cerească este liber și este mama noastră. ²⁷ Căci în Scriptură este scris:

„Bucură-te, femeie,
care nu poți avea copii și care nu poți naște!
Saltă și strigă de bucurie tu,
cea care nu ai simțit durerile nașterii!
Copiii femeii părăsite sunt mai numeroși
decât copiii femeii care are un soț.”

Isaia 54.1

²⁸ Deci voi, fraților, sunteți copiii promisiunii lui Dumnezeu, așa cum a fost și Isaac. ²⁹ Dar după cum atunci cel ce s-a născut în mod natural l-a persecutat pe cel născut prin puterea Duhului, la fel se întâmplă și acum. ³⁰ Dar ce spune Scriptura? „Alung-o pe sclavă și pe copilul său, pentru că fiul slavei nu va fi moștenitor împreună cu fiul femeii libere.” ^{†††} De aceea, fraților, noi nu suntem copiii slavei, ci ai femeii libere.

Păstrați-vă libertatea

5 Cristos ne-a eliberat ca să trăim în libertate. Stați tari și nu vă lăsați împovărați din nou de un jug al sclaviei! ² Ascultați! Eu, Pavel, vă spun că dacă veți fi circumciși, Cristos nu vă va mai fi de nici un folos. ³ Din nou, mărturisesc oricărui om care se lasă circumcis că este obligat să țină întreaga Lege. ⁴ Cei care încearcă să se îndreptătească prin Lege, se înstrăinează de Cristos și au căzut din har. ⁵ Speranța noastră de îndreptățire se întemeiază pe credință, iar noi o așteptăm cu nerăbdare prin Duhul. ⁶ Căci în Cristos Isus nu are valoare nici circumcizia, nici necircumcizia, ci credința care lucrează prin dragoste.

[‡] MUNTELE SINAI munte pe care Dumnezeu i-a dat lui Moise legile Sale; vezi Ex. 19 și 20. ^{††} Citat din Gen. 21.10.

⁷ Voi alergați atât de bine! Cine v-a oprit din a asculta adevărul? ⁸ Această convingere nu a venit de la Cel care v-a chemat. ⁹ Puțină drojdie dospește tot aluatul.

¹⁰ Am încredere în Domnul că nu veți primi altceva decât ce v-am învățat. Dar cel care vă tulbură va fi pedepsit, oricine ar fi el.

¹¹ Fraților, dacă predică circumcizia, de ce mai sunt persecutați? Atunci ofensa pe care o aduce crucea va dispărea. ¹² În privința celor ce vă tulbură, bine ar fi să meargă mai departe decât circumcizia și să se și castreze!

¹³ Dar voi, fraților, ați fost chemați de Dumnezeu să trăiți în libertate. Numai să nu îngăduiți ca libertatea voastră să devină un pretext pentru a satisface dorințele naturii păcătoase. Slujiți-vă unii altora în dragoste! ¹⁴ Întreaga Lege este cuprinsă în următoarea poruncă: „Iubește-ți aproapele ca pe tine însuși.” ¹⁵ Dar dacă vă mușcați și vă sfâșiati unii pe alții, aveți grijă să nu fiți nimiciți unii de alții.

Duhul și firea omenească

¹⁶ Dar vă spun: lăsați Duhul să vă conducă pașii, și astfel nu veți împlini dorințele rele ale naturii voastre păcătoase. ¹⁷ Căci dorințele naturii păcătoase sunt împotriva Duhului și dorințele Duhului sunt împotriva naturii păcătoase. Ele sunt opuse. De aceea nu puteți face tot ce vreți. ¹⁸ Dar dacă sunteți conduși prin Duhul, nu sunteți supuși Legii.

¹⁹ Faptele naturii păcătoase sunt clare. Ele sunt: adulterul, necurăția, desfrânarea, ²⁰ închinarea la idoli, vrăjitoria, ura, certurile, geloziiile, mâniile, egoismul, neînțelegerile, dezbinările dintre oameni, ²¹ invidiile, bețiile, orgiile și toate lucrurile asemănătoare cu acestea. Vă atrag atenția acum, așa cum am făcut-o și altădată: cei ce fac aceste lucruri nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu. ²² Dar roada Duhului este dragoste, bucurie, pace, răbdare, bunăvoință, bunătate, ²³ credincioșie, blândețe, autocontrol. Împotriva unor astfel de lucruri nu există lege. ²⁴ Cei ce sunt ai lui Cristos și-au răstignit natura păcătoasă cu pasiunile și dorințele ei. ²⁵ Dacă trăim prin Duhul, să-L și urmăm. ²⁶ Să nu ne îngâmfam, să nu ne provocăm unii pe alții și să nu ne invidiem unii pe alții.

Ajutați-vă unii pe alții

6 Fraților, dacă un om este prins făcând ceva greșit, voi, care sunteți spirituali, îndreptați-l cu duhul

† Citat din Lv. 19.18.

blândeții. Și fiți atenți la voi înșivă, ca nu cumva să fiți și voi ispitiți! ² Purtați-vă poverile unii altora. Astfel veți împlini legea lui Cristos. ³ Dacă cineva își acordă o importanță mai mare decât i se cuvine, se amăgește singur. ⁴ Fiecare să-și pună la încercare lucrarea, fără să se compare cu ceea ce fac alții, și abia apoi se va putea lăuda cu ceea ce a făcut. ⁵ Fiecare trebuie să-și asume responsabilitatea sa.

⁶ Cel ce este instruit în învățătura Cuvântului lui Dumnezeu trebuie să împartă tot ce are bun cu cel care îl învață. ⁷ Să nu vă înșelați: Dumnezeu nu Se lasă batjocorit! Omul seceră ce a semănat. ⁸ Cel ce a semănat în natura lui păcătoasă, va secera din natura lui păcătoasă stricăciunea. Dar cel ce seamănă în Duhul, va secera din Duhul viață eternă. ⁹ Să nu obosim făcând binele, pentru că vom primi rezultatele lucrării noastre la timpul potrivit, dacă nu vom cădea de oboseală și nu vom renunța. ¹⁰ Deci să facem bine tuturor, ori de câte ori avem ocazia. Și să facem bine în special fraților noștri în credință.

Pavel își încheie scrisoarea

¹¹ Iată cu ce litere mari v-am scris, cu propria mea mână! ¹² Cei ce vor să facă o impresie bună oamenilor încearcă să vă forțeze să fiți circumciși, pentru ca ei să nu fie persecutați din cauza crucii lui Cristos ^{††}. ¹³ Dar nici măcar cei care sunt circumciși nu țin Legea, ci vor ca voi să fiți circumciși pentru ca să se laude cu supunerea voastră față de acest ritual. ¹⁴ În ceea ce mă privește, fie ca eu să nu mă laud cu nimic altceva decât cu crucea Domnului nostru Isus Cristos, prin care lumea a fost răstignită față de mine și eu față de lume. ¹⁵ Nici circumcizia, nici necircumcizia nu înseamnă nimic. Ceea ce contează este a fi o nouă creație a lui Dumnezeu. ¹⁶ Pace și îndurare să fie peste toți cei care urmați această regulă și peste tot poporul lui Dumnezeu!

¹⁷ În încheiere, vă cer să nu-mi mai faceți necazuri, căci deja port în trupul meu semnele [‡] lui Isus.

¹⁸ Harul Domnului nostru Isus Cristos să fie cu duhul vostru, fraților! Amin.

†† CRUCEA LUI CRISTOS pentru Pavel, crucea însemna toată vestea bună a răscumpărării noastre prin moartea lui Isus Cristos pentru păcatele noastre. ‡ SEMNELE urmele lăsate de loviturile primite de Pavel din cauza slujirii lui Cristos.

Efeseni

1 Pavel, apostol al lui Isus Cristos prin voia lui Dumnezeu, către sfinții care sunt în Efes, credincioși în Cristos Isus.

² Har și pace vouă de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul nostru Isus Cristos!

Binecuvântări spirituale în Cristos

³ Binecuvântat să fie Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Isus Cristos! În Cristos, în locurile cerești, Dumnezeu ne-a binecuvântat cu toate binecuvântările spirituale. ⁴ În Cristos, Dumnezeu ne-a ales încă înainte de crearea lumii ca să fim sfinți și fără vină înaintea Lui. Din dragoste pentru noi, ⁵ El a hotărât să ne înfieze prin Isus Cristos, după voia și plăcerea Sa. ⁶ Astfel, El va fi slăvit pentru harul † Său nemăsurat, pe care ni l-a dat în Fiul Său iubit. ⁷ În El și prin sângele Lui ne bucurăm de iertarea păcatelor. ⁸ Avem iertarea păcatelor ca rezultat al harului Său bogat, pe care Dumnezeu l-a revărsat asupra noastră împreună cu toată înțelepciunea și priceperea. ⁹ El ne-a făcut cunoscută taina voii Sale, după bunăvoința Sa, pe care a plănuț să o împlinească în Cristos. ¹⁰ Planul lui Dumnezeu a fost să strângă, la momentul potrivit, toate lucrurile împreună, sub domnia lui Cristos: atât cele din ceruri, cât și cele de pe pământ.

¹¹ În El am fost aleși să fim poporul lui Dumnezeu. Noi am fost pregătiți mai dinainte pentru aceasta, după planul Celui ce face ca toate lucrurile să fie împlinite după planul și voia Sa. ¹² Și aceasta pentru ca noi, cei ce ne-am pus deja speranța în Cristos, să aducem laudă slavei †† Sale. ¹³ Atunci când ați auzit cuvântul adevărului, adică Vestea Bună despre mântuirea noastră și ați crezut în El, ați fost pecetluiți de Dumnezeu, în Cristos, cu Duhul Sfânt pe care-L promisese. ¹⁴ Duhul reprezintă garanția că ne vom primi moștenirea noastră. Toate acestea vor duce la libertate deplină pentru toți cei care sunt ai lui Dumnezeu și vor aduce laudă slavei Sale.

Rugăciunea lui Pavel

¹⁵ De aceea, de când am auzit despre credința voastră în Domnul Isus și despre dragostea voastră pentru toți sfinții lui Dumnezeu, ¹⁶ nu încetez să-I mulțumesc

† HAR bunăvoință, favoare a lui Dumnezeu față de oameni; bunăvoința cu care Dumnezeu dă favoruri celor ce nu le merită și acordă păcătoșilor iertarea păcatelor și mântuirea eternă prin Cristos.

†† SLAVA măreția și maiestatea lui Dumnezeu.

lui Dumnezeu pentru voi, când vă amintesc în rugăciunile mele. ¹⁷ Mă rog ca Dumnezeu Domnului nostru Isus Cristos, Tatăl slavei, să vă dea duh de înțelepciune și de descoperire ca să-L cunoașteți pe Tatăl. ¹⁸ Mă rog ca El să vă lumineze mintea astfel ca voi să înțelegeți care este speranța chemării Sale. Atunci veți cunoaște cât de bogată și de slăvită este moștenirea pe care Dumnezeu v-a promis-o vouă împreună cu toți cei sfinți ¹⁹ și cât de nemăsurată este puterea Lui pentru noi, cei credincioși. Această putere este aceeași putere ²⁰ pe care El a folosit-o când L-a înviat pe Cristos dintre cei morți și L-a așezat la dreapta Sa, în locurile cerești. ²¹ Dumnezeu L-a pus pe Cristos mai presus de orice conducător, mai presus de orice autoritate și putere, mai presus de orice stăpânire și de orice nume, atât din acest veac, cât și din cel viitor. ²² Dumnezeu a pus totul sub controlul lui Cristos și L-a făcut autoritatea supremă peste toate lucrurile, pentru Biserică. ²³ Biserica este trupul lui Cristos, este plinătatea Celui ce umple totul în toate privințele.

De la moarte la viață

2 Voi erați morți din punct de vedere spiritual din cauza greșelilor voastre față de Dumnezeu și a păcatelor ² în care trăiați când umblați pe căile rele ale acestei lumi și când îl urmați pe stăpânul puterilor spirituale ‡ din văzduh. Acesta este duhul care lucrează în viața celor care nu-L ascultă pe Dumnezeu. ³ Și noi eram printre ei în trecut, trăind după poftele trupului nostru, împlinind dorințele cărnii și ale minții noastre, și, fiind din fire la fel ca ceilalți, urma să suportăm și noi furia lui Dumnezeu.

⁴ Dar Dumnezeu este bogat în îndurare și, datorită dragostei mari cu care ne-a iubit, pe când eram morți din cauza păcatelor noastre, ⁵ ne-a dat viață împreună cu Cristos. Prin harul lui Dumnezeu ați fost mântuiți. ⁶ El ne-a înviat, împreună cu Cristos, și ne-a așezat, împreună cu El, în locurile cerești, pentru că suntem în Cristos Isus. ⁷ Dumnezeu a făcut toate acestea ca să arate generațiilor viitoare incomparabila bogăție a harului Său, care ne-a fost arătat în Cristos Isus, prin bunăvoința Lui. ⁸ Voi ați fost mântuiți prin credință, datorită harului lui Dumnezeu. Mântuirea nu a venit de la voi. Ea a venit ca un dar de la Dumnezeu, ⁹ și nu prin fapte, pentru ca să nu se laude nimeni. ¹⁰ Noi suntem

‡ STĂPÂNUL PUTERILOR SPIRITUALE Satan.

lucrarea mâinilor lui Dumnezeu. El ne-a creat în Cristos Isus, pentru faptele bune pe care El le-a pregătit mai dinainte, pentru ca noi să le împlinim în viața noastră.

Unul în Cristos

¹¹ De aceea, amintiți-vă că voi v-ați născut neevrei și erați numiți „necircumciși” de către cei ce se numesc circumciși. Circumcizia lor este făcută de un om în trupul lor. ¹² Amintiți-vă că atunci erați fără Cristos; erați excluși din comunitatea lui Israel, fiind străini de legămintele făcute prin promisiunea lui Dumnezeu. Voi trăiați în această lume fără speranță și fără Dumnezeu. ¹³ Dar acum, voi, care erați departe de Dumnezeu, ați fost aduși aproape de El, în Cristos Isus, prin sângele lui Cristos. ¹⁴ El însuși este pacea noastră. El a făcut din noi, evrei și neevrei, un singur popor și a dărâmat zidul de dușmănie care ne despărțea. Dându-și trupul Său, ¹⁵ Cristos a desființat Legea †, cu regulile și cerințele ei, pentru ca să facă pe evrei și neevrei să fie în El însuși un singur om nou, făcând astfel pace. ¹⁶ Prin moartea Lui pe cruce, El i-a împăcat pe evrei și neevrei cu Dumnezeu într-un singur trup, stingând dușmănia dintre ei. ¹⁷ El a venit și v-a vestit pacea atât vouă, care erați departe de Dumnezeu, cât și celor care erau aproape de El. ¹⁸ Prin Cristos avem acces la Tatăl și unii, și alții, prin același Duh.

¹⁹ Acum voi nu mai sunteți străini și locuitori fără cetățenie, ci sunteți cetățeni împreună cu sfinții și membri ai familiei lui Dumnezeu. ²⁰ Voi sunteți o clădire care a fost construită pe temelii apostolilor și a profeților, iar Cristos Isus reprezintă piatra cea mai importantă de la baza construcției. ²¹ Întreaga clădire este bine alcătuită în El și se înalță pentru a deveni un templu sfânt în Domnul. ²² La fel și voi sunteți zidiți împreună cu ceilalți oameni, în El, prin Duhul, pentru a fi o locuință a lui Dumnezeu.

Lucrarea lui Pavel printre neevrei

3 Pentru aceasta, eu, Pavel, sunt prizonier al lui Cristos Isus pentru voi, neevrei. ² Sigur ați auzit de lucrarea pe care Dumnezeu, prin harul Său, mi-a dat-o pentru voi. ³ Așa cum v-am scris, pe scurt, planul tainic al lui Dumnezeu mi-a fost arătat prin descoperire divină. ⁴ Citind ce v-am scris, veți putea observa cunoștințele mele cu privire la taina lui Cristos. ⁵ Această taină nu a fost făcută cunoscută oamenilor din generațiile dinaintea noastră așa cum a fost dezvăluită sfinților Lui apostoli și profeți prin Duhul. ⁶ Taina este că, prin Vestea Bună, neevreii sunt moștenitori împreună cu evreii, sunt mădulare ale aceluiași trup și sunt părtași la promisiunea făcută în Cristos Isus.

⁷ Prin darul harului lui Dumnezeu, eu am devenit un slujitor al Vestii Bune. Harul lui Dumnezeu mi-a fost dat potrivit puterii Lui. ⁸ Deși eu sunt cel mai neînsem-

nat dintre toți oamenii lui Dumnezeu, mi s-a dat darul de a proclama neevreilor Vestea Bună despre bogăția de necuprins a lui Cristos, ⁹ și de a spune tuturor care este planul tainei lui Dumnezeu. De la începutul timpului, acest plan tainic a rămas ascuns în Dumnezeu, care a creat toate lucrurile. ¹⁰ Dumnezeu a dorit ca toți conducătorii și toate puterile din locurile cerești să cunoască prin Biserică felurita Lui înțelepciune, ¹¹ potrivit scopului Său etern, pe care l-a împlinit în Cristos Isus, Domnul nostru. ¹² În Cristos și prin credința noastră în El, ne putem duce în fața lui Dumnezeu cu îndrăzneală și încredere. ¹³ Vă rog să nu vă descurajați din cauza suferințelor mele pentru voi, căci acestea sunt slava noastră.

Dragostea lui Cristos

¹⁴ Astfel, îngenunchez înaintea Tatălui ¹⁵ care dă un nume fiecărei familii din cer și de pe pământ. ¹⁶ Mă rog ca Dumnezeu să vă întărească, cu putere, în omul vostru dinăuntru prin Duhul Său, potrivit bogăției slavei Sale neasemuite, ¹⁷ pentru ca Cristos să trăiască în inimile voastre prin credință. Și mă mai rog ca voi, fiind înrădăcinați și zidiți în dragoste, ¹⁸ să aveți puterea de a înțelege, împreună cu ceilalți sfinți, lătimea, lungimea, înălțimea și adâncimea dragostei lui Cristos. ¹⁹ Mă rog să cunoașteți această dragoste care întrece orice cunoaștere, pentru ca să fiți umpluți cu toată plinătatea lui Dumnezeu.

²⁰ Iar a Celui care poate face infinit mai mult decât Îi cerem sau ne imaginăm noi, potrivit cu puterea Lui care lucrează în noi, ²¹ a Lui să fie slava în Biserică și în Cristos Isus, în toate generațiile, pentru totdeauna! Amin.

Unitatea trupului

4 Prin urmare, eu, care sunt în închisoare pentru Domnul, vă îndemn să trăiți într-un mod demn de chemarea pe care ați primit-o de la Dumnezeu. ² Să arătați întotdeauna umilință și blândețe! Fiți răbdători și arătați înțelegere unii față de alții, în dragoste! ³ Fiți gata să păstrați unitatea Duhului, prin pacea care vă unește! ⁴ Există un singur trup și un singur Duh, așa cum ați fost și voi chemați la o singură speranță a chemării voastre. ⁵ Există un singur Domn, o singură credință, un singur botez, ⁶ un singur Dumnezeu și Tată al tuturor, care este deasupra tuturor, lucrează prin toți și este în toți.

⁷ Fiecăruia dintre noi i s-a dat har, după măsura cu care a împărțit Cristos. ⁸ De aceea spune Scriptura: „Când S-a suit în înălțime, a luat sclavia captivă și a dat daruri oamenilor.”

Psalmul 68.18

⁹ Când se spune: „S-a suit în înălțime”, se înțelege că a și coborât în locurile de jos, adică pe pământ. ¹⁰ Cel care a coborât este același cu Cel care a și urcat mai

† LEGEA legea dată de Dumnezeu poporului Israel prin Moise.

sus decât toate cerurile, pentru a umple totul. ¹¹ Și El Însuși a dat unora darul de a fi apostoli, altora darul de a fi profeți, altora darul de a fi evangheliști și altora darul de a fi păstori și învățători. ¹² Aceste daruri au fost date pentru echiparea sfinților pentru lucrările de slujire, pentru zidirea trupului lui Cristos, ¹³ până când noi toți ajungem să avem unitate în credință și în cunoașterea deplină a Fiului lui Dumnezeu și ne vom maturiza până vom ajunge la măsura deplină a maturității lui Cristos.

¹⁴ Astfel nu vom mai fi copii, aruncați înainte și înapoi de valuri, ca o corabie, și purtați încoace și încolo de vântul învățăturilor de tot felul pe care le auzim, de viclenia oamenilor și de inventivitatea uneltirilor cu care aceștia caută să-i înșele pe alții. ¹⁵ Mai degrabă, să spunem adevărul în dragoste și să creștem în toate privințele pentru a fi asemenea lui Cristos, care este capul ¹⁶ de care depinde tot trupul. Acesta este unit și ținut împreună prin toate încheieturile. Iar atunci când fiecare mădular funcționează așa cum trebuie, întregul trup crește și se întărește în dragoste.

Modul în care ar trebui să trăiți

¹⁷ Vă spun și vă atrag atenția, pentru Domnul: să nu mai trăiți cum trăiesc păgânii, în gândurile lor fără valoare. ¹⁸ Mințile lor sunt în întuneric și ei sunt despărțiți de viața care vine de la Dumnezeu, din cauza ignoranței și a împietririi inimii lor. ¹⁹ Ei nu mai știu ce este rușinea și s-au dedat la desfrânare, săvârșind fără limite orice fel de imoralitate. ²⁰ Dar în Cristos voi altfel ați fost învățați. ²¹ (Nu am nici cea mai mică îndoială că ați auzit despre El și că ați fost învățați adevărul care este în Isus.) ²² În ce privește vechiul vostru mod de viață, ați fost învățați să vă lepădați de omul cel vechi care este stricat de dorințele lui înșelătoare. ²³ Ați învățat să vă înnoiți în gândurile și în atitudinea voastră ²⁴ și să vă îmbrăcați cu omul cel nou, care este creat după chipul lui Dumnezeu, în dreptatea și sfințenia adevărului.

²⁵ Spuneți-vă adevărul unii altora! „Oamenii trebuie să fie cinstiți unii cu alții.” [†], pentru că toți suntem mădulari ale aceluiasi trup. ²⁶ „Mânați-vă, dar nu păcătuiți.” ^{††} Să nu lăsați să se încheie ziua fără să vă treacă mânia! ²⁷ Nu-i dați Diavolului prilejul să vă învingă! ²⁸ Cel care fura, să nu mai fure, ci mai degrabă să facă ceva bun cu mâinile lui, pentru a avea ce să împartă cu cel sărac.

²⁹ Să nu mai vorbiți urât, ci să vorbiți frumos pentru a ajuta la zidirea spirituală de care au nevoie oamenii. Astfel le veți face bine celor ce vă aud. ³⁰ Să nu mai întristați Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, prin care voi ați fost pecetluiti pentru ziua eliberării voastre depline de păcat. ³¹ Să înlăturați din viața voastră orice fel de amărăciune, de furie și de mânie! Înlăturați certurile și defăimarea, împreună cu orice fel de răutate! ³² Fiți bi-

nevoitori și aveți compasiune unii pentru alții! Iertați-vă unii pe alții, așa cum v-a iertat și Dumnezeu pe voi în Cristos.

⁵ Imitați-L pe Dumnezeu, ca niște copii iubiți. ² Trăiți în dragoste, așa cum și Cristos ne-a iubit și S-a dat pe Sine pentru noi, ca un dar de o mireasmă plăcută și ca o jertfă înaintea lui Dumnezeu.

³ Așa cum este potrivit poporului sfânt al lui Dumnezeu, nu trebuie nici măcar să se audă printre voi despre desfrânare, sau despre vreun alt fel de imoralitate, sau despre lăcomie. ⁴ Să nu existe printre voi glume indecente, cuvinte nechibzuite sau glume proaste, care nu sunt potrivite. În loc de acestea, ar trebui să aduceți mulțumiri. ⁵ Puteți fi siguri de un lucru: nici un desfrânat, nici un om necurat sau lacom (aceștia fiind închinători la idoli) nu va moșteni Împărăția lui Cristos și a lui Dumnezeu.

⁶ Să nu vă înșele nimeni folosind cuvinte goale. Din cauza acestor lucruri, va veni mânia lui Dumnezeu peste cei neascultători. ⁷ Să nu aveți nimic de-a face cu ei! ⁸ Căci voi ați fost în întuneric, dar acum sunteți lumină, în Domnul. Trăiți ca oameni ai luminii! ⁹ (Roadele luminii se văd în orice fel de bunătate, dreptate și adevăr.) ¹⁰ Căutați mereu să aflați ce este plăcut Domnului ¹¹ și nu mai luați parte la faptele neroditoare ale întunericului, ci dezvăluiți-le! ¹² Este rușinos chiar și să vorbești despre ceea ce fac cei neascultători pe ascuns. ¹³ Dar totul devine vizibil când este dezvăluit de lumină, ¹⁴ căci tot ce este dezvăluit de lumină devine lumină. De aceea se spune:

„Scoală-te, tu, cel ce dormi,
ridică-te dintre cei morți
și Cristos te va lumina.”

¹⁵ Deci, aveți grijă cum trăiți! Să nu fiți ca cei care nu sunt înțelepți, ci fiți ca cei înțelepți, ¹⁶ care folosesc orice ocazie de a face binele, căci trăim zile rele. ¹⁷ Nu fiți nechibzuiți, ci căutați să înțelegeți care este voia Domnului! ¹⁸ Să nu vă îmbătați cu vin, ceea ce duce la destrăbălare, ci fiți plini de Duhul! ¹⁹ Vorbiți între voi cu psalmi, cântări de laudă și cântări spirituale. Lăudați și cântați Domnului în inima voastră! ²⁰ Mulțumiți întotdeauna pentru toate lucrurile lui Dumnezeu, Tatăl nostru, în Numele Domnului nostru Isus Cristos!

Familia creștină — soțiile și soții

²¹ Spuneți-vă unii altora, în temere de Cristos!

²² Soțiilor, spuneți-vă soților voștri ca și cum v-ați supune Domnului! ²³ Căci soțul este capul soției, tot așa cum Cristos este capul Bisericii, care este trupul Său și căruia El îi este și Mântuitor. ²⁴ Așa cum Biserica se supune lui Cristos, tot așa soțiile trebuie să se supună soților lor în toate privințele.

²⁵ Soților, iubiți-vă soțiile așa cum a iubit și Cristos Biserica! El S-a dat pe Sine pentru ea, ²⁶ pentru a o dedica slujirii lui Dumnezeu, curățind-o, spălând-o cu apă

† Citat din Zah. 8.16. †† Citat din Ps. 4.4.

prin mesajul Veștii Bune. ²⁷ Astfel, El va prezenta Biserica înaintea Sa ca pe o mireasă plină de slavă, fără pată, fără cusur, sfântă și fără greșală. ²⁸ La fel, soții să și iubească soțiile așa cum își iubesc propriul lor trup. Cine își iubește soția se iubește pe sine însuși. ²⁹ Căci nimeni nu-și urăște vreodată trupul, ci îl hrănește și îl îngrijește, așa cum face și Cristos pentru Biserică. ³⁰ Noi suntem mădularele Trupului lui Cristos. ³¹ Scriptura spune: „De aceea, îi va părăsi omul pe tatăl său și pe mama sa și se va lipi de soția lui și cei doi vor deveni un singur trup.” ^{†32} Acest adevăr tainic este foarte important—vorbesc aici despre Cristos și despre Biserică. ³³ Oricum, fiecare dintre voi să-și iubească soția așa cum se iubește pe sine însuși, iar soția să-și respecte soțul.

Familia creștină — copiii și părinții

6 Copiilor, ascultați-vă părinții în Domnul, căci așa este bine. ² „Respectă-i pe tatăl tău și pe mama ta!” ^{††} Aceasta este prima poruncă însoțită de o promisiune: ³ „pentru ca toate să-ți meargă bine și să ai o viață lungă pe pământ.” [‡]

⁴ Părinților, nu-i tratați pe copiii voștri astfel încât să le stârniți mânia, ci creșteți-i în disciplina și învățătura Domnului!

Sclavii și stăpânii

⁵ Sclavilor, ascultați de stăpânii voștri pământești cu mare respect, cu sinceritate în inimi, așa cum ascultați de Cristos! ⁶ Nu lucrați doar când sunteți supravegheați, ca și cum ați avea nevoie de aprobarea oamenilor. Lucrați ca sclavi ai lui Cristos, care fac voia lui Dumnezeu din toată inima. ⁷ Slujiți din toată inima, ca pentru Domnul, și nu ca pentru oameni. ⁸ Amintiți-vă că pentru fiecare lucru bun pe care-l face unul dintre voi, fie sclav, fie om liber, va fi răsplătit de Domnul.

⁹ Stăpânilor, tratați-i pe sclavi la fel și nu-i mai amenințați! Amintiți-vă că stăpânul lor și al vostru este în ceruri și că El nu este părtinitor.

† Citat din Gen. 2.24. †† Citat din Ex. 20.12; Dt. 5.16. ‡ Citat din Ex. 20.12; Dt. 5.16.

Purtați întreaga armură a lui Dumnezeu

¹⁰ În concluzie, întăriți-vă în Domnul și în marea Lui putere! ¹¹ Îmbrăcați-vă cu întreaga armură a lui Dumnezeu, ca să puteți rezista uneltirilor Diavolului. ¹² Căci lupta noastră nu este împotriva oamenilor, ci împotriva conducătorilor, împotriva autorităților, împotriva puterilor acestui veac întunecat și împotriva forțelor spirituale rele din locurile cerești. ¹³ De aceea, luați întreaga armură a lui Dumnezeu, ca să puteți rezista când va veni ziua cea rea și să puteți rămâne în picioare după ce veți fi învins totul. ¹⁴ Rămâneți tari! Legați-vă la brâu cureaua adevărului! Puneți-vă platoșa dreptății! ¹⁵ Încălțați-vă cu promptitudinea de a anunța vestea bună a păcii *cu Dumnezeu!* ¹⁶ Mai presus de acestea, luați scutul credinței cu care veți putea stinge toate săgețile în flăcări ale Celui Rău. ¹⁷ De asemenea, luați coiful mântuirii și sabia Duhului care este Cuvântul lui Dumnezeu. ¹⁸ Rugați-vă prin Duhul ori de câte ori aveți ocazia, făcând tot felul de cereri și rugăciuni. Ținând cont de acest lucru, trebuie să fiți pregătiți tot timpul și să continuați să vă rugați mereu pentru toți sfinții.

¹⁹ Continuați să vă rugați pentru mine, pentru ca atunci când vorbesc să mi se dea cuvinte potrivite prin care să spun fără teamă adevărul secret despre Vestea Bună, ²⁰ al cărei ambasador în lanțuri sunt. Rugați-vă să spun oamenilor Vestea Bună fără teamă, așa cum și trebuie.

Salutări finale

²¹ Tihic vă va spune totul pentru ca și voi să știți ce fac și cum o duc. Tihic este fratele nostru iubit și slujitor credincios în Domnul, ²² pe care-l trimit cu un scop: să vă aducă vești despre mine și să vă întărească inimile.

²³ Pace, fraților, dragoste și credință de la Dumnezeu Tatăl și de la Domnul Isus Cristos! ²⁴ Harul lui Dumnezeu să fie cu toți cei ce-L iubesc pe Domnul nostru Isus Cristos cu o dragoste nemuritoare.

Filipeni

1 Pavel și Timotei, sclavi ai lui Cristos Isus, către toți cei sfinți în Cristos Isus din Filipi împreună cu supraveghetorii † și diaconii:

² Har vouă și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul nostru Isus Cristos.

³ De câte ori îmi aduc aminte de voi, Îi mulțumesc lui Dumnezeu. ⁴ Mă rog întotdeauna cu bucurie pentru voi, ⁵ căci îmi amintesc de ajutorul pe care-l dați la proclamarea Vestii Bune, din prima zi până azi. ⁶ Sunt convins că Dumnezeu, care a început o lucrare atât de bună printre voi, o va duce la bun sfârșit până în ziua în care Se va întoarce Cristos Isus.

⁷ Nu greșesc atunci când am aceste sentimente pentru voi, căci vă am în inima mea. Voi toți ați avut parte de același har al lui Dumnezeu, nu numai când eu eram închis, dar și atunci când apăram Vestea Bună sau când demonstrez adevărul ei. ⁸ Dumnezeu îmi este martor că îmi este dor de voi toți și mă gândesc la voi cu dragostea lui Cristos Isus.

⁹ Mă rog ca dragostea voastră să crească din ce în ce mai mult și să fie însoțită de o cunoaștere adâncă și de discernământ în luarea deciziilor în toate privințele.

¹⁰ Astfel, veți putea alege întotdeauna ce este cel mai bine, astfel încât să fiți curați și fără vină în ziua întoarcerii lui Cristos. ¹¹ Și mă mai rog ca, prin Isus Cristos, să fiți plini de roadele dreptății, pentru ca Dumnezeu să fie slăvit și laudat.

Ajutorul lui Pavel în vreme de necaz

¹² Fraților, vreau să știți că ceea ce mi s-a întâmplat a dus la răspândirea Vestii Bune. ¹³ Astfel, toate gărzile palatului și toți ceilalți oameni de acolo au înțeles că am fost închis pentru că Îl urmez pe Cristos. ¹⁴ Mai mult decât atât, cei mai mulți dintre frații în Domnul au căpătat încredere prin faptul că sunt în închisoare și au început să vorbească fără frică și cu tot mai mare îndrăzneală despre mesajul lui Dumnezeu.

¹⁵ Este adevărat că unii Îl proclamă pe Cristos din invidie și pentru că se iau la ceartă, dar alții cu intenții bune. ¹⁶ Aceștia din urmă Îl proclamă din dragoste, pentru că știu că am fost pus aici ca să apăr Vestea Bună. ¹⁷ Ceilalți Îl proclamă pe Cristos din ambiții egoiste, fără sinceritate, gândindu-se că îmi vor face și mai multe necazuri aici, în închisoare.

† SUPRAVEGHETOR în greacă, „episkopos”

¹⁸ Și ce dacă? Ceea ce contează este că Cristos oricum este proclamat, fie din motive rele, fie din motive bune. Lucrul acesta mă bucură. Și voi continua să mă bucur, ¹⁹ căci știu că acest lucru va duce la eliberarea mea, prin rugăciunile voastre și cu ajutorul Duhului lui Isus Cristos. ²⁰ Eu aștept, cu nerăbdare și speranță, și cred că nu voi fi făcut de rușine și că voi avea îndrăzneală deplină, pentru ca acum, ca și altă dată, Cristos să fie slăvit în mine, fie prin viață, fie prin moarte. ²¹ Căci pentru mine viața înseamnă Cristos, iar moartea este un câștig. ²² Dacă voi trăi în continuare în acest trup, mă voi bucura de roadele muncii mele. Acum nu știu ce să aleg, ²³ căci sunt presat de două alternative: pe de o parte, aș dori să părăsesc această viață și să fiu cu Cristos, ceea ce este cu mult mai bine; ²⁴ dar vouă vă este mai de folos să rămân în viață. ²⁵ Fiind convins de acest lucru, știu că voi sta aici și voi fi cu voi pentru ca să creșteți din punct de vedere spiritual și pentru ca să aveți bucuria care vine din credință. ²⁶ Dacă voi fi din nou cu voi, veți avea mai multe motive să fiți mândri de mine în Cristos Isus.

²⁷ Numai să vă purtați într-un mod demn de Vestea Bună a lui Cristos, astfel încât, fie că vin să vă văd, fie că sunt departe, să aud că stați tari în același duh, luptând împreună pentru credința Vestii Bune ²⁸ și că nu vă este frică de cei ce vi se opun. Acest curaj din partea voastră este un semn că ei vor fi distruși, dar că voi veți fi mântuiți de Dumnezeu. ²⁹ Căci vouă vi s-a acordat privilegiul nu numai de a crede în Cristos, ci și de a suferi pentru El. ³⁰ Voi vă luptați cu ceea ce știți că m-am luptat și eu și cu ceea ce auziți că mă lupt acum.

Fiți uniți și aveți grijă unii de alții

2 Gândiți-vă la ceea ce avem în Cristos: încurajarea pe care ne-a adus-o, mângâierea dragostei Sale, comuniunea noastră cu Duhul Său, îndurarea și bună-tatea pe care ni le-a arătat. Dacă vă bucurați de aceste binecuvântări, ² atunci faceți-mi o bucurie până la capăt! Fiți de acord unii cu alții, purtați-vă cu dragoste unii cu alții. Fiți uniți în scopurile voastre și în modul vostru de gândire. ³ Să nu faceți nimic din invidie sau din vanitate. Ci, mai degrabă, în smerenie, considerați-i pe ceilalți ca fiind mai buni decât voi. ⁴ Fiecare să se uite la foloasele celui alt și nu la foloasele lui.

Nu fiți egoiști

⁵ Să aveți același fel de gândire pe care l-a avut și Cristos Isus.

⁶ Deși El era Dumnezeu în toate privințele, nu a considerat că a fi egal cu Dumnezeu este ceva de care să Se folosească în avantajul Său.

⁷ El a renunțat la toate, a devenit în toate privințele ca un slujitor, făcându-Se asemenea oamenilor. ⁸ Și în condiția Sa umană, El S-a smerit și a devenit ascultător până la moarte și încă moarte pe cruce.

⁹ De aceea, Dumnezeu L-a pus în locul cel mai înalt și I-a dat numele care este mai presus de orice alt nume,

¹⁰ pentru ca toți să îngenuncheze înaintea Numelui lui Isus: cei din ceruri, cei de pe pământ și cei de sub pământ; ¹¹ și pentru ca fiecare limbă să-L mărturisească pe Isus Cristos ca Domn, spre slava lui Dumnezeu Tatăl.

Fiți ceea ce vrea Dumnezeu să fiți

¹² Dragii mei, așa cum ați fost întotdeauna ascultători, nu numai în prezența mea, ci și mai mult acum, când sunt departe, continuați să lucrați la desăvârșirea mântuirii voastre. Să faceți acest lucru cu frică și tremur. ¹³ Dumnezeu este Cel ce vă dă dorința și puterea să faceți ce este plăcut înaintea Lui.

¹⁴ Faceți totul fără să vă plângeți și fără să vă certați, ¹⁵ ca să fiți maturi și puri, copii drepecți ai lui Dumnezeu în mijlocul unei generații necinstite și perverse. Să străluciți în mijlocul ei ca niște lumini în lume, ¹⁶ oferindu-le mesajul dător de viață, pentru ca să mă laud în ziua venirii lui Cristos că nu am alergat și nu am făcut degeaba atâtea eforturi.

¹⁷ Și chiar dacă va trebui să fiu turnat ca o jertfă de băutură peste jertfa și slujba credinței voastre, voi fi fericit și mă voi bucura cu voi. ¹⁸ Așa că și voi ar trebui să fiți fericiți și să vă bucurați cu mine.

Timotei și Epafrodit

¹⁹ Sper, cu ajutorul Domnului Isus, să-l trimit la voi în curând pe Timotei, ca să fiu și eu încurajat de noutățile pe care le voi afla cu privire la voi. ²⁰ Îl trimit pe el pentru că nu am pe nimeni cu care să împărtășesc aceleași sentimente și care să fie cu adevărat interesat de binele vostru. ²¹ Toți ceilalți își urmăresc interesele lor și nu pe ale lui Isus Cristos. ²² Dar voi știți ce fel de persoană este el și că a slujit împreună cu mine la răspândirea Veștii Bune, ca un fiu care-și slujește tatăl. ²³ Așadar, sper să-l trimit la voi după ce aflu ce se va întâmpla cu mine. ²⁴ Și am încredere în Domnul că și eu voi putea veni curând.

²⁵ M-am gândit că trebuie să vi-l trimit și pe Epafrodit, fratele meu, cel care a lucrat și a luptat pentru Cristos împreună cu mine și pe care l-ați trimis să mă ajute în nevoile mele. ²⁶ M-am hotărât să-l trimit înapoi, pen-

tru că îi este dor de voi toți și pentru că a fost tulburat când a auzit că știți că s-a îmbolnăvit. ²⁷ El a fost într-adevăr bolnav, aproape de moarte, dar Dumnezeu a avut milă de el (și nu numai de el, ci și de mine), ca să nu mai am încă un motiv de întristare. ²⁸ Îl trimit repede, ca să vă bucurați când îl veți vedea și să nu mai fiți întristați din cauza mea. ²⁹ Primiți-l cu bucurie, în Domnul, și prețuiți astfel de oameni. ³⁰ Pentru că el a fost foarte aproape de moarte pentru lucrarea lui Cristos și și-a riscat viața ca să îplinească ce lipsea în slujirea voastră față de mine.

Cristos mai presus de toate

3 În concluzie, fraților, bucurați-vă în Domnul! Numi este greu să vă scriu aceleași lucruri și este bine pentru siguranța voastră. ² Feriți-vă de acei câini! Feriți-vă de lucrătorii răi! Feriți-vă de cei care mutilează trupul! ³ Căci cu adevărat circumciși suntem noi, cei care ne închinăm lui Dumnezeu prin Duhul Său †, care ne laudăm în Cristos Isus și care nu ne încredem în noi înșine sau în ceea ce putem face noi, ⁴ deși eu aș avea motive să mă încred în astfel de lucruri. Dacă cineva crede că are motive să se încreadă în astfel de lucruri, atunci eu am și mai multe. ⁵ Eu am fost circumcis când aveam opt zile. Eu sunt din poporul lui Israel, din seminția lui Beniamin. Eu sunt evreu, născut din părinți evrei. În ceea ce privește Legea lui Moise, o respectam atât de mult încât am devenit fariseu. ⁶ Cu privire la zelul meu, eu am persecutat Biserica. În ceea ce privește dreptatea conform Legii, eram nevinovat. ⁷ Dar pentru Cristos, am considerat ca o pierdere ceea ce era un câștig pentru mine. ⁸ Mai mult, datorită avantajului de neprețuit de a-L cunoaște pe Cristos Isus, Domnul meu, am considerat că totul este o pierdere. Pentru El am părăsit totul și am ajuns să consider că totul este fără valoare. Și aceasta pentru ca să-L câștig pe Cristos ⁹ și să fiu găsit în El, având o dreptate †† care vine prin credința în Cristos, pe care o dă Dumnezeu pe baza credinței, și nu o dreptate proprie și care să se bazeze pe Lege. ¹⁰ Vreau să-L cunosc pe Cristos și puterea prin care a fost înviat. Vreau să am parte de suferințele Lui și să fiu ca El în moartea Lui, ¹¹ cu speranța că voi avea și eu parte de învierea morților.

Câștigarea premiului

¹² Nu spun că sunt exact așa cum vrea Dumnezeu să fiu. Nu am atins încă acest țel, dar mă străduiesc în continuare să-l ating și să intru în posesia premiului. Este ceea ce dorește Cristos Isus să fac. Pentru aceasta m-a făcut El să fiu al Lui. ¹³ Fraților, nu consider că l-am obținut deja. Dar este un lucru pe care-l fac: uit ce este în urmă și fac tot posibilul să ajung la ceea ce este în-

† *CEI CARE NE ÎNCHINĂM PRIN DUHUL SĂU sau: „noi, cei care ne închinăm prin Duhul lui Dumnezeu“.* †† *ÎNDREPTĂȚIRE actul lui Dumnezeu prin care îi declară pe oameni liberi de vinovăție și plăcuți înaintea Lui, considerați ca fiind drepecți.*

intea mea, ¹⁴ urmărind în continuare să-mi ating țelul. Astfel încerc să câștig premiul ceresc pe care ne-a chemat Dumnezeu să-l primim în Cristos Isus.

¹⁵ Așa că noi, care suntem maturi, să gândim la fel. Și dacă gândește cineva altfel, Dumnezeu îi va limpezi și acest lucru. ¹⁶ În orice caz, să trăim cu fidelitate adevărul pe care l-am înțeles deja. Fraților, imitați-mă pe mine, ¹⁷ și uitați-vă cu atenție la cei ce trăiesc după exemplul pe care vi l-am dat noi. ¹⁸ Așa cum v-am mai spus de multe ori și cum vă spun acum plângând, sunt mulți care trăiesc ca niște dușmani ai crucii lui Cristos. ¹⁹ Sfârșitul lor este nimicirea; dumnezeul lor este stomacul lor și sunt mândri de ce ar trebui să le fie rușine. Ei se gândesc la lucrurile lumești. ²⁰ Dar cetățenia noastră este în ceruri, de unde și așteptăm un Mântuitor, pe Domnul Isus Cristos. ²¹ El va schimba trupurile noastre umile și le va face asemănătoare trupului Său glorios, prin puterea cu care Își poate supune totul.

4 Deci, frații mei iubiți, de care îmi este dor, bucuria și cununa mea: stați tari în Domnul, dragilor, așa cum v-am spus!

² O încurajez pe Evodia și o încurajez și pe Sintichia să aibă același gând în Domnul. ³ Te rog și pe tine, partener credincios în lucrarea mea: ajută-le pe aceste femei care au luptat alături de mine în proclamarea Veștii bune, împreună cu Clement și cu ceilalți care au lăcrat împreună cu mine și ale căror nume sunt scrise în Cartea Vieții †.

⁴ Bucurați-vă întotdeauna în Domnul!

⁵ Vă voi spune din nou: bucurați-vă! Blândețea voastră să fie cunoscută de toți oamenii! Domnul este aproape. ⁶ Nu vă îngrijorați de nimic, ci aduceți dorințele voastre la cunoștința lui Dumnezeu, în orice privință, prin rugăciuni și cereri însoțite de mulțumiri. ⁷ Iar pacea care vine de la Dumnezeu și care depășește orice capacitate de înțelegere omenească, vă va proteja inimile și mințile în Cristos Isus.

⁸ În concluzie, fraților, să vă gândiți numai la ce este adevărat, la ce este onorabil, la ce este drept, curat și

† CARTEA VIEȚII Cartea lui Dumnezeu în care sunt scrise numele tuturor celor aleși; vezi Apoc. 3.5; 21.27.

plăcut, la ce este demn de laudă. Dacă este vreo virtute, dacă este vreo laudă, acestea să fie lucrurile la care să vă gândiți. ⁹ Faceți ce ați învățat, ce ați primit și ce ați auzit de la mine și ce m-ați văzut făcând. Și Dumnezeu, care este sursa păcii, va fi cu voi.

Pavel mulțumește creștinilor filipeni

¹⁰ M-am bucurat foarte mult în Domnul pentru că ați început să vă preocupați din nou de mine. Bineînțeles că v-ați gândit întotdeauna la mine, dar până acum nu ați avut ocazia să-mi arătați acest lucru. ¹¹ Nu vorbesc astfel pentru că aș avea nevoie de ceva, căci am învățat să mă mulțumesc cu ceea ce am. ¹² Știu cum să trăiesc în lipsuri și știu cum să trăiesc în abundență, în orice moment și în orice condiții. M-am deprins să fiu sătul și să fiu flămând, să am destul sau să duc lipsă. ¹³ Am puterea să fac față oricăror circumstanțe prin Cristos, care mă întărește.

¹⁴ Oricum, ați făcut bine că ați luat parte la necazurile mele. ¹⁵ Voi, filipenilor, știți că pe când am început să proclam Vestea Bună, la plecarea mea din Macedonia, nici o biserică nu mi-a dat nimic, în afară de voi. ¹⁶ Căci pe când eram în Tesalonic, mi-ați trimis de mai multe ori ajutoare pentru nevoile mele. ¹⁷ Nu caut să obțin daruri de la voi, ci, mai degrabă, vreau să primiți binecuvântările care vin atunci când dăruieți. ¹⁸ Am tot ce-mi trebuie și am totul din abundență. De când am primit prin Epafrodit darurile pe care mi le-ați trimis, am mai mult decât îmi trebuie. Aceste daruri sunt o ofrandă plăcut mirositoare, o jertfă bine primită, plăcută lui Dumnezeu. ¹⁹ Iar Dumnezeuul meu va avea grijă de toate nevoile voastre, potrivit cu măsura Lui bogăție în Cristos Isus. ²⁰ A Dumnezeului și Tatălui nostru să fie slava pentru totdeauna! Amin.

²¹ Salutați pe fiecare sfânt în Cristos Isus! Frații care sunt cu mine vă salută. ²² Toți sfinții de aici vă salută. În mod special vă salută și cei din casa Cezarului.

²³ Harul Domnului nostru Isus Cristos să fie cu voi!

Coloseni

1 Pavel, apostol al lui Cristos Isus, prin voia lui Dumnezeu, și Timotei, fratele nostru,
² către sfinții lui Dumnezeu din Colose, care sunt frații noștri credincioși în Cristos. Har și pace vouă de la Dumnezeu, Tatăl nostru!
³ De câte ori ne rugăm pentru voi, Îi mulțumim lui Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, ⁴ căci am auzit de credința voastră în Cristos Isus și de dragostea pe care o aveți pentru toți sfinții lui Dumnezeu, ⁵ datorită speranței care este păstrată pentru voi în ceruri. Voi ați auzit de această speranță prin mesajul adevărat, adică prin Vestea Bună, ⁶ care a ajuns și la voi. Ea aduce roade și este răspândită în întreaga lume. Ea aduce aceleași roade și printre voi încă din ziua în care ați auzit de harul lui Dumnezeu și l-ați înțeles cu adevărat așa cum este el. ⁷ Voi ați auzit de harul lui Dumnezeu de la dragul nostru Epafras, care lucrează împreună cu noi, fiind un slujitor credincios al lui Cristos pentru noi. ⁸ Tot el ne-a spus și despre dragostea pe care v-a dat-o Duhul.
⁹ De aceea, ne rugăm neîncetat pentru voi, din ziua în care am auzit despre voi. Ne rugăm cerând să aveți o cunoaștere profundă a voii lui Dumnezeu, să vi se dea toată înțelepciunea și înțelegerea în lucrurile spirituale.
¹⁰ Astfel veți fi pe placul lui Dumnezeu; veți trăi într-un mod care Îl onorează pe Domnul, aducând roade prin faptele voastre bune; Îl veți cunoaște din ce în ce mai bine pe Dumnezeu; ¹¹ veți fi întăriți cu putere nemărginită, potrivit puterii Lui slăvite; astfel veți avea răbdare și veți fi perseverenți oricând; Îi veți mulțumi cu bucurie Tatălui, care v-a făcut demni de a avea o parte din moștenirea sfinților care trăiesc în lumină.
¹³ Dumnezeu ne-a eliberat de sub puterea întunericului și ne-a transferat în Împărăția Fiului Său iubit. ¹⁴ În Fiul Său noi avem eliberarea și iertarea păcatelor.

În Cristos Îl vedem pe Dumnezeu

¹⁵ El este imaginea Dumnezeului nevăzut și este primul născut din toată creația. ¹⁶ Tot ce este în cer sau pe pământ a fost creat de El: și ceea ce se vede și ceea ce nu se vede, fie puteri cerești, fie autorități, fie domnii sau conducători. Totul a fost creat prin El și pentru El. ¹⁷ El există dinainte de a se fi făcut ceva, și toate se țin prin El. ¹⁸ El este Capul Trupului, care este Biserica. El este Începutul, primul înviat din morți, astfel încât să aibă întâietate în toate. ¹⁹ Dumnezeu, în

toată plinătatea Lui, a ales să trăiască în El și, tot prin El, să împace toate lucrurile cu El Însuși, fie că sunt din ceruri, fie că sunt de pe pământ. ²⁰ Dumnezeu a făcut pace prin sângele lui Cristos vărsat pe cruce. ²¹ În trecut, erați despărțiți de Dumnezeu și, din cauza faptelor voastre rele, erați dușmanii Lui în gândurile voastre. ²² Dar acum, prin trupul omenesc al lui Cristos și prin moartea Lui, Dumnezeu v-a împăcat cu El, ca să vă prezinte înaintea lui Dumnezeu sfinți, curați și fără vină, ²³ dacă rămâneți înrădăcinați și neclintiți în credința voastră și dacă nu vă îndepărtați de speranța Vestii Bune pe care ați auzit-o, care a fost proclamată fiecărei făpturi de sub ceruri și al cărei slujitor am devenit eu, Pavel.

Lucrearea lui Pavel pentru Biserică

²⁴ Acum mă bucur în suferințele mele pentru voi. Prin suferințele din trupul meu, eu împlinesc ceea ce mai are de suferit Cristos prin Trupul Său, care este Biserica. ²⁵ Eu am devenit unul din slujitorii Săi, potrivit cu slujba care mi-a fost încredințată de Dumnezeu pentru voi. Este vorba despre împlinirea mesajului lui Dumnezeu. ²⁶ Acest mesaj este adevărul secret, ținut ascuns de veacuri și de generații, dar care a fost făcut cunoscut de Dumnezeu sfinților Săi. ²⁷ Dumnezeu a dorit să arate poporului Său cât de mare este printre neevrei bogăția slăvită a acestui adevăr ascuns, care este Cristos, care este și în voi și care este speranța noastră de a avea parte de slava lui Dumnezeu. ²⁸ Noi Îl proclamăm pe El, îndrumând și învățând pe fiecare cu toată înțelepciunea, astfel încât fiecare să fie desăvârșit în Cristos când îl vom prezenta înaintea lui Dumnezeu. ²⁹ Acesta este motivul pentru care lucrez eu, luptându-mă prin tăria lui Cristos, care lucrează în mine cu putere.

2 Vreau să știți cât de mare este lupta pe care o duc pentru voi, pentru cei din Laodiceea și pentru cei ce nu m-au cunoscut personal. ² Eu mă lupt pentru ca inimile lor să fie încurajate, pentru ca ei să fie uniți în dragoste, să aibă întreaga bogăție a convingerii care provine din înțelegerea lucrurilor și să cunoască deplin întregul adevăr ascuns al lui Dumnezeu, care este Cristos. ³ În Cristos sunt ascunse toate comorile înțelepciunii și ale cunoașterii.

⁴ Vă spun lucrurile acestea pentru ca nimeni să nu vă înșele cu idei care par bune, dar sunt greșite. ⁵ Deși nu sunt cu voi în trup, sunt cu voi în duh și mă bucur vă-

zând rânduiala în care trăiți și tăria credinței voastre în Cristos.

Trăiți în Cristos

⁶ Așa cum L-ați primit pe Cristos Isus ca Domn, tot așa continuați să trăiți în El! ⁷ Înradăcinați-vă în El și lăsați-L să fie temelie voastră! Întăriți-vă în credință, după cum ați fost învățați și arătați-I întotdeauna recunoștință lui Dumnezeu!

⁸ Aveți grijă să nu vă înșele nimeni cu o filosofie goală și amăgitoare, care vine din tradițiile oamenilor și din ideile fără valoare ale oamenilor lumii, și nu de la Cristos. ⁹ Dumnezeu, în plinătatea Lui, trăiește în Cristos, în trupul Său omenesc. ¹⁰ În Cristos, ați fost împliniți și voi, și El este Capul oricărui conducător și al oricărei domnii.

¹¹ Atunci când v-ați dezbrăcat de trupul păcătos, aceasta fiind circumcizia lui Cristos, ați fost circumciși cu o circumcizie care nu este făcută de mâna omului. ¹² Toate acestea s-au întâmplat când ați fost îngropați împreună cu El în botezul prin care ați și fost înviați cu El, prin credința în puterea lui Dumnezeu, care L-a înviat pe Cristos dintre cei morți. ¹³ Voi erați morți din punct de vedere spiritual din cauza păcatelor voastre și pentru că nu primiserăți încă circumcizia lui Cristos, dar Dumnezeu v-a dat viață împreună cu Cristos, prin care ne-a iertat și păcatele noastre. ¹⁴ El a șters documentul [†] care ne stătea împotriva și care conținea toate acuzațiile Legii împotriva noastră, și l-a înlăturat din calea noastră, pironindu-l pe cruce. ¹⁵ El a dezarmat autoritățile și domniile și le-a făcut de râsul lumii, triumfând asupra lor prin cruce.

Nu urmați regulile oamenilor

¹⁶ Nimeni să nu vă judece cu privire la mâncare și băutură sau cu privire la o sărbătoare, aniversare sau zile de sabat! ¹⁷ Toate acestea nu sunt decât o umbră a lucrurilor care urmau să vină. Realitatea însă este a lui Cristos. ¹⁸ Nu-i lăsați pe cei ce își găsesc plăcere într-o falsă umilință și în închinarea îngerilor să vă împiedice să luați premiul! Un astfel de om vorbește totdeauna despre viziunile lui și mintea lui care nu se gândește la cele spirituale îl face să se îngâmfe fără motive. ¹⁹ Un astfel de om nu se ține legat de Capul, care este Cristos. Datorită lui Cristos, întregul trup, hrănit și strâns la un loc prin încheieturi și legături, crește așa cum vrea Dumnezeu.

²⁰ Voi ați murit împreună cu Cristos și ați fost eliberați de puterile ^{††} care influențează această lume. De ce vă comportați atunci ca și cum ați fi ai lumii și vă supuneți unor reguli ca: ²¹ „Nu lua!”, „Nu gusta!”, „Nu atinge!”? ²² Toate aceste lucruri pier o dată cu întrebuinta-

rea lor. Acestea se bazează pe regulile și învățăturile oamenilor. ²³ Aceste reguli au o aparentă înțelepciune prin închinarea voită, prin falsa lor smerenie și printr-o purtare aspră față de trup. Dar ele nu sunt de nici un folos în încercarea de a nu satisface dorințele naturii noastre păcătoase.

Noua voastră viață în Cristos

3 Dacă ați înviat împreună cu Cristos, preocupați-vă de lucrurile care sunt în cer, unde Cristos stă la dreapta lui Dumnezeu. ² Gândiți-vă la cele cerești și nu la cele pământești! ³ Voi ați murit, iar acum viața voastră nouă este ascunsă împreună cu Cristos în Dumnezeu. ⁴ Când Cristos, care este viața voastră, va apărea, atunci veți apărea și voi cu El în slavă.

⁵ Alungați din viața voastră toate lucrurile rele care țin de natura voastră păcătoasă: desfrânarea, necurăția, pofta, dorințele rele și lăcomia, care este închinare la idoli. ⁶ Din cauza acestor lucruri vine mânia lui Dumnezeu. ⁷ Și voi trăiați așa în trecut, pe când făceați astfel de fapte.

⁸ Dar acum, renunțați la toate acestea: la mânie, furie, răutate, bârfă, vorbe urâte. ⁹ Să nu vă mințiți unii pe alții, pentru că v-ați dezbrăcat de omul cel vechi, cu faptele lui ¹⁰ și v-ați îmbrăcat cu omul cel nou. Acest om nou este mereu înnoit și făcut după imaginea Creatorului lui spre cunoașterea deplină a lui Dumnezeu. ¹¹ Aici nu mai este evreu și neevreu, circumcis și necircumcis, barbar, scit [‡], sclav și om liber, ci Cristos este totul și este în toți.

¹² Fiind aleșii lui Dumnezeu, sfinți și iubiți, îmbrăcați-vă cu o inimă plină de compasiune, cu bunătate, smerenie, blândețe și răbdare. ¹³ Îngăduiți-vă unii pe alții și iertați-vă unii pe alții ori de câte ori aveți ceva unii împotriva altora. Să vă iertați unii pe alții, cum v-a iertat și Domnul pe voi. ¹⁴ Pe lângă toate acestea, îmbrăcați-vă cu dragostea care leagă totul într-o unitate perfectă. ¹⁵ Fie ca pacea care vine de la Cristos să vă conducă inimile, căci la această pace ați fost chemați voi, într-un singur trup. Mulțumiți-I lui Dumnezeu pentru toate lucrurile, întotdeauna! ¹⁶ Cuvântul lui Cristos să locuiască din belșug în voi. Învățați-vă și sfătuiți-vă unii pe alții cu toată înțelepciunea. Cântați psalmi, imnuri și cântări spirituale cu inima plină de recunoștință față de Dumnezeu. ¹⁷ Orice faceți, cu vorba sau cu fapta, să faceți în Numele Domnului Isus, mulțumind prin El lui Dumnezeu, Tatăl.

Relațiile cu ceilalți oameni

¹⁸ Soțiilor, fiți supuse soților voștri, așa cum este potrivit în Domnul.

¹⁹ Soților, iubiți-vă soțiile și nu vă purtați aspru cu ele.

[†] DOCUMENTUL în el sunt înscrise toate încălările Legii comise de noi (este vorba de Legea lui Moise). ^{††} PUTERILE Sau: principiile elementare ale acestei lumi.

[‡] VERSETUL 6 Unele manuscrise grecești adaugă: „peste fiii neascultării”. ^{‡†} SCIT locuitor al Scitiei; în ochii popoarelor mai civilizate ale antichității, scitii erau socotiți ca cei mai sălbatici dintre toți barbarii.

²⁰ Copiilor, ascultați în toate de părinții voștri, căci acest lucru este plăcut Domnului.

²¹ Părinților, nu stârniți mânia în copiii voștri criticându-i mereu pentru tot ce fac, pentru că asta va duce la descurajarea lor.

²² Sclavilor, ascultați de stăpânii voștri de pe pământ în toate, nu numai atunci când vă supraveghează, și nu lucrați ca unii care vor să le facă pe plac oamenilor. Ascultați de ei cu toată inima, din respect pentru Domnul. ²³ Orice faceți, faceți din toată inima, ca pentru Domnul, și nu ca pentru oameni. ²⁴ Amintiți-vă că Domnul vă va da moștenirea voastră ca răsplată. Cristos, care este Domnul vostru, este Cel pe care-L slujiți. ²⁵ Cel ce face rău va fi răsplătit, în mod nepărtinitor, după răul pe care l-a făcut.

4 Stăpânilor, dați sclavilor voștri ce li se cuvine, în mod cinstit. Amintiți-vă că și voi aveți un Stăpân în ceruri.

Pavel le dă instrucțiuni creștinilor

² Perseverati în rugăciune, fiți atenți când vă rugați și aduceți-I mulțumiri lui Dumnezeu. ³ Rugați-vă și pentru noi, pentru ca Dumnezeu să ne dea prilejul de a proclama mesajul Veștii Bune, și de a vorbi despre taina lui Cristos. Tocmai pentru că am predicat acest adevăr ascuns în Cristos sunt eu în închisoare. ⁴ Rugați-vă să vorbesc în așa fel încât să fac mesajul foarte clar, așa cum ar trebui.

⁵ Purtați-vă cu înțelepciune față de cei care nu sunt credincioși și folosiți din plin ocaziile care vi se oferă. ⁶ Vorbirea voastră ar trebui să fie întotdeauna plăcută și dreasă cu înțelepciune, astfel încât să știți ce să răspundeți fiecărei persoane.

Vești despre însoțitorii lui Pavel

⁷ Tihic, un frate scump, un slujitor credincios și un sclav împreună cu mine în Domnul, vă va spune totul despre mine. ⁸ Tocmai din acest motiv îl trimit la voi, ca să aflați care este situația noastră și pentru ca să vă încurajeze. ⁹ Împreună cu el îl trimit și pe Onisim, fratele nostru credincios și drag, care este unul dintre voi. Ei vă vor spune tot ce se întâmplă aici.

¹⁰ Aristarh, cel închis cu mine, vă salută. La fel vă salută și Marcu, vărul lui Barnaba. În ce-l privește pe Marcu, ați primit deja instrucțiuni. Dacă vine la voi, primiți-l! ¹¹ Isus, zis Iust, vă salută. Aceștia sunt singurii dintre credincioșii evrei care lucrează cu mine la vestirea Împărăției lui Dumnezeu. Ei au fost o mare încurajare pentru mine.

¹² Și Epafras vă salută. El este unul dintre voi și un slujitor al lui Cristos Isus. El se roagă întotdeauna cu ardoare pentru voi, pentru ca voi să ajungeți maturi și să cunoașteți deplin ceea ce dorește Dumnezeu pentru voi. ¹³ Eu sunt martorul lui că lucrează din greu pentru voi, pentru cei din Laodiceea și pentru cei din Hierapolis. ¹⁴ Luca, iubitul nostru doctor, și Dima vă salută.

¹⁵ Salutați-i pe frații din Laodiceea, pe Nimfa și biserica ce se întâlnește în casa lui. ¹⁶ După ce veți citi scrisoarea, aveți grijă să o citească și biserica din Laodiceea. De asemenea, să citiți și scrisoarea pe care am trimis-o bisericii din Laodiceea. ¹⁷ Spuneți-i lui Arhip: „Ai grijă să duci până la capăt slujba pe care ai primit-o în Domnul!”

¹⁸ Eu, Pavel, scriu această salutare cu mâna mea. Amintiți-vă că sunt în închisoare. Harul lui Dumnezeu să fie cu voi!

1 Tesaloniceni

1 Pavel, Silvan și Timotei, către Biserica din Tesalonic care este în Dumnezeu Tatăl și în Domnul Isus Cristos. Harul și pacea lui Dumnezeu să fie cu voi!

Viața și credința tesalonicenilor

² Îi mulțumim întotdeauna lui Dumnezeu pentru voi toți și vă amintim în rugăciunile noastre. ³ Noi amintim fără încetare înaintea Dumnezeului și Tatălui nostru lucrarea voastră care vine din credință, osteneala voastră izvorâtă din dragoste și răbdarea adusă de speranța în Domnul nostru Isus Cristos. ⁴ Știm, frații mei iubiți de Dumnezeu, că ați fost aleși de El ⁵ pentru că mărturia noastră despre Vestea Bună a venit la voi prin cuvinte, dar și cu putere, cu Duhul Sfânt și cu o convingere adâncă. Știți cum ne-am purtat printre voi, spre binele vostru. ⁶ Și voi ne-ați imitat pe noi și pe Domnul, căci ați primit Cuvântul într-o vreme când sufereați și l-ați primit cu bucuria care vine de la Duhul Sfânt. ⁷ De aceea, ați devenit un exemplu pentru toți credincioșii din Macedonia și din Ahaia. ⁸ Căci Cuvântul Domnului s-a răspândit de la voi, nu numai în Macedonia și Ahaia, ci chiar mai departe, iar despre credința voastră s-a auzit peste tot. De aceea nu mai trebuie să adaug ceva. ⁹ Toată lumea vorbește despre felul în care ne-ați primit, povestind cum v-ați întors la Dumnezeu de la idoli, ca să-I slujiți Dumnezeului viu și adevărat ¹⁰ și ca să-L așteptați pe Fiul Său din ceruri, pe care Dumnezeu L-a înviat dintre cei morți, adică pe Isus, care ne scapă de pedeapsa care va veni din cauza mâniei lui Dumnezeu.

Lucrarea lui Pavel în Tesalonic

2 Fraților, știți că vizita pe care v-am făcut-o, n-a fost inutilă. ² Așa cum știți, înainte de a veni la voi, am suferit și am fost batjocoriți în Filipi. Dar, cu ajutorul Dumnezeului nostru, am avut curajul să vă proclamăm și vouă Vestea Bună a lui Dumnezeu, cu toată opoziția pe care a trebuit să o înfruntăm. ³ Mesajul nostru de încurajare adresat vouă nu provine din eroare sau din motive false și nici nu încercăm să înșelăm pe cineva. ⁴ Dimpotrivă, noi vorbim ca oameni aprobați de Dumnezeu și căroră li s-a încredințat Vestea Bună. Noi nu încercăm să facem pe placul oamenilor, ci să împlinim voia lui Dumnezeu, care ne cercetează inimile. ⁵ Într-adevăr, noi nu am venit niciodată cu vorbe lingușitoare și, așa cum știți, nu v-am vorbit ca să

ne îmbogățim, iar Dumnezeu ne este martor. ⁶ Noi nu am căutat slavă de la oameni, nici de la voi, nici de la alții, deși am fi putut să vă cerem multe pentru că suntem apostolii lui Cristos.

⁷ Dimpotrivă, am fost blânzi cât am fost cu voi [†] și ne-am purtat ca o mamă care se îngrijește cu dragoste de copiii ei. ⁸ Pentru că vă iubeam atât de mult și pentru că ne erați dragi, eram în stare să vă dăm nu numai Vestea Bună a lui Dumnezeu, ci și viața noastră. ⁹ Fraților, vă amintiți că am muncit din greu, cu trudă. Am lucrat zi și noapte, ca să nu fim o povară pentru voi atâta timp cât vă proclamam Vestea Bună a lui Dumnezeu.

¹⁰ Voi sunteți martori și Dumnezeu de asemenea, că ne-am purtat față de voi, credincioșii, cu sfințenie, cu dreptate și fără greșală. ¹¹ Știți că ne-am purtat cu fiecare ca un tată față de copiii săi. ¹² Astfel, v-am încurajat, v-am mângâiat și v-am îndemnat să trăiți într-un mod plăcut lui Dumnezeu care vă cheamă să intrați în Împărăția și slava Sa.

¹³ Îi mulțumim în continuare lui Dumnezeu pentru că, atunci când ați primit mesajul lui Dumnezeu pe care l-ați auzit de la noi, l-ați primit nu ca pe un mesaj venit de la oameni ci, așa cum și este: un mesaj care vine de la Dumnezeu și care lucrează și în voi, cei credincioși. ¹⁴ Voi, fraților, ați urmat exemplul bisericilor lui Dumnezeu în Cristos Isus din Iudeea pentru că ați suferit din partea celor din neamul vostru aceleași lucruri pe care le-au suferit și cei din Iudeea de pe urma iudeilor. ¹⁵ Ei i-au omorât pe Domnul Isus și pe profeți, iar pe noi ne-au alungat. Ei nu sunt plăcuți lui Dumnezeu și sunt împotriva tuturor. ¹⁶ Noi vorbim neevreilor ca să fie și ei mântuiți, iar ei încearcă să ne oprească să facem acest lucru. Astfel, ei își înmulțesc păcatele și, până la urmă, mânia lui Dumnezeu s-a revărsat din plin asupra lor.

Dorința lui Pavel de a-i vizita din nou

¹⁷ În ce ne privește, fraților, ne-am despărțit de voi pentru puțin timp (ne-am despărțit în trup, nu în gând). De aceea, am devenit nerăbdători și dorim neapăs de mult să vă vedem. ¹⁸ Da, am dorit foarte mult să venim la voi. Într-adevăr, eu, Pavel, am încercat de mai multe ori, însă Satan ne-a împiedicat să venim.

¹⁹ Căci voi sunteți speranța noastră, bucuria sau cununa cu care ne vom lăuda înaintea Domnului Isus când

[†] „AM FOST BLÂNZI ... VOI” Unele manuscrise grecești redau: „Am devenit copii cât am fost cu voi.”

va veni iarăși. ²⁰ Da, voi sunteți slava și bucuria noastră!

3 Pentru că nu mai puteam aștepta, ne-am hotărât să rămânem singuri în Atena ² și să-l trimitem pe Timotei. El este fratele nostru care lucrează împreună cu noi la proclamarea Veștii Bune a lui Cristos. L-am trimis pe el pentru ca să vă întărească și să vă încurajeze în credința voastră ³ pentru ca nimeni să nu fie clătinat de necazurile acestea. Știți voi înșivă că aceste necazuri sunt inevitabile. ⁴ Pe când eram cu voi, vă avertizam că veți fi persecutați așa cum, de altfel, s-a și întâmplat. ⁵ Fiindcă nu mai puteam aștepta, l-am trimis pe Timotei să-mi aducă vești despre credința voastră. Îmi era teamă ca nu cumva să vă fi înșelat Ispititorul și munca noastră printre voi să fi fost degeaba.

⁶ Dar acum, Timotei tocmai s-a întors de la voi și ne-a adus vești bune cu privire la credința și dragostea voastră. El ne-a spus că vă amintiți cu plăcere de noi și că vreți să ne vedeți tot atât de mult pe cât vrem să vă vedem și noi. ⁷ Credința voastră ne-a încurajat în aceste momente de greutăți și necaz, fraților. ⁸ Acum, când știm că stați neclintiți în Domnul, trăim cu adevărat. ⁹ Cum Îi putem mulțumi lui Dumnezeu îndeajuns pentru voi și pentru toată bucuria pe care o avem în prezența Dumnezeului nostru datorită vouă? ¹⁰ Zi și noaptea ne rugăm cu ardoare să vă putem vedea din nou și să putem împlini ceea ce lipsește credinței voastre.

¹¹ Acum fie ca Însuși Dumnezeu, Tatăl nostru și Domnul nostru Isus să ne călăuzească pașii înspre voi! ¹² Fie ca Domnul să vă facă să creșteți și să vă îmbogățească în dragoste unii pentru alții și pentru toți, așa cum și noi vă iubim pe voi! ¹³ Fie ca El să vă întărească inimile, să le facă nevinovate și sfinte înaintea Dumnezeului și Tatălui nostru când va veni Domnul nostru Isus cu toți sfinții Lui †.

O viață pe placul lui Dumnezeu

4 Fraților, acum am să vă spun alte lucruri. Vă rugăm și vă îndemnăm, în Numele Domnului Isus, să trăiți înaintea lui Dumnezeu așa cum v-am învățat și așa cum și trăiți acum, astfel încât să trăiți din ce în ce mai mult după învățăturile noastre. ² Știți poruncile pe care vi le-am dat prin autoritatea Domnului Isus.

³ Dumnezeu vrea să fiți sfinți, să vă feriți de imoralitate sexuală. ⁴ El vrea ca fiecare să învețe să-și controleze trupul †† în sfințenie și cinste, ⁵ fără să se aprindă în poftele sale, așa cum fac păgânii care nu-L cunosc pe Dumnezeu. ⁶ El vrea ca nimeni să nu înșele sau să profite de fratele său în această privință, căci Domnul va pedepsi toate aceste lucruri, așa cum v-am mai spus și v-am avertizat. ⁷ Dumnezeu nu ne-a chemat să fim necurați, ci sfinți. ⁸ De aceea, cel care respinge această în-

vătătură nu-i respinge pe oameni, ci pe Dumnezeu, care vă dă și Duhul Său Sfânt.

⁹ În ce privește dragostea pentru frați, nu este nevoie să vă mai scriu nimic, pentru că Dumnezeu v-a învățat să vă iubiți unii pe alții. ¹⁰ Așa și faceți, iubindu-i pe toți frații și surorile voastre din Macedonia. Dar vă îndemnăm, fraților, să creșteți mereu în dragostea frățească.

¹¹ Propuneți-vă să aveți o viață liniștită, să vă vedeți de treaba voastră și să lucrați cu mâinile voastre, așa cum v-am poruncit ¹² pentru ca necredincioșii să respecte modul vostru de viață și să nu depindeți de nimeni.

Venirea Domnului

¹³ Fraților, vrem să știți câte ceva și despre cei care au murit, astfel încât să nu fiți îndurerați asemenea celor fără speranță. ¹⁴ Dacă credem că Isus a murit și apoi a înviat, credem că Dumnezeu îi va aduce înapoi prin Cristos și pe cei care au murit în Isus. ¹⁵ Ce vă spunem acum este un mesaj de la Domnul. Noi, care suntem vii și care rămânem până la venirea Domnului, nu o vom lua înaintea celor care au murit. ¹⁶ Când se va auzi porunca prin vocea arhanghelului ‡ și când va suna trâmbița lui Dumnezeu, Domnul Însuși va coborî din cer, iar cei care au murit în Cristos vor învia primii. ¹⁷ După aceea, noi, care mai suntem în viață, cei rămași până atunci, vom fi ridicati în nori împreună cu ei ca să-L întâlnim pe Domnul în cer. Astfel vom fi cu Domnul pentru totdeauna. ¹⁸ Mângâiați-vă deci unii pe alții cu aceste cuvinte.

Pregătiți-vă pentru venirea Domnului

5 Fraților, cu privire la timpuri și date, nu aveți nevoie să vă scriu nimic, ² pentru că știți și voi foarte bine că ziua Domnului va veni ca un hoț noaptea. ³ Și când vor zice oamenii: „Avem pace și siguranță!”, va veni pe neașteptate distrugerea. Aceasta va veni așa cum vin durerile nașterii la o femeie însărcinată. Nimeni nu va putea scăpa. ⁴ Dar voi, fraților, nu sunteți în întuneric ca să fiți surprinși de acea zi ca de un hoț. ⁵ Voi toți sunteți ai luminii și ai zilei. Noi nu suntem ai noptii sau ai întunericului. ⁶ Așa că, să nu dormim ca ceilalți oameni. Să fim treji, să ne stăpânim, ⁷ fiindcă cei ce dorm, dorm noaptea și cei ce se îmbată, se îmbată noaptea. ⁸ Dar noi, pentru că suntem ai zilei, să ne stăpânim! Să ne îmbrăcăm cu platoșa credinței și a dragostei și să ne punem pe cap coiful speranței mântuirii! ⁹ Dumnezeu nu ne-a ales ca să-și verse mânia peste noi, ci ne-a ales pentru ca noi să obținem mântuirea prin Domnul nostru Isus Cristos ¹⁰ care a murit pentru noi pentru ca, fie că suntem în viață, fie că nu ‡, să trăim cu El. ¹¹ Încurajați-vă deci unii pe alții și întăriți-vă unii pe alții, așa cum și faceți de altfel.

† CU TOȚI SFINȚII LUI VEZI Zah. 14.5; Mt. 25.31; 2 Tes. 1.7. †† EL VREA ... TRUPUL Sau: Dumnezeu vrea ca fiecare dintre voi să învețe cum să trăiască cu soția sa în sfințenie și cinste.

‡ ARHANGHEL căpetenie a îngerilor. †† FIE CĂ SUNTEM ÎN VIAȚĂ, FIE CĂ NU LIT. fie că suntem treji, fie că dormim.

Instrucțiuni finale și salutări

¹² Vă rugăm, fraților, să-i respectați pe cei ce lucrează din greu printre voi și care vă conduc în Domnul și vă sfătuiesc. ¹³ Să aveți o stimă mare, plină de dragoste, pentru ei, datorită lucrării lor. Trăiți în pace unii cu alții! ¹⁴ Vă îndemnăm, fraților: muștrați-i pe cei leneși, mângâiați-i pe cei descurajați, ajutați-i pe cei slabi, aveți răbdare cu toți! ¹⁵ Aveți grijă să nu răsplătească cineva cu rău pentru rău, ci întotdeauna încercați să faceți bine atât unii altora, cât și celorlalți oameni.

¹⁶ Bucurați-vă întotdeauna! ¹⁷ Rugați-vă tot timpul! ¹⁸ Mulțumiți-I lui Dumnezeu în orice împrejurare, căci aceasta este voia Lui pentru voi, în Cristos Isus.

¹⁹ Nu opriți lucrarea Duhului! ²⁰ Nu disprețuiți profetiile, ²¹ ci cercetați totul și păstrați ceea ce este bun.

²² Feriți-vă de orice fel de rău!

²³ Fie ca Însuși Dumnezeu păcii să vă sfințească întru totul și fie ca duhul, sufletul și trupul vostru să rămână nepătate până la venirea Domnului nostru Isus Cristos! ²⁴ Dumnezeu, care vă cheamă, este credincios și va face într-adevăr lucrul acesta.

²⁵ Fraților, rugați-vă și pentru noi! ²⁶ Salutați-i pe toți frații cu o sărutare sfântă! ²⁷ Vă rog insistent, în Numele Domnului, să citiți această scrisoare tuturor fraților!

²⁸ Harul Domnului nostru Isus Cristos să fie cu voi!

2 Tesaloniceni

1 Pavel, Silvan și Timotei, către biserica tesalonicenilor, către cei care sunt în Dumnezeu, Tatăl nostru și în Domnul Isus Cristos.

² Har și pace vouă de la Dumnezeu, Tatăl nostru și de la Domnul Isus Cristos!

³ Trebuie să-I mulțumim întotdeauna lui Dumnezeu pentru voi, fraților, și avem toate motivele să-I mulțumim pentru că dragostea pe care o aveți unii pentru alții se adâncește mereu iar credința voastră crește neîncetat. ⁴ Noi ne laudăm cu voi înaintea celorlalte biserici ale lui Dumnezeu vorbind despre răbdarea și credința cu care îndurați toate persecuțiile și necazurile.

Pavel vorbește despre Judecata lui Dumnezeu

⁵ Aceasta este o dovadă că Dumnezeu judecă cu dreptate. El dorește să fiți considerați demni de Împărăția Sa, pentru care și suferiți acum. ⁶ Într-adevăr, Dumnezeu consideră că este drept să-i răsplătească prin necazuri pe cei ce vă fac să suferiți, ⁷ iar atât vouă cât și nouă, să ne dea odihnă când Se va arăta Domnul Isus, împreună cu îngerii puterii Lui. ⁸ El va veni din cer, într-o flacăra de foc și îi va pedepsi pe cei ce nu-L cunosc pe Dumnezeu și pe cei ce nu ascultă de Vestea Bună a Domnului nostru Isus. ⁹ Pedeapsa lor va fi nimicirea eternă. Ei vor fi înlăturați din fața Domnului și a puterii Lui slăvite ¹⁰ în ziua în care va veni să fie slăvit în poporul Său sfânt și admirat în toți cei care au crezut. Printre ei vă numărați și voi pentru că ați crezut mărturia noastră despre El.

¹¹ De aceea, ne rugăm întotdeauna pentru voi, cerând ca Dumnezeul nostru să vă considere demni de viața pe care v-a chemat s-o trăiți. Ne rugăm ca, prin puterea Lui, Dumnezeu să împlinească orice intenție bună și orice faptă care vine din credința voastră, ¹² astfel încât Numele Domnului nostru Isus să fie slăvit în voi, pentru ca și voi să fiți slăviți în El, potrivit harului Dumnezeului nostru și al Domnului Isus Cristos.

Semnele premergătoare venirii Domnului

2 Acum, fraților, vă scriem cu privire la venirea Domnului nostru Isus Cristos și la întâlnirea noastră cu El și vă cerem ² să nu vi se clatine ușor convingerile și să nu fiți tulburați de cineva care pretinde că are un duh de profeție, de vreo învățătură oarecare sau de o scrisoare, chipurile, scrisă de noi, în care se spune că ziua Domnului a venit deja. ³ Aveți grijă să nu vă înșele

nimeni în nici un fel. Vă spun toate acestea pentru că ziua Domnului nu va veni până când nu va fi venit mai întâi apostazia [†] și până când nu se va fi arătat omul nelegiurii care este destinat pentru distrugere. ⁴ El se va opune și se va ridica împotriva oricărui așa-zis Dumnezeu și împotriva oricărui obiect de închinare. Va merge până acolo încât va sta ca Dumnezeu în Templul lui Dumnezeu și se va proclama Dumnezeu.

⁵ Amintiți-vă că vă spuneam aceste lucruri și când eram cu voi. ⁶ Știți ce-l oprește ca să nu se descopere decât la vremea lui. ⁷ Vă spun aceste lucruri pentru că puterea ascunsă a nelegiurii lucrează deja. Numai să fie înlăturat acela care acum îl oprește ⁸ și atunci va fi descoperit cel nelegiuit. Domnul Isus îl va omorî cu suflarea gurii Sale și îl va nimici cu arătarea venirii Sale. ⁹ Venirea celui nelegiuit va fi prin lucrarea lui Satan și va fi însoțită de toată puterea, de semne și minuni false ¹⁰ și de înșelătorii rele. El îi va înșela pe cei pierduți, deoarece au refuzat să iubească adevărul pentru ca să fie mântuiți. ¹¹ De aceea, Dumnezeu le va trimite o lucrare de rătăcire să lucreze în ei ca să creadă o minciună; ¹² pentru ca toți cei ce nu au crezut adevărul, ci și-au găsit plăcerea în ceea ce este rău, să fie condamnați.

Voi ați fost aleși pentru mântuire

¹³ Dar noi trebuie să-I mulțumim întotdeauna lui Dumnezeu pentru voi, frați iubiți de Domnul, căci Dumnezeu v-a ales de la început să fiți mântuiți, fiind sfințiți prin Duhul și crezând adevărul. ¹⁴ Dumnezeu v-a chemat la mântuire prin Vestea Bună pe care v-am proclamat-o noi, astfel încât să obțineți slava Domnului nostru Isus Cristos. ¹⁵ De aceea, fraților, stați tari și păstrați învățăturile care v-au fost transmise, fie prin viu grai, fie prin scrisoarea noastră.

¹⁶ Fie ca Însuși Domnul nostru Isus Cristos și Dumnezeu, Tatăl nostru, care ne-a iubit și care ne-a dat, în harul Său, o mângâiere veșnică și o speranță neclintită, să vă încurajeze inimile și să vă întărească în toate lucrurile bune pe care le faceți și le spuneți!

Rugați-vă pentru noi

3 În încheiere, fraților, rugați-vă pentru noi, pentru ca mesajul Domnului să se răspândească repede

[†] APOSTAZIE părăsire a căii drepte a lui Dumnezeu; îndepărtare de Dumnezeu.

și să fie slăvit, așa cum a fost slăvit și printre voi. ² Ru-
gați-vă să fim scăpați de oamenii răi și vicleni, căci nu
toți cred în Domnul.

³ Domnul este credincios. El vă va întări și vă va păzi
de Cel Rău. ⁴ Avem încredere, în Domnul, cu privire la
voi și suntem convinși că faceți și veți continua să fa-
ceți ceea ce ați fost învățați. ⁵ Fie ca Domnul să vă în-
drepte inimile spre dragostea lui Dumnezeu și spre în-
delunga răbdare a lui Cristos!

Datoria de a munci

⁶ Acum vă poruncim, fraților, în Numele Domnului
nostru Isus Cristos, să stați departe de orice frate care
duce o viață de lenevie, care nu se potrivește cu învă-
țăturile pe care le-ați primit de la noi. ⁷ Vă spun aceas-
ta pentru că voi înșivă știți cum să ne imitați fiindcă noi
nu am fost leneși cât am stat cu voi ⁸ și n-am mâncat
pâinea nimănui pe gratis. Ci, cu trudă, am muncit din
greu zi și noapte ca să nu fim o povară pentru nici
unul dintre voi. ⁹ Nu că noi nu avem dreptul să vă ce-
rem să fim ajutați de voi, dar noi am muncit ca să fim
un exemplu pentru voi, astfel încât să ne imitați.

¹⁰ Când eram cu voi, v-am dat această poruncă: „Cine
nu vrea să muncească, nici să nu mănânce!”

¹¹ Spunem toate acestea fiindcă am auzit că unii din-
tre voi duc o viață de lenevie. Sunt unii care nu-și văd
de treaba lor, ci se amestecă în treburile altora. ¹² Le
poruncim acestora și îi încurajăm în Domnul Isus Cris-
tos să muncească în liniște și să-și mănânce astfel pâi-
nea lor. ¹³ Cât despre voi, fraților, să nu obosiți nicioda-
tă să faceți ce este bine.

¹⁴ Dacă cineva nu ascultă de ceea ce v-am scris în
această scrisoare, identificați-l și să nu aveți nimic de-a
face cu el, ca să-i fie rușine. ¹⁵ Dar să nu-l considerați
dușmanul vostru, ci muștrați-l ca pe un frate.

Cuvinte de încheiere

¹⁶ Fie ca Însuși Domnul păcii să vă dea pace întotdea-
una și în orice fel! Domnul să fie cu voi toți!

¹⁷ Eu, Pavel, scriu această salutare cu mâna mea.
Acesta este semnul de autenticitate pe care-l folosesc
în fiecare scrisoare. Așa scriu eu.

¹⁸ Harul Domnului nostru Isus Cristos să fie cu voi
toți!

1 Timotei

1 Pavel, apostol al lui Cristos Isus prin porunca lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru, și a lui Cristos Isus, speranța noastră,
² către Timotei, adevăratul meu fiu în credință. Har, îndurare și pace de la Dumnezeu Tatăl și de la Cristos Isus, Domnul nostru!

Avertisment cu privire la învățatorii mincinoși

³ Vreau să rămâi în Efes, așa cum te-am rugat când mă duceam spre Macedonia, ca să le spui unora să nu i mai învețe pe oameni doctrine mincinoase ⁴ și să nu mai dea atenție basmelor și genealogiilor fără sfârșit. Acestea duc mai degrabă la controversă decât la înaintarea lucrării lui Dumnezeu care este prin credință.
⁵ Scopul pe care-l urmăresc când vă spun acest lucru este acela de a promova dragostea care vine dintr-o inimă curată, dintr-o conștiință pură și dintr-o credință sinceră. ⁶ Unii s-au îndepărtat de aceste lucruri și s-au ocupat cu vorbării fără sens. ⁷ Ei vor să fie învățatori ai Legii, însă nu știu nici ce spun, nici măcar ce urmăresc abordând lucrurile despre care vorbesc cu atâta convingere.

⁸ Acum noi știm că Legea [†] este bună dacă este folosită corect, ⁹ având în vedere că Legea nu este pentru omul drept, ci pentru cei ce încalcă Legea și pentru cei nesupuși, pentru cei ce trăiesc împotriva voii lui Dumnezeu și pentru păcătoși, pentru cei ce nu sunt sfinți, pentru cei fără Dumnezeu, pentru cei ce-și omoară părinții, pentru ucigași, ¹⁰ pentru cei desfrânați, pentru homosexuali, pentru negustorii de sclavi, pentru mincinoși, pentru cei ce jură fals și pentru cei ce se opun învățaturii sănătoase, ¹¹ potrivit cu Vestea Bună slăvită care vine de la binecuvântatul Dumnezeu, și care mi-a fost încredințată.

Mulțumiri pentru îndurarea lui Dumnezeu

¹² Îi mulțumesc lui Cristos Isus, Domnul nostru, care mi-a dat putere pentru că El m-a considerat vrednic de încredere și m-a pus în slujba Lui, ¹³ deși în trecut eu L-am insultat pe Cristos și i-am persecutat cu violență pe cei care-L urmau. Dar mi s-a arătat îndurare, căci făceam aceste lucruri din neștiință, în necredința mea.
¹⁴ Dar harul Domnului nostru s-a înmulțit nespus de

mult o dată cu credința și dragostea care sunt în Cristos Isus.

¹⁵ Un cuvânt demn de încredere și care merită să fie acceptat este acesta: Cristos Isus a venit în lume să-i mântuiască pe păcătoși, iar eu sunt cel mai mare dintre ei. ¹⁶ Dar tocmai de aceea mi-a fost arătată îndurarea lui Dumnezeu: folosindu-mă pe mine, primul dintre păcătoși, Isus Cristos Își putea arăta deplina Sa răbdare ca exemplu pentru cei ce aveau să creadă în El ca să primească viața eternă. ¹⁷ A Împăratului etern, a Celui ce este nemuritor și nevăzut, Singurului Dumnezeu, a Lui să fie onoarea și slava pentru totdeauna! Amin.

¹⁸ Porunca pe care ți-o dau, fiule Timotei, potrivit cu profețiile făcute despre tine cu mult timp în urmă, este ca, inspirat de ele, să te lupți lupta cea bună ¹⁹ cu credință și cu o conștiință curată. Unii au respins conștiința curată și au părăsit credința. ²⁰ Printre ei se numără și Imeneu și Alexandru pe care i-am dat pe mâna lui Satan ca să învețe să nu mai vorbească împotriva lui Dumnezeu.

Îndemn la rugăciune

2 Îndemnul meu este, în primul rând, să se facă cereri, rugăciuni, mijlociri și mulțumiri pentru toți oamenii, ² pentru conducători și pentru toți cei ce au autoritate, ca să putem duce astfel o viață liniștită și calmă, cu tot devotamentul și cu toată reverența pentru Dumnezeu. ³ Acest lucru este bun și plăcut lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru, ⁴ care vrea ca toți oamenii să fie mântuiți și să ajungă la cunoașterea adevărului. ⁵ Este un singur Dumnezeu și un singur Mijlocitor între Dumnezeu și om: Cristos Isus, care ca om ⁶ S-a dat pe Sine ca plată pentru eliberarea tuturor oamenilor. Această mărturie a fost făcută la vremea ei. ⁷ Iar eu am fost numit predicator și apostol al acestei mărturii pentru ca ea să fie auzită (spun adevărul și nu mint). Eu am fost făcut învățator al credinței și al adevărului pentru neevrei.

⁸ Vreau deci ca bărbații să se roage peste tot ridicând mâini curate către Dumnezeu, fără mânie și fără certuri.

⁹ La fel, femeile să se îmbrace decent, cu modestie și cumpătate, fără să poarte părul împletit, fără podoabe de aur sau perle sau haine scumpe. ¹⁰ Podoaba lor să fie faptele bune, așa cum le stă bine femeilor care susțin că se închină lui Dumnezeu.

[†] LEGEA probabil legea evreiască dată de Dumnezeu lui Moise pe Muntele Sinai.

¹¹ Femeia să învețe în tăcere, în supunere totală.
¹² Nu-i dau voie femeii să-l învețe pe bărbat sau să-i spună bărbatului ce să facă, ci ea să rămână în tăcere.
¹³ Căci întâi a fost creat Adam și apoi Eva. ¹⁴ Și nu Adam a fost înșelat, ci femeia a fost înșelată și a păcătuit.
¹⁵ Dar femeile [†] vor fi mântuite prin nașterea de copii dacă rămân în credință, dragoste, sfințenie și cumpătate.

Conducătorii Bisericii

3 Un cuvânt demn de încredere este acesta: dacă vrea cineva să fie supraveghetor ^{††}, atunci dorește un lucru bun. ² Un supraveghetor trebuie să aibă o viață ireproșabilă. El trebuie să fie credincios soției sale. ³ Trebuie să fie treaz, stăpânit, cuviincios, ospitalier, capabil să-i învețe pe alții. Să nu fie nici bețiv, nici violent, ci blând și pașnic. Nu trebuie să fie iubitor de bani. ⁴ Trebuie să aibă grijă de familia sa, s-o conducă bine și să-și țină copiii în ascultare și respect deplin. ⁵ Dacă cineva nu-și poate conduce bine familia, atunci el nu va putea avea grijă de biserica lui Dumnezeu. ⁶ El nu trebuie să fie convertit de curând ca să nu se umfle de mândrie și să atragă asupra sa pedeapsa de care a avut parte Diavolul. ⁷ Pe lângă acestea, el trebuie să aibă o reputație bună printre cei din afara Bisericii ca să nu fie criticat și să nu cadă în capcana Diavolului.

Diaconii

⁸ La fel, diaconii trebuie să fie demni de respect și nu cu două fețe. Trebuie să nu fie bețivi și să nu umble după câștiguri necinstite. ⁹ Ei trebuie să se țină de adevărurile adânci ale credinței noastre, având o conștiință curată. ¹⁰ Acești oameni trebuie să fie mai întâi încercați. Apoi, dacă nu s-a găsit nimic împotriva lor, pot sluji ca diaconi. ¹¹ La fel, femeile [‡] trebuie să fie demne de respect. Trebuie să nu fie bârfitoare, ci cumpătate și demne de încredere în toate. ¹² Bărbații care sunt diaconi trebuie să fie credincioși soțiilor lor și să-și conducă bine copiii și casa lor. ¹³ Cei care slujesc bine ca diaconi își câștigă un loc de onoare și o mare îndrăzneală în credința lor în Cristos Isus.

Secretul vieții noastre

¹⁴ Îți scriu aceste lucruri, deși sper să vin la tine în curând; dar dacă voi întârzia, ¹⁵ să știi cum trebuie să se poarte cineva în familia lui Dumnezeu, care este Biserica Dumnezeului celui viu, stâlpu și temelie adevărului. ¹⁶ Fără îndoială, adevărul ascuns al credinței noastre este mare. El a apărut în trup omenesc; a fost dovedit drept de Duhul, a fost văzut de îngeri, a fost proclamat

neevreilor, a fost crezut de lume și a fost înălțat la ceruri în slavă.

Învățătorii mincinoși

4 Duhul spune clar că, în timpurile din urmă, unii vor părăsi credința. Ei se vor lua după duhuri înșelătoare și după învățăturile demonilor ² și ale unor oameni mincinoși și prefăcuți, a căror conștiință a fost însemnată cu fierul înroșit în foc. ³ Ei interzic căsătoria și le impun altora să se ferească de unele mâncăruri pe care Dumnezeu le-a făcut să fie primite cu mulțumiri de către credincioșii care cunosc adevărul. ⁴ Pentru că tot ceea ce a creat Dumnezeu este bun și nimic nu trebuie respins dacă este primit cu mulțumiri, ⁵ căci este sfințit de Dumnezeu prin Cuvântul Său și prin rugăciune.

Să fii un bun slujitor al lui Cristos Isus

⁶ Dacă-i vei învăța pe frați aceste lucruri, vei fi un bun slujitor al lui Cristos Isus, ca unul care ai fost crescut cu adevărurile credinței și hrănit cu învățătura bună pe care ai urmat-o. ⁷ Evită basmele profanatoare ale femeilor bătrâne și continuă să te pregătești pentru slujirea lui Dumnezeu. ⁸ Pregătirea fizică are o anumită valoare, dar slujirea lui Dumnezeu este valoroasă în toate felurile, pentru că este însoțită de o promisiune atât în viața aceasta, cât și în cea viitoare. ⁹ Acesta este un cuvânt demn de încredere și care merită să fie acceptat. ¹⁰ Din acest motiv lucrăm din greu și ne zbatem: pentru că ne-am pus speranța în Dumnezeul cel viu, care este Mântuitorul tuturor și, în special, al tuturor celor ce cred.

¹¹ Să instruiesti și să înveți aceste lucruri! ¹² Nimeni să nu te disprețuiască pentru că ești tânăr! Să fii un exemplu prin modul în care vorbești și te porți, prin dragostea pe care o arăți, prin credința pe care o ai, prin viața ta curată. ¹³ Până când voi veni eu, dedică-te citirii Scripturii în public, încurajării și învățării! ¹⁴ Nu neglija darul care ți-a fost dat prin profeție când bătrânii și-au pus mâinile peste tine! ¹⁵ Acordă o mare atenție acestor lucruri, ocupă-te de ele, astfel încât toți să vadă cum progresezi. ¹⁶ Ai grijă de tine și de învățătura ta! Rămâi în aceste lucruri, căci astfel te vei mântui și pe tine, dar și pe cei ce te ascultă.

Purtarea față de alți credincioși

5 Să nu vorbești aspru unui om mai în vârstă; sfătuiește-l ca pe un tată! Pe cei tineri, tratează-i ca pe frați; ² pe femeile mai în vârstă, ca pe mame, iar pe femeile mai tinere, ca pe surori, într-un mod într-un mod întru totul cuviincios!

³ Respectă-le pe cele cu adevărat văduve! ⁴ Dacă o văduvă are copii sau nepoți, aceștia ar trebui să învețe să-și arate devotamentul față de Dumnezeu prin grija față de propria familie. În felul acesta, îi vor răsplăti pe

[†] FEMEILE lit. Ea. ^{††} SUPRAVEGHETOR în greacă, „episkopos”
[‡] FEMEILE poate fi vorba despre soțiile diaconilor, dar probabil că ele sunt diaconițe, cărora li s-a încredințat o slujbă anume; vezi Rom. 16.1.

părinții sau pe bunicii care i-au crescut. Acest lucru este plăcut înaintea lui Dumnezeu. ⁵ Femeia care este cu adevărat văduvă și nu are pe nimeni își pune speranța în Dumnezeu și stăruie zi și noapte în cereri și rugăciuni. ⁶ Dar văduva care trăiește în plăceri este moartă, chiar dacă trăiește. ⁷ Învață-i pe oameni aceste lucruri pentru ca nimeni să nu-i critice. ⁸ Cel ce nu se îngrijește de rudele sale și în special de cei din familia sa a negat credința și este mai rău decât un necredincios.

⁹ Pentru ca o femeie să fie trecută pe listă ca văduvă, ea trebuie să aibă cel puțin șaiszeci de ani, să fi fost credincioasă soțului său, ¹⁰ să fie cunoscută pentru faptele ei bune: adică, dacă a crescut copii, dacă a primit oaspeți, dacă a spălat picioarele [†] sfinților, dacă i-a ajutat pe cei cu necazuri și dacă a făcut tot felul de fapte bune.

¹¹ Să nu treci pe listă o văduvă mai tânără! Căci dorințele lor fizice puternice le distrag atenția celor tinere și ele uită de Cristos, dorind să se căsătorească, ¹² făcându-se astfel vinovate de încălcarea promisiunii pe care au făcut-o la început. ¹³ Pe lângă acestea, se învață să fie leneșe și să se plimbe din casă în casă. Și nu numai că sunt leneșe, dar mai și bârfesc, se amestecă în treburile altora și spun lucruri pe care nu ar trebui să le spună. ¹⁴ Deci vreau ca văduvele tinere să se căsătorească, să crească copii, să se ocupe de gospodărie și să nu dea dușmanului nici o ocazie să acuze. ¹⁵ Spun acestea pentru că unele s-au întors deja după Satan.

¹⁶ Dacă o credincioasă ^{††} are văduve în familie, atunci să le întrețină, iar Biserica să nu fie împovărată astfel încât să le poată întreține pe cele cu adevărat văduve.

¹⁷ Bătrânii care conduc bine biserica ar trebui să fie considerați demni de a primi o cinste îndoită, în special cei care predică și îi învață pe alții. ¹⁸ Căci Scriptura spune: „Să nu legi gura bouului care treieră grâu!” [‡] și „Lucrătorul își merită plata.” ^{‡‡}

¹⁹ Să nu primești nici o acuzație împotriva unui bătrân, dacă nu e susținută de doi sau trei martori!

²⁰ Muștră-i înaintea tuturor pe cei care păcătuiesc, pentru ca și celorlalți să le fie teamă.

²¹ Înaintea lui Dumnezeu, a lui Cristos Isus și a îngerilor alesi, te rog fierbinte să respecti aceste lucruri, fără nici un fel de preferințe și fără părtinire.

²² Să nu-ți pui mâinile peste nimeni cu superficialitate! Să nu te faci părtaș păcatelor altor oameni! Ține-te întotdeauna curat!

²³ Pe lângă apă, bea și câte puțin vin pentru stomacul tău și având în vedere deseale tale îmbolnăviri.

²⁴ Păcatele unora ajung vizibile și merg mai înainte la judecată, în timp ce ale altora vin pe urmă și se vor ve-

dea mai târziu. ²⁵ La fel, faptele bune sunt evidente, și chiar cele care nu se văd nu pot rămâne ascunse.

6 Toți care sunteți sclavi, considerați-i pe stăpânii voștri demni de respect, pentru ca Numele lui Dumnezeu și învățătura noastră să nu fie defăimate. ² Cei ce au stăpâni creștini să nu-i disprețuiască pentru că sunt „frați”. Dimpotrivă, ei ar trebui să lucreze mai bine pentru stăpânii lor pentru că cei care câștigă de pe urma muncii lor sunt credincioși pe care-i iubesc. Învață-i și încurajează-i pe oameni să facă aceste lucruri!

Învățăături false și adevăratele bogății

³ Dacă cineva dă o altă învățătură, nefiind de acord cu toate cuvintele Domnului nostru Isus Cristos și cu învățătura care este conformă cu adevărata slujire a lui Dumnezeu, ⁴ este plin de mândrie și nu știe nimic. Unui astfel de om îi place să se contradică și să discute în contradictoriu. De aici apar invidia, certurile, cuvintele defăimătoare, bănuielile rele ⁵ și conflictele permanente ale oamenilor stricați la minte, lipsiți de adevăr și care consideră că devotamentul față de Dumnezeu este o sursă de câștig.

⁶ Bineînțeles, devotamentul față de Dumnezeu îl îmbogățește pe om, dacă acesta este mulțumit cu ce are. ⁷ Căci nu am adus nimic în lume și nici nu putem lua nimic din ea. ⁸ Dar, dacă avem ce să mâncăm și cu ce să ne îmbrăcăm, vom fi mulțumiți. ⁹ Însă cei ce doresc să ajungă bogați, cad în ispită. Sunt prinși în cursă din cauza poftelor rele care sunt dăunătoare și care îi duc pe oameni la decădere și distrugere. ¹⁰ Căci dragostea de bani este rădăcina tuturor relelor. Unii oameni s-au îndepărtat de la credință din cauza poftelor de bani și s-au supus la o mulțime de chinuri.

Câteva lucruri pe care trebuie să ți le amintești

¹¹ În ce te privește pe tine, tu, om al lui Dumnezeu, ți-ne-te departe de aceste lucruri! Urmărește dreptatea, devotamentul față de Dumnezeu, credința, dragostea, îndelunga răbdare și blândețea! ¹² Luptă-te lupta cea bună a credinței! Câștigă pentru tine viața eternă la care ai fost chemat când ai făcut acea frumoasă mărturisire în fața multor martori. ¹³ Ți poruncesc înaintea lui Dumnezeu care dă viață tuturor lucrurilor și înaintea lui Cristos Isus care a adus buna Sa mărturie înaintea lui Pontiu Pilat: ¹⁴ Împlinește porunca ce ți-a fost dată ca să rămâi fără pată și fără greșală până la venirea Domnului nostru Isus Cristos ¹⁵ care va avea loc la momentul ales de Dumnezeu, fericitul și singurul Stăpânitor, Împăratul împăraților și Domnul domnilor, ¹⁶ Singurul care este nemuritor, care trăiește într-o lumină orbitoare, de care nu se poate apropia nimeni, pe care nu l-a văzut și nu-l poate vedea nimeni. A Lui să fie slava și puterea eternă! Amin.

[†] A SPĂLAT PICIOARELE în vechime, acesta era un gest de ospitalitate din partea gazdei, față de oaspeți. ^{††} DACĂ O CREDINCIOASĂ unele manuscrise grecești redau astfel: „Dacă un credincios (bărbat sau femeie) are văduve în familie, ar trebui să le întrețină.” [‡] Citat din Dt. 25.4. ^{‡‡} Citat din Lc. 10.7.

¹⁷ Poruncește-le celor bogați în bunurile acestei lumi să nu fie mândri și să nu-și pună speranța în averi nesigure, ci în Dumnezeu care ne dă toate lucrurile din plin ca să ne bucurăm de ele. ¹⁸ Poruncește-le să facă binele, să fie bogați în fapte bune, să fie generoși și dornici să împartă cu alții ceea ce au. ¹⁹ Dacă vor face aceste lucruri își vor strânge o comoară care va repre-

zenta o temelie bună pentru viitor, pentru ca și ei să aibă parte de adevărata viață.

²⁰ Timotei, ai grijă de ce ți s-a încredințat! Ferește-te de vorbăria fără rost și profanatoare și de contradicțiile care țin de așa-numita „cunoaștere”, în mod greșit numită așa! ²¹ Unii, care au pretins că au această cunoaștere, s-au îndepărtat de credință. Harul lui Dumnezeu să fie cu tine!

2 Timotei

1 Pavel, apostol al lui Cristos Isus, prin voia lui Dumnezeu și trimis să vorbească despre promisiunea de a avea viață în Cristos Isus, ² către Timotei, un copil preaiubit. Har, îndurare și pace de la Dumnezeu Tatăl și de la Cristos Isus, Domnul nostru!

Mulțumiri și încurajări

³ Îmi mulțumesc lui Dumnezeu pentru tine atunci când te amintesc în rugăciunile mele pe care le înalț tot timpul, zi și noapte. El este Dumnezeul căruia Îi slujesc, așa cum I-au slujit și strămoșii mei, cu o conștiință curată. ⁴ Aducându-mi aminte de lacrimile tale, îmi doresc foarte mult să te văd, ca să mi se umple inima de bucurie. ⁵ Îmi amintesc de credința ta sinceră pe care, la început, a avut-o bunica ta Lois, iar apoi mama ta, Eunice și acum sunt convins că o ai și tu. ⁶ De aceea, îți reamintesc să ții aprinsă flacăra darului lui Dumnezeu pe care l-ai primit când mi-am pus mâinile peste tine †. ⁷ Duhul pe care ni l-a dat Dumnezeu nu este un duh care să ne facă lași, ci unul care ne umple cu putere, dragoste și autocontrol.

⁸ Așa că, să nu-ți fie rușine să fii martorul Domnului nostru și să nu-ți fie rușine nici de mine care sunt un prizonier pentru El. Fii alături de mine în suferința pentru Vestea Bună, prin puterea pe care ne-o dă Dumnezeu. ⁹ El ne-a mântuit și ne-a chemat să fim sfinți, nu pentru că am fi făcut noi ceva, ci potrivit planului Său și pentru harul pe care ni l-a dat în Cristos Isus, înainte de începutul timpului, ¹⁰ dar pe care ni l-a arătat acum prin venirea lui Cristos Isus, Mântuitorul nostru. El a distrus moartea și a adus la lumină viața și nemurirea prin Vestea Bună. ¹¹ Eu am fost ales predicator, apostol și învățător pentru a răspândi Vestea Bună. ¹² De aceea sufăr toate aceste lucruri. Dar nu-mi este rușine, pentru că știu în cine mi-am pus încrederea, și sunt convins că El poate păstra tot ce I-am încredințat, până în Ziua aceea. ¹³ Păstrează ca model învățătura sănătoasă pe care ai auzit-o de la mine, cu dragostea și cu credința care sunt în Cristos Isus. ¹⁴ Păzește lucrul care ți s-a încredințat prin Duhul Sfânt care trăiește în noi!

¹⁵ Știi că toți cei din Asia m-au părăsit, inclusiv Figel și Hermogen. ¹⁶ Fie ca Domnul să arate îndurare familiei lui Onisifor, căci el m-a încurajat de multe ori și nu i-a

† MI-AM PUS MÂINILE PESTE TINE un semn care arăta că Pavel avea putere de la Dumnezeu să-i dea lui Timotei o binecuvântare specială.

fost rușine de faptul că eram în închisoare. ¹⁷ Dimpotrivă, când a ajuns în Roma, m-a căutat cu perseverență, până m-a găsit. ¹⁸ Fie ca Domnul să facă astfel încât el să găsească îndurare de la Domnul în Ziua aceea! Știi foarte bine cum m-a ajutat pe când eram în Efes.

Un soldat loial al lui Cristos Isus

2 În ce te privește pe tine, copilul meu, fii tare prin harul care se găsește în Cristos Isus! ² Ia învățăturile pe care le-ai auzit de la mine în prezența multor martori și încredințează-le unor oameni credincioși care vor fi capabili să-i învețe și pe alții. ³ Ca un bun soldat al lui Cristos Isus, fii gata să ai partea ta de suferință! ⁴ Nici un soldat nu se încurcă cu lucrurile vieții civile, dacă vrea să fie pe placul comandantului său. ⁵ Dacă cineva participă la o competiție sportivă, va câștiga cununa învingătorului numai dacă va respecta regulile. ⁶ Fermierul care a muncit din greu ar trebui să fie primul care să se bucure de recolta lui. ⁷ Gândește-te la ce-ți spun, iar Domnul îți va da înțelegerea tuturor acestor lucruri.

⁸ Amintește-ți de Isus Cristos care a înviat din morți și care este urmașul lui David! Aceasta este Vestea bună pe care o proclam. ⁹ Din cauza ei sufăr eu, fiind chiar legat cu lanțuri, ca un criminal. Dar mesajul lui Dumnezeu nu este legat. ¹⁰ De aceea, îndur totul de dragul celor aleși, pentru ca și ei să obțină mântuirea care se găsește în Cristos Isus, împreună cu slava eternă.

¹¹ Ceea ce îți spun acum este demn de încredere: dacă am murit cu El, vom și trăi cu El; ¹² dacă răbdăm, vom domni și noi cu El; dacă Îl lepădăm, și El Se va lepăda de noi; ¹³ dacă suntem necredincioși, El rămâne credincios pentru că nu poate fi necredincios față de Sine Însuși.

Un lucrător aprobat de Dumnezeu

¹⁴ Amintește-le tuturor lucrurile acestea! Avertizează-i înaintea lui Dumnezeu să evite disputele asupra cuvintelor! Aceste certuri nu sunt de nici un folos și îi distrug pe cei ce le ascultă. ¹⁵ Străduiește-te să fii aprobat înaintea lui Dumnezeu, ca un lucrător căruia nu are de ce să-i fie rușine și care se poartă drept față de Cuvântul adevărului. ¹⁶ Evită discuțiile lumești, lipsite de conținut, căci ele îi îndepărtează pe oameni de Dumnezeu, ¹⁷ iar învățătura celor care se ocupă cu astfel de discu-

ții se va răspândi precum cangrena. Printre aceștia se numără și Imeneu și Filet,¹⁸ care s-au abătut de la adevăr. Ei spun că învierea a avut deja loc și distrug credința unora.¹⁹ Totuși temelie tare pe care a pus-o Dumnezeu stă neclintită, purtând această inscripție: „Domnul îi cunoaște pe cei ce sunt ai Săi”[†] și: „Oricine spune că este al Domnului trebuie să se îndepărteze de rău.”

²⁰ Într-o casă mare nu găsim numai vase de aur și de argint, ci și de lemn și de lut. Unele sunt pentru ocazii speciale, iar altele pentru ocazii obișnuite.²¹ Dacă se curăță cineva de necurăție, va deveni un vas pentru cinstire și va fi sfințit, fiind de folos Stăpânului și gata pentru orice lucrare bună.

²² Fugi de poftele tinereții și urmărește dreptatea, credința, dragostea și pacea împreună cu toți cei care se încred în Domnul cu o inimă curată!²³ Stai departe de discuțiile fără rost, pentru că știi că ele duc la certuri.²⁴ Un slujitor al Domnului nu trebuie să se certe, ci să fie bun cu toată lumea, capabil să învețe pe alții și îngăduitor.²⁵ El trebuie să-i îndrepte pe oponenții săi cu blândețe, sperând că Dumnezeu îi va putea determina să-și schimbe modul de a gândi, să cunoască adevărul,²⁶ să-și vină în fire și să scape din cursa Diavolului în care au fost ținuți prizonieri ca să facă voia lui.

Zilele de pe urmă

3 Amintește-ți că în zilele de pe urmă vor veni vremuri grele.² Oamenii vor fi egoiști, lacomi de bani, aroganți, lăudăroși, insultători, neascultători de părinți, nerecunoscători, nesfinți,³ neiubitori, neiertători, defăimători, necumpătați, nu vor fi oameni după voia lui Dumnezeu; vor fi împotriva a ceea ce este bine,⁴ trădători, nestăpâniți, înfumurați și își vor iubi mai mult poftele lor decât pe Dumnezeu.⁵ Ei vor avea o formă de religie, dar îi vor nega puterea. Întotdeauna să stai departe de ei!⁶ Îți spun aceasta pentru că unii dintre ei reușesc să intre în case și să pună stăpânire pe femei ușurate, încărcate de păcate și conduse de tot felul de dorințe.⁷ Ei încearcă întotdeauna să învețe, dar nu reușesc niciodată să ajungă la o deplină cunoștință a adevărului.⁸ Așa cum Iane și Iambre i s-au opus lui Moise, tot așa se împotrivesc și aceștia adevărului. Mințile lor sunt stricate și credința lor nu este autentică.⁹ Dar ei nu vor ajunge departe, din cauza nebuliei lor care va fi știută de toată lumea, așa cum a fost cunoscută și cea a lui Iane și Iambre.

Îndemnuri finale

¹⁰ Oricum, tu ai ținut pasul cu învățătura mea, cu modul meu de a trăi, cu scopul meu în viață, cu credința mea, cu răbdarea mea, cu dragostea mea, cu perseverența,¹¹ persecuțiile și suferințele mele. Știi ce mi s-a

întâmplat în Antiohia, în Iconia și Listra și ce fel de persecuții am suportat. Dar Domnul m-a scăpat din toate.¹² De fapt, toți cei care doresc o viață în care să I se dedice lui Cristos, vor fi persecutați.¹³ Dar oamenii răi și înșelători vor merge din rău în mai rău, înșelând și fiind înșelați.

¹⁴ Dar tu să continui în lucrurile pe care le-ai învățat și de care ai fost convins! Știi de la cine le-ai învățat¹⁵ și cunoști Sfintele Scripturi încă din copilărie. Ele îți pot da înțelepciunea care duce la mântuire prin credința în Cristos Isus.¹⁶ Toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu și este de folos ca să învețe, să arate greșelile, să îndrepte, să îndrume în dreptate¹⁷ pentru ca omul lui Dumnezeu să fie desăvârșit și întru totul echipat pentru orice faptă bună.

4 Îți dau următoarea instrucțiune înaintea lui Dumnezeu și a lui Cristos Isus care îi va judeca și pe cei vii și pe cei morți, și în vederea venirii lui Cristos și a Împărăției Sale:² predică mesajul lui Dumnezeu; efectuează-ți lucrarea și în momente potrivite și în cele nepotrivite; convinge, mustră, și încurajează-i pe oameni cu toată răbdarea, învățându-i cu atenție!³ Îți spun aceasta pentru că va veni o vreme când oamenii nu vor mai dori să asculte învățătura sănătoasă, ci își vor strânge învățătorii pe placul lor care le vor spune lucruri pe care vor ei să le audă.⁴ Ei își vor întoarce urechile de la adevăr și se vor lua după legende.⁵ Dar tu să te stăpânești în orice condiții, să rabzi suferințele, să proclami Vestea Bună, să duci la îndeplinire slujba pe care ți-a dat-o Dumnezeu.

⁶ Eu sunt gata să fiu dat ca jertfă, iar vremea plecării mele a venit.⁷ Am luptat lupta cea bună; am terminat cursa; am păstrat credința.⁸ Acum mă așteaptă coroana dreptății. Domnul, Judecătorul cel drept, mi-o va da în acea zi. Și nu numai mie, ci tuturor celor care au așteptat cu dragoste venirea Sa.

⁹ Să faci tot ce poți pentru ca să vii la mine cât mai curând,¹⁰ căci Dima m-a părăsit din dragoste pentru această lume și a plecat în Tesalonic. Crescens s-a dus în Galatia, iar Tit în Dalmația.¹¹ Numai Luca este cu mine. Ia-l pe Marcu și adu-l cu tine, căci am nevoie de ajutorul lui.¹² Pe Tihic îl trimit în Efes.

¹³ Când vii, să-mi aduci haina pe care am lăsat-o în casa lui Carp, în Troa. De asemenea, să-mi aduci și cărțile, mai ales pe cele din piele.

¹⁴ Alexandru, căldărarul, mi-a făcut mult rău. Domnul îl va răsplăti pentru ce a făcut.¹⁵ Ferește-te și tu de el, căci s-a opus în mod hotărât învățăturii noastre.

¹⁶ Prima oară când a trebuit să mă apăr la judecată, nimeni nu m-a ajutat, ci toți m-au părăsit. Fie ca Dumnezeu să nu țină cont de aceasta!¹⁷ Însă Domnul a fost alături de mine și mi-a dat putere pentru ca predicarea mesajului să fie împlinită prin mine și pentru ca neevreii să-l audă.¹⁸ Astfel am fost salvat din gura leului. Domnul mă va scăpa de orice rău pe care va încerca să mi-l facă cineva și mă va duce nevătămat în Împărăția

† Citat din Num. 16.5.

Sa cearască. A Lui să fie slava pentru totdeauna! Amin.

Salutări finale

¹⁹ Salută pe Priscila, pe Acuila și casa lui Onisifor.

²⁰ Erast a rămas în Corint, iar pe Trofim l-am lăsat bol-

nav în Milet. ²¹ Fă tot ce poți să vii înainte de sosirea iernii. Eubul, Pudens, Linus, Claudia și toți frații te salută.

²² Domnul să fie cu duhul tău! Harul lui Dumnezeu să fie cu tine!

Tit

1 Pavel, un slujitor al lui Dumnezeu și apostol al lui Isus Cristos, trimis să-i ajute pe aleșii lui Dumnezeu să ajungă la cunoașterea deplină a adevărului care este potrivit cu o viață dedicată lui Dumnezeu ² și care dă speranța vieții eterne. Dumnezeu, care nu minte, a promis viața eternă înainte de începutul timpului. ³ La momentul potrivit, El Și-a făcut cunoscut mesajul prin vestirea care mi-a fost încredințată prin porunca lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru.

⁴ Scriu această scrisoare către Tit, adevăratul meu fiu în credința pe care o împărtășim. Har și pace de la Dumnezeu Tatăl și de la Cristos Isus, Mântuitorul nostru!

Lucrarea lui Tit în Creta

⁵ Te-am lăsat în Creta ca să pui ordine în lucrurile care au mai rămas de aranjat și ca să numești bătrâni în fiecare cetate, așa cum te-am învățat. ⁶ Poți să pui în această slujbă pe cineva care este fără vină, care este credincios soției sale și ai cărui copii sunt credincioși și nu pot fi acuzați de imoralitate sau neascultare. ⁷ Un supraveghetor † trebuie să fie fără vină, pentru că îi este încredințată lucrarea lui Dumnezeu. Nu trebuie să fie încăpățânat, mândru, bețiv, violent și iubitor de câștiguri necinstite. ⁸ El trebuie să fie ospitalier, să iubească ceea ce este bun, să fie înțelept, drept, sfânt și echilibrat. ⁹ El trebuie să fie credincios mesajului adevărat, așa cum l-a învățat, astfel încât să-i încurajeze pe oameni cu învățătura sănătoasă și să-i înfrunte pe cei ce i se împotrivesc.

¹⁰ Acest lucru este important, căci sunt mulți (mai ales printre cei care spun că toți neevreii trebuie să fie circumciși) care se ridică împotriva Cuvântului, vorbind despre lucruri fără valoare și ducându-i în eroare pe alții. ¹¹ Aceștia trebuie reduși la tăcere. Ei distrug familii întregi, învățându-i pe oameni ceea ce nu ar trebui să-i învețe, urmărind câștiguri necinstite. ¹² Un cretan, un profet de-al lor, a spus: „Cretanii mint întotdeauna, sunt niște fiare sălbatice și sunt cu toții lacomi și le-neși.” ¹³ Această mărturie este adevărată. De aceea, muștră-i aspru, ca să aibă o credință puternică ¹⁴ și să nu mai asculte basme evreiești și porunci ale unor oameni care s-au îndepărtat de adevăr. ¹⁵ Pentru cei curați toate lucrurile sunt curate, dar pentru cei plini de păcat și necredincioși toate lucrurile sunt necurate,

† SUPRAVEGHETOR în greacă, „episkopos”

căci atât mințile cât și conștiințele lor sunt corupte.

¹⁶ Ei susțin că-L cunosc pe Dumnezeu, dar faptele lor arată că, de fapt, nu-L recunosc. Ei sunt demni de dispreț, sunt neascultători și nu sunt în stare să facă nici o faptă bună.

Urmând adevărata învățatură

2 Tu să spui întotdeauna lucruri potrivite cu învățătura sănătoasă! ² Sfătuiește-i pe cei mai în vârstă să fie cumpătați, demni de respect, înțelepți, tari în credință, în dragoste și în răbdare.

³ La fel, sfătuiește-le pe femeile bătrâne să se poarte așa cum se cuvine, ca niște femei sfinte. Învăță-le să nu fie defăimătoare, să nu aibă obiceiul de a bea prea mult. Să-i învețe pe alții ceea ce este bine, ⁴ astfel încât să le sfătuiască pe cele tinere să-și iubească soții, copiii, ⁵ să fie înțelepte și virtuozitate, să aibă grijă de casa lor, să fie bune și să-și asculte soții pentru ca nimeni să nu vorbească de rău Cuvântul lui Dumnezeu.

⁶ Tot așa, încurajează-i pe cei mai tineri să fie înțelepți. ⁷ Să fii un exemplu de fapte bune prin tot ceea ce faci! În învățătura pe care o dai altora să dai dovadă de integritate și demnitate! ⁸ Să folosești o vorbire sănătoasă care să nu poată fi criticată, astfel încât cei ce îți se opun să fie făcuți de rușine, nemaivând ce zice împotriva noastră.

⁹ Învăță-i pe sclavi să facă tot ce le cer stăpânii lor, să fie pe placul acestora și să nu fie obraznici, ¹⁰ să nu fure de la ei, ci să fie demni de încredere deplină pentru ca, prin tot ceea ce fac, să aducă onoare învățăturii lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru.

¹¹ Harul lui Dumnezeu care aduce mântuire tuturor oamenilor a fost revelat. ¹² El ne învață să renunțăm la trăirea împotriva lui Dumnezeu și la poftele lumești și să trăim în această lume într-un mod înțelept, drept și care arată devotamentul nostru pentru Dumnezeu, în așteptarea binecuvântatei noastre speranțe. ¹³ Acea speranță se va împlini când va fi arătată slava marelui nostru Dumnezeu și Mântuitor, Isus Cristos. ¹⁴ El S-a dat pe Sine pentru noi ca să ne elibereze din orice formă de rău și să-Și curețe un popor care va fi numai al Lui și care va fi dornic să facă fapte bune.

¹⁵ Învăță aceste lucruri, încurajează și, cu autoritate deplină, îndreaptă-i pe cei ce greșesc! Nimeni să nu te disprețuiască!

Cum trebuie să trăim

3 Adu-le tuturor aminte să fie supuși conducătorilor și autorităților, să asculte de ei, să fie gata să facă orice faptă bună, ² să nu vorbească de rău pe nimeni, să fie pașnici și îngăduitori și să arate blândețe întotdeauna față de toți oamenii.

³ Spun acestea pentru că și noi am fost cândva ignoranți, neascultători și rătăciți. Am fost sclavii poftelor și plăcerilor de orice fel. Ne-am trăit viața în răutate și invidie, urând și fiind urâți de alții. ⁴ Dar, când a fost arătată bunătatea și dragostea lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru, pentru omenire, El ne-a mântuit. ⁵ Noi nu am fost mântuiți datorită unor fapte bune făcute de noi pentru a fi împăcați cu Dumnezeu, ci am fost mântuiți prin îndurarea Sa, prin curățirea nașterii din nou și prin înnoirea făcută de Duhul Sfânt. ⁶ Dumnezeu a turnat din plin Duhul Său peste noi prin Isus Cristos, Mântuitorul nostru, ⁷ pentru ca acum, când am fost îndreptățiți prin harul Lui, să devenim moștenitori, potrivit speranței noastre de a avea viața eternă. ⁸ Ceea ce îți spun este demn de încredere. Și vreau să insist asupra acestor lucruri, pentru ca cei care au crezut în

Dumnezeu să se străduiască să fie cei dintâi în fapte bune. Aceste lucruri sunt bune și de folos pentru oameni.

⁹ Evită teoriile nesăbuite, discuțiile despre istoriile familiilor, certurile și disputele cu privire la Lege, căci acestea sunt neproductive și fără folos. ¹⁰ Îndepărtează-te de cel care provoacă dezbinare, după ce l-ai mustrat de două ori, ¹¹ pentru că știi că un astfel de om are o minte coruptă și păcătuiește, condamnându-se singur.

Un avertisment final

¹² Când îl voi trimite la tine pe Artema sau pe Tihic, vino la Nicopole cât mai curând posibil, să ne întâlnim, pentru că m-am hotărât să petrec iarna acolo. ¹³ Ai grijă ca avocatul Zena și Apolo să aibă tot ce le trebuie pentru călătoria lor, astfel încât să nu le lipsească nimic. ¹⁴ Oamenii noștri trebuie să învețe să fie cei dintâi în fapte bune, pentru împlinirea nevoilor zilnice, pentru ca să nu ajungă neproductivi.

¹⁵ Toți cei care sunt cu mine te salută! Salută-i pe cei ce ne iubesc în credință. Harul lui Dumnezeu să fie cu voi toți!

Filimon

1 Pavel, cel pus în lanțuri pentru Cristos Isus și frațele Timotei, către Filimon care lucrează împreună cu noi, ² către sora noastră Apfia, către Arhip, luptător împreună cu noi și către biserica ce se întâlnește în casa ta.

³ Har și pace vouă de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Isus Cristos!

Dragostea și credința lui Filimon

⁴ De câte ori te amintesc în rugăciunile mele, Îi mulțumesc Dumnezeului meu ⁵ căci aud de dragostea și credința ta: credința ta în Domnul Isus și dragostea pe care o ai față de toți sfinții. ⁶ Mă rog ca, prin credința pe care o împărtășim, să înțelegi toate lucrurile bune pe care le avem în Cristos. ⁷ Am avut parte de o mare bucurie și încurajare datorită dragostei tale, pentru că inimile sfinților au fost înviorate de tine, frate.

Primește-l pe Onisim ca pe un frate

⁸ Așadar, deși ca frate în Cristos am îndrăzneala de a-ți porunci să-ți faci datoria, ⁹ vreau să-ți cer ceva în numele dragostei, așa cum sunt eu, Pavel, un om bătrân și acum pus în lanțuri pentru Cristos Isus. ¹⁰ Te rog pentru fiul meu, Onisim, pe care l-am născut în lanțuri. ¹¹ În trecut nu-ți era de nici un folos, dar acum îți este folositor † nu numai ție, dar și mie.

¹² Ți-l trimit înapoi pe el, inima mea. ¹³ Aș fi dorit să-l țin ca să mă ajute în locul tău cât timp sunt în închisoa-

re pentru Vestea Bună. ¹⁴ Dar nu am vrut să fac nimic fără acordul tău, pentru ca orice favoare pe care mi-o faci să nu fie din constrângere, ci de bunăvoie.

¹⁵ Poate că el a fost despărțit pentru puțin timp de tine, ca să-l ai cu tine după aceea pentru totdeauna, ¹⁶ nu ca pe un sclav, ci mai mult decât ca un sclav: ca pe un frate iubit. Îl iubesc foarte mult, însă tu îl vei iubi mult mai mult, nu numai ca pe un semen, ci și ca pe un frate în Domnul.

¹⁷ Dacă într-adevăr mă consideri un prieten, primește-l ca și cum m-ai primi pe mine! ¹⁸ Și dacă ți-a greșit cu ceva sau îți datorează ceva, pune totul în contul meu. ¹⁹ Eu, Pavel, îți scriu cu mâna mea: îți voi da totul înapoi. Și nu mai trebuie să-ți spun că-mi datorezi chiar și viața ta. ²⁰ Da, frate, aș vrea să am și eu un câștig în Domnul de pe urma ta. Înviorează-mi deci inima în Cristos! ²¹ Îți scriu această scrisoare cu convingerea că mă vei asculta. Și știi că vei face chiar mai mult decât te-am rugat.

²² De asemenea, să-mi pregătești și mie o cameră, căci sper ca, datorită rugăciunilor voastre, să fiu eliberat și să mă întorc la voi.

Salutări finale

²³ Epafraș, cel închis cu mine pentru Cristos Isus, te salută. ²⁴ La fel te salută și cei care lucrează cu mine: Marcu, Aristarh, Dima și Luca.

²⁵ Harul Domnului Isus Cristos să fie cu duhul vostru!

† FOLOSITOR Onisim înseamnă „folositor“.

Evrei

Dumnezeu a vorbit prin Fiul Său

1 În trecut, Dumnezeu a vorbit strămoșilor noștri prin profeți. Dumnezeu le-a vorbit de multe ori, în multe feluri. ² Dar, în ultima vreme, El ne-a vorbit prin Fiul Său. Prin El a creat Dumnezeu lumea și pe El L-a numit să fie moștenitor peste toate lucrurile. ³ În El se vede slava lui Dumnezeu. El este reflectarea perfectă a naturii lui Dumnezeu. El este Cel care, prin Cuvântul Său plin de putere, susține toate lucrurile. După ce a spălat păcatele oamenilor, El S-a așezat la dreapta Maiestății divine, în ceruri.

Fiul este superior îngerilor

⁴ El a devenit superior îngerilor, tot așa cum și numele pe care l-a primit este mai important decât al îngerilor.

⁵ Căci nici unuia dintre îngeri nu i-a spus Dumnezeu: „Tu ești Fiul Meu; astăzi Te-am născut.”

Psalmul 2.7

Și Dumnezeu nu a spus despre nici un înger: „Voi fi Tatăl Lui, iar El va fi Fiul Meu.”

2 Samuel 7.14

⁶ Și la fel, când Dumnezeu Îl aduce în lume pe Fiul Său, primul născut, El spune:

„Toți îngerii lui Dumnezeu să I se închine!”

Deuteronom 32.43

⁷ Despre îngeri, Dumnezeu a spus: „Dumnezeu Își face îngerii vânturi, iar pe slujitorii Săi, flăcări de foc.”

Psalmul 104.4

⁸ Dar despre Fiul Său, Dumnezeu a spus:

„Tronul Tău, Dumnezeule, va rămâne pentru totdeauna. Tu vei domni peste împărăția Ta și hotărârile Tale vor fi întotdeauna drepte.

⁹ Tu iubești dreptatea și urăști tot ce este rău.

De aceea, Dumnezeule, Dumnezeul Tău Ți-a dat o bucurie mult mai mare decât a celor care Te însoțesc.”

Psalmul 45.6-7

¹⁰ Și Dumnezeu a mai spus:

„Doamne, la început Tu ai creat pământul, iar cerurile au fost create de mâinile Tale.

¹¹ Ele vor pieri, dar Tu vei rămâne;

toate se vor învechi, așa cum se învechește o haină.

¹² Tu le vei împături ca pe o haină

și ele vor fi schimbate ca hainele. Dar Tu nu Te vei schimba niciodată, iar viața Ta nu se va sfârși niciodată.”

Psalmul 102.25-27

¹³ Dumnezeu nu a spus niciodată unui înger:

„Stai la dreapta Mea, până îi voi pune pe toți dușmanii Tăi la picioarele Tale.”

Psalmul 110.1

¹⁴ Îngerii sunt cu toții duhuri care-I slujesc lui Dumnezeu și sunt trimiși să-i ajute pe cei care vor primi mântuirea.

Superioritatea Noului Legământ

2 De aceea trebuie să dăm mare atenție adevărilor lor pe care le-am auzit. ² Astfel nu ne vom abate din drum. Căci, dacă Cuvântul care a fost vestit prin îngeri s-a dovedit a fi neclintit, astfel încât orice încălcare și orice neascultare și-au primit pedeapsa meritată, ³ cum vom scăpa atunci noi de pedeapsă, dacă privim cu dispreț o mântuire așa de mare? Această mântuire ne-a fost vestită mai întâi de Domnul, apoi ne-a fost confirmată de cei ce L-au auzit. ⁴ Dumnezeu a adăugat mărturia Sa la mărturia lor prin semne, minuni, tot felul de miracole și prin daruri ale Duhului Sfânt, pe care El le-a împărțit așa cum a dorit.

Cristos a devenit asemenea oamenilor pentru a-i mântui

⁵ Dumnezeu nu i-a ales pe îngeri să fie conducători peste lumea viitoare, despre care vorbim acum. ⁶ Un-deva, în Scriptură, este scris:

„Ce este omul, ca să Te gândești la el?

Și ce este fiul omului,

ca să-Ți pese atât de mult de el?

⁷ L-ai făcut, pentru puțin timp, inferior îngerilor.

I-ai dat slavă și onoare

⁸ și i-ai dat stăpânire peste toate lucrurile.”

Psalmul 8.4-6

Dumnezeu l-a pus conducător peste toate și nu a lăsat nimic care să nu fie sub controlul lui. Dar acum noi nu vedem că toate lucrurile îi sunt supuse. ⁹ Dar Îl vedem pe Isus, Cel care pentru puțin timp a fost făcut inferior îngerilor, încununat cu slavă și onoare, datorită suferinței și morții Sale. Datorită harului lui Dumnezeu, Isus a murit pentru toată omenirea.

¹⁰ Dumnezeu a creat toate lucrurile și toate lucrurile subzistă prin El pentru a arăta slava Sa. Dumnezeu a vrut ca mulți fii și fiice să ia parte la slava Sa. De aceea a fost nevoie să-L facă desăvârșit, prin suferință, pe cel care deschide calea spre mântuirea lor.

¹¹ Cel care îi sfințește pe oameni și cei ce sunt sfințiți au o origine comună. De aceea, Lui nu Îi este rușine să-i numească frații Săi. ¹² El spune:

„Voi vesti Numele Tău fraților Mei.

Îți voi cânta laude

în fața poporului Tău, în mijlocul adunării.”

Psalmul 22.22

¹³ Și mai spune:

„În Dumnezeu voi avea încredere.”

Isaia 8.17

Și, de asemenea:

„Iată-Mă, Eu și copiii

pe care Mi i-a dat Dumnezeu.”

Isaia 8.18

¹⁴ Acești copii sunt oameni, din carne și din sânge. De aceea și Isus a devenit om din carne și sânge, asemenea lor, pentru ca, prin moartea Sa, să-l distrugă pe cel ce are puterea morții, adică pe Diavolul ¹⁵ și să-i elibereze pe cei care au fost ținuți sclavi, de-a lungul întregii lor vieți, de teama de moarte. ¹⁶ Este limpede că nu pe îngerii îi ajută El, ci pe urmașii lui Avraam. ¹⁷ Așa că Isus a trebuit să fie făcut asemenea fraților Lui în toate privințele, pentru a putea deveni un mare preot al lui Dumnezeu, un preot credincios și plin de milă, pentru ca să aducă iertarea pentru păcatele oamenilor. ¹⁸ El Însuși a fost ispitit în ceea ce a suferit; de aceea El poate acum să-i ajute pe cei ce sunt ispitiți.

Isus este mai mare decât Moise

3 De aceea, frați sfinți, care ați fost chemați de Dumnezeu, gândiți-vă la Isus, Apostolul și Marele Preot al credinței pe care o mărturisim. ² Isus I-a fost credincios Celui ce L-a numit Mare Preot, după cum și Moise a fost credincios în toată Casa lui Dumnezeu.

³ Omul care construiește o casă se bucură de mai multă onoare decât casa construită. La fel și Isus merită să I se acorde mai multă onoare decât Moise. ⁴ Orice casă a fost clădită de cineva. Dar Dumnezeu este Cel care a clădit toate lucrurile. ⁵ Moise a fost credincios ca slujitor în toată Casa Lui, ca mărturie a lucrurilor care urmau să fie vestite. ⁶ Dar Cristos a fost credincios ca Fiu, peste Casa lui Dumnezeu. Și Casa Lui suntem noi, dacă ne păstrăm curajul și încrederea neclintită în speranța cu care ne lăudăm.

Să continuăm să-L urmăm pe Dumnezeu

⁷ Astfel, după cum spune Duhul Sfânt:

„Astăzi, dacă auziți glasul lui Dumnezeu,

⁸ nu refuzați să-L ascultați, împietrindu-vă inimile, așa cum ați făcut când v-ați răzvrătit împotriva lui Dumnezeu,

când L-ați pus pe Dumnezeu la încercare în pustie, ⁹ unde părinții voștri M-au provocat punându-Mă la încercare;

și timp de patruzeci de ani au văzut lucrurile pe care le-am făcut.

¹⁰ De aceea M-am mâniat

pe oamenii din vremea aceea și am spus:

«Oamenii aceștia întotdeauna gândesc greșit.

Ei nu au recunoscut niciodată căile Mele.»

¹¹ Atunci, în mânia Mea, am jurat:

«Ei nu vor intra niciodată în odihna Mea.»”

Psalmul 95.7-11

¹² Fraților, aveți grijă ca nici unul dintre voi să nu aibă o inimă rea, necredincioasă, care să se întoarcă de la Dumnezeu cel viu. ¹³ Ci, mai degrabă, încurajați-vă unul pe altul în fiecare zi, cât încă mai este „astăzi”. Aveți grijă să nu fie nimeni înșelat de păcat și astfel să refuze să asculte. ¹⁴ Căci cu toții avem parte de ceea ce-I aparține lui Cristos, dacă păstrăm cu perseverență, până la sfârșit, credința sigură pe care am avut-o la început. ¹⁵ Așa cum spune Scriptura:

„Astăzi, dacă auziți glasul lui Dumnezeu,

nu refuzați să-L ascultați, împietrindu-vă inimile

asa cum ați făcut

când v-ați răzvrătit împotriva lui Dumnezeu.”

Psalmul 95.7-8

¹⁶ Cine sunt cei care au auzit glasul lui Dumnezeu și s-au răzvrătit? Nu sunt chiar cei care au fost scoși din Egipt prin Moise? ¹⁷ Pe cine a fost mândros Dumnezeu timp de patruzeci de ani? Pe cei care au păcătuit și care au căzut morți în pustie. ¹⁸ Despre cine vorbea Dumnezeu când a jurat că ei nu vor avea odihna promisă? Despre cei care nu L-au ascultat. ¹⁹ Vedem deci că oamenii aceia nu au putut intra în odihna Lui din cauza necredinței lor.

4 Promisiunea lui Dumnezeu, că putem avea odihna Lui, încă este în vigoare. Să avem grijă deci să nu se întâmple ca vreunul dintre voi să nu o primească. ² Și nouă ne-a fost spusă Vestea Bună, ca și lor. Dar mesajul pe care l-au auzit ei nu le-a fost de folos, pentru că ei l-au auzit, dar nu l-au primit cu credință. ³ Noi, cei care am crezut, intrăm în această odihnă, așa cum a spus Dumnezeu:

„În mânia Mea, am jurat:

«Ei nu vor intra niciodată în odihna Mea.»”

Psalmul 95.11

Dumnezeu a vorbit astfel, deși lucrarea Lui fusese terminată încă de la crearea lumii. ⁴ Undeva, în Scriptură, Dumnezeu vorbește despre ziua a șaptea astfel: „În ziua a șaptea, Dumnezeu S-a odihnit de toate lucrările Lui.” ⁵ Iar textul despre care am vorbit spune: „Ei nu vor intra niciodată în odihna Mea.”

⁶ Cei cărora li s-a adus la început vestea bună despre ea n-au intrat în odihna lui Dumnezeu din cauza neascultării lor. Dar sunt oameni care vor intra în odihna

Lui. ⁷ De aceea Dumnezeu stabilește din nou o zi pe care o numește „astăzi”. Dumnezeu a vorbit despre această zi cu mulți ani mai târziu, prin David, cum am spus în pasajul citat mai devreme.

„Astăzi, dacă auziți glasul lui Dumnezeu, nu refuzați să-L ascultați, împietrindu-vă inimile!”

Psalmul 95.7-8

⁸ Iosua nu i-a condus pe oameni în odihna promisă de Dumnezeu. Dacă ar fi făcut-o, Dumnezeu nu ar fi vorbit mai târziu despre o altă zi. ⁹ Deci încă rămâne să vină a șaptea zi, o zi de odihnă pentru poporul lui Dumnezeu. ¹⁰ Cel ce intră în odihna lui Dumnezeu se va odihni după ce termină munca lui, așa cum și Dumnezeu S-a odihnit când Și-a terminat lucrarea. ¹¹ Să ne străduim deci să intrăm în odihna lui Dumnezeu, pentru ca nimeni să nu urmeze exemplul celor ce nu L-au ascultat pe Dumnezeu și să fie pierdut.

¹² Cuvântul lui Dumnezeu este viu și activ. El este mai tăios decât o sabie cu două tăișuri. El taie atât de adânc, încât desparte sufletul de duh și oasele de măduva lor. Cuvântul lui Dumnezeu judecă gândurile și intențiile din mintea noastră. ¹³ Nici un lucru din lume nu este ascuns privirii Lui, ci totul este gol și descoperit înaintea ochilor Lui. Și Lui trebuie să-I dăm socoteală pentru felul în care am trăit.

Isus este Marele nostru Preot

¹⁴ Noi avem un Mare Preot care S-a dus în ceruri: pe Isus, Fiul lui Dumnezeu. De aceea să ne ținem tare de credința pe care o mărturisim! ¹⁵ Noi nu avem un Mare Preot care nu poate să ne înțeleagă slăbiciunile, ci Unul care a fost ispitit în toate felurile, așa cum suntem și noi, dar El nu a păcătuit niciodată. ¹⁶ Așa că putem veni cu încredere în fața tronului harului lui Dumnezeu, ca să primim îndurare și să găsim har, pentru a avea ajutor la vremea potrivită.

⁵ Orice mare preot este ales dintre oameni. El este pus să-i ajute pe oameni în lucrurile pe care trebuie să le facă pentru Dumnezeu. El trebuie să aducă daruri și jertfe pentru păcate. ² Marele preot este și el om, supus slăbiciunii. De aceea el poate să fie blând cu cei neștiutori și rătăciți. ³ Din cauza slăbiciunii lui, marele preot trebuie să aducă jertfe atât pentru păcatele lui, cât și pentru ale poporului.

⁴ Nimeni nu-și poate lua onoarea aceasta singur, ci marele preot trebuie să fie chemat de Dumnezeu, așa cum a fost Aaron. ⁵ La fel, nici Cristos nu Și-a luat singur slava de a fi Mare Preot, ci o are de la Acela care I-a spus:

„Tu ești Fiul Meu; astăzi Te-am născut.”

Psalmul 2.7

⁶ Iar în alt pasaj din Scriptură, El spune: „Tu ești preot pentru totdeauna, la fel ca Melhisedec.”

Psalmul 110.4

⁷ În timpul vieții Sale pe pământ, Isus I-a adus rugăciuni și cereri cu strigăte mari și cu lacrimi Celui ce pu-

tea să-L scape de la moarte și a fost ascultat datorită reverenței Sale față de Dumnezeu. ⁸ Deși era Fiul lui Dumnezeu, prin lucrurile pe care le-a suferit, Isus a învățat ascultarea. ⁹ Și fiind făcut desăvârșit, El a devenit sursa mântuirii eterne pentru cei care ascultă de El, ¹⁰ fiindcă a fost numit de Dumnezeu Mare Preot, la fel ca Melhisedec.

Imaturitatea cititorilor

¹¹ Despre toate acestea avem multe lucruri de spus, dar ne este greu să vi le explicăm, pentru că nu vă mai străduiți să înțelegeți. ¹² Deși deja trebuia să fiți învățați, voi aveți nevoie de cineva care să vă învețe din nou primele lecții ale învățăturilor lui Dumnezeu. Voi aveți nevoie de lapte, nu de mâncare solidă! ¹³ Oricine se hrănește cu lapte nu are experiența prin care să poată recunoaște adevărata învățătură, căci este încă un copil. ¹⁴ Dar mâncarea solidă este pentru oameni maturi ale căror simțuri spirituale s-au deprins prin practică să deosebească binele de rău.

⁶ De aceea ar trebui să lăsăm deoparte adevărurile începătoare ale lui Cristos și să înaintăm spre maturitate, fără să mai revenim la primele învățături despre întoarcerea de la faptele rele și despre credința în Dumnezeu. ² Atunci am învățat despre botezuri †, despre punerea mâinilor, despre învierea morților și despre judecata eternă. ³ Dar acum, cu voia lui Dumnezeu, trebuie să creștem spre a ajunge la maturitate.

⁴ Căci este imposibil ca aceia care au fost luminați odată, care au gustat darul ceresc, care au devenit părtași Duhului Sfânt ⁵ și au cunoscut bunătatea Cuvântului lui Dumnezeu și lucrările puterii veacului viitor, ⁶ și totuși au căzut, să fie făcuți să-și schimbe din nou viața, pentru că Îl răstignesc încă o dată, pentru ei înșiși, pe Fiul lui Dumnezeu și Îl supun ridiculizării oamenilor.

⁷ Oamenii se pot asemăna cu pământul care absoarbe ploaia căzută pe el. Dacă pământul aduce o recoltă folositoare celor care l-au semănat, el primește binecuvântarea lui Dumnezeu. ⁸ Dar dacă aduce buruieni și măcăciuni, nu-i de nici un folos și este în pericol să fie blestemat de Dumnezeu. Acest pământ va sfârși prin a i se pune foc.

Siguranța promisiunii făcute lui Avraam

⁹ Preaiubiților, chiar dacă vorbim astfel, așteptăm din partea voastră lucruri mai bune care vor însoți mântuirea voastră. ¹⁰ Căci Dumnezeu nu este nedrept ca să uite lucrarea voastră și dragostea voastră pentru El, pe care ați arătat-o ajutându-i pe sfinți, așa cum și faceți în continuare. ¹¹ Dar dorința noastră este ca voi să continuați să arătați același zel până la sfârșit, spre împlinirea completă a speranței voastre. ¹² Am dori să nu

† BOTEZURI poate fi vorba despre botezul creștin sau despre ritualurile evreiești de spălare.

deveniți leneși, ci vrem să urmați exemplul celor care, având credință și răbdare, primesc moștenirea promisă.

¹³ Dumnezeu i-a făcut o promisiune lui Avraam. Și pentru că nu era nimeni mai mare, Dumnezeu a jurat pe El Însuși ¹⁴ și a spus: „Te voi binecuvânta nespun de mult și îți voi da foarte, foarte mulți urmași.” ^{†15} Avraam a așteptat cu răbdare și a primit ceea ce îi promise Dumnezeu.

¹⁶ Când fac un jurământ, oamenii folosesc întotdeauna numele cuiva mai mare decât ei. Jurământul arată că ceea ce spune persoana respectivă este adevărat și astfel se pune capăt oricărei dispute. ¹⁷ Dumnezeu a vrut ca toți cei care au primit promisiunea Lui să înțeleagă că planul Său nu se va schimba. De aceea, El a întărit promisiunea Sa cu un jurământ, ¹⁸ astfel ca, prin două lucruri în care este imposibil ca Dumnezeu să mintă, să putem fi încurajați mult noi, cei care am alergat să prindem speranța care ne era oferită. ¹⁹ Speranța aceasta este ca o ancoră, sigură și neclintită, pentru sufletul nostru. Ea pătrunde în Locul cel mai sfânt, dincolo de perdeaua Templului. ²⁰ Isus a intrat primul acolo pentru noi și a deschis drumul. El a devenit pentru totdeauna Mare Preot, la fel ca Melhisedec.

Preotul Melhisedec

7 Acest Melhisedec a fost împăratul Salemului și preot al Dumnezeului Preaînalt. Melhisedec a ieșit în întâmpinarea lui Avraam și l-a binecuvântat, când acesta s-a întors victorios după bătălia dată împotriva împăraților. ² Avraam i-a dat lui Melhisedec o zecime din tot ce luase *ca pradă de război*. Tradus, numele lui Melhisedec înseamnă în primul rând „Rege al dreptății”. Apoi el este „Rege al Salemului”, ceea ce înseamnă „Rege al păcii.” ³ Nu știe nimeni cine au fost tatăl și mama lui Melhisedec sau strămoșii lui. Nu se cunoaște data nașterii sau data morții lui. La fel ca Fiul lui Dumnezeu, el rămâne preot pentru totdeauna.

⁴ Vedeți deci cât de mare a fost acest om, dacă până și patriarhul Avraam i-a dat o zecime din prada de război! ⁵ Legea cere urmașilor lui Levi care devin preoți să strângă zeciuiala de la popor, adică de la frații lor, deși aceștia sunt și ei urmași ai lui Avraam. ⁶ Melhisedec nu se trage din leviți. Cu toate acestea, el a luat zeciuială de la Avraam și l-a binecuvântat pe cel căruia Dumnezeu îi făcuse promisiunile. ⁷ Toată lumea știe că cel care este mai important să binecuvântarea, iar cel mai puțin important o primește. ⁸ Leviții care strâng zeciuiala sunt oameni obișnuiți, care se nasc și mor. Dar Melhisedec este un om despre care Scriptura spune că este încă în viață. ⁹ Levi este cel ce strânge zeciuiala, dar se poate spune că atunci când Avraam i-a plătit zeciuială lui Melhisedec, și Levi i-a plătit. ¹⁰ Căci, deși Levi

† Citat din Gen. 22.17.

nu se născuse încă, el se afla în trupul strămoșului său Avraam, când acesta s-a întâlnit cu Melhisedec.

¹¹ Dacă desăvârșirea ar fi putut fi atinsă prin preoția leviților—căci prin aceasta a primit poporul Legea—atunci de ce a mai fost nevoie de un alt fel de preot, nu asemenea lui Aaron, ci asemenea lui Melhisedec? ¹² Când avem un alt fel de preoție, cu siguranță avem și o altă lege. ¹³ Cel despre care spunem aceste lucruri este Cristos. El nu era din tribul lui Levi și nimeni din tribul Lui nu a slujit la altar. ¹⁴ Este clar că Domnul nostru descinde din tribul lui Iuda, iar Moise nu a spus nimic despre preoți în legătură cu acest trib.

Isus, preot asemenea lui Melhisedec

¹⁵ Și totul devine și mai clar cu venirea acestui alt preot asemenea lui Melhisedec. ¹⁶ El a fost făcut preot, dar nu pentru că ar fi îndeplinit cerința apartenenței la familia potrivită. El a fost făcut preot prin puterea vieții ce nu se va sfârși niciodată. ¹⁷ Căci Scriptura spune despre El: „Tu ești preot pentru totdeauna, la fel ca Melhisedec.” ^{††}

¹⁸ Vechea poruncă a fost lăsată deoparte pentru că era lipsită de putere și inutilă, ¹⁹ căci Legea nu a făcut nimic desăvârșit. Acum ne-a fost dată o speranță mai bună prin care ne apropiem de Dumnezeu.

²⁰ De asemenea, este important să știm că Dumnezeu a făcut un jurământ când Isus a fost făcut Mare Preot. Nu a existat nici un jurământ când ceilalți au devenit preoți. ²¹ Dar Cristos a fost făcut preot cu un jurământ din partea lui Dumnezeu, care l-a spus: „Domnul a făcut un jurământ și nu Se va răzgândi: «Tu ești preot pentru totdeauna.»”

Psalmul 110.4

²² Cu atât mai mult, Isus a fost făcut garantul unui legământ mai bun.

²³ Au existat mulți asemenea preoți, căci moartea îi împiedica să rămână în slujbă. ²⁴ Dar El, fiindcă trăiește pentru totdeauna, are o preoție care nu poate fi transmisă de la unul la altul. ²⁵ De aceea El poate să-i mântuiască pentru totdeauna pe cei care vin la Dumnezeu prin El, pentru că El trăiește etern ca să mijlocească pentru ei.

²⁶ De un astfel de Mare Preot aveam nevoie: sfânt, fără vină și neîntinat; despărțit de păcătoși și înălțat mai presus de ceruri. ²⁷ Isus nu are nevoie, ca ceilalți mari preoți, să aducă jertfe în fiecare zi, mai întâi pentru păcatele lor, apoi pentru păcatele poporului. Jertfa adusă de El când S-a dat pe Sine Însuși ajunge pentru totdeauna. ²⁸ Legea pune ca mari preoți oameni care au și ei slăbiciunile lor. Dar promisiunea cu jurământ venită după Lege Îl pune ca Mare Preot pe Fiul, care a fost făcut desăvârșit pentru totdeauna.

†† Citat din Ps. 110.4.

Isus și Noul Legământ

8 Acesta este punctul principal în ceea ce vă spunem: noi avem un Mare Preot care stă la dreapta tronului ceresc al lui Dumnezeu. ² El slujește ca Mare Preot în Locul cel mai sfânt, în adevăratul locaș de închinare, care nu a fost făcut de oameni, ci de Dumnezeu. ³ Orice mare preot are rolul de a aduce atât daruri, cât și jertfe. De aceea era nevoie ca și Marele nostru Preot să-I aducă ceva lui Dumnezeu. ⁴ Dacă ar fi acum în viață, pe pământ, El nici nu ar fi preot, pentru că sunt deja preoți care Îi aduc daruri lui Dumnezeu, conform Legii. ⁵ Slujirea lor este doar o imitație și o umbră a lucrurilor cerești, după poruncile primite de Moise din partea lui Dumnezeu când urma să ridice cortul de închinare †. Dumnezeu l-a avertizat atunci: „Ai grijă să faci totul după modelul pe care ți l-am arătat pe munte!” ††⁶ Lucrarea care I-a fost dată lui Isus este mult mai importantă decât a celorlalți preoți. La fel și legământul ‡ al cărui mijlocitor este El este mai bun decât cel vechi pentru că se bazează pe promisiuni mai bune.

⁷ Dacă primul legământ ar fi fost perfect, nu ar fi fost nevoie de un alt legământ, care să-l înlocuiască. ⁸ Dar Dumnezeu îi acuză pe oameni și spune:

„Va veni vremea, spune Domnul,
când voi face un nou legământ
cu poporul Israel și cu locuitorii din Iuda.

⁹ Acesta nu va fi ca legământul
pe care l-am făcut cu strămoșii lor
în ziua în care i-am luat de mână și i-am scos din
Egipt.

Ei nu au respectat legământul făcut cu Mine,
așa că Mi-am întors fața de la ei”, spune Domnul.

¹⁰ „Acesta este legământul
pe care îl voi face cu poporul Israel
în vremurile viitoare”, spune Domnul.

„Voi pune legile Mele în mintea lor
și le voi scrie în inima lor.

Eu voi fi Dumnezeul lor,
iar ei vor fi poporul Meu.

¹¹ Nu va mai fi nevoie ca cineva
să-l învețe pe fratele său sau pe vecinul său, spunându-i:

«Cunoaște-L pe Domnul!»
Căci cu toții Mă vor cunoaște,
de la cel mai mic până la cel mai mare.

¹² Și le voi ierta greșelile
și nu-Mi voi mai aduce aminte de păcatele lor.”

Jeremia 31.31-34

† CORTUL DE ÎNCHINARE un cort special în care preoții evrei l se închinau lui Dumnezeu și în care locuia Dumnezeu în mijlocul poporului Său. †† „AI GRIJĂ ... PE MUNTE!” Citat din Ex. 25.40. ‡ LEGĂMÂNTUL Dumnezeu face un legământ cu poporul Său. Pentru evrei, acesta consta în Legea lui Moise. Însă acum El a instituit un legământ nou cu poporul Lui, prin Cristos.

¹³ Prin faptul că Dumnezeu vorbește despre „un nou legământ”, El arată că primul este depășit. Și tot ce este depășit se învechește și curând nu va mai fi.

Închinarea sub Vechiul Legământ

9 Primul legământ conținea reguli cu privire la închinare și la un loc pentru închinare pământesc. ² Acest loc era un cort. Prima parte se numea „Locul Sfânt”. În el se aflau sfeșnicul, masa și pâinile oferite lui Dumnezeu. ³ În spatele celei de-a doua perdele se afla încăperea numită „Locul cel mai sfânt”. ⁴ Aici erau un altar de aur pentru arderea de tămâie și chivotul legământului. Acest chivot †† era acoperit în întregime cu aur. În chivot se găsea un vas de aur umplut cu mană, toiagul lui Aaron care înfrunzise și tablele Vechiului Legământ. ⁵ Deasupra chivotului se aflau heruvimi care arătau slava lui Dumnezeu și care umbreau scaunul îndurării ††. Dar nu putem acum să vorbim în detaliu despre aceste lucruri.

⁶ După ce totul a fost aranjat astfel, preoții au intrat în fiecare zi în prima încăpere pentru a îndeplini ceremonialul de închinare. ⁷ Dar în cea de-a doua încăpere intră doar marele preot, o dată pe an, și nu fără sânge pe care îl aduce lui Dumnezeu pentru păcatele sale și pentru păcatele pe care le fac oamenii fără să știe că păcătuiesc. ⁸ Prin aceste două încăperi, Duhul Sfânt ne arată că, atâta timp cât există prima încăpere, drumul spre Locul cel mai sfânt este încă închis. ⁹ Aceste lucruri sunt un simbol pentru vremea de acum, când se aduc daruri și jertfe, care însă nu sunt în măsură să-l ridice pe cel ce se închină în acest mod la acea treaptă de perfecțiune cerută de conștiința sa. ¹⁰ Ele nu sunt decât niște porunci pământești, asemănătoare celor referitoare la mâncăruri, băuturi și diferite spălări ceremoniale, valabile doar până la stabilirea unei noi ordini de către Dumnezeu.

Închinarea în timpul Noului Legământ

¹¹ Dar acum Cristos a venit ca Mare Preot al lucrurilor bune ce urmau să vină. El a slujit într-un cort, care este mai important și desăvârșit. Acesta nu este făcut de mâna omului și nu aparține acestei creații. ¹² Când a intrat în Locul cel mai sfânt, o dată pentru totdeauna, Cristos nu a adus cu Sine sânge de țapi sau de viței, ci propriul Său sânge ca jertfă, obținând pentru noi eliberare eternă de păcat. ¹³ Dacă sângele țapilor și al taurilor și cenușa unei vaci, stropite peste cei necurați, puteau să-i sfințească, făcându-i curați pe dinafară, ¹⁴ cu atât mai mare este puterea sângelui lui Cristos care, prin Duhul etern, S-a adus pe Sine Însuși ca o jertfă desăvârșită lui Dumnezeu. Sângele Lui ne curăță

†† CHIVOT cutie specială din lemn, acoperită cu aur, în care erau păstrate tablele de piatră cu legile date de Dumnezeu prin Moise.

‡‡ SCAUNUL ÎNDURĂRII locul de deasupra chivotului legământului pe care marele preot stropia cu sângele unui animal, o dată pe an, pentru ispășirea păcatelor poporului.

deplin conștiința. Astfel, curățiți fiind, ne putem închina Dumnezeului celui viu.

¹⁵ De aceea, Cristos este Mijlocitorul unui Nou Legământ. El a murit pentru a-i elibera pe oameni de lucrurile rele pe care le făcuseră sub Vechiul Legământ. Pentru că El a murit, cei care au fost chemați de Dumnezeu pot să primească acum moștenirea eternă pe care a promis-o Dumnezeu.

¹⁶ Când un om moare, el lasă un testament. Dar trebuie dovedit că omul care a făcut testamentul a murit ¹⁷ pentru că dacă el mai este în viață testamentul nu poate fi folosit. El este valabil numai după moartea celui ce l-a făcut. ¹⁸ De aceea, nici primul legământ nu a fost inaugurat fără sânge. ¹⁹ După ce Moise a rostit înaintea întregului popor fiecare poruncă din Lege, el a luat sângele vițelilor și al țapilor, cu apă, lână roșie și isop și a stropit atât cartea, cât și tot poporul. ²⁰ El a spus: „Acesta este sângele legământului pe care Dumnezeu v-a poruncit să-l respectați.” ²¹ La fel, el a stropit cu sânge cortul și toate lucrurile folosite pentru închinare. ²² Conform Legii, aproape orice lucru trebuie să fie curățat cu sânge. Fără vărsare de sânge nu există iertare.

Jertfa lui Cristos ne curăță de păcate

²³ Aceste lucruri sunt imitații ale celor aflate în ceruri, și era nevoie să fie curățate prin acest fel de jertfe. Dar lucrurile cerești trebuie curățate prin jertfe mai bune decât acestea. ²⁴ Cristos nu a intrat într-un loc sfânt făcut de mâini omenești, care este o imitație a celui adevărat. Cristos a intrat chiar în ceruri, pentru a Se prezenta acum, pentru noi, înaintea lui Dumnezeu. ²⁵ Și El nu a intrat cu scopul de a Se aduce pe Sine Însuși ca jertfă de mai multe ori, așa cum marele preot intră în fiecare an în Locul cel mai sfânt, aducând sânge care nu este al său, ²⁶ fiindcă atunci ar fi trebuit să sufere de mai multe ori, încă de la crearea lumii. Dar acum Cristos a apărut o dată pentru totdeauna, la sfârșitul veacurilor, pentru a înlătura păcatul prin jertfa Sa. ²⁷ Și după cum oamenilor le este sortit să moară o singură dată, apoi vine judecata, ²⁸ la fel și Cristos, după ce a fost jertfit o singură dată pentru a lua păcatele multor oameni, Se va arăta a doua oară, nu pentru a lua păcatele, ci pentru a-i mântui pe cei care Îl așteaptă.

Cristos jertfit o dată pentru totdeauna

10 Legea era doar o imagine neclară a lucrurilor bune ce urmau să vină. Ea nu este imaginea exactă a realității. Oamenii continuau să aducă jertfe, an după an, dar Legea nu i-ar fi putut face niciodată desăvârșiți. ² Dacă Legea i-ar fi putut face pe oameni desăvârșiți, ar fi încetat aducerea de jertfe. Atunci cei care se închinau lui Dumnezeu ar fi fost curățați o dată pentru totdeauna și nu s-ar mai fi simțit vinovați pentru păcatele lor. ³ Dar aceste jertfe sunt o aducere

aminte a păcatelor în fiecare an. ⁴ Pentru că nu este posibil ca sângele taurilor și al țapilor să curețe păcatele.

⁵ De aceea, când a intrat în lume, Cristos a spus: „Tu nu ai dorit nici jertfă, nici dar, ci Mi-ai pregătit un trup.

⁶ Animalele omorâte și arse pe altar sau jertfele pentru păcat nu au fost pe placul Tău.

⁷ Atunci am spus:

«Iată-Mă! Am venit să fac voia Ta, Dumnezeule, după cum este scris despre Mine în cartea Legii.»”

Psalmul 40.6-8

⁸ Întâi, El a spus: „Tu nu ai dorit nici jertfe, nici dar, nici animale omorâte și arse pe altar, nici jertfe pentru păcat. Aceste lucruri nu erau pe placul Tău” (deși erau cerute de Lege). ⁹ Apoi a spus: „Iată-Mă! Am venit să fac voia Ta.” Astfel, Dumnezeu înlătură primul sistem de jertfe, pentru a-l aduce pe al doilea. ¹⁰ Cristos a făcut voia lui Dumnezeu. Prin această voie suntem sfințiți noi, și anume, prin jertfirea trupului lui Isus Cristos, o dată pentru totdeauna.

¹¹ În fiecare zi, fiecare preot își îndeplinește îndatoririle religioase. El aduce aceleași jertfe, iar și iar, dar aceste jertfe nu pot înlătura păcatele. ¹² Însă Acest Preot a adus o singură jertfă pentru păcate, o dată pentru totdeauna, după care S-a așezat la dreapta lui Dumnezeu. ¹³ Iar acum așteaptă până când dușmanii Săi vor fi puși sub picioarele Sale. ¹⁴ Printr-o singură jertfă, El i-a făcut desăvârșiți pentru totdeauna pe cei care sunt sfințiți prin ea. ¹⁵ Despre lucrul acesta depune mărturie și Duhul Sfânt, care, după ce spune:

¹⁶ „Acesta este legământul pe care-l voi face cu poporul Meu în zilele ce vor veni, zice Domnul: Voi pune legile Mele în inima lor și le voi scrie în mintea lor.”

Jeremia 31.33

¹⁷ adaugă:

„Le voi ierta păcatele și faptele lor rele. Și nu Îmi voi mai aminti de ele.”

Jeremia 31.34

¹⁸ Când păcatele au fost iertate, nu mai este nevoie de o jertfă pentru păcat.

Apropiati-vă de Dumnezeu

¹⁹ De aceea, fraților, avem îndrăzneala de a intra în Locul cel mai sfânt datorită sângelui lui Isus. ²⁰ Putem intra pe o cale nouă și vie pe care Isus ne-a deschis-o prin perdea, adică prin trupul Său. ²¹ Și avem un Mare Preot care domnește peste Casa lui Dumnezeu. ²² Inimile noastre au fost curățate de sentimente de vină, iar trupurile noastre au fost spălate cu o apă curată. Să ne apropiem deci de Dumnezeu cu o inimă sinceră și cu deplină siguranță, datorită credinței noastre. ²³ Să păstrăm cu perseverență speranța pe care o mărturi-

sim, căci putem avea încredere că Dumnezeu Își va ține promisiunea.

Să ne ajutăm unii pe alții

²⁴ Să ne gândim bine cum să ne încurajăm unii pe alții la dragoste și la fapte bune! ²⁵ Să nu renunțăm să ne adunăm împreună, așa cum fac unii, ci să ne încurajăm unii pe alții, cu atât mai mult cu cât vedeți că Ziua[†] se apropie!

Nu vă întoarceți de la Cristos

²⁶ Dacă noi hotărâm să continuăm să păcătuim, după ce am cunoscut adevărul, atunci nu mai există nici o jertfă care să ne curețe de păcate. ²⁷ Dacă noi continuăm să păcătuim, nu ne rămâne decât așteptarea plină de teamă a judecății și a focului violent care îi va arde pe toți cei răzvrățiți împotriva lui Dumnezeu. ²⁸ Orice om care nu respectă Legea lui Moise este omorât fără milă, pe baza mărturiei aduse de doi sau trei martori. ²⁹ Pedepsa pe care o merită cel care L-a călcat în picioare pe Fiul lui Dumnezeu este cu mult mai mare. El a profanat sângele legământului care l-a sfințit, a insultat Duhul harului lui Dumnezeu! ³⁰ Noi Îl cunoaștem pe Cel ce a spus: „Răzbunarea este a Mea; Eu voi răsplăti.”^{††} El a mai spus: „Domnul va judeca poporul Său.”[‡] Este un lucru înfricoșător să cazi în mâinile Dumnezeului celui viu!

Nu vă pierdeți curajul și bucuria

³² Amintiți-vă de zilele de la început, când, după ce ați primit lumina, ați îndurat o luptă grea, plină de multe suferințe. ³³ Ați fost chiar insultați și persecutați în văzul tuturor. Alteori, ați stat alături de cei care treceau prin aceleași suferințe. ³⁴ Ați luat parte la suferințele celor care se aflau în închisoare și ați acceptat cu bucurie confiscarea bunurilor voastre. Voi ați putut face aceste lucruri pentru că știați că aveți în ceruri o comoră mai bună, ceva care va rămâne pentru totdeauna.

³⁵ Așa că, să nu vă pierdeți încrederea, căci ea vă va aduce o mare răsplată! ³⁶ Trebuie deci să aveți răbdare, pentru ca, împlinind voia lui Dumnezeu, să puteți primi ce v-a promis El. ³⁷ Încă puțin, foarte puțin timp și „Cel ce trebuie să vină va veni;

El nu va întârzia.

³⁸ Cel drept, care este al Meu, va avea viață datorită credinței sale.

Dar dacă va da înapoi,
nu-Mi voi găsi plăcerea în el.”

Habacuc 2.3-4 (versiunea grecească)

³⁹ Dar noi nu suntem dintre aceia care dau înapoi și sunt pierduți. Noi suntem aceia care avem credință, și de aceea suntem mântuiți.

Prin credință

11 Credința înseamnă a fi sigur de lucrurile la care speri; înseamnă a fi sigur de lucruri pe care nu le poți vedea. ² Datorită credinței lor, oamenii din trecut au fost pe placul lui Dumnezeu.

³ Prin credință înțelegem că întreaga lume a fost creată prin Cuvântul lui Dumnezeu, că ceea ce vedem a fost făcut din lucruri pe care nu le putem vedea.

⁴ Prin credință Abel l-a adus lui Dumnezeu o jertfă mai bună decât a lui Cain. Datorită credinței sale, Abel a fost declarat un om drept. Dumnezeu a depus mărturie despre dreptatea lui prin faptul că i-a primit darurile. Și deși Abel este mort, credința lui vorbește și astăzi.

⁵ Prin credință Enoh a fost ridicat la Dumnezeu fără să fi trecut prin moarte. Scriptura spune că, înainte de a fi ridicat, Enoh a primit mărturia că era un om pe placul lui Dumnezeu. Enoh nu a mai putut fi găsit, pentru că Dumnezeu îl luase să fie cu El. ⁶ Fără credință este imposibil să fim pe placul lui Dumnezeu. Cel care vine la Dumnezeu trebuie să creadă că El există și că îi răsplătește pe cei care se străduiesc să-L găsească cu adevărat.

⁷ Noe a fost avertizat de Dumnezeu că urmau să se întâmple lucruri pe care nu putea să le vadă. Prin credință Noe a ascultat și a construit o corabie pentru a-și salva familia. Noe a condamnat lumea de pe vremea lui și a devenit unul dintre oamenii care moștenesc dreptatea prin credința lor.

⁸ Prin credință Avraam l-a ascultat pe Dumnezeu când El l-a chemat să plece într-un loc pe care urma să-l primească drept moștenire. Avraam a plecat, deși nu știa unde se ducea. ⁹ Prin credință, el a locuit ca străin în ținutul pe care Dumnezeu i-l promisese. A locuit în corturi la fel ca Isaac și Iacov, care primiseră și ei aceeași promisiune. ¹⁰ El a putut să facă acest lucru pentru că avea privirea îndreptată asupra cetății^{††} cu temelii tari, al cărei Arhitect și Constructor este Dumnezeu.

¹¹ Sara nu putea să aibă copii și Avraam era prea bătrân. Dar el a avut credință în Dumnezeu, a avut încredere că El Își va împlini promisiunea. Și Dumnezeu i-a făcut în stare să aibă copii. ¹² Și din acest om, care era atât de înaintat în vârstă încât nu mai avea mult de trăit, au ieșit atât de mulți urmași câte stele sunt pe cer și la fel de greu de numărat ca nisipul de pe malul mării.

¹³ Acești oameni și-au păstrat credința până la moarte. Ei nu au primit lucrurile promise, dar le-au văzut de la distanță și s-au bucurat. Ei au recunoscut în fața tuturor că erau străini și călători pe pământ. ¹⁴ Cei ce spun astfel de lucruri arată că ei sunt în căutarea unei patrii. ¹⁵ Dacă ar fi continuat să se gândească la țara pe

^{††} CETATEA cetatea spirituală unde poporul lui Dumnezeu trăiește împreună cu El. Mai este numită și Ierusalimul ceresc. Vezi Evr. 12.22.

[†] ZIUA probabil ziua revenirii lui Cristos. ^{††} Citat din Dt. 32.35.
[‡] Citat din Dt 32.36.

care o părăsiseră, ar fi avut ocazii să se întoarcă. ¹⁶ Dar acum ei sperau să ajungă într-o țară mai bună, adică una cerească. De aceea, lui Dumnezeu nu-I este rușine să fie numit Dumnezeul lor și a pregătit o cetate pentru ei.

¹⁷ Prin credință Avraam era gata să-l jertfească pe Isaac atunci când l-a pus Dumnezeu la încercare. Dumnezeu îi spusese: „Prin Isaac se vor naște urmașii tăi.” Deși primise promisiunea, Avraam era gata să-și jertfească singurul fiu. ¹⁹ Avraam s-a gândit că Dumnezeu putea chiar să-l învie dintre cei morți. Și într-adevăr, el l-a primit pe Isaac ca și cum acesta s-ar fi întors dintre cei morți.

²⁰ Prin credință Isaac a binecuvântat viitorul lui Iacov și al lui Esau. ²¹ Prin credință, când Iacov era pe moarte, i-a binecuvântat pe fiecare dintre fiii lui Iosif. El s-a sprijinit în toiag și i s-a închinat lui Dumnezeu.

²² Prin credință Iosif, la sfârșitul vieții sale, a vorbit poporului Israel despre plecarea din Egipt și a dat instrucțiuni cu privire la înmormântarea sa.

²³ Prin credință, când s-a născut Moise, părinții lui l-au ascuns timp de trei luni, pentru că văzuseră ce copil frumos era. Și ei nu s-au temut să încalce porunca împăratului.

²⁴ Prin credință, când a crescut, Moise a refuzat să fie numit fiul fiicei faraonului. ²⁵ El a ales mai degrabă să sufere alături de poporul lui Dumnezeu, decât să se bucure de plăcerile de scurtă durată ale păcatului.

²⁶ Moise a considerat că a suferi pentru Cristos valora mai mult decât comorile Egiptului, pentru că el avea privirea îndreptată spre răsplătire. ²⁷ Prin credință Moise a plecat din Egipt fără să se teamă de mânia împăratului. El a rămas neclintit ca și cum l-ar fi văzut pe Cel Nevăzut. ²⁸ Prin credință Moise a sărbătorit Paștele. El a stropit pragul de sus și stâlpii ușii cu sânge, pentru ca Îngerul Morții † să nu omoare pe nici unul dintre primii născuți ai familiilor din Israel.

²⁹ Prin credință poporul Israel a trecut Marea Roșie de parcă ar fi mers pe uscat. Când egiptenii au încercat să facă același lucru, s-au înecat cu toții.

³⁰ Prin credință s-au prăbușit zidurile cetății Ierihon, după ce poporul le-a înconjurat timp de șapte zile.

³¹ Prin credință prostituata Rahav nu a fost omorâtă împreună cu necredincioșii, ci a fost salvată pentru că i-a primit în casa ei pe spionii israeliți.

³² Și ce aș mai avea de spus? Nu am destul timp pentru a vorbi despre Ghedeon, Barac, Samson, Iefta, David, Samuel și despre profeți. ³³ Prin credință acești oameni au răsturnat împărății, au făcut dreptate și au primit lucrurile pe care Dumnezeu le promisese. Prin credință ei au închis gurile leilor, ³⁴ au stins puterea focului și au scăpat de tăișul sabiei. Deși erau slabi, ei au primit putere, au fost viteji în lupte și au pus pe fugă armatele dușmanilor. ³⁵ Unele femei i-au primit înapoi

† ÎNGERUL MORȚII lit. nimicitorul. Dumnezeu a trimis un înger să omoare toți întâii-născuți din familiile egiptenilor. Vezi Ex. 12.29-32.

pe cei care le muriseră în familiile lor și care au fost înviați. Alții au fost torturați, dar nu au vrut să accepte să fie eliberați, căci vroiau să învie pentru a trăi o viață mai bună. ³⁶ Unii oameni au fost ridiculizați și biciuiți, iar alții au fost puși în lanțuri și aruncați în închisoare. ³⁷ Au fost uciși cu pietre, tăiați în două cu fierăstrăul sau uciși cu sabia. Au rățăcit îmbrăcați în piei de oaie sau de capră, au fost săraci, au fost asupriți și chinuiți. ³⁸ Ei, de care lumea nu era demnă, au pribegit prin deșerturi și prin munți, trăind în peșteri și grote făcute în pământ.

³⁹ Toți aceștia, deși au ajuns cunoscuți pentru credința lor, nu au primit ceea ce le promisese Dumnezeu.

⁴⁰ Dumnezeu a pregătit pentru noi ceva mai bun. Atunci vor putea acești oameni să fie făcuți desăvârșiți, dar numai împreună cu noi.

Să urmăm exemplul lui Isus

12 Avem mulți martori ai credinței. Ei ne înconjoară asemenea unui nor. Să aruncăm deci tot ce ne trage înapoi și păcatul care atât de ușor ne face să ne împiedicăm! Să alergăm cu perseverență în întrecerea care ne stă înaintea! ² Să ne ținem ochii ațintiți asupra lui Isus, conducătorul credinței noastre și cel care o duce la împlinire. Pentru bucuria care Îl aștepta, Isus a îndurat moartea pe cruce și a acceptat rușinea unei astfel de morți, iar acum stă la dreapta tronului lui Dumnezeu. ³ Gândiți-vă la El, care a îndurat o opoziție atât de mare din partea oamenilor păcătoși, pentru ca să nu vă pierdeți curajul și să cădeți de oboseală.

Dumnezeu este ca un tată

⁴ Ați luptat împotriva păcatului, dar nu ați ajuns încă să vă împotriviți până la moarte. ⁵ Sunteți fiii lui Dumnezeu, dar ați uitat cuvintele de încurajare care v-au fost adresate:

„Fiul meu, nu disprețui disciplinarea Domnului și nu renunța când El te muștră!

⁶ Căci Domnul disciplinează pe cine iubește și îl pedepsește pe acela pe care l-a acceptat ca fiu al Său.”

Proverbe 3.11-12

⁷ Răbdați această disciplină! Ea arată că Dumnezeu Se poartă cu noi ca și cu fiii Lui, pentru că orice tată își disciplinează copilul. ⁸ Dacă nu sunteți disciplinați așa cum sunt toți copiii, atunci sunteți copii nelegitimi, și nu fii adevărați. ⁹ Părinții noștri naturali ne-au disciplinat și noi i-am respectat. Deci cu atât mai mult ar trebui să acceptăm disciplina Tatălui nostru spiritual și să trăim. ¹⁰ Părinții noștri ne-au disciplinat pentru un timp, așa cum au crezut ei că este mai bine, însă disciplina aplicată de Dumnezeu este spre binele nostru, ca să devenim sfinți, asemenea Lui. ¹¹ Disciplina nu este niciodată plăcută pe moment, ci este dureroasă. Dar mai târziu, după ce am trecut prin școala ei, disciplina

aduce pacea unei vieți trăite potrivit cu voia lui Dumnezeu.

Aveți grijă cum vă trăiți viața!

¹² Așa că întăriți-vă brațele obosite și genunchii tremurânzi! ¹³ Mergeți pe calea cea dreaptă pentru ca să fiți mântuiți și pentru ca nu cumva slăbiciunea voastră să vă facă să vă abateți de la țintă.

¹⁴ Încercați să trăiți în pace cu toți oamenii și să duceți o viață sfântă, căci fără sfințenie nimeni nu-L va vedea pe Domnul. ¹⁵ Aveți grijă ca nimeni să nu se abată de la harul lui Dumnezeu și astfel să devină asemenea unei buruieni amare care crește și dă naștere la multe probleme și prin care mulți oameni pot fi tulburați și distruși. ¹⁶ Aveți grijă ca nimeni să nu fie imoral sau un om lumesc, cum era Esau. Esau și-a vândut dreptul primului născut doar pentru o porție de mâncare. ¹⁷ Și știți că după aceea a vrut să-și primească binecuvântarea, și chiar a plâns. Dar tatăl său a refuzat să i-o dea, pentru că Esau nu putea să schimbe ceea ce făcuse.

¹⁸ Voi nu v-ați apropiat de un munte † care putea fi atins și care era cuprins de foc, de întuneric, de negură și de furtună; ¹⁹ nici nu v-ați adunat la sunetul unei trâmbițe și n-ați ascultat glasul care a vorbit în așa fel, încât cei care l-au auzit au cerut să nu li se mai vorbească. ²⁰ Căci ei nu puteau suporta ce li se poruncise: „Chiar un animal dacă se va atinge de munte, să fie omorât cu pietre.” ††²¹ Și într-adevăr, imaginea aceea era atât de înfricoșătoare, încât Moise a spus: „Tremur de frică.” ‡

²² Dar voi v-ați apropiat de muntele Sion, de cetatea Dumnezeului celui viu, de Ierusalimul ceresc; de miile și miile de îngeri care s-au adunat cu bucurie; ²³ de Biserica primilor născuți, ale căror nume sunt scrise în ceruri; v-ați apropiat de Dumnezeu, Cel ce judecă toți oamenii, și de duhurile oamenilor drepti, care au fost făcuți desăvârșiți; ²⁴ de Isus, Mijlocitorul unui nou legământ și de sângele ce a fost stropit, care ne vorbește despre lucruri mai bune decât sângele lui Abel.

²⁵ Aveți grijă să nu refuzați să-L ascultați pe Cel ce vă vorbește! Acei oameni care au refuzat să-L asculte pe Dumnezeu, care i-a avertizat pe pământ, nu au scăpat. Deci cu siguranță nici noi nu vom scăpa, dacă ne întoarcem de la Cel ce ne vorbește din ceruri. ²⁶ Vocea Lui a cutremurat atunci pământul. Dar aceeași voce ne-a promis acum că: „Voi mai face încă o dată să se cutremure pământul, dar, de data aceasta, se vor cutremura și cerurile.” ††²⁷ Cuvintele „încă o dată” arată că toate lucrurile care au fost create, vor fi distruse, căci acestea pot fi clătinate. Deci numai lucrurile care nu pot fi clătinate vor rămâne.

† Munte versetele 8-21 fac trimitere la evenimentele prin care a trecut poporul lui Israel pe Muntele Sinai, relatate în Ex. 9. †† Citat din Ex. 19.12-13. ‡ Citat din Dt. 9.19. †† Citat din Hag. 2.6.

²⁸ Să fim recunoscători că noi am primit o împărăție care nu poate fi clătinită. Astfel, să-I slujim lui Dumnezeu cu reverență și cu teamă, într-un mod care să fie pe placul Lui, ²⁹ fiindcă Dumnezeul nostru este „ca un foc mistuitor.”

Închinarea care este pe placul lui Dumnezeu

13 Iubiți-vă în continuare ca frați și surori în Cristos! ² Nu uitați să fiți primitori de oaspeți, pentru că unii oameni, fiind ospitalieri, i-au găzduit, fără să știe, pe îngeri. ³ Amintiți-vă de cei ce sunt în închisoare, ca și cum ați fi și voi închiși împreună cu ei! Și amintiți-vă de cei ce suferă, ca și cum ați suferi și voi!

⁴ Căsătoria să fie respectată de toată lumea și să fie păstrată curată! Soții să fie fideli unul celuilalt, căci Dumnezeu va judeca pe cei desfrânați și pe adulteri. ⁵ Păziți-vă sufletele de iubirea de bani și fiți mulțumiți cu ce aveți, pentru că Dumnezeu a spus:

„În nici un caz n-am să te las,
niciodată nu te voi părăsi.”

Deuteronom 31.6

⁶ Așa că putem spune cu încredere:
„Domnul este ajutorul meu, nu mă voi teme.
Ce rău mi-ar putea face un om?”

Psalmul 118.6

⁷ Amintiți-vă de conducătorii voștri, care v-au vestit Cuvântul lui Dumnezeu! Aduceți-vă aminte cum au trăit și au murit ei și imitați exemplul credinței lor! ⁸ Isus Cristos este același ieri, azi și întotdeauna.

⁹ Nu vă lăsați abătuți de la drumul vostru de nici un fel de învățătură străină! Bine este ca inimile voastre să fie întărite prin harul lui Dumnezeu și nu prin respectarea unor reguli privind mâncărurile, căci regulile acestea nu le-au fost de nici un folos celor care le-au respectat.

¹⁰ Noi avem un altar de pe care preoții care slujesc la cortul sfânt nu au dreptul să mănânce. ¹¹ Marele preot duce sângele animalelor în Locul cel mai sfânt, ca jertfă pentru păcate, dar trupurile animalelor sunt arse în afara taberei. ¹² De aceea și Isus a suferit în afara cetății, pentru a-și sfinți poporul prin propriul Său sânge. ¹³ Să ieșim deci din tabără, să mergem la El și să îndurăm aceeași umilire pe care a suferit-o El! ¹⁴ Căci noi nu avem aici o cetate care să dureze, ci suntem în căutarea celei viitoare. ¹⁵ Să aducem deci fără încetare, prin Isus Cristos, jertfa laudei noastre către Dumnezeu, prin cuvintele care mărturisesc Numele Lui! ¹⁶ Să nu uitați să faceți bine altor oameni și să împărțiți cu ei ceea ce aveți, căci astfel de jertfe sunt plăcute lui Dumnezeu.

¹⁷ Ascultați-i pe conducătorii voștri și respectați autoritatea lor! Acești oameni au grijă de sufletele voastre și sunt responsabili pentru voi. Ascultați-i, pentru ca ei să-și poată face lucrarea cu bucurie, nu cu durere și supărare. Durerea și supărarea lor nu vă vor ajuta la nimic.

¹⁸ Rugați-vă pentru noi, căci suntem siguri că avem o conștiință curată și urmărim binele în tot ceea ce facem. ¹⁹ În mod deosebit, vă rog să faceți lucrul acesta pentru ca Dumnezeu să mă trimită din nou la voi cât mai curând.

²⁰ Prin sângele legământului etern, Dumnezeul păcii L-a înviat din morți pe Marele Păstor al oilor, pe Domnul nostru Isus. ²¹ Fie ca Dumnezeul păcii să vă dea toate lucrurile bune de care aveți nevoie pentru ca voi să faceți voia Lui! Și fie ca El să lucreze în noi ce-I este

plăcut, prin Isus Cristos! A Lui să fie slava pentru totdeauna! Amin.

²² Fraților, vă rog să ascultați cu răbdare aceste cuvinte de încurajare, ținând seama de faptul că v-am scris o scrisoare scurtă. ²³ Vreau să știți că fratele nostru Timotei a fost eliberat din închisoare. Dacă va ajunge aici în curând, mă va însoți când voi veni să vă văd.

²⁴ Salutați-i pe toți conducătorii voștri și pe toți sfinții! Cei din Italia vă transmit salutări.

²⁵ Fie ca harul lui Dumnezeu să fie cu voi toți! Amin.

Iacov

1 Iacov, slujitor al lui Dumnezeu și al Domnului Isus Cristos, către poporul lui Dumnezeu † împrăștiat în lumea întreagă: salutări!

Credința și înțelepciunea

² Fraților, să considerați drept o mare bucurie când treceți prin diferite încercări, ³ căci știți că încercările prin care treceți vă fac mai răbdători. ⁴ Iar răbdarea obținută ar trebui să se vadă în lucrarea voastră desăvârșită. Astfel, veți fi desăvârșiți, întregi și nu vă va lipsi nimic. ⁵ Deci, dacă vreunul dintre voi are nevoie de înțelepciune, s-o ceară de la Dumnezeu, care dă tuturor oamenilor cu inimă largă, fără reproș, și Dumnezeu i-o va da. ⁶ Dar să ceară cu credință și să nu se îndoiască deloc. Pentru că omul care se îndoiește este ca un val în mare, împins și aruncat de vânt încoace și încolo. ⁷ Un astfel de om să nu creadă că va primi ceva de la Domnul, ⁸ căci este indecis și inconstant în tot ceea ce face.

Adevărata bogăție

⁹ Fratele care este într-o stare umilă să se mândrească în înălțarea sa, ¹⁰ iar cel bogat, în umilința sa, pentru că el va pieri ca o floare sălbatică. ¹¹ Soarele răsare și usucă planta cu arșița sa. Floarea cade, iar frumusețea ei dispăre. La fel se va întâmpla și cu cel bogat. El va pieri o dată cu planurile pe care și le face.

Ispita nu vine de la Dumnezeu

¹² Binecuvântat este omul care rămâne credincios când este ispitit, pentru că, după ce a fost găsit bun, va primi cununa vieții eterne pe care Dumnezeu a promis-o celor ce-L iubesc. ¹³ Când cineva este ispitit să nu spună: „Ispita aceasta vine de la Dumnezeu”, căci Dumnezeu nu poate fi ispitit să facă rău și nu ispitește pe nimeni. ¹⁴ Dorința fiecărui om este cea care îl ispitește când este atras și ademenit. ¹⁵ Apoi dorința, o dată concepută, dă naștere păcatului, iar păcatul ajuns la maturitate aduce moartea.

¹⁶ Iubiții mei frați, nu vă lăsați înșelați! ¹⁷ Orice lucru bun și orice dar desăvârșit vine de la Dumnezeu, se coboară de la Tatăl care a creat luminile cerești. El nu Se schimbă niciodată, El rămâne întotdeauna același.

† POPORUL LUI DUMNEZEU Literal: „cele douăsprezece triburi”. Credincioșii în Cristos sunt asemenea triburilor lui Israel, poporul ales al lui Dumnezeu în Vechiul Testament.

¹⁸ Potrivit voii Sale, Dumnezeu ne-a născut prin Cuvântul adevărului, ca să fim cele dintâi roade ale creației Sale.

¹⁹ Iubiții mei frați, înțelegeți bine acest lucru: grăbiți-vă mai bine să ascultați decât să vorbiți și nu vă mâni-ați repede. ²⁰ Mânia unui om nu-l ajută să trăiască o viață pe placul lui Dumnezeu. ²¹ Îndepărtați toată necurăția și orice urmă de răutate și primiți cu blândețe învățătura lui Dumnezeu care a fost semănată în voi. Această învățătură vă poate salva sufletele.

²² Nu vă limitați la auzirea Cuvântului lui Dumnezeu, ci puneți în practică învățătura sa. Dacă nu faceți altceva decât să ascultați citindu-se sau comentându-se Cuvântul lui Dumnezeu, vă înșelați pe voi înșivă. ²³ Dacă cineva ascultă Cuvântul lui Dumnezeu, dar nu-l împlinește cu fapta, este ca un om care își privește fața într-o oglindă. ²⁴ El își privește fața cu atenție, dar imediat ce pleacă din fața oglinzii uită cum arată. ²⁵ Însă cel care studiază cu atenție Legea desăvârșită a lui Dumnezeu, care aduce oamenilor libertatea, și nu se abate de la ea și nu uită ce a auzit, ci pune în practică învățătura lui Dumnezeu, va fi binecuvântat în lucrarea sa.

Adevărata închinare

²⁶ Cine se crede un om religios, dar nu-și ține în frâu limba, se înșală pe el însuși. Religia acestui om este inutilă. ²⁷ Religia considerată de Dumnezeu ca fiind curată și neîntinată este aceasta: să ai grijă de orfani și de văduve în suferința lor și să te păzești pe tine însuți de influența rea a lumii.

Dragostea față de toți oamenii

2 Frații mei, voi aveți credință în Domnul nostru slăvit, Isus Cristos. Dar nu o manifestați purtându-vă cu unii oameni într-un fel și cu alții în alt fel. ² Să zicem că în adunarea voastră intră un om care poartă un inel de aur și haine scumpe și intră și un om sărac, îmbrăcat în haine zdrențaroase. ³ Să zicem că vă purtați cu multă atenție cu omul îmbrăcat frumos și îi spuneți: „Dumneavoastră stați în locul acesta bun!”, iar celui sărac îi spuneți: „Tu stai acolo, în picioare!”, sau: „Stai jos, la picioarele mele!” ⁴ Dacă faceți acest lucru, voi îi considerați pe unii oameni mai importanți decât alții. Gândurile rele dau naștere la această judecată părtinitoare.

⁵ Iubiți frați, ascultați-mă! Dumnezeu i-a ales pe cei pe care lumea îi consideră săraci să fie bogați în credință și moștenitori ai Împărăției pe care a El promis- celor care Îl iubesc. ⁶ Dar voi ați arătat dispreț față de omul sărac. Oare nu bogații vă asupresc și vă târăsc prin tribunale? ⁷ Și nu sunt ei aceia care își bat joc de numele bun pe care îl purtați?

⁸ Dacă împliniți cu adevărat Legea împărătească, conform Scripturii care spune: „Iubește-ți aproapele așa cum te iubești pe tine însuși!” †, faceți ce este bine. ⁹ Dar dacă vă purtați cu unii oameni ca și cum ar fi mai importanți decât alții, păcătuiți și sunteți dovediți vinovați de încălcarea Legii lui Dumnezeu. ¹⁰ Vă spun aceste lucruri pentru că, dacă cineva face tot ceea ce spune Legea, cu o singură excepție, va fi vinovat de încălcarea întregii Legi. ¹¹ Dumnezeu a spus: „Să nu comiți adulter!” †† Același Dumnezeu a spus: „Să nu ucizi!” ††† Deci, dacă nu comiți adulter, dar ucizi, ești vinovat de încălcarea Legii. ¹² Să vorbiți și să vă purtați ca unii care veți fi judecați de Legea care îi eliberează pe oameni. ¹³ Dumnezeu îi va judeca fără milă pe cei ce n-au avut milă față de alții. Dar cel ce a arătat milă poate veni fără teamă la judecată.

Credința arătată prin fapte

¹⁴ Frații mei, la ce-i folosește cuiva să pretindă că are credință, dacă nu face nimic pentru a o dovedi? Poate credința aceasta să-l mântuiască? ¹⁵ Dacă un frate sau o soră nu au haine și le lipsește hrana de fiecare zi, ¹⁶ iar voi le spuneți: „Dumnezeu să fie cu voi! Sper să vă încălzim și să mâncăm pe săturate!”, dar nu le dați lucrurile de care au nevoie pentru trup, nu ați făcut nici un bine. ¹⁷ La fel este și cu credința: dacă nu este însoțită de fapte, credința este moartă.

¹⁸ Dar cineva poate să spună: „Tu ai credință, iar eu am fapte.” Arată-mi credința ta fără fapte, iar eu îți voi arăta credința mea prin faptele mele. ¹⁹ Credeți că există un singur Dumnezeu? Bine faceți! Dar și demonii cred și tremură de frică.

²⁰ Om nechibzuit! Vrei să vezi că, fără fapte, credința este inutilă? ²¹ Strămoșul nostru Avraam a fost îndreptățit de Dumnezeu datorită faptelor sale, când l-a adus pe fiul său, Isaac, pe altar. ²² Vedeți deci că în cazul său credința a lucrat împreună cu faptele sale, iar credința a fost întregită prin fapte. ²³ Astfel s-a împlinit pasajul din Scriptură care spune: „Avraam l-a crezut pe Dumnezeu și aceasta i-a fost considerată ca dreptate” ††; de aceea Avraam a fost numit „prietenul lui Dumnezeu” †††. ²⁴ Vedeți deci că omul este îndreptățit prin fapte și nu numai prin credință.

²⁵ La fel, prostituata Rahav ††† a fost îndreptățită de Dumnezeu prin faptele sale, atunci când i-a primit pe

† Citat din Lv. 19.18. †† Citat din Exod 20.14; Dt. 5.18. ††† Citat din Exod 20.13; Dt. 5.17. †††† Citat din Geneza 15.6. ††††† PRIETENUL LUI DUMNEZEU Vezi 2 Cr. 20.7 și Is. 41.8. †††††† RAHAV Vezi Ios. 2.1-21.

soli în casa ei. Ea i-a ajutat să scape cu viață arătându-le un alt drum.

²⁶ După cum trupul fără duh este mort, tot așa și credința fără fapte este moartă.

Cumpătarea în vorbire

3 Frații mei, să nu fiți mulți învățători! Știți doar că noi, învățătorii, vom fi judecați mai aspru decât ceilalți. ² Cu toții greșim adesea. Dacă ar fi vreun om care să nu păcătuiască prin ceea ce spune, acela ar fi un om desăvârșit. El ar putea să-și controleze tot trupul. ³ Noi punem zăbale în gura cailor, pentru ca ei să ne asculte și astfel să le putem dirija întreg corpul. ⁴ Sau corăbiile: deși sunt atât de mari și sunt purtate de vânturi puternice, ele sunt conduse de o cârmă foarte mică și sunt îndreptate încotro dorește cel care stă la cârmă. ⁵ La fel și limba: este o parte mică a trupului, dar se laudă că a făcut lucruri importante. Gândiți-vă cum o flacăra mică poate să dea foc unei păduri mari. ⁶ Limba este ca un foc. Dintre toate mădularile corpului nostru, ea este o lume de răutăți, căci limba răspândește răul întinându-ne întregul trup, și pune pe foc tot cursul vieții noastre, căci focul ei vine din iad. ⁷ Toate speciile de animale, păsări, reptile și pești pot fi și au fost supuse de oameni. ⁸ Dar nici un om nu poate să supună limba. Ea este un rău fără odihnă și este plină de o otravă care provoacă moartea. ⁹ Cu ea Îl laudăm pe Domnul și Tatăl nostru, și tot cu ea îi blestemăm pe oameni, care au fost creați după asemănarea lui Dumnezeu. ¹⁰ Din aceeași gură vine și lauda și blestemul. Or, lucrul acesta nu ar trebui să se întâmple, fraților! ¹¹ Un izvor nu poate da și apă dulce și apă sărată prin aceeași crăpătură din pământ, nu-i așa? ¹² Fraților, poate un smochin să facă măslină? Sau poate o viță de vie să facă smochine? La fel, nici izvorul sărat nu poate da apă dulce.

Înțelepciunea care vine de sus

¹³ Cine dintre voi este înțelept și are abilitatea de a înțelege? Să arate, prin purtarea lui bună, faptele sale bune făcute cu blândețea pe care i-o dă înțelepciunea! ¹⁴ Dar dacă aveți în inimi gelozie amară și egoism, să nu vă lăudați cu înțelepciunea voastră! Lauda voastră ar fi o minciună, care ascunde adevărul. ¹⁵ Aceasta nu este înțelepciunea care vine de la Dumnezeu. Ea este pământească, nu este spirituală, ci este demonică. ¹⁶ Acolo unde este gelozie și egoism, acolo este dezordine și orice lucru rău. ¹⁷ Dar înțelepciunea care vine de la Dumnezeu este mai întâi curată, apoi este plină de pace, blândă, lipsită de prejudecăți, plină de milă și aduce o recoltă de fapte bune. Ea este nepărtinitoare și sinceră. ¹⁸ Roada dreptății este semănată în pace de către cei care fac pace.

Dați-vă pe voi înșivă lui Dumnezeu

4 De unde vin certurile și neînțelegerile dintre voi? Nu vin ele chiar din pasiunile voastre, care se luptă în trupurile voastre? ² Vreți diferite lucruri, dar nu le primiți, și atunci ucideți și sunteți invidioși. Dar tot nu puteți obține ce vă doriți și atunci vă certați și vă luptați. Fraților, motivul pentru care nu primiți ceea ce doriți este că nu-I cereți lui Dumnezeu. ³ Iar când cereți, nu primiți pentru că cereți din motive greșite. Voi vreți să irosiți ceea ce ați primit satisfăcându-vă propriile voastre plăceri. ⁴ Suflete adultere, nu știți că, dacă iubiți lumea, înseamnă că-L urăți pe Dumnezeu? Cine vrea să fie prieten cu lumea se face dușman al lui Dumnezeu. ⁵ Credeți că degeaba spune Scriptura că Duhul pe care Dumnezeu L-a pus să locuiască în noi ne dorește cu gelozie? ⁶ Dar harul pe care ni-l dă Dumnezeu este și mai mare. După cum spune Scriptura: „Dumnezeu stă împotriva celor mândri, dar dă har celor umili.” ⁷ De aceea, supuneți-vă lui Dumnezeu! Împotriviți-vă Diavolului, și el va fugi de la voi. ⁸ Apropiati-vă de Dumnezeu, iar El Se va apropia de voi. Curățiți-vă mâinile, păcătoșilor, și purificați-vă inimile, oameni cu sufletul împărțit! Voi, care încercați să urmați și lumea și pe Dumnezeu! ⁹ Întristați-vă, jeliți și plângeți! Râsul să vi se prefacă în jale! Bucuria să vi se prefacă în întristare! ¹⁰ Fiți umili înaintea Domnului și El va înălța.

Voi nu sunteți judecători

¹¹ Fraților, nu mai vorbiți unul împotriva altuia! Cel ce spune lucruri rele despre fratele său sau îl judecă pe fratele său, vorbește împotriva Legii și judecă Legea. Și dacă judeci Legea, atunci nu faci ceea ce spune Legea, ci te faci pe tine însuți judecător. ¹² Este un singur Legiuitor și este un singur Judecător. El poate să salveze sau să distrugă. Dar cine ești tu, ca să-l judeci pe aproapele tău?

Lăsați-vă planurile în seama lui Dumnezeu!

¹³ Ascultați acum, voi, cei care spuneți: „Astăzi sau mâine ne vom duce în orașul acela și vom rămâne acolo un an. Vom face comerț și vom câștiga o mulțime de bani.” ¹⁴ Însă nu știți ce va aduce ziua de mâine, căci ce este viața voastră? Este ca un abur, care se vede pentru puțin timp, apoi dispare. ¹⁵ Dimpotrivă, voi ar trebui să spuneți: „Dacă va vrea Domnul, vom fi în viață și vom face lucrul acesta sau acela.” ¹⁶ Însă voi sunteți mândri și lăudăroși. Orice laudă de acest fel este rea! ¹⁷ Cel ce știe ce este bine să facă și nu face lucrul acela, păcătuiește.

Către cei bogați și egoiști

5 Ascultați acum, voi, cei bogați! Plângeți și strigați cu durere din cauza necazurilor care vor veni peste voi! ² Bogățiile voastre au putrezit, iar hainele voastre au fost roase de molii. ³ Aurul și argintul vostru au ruginit, iar această rugină va fi dovada răului pe care l-ați făcut. Ea va mânca din trupul vostru ca focul. Voi v-ați strâns comori în zilele de pe urmă. ⁴ Voi nu le-ați plătit celor ce v-au secerat pământurile. Dar priviți, acești oameni strigă acum, iar strigătele lor au ajuns la urechile Domnului oștirilor †. ⁵ Ați trăit pe pământ o viață de lux și ați avut tot ce v-ați dorit. V-ați îngrășat inimile în ziua înjunghierii. ⁶ Ați condamnat și ați omorât oameni nevinovați. Ei nu au făcut nimic împotriva voastră, dar voi i-ați omorât.

Fiți răbdători

⁷ Frații mei, fiți deci răbdători, până la venirea Domnului! Gândiți-vă cum așteaptă agricultorul roada scumpă a pământului. El așteaptă cu răbdare să vină ploaia timpurie și ploaia târzie. ⁸ Fiți și voi îndelung răbdători și nu vă pierdeți curajul, căci venirea Domnului este aproape. ⁹ Fraților, nu vă mai plângeți unii de alții ca să nu fiți găsiți vinovați la judecată. Iată, Judecătorul este gata să vină. ¹⁰ Fraților, gândiți-vă la profeții care au vorbit în numele Domnului! Luați-i ca exemplu pentru răbdarea cu care au îndurat și au suferit. ¹¹ Iată că noi îi numim fericiți pe cei care au răbdat totul cu resemnare. Ați auzit despre răbdarea lui Iov și ați văzut ce sfârșit i-a dat Domnul, pentru că Domnul este plin de îndurare și de milă.

¹² Mai presus de toate, frații mei, să nu vă mai jurați nici pe cer, nici pe pământ. Să nu mai faceți nici un alt fel de jurământ! Dacă spuneți: „Da”, să fie „Da”, și dacă spuneți: „Nu”, „Nu” să fie, ca să nu fiți judecați de Dumnezeu.

¹³ Are vreunul dintre voi necazuri? Să se roage! Este vreunul dintre voi bucuros? Să cânte cântece de laudă! ¹⁴ Este vreunul dintre voi bolnav? Să-i cheme pe bătrânii †† bisericii să se roage pentru el, iar ei să-l ungă cu ulei în numele Domnului. ¹⁵ Rugăciunea făcută cu credință îl va vindeca pe cel bolnav, iar Domnul îl va face bine. Și dacă a păcătuit, Dumnezeu îl va ridica. ¹⁶ Mărturisiți-vă unii altora păcatele pe care le-ați făcut și rugați-vă unul pentru celălalt, pentru ca Dumnezeu să vă vindece. Rugăciunea fierbinte a unui om drept are o mare putere, care se vede în efectele sale. ¹⁷ Ilie a fost un om ca și noi. El s-a rugat insistent să nu plouă, și în ținutul acela nu a plouat timp de trei ani și jumătate. ¹⁸ Apoi s-a rugat din nou și din cer a venit ploaie, iar pământul a adus roadă.

† „DUHUL ... GELOZIE” Sau: „Duhul pe care l-a pus în noi dorește ca invidie?” †† Citat din Pv. 3.34.

† DOMNUL OȘTIRILOR lit. Domnul Savaot, care înseamnă conducătorul tuturor puterilor cerești. †† BĂTRÂNII bărbați aleși să conducă o biserică, numiți și supraveghetori sau păstori.

¹⁹ Fraților, dacă vreunul dintre voi se îndepărtează de adevăr și cineva îl aduce înapoi, ²⁰ să știe că cine întoarce un păcătos de la căile lui greșite, va salva sufletul aceluia om de la moarte și va face ca multe păcate să fie acoperite.

1 Petru

1 Petru, apostol al lui Isus Cristos, către cei ce trăiesc ca străini, risipiți în ținuturile Pontus, Galatia, Capadocia, Asia și Bitinia. ² Prin cunoașterea dinainte a lui Dumnezeu voi ați fost aleși cu mult timp în urmă, fiind făcuți sfinți, prin Duhul, pentru ascultare și pentru stropirea cu sângele lui Isus Cristos. Fie ca harul și pacea pe care Dumnezeu vi le-a dat să se înmulțească!

Mulțumiri pentru speranța vie

³ Lăudat fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Cristos! Dumnezeu a avut o mare îndurare față de noi. Prin îndurarea Sa, noi am fost născuți din nou, prin învierea lui Isus Cristos dintre cei morți, la o speranță vie ⁴ și la o moștenire păstrată în ceruri pentru noi. Ea nu va pieri niciodată, nu se va strica și nu se va ofili. ⁵ Cei ce vor primi mântuirea care este gata să fie făcută cunoscută la sfârșitul timpurilor sunteți voi, cei ocrotiți de puterea lui Dumnezeu prin credință. ⁶ Lucrul acesta vă bucură foarte tare, deși acum trebuie să vă întristați pentru scurt timp, fiindcă treceți prin tot felul de încercări. ⁷ Este nevoie să treceți prin aceste încercări, astfel încât credința voastră să fie pusă la încercare pentru a i se dovedi puritatea. Această credință valorează mai mult decât aurul. Aurul, deși piere, este încercat în foc pentru a se vedea dacă este pur. Așa că, atunci când Isus Cristos va apărea, credința voastră vă va aduce laudă, slavă și cinste. ⁸ Deși nu l-ați văzut pe Isus, voi îl iubiți. Deși nu l-ați văzut pe Isus, voi credeți în El și de aceea sunteți cuprinși de o bucurie care nu poate fi descrisă în cuvinte, o bucurie plină de slavă. ⁹ Voi primiți acum rezultatul credinței voastre: mântuirea sufletelor voastre.

¹⁰ Profeții au vorbit despre harul care a fost păstrat pentru voi. Ei au cercetat cu atenție și au încercat să afle cât mai multe despre această mântuire. ¹¹ Duhul lui Cristos era în ei și le spunea de pe atunci despre suferințele pe care El urma să le îndure și despre slava care va veni după aceste suferințe. Profeții au încercat să afle vremea și împrejurările pe care le avea în vedere Duhul Sfânt când le descoperea aceste lucruri.

¹² Dumnezeu le-a arătat acestor profeți că nu pentru ei înșiși, ci pentru voi spuneau ei lucrurile care acum vă sunt proclamate vouă prin cei care v-au predicat Vestea Bună. Ei v-au predicat prin Duhul Sfânt care a fost trimis din ceruri. Chiar și îngerii doresc să afle despre aceste lucruri.

Fiți sfinți

¹³ Pregătiți-vă deci mintea pentru lucru, fiți treji și puneți-vă toată speranța în harul care vă va fi dat la descoperirea lui Isus Cristos! ¹⁴ Pe când erați neștiutori, făceați ceea ce vă dictau poftele voastre rele, dar acum fiți ca niște copii ascultători și nu mai trăiți ca altădată. ¹⁵ Ci, după cum Cel care v-a chemat este sfânt, fiți și voi sfinți în tot ceea ce faceți! ¹⁶ Așa spune Scriptura: „Fiți sfinți, deoarece Eu sunt sfânt!” †

¹⁷ Și dacă vă rugați și-L numiți Tată pe Cel ce judecă pe toți oamenii la fel, potrivit cu faptele lor, cât timp sunteți în trecere pe acest pământ, trăiți cu teamă față de Dumnezeu! ¹⁸ Voi ați trăit până acum o viață fără rost, iar acest fel de viață l-ați moștenit de la strămoșii voștri. Din acest fel de viață nu ați fost eliberați printr-o plată reprezentată de lucruri care pier, cum ar fi argintul sau aurul, ¹⁹ ci prin sângele scump al lui Cristos, care este asemenea unui miel fără cusur și fără pată. ²⁰ Cristos a fost ales mai înainte de crearea lumii, dar El a fost făcut cunoscut oamenilor în vremea din urmă, pentru voi. ²¹ Prin Cristos, voi credeți în Dumnezeu, care l-a înviat din morți și i-a dat slavă. Deci credința și speranța voastră sunt în Dumnezeu.

²² Pentru că ați ascultat adevărul, ați fost curățiți. De aceea puteți să arătați o dragoste frățească sinceră. Iubiți-vă deci cu căldură unii pe alții, din toată inima!

²³ Voi v-ați născut din nou, nu dintr-o sămânță pieritoare, ci dintr-una nepieritoare. V-ați născut din nou prin Cuvântul lui Dumnezeu, care este viu și va rămâne pentru totdeauna. ²⁴ După cum spune Scriptura:

„Toți oamenii sunt ca iarba,
iar slava lor este ca floarea ierbii.

Iarba se usucă, iar floarea cade,

²⁵ dar Cuvântul lui Dumnezeu rămâne pentru totdeauna.”

Isaia 40.6-8

Și tocmai acesta este Cuvântul care v-a fost predicat vouă.

Piatra vie și poporul ales

2 Așa că renunțați la orice răutate, la înșelăciune, prefăcătorie și invidie și nu vorbiți pe nimeni de rău. ² Ca niște copii nou-născuți, să tânjiți după laptele

† Citat din Lv. 11.44, 45; 19.2; 20.7.

spiritual și curat, astfel încât să creșteți și să fiți mântuiți. ³ Acum ați gustat deja bunătatea Domnului. †

⁴ Veniți la Domnul Isus! El este Piatra vie, care a fost refuzată de oameni, dar care este valoroasă în ochii lui Dumnezeu și a fost aleasă de El. ⁵ Și voi, asemenea unor pietre vii, sunteți zidiți ca un templu spiritual, formând un grup sfânt de preoți care să-I aducă jertfe spirituale lui Dumnezeu prin Isus Cristos. ⁶ De aceea este scris în Scriptură:

„Iată, pun în Sion †† o piatră din capul unghiului ‡, aleasă și de mare valoare.

Cine se încrede în El,

nu va fi făcut de rușine niciodată.”

Isaia 28.16

⁷ Piatra aceasta are o astfel de valoare pentru cei ce cred, dar pentru necredincioși:

„Piatra pe care au refuzat-o zidarii,

a devenit piatra cea mai importantă a clădirii.”

Psalmul 118.22

⁸ Pentru necredincioși, Isus este și:

„O piatră în care oamenii se împiedică

și o stâncă ce îi face pe oameni să cadă.”

Isaia 8.14

Oamenii se împiedică fiindcă nu ascultă Cuvântul lui Dumnezeu și pentru aceasta au fost sortiți.

⁹ Dar voi sunteți un popor ales, o împărăție de preoți, un neam sfânt, sunteți oameni ai lui Dumnezeu. Astfel puteți să proclamați virtuțile perfecte ale Celui ce v-a chemat să veniți din întuneric la lumina Sa minunată.

¹⁰ A fost o vreme când nu erați un popor, dar acum sunteți poporul lui Dumnezeu. A fost o vreme când nu vi s-a arătat îndurare, dar acum vi s-a arătat îndurarea lui Dumnezeu.

Buna purtare

¹¹ Dragii mei prieteni, vă îndemn, ca pe unii care sunteți străini și călători prin lumea aceasta, să vă feriți de poftele trupului. Acestea luptă împotriva sufletului.

¹² Să aveți o purtare bună printre cei necredincioși! Astfel, chiar dacă ei vă vor acuza că faceți lucruri rele, tot vor vedea faptele voastre bune și Îl vor slăvi pe Dumnezeu în ziua cercetării.

Supuneți-vă autorităților!

¹³ Fiți supuși oricărei autorități omenești, pentru Domnul! ¹⁴ Fiți supuși împăratului care reprezintă autoritatea supremă! De asemenea, fiți supuși guvernatorilor, care sunt oameni trimiși de împărat pentru a-i pedepsi pe cei ce fac rele și pentru a-i lauda pe cei care fac bine. ¹⁵ Căci aceasta dorește Dumnezeu: făcând binele, voi să reduceți la tăcere oamenii necunosători și fără minte. ¹⁶ Purtați-vă ca niște oameni liberi, dar fără

† AȚI GUSTAT BUNĂTATEA DOMNULUI Vezi Ps. 34.8. †† SION alt nume pentru Ierusalim, cetatea poporului ales al lui Dumnezeu. ‡ PIATRA DIN CAPUL UNGHIULUI cea mai importantă piatră a unei construcții.

să folosiți libertatea ca pe o scuză pentru a face rău, ci purtați-vă ca niște slujitori ai lui Dumnezeu! ¹⁷ Arătați respect față de toți oamenii, iubiți-i pe frații și surorile voastre în Cristos, temeți-vă de Dumnezeu, dați cinste împăratului!

Exemplul suferințelor lui Cristos

¹⁸ Sclavilor, fiți supuși stăpânilor voștri, cu tot respect! Fiți supuși nu numai celor care sunt buni și îngăduitori cu voi, ci și celor greu de mulțumit și aspri. ¹⁹ Căci este un lucru demn de laudă, dacă un om rabdă durerea, suferind pe nedrept, pentru că Îl are pe Dumnezeu în conștiința lui. ²⁰ Ce laudă ar fi să suferiți cu răbdare când sunteți bătuți pentru că ați făcut ceva rău? Dar dacă suferiți din cauză că ați făcut binele și suferiți cu răbdare, lucrul acesta este demn de laudă înaintea lui Dumnezeu. ²¹ La aceasta ne-a chemat Dumnezeu, pentru că și Cristos a suferit pentru noi și astfel ne-a lăsat un exemplu, pentru ca noi să umblăm pe urmele Sale.

²² „El nu a făcut nici un păcat și din gura Lui nu a ieșit nici o minciună.”

Isaia 53.9

²³ Când era insultat, nu răspundea cu insulte. Când a suferit, nu a amenințat pe nimeni, ci S-a lăsat în grija lui Dumnezeu, care judecă cu dreptate. ²⁴ El a purtat păcatele noastre în trupul Lui, când era pe cruce. El a făcut aceasta pentru ca noi să murim față de păcatele noastre și să putem trăi pentru ceea ce este drept. ²⁵ Altădată voi rătăceți ca niște oi, dar acum v-ați întors la Păstorul și Supraveghetorul sufletelor voastre.

Soți și soții

3 În același fel, soțiilor, să fiți și voi supuse soților voștri! Atunci, dacă unii dintre ei nu au ascultat învățătura lui Dumnezeu, vor putea fi convinși să creadă datorită purtării soțiilor lor. Nu va fi nevoie de cuvinte, ² când vor vedea purtarea voastră curată și plină de respect. ³ Frumusețea voastră să nu vină din exterior, din lucruri cum ar fi împletituri ale părului, bijuterii din aur sau haine frumoase. ⁴ Ci frumusețea voastră să vină din interior, din inima voastră—frumusețea nepieritoare a unui duh blând și liniștit, care este de mare preț în ochii lui Dumnezeu. ⁵ Căci așa se împodobeau femeile sfinte din vremurile trecute, care aveau speranță în Dumnezeu. Ele au fost supuse soților lor, ⁶ ca Sara, care îl asculta pe Avraam și îl numea „domnul meu”. Voi sunteți, cu adevărat, fiicele ei, dacă faceți binele fără să vă temeți de ceva.

⁷ Tot așa și voi, soților, trăiți în înțelegere cu soțiile voastre! Tratați-le cu respect, știind că nu sunt la fel de puternice ca voi și că vor moșteni împreună cu voi harul aducător de viață al lui Dumnezeu. Faceți aceste lucruri pentru ca nimic să nu împiedice rugăciunile voastre!

Îndemn la răbdare și pace

⁸ În sfârșit, vă îndemn pe toți să trăiți în pace unii cu alții. Să aveți înțelegere unii cu alții, să aveți dragoste pentru frații voștri, să fiți miloși și umili. ⁹ Nu întoarceți rău pentru rău și nu răspundeți la insulte cu alte insulte! Dimpotrivă, rugați-L pe Dumnezeu să-l binecuvânteze pe celălalt! Dumnezeu v-a chemat să faceți aceste lucruri, pentru a primi binecuvântarea Lui. ¹⁰ Scriptura spune:

„Cel care vrea să se bucure de viață și să vadă zile bune,

să-și oprească limba de la rău și să nu-și lase buzele să rostească minciuni!

¹¹ Să se întoarcă de la rău și să facă binele!

Să caute pacea și să se străduiască s-o păstreze!

¹² Căci ochii lui Dumnezeu

îi privesc pe cei care sunt buni, iar urechile Lui ascultă rugăciunile lor.

Dar Domnul este împotriva celor care fac rău.”

Psalmul 34.12-16

¹³ Și cine te poate răni, dacă tu te străduiești să faci ce este bine? ¹⁴ Dar, chiar dacă suferiți din cauza dreptății, ferice de voi! Deci, „nu vă temeți de amenințările lor și nu vă tulburați, ¹⁵ ci sfințiți-L pe Cristos ca Domn în inimile voastre.” [†] Fiți totdeauna pregătiți să răspundeți celor care vă întreabă care este motivul speranței pe care o aveți. ¹⁶ Dar răspundeți-le cu bunătate și respect. Să aveți o conștiință curată, pentru ca atunci când sunteți insultați, celor care spun lucruri rele despre purtarea voastră bună în Cristos să le fie rușine de cele spuse. ¹⁷ Căci este mai bine să suferiți pentru că ați făcut ceea ce este bine, dacă aceasta este voia lui Dumnezeu, decât pentru că faceți răul. ¹⁸ Cristos Însuși a murit pentru păcate o dată pentru totdeauna. Cel Drept a murit pentru cei vinovați, pentru a vă aduce la Dumnezeu. Trupul Lui a fost omorât, dar El a fost readus la viață în Duh. ¹⁹ Și în duh S-a dus și a predicat duhurilor din închisoare ²⁰ care, în trecut, în vremurile lui Noe, nu Îl ascultaseră pe Dumnezeu. Dumnezeu i-a așteptat cu răbdare, pe când Noe construia arca. Doar puțini oameni, opt la număr, au intrat în ea și au fost salvați prin apă. ²¹ Apa aceea reprezintă în mod simbolic botezul care acum vă salvează și pe voi. Botezul nu este o înlăturare a murdăriei corporale, ci este o cere adresată lui Dumnezeu pentru o conștiință curată. Și toate acestea sunt posibile prin învierea lui Isus Cristos. ²² El S-a dus în ceruri și Se află acum la dreapta lui Dumnezeu. El domnește peste îngeri, stăpâniri și puteri.

Purtarea celor credincioși

4 Dacă Cristos a suferit în trup, înarmați-vă și voi cu același fel de gândire pe care l-a avut El. Pentru că

† Citat din Is. 8.12.

cel care a suferit în trup, a sfârșit-o cu păcatul, ² astfel încât el să-și petreacă restul vieții sale pământești urmând voia lui Dumnezeu, și nu dorințele oamenilor.

³ A trecut deja destul timp în care ați trăit făcând ceea ce fac necredincioșii. V-ați dedicat imoralității, poftelor, beției, chefurilor și distracțiilor și v-ați angajat într-un lucru interzis: închinarea la idoli. ⁴ Acei necredincioși sunt surprinși acum când văd că voi nu vă mai avântați în același șuvoi de dezmăț cu ei, și vă vorbesc de rău.

⁵ Însă vor da socoteală înaintea Celui care este gata să-i judece pe toți — pe cei aflați încă în viață, precum și pe cei care au murit deja. ⁶ Unora le-a fost spusă Vestea Bună înainte ca ei să moară. Ei au fost judecați de alții în viața lor de aici, de pe pământ. Dar a fost planul lui Dumnezeu ca ei să audă Vestea Bună pentru ca să poată avea o viață nouă în duhul ^{††}.

Aveți grijă de darurile pe care vi le-a dat Dumnezeu

⁷ Se apropie timpul când toate lucrurile se vor sfârși. Fiți deci cumpătați și treji, pentru a vă putea ruga.

⁸ Mai presus de toate, continuați să vă iubiți profund unii pe alții, pentru că dragostea acoperă o mulțime de păcate. ⁹ Fiți primitori de oaspeți unii față de alții, fără să vă plângeți și să cârțiți! ¹⁰ Fiecare dintre voi să-și folosească darul pe care l-a primit pentru a-i sluji pe ceilalți, ca niște buni administratori ai harului diferit al lui Dumnezeu. ¹¹ Cel care vorbește, să vorbească ca și cum ar spune cuvinte de la Dumnezeu! Cel care slujește, s-o facă cu puterea pe care i-o dă Dumnezeu, pentru ca în toate lucrurile, Dumnezeu să fie slăvit prin Isus Cristos. A Lui este slava și puterea pentru totdeauna. Amin.

Suferința creștinului

¹² Dragii mei, nu vă mirați de persecuția înfricoșătoare care are loc printre voi pentru a vă pune la încercare. Nu o considerați un lucru neobișnuit, ¹³ ci bucurați-vă că aveți parte de suferințele lui Cristos. Veți fi plini de bucurie și când va fi arătată slava Lui. ¹⁴ Dacă sunteți insultați pentru că sunteți ucenicii lui Cristos, considerați-vă binecuvântați, pentru că Duhul slăvit al lui Dumnezeu rămâne peste voi. ¹⁵ Nimeni dintre voi să nu sufere ca ucigaș, sau ca hoț, sau ca răufăcător, și nici pentru că s-a amestecat în treburile altora. ¹⁶ Dar dacă unul dintre voi suferă pentru că este creștin, să nu-i fie rușine, ci să-I aducă slavă lui Dumnezeu pentru că poartă acest nume. ¹⁷ A venit vremea să înceapă judecata, și va începe cu familia lui Dumnezeu. Și dacă începe cu noi, ce se va întâmpla cu cei care refuză să asculte Vestea Bună a lui Dumnezeu?

¹⁸ „Și dacă cel drept scapă cu greu, ce se va întâmpla cu omul păcătos sau care este împotriva lui Dumnezeu?

Proverbe 11.31 (versiunea grecească)

†† DUHUL sau Duhul, adică Duhul Sfânt.

¹⁹ Deci cei ce suferă pentru că aceasta este voia lui Dumnezeu, să-și încredințeze Lui sufletele și să continue să facă ce e bine, căci Creatorul lor este demn de încredere.

Sfaturi către bătrâni și tineri

5 Îi îndemn acum pe bătrânii care sunt printre voi (și eu sunt un bătrân și un martor al suferințelor lui Cristos, și unul care are parte de slava care se va arăta în viitor): ² păstoriți turma lui Dumnezeu care se află în grija voastră! Aveți grijă de ea, nu pentru că ați fi obligați, ci de bunăvoie, pentru că așa vrea Dumnezeu! Nu o faceți din lăcomie de bani, ci pentru că doriți să slujiți. ³ Nu fiți asemenea unor dictatori față de cei ce v-au fost dați în grijă, ci fiți un exemplu pentru cei din turmă! ⁴ Iar când Se va arăta Căpetenia păstorilor, veți primi cununa slavei, ale cărei frunze nu se vor ofili niciodată.

⁵ Tot așa, și voi tinerilor, acceptați autoritatea bătrânilor! Fiți cu toții umili unii față de alții, pentru că:
„Dumnezeu stă împotriva celor mândri,
dar le dă har celor umili.“

Proverbe 3.34

⁶ De aceea, fiți umili sub mâna puternică a lui Dumnezeu, pentru ca, la timpul potrivit, El să vă înalțe. ⁷ Lă-

sați toate grijile în seama Lui, pentru că El Se îngrijește de voi.

⁸ Fiți treji și vegheați, fiindcă dușmanul vostru, Diavolul, vă dă târcoale asemenea unui leu care răcnește și caută pe cine să devoreze. ⁹ Împotriviți-vă lui fiind tari în credință, știind că frații voștri din întreaga lume trec prin același fel de suferință ca și voi.

¹⁰ Și Dumnezeu oricărui har, care v-a chemat să aveți parte de slava Sa eternă în Cristos, după ce veți trece prin suferințe de scurtă durată, va îndrepta toate lucrurile, vă va întări, vă va da putere și vă va face neclintii. ¹¹ A Lui să fie puterea pentru totdeauna! Amin.

Salutări finale

¹² V-am scris cu ajutorul lui Silvan, pe care îl consider un frate credincios, această scurtă scrisoare, pentru a vă încuraja și a vă mărturisi că acesta este cu adevărat harul lui Dumnezeu. Rămâneți tari în acest har!

¹³ Biserica din Babilon, care a fost de asemenea aleasă de Dumnezeu, vă transmite salutări. Vă salută și Marcu, fiul meu. ¹⁴ Salutați-vă unii pe alții cu o sărutare de dragoste. Pacea să fie cu voi, toți cei care sunteți în Cristos!

2 Petru

1 Simon Petru, slujitor și apostol al lui Isus Cristos, către cei care au primit o credință la fel de prețioasă ca a noastră, prin dreptatea Dumnezeului și Mântuitorului nostru Isus Cristos.

2 Harul și pacea să vă fie înmulțite, prin cunoașterea deplină a lui Dumnezeu și a lui Isus, Domnul nostru!

Virtuțile creștine

3 Tot ce privește viața și închinarea față de Dumnezeu ne-a fost dat prin puterea divină a lui Isus, pentru că Îl cunoaștem pe Cel ce ne-a chemat prin slava și bunătatea Sa. **4** Prin acestea, Isus ne-a dat acele mari și prețioase binecuvântări pe care ni le-a promis, pentru ca prin ele să puteți deveni asemenea lui Dumnezeu Însuși și să scăpați de stricăciunea care există în lume din cauza dorințelor rele ale oamenilor.

5 De aceea, dați-vă toată silința să adăugați la credința voastră bunătate; la bunătate, să adăugați cunoaștere; **6** la cunoaștere, autocontrolul; la autocontrol, să adăugați răbdare; la răbdare, să adăugați închinare față de Dumnezeu. **7** La închinarea față de Dumnezeu, străduiți-vă să adăugați dragostea frățască; la dragostea frățască, iubirea de oameni. **8** Dacă aveți în voi aceste lucruri într-o măsură din ce în ce mai mare, ele nu vă vor lăsa să fiți nefolositori și neroditori, ci vă vor aduce la cunoașterea deplină a Domnului nostru Isus Cristos. **9** Dar cine nu are aceste lucruri, nu vede de parte, este orb și a uitat că a fost curățat de păcatele din trecut.

10 De aceea, fraților, căutați cu atât mai mult să arătați că ați fost cu adevărat chemați și aleși de Dumnezeu, căci dacă faceți aceste lucruri nu vă veți împiedica și nu veți cădea niciodată. **11** Astfel, veți primi o intrare măreață în Împărăția eternă a Domnului și Mântuitorului nostru Isus Cristos.

12 De aceea, voi continua să vă amintesc aceste lucruri, deși le cunoașteți deja și sunteți întemeiați în adevărul pe care-l aveți. **13** Dar consider că este drept ca, atâta timp cât mă aflu în trupul acesta, să vă țin treji, aducându-vă aminte, **14** pentru că știu că în curând va trebui să părăsesc acest trup, așa cum mi-a arătat Domnul Isus Cristos. **15** Așa că îmi voi da toată silința și voi face în așa fel încât voi să vă aduceți totdeauna aminte de aceste lucruri, chiar și după plecarea mea.

† AȘA CUM MI-A ARĂTAT Vezi Ioan 21.18-19.

Noi am văzut slava lui Cristos

16 Atunci când v-am vorbit despre venirea cu putere a Domnului nostru Isus Cristos, noi nu ne-am luat după niște povești inventate în mod ingenios. Noi am văzut cu ochii noștri măreția Lui. **17** El a primit cinste și slavă de la Dumnezeu Tatăl, când din slava minunată s-a auzit un glas, care spunea: „Acesta este Fiul Meu preaiubit, în care Îmi găsesc plăcerea.” **18** Noi am auzit acest glas venit din ceruri atunci când ne aflam cu El pe muntele sfânt. **††**

19 Deci putem avea mai multă încredere în mesajul profeților. Bine faceți că îi acordați atenție, căci este ca o lumină care strălucește într-un loc întunecos până la venirea zorilor și până când va răsări Luceafărul de dimineață în inimile voastre. **20** Mai întâi de toate, trebuie să înțelegeți aceasta: nici o profeție din Scriptură nu reprezintă interpretarea proprie a unei persoane.

21 Căci nici o profeție nu a venit prin voia omului, n-a fost ceea ce a vrut să spună un om, ci oamenii au vorbit din partea lui Dumnezeu, după cum îi călăuzea Duhul Sfânt.

Învățătorii mincinoși

2 Totuși, printre oamenii lui Dumnezeu, au apărut unii profeți mincinoși, așa cum vor fi și printre voi învățători mincinoși. Ei vor introduce, pe ascuns, învățături distrugătoare și nu-L vor recunoaște pe Stăpânul care a plătit pentru libertatea lor. Astfel, ei vor atrage asupra lor o distrugere rapidă. **2** Mulți oameni îi vor urma în lucrurile imorale pe care le vor face. Din cauza lor, calea adevărului va fi vorbită de rău. **3** Și, în lăcomia lor, ei vor încerca să tragă foloase de pe urma voastră, cu povești inventate de ei. Dumnezeu i-a condamnat de mult, și aceasta nu este doar o amenințare. Distrugerea lor este pregătită și stă să vină.

4 Căci Dumnezeu nu a cruțat nici pe îngerii care au păcătuit, ci i-a trimis în carcerile întunecoase ale iadului ‡, pentru a fi ținuți acolo până la judecată.

5 Dumnezeu nu a cruțat lumea veche, ci l-a ocrotit numai pe Noe, un bărbat care a predicat oamenilor despre trăirea în dreptate. Dumnezeu a adus potopul peste o lume plină de oameni răi și i-a scăpat numai pe Noe și alte șapte persoane.

†† PE MUNTELE SFÂNT vezi Mt. 17:1-8; Mk. 9:2-8; Lk. 9:28-36. ‡ IADULUI în greacă, Tartarus.

⁶ Dumnezeu a condamnat cetățile Sodoma și Gomo-
ra la distrugere, transformându-le în cenușă, și a făcut
din ele un exemplu pentru oamenii din timpurile vii-
toare care vor trăi în păcat. ⁷ Dumnezeu l-a salvat pe
Lot, un om drept, care a suferit din cauza purtării imo-
rale a oamenilor păcătoși. ⁸ Acest bărbat drept, trăind
în mijlocul lor, văzând și auzind ce se întâmpla, era tor-
turat în sufletul său drept, zi de zi, din cauza faptelor
lor rele.

⁹ Domnul știe deci să-i scape pe cei devotați Lui din
încercările lor și să-i păstreze pe cei nedrepți, sub pe-
deapsă, în timp ce așteaptă ziua judecății, ¹⁰ în special
pe aceia care urmează pofta necurată a naturii lor
omenești și disprețuiesc autoritatea lui Dumnezeu.

Ei sunt plini de cutezanță și încăpățânați și nu se tem
să-i vorbească de rău pe îngerii slăviți, ¹¹ pe când înge-
rii, care au o putere și o tărie mai mare decât acești
oameni, nu aduc nici o acuzație defăimătoare la adre-
sa lor înaintea Domnului.

¹² Dar oamenii aceștia sunt asemenea unor animale
lipsite de judecată, călăuzite de instinct, născute pen-
tru a fi prinse și omorâte. Ei ridiculizează lucrurile pe
care nu le cunosc. Așa cum sunt distruse animalele
acestea, la fel vor pieri și învățătorii mincinoși. ¹³ Și ei
vor fi răniți, drept răsplătă pentru răul făcut. Ferice
lor este să trăiască imoral ziua în amiaza mare. Ei sunt
niște pete care întinează și își gustă din plin înșelăciu-
nile în timp ce mănâncă împreună cu voi. ¹⁴ Le scapără
ochii aflându-se mereu în căutarea unei femei cu care
să comită adulter și nu încetează niciodată să păcătu-
iască astfel. Ei ademenesc sufletele nestatornice să pă-
cătuiască. Inima lor este antrenată la lăcomie. Ei sunt
blestemați †!

¹⁵ Ei au părăsit calea cea dreaptă și s-au rătăcit. Ei au
urmat drumul pe care a mers Balaam ††, fiul lui Beor,
căruia i-a plăcut să primească plata pentru răul făcut.
¹⁶ Dar pentru neascultarea lui, el a fost mustrat: o mă-
găriță necuvântătoare a vorbit cu voce de om și a pus
frâu nebulniei profetului.

¹⁷ Învățătorii mincinoși sunt ca niște izvoare de apă
seci, ca niște nori purtați de furtună. Pentru ei a fost
păstrat un loc în cel mai adânc întuneric. ¹⁸ Ei rostesc
cuvântări deșarte, pline de mândrie și îi ademenesc cu
pofte senzuale pe aceia care de-abia au scăpat de cei
ce trăiesc în greșală. ¹⁹ Învățătorii mincinoși promit
acestor oameni libertatea, dar ei înșiși sunt sclavi ai
stricăciunii. Căci orice om este sclavul aceluia lucru care
a pus stăpânire pe el. ²⁰ Acești oameni au fost eliberați
de necurăția din lume, prin cunoașterea Domnului și
Mântuitorului nostru Isus Cristos. Dar dacă, după ace-
ea, ei sunt prinși din nou în lucrurile pe care le făceau,
și acestea pun stăpânire pe ei, atunci starea lor din ur-

† SUNT BLESTEMAȚI lit.: „sunt copii ai blestemului”, adică Dumne-
zeu îi va pedepsi. †† BALAAM Profet păgân din Vechiul Testament,
chemat de Balac, împăratul Moabului, să blesteme Israelul. Vezi
Num. 22-24.

mă este mai rea decât cea de la început. ²¹ Ar fi fost
mai bine pentru ei să nu fi cunoscut calea cea dreaptă,
decât să o cunoască și să se întoarcă de la porunca
sfântă ce le-a fost dată. ²² Ce li s-a întâmplat acestor
oameni este ca în acest proverb adevărat: „Câinele s-a
întors la ceea ce a vărsat” ‡ sau, cum se mai spune:
„Scroafa spălată s-a întors să se tăvălească iarăși în
mocirlă.”

Isus va veni din nou

3 Dragii mei, aceasta este cea de-a doua scrisoare
pe care v-o scriu. În amândouă am încercat ca,
prin aducere-aminte, să vă trezesc mintea sinceră ² ca
să vă amintiți cuvintele spuse în trecut de sfinții profeți
și de porunca Domnului și Mântuitorului nostru care v-
a fost dată prin apostolii voștri. ³ În primul rând, trebu-
ie să știți ce se va întâmpla în zilele de pe urmă: vor ve-
ni oameni batjocoritori, care vor acționa conduși de
poftele lor. ⁴ Ei vor spune: „Ce s-a întâmplat cu promi-
siunea despre venirea Lui? Căci de când au murit stră-
moșii noștri, toate continuă să fie așa cum au fost de
la începutul creației.” ⁵ Dar când afirmă aceste lucruri,
ei uită în mod intenționat că cerul și pământul există
de multă vreme, iar pământul a fost creat din mijlocul
apei și cu ajutorul apei, prin Cuvântul lui Dumnezeu.
⁶ Lumea de atunci a pierit tot prin apă, acoperită de
potop. ⁷ Și tot prin același Cuvânt, cerul și pământul de
acum sunt păstrate pentru focul din ziua judecății și a
distrugerii celor nelegiuți.

⁸ Dar nu uitați un lucru, dragii mei: că pentru Dom-
nul o zi este ca o mie de ani și o mie de ani este ca o zi.
⁹ Domnul nu întârzie în împlinirea promisiunii, așa
cum consideră unii, ci El este îndelung răbdător cu voi
pentru că vrea ca nimeni să nu piară, ci dorește ca toți
oamenii să renunțe la căile lor rele.

¹⁰ Dar ziua Domnului va veni asemenea unui hoț. În
ziua aceea, cerurile vor dispărea cu un zgomot puter-
nic. Toate elementele vor fi arse și astfel distruse, iar
pământul și toate lucrările de pe el vor fi arse. ¹¹ De
vreme ce toate vor fi distruse, așa cum v-am spus,
gândiți-vă deci ce fel de oameni ar trebui să fiți. Ar tre-
bui să trăiți o viață sfântă, slujind lui Dumnezeu. ¹² Să
așteptați cu nerăbdare și să grăbiți venirea zilei lui
Dumnezeu, când cerurile vor fi distruse de foc, iar ele-
mentele se vor topi de căldură. ¹³ Dar noi, așa cum ne-
a promis Dumnezeu, așteptăm un cer nou și un
pământ nou, unde locuiește dreptatea.

¹⁴ De aceea, dragii mei, pentru că așteptați cu nerăb-
dare aceste lucruri, străduiți-vă să fiți găsiți nepătați și
fără vină înaintea lui Dumnezeu și în pace. ¹⁵ Și țineți
minte că răbdarea mare a Domnului nostru înseamnă
mântuire, după cum v-a scris și dragul nostru frate Pa-
vel, cu înțelepciunea care i-a fost dată, ¹⁶ ca și în toate

‡ Citat din Pv. 26.11. †† O ZI ESTE CA O MIE DE ANI Ps. 90.4. ††
VOR FI ARSE Unele manuscrise grecești redau: „vor fi descoperite”.

scrisorile lui, când vă vorbește despre aceste lucruri. Printre acestea sunt și câteva lucruri greu de înțeles, pe care cei ignoranți și instabili le răstălmăcesc, așa cum fac și cu alte Scripturi, spre pierzarea lor.

¹⁷ Dragii mei, pentru că știți dinainte aceste lucruri, păziți-vă și nu vă lăsați duși în rătăcire de erorile aces-

tor nelegiuți și să vă pierdeți astfel stabilitatea, ¹⁸ ci creșteți în harul și în cunoașterea Domnului și Mântuitorului nostru Isus Cristos. A Lui să fie slava acum și pentru toată eternitatea!

1 Ioan

1 Vă scriem despre ceea ce era de la început, despre ce am auzit, ce am văzut cu ochii noștri, ce am privit și ce am atins cu mâinile noastre, cu privire la Cuvântul care dă viață. ² Viața a apărut, și noi am văzut-o; suntem martorii ei și vă vestim că viața eternă, cea care era cu Tatăl, ne-a fost arătată. ³ Ce am văzut și ce am auzit, v-am vestit și vouă, ca să aveți părtaşie [†] împreună cu noi. Iar părțasia noastră este cu Tatăl și cu Fiul Său, Isus Cristos. ⁴ Și vă scriem acestea pentru ca bucuria noastră ^{††} să fie deplină.

Dumnezeu ne iartă păcatele

⁵ Acesta este mesajul pe care l-am auzit de la Isus Cristos și pe care vi-l vestim: Dumnezeu este lumină și în El nu este nici urmă de întuneric. ⁶ Dacă spunem că avem părtaşie cu El și continuăm să trăim în întuneric, mințim și nu urmăm adevărul. ⁷ Dar dacă trăim în continuare în lumină, așa cum El este în lumină, avem părtaşie unii cu alții, iar sângele lui Isus, Fiul Său, ne curăță de orice păcat.

⁸ Dacă spunem că suntem fără păcat, ne înșelăm pe noi înșine și adevărul nu este în noi. ⁹ Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept ca să ne ierte păcatele și să ne curețe de orice lucru rău pe care l-am făcut. ¹⁰ Dacă spunem că nu am păcătuit, Îl facem pe Dumnezeu mincinos și Cuvântul Său nu este în inimile noastre.

Isus este Ajutorul nostru

2 Dragii mei copii, vă scriu acestea pentru ca să nu păcătuiți. Dar dacă cineva păcătuiește, avem un Avocat la Tatăl, pe Isus Cristos, Cel Drept. ² El este jertfa care șterge păcatele noastre, și nu numai ale noastre, ci ale întregii lumi.

³ Prin aceasta putem fi siguri că-L cunoaștem pe Dumnezeu: dacă Îi împlinim poruncile. ⁴ Cel care spune: „Îl cunosc pe Dumnezeu!” și nu-I împlinește poruncile este un mincinos și adevărul nu este în inima lui. ⁵ Dar oricine ascultă de învățătura Lui are în el dragostea deplină pentru Dumnezeu. Așa putem fi siguri că suntem în El. ⁶ Cine afirmă că rămâne în El trebuie să trăiască așa cum a trăit Isus.

[†] PĂRȚASIE părțasia creștină este acea legătură care îi leagă pe creștini unii de alții, de Cristos și de Dumnezeu. ^{††} NOASTRĂ în unele manuscrise, „voastră”.

Dragostea pentru ceilalți

⁷ Dragii mei, nu vă scriu o poruncă nouă, ci una veche, pe care ați avut-o de la început. Această poruncă veche este Cuvântul pe care l-ați auzit. ⁸ Și totuși, ceea ce vă scriu este o poruncă nouă. Iar adevărul acesteia îl puteți vedea în viața lui Cristos și în viața voastră. Căci întunericul dispare și lumina adevărată strălucește deja.

⁹ Cine zice că este în lumină și își urăște fratele, este încă în întuneric. ¹⁰ Cel care-și iubește fratele trăiește în lumină și în viața lui nu este nimic care să-l facă pe altul să păcătuiască. ¹¹ Cel care-și urăște fratele este în întuneric, trăiește în întuneric și nu știe încotro merge, pentru că întunericul l-a orbit.

¹² Vă scriu, copilașilor, pentru că păcatele voastre au fost iertate datorită Lui.

¹³ Vă scriu, părinților, pentru că-L cunoașteți pe Cel ce era de la început. Vă scriu, tinerilor, căci l-ați învins pe Cel Rău. V-am scris, copilașilor, pentru că-L cunoașteți pe Tatăl.

¹⁴ V-am scris, părinților, căci Îl cunoașteți pe Cel ce era de la început. V-am scris, tinerilor, pentru că sunteți puternici, Cuvântul lui Dumnezeu trăiește în voi și l-ați învins pe Cel Rău.

¹⁵ Nu mai iubiți lumea sau lucrurile din lume! Dacă cineva iubește lumea, atunci dragostea pentru Dumnezeu nu este în inima sa. ¹⁶ Căci tot ce este în lume: lucrurile de care se simte atrasă natura noastră păcătoasă, ceea ce stârnește pofta ochilor noștri și mândria care se bizuie pe lucrurile pe care le avem nu sunt de la Tatăl, ci din lume. ¹⁷ Lumea dispare împreună cu dorințele pe care le nutrește. Însă acela care face voia lui Dumnezeu trăiește în veci.

Dușmanii lui Cristos, anticriștii

¹⁸ Copilașilor, sfârșitul e aproape. Ați auzit că vine Anticrist, însă acum sunt mulți anticriști care au apărut. Așa știm că sfârșitul este aproape. ¹⁹ Ei au plecat dintre noi, dar nu sunt de-ai noștri. Căci dacă ar fi fost dintre ai noștri, ar fi rămas cu noi. Însă ei au plecat, ca să arate că nici unul dintre ei nu este de-al nostru.

²⁰ Voi ați fost unși de Cel Sfânt cu Duhul Său. Așa că voi toți cunoașteți adevărul. ²¹ Nu vă scriu pentru că nu știți adevărul, ci pentru că-l știți și pentru că din adevăr nu iese nici o minciună.

²² Nu este mincinos acela care zice că Isus nu este Cristosul? Un astfel de om este dușmanul lui Cristos, căci nu-L recunoaște nici pe Tatăl, și nici pe Fiul. ²³ Cine Îl respinge pe Fiul, nu-L are nici pe Tatăl. Dar oricine-L recunoaște pe Fiul, Îl are și pe Tatăl.

²⁴ Cât despre voi, ce ați auzit de la început să rămâne în voi. Dacă rămâne în voi ceea ce ați auzit de la început, atunci Fiul și Tatăl vor rămâne în voi. ²⁵ Și aceasta este promisiunea pe care ne-a făcut-o El: viața eternă.

²⁶ Vă scriu acestea despre cei care încearcă să vă înșele. ²⁷ Dar în ceea ce vă privește, voi aveți ungera pe care ați primit-o de la El și care rămâne în voi și astfel nu aveți nevoie să vă învețe cineva, de vreme ce această ungeră vă învață despre toate. Ceea ce vă învață este adevărat, și nu este minciună. Deci, așa cum v-a învățat ea, rămâneți în El!

²⁸ Și acum, dragi copii, rămâneți în El, pentru ca atunci când Se va arăta Cristos, să avem încredere și să nu ne fie rușine la venirea Sa. ²⁹ Dacă știți că El este drept, atunci să știți și că oricine practică dreptatea este copilul lui Dumnezeu.

Suntem copiii lui Dumnezeu

3 Gândiți-vă la dragostea cea mare pe care ne-a arătat-o Tatăl! El ne-a iubit atât de mult, încât ne-a numit copii ai lui Dumnezeu. Și suntem cu adevărat! Lumea nu ne cunoaște pentru că nu L-a cunoscut nici pe El. ² Dragilor, acum suntem copiii lui Dumnezeu și ce vom fi nu este dezvăluit încă. Știm însă că atunci când Cristos va veni din nou, vom fi ca El, fiindcă-L vom vedea așa cum este. ³ Oricine are speranța aceasta, se curăță, așa cum El este curat.

⁴ Oricine păcătuiește, încalcă Legea lui Dumnezeu, căci păcatul înseamnă încălcarea Legii. ⁵ Voi știți că El S-a arătat ca să ia păcatele oamenilor și în El nu este păcat. ⁶ Oricine rămâne în El nu mai persistă în păcat. Și oricine păcătuiește nu L-a văzut și nu L-a cunoscut niciodată.

⁷ Dragi copii, să nu vă înșele nimeni! Cel care practică dreptatea este un om drept, așa cum Isus este drept. ⁸ Acela care persistă în păcat este al Diavolului, fiindcă Diavolul păcătuiește de la început. Fiul lui Dumnezeu chiar pentru aceasta S-a arătat: pentru a distruge lucrările Diavolului.

⁹ Orice persoană care devine copil al lui Dumnezeu nu mai persistă în păcat, fiindcă viața nouă † de la Dumnezeu rămâne în el. De aceea nu mai poate păcătui: pentru că a devenit copilul lui Dumnezeu. ¹⁰ Așa putem deosebi copiii lui Dumnezeu de copiii Diavolului. Oricine nu practică dreptatea și nu-și iubește fratele nu este al lui Dumnezeu.

† VIAȚA NOUĂ în original: „sămânța lui Dumnezeu”.

Să ne iubim unii pe alții

¹¹ Acesta este cuvântul pe care l-ați auzit de la început: să ne iubim unii pe alții! ¹² Să nu fim cum a fost Cain. El era al Celui Rău și și-a omorât fratele. De ce l-a omorât? Pentru că faptele sale erau rele, pe când cele ale fratelui său erau bune.

¹³ Fraților, să nu vă mirați dacă vă urăște lumea! ¹⁴ Noi știm că am trecut de la moarte la viață, pentru că ne iubim frații. ¹⁵ Oricine își urăște fratele este un ucigaș. Și voi știți că nici un ucigaș nu are în el viața eternă! ¹⁶ Iată cum știm ce este dragostea: Cristos Și-a dat viața pentru noi. Și noi trebuie să ne dăm viața pentru frații noștri. ¹⁷ Cum putem spune că dragostea lui Dumnezeu rămâne în cineva care, deși are bogățiile acestei lumi, când își vede fratele în nevoie, nu-i arată milă? ¹⁸ Copilașilor, dragostea noastră nu ar trebui să se limiteze numai la vorbe, ci să fie o dragoste adevărată, dovedită prin fapte.

¹⁹ Prin aceasta vom ști că suntem ai adevărului și, când inima noastră ne condamnă, ne putem liniști inima înaintea lui Dumnezeu, pentru că Dumnezeu este mai mare decât inima noastră și cunoaște totul.

²¹ Dragilor, dacă inima noastră nu ne condamnă, atunci ne putem apropia cu încredere de Dumnezeu. ²² Și orice vom cere, vom primi de la El, pentru că noi împlinim poruncile Sale și facem ce-I este plăcut Lui. ²³ Aceasta este porunca Lui: să ne punem credința în Fiul Său, Isus Cristos, și să ne iubim unii pe alții, așa cum ne-a poruncit El. ²⁴ Cine-I împlinește poruncile rămâne în Dumnezeu și Dumnezeu rămâne în el. Știm că Dumnezeu rămâne în noi, prin Duhul pe care ni L-a dat El.

Profeții falși

4 Dragilor, să nu credeți în orice duh, ci puneți la încercare acele duhuri să vedeți dacă sunt de la Dumnezeu, pentru că mulți profeți falși au ieșit în lume. ² Iată cum putem cunoaște Duhul lui Dumnezeu: orice duh care mărturisește că Isus Cristos a venit pe pământ în trup este de la Dumnezeu. ³ Și orice duh care nu-L recunoaște pe Isus, nu este de la Dumnezeu. Acesta este duhul lui Anticrist, despre care ați auzit că vine și care este deja în lume.

⁴ Copii, voi sunteți ai lui Dumnezeu. I-ați învins pe profeții falși, pentru că Cel care este în voi este mai mare decât cel care este în lume. ⁵ Ei sunt ai lumii, prin urmare ceea ce spun ei este din lume și lumea îi ascultă. ⁶ Însă noi suntem ai lui Dumnezeu. Iar cel care-L cunoaște pe Dumnezeu ne ascultă. Cel care nu este al lui Dumnezeu nu ne ascultă. Așa recunoaștem Duhul adevărului și duhul amăgirii.

Dumnezeu este dragoste

⁷ Dragilor, să ne iubim unii pe alții. Căci dragostea vine de la Dumnezeu și oricine iubește a devenit copilul lui Dumnezeu și-L cunoaște pe Dumnezeu. ⁸ Cine nu iubește nu L-a cunoscut pe Dumnezeu, pentru că Dumnezeu este dragoste. ⁹ Iată cum Și-a arătat Dumnezeu dragostea pentru noi: El L-a trimis în lume pe singurul Său Fiul, pentru ca noi să avem viață prin El. ¹⁰ Aceasta este dragostea adevărată: nu faptul că noi L-am iubit pe Dumnezeu, ci faptul că El ne-a iubit pe noi, trimițându-L pe Fiul Său ca jertfă prin care păcatele noastre sunt iertate.

¹¹ Dragilor, dacă așa ne-a iubit Dumnezeu, atunci trebuie să ne iubim și noi unii pe alții. ¹² Nimeni nu L-a văzut vreodată pe Dumnezeu. Dar dacă ne iubim unii pe alții, Dumnezeu trăiește în noi, iar dragostea Sa este deplină în noi.

¹³ Iată cum știm că trăim în Dumnezeu și că Dumnezeu trăiește în noi: prin aceea că ne-a dat Duhul Său. ¹⁴ Noi am văzut și suntem martori că Tatăl L-a trimis pe Fiul să fie Mântuitorul lumii. ¹⁵ Dacă cineva mărturisește că Isus este Fiul lui Dumnezeu, Dumnezeu rămâne în el și el rămâne în Dumnezeu. ¹⁶ Astfel, noi am cunoscut și ne-am pus încrederea în dragostea pe care o are Dumnezeu pentru noi. Dumnezeu este dragoste. Cine rămâne în dragoste, rămâne în Dumnezeu și Dumnezeu rămâne în el. ¹⁷ Astfel este făcută desăvârșită în noi dragostea, pentru ca noi să avem îndrăzneală în ziua judecății. Avem această îndrăzneală pentru că trăim în această lume așa cum trăiește El. ¹⁸ În dragoste nu este frică. Dimpotrivă, dragostea desăvârșită alungă frica. Pedepsa este cea care aduce frica, și cine se teme nu a ajuns la o dragoste desăvârșită.

¹⁹ Noi iubim pentru că El ne-a iubit mai întâi. ²⁰ Dacă cineva spune: „Îl iubesc pe Dumnezeu“ și își urăște fratele, este un mincinos; pentru că cine nu-și iubește fratele, pe care îl vede, nu-L poate iubi pe Dumnezeu, pe care nu-L vede! ²¹ Aceasta este porunca pe care o avem de la Dumnezeu: cine-L iubește pe Dumnezeu trebuie să-l iubească și pe fratele său.

Copiii lui Dumnezeu înving lumea

5 Oricine crede că Isus este Cristosul, a devenit copilul lui Dumnezeu. Și oricine-L iubește pe Tatăl, îl iubește și pe copilul Său. ² Iată cum știm că-i iubim pe copiii lui Dumnezeu: prin dragostea față de Dumnezeu și prin împlinirea poruncilor Sale. ³ Prin împlinirea poruncilor, ne arătăm dragostea față de Dumnezeu. Iar poruncile Lui nu sunt prea grele. ⁴ Căci oricine devine

copilul lui Dumnezeu învinge lumea. Iar ceea ce obține victoria asupra lumii este credința noastră. ⁵ Cine este cel care învinge lumea, dacă nu cel ce crede că Isus este Fiul lui Dumnezeu?

Mărturia lui Dumnezeu despre Fiul Său

⁶ Isus Cristos este Cel ce a venit cu apă † și sânge ††. Nu a venit numai cu apă, ci cu apă și cu sânge. Iar Duhul este Cel ce depune mărturie, fiindcă Duhul este adevărul. ⁷ Sunt trei cei care aduc mărturie: ⁸ Duhul, apa și sângele, trei martori cu aceeași mărturie. ⁹ Dacă acceptăm mărturia oamenilor, ar trebui să recunoaștem că mărturia lui Dumnezeu este și mai puternică. Iar mărturia lui Dumnezeu este despre Fiul Său. ¹⁰ Cine crede în Fiul lui Dumnezeu, are această mărturie în el însuși; cine nu crede cele spuse de Dumnezeu, L-a făcut mincinos, căci nu a crezut în mărturia pe care a depus-o Dumnezeu cu privire la Fiul Său. ¹¹ Aceasta este mărturia: Dumnezeu ne-a dat viață eternă și această viață este în Fiul Său. ¹² Cine are pe Fiul are viața. Însă cine nu-L are pe Fiul lui Dumnezeu nu are viața.

Avem viață eternă

¹³ Vă scriu aceste lucruri vouă, celor care credeți în Numele Fiului lui Dumnezeu, ca să știți că aveți viață veșnică. ¹⁴ Cu această încredere ne putem apropia de Dumnezeu: dacă cerem ceva după voia Sa, El ne ascultă. ¹⁵ Și dacă știm că ne ascultă, orice am cere, putem considera că am și primit lucrurile pe care I le-am cerut.

¹⁶ Dacă cineva își vede fratele comițând un păcat care nu duce la moarte, să se roage pentru el și Dumnezeu îi va da *fratelui* viață. Este vorba despre viață pentru cei care fac un păcat care nu duce la moarte. Există păcat care duce la moarte. Și nu spun că ar trebui să se roage cu privire la un astfel de păcat. ¹⁷ Orice nedreptate este păcat. Totuși există și păcat care nu duce la moarte.

¹⁸ Noi știm că oricine a devenit copilul lui Dumnezeu nu mai continuă să păcătuiească. Cel născut din Dumnezeu îl ocrotește și Cel Rău nu-l poate atinge. ¹⁹ Noi știm că suntem ai lui Dumnezeu însă lumea întregă este sub stăpânirea Celui Rău. ²⁰ Dar noi știm că Fiul lui Dumnezeu a venit și ne-a dat pricepere ca să-L cunoaștem pe Cel Adevărat. Și noi suntem în Cel Adevărat prin Fiul Său, Isus Cristos. El este Dumnezeul Adevărat și viața eternă. ²¹ Copilașilor, feriți-vă de idoli!

† APĂ probabil apa botezului lui Cristos. †† SÂNGE probabil sângele morții lui Cristos.

2 Ioan

1 De la Bătrân †, către Doamna †† aleasă de Dumnezeu și către copiii ei, pe care-i iubesc în adevăr ‡.

Nu sunt singurul care vă iubește. La fel vă iubesc și toți cei care au ajuns să cunoască adevărul. ² Vă iubim datorită acestui adevăr care trăiește în noi și va fi cu noi pentru totdeauna.

³ Harul, îndurarea și pacea să fie cu voi, de la Dumnezeu Tatăl și de la Isus Cristos, Fiul Tatălui, în adevăr și în dragoste!

⁴ M-am bucurat foarte mult, căci am găsit pe unii din copiii tăi trăind în adevăr, după cum ne-a poruncit Tatăl. ⁵ Și acum, te rog, Doamnă (nu că ți-aș scrie o poruncă nouă, ci aceeași, pe care o avem de la început): să ne iubim unii pe alții! ⁶ Dragostea înseamnă să trăim potrivit poruncilor Sale. Aceasta este porunca pe

---

† BĂTRÂN probabil că este vorba despre apostolul Ioan, dar termenul „bătrân” se referă, de asemenea, la un conducător al bisericii.

†† DOAMNA probabil că este vorba despre o biserică locală, iar copiii sunt credincioșii din acea biserică. ‡ ADEVĂR adevărul sau Vestea Bună despre Isus Cristos care îi unește pe toți credincioșii.

care ați auzit-o de la început: să trăiți o viață plină de dragoste!

⁷ Mulți înșelători au ieșit în lume și nu mărturisesc că Isus Cristos a venit pe pământ în trup. O astfel de persoană este Înșelătorul și Anticristul. ⁸ Luați seama la voi înșivă, ca să nu pierdeți cumva răsplata pentru care am lucrat, ci să vă primiți întreaga răsplată!

⁹ Cine nu rămâne în învățătura lui Cristos și trece dincolo de ea, nu-L are pe Dumnezeu. Cine rămâne în această învățătură, Îi are pe amândoi: și pe Tatăl, și pe Fiul. ¹⁰ Dacă vine cineva la voi și nu aduce această învățătură, să nu-l primiți în casa voastră și să nu-l salutați!

¹¹ Căci acela care-l salută, participă la faptele lui rele.

¹² Deși am multe lucruri să vă scriu, nu vreau să folosesc hârtie și cerneală. Sper însă că voi veni la voi să vă vorbesc față în față ††, pentru ca bucuria noastră să fie deplină. ¹³ Copiii surorii tale †† alese de Dumnezeu te salută.

---

†† FAȚĂ ÎN FAȚĂ lit.: „de la gură la gură”. †† SURORII TALE Biserica locală din care scria autorul scrisorii.

3 Ioan

1 De la Bătrân † către prietenul meu drag, Gaius, pe care-l iubesc în adevăr ††.

² Dragul meu prieten, mă rog ca în toate să-ți meargă bine și să te bucuri de sănătatea trupului, așa cum știu că te bucuri de cea a sufletului. ³ M-am bucurat foarte mult când au venit niște frați și au mărturisit despre credințioșia ta față de adevăr. Mi-au spus că ai continuat să urmezi calea adevărului. ⁴ Eu nu am o bucurie mai mare decât să aud despre copiii mei că umblă pe calea adevărului.

⁵ Dragul meu prieten, tu continui să lucrezi cu credințioșie în tot ce faci pentru binele fraților tăi, chiar dacă ei îți sunt necunoscuți. ⁶ Ei au depus mărturie înaintea bisericii despre dragostea pe care o arăți. Te rog, ai grijă de ei să-și continue călătoria, într-un mod plăcut lui Dumnezeu. ⁷ Căci au plecat să slujească Numelui lui Cristos și nu au primit nimic de la cei necredințioși.

⁸ Deci noi ar trebui să ajutăm astfel de oameni, pentru

† BĂTRÂN probabil că este vorba despre apostolul Ioan, dar termenul „bătrân” se referă, de asemenea, la unul dintre conducătorii bisericii. †† ADEVĂR adevărul sau Vestea Bună despre Isus Cristos care îi unește pe toți credințioșii.

ca să putem deveni împreună lucrători pentru adevăr.

⁹ Am scris o scrisoare bisericii. Însă Diotref, căruia îi place să fie pe primul loc și dorește mereu să le fie conducător, nu acceptă ceea ce spunem. ¹⁰ De aceea, când voi veni, îi voi aduce aminte despre ceea ce face. M-a acuzat pe nedrept prin cuvinte rele, însă nu s-a oprit aici: el nu-i primește pe frați, împiedicându-i pe aceia care vor să-i primească și dându-i afară din Biserică.

¹¹ Dragul meu prieten, nu urma răul, ci binele. Cel care face binele este al lui Dumnezeu, iar cel care face răul nu l-a văzut niciodată pe Dumnezeu.

¹² Toți oamenii și adevărul însuși au depus o mărturie bună despre Dimitrie. Și noi depunem mărturie pentru el, iar voi știți că mărturia noastră este adevărată.

¹³ Am multe lucruri să-ți scriu, însă nu vreau să folosesc cerneală și pană. ¹⁴ Ci sper, mai degrabă, să te văd curând și să putem vorbi față în față. ¹⁵ Pacea să fie cu tine! Toți prietenii te salută. Salută personal pe fiecare dintre prietenii noștri de acolo.

Iuda

1 Iuda, sclav al lui Isus Cristos și frate al lui Iacov, către cei chemați de Dumnezeu. Voi sunteți iubiți de Dumnezeu Tatăl și păstrați de El pentru Isus Cristos.

² Fie ca voi să vă bucurați într-o măsură din ce în ce mai mare de îndurare, pace și dragoste!

Dumnezeu îi pedepsește pe cei răi

³ Dragi prieteni, deși am dorit mult să vă scriu despre mântuirea pe care o împărtășim, am simțit nevoia să vă scriu despre altceva, și anume: să vă rog să luptați pentru credința care a fost dată sfinților o dată pentru totdeauna. ⁴ Pentru că s-au strecurat printre voi oameni a căror pedeapsă a fost anunțată de mult timp în Scriptură. Ei sunt lipsiți de reverență față de Dumnezeu, schimbă harul lui Dumnezeu în desfrânare și nu-L recunosc pe Isus Cristos, Domnul și singurul nostru Stăpân.

⁵ Am vrut să vă amintesc (chiar dacă voi știți deja acestea) că Domnul, care a salvat poporul Său din Egipt, mai târziu i-a nimicit pe aceia care nu credeau.

⁶ Vă mai amintesc și de acei îngeri care au renunțat la pozițiile lor de autoritate și și-au părăsit locuințele. Dumnezeu i-a aruncat în întineric, unde sunt ținuti în lanțuri eterne, ca să fie judecați în Ziua cea Mare.

⁷ Asemenea acelor îngeri sunt Sodoma și Gomora, împreună cu cetățile din jur, care au practicat imoralitatea sexuală și relațiile împotriva naturii. Ele suferă pedeapsa focului etern, fiind un exemplu pentru noi.

⁸ La fel sunt și aceștia *care au venit printre noi*: se lasă călăuziți de visele lor și își pângăresc trupurile. Ei nu acceptă autoritatea lui Dumnezeu și vorbesc împotriva îngerilor slăviți. ⁹ Nici măcar arhanghelul † Mihail, pe când se certa cu Diavolul cu privire la trupul lui Moise, nu a îndrăznit să-l condamne pentru acuzațiile sale defăimătoare, ci a zis: „Domnul să te mustre!” ¹⁰ Însă acești oameni vorbesc de rău lucruri pe care nu le cunosc și se pierd singuri în lucrurile pe care le înțeleg în mod instinctiv, ca animalele fără minte. ¹¹ Vai de ei! Au luat-o pe calea lui Cain. Pentru bani, s-au aruncat în aceeași greșală ca Balaam și s-au răscolat asemenea lui Core, fiind nimiciți ca el. ¹² Acești oameni sunt ca niște pete care întinează mesele voastre de dragoste. Fără teamă, ei mănâncă împreună cu voi și nu au grijă

† ARHANGHELUL căpetenia îngerilor.

decât de ei înșiși. Sunt niște nori fără apă, purtați de vânturi încoace și încolo; sunt niște copaci de toamnă fără fructe; sunt dezrădăcinați și morți de două ori.

¹³ Sunt ca valurile sălbatice ale mării, care spumegă de propriile lor fapte rușinoase. Sunt niște stele rătăcitoare, cărora li s-a păstrat, pentru întreaga eternitate, întinericul cel mai adânc.

¹⁴ Și Enoh, al șaptelea de la Adam, a profețit despre ei cu aceste cuvinte: „Iată, Domnul vine cu mii de mii de îngeri sfinți, ¹⁵ ca să-i judece pe toți oamenii și să-i dovedească vinovați pe cei fără teamă de Dumnezeu pentru toate faptele lor rele pe care le-au făcut fără să se teamă de El și pentru cuvintele dure pe care le-au rostit împotriva Lui acei păcătoși fără teamă de Dumnezeu.”

¹⁶ Aceștia se plâng întotdeauna și caută greșelile celorlalți. Își urmează propriile lor dorințe, gura lor spune lucruri pline de mândrie și-i lingușesc pe ceilalți pentru a obține un avantaj.

Un avertisment și câteva sfaturi

¹⁷ Dar voi, dragii mei, amintiți-vă cuvintele care au fost rostite de apostolii Domnului nostru, Isus Cristos.

¹⁸ Ei v-au zis: „La sfârșitul timpului, vor veni batjocoritori, care vor lucra după propriile lor dorințe necurate.” ¹⁹ Aceștia sunt cei care provoacă dezbinare. Ei sunt conduși de dorințele naturii lor păcătoase, nu au Duhul.

²⁰ Însă voi, dragii mei, trebuie să vă întăriți în credința voastră sfântă. Rugați-vă prin Duhul Sfânt, ²¹ rămâneți în dragostea lui Dumnezeu, așteptând îndurarea Domnului nostru, Isus Cristos pentru viața eternă.

²² Aveți milă de cei care au îndoieli! ²³ Mântuiți-i pe alții, smulgându-i din foc! Fie-vă milă de alții, însă cu teamă, urând chiar și haina pătată de faptele lor păcătoase.

Lăudați-L pe Domnul

²⁴ A Celui ce poate să vă păzească de poticniri și care poate să vă prezinte fără vină și cu mare bucurie înaintea slavei Sale, ²⁵ a singurului Dumnezeu, Mântuitorul nostru, a Lui să fie slava, măreția și puterea și autoritatea, prin Isus Cristos, Domnul nostru, înainte de începutul timpului, acum și pentru totdeauna! Amin.

Apocalipsa

1 Aceasta este revelația [†] lui Isus Cristos, care I-a fost dată de Dumnezeu pentru a arăta slujitorilor Săi lucrurile care trebuie să se întâmple în curând. Isus a făcut-o cunoscută trimițându-și îngerul la slujitorul Său Ioan, ² care a mărturisit despre tot ce a văzut. Este mesajul lui Dumnezeu și mărturia pe care i-a dat-o Isus Cristos. ³ Binecuvântat este cititorul și binecuvântați sunt cei ce ascultă cuvintele acestei profeții, păstrând în inimile lor lucrurile scrise în ea. Căci timpul acela este aproape.

Ioan scrie Bisericii

⁴ Ioan,
către cele șapte biserici din Asia:
har și pace vouă, de la Cel ce este, Cel ce întotdeauna a fost și Cel ce vine, și de la cele șapte Duhuri, care stau în fața tronului Său, ⁵ și de la Isus Cristos, Martorul credincios, Cel întâi-născut, primul înviat dintre cei morți, conducătorul împăraților pământului. A Celui care ne iubește și ne-a eliberat de păcatele noastre prin sângele Său ⁶ și a făcut din noi o împărăție și preoți în slujba lui Dumnezeu, Tatăl Său, a Lui să fie slava și puterea pentru totdeauna! Amin.

⁷ Iată, El vine pe nori! Toți Îl vor vedea, chiar și aceia care L-au străpuns ^{††}. Și toate popoarele pământului se vor jeli din cauza Lui. Da! Amin.

⁸ „Eu sunt Alfa și Omega” [‡], spune Domnul Dumnezeu, „Cel ce este, Cel ce a fost întotdeauna și Cel ce vine, Cel Atotputernic.”

⁹ Eu, Ioan, fratele vostru, sunt cel ce are parte, împreună cu voi, de suferința, de Împărăția și de răbdarea în Isus. Am fost pe insula Patmos, pentru că am vestit Cuvântul lui Dumnezeu și am spus adevărul lui Isus.

¹⁰ În ziua Domnului, eram sub influența Duhului și am auzit în spatele meu un glas puternic, un glas ca sunetul unei trâmbițe. ¹¹ Și a zis: „Scrie într-o carte ceea ce vezi și trimite-o celor șapte biserici: în Efes, Smirna, Pergam, Tiatira, Sardes, Filadelfia și Laodiceea.”

¹² Atunci m-am întors să văd al cui glas era și, când m-am întors, am văzut șapte lampadare de aur. ¹³ Iar în mijlocul lampadarelor, pe cineva care semăna cu Fiul omului. Era îmbrăcat într-o haină lungă până la pământ și era înfășurat la piept cu un brâu de aur.

¹⁴ Capul și părul Îi erau ca lâna albă, ca zăpada, iar

[†] REVELAȚIE traducerea cuvântului grecesc „apokalupsis” ^{††} L-AU STRĂPUNS Vezi Zaharia 12.10, Ioan 19.34, 37. [‡] ALFA ȘI OMEGA Prima și ultima literă a alfabetului grecesc.

ochii Îi străluceau ca focul. ¹⁵ Picioarele Îi erau ca bronzul care strălucește după ce-a fost topit în cuptor. Glasul Lui era ca sunetul multor ape, ¹⁶ iar în mâna Sa avea șapte stele. Din gura Lui ieșea o sabie ascuțită, cu două tăișuri și înfățișarea Lui era ca a soarelui când strălucește în toată splendoarea sa.

¹⁷ Când L-am văzut, am căzut la picioarele Lui ca mort. Atunci, El Și-a pus mâna dreaptă peste mine și a spus: „Nu-ți fie teamă! Eu sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă, ¹⁸ Cel ce trăiește. Am fost mort și acum sunt viu pentru totdeauna. Eu am putere asupra morții și a Locuinței morților. ¹⁹ Așa că scrie ce-ai văzut, ce se întâmplă și ce se va întâmpla după acestea. ²⁰ Acesta este înțelesul ascuns al celor șapte stele, pe care le-ai văzut în mâna Mea dreaptă și al celor șapte lampadare de aur: cele șapte stele sunt îngerii celor șapte biserici, iar cele șapte lampadare sunt cele șapte biserici.”

Către Biserica din Efes

2 Scrie îngerului bisericii din Efes: „Cel care ține în mâna Sa dreaptă cele șapte stele și care merge în mijlocul celor șapte lampadare de aur spune: ² Îți cunosc faptele, munca grea, răbdarea ta; și mai știu că nu-i poți suferi pe oamenii răi, că i-ai încercat pe cei ce pretindeau că sunt apostoli, și nu sunt, și ai aflat că sunt mincinoși. ³ Știu că ai răbdare și înduri suferințe din cauza Mea și știu că nu ai obosit.

⁴ Însă am ceva împotriva ta: ai părăsit dragostea pe care o aveai la început. ⁵ Așa că adu-ți aminte de unde ai căzut! Schimbă-ți inima și fă acele lucruri pe care le făceai la început! Dacă nu te schimbi, voi veni la tine și voi lua lampadarul din locul lui. ⁶ Însă ai acest lucru în favoarea ta: urăști faptele nicolaiților pe care și Eu le urăsc.

⁷ Cine are urechi să asculte ceea ce Duhul le spune bisericilor: «Celui ce va fi victorios îi voi da dreptul să mănânce din pomul vieții, care este în Paradisul lui Dumnezeu.»”

Către biserica din Smirna

⁸ Scrie îngerului bisericii din Smirna: „Cel dintâi și Cel de pe urmă, care a murit și a revenit la viață, spune astfel: ⁹ «Îți cunosc suferința și sărăcia (deși ești bogat), defăimarea suportată din partea celor care zic că sunt iudei, (deși nu sunt), ci sunt o sinagogă a lui Satan. ¹⁰ Să nu-ți fie teamă de lucrurile pe care le vei su-

feri! Ascultă! Diavolul are să vă arunce pe unii dintre voi în închisoare, ca să vă încerce, și veți suferi timp de zece zile. Însă fii credincios până la moarte și-ți voi da coroana vieții eterne!»

¹¹ Cine are urechi să asculte ceea ce Duhul spune bisericilor: «Cel ce va fi victorios nu va fi nicidecum vătămat de a doua moarte.»”

Către biserica din Pergam

¹² Scrie îngerului bisericii din Pergam: „Cel ce are sabia ascuțită cu două tășuri spune: ¹³ «Știu unde locuiești: acolo unde își are tronul Satan. Însă tu-Mi ții Numele și nu ai negat credința pe care o ai în Mine, nici chiar în vremea lui Antipa †, martorul Meu credincios care a fost ucis în orașul vostru, unde locuiește Satan.

¹⁴ Totuși, am câteva lucruri împotriva ta: ai câțiva oameni în Pergam care țin învățătura lui Balaam †† care l-a învățat pe Balac cum să-l facă pe poporul Israel să păcătuiască, mâncând mâncare oferită idolilor și practicând imoralitate sexuală. ¹⁵ De asemenea, ai oameni care țin învățătura nicolaiților.

¹⁶ Deci, schimbă-ți inima! Căci altfel, voi veni la tine și voi lupta împotriva acelor oameni, cu sabia din gura Mea.

¹⁷ Cine are urechi să asculte ceea ce Duhul spune bisericilor: «Celui ce va fi victorios îi voi da din mana ascunsă. Și-i voi mai da o piatră albă; pe piatră va fi scris un nume nou, pe care nu-l știe nimeni în afară de cel care-l primește.»”

Către biserica din Tiatira

¹⁸ Scrie îngerului bisericii din Tiatira: „Fiul lui Dumnezeu, care are ochii ca strălucirea focului și picioarele ca bronzul strălucitor, spune: ¹⁹ «Îți cunosc faptele, credința, lucrarea și răbdarea. Știu că acum faci mai multe lucruri bune decât la început. ²⁰ Însă am ceva împotriva ta: tu permiți ca Izabela, acea femeie care se consideră prorociță, să-i înșele pe slujitorii Mei cu învățăturile ei, făcându-i să comită fapte imorale și să mănânce din mâncarea oferită idolilor. ²¹ I-am dat timp să-și schimbe inima și să renunțe la păcat, însă ea nu vrea să se schimbe și să renunțe la faptele ei imorale.

²² O voi arunca la pat în suferință, iar cei care au comis adulter cu ea vor suferi mult, dacă nu se lasă de faptele lor. ²³ Îi voi omorî copiii și toate bisericile vor ști că Eu sunt Cel ce cunoaște gândurile și sentimentele oamenilor. Voi răsplăti fiecăruia dintre voi după faptele sale.

²⁴ Am să spun acum ceva celorlalți din Tiatira, vouă, celor care nu urmați această învățătură și nu ați învățat așa-zisele «taine adânci» ale lui Satan: nu voi mai cere nimic în plus de la voi, ²⁵ numai țineți ce aveți, până la venirea Mea.

† ANTIPA un martir din biserica din Pergam. †† ÎNVĂȚĂTURA LUI BALAAM Vezi Num. 22.20-25.5.

²⁶ Celui ce va fi victorios și trăiește până la sfârșitul fe- lului de viață pe care îl doresc Eu, îi voi da autoritate peste popoare.

²⁷ El le va conduce cu un toiag de fier și le va frânge în bucăți,

ca pe niște vase de lut,

²⁸ tot așa cum am primit și Eu autoritatea de la Tatăl Meu. Îi voi da și steaua dimineții. ²⁹ Cine are urechi să asculte ceea ce Duhul spune bisericilor!»”

Către biserica din Sardes

3 Scrie îngerului bisericii din Sardes: „Cel ce are cele șapte Duhuri ale lui Dumnezeu și cele șapte stele spune astfel: «Îți cunosc faptele: ai doar reputația că trăiești, și totuși ești mort! ² Trezește-te și întărește ce rămâne, înainte să moară! Căci nu ți-am găsit faptele suficient de bune înaintea Dumnezeului Meu. ³ Adu-ți aminte de învățătura pe care ai primit-o și ai auzit-o! Rămâi credincios față de ea! Schimbă-ți inima și viața! Dacă nu te trezești, voi veni peste tine pe neașteptate, ca un hoț, și nu vei ști clipa în care voi veni. ⁴ Totuși mai ai câțiva oameni în Sardes care și-au păstrat hainele nepătate. Ei vor merge împreună cu Mine, îmbrăcați în alb, pentru că merită. ⁵ Cel ce va fi victorios va purta haine albe ca aceștia. Nu-i voi șterge numele din Cartea Vieții, ci îi voi recunoaște numele în fața Tatălui Meu și înaintea îngerilor Săi. ⁶ Cine are urechi să asculte ceea ce Duhul spune bisericilor!»”

Către biserica din Filadelfia

⁷ Scrie îngerului bisericii din Filadelfia: „Cel care este Sfânt și Adevărat și are cheia lui David, Cel care, atunci când deschide o ușă, nimeni n-o mai poate închide, și când închide o ușă, nimeni n-o mai poate deschide †, spune: ⁸ «Îți cunosc faptele. Ascultă! Am pus înaintea ta o ușă deschisă, pe care nimeni nu o poate închide. Și cu toate că ai puțină putere, ai ținut învățătura Mea și nu Mi-ai negat Numele. ⁹ Ascultă! Cât despre cei din sinagoga lui Satan, care spun că sunt iudei, dar mint, căci nu sunt, îi voi face să vină și să se închine la picioarele tale, ca să știe că te-am iubit. ¹⁰ Pentru că ai împlinit porunca și ai îndurat cu răbdare, te voi proteja în vremea încercării care va veni peste întreaga lume, ca să-i încerce pe locuitorii pământului.

¹¹ Eu vin curând. Păstrează ce ai, pentru ca nimeni să nu-ți ia coroana! ¹² Pe cel ce va fi victorios îl voi face un stâlp în Templul Dumnezeului Meu și nu va mai ieși din el. Voi scrie pe el Numele Dumnezeului Meu și numele cetății Dumnezeului Meu, noul Ierusalim ††, care va coborî din cer, de la Dumnezeu Mea. Voi scrie pe el și noul Meu Nume.

¹³ Cine are urechi să asculte ceea ce Duhul spune bisericilor!»”

† «DESCHIDE O UȘĂ ...» Vezi Is. 22.22. †† NOUL IERUSALIM cetatea spirituală înălțată de Dumnezeu pentru poporul Său.

Către biserica din Laodiceea

¹⁴ Scrie îngerului bisericii din Laodiceea: „Cel zis și Amin, Martorul credincios și adevărat, Cel ce stăpânește peste toată creația lui Dumnezeu spune: ¹⁵ «Îți cunoșc lucrările, știu că nu ești nici rece, nici fierbinte. Cât aș vrea să fi fost rece sau fierbinte! ¹⁶ Dar, pentru că ești călduț, nici rece și nici fierbinte, te voi scuipa din gura Mea! ¹⁷ Tu zici: «Sunt bogat, m-am îmbogățit și nu am nevoie de nimic», dar nu știi că ești nenorocit, demn de milă, sărac, orb și gol.

¹⁸ Te sfătuiesc să cumperi de la Mine aur purificat în foc, pentru a deveni bogat și haine albe cu care să te îmbraci, ca să nu-ți fie rușine când se va vedea faptul că ești gol, și alifie pentru ochi ca să poți vedea.

¹⁹ Eu îți cert și-i disciplinez pe toți cei pe care-i iubesc. De aceea îți spun: fă totul pentru a-ți schimba inima și viața! ²⁰ Ascultă! Eu stau la ușă și bat. Dacă-Mi aude cineva glasul și deschide ușa, Eu voi intra în casa lui și voi cina cu el, și el cu Mine.

²¹ Pe cel ce va fi victorios îl voi lăsa să stea cu Mine pe tronul Meu, așa cum și Eu am fost victorios și am stat cu Tatăl Meu pe tronul Său.

²² Cine are urechi să asculte ceea ce Duhul spune bisericilor!»“

Ioan vede un tron în ceruri

4 După aceea, m-am uitat și am văzut în fața mea o ușă deschisă în cer. Iar glasul pe care-l auzisem și înainte vorbindu-mi ca sunetul unei trâmbițe a zis: „Urcă aici și-ți voi arăta ce trebuie să se întâmple în viitor.” ² Imediat am fost sub influența Duhului. Înaintea mea am văzut un tron în ceruri iar pe tron stătea cineva. ³ Cel ce stătea acolo avea înfățișarea iaspisului și a sardiului. În jurul tronului era un curcubeu ca smaraldul. ⁴ În jurul tronului erau alte douăzeci și patru de tronuri, iar pe ele stăteau douăzeci și patru de bătrâni †. Ei erau îmbrăcați în haine albe și aveau coroane de aur pe cap.

⁵ Din tron ieșeau fulgere și bubuituri de tunete. Iar în fața tronului ardeau șapte torțe în flăcări, care sunt cele șapte Duhuri ale lui Dumnezeu. ⁶ În fața tronului era ceva ce arăta ca o mare de sticlă, limpede cum este cristalul. Iar înaintea tronului și de o parte și de alta erau patru ființe vii, pline cu ochi în față și la spate. ⁷ Prima ființă vie arăta ca un leu. A doua ființă vie arăta ca un vițel. A treia ființă avea figura unui om, iar a patra ființă vie arăta ca un vultur care zboară ††. ⁸ Fiecare dintre cele patru ființe avea câte șase aripi și toate erau pline cu ochi de jur-împrejur și înăuntru. Zi și noapte, ele spun fără încetare:

„Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul,

† BĂTRÂNI aceștia sunt probabil mari conducători ai poporului lui Dumnezeu; conducătorii celor douăsprezece triburi ale lui Israel și cei doisprezece apostoli ai lui Dumnezeu. †† VERSETUL 7 Vezi Ezec. 1.4-14.

Dumnezeu, Cel Atotputernic, care a fost, care este și care vine!”

⁹ Ori de câte ori aceste ființe aduc slavă, onoare și mulțumire Celui ce stă pe tron și care este viu pentru totdeauna, ¹⁰ cei douăzeci și patru de bătrâni cad cu fața la pământ înaintea Celui ce stă pe tron și I se închină ‡. Ei își aruncă înaintea tronului coroanele și spun:

¹¹ „Doamne, Dumnezeul nostru, Tu ești vrednic să primești slavă, onoare și putere, căci Tu ai creat toate lucrurile, căci prin voia Ta au luat ființă și au fost create.”

5 Apoi am văzut un sul de carte în mâna dreaptă a Celui ce stătea pe tron. Era scris pe amândouă părțile și sigilat cu șapte sigilii.

² Și am văzut un înger puternic, care anunța cu voce tare: „Cine este vrednic să rupă sigiliile și să deschidă sulul?” ³ Dar nu era nimeni în cer, pe pământ sau sub pământ care să poată deschide sulul sau să vadă ce este înăuntru. ⁴ Am plâns mult, cu amărăciune, căci nimeni nu a fost găsit demn să deschidă sulul sau să se uite înăuntru.

⁵ Atunci unul dintre bătrâni mi-a zis: „Nu mai plânge! Ascultă! Leul din seminția lui Iuda, Urmașul lui David, a învins; El poate să rupă cele șapte sigilii și să deschidă sulul.”

⁶ Apoi am văzut un Miel stând în fața tronului și în mijlocul celor patru ființe vii și al bătrânilor. Mielul arăta ca și cum ar fi fost înjunghiat. El avea șapte coarne și șapte ochi. Acestea sunt cele șapte Duhuri ale lui Dumnezeu trimise peste tot pământul.

⁷ El a venit și a luat sulul din mâna dreaptă a Celui ce stătea pe tron. ⁸ Când a luat sulul, cele patru ființe vii și cei douăzeci și patru de bătrâni au căzut înaintea Mielului. Fiecare avea câte o harpă și vase de aur pline cu tămâie, care reprezintă rugăciunile sfinților.

⁹ Ei cântau o cântare nouă și ziceau: „Tu ești vrednic să iei sulul și să-i rupi sigiliile, căci Tu ai fost înjunghiat și cu sângele Tău ai răscumpărat oameni pentru Dumnezeu, din fiecare trib, limbă, popor și națiune.

¹⁰ I-ai făcut o împărăție și preoți pentru Dumnezeul nostru, și ei vor domni peste pământ.”

¹¹ M-am uitat și am auzit glasul multor îngeri care erau în jurul tronului, al ființelor vii și în jurul bătrânilor. Numărul lor era de zece mii de ori zece mii și mii de mii. ¹² Și spuneau cu voce tare:

„Vrednic este Mielul care a fost înjunghiat să primească putere, bogăție, înțelepciune, tărie, onoare, slavă și binecuvântare!”

‡ SE ÎNCHINĂ se înclină cu fața la pământ: semn de adorare, de venerație, de respect față de Dumnezeu.

¹³ Am auzit fiecare ființă din cer, de pe pământ, de sub pământ și din mare, da, fiecare ființă din întreg universul. Ele spuneau:

„Ale Aceluia ce stă pe tron și Mielului, să fie toată binecuvântarea, onoarea, slava și puterea pentru totdeauna!”

¹⁴ Cele patru ființe vii au răspuns: „Amin” și bătrânii au căzut cu fața la pământ și s-au închinat.

6 Mielul a desfăcut primul sigiliu; m-am uitat și am auzit pe una dintre ființele acelea zicând cu un glas ca de tunet: „Vino!” ² Atunci m-am uitat și am văzut un cal alb în fața mea. Călărețul său avea un arc și i s-a dat o coroană. Și a plecat călare, învingător și pentru a învinge mai departe.

³ Când a desfăcut al doilea sigiliu, am auzit-o pe cea de-a doua ființă vie zicând: „Vino!” ⁴ Atunci a ieșit un alt cal, roșu ca focul. Iar călărețului său îi fusese dată puterea de a lua pacea de pe pământ și de a face oame-nii să se omoare între ei. I-a fost dată o sabie mare.

⁵ Când a desfăcut al treilea sigiliu, am auzit cea de-a treia ființă vie spunând: „Vino!” M-am uitat și am văzut un cal negru în fața mea. Cel ce stătea călare pe el ținea în mână o balanță. ⁶ Apoi am auzit un glas care părea să vină din mijlocul celor patru ființe vii, care spuneau: „O măsură de grâu pentru salariul unei zile de muncă și trei măsuri de orz pentru salariul unei zile de muncă. Însă nu strica rezervele de ulei și vin!”

⁷ Când a desfăcut al patrulea sigiliu, am auzit glasul celei de-a patra ființe, care spunea: „Vino!” ⁸ Atunci m-am uitat și înaintea mea era un cal palid, iar cel care stătea călare pe el se numea «Moartea» și Locuința morților îl urma. Li se dăduse putere peste o pătrime din pământ, să omoare oameni prin război, foamete, ciumă și prin animalele sălbatice de pe pământ.

⁹ Când a desfăcut al cincilea sigiliu, am văzut sub altar sufletele celor care fuseseră omorâți pentru că rămăseseră credincioși Cuvântului lui Dumnezeu și pentru mărturia pe care o dăduseră despre El. ¹⁰ Ei strigau cu glas puternic: „Doamne, Tu, care ești sfânt și adevărat, cât timp va mai trece până când îi vei judeca și pe-depsi pe locuitorii pământului care ne-au omorât?” ¹¹ I s-a dat fiecăruia dintre ei câte o haină albă și li s-a spus să mai aștepte puțin, până se va ajunge la numărul total al celor care sunt slujitori împreună cu ei și al fraților lor, care urmau să fie omorâți la fel.

¹² Când a desfăcut al șaselea sigiliu, m-am uitat și un mare cutremur a avut loc. Soarele s-a făcut negru ca haina de doliu, iar luna s-a făcut toată ca sângele.

¹³ Stelele din cer au căzut pe pământ, așa cum cad smochinele necoapte dintr-un smochin când este scuturat de un vânt puternic. ¹⁴ Cerul s-a împărțit în două, ca un sul răsucit și toți munții și insulele au fost mutate din locul lor.

¹⁵ Împărații pământului, conducătorii, comandantii militari, bogații, cei puternici și toți oamenii, fie sclavi, fie liberi, s-au ascuns în peșteri și printre stânci, în

munți. ¹⁶ Ei ziceau munților și stâncilor: „Cădeți peste noi și ascundeți-ne de fața Celui ce stă pe tron și de mânia Mielului, ¹⁷ căci a venit ziua cea mare a mâniei Lui, și cine poate rezista?”

Cei 144 000 din poporul Israel

7 După aceea, am văzut patru îngeri stând în cele patru colțuri ale pământului. Ei țineau cele patru vânturi ale pământului, astfel încât nici un vânt să nu sufle pe pământ, pe mare sau peste vreun copac.

² Apoi am văzut un alt înger înălțându-se de la răsărit. Acesta purta sigiliul Dumnezeului celui viu. El a strigat cu glas puternic către cei patru îngeri cărora le fusese dată puterea să distrugă pământul și marea. ³ El zicea: „Nu faceți rău pământului, mării sau copacilor, până nu punem un semn pe frunțile slujitorilor lui Dumnezeu!” ⁴ Și am auzit numărul celor care fuseseră însemnați: erau o sută patruzeci și patru de mii de oameni însemnați din fiecare trib al poporului Israel.

⁵ Douăsprezece mii fuseseră însemnați din tribul lui Iuda,

douăsprezece mii din tribul lui Gad,

⁶ douăsprezece mii din tribul lui Așer,

douăsprezece mii din tribul lui Neftali,

douăsprezece mii din tribul lui Manase,

⁷ douăsprezece mii din tribul lui Simeon,

douăsprezece mii din tribul lui Levi,

douăsprezece mii din tribul lui Isahar,

⁸ douăsprezece mii din tribul lui Zabulon,

douăsprezece mii din tribul lui Iosif,

douăsprezece mii din tribul lui Beniamin.

Mulțimea în haine albe

⁹ După aceea, m-am uitat și în fața mea era o mare mulțime pe care nimeni nu putea s-o numere. Erau acolo oameni din fiecare națiune, familie, popor și limbă. Stăteau înaintea tronului și a Mielului, erau îmbrăcați în haine albe și țineau ramuri de palmier în mâini.

¹⁰ Ei strigau: „Mântuirea este a Dumnezeului nostru care stă pe tron și a Mielului!” ¹¹ Toți îngerii stăteau în jurul tronului, al bătrânilor și al ființelor vii: ei au căzut cu fețele la pământ înaintea tronului și I s-au închinat lui Dumnezeu. ¹² „Amin! Binecuvântare, slavă, înțelepciune, mulțumire, onoare, putere și tărie Dumnezeului nostru pentru totdeauna! Amin!”, spuneau ei.

¹³ Unul dintre bătrâni a început să vorbească și a spus: „Cine sunt și de unde vin cei care poartă hainele albe?”

¹⁴ Eu i-am răspuns: „Tu știi, domnule!” El mi-a spus: „Aceștia sunt cei care au trecut prin necazul cel mare. Ei și-au spălat hainele și le-au albit în sângele Mielului.

¹⁵ De aceea stau înaintea tronului lui Dumnezeu și I se închină zi și noapte în Templul Său. Cel ce stă pe tron îi va adăposti cu prezența Lui. ¹⁶ Nu vor mai fi niciodată flămânzi și nici nu le va mai fi vreodată sete. Nici soa-

rele, nici vreo altă arșiță nu-i va arde vreodată. ¹⁷ Căci Mielul, care este în mijlocul tronului, va fi Păstorul lor și îi va duce la izvoarele apei vieții. Și Dumnezeu va șterge orice lacrimă din ochii lor.”

Al șaptelea sigiliu

8 Când a desfăcut Mielul al șaptelea sigiliu s-a făcut liniște în cer pentru o jumătate de oră. ² Apoi am văzut cei șapte îngeri care stăteau înaintea lui Dumnezeu și cărora li s-au dat șapte trâmbițe.

³ Un alt înger a venit și a stat lângă altar. El ținea o cădelniță de aur și i se dăduse multă tămâie, pentru ca s-o ardă pe altarul de aur, din fața tronului, împreună cu rugăciunile sfinților. ⁴ Iar fumul de tămâie s-a ridicat, împreună cu rugăciunile sfinților, din mâna îngerului, înaintea lui Dumnezeu. ⁵ Atunci îngerul a luat cădelnița și a umplut-o cu foc din altar și l-a aruncat pe pământ. Și au fost tunete, zgomote, fulgere și un cutremur.

Primele șase trâmbițe

⁶ Iar cei șapte îngeri, care țineau cele șapte trâmbițe, s-au pregătit să sune din ele.

⁷ Primul înger a sunat din trâmbiță și au venit grindina și focul, amestecate cu sânge, care au fost aruncate pe pământ. O treime din pământ a fost arsă, o treime din copaci au fost arși, împreună cu toată iarba verde.

⁸ Al doilea înger a sunat din trâmbiță și ceva ca un munte mare arzând în foc a fost aruncat în mare; și o treime din mare s-a făcut sânge. ⁹ O treime din ființele vii care trăiau în mare au murit, iar o treime din corăbii au fost distruse.

¹⁰ Al treilea înger a sunat din trâmbiță și o stea mare, care ardea ca o torță, a căzut din cer. A căzut peste o treime din râuri și izvoare. ¹¹ Numele stelei era „Pelin”, așa că o treime din toate apele a devenit pelin. Și mulți oameni au murit din cauza apei, pentru că se făcuse amară.

¹² Al patrulea înger a sunat din trâmbiță și o treime din soare a fost lovită, împreună cu o treime din lună și o treime din stele. De aceea, o treime din ele s-a întunecat, iar o treime din zi și o treime din noapte au rămas fără lumină.

¹³ Atunci m-am uitat și am auzit un vultur zburând sus, deasupra capului meu, zicând cu glas puternic: „Vai, vai, vai de locuitorii pământului! Căci au mai rămas să sune din trâmbiță cei trei îngeri!”

9 Al cincilea înger a sunat din trâmbiță, și am văzut o stea din cer căzând pe pământ. Ei îi fusese dată cheia fântânii Adâncului. ² Apoi a deschis Adâncul de unde a ieșit fum ca dintr-un cuptor mare. Soarele și cerul s-au întunecat din cauza fumului din Adânc.

³ Din fum au ieșit niște lăcuste pe pământ și le-a fost dată o putere ca aceea a scorpionilor. ⁴ Li s-a spus să nu strice iarba pământului, nici vreo plantă verde sau

vreun copac, ci să facă rău doar oamenilor care nu au semnul lui Dumnezeu pe frunte.

⁵ Li s-a spus să nu omoare oamenii, ci să-i chinuie timp de cinci luni. Și i-au chinuit cu o durere cum este cea provocată de un scorpion când acesta înțepă un om.

⁶ În zilele acelea oamenii vor căuta moartea, dar nu o vor găsi; vor dori să moară, însă moartea va fugi de ei.

⁷ Lăcustele semănau cu niște cai pregătiți de luptă. Pe capete aveau ceva ca niște coroane de aur, iar fețele lor semănau cu cele omenesci. ⁸ Aveau părul ca al femeilor și dinții ca ai leilor. ⁹ Aveau pieptul ca niște platoșe de fier, iar sunetul aripilor lor era ca zgomotul făcut de multe care trase de cai gonind la luptă.

¹⁰ Aveau cozi cu ace, ca ale scorpionilor, iar puterea de a chinui oamenii timp de cinci luni stătea în cozile lor.

¹¹ Îl aveau ca împărat pe îngerul Adâncului, al cărui nume, în ebraică, este Abaddon †, iar în greacă, Apolion.

¹² Primul mare necaz a trecut, dar aveți grijă, pentru că mai vin alte două nenorociri!

¹³ Al șaselea înger a sunat din trâmbiță și am auzit un glas care venea din coarnele din cele patru colțuri ale altarului de aur, care este înaintea lui Dumnezeu.

¹⁴ Glasul i-a spus celui de-al șaselea înger cu trâmbiță:

„Dezleagă-i pe cei patru îngeri care sunt legați lângă râul cel mare, Eufrat!” ¹⁵ Așa că cei patru îngeri, care fuseseră pregătiți chiar pentru acea oră, zi, lună și an, au fost dezlegați ca să omoare o treime din oameni.

¹⁶ Numărul soldaților de cavalerie era de două sute de milioane, pentru că le-am auzit numărul.

¹⁷ Astfel arătau caii și călăreții lor în viziunea mea: aveau platoșele de un roșu aprins, de un albastru ca hiacintul și de un galben ca pucioasa. Capetele cailor erau ca niște capete de leu, iar din gură le ieșea foc, fum și pucioasă. ¹⁸ O treime din oameni au fost omorâți de aceste nenorociri: focul, fumul și pucioasa care ieșeau din gurile lor. ¹⁹ Puterea cailor era în gurile și în cozile lor. Căci cozile lor sunt ca șerpii, iar cu capetele lor rănesc oamenii.

²⁰ Ceilalți oameni, care nu fuseseră omorâți de aceste nenorociri, tot nu și-au schimbat inima și viața și nu au abandonat lucrurile pe care le făcuseră cu mâinile lor. N-au încetat să se închine demonilor și idolilor din aur, argint, bronz, piatră sau lemn, *idoli* care nu pot să vadă, să audă sau să meargă. ²¹ Și nu și-au schimbat inima și viața și nu au renunțat nici la uciderile, la vrăjile și la imoralitatea lor sexuală sau la hoțiile lor.

10 Apoi am văzut un alt înger puternic coborând din cer. Era îmbrăcat într-un nor și avea un curcubeu în jurul capului său. Fața lui era ca soarele, iar picioarele ca stâlpii de foc. ² În mână avea un sul mic de carte, care era deschis. ³ Și-a pus piciorul drept pe mare și piciorul stâng pe pământ. Apoi a strigat cu glas puternic, ca urletul unui leu. Când a strigat, și-au

† *ABADON* în Vechiul Testament, acesta era numele pentru locul morții; vezi *Iov 26.6; Ps. 88.11*.

făcut auzite vocile cele șapte tunete. ⁴ Când au vorbit cele șapte tunete, eram gata să scriu, însă am auzit un glas din cer spunând: „Păstrează secretul și nu scrie ce au spus cele șapte tunete!”

⁵ Apoi îngerul pe care l-am văzut stând pe mare și pe pământ și-a ridicat mâna dreaptă spre cer ⁶ și a jurat pe Cel ce trăiește etern, Cel ce a creat cerul și lucrurile din el, pământul și marea împreună cu tot ce au în ele. „Nu va mai fi nici o întârziere”, a spus el. ⁷ „Dar când va veni timpul să fie auzit cel de-al șaptelea înger, când acesta va suna din trâmbiță, atunci planul ascuns al lui Dumnezeu va fi împlinit, conform Veștii Bune pe care a dat-o El slujitorilor Săi, profeții.”

⁸ Vocea pe care am auzit-o din cer, mi-a vorbit din nou, zicând: „Du-te și ia sulul deschis din mâna îngerului care stă pe mare și pe pământ!”

⁹ Așa că m-am dus la înger și i-am cerut să-mi dea micul sul. El mi-a zis: „Ia-l și mănâncă-l! Îți va acri stomacul, dar în gura ta va fi dulce ca mierea.” ¹⁰ Atunci am luat micul sul din mâna îngerului și l-am mâncat. În gura mea era dulce ca mierea, dar după ce l-am mâncat, stomacul meu s-a acrit. ¹¹ Apoi mi s-a spus: „Trebuie să profetești din nou despre multe popoare, națiuni, limbi și împărați.”

Cei doi martori

11 Apoi mi s-a dat o nua de măsurat, de lungimea unui toiag, și mi s-a spus: „Ridică-te și măsoară Templul lui Dumnezeu și altarul; apoi, numără-i pe cei care se închină acolo. ² Dar lasă deoparte curtea din afara Templului și n-o măsoară, căci a fost dată neevreilor. Ei vor călca în picioare sfânta cetate timp de patruzeci și două de luni. ³ Și voi da autoritate celor doi martori ai Mei să profetească pentru o mie două sute șaizeci de zile, îmbrăcați în saci. ⁴ Acești martori sunt cei doi măslini și cele două lampadare care stau înaintea Domnului pământului. ⁵ Dacă încearcă cineva să-i rănească, le iese pe gură un foc care îi mistuie pe dușmanii lor. Deci dacă încearcă cineva să le facă rău, așa trebuie să moară. ⁶ Ei au puterea să închidă cerul, ca nici o ploaie să nu cadă în timp ce ei profetească. Au puterea să transforme în sânge apele și să lovească pământul cu orice fel de nenorocire, ori de câte ori doresc.

⁷ Când vor termina de rostit mărturia lor, fiara care iese din Adânc va porni război împotriva lor, îi va învinge și îi va omorî. ⁸ Iar trupurile lor moarte vor zăcea pe strada mării cetăți (care este numită simbolic Sodoma și Egipt), unde a fost răstignit și Domnul lor. ⁹ Oamenii din toate popoarele, triburile, limbile și națiunile se vor uita la trupurile lor moarte timp de trei zile și jumătate și nu vor da voie să fie înmormântate. ¹⁰ Locuitorii pământului se vor bucura de aceste lucruri. Ei vor sărbători, își vor trimite daruri unii altora, pentru că acești doi profeți îi chinuseră pe locuitorii pământului.

¹¹ Dar după trei zile și jumătate, duhul vieții a venit de la Dumnezeu, a intrat în ei și s-au ridicat în picioare. Și o mare spaimă i-a copleșit pe cei ce i-au văzut, ¹² iar cei doi profeți au auzit un glas puternic din cer, care le spunea: „Urcați-vă aici!” Așa că s-au urcat la cer într-un nor și toți dușmanii lor îi priveau.

¹³ Chiar atunci a avut loc un cutremur puternic și o zecime din cetate s-a prăbușit. Șapte mii de oameni au murit în acel cutremur. Ceilalți oameni au fost foarte înfricoșați și au adus slavă Dumnezeului cerului.

¹⁴ A trecut și a doua nenorocire. Însă cea de a treia nenorocire vine curând.

A șaptea trâmbiță

¹⁵ Al șaptelea înger a sunat din trâmbiță și niște glasuri puternice din cer spuneau:

„Domnia asupra lumii Îi aparține acum Domnului nostru

și Cristosului Său, care va domni pentru totdeauna.”

¹⁶ Cei douăzeci și patru de bătrâni, care stăteau înaintea lui Dumnezeu pe tronurile lor, au căzut cu fețele la pământ și i s-au închinat lui Dumnezeu. ¹⁷ Ei spuneau:

„Îți mulțumim, Doamne, Dumnezeule Atotputernic, care ești și care-ai fost întotdeauna, că Ți-ai luat puterea Ta cea mare și ai început să domnești.

¹⁸ Neevreeii s-au mâniat, dar acum a venit și vremea mâniai Tale.

A venit timpul ca cei morți să fie judecați; a venit timpul ca răsplata să fie dată slujitorilor Țăi, profeții, poporului Țău și celor mici și mari, care Te onorează.

Este timpul să-i distrugi pe cei care au distrus pământul!”

¹⁹ Templul lui Dumnezeu din cer s-a deschis și s-a văzut chivotul legământului † Său în Templul Său. Au fost fulgere, zgomote, tunete, un cutremur și o furtună mare cu grindină.

Femeia și balaurul

12 Atunci a apărut un semn mare în cer: era o femeie îmbrăcată în soare. Luna era sub picioarele ei și avea pe cap o coroană cu douăsprezece stele.

² Era însărcinată și striga în durerile și chinurile nașterii, căci era pe cale să nască.

³ Apoi a apărut un alt semn în cer: înaintea mea era un balaur mare și roșu, care avea șapte capete și zece coarne, iar pe capete avea șapte coroane. ⁴ Coadă lui a măturat o treime din stelele de pe cer, aruncându-le pe pământ. Balaurul stătea în fața femeii care urma să nască, pentru a-i sfâșia copilul de îndată ce va naște.

† CHIVOTUL LEGĂMÂNTULUI cutie dreptunghiulară din lemn, acoperită cu aur, în care erau păstrate tablele legământului, un vas cu mană și toiagul lui Aaron.

⁵ Ea a născut un fiu †, care va conduce toate națiunile cu un toiag de fier. Copilul i-a fost răpit și dus la Dumnezeu și la tronul Său. ⁶ Femeia a fugit în deșert, unde Dumnezeu pregătise un loc pentru ea, ca să fie hrănită timp de o mie două sute șaiszeci de zile.

⁷ Atunci a izbucnit un război în cer. Mihail †† și îngerii săi luptau împotriva balaurului. Balaurul lupta și el împreună cu îngerii săi. ⁸ Dar nu a fost destul de puternic și ei și-au pierdut locul în cer. ⁹ Balaurul cel mare, acel șarpe bătrân, numit Diavolul sau Satan, care înșală întreaga lume, a fost aruncat pe pământ, iar îngerii lui au fost aruncați împreună cu el.

¹⁰ Și am auzit din cer un glas puternic care spunea: „A venit clipa mântuirii, a puterii și a împărăției Domnului nostru! Iar Unsul Său *Cristosul* și-a arătat autoritatea! Căci acuzatorul fraților noștri, care-i acuza zi și noapte înaintea Dumnezeului nostru, a fost aruncat din cer. ¹¹ Ei însă l-au învins prin sângele Mielului și prin mărturia pe care au dat-o. Căci nu au ținut la viața lor, fiind gata să moară. ¹² Așa că, bucurați-vă ceruri și voi, cei care locuiți în ele! Dar vai de pământ și de mare, căci Diavolul a coborât la voi! Este plin de mânie, știind că nu mai are decât puțin timp.”

¹³ Când balaurul s-a văzut aruncat pe pământ, a început s-o urmărească pe femeia care născuse copilul.

¹⁴ Numai că femeii i-au fost date două aripi ca unui vultur mare, ca să zboare în deșert, într-un loc pregătit pentru ea. Acolo va fi hrănită trei ani și jumătate, de parte de șarpe. ¹⁵ Atunci șarpele, venind după femeie, a aruncat din gură, după ea, apă ca un râu, ca să fie măturată de valuri, ¹⁶ însă pământul a ajutat femeia, deschizându-și gura și înghițind râul pe care-l arunca-se din gură balaurul. ¹⁷ Balaurul s-a infuriat foarte tare pe femeie și a plecat să lupte împotriva copiilor ei, împotriva acelor care împlinesc poruncile lui Dumnezeu și mărturisesc despre Isus.

¹⁸ Și a stat ‡ pe malul mării.

Cele două fiare

13 Apoi am văzut o fiară ieșind din mare. Avea zece coarne și șapte capete, pe coarne având zece coroane, iar pe capete avea scrise nume insultătoare. ² Fiara pe care am văzut-o era ca un leopard, picioarele semănau cu cele ale unui urs, iar gura cu aceea a unui leu. Balaurul i-a dat ei puterea, tronul și marea sa autoritate. ³ Unul din capetele sale arăta ca și cum ar fi fost rănit mortal, iar rana mortală se vindecase. Toată lumea era uimită și s-a luat după fiară ⁴ și se închina balaurului, căci el dăduse autoritate fiarei. Ei se închinău fiarei zicând: „Cine mai este ca fiara și cine poate lupta împotriva ei?” ⁵ I se dăduse voie să-și folosească gura pentru a spune cuvinte pline de mândrie și insulte la adresa lui Dumnezeu. Și i s-a dat voie să-și folo-

† FIU lit. un copil de sex masculin. †† MIHAIL arhanghelul, căpetenia îngerilor lui Dumnezeu; vezi Iuda 9. ‡ A STAT este vorba despre balaur; în unele manuscrise, este redat: „Și am stat”.

sească autoritatea timp de patruzeci și două de luni.

⁶ Astfel a început să rostească insulte împotriva lui Dumnezeu, împotriva Numelui Său, împotriva locuinței Sale și împotriva acelor care locuiau în cer. ⁷ I s-a dat voie să lupte împotriva sfinților și să-i învingă. I s-a dat autoritate peste orice trib, popor, limbă și națiune.

⁸ Toți aceia care locuiesc pe pământ i se vor închina, toți cei al căror nume n-a fost scris de la începutul lumii în Cartea Vieții Mielului, care fusese înjunghiat.

⁹ Cine are urechi să asculte acestea:

¹⁰ „Cel ce-i duce pe alții în captivitate, va fi dus și el în captivitate.

Orice om care a ucis cu sabia,

va trebui să fie omorât și el cu sabia.

Aici este nevoie de răbdarea și credința sfinților.”

¹¹ Atunci am văzut o altă fiară ieșind din pământ.

Avea două coarne, ca ale unui miel, numai că vorbea la fel ca balaurul. ¹² Stătea în prezența primei fiare și dispunea de toată autoritatea pe care o avusese prima fiară. A făcut întreg pământul și pe locuitorii lui să se închine primei fiare, a cărei rană mortală fusese vindecată. ¹³ A doua fiară a făcut minuni mari, chiar și aceea de a coborî foc din cer pe pământ, în fața oamenilor.

¹⁴ A continuat să-i înșele pe locuitorii pământului.

Acest lucru a fost posibil datorită minunilor pe care îi fusese permis să le facă în prezența primei fiare. Cea de-a doua fiară a spus locuitorilor pământului să facă o statuie a fiarei ce fusese rănită de sabie și nu murise.

¹⁵ A doua fiară a primit puterea de a da viață statuii fiarei, pentru ca statuia fiarei să vorbească și să facă în așa fel încât toți aceia care nu se închinău statuii să fie omorâți. ¹⁶ I-a obligat pe toți oamenii, mici și mari, bogați și săraci, liberi și sclavi, să-și pună un semn pe mâna dreaptă sau pe frunte, ¹⁷ astfel încât nimeni să nu poată cumpăra sau vinde fără să aibă semnul fiarei, ce reprezenta numele fiarei sau numărul corespunzător numelui ei. ¹⁸ Aici este nevoie de înțelepciune. Oricine are pricepere poate calcula numărul fiarei, pentru că acest număr este corespunzător numelui unui om. Numărul ei este șase sute șaiszeci și șase †.

Cântecul celor răscumparați

14 Atunci m-am uitat și în fața mea era Mielul stând pe Muntele Sion ††. Cu El erau o sută patruzeci și patru de mii de oameni care aveau scrise pe frunțile lor Numele Lui și al Tatălui Său. ² Apoi am auzit un glas din cer, ca vuietul unei cascade sau ca zgomotul unui tunet puternic. Glasul pe care l-am auzit era ca muzica harpiștilor cântând la harpele lor. ³ Oamenii cântau o cântare nouă înaintea tronului, a celor patru

†† 666 Atât vechii iudei, cât și grecii foloseau pentru scrierea cifrelor literele alfabetului. Astfel un nume propriu putea fi exprimat prin suma pe care o reprezintă literele numelui său luate ca cifre.

†† MUNTELE SION un alt nume pentru Ierusalim, aici cu semnificația de oraș ceresc unde poporul lui Dumnezeu trăiește împreună cu El.

ființe vii și a bătrânilor. Nimeni nu putea să învețe cântarea, în afară de cei o sută patruzeci și patru de mii care fuseseră răscumpărați de pe pământ. ⁴ Ei sunt aceia care nu au avut relații sexuale cu femeii; ei sunt virgini † și Îl urmează pe Miel oriunde merge El. Au fost răscumpărați dintre ceilalți oameni și sunt prima roadă a recoltei pusă deoparte pentru Dumnezeu și Miel. ⁵ Nu sunt vinovați de minciună și sunt fără vină.

Cei trei îngeri

⁶ Apoi am văzut un alt înger zburând în înaltul cerului. El avea o Veste Bună eternă pe care urma s-o proclame locuitorilor pământului, tuturor națiunilor, tuturor triburilor, în toate limbile și tuturor popoarelor. ⁷ El striga: „Temeți-vă de Dumnezeu și slăviți-L, căci a venit vremea ca El să judece lumea! Plecați-vă înaintea Celui ce a făcut cerul și pământul, marea și izvoarele!”

⁸ A urmat un al doilea înger, care a strigat: „A căzut! Marea cetate a Babilonului a căzut! Ea a făcut ca toate națiunile să bea din vinul furiei lui Dumnezeu din cauza adulterului ei.”

⁹ Apoi, i-a urmat un al treilea înger, spunând cu glas tare: „Oricine se închină fiarei și statuii ei și primește semnul pe frunte sau pe mână ¹⁰ va bea din vinul mâniei lui Dumnezeu, vin nediluat, amestecat în cupa mâniei Lui. Acela va fi torturat în foc și pucioasă, în prezența îngerilor sfinți și a Mielului. ¹¹ Iar fumul chinului lor se va ridica pentru totdeauna. Nu va fi zi sau noapte de odihnă pentru cei se ce închină fiarei și statuii sale sau pentru oricine a primit semnul numelui ei. ¹² Aici este *nevoie de răbdarea sfinților*, care țin poruncile lui Dumnezeu și care își păstrează credința lor în Isus.”

¹³ Apoi am auzit un glas din cer zicând: „Scrie acestea: «Fericiți sunt cei care mor în Domnul de acum încolo!»”

„Așa este”, spune Duhul. „Ei se vor odihni de truda lor, căci faptele lor îi urmează.”

Secerișul pământului

¹⁴ Atunci m-am uitat și înaintea mea era un nor alb, iar pe nor stătea o ființă ce semăna cu „Fiul omului”. Pe cap avea o coroană de aur, iar în mână, o seceră ascuțită. ¹⁵ Un alt înger a ieșit din Templu, strigându-I cu glas tare Celui ce stătea pe nor: „Folosește-Ți seceră și strânge recolta, căci a venit vremea secerișului și recolta pământului este coaptă.” ¹⁶ Așa că Cel ce stătea pe nor și-a învârtit seceră peste pământ și pământul a fost secerat.

¹⁷ Alt înger a ieșit din Templul aflat în cer, având și el o seceră ascuțită. ¹⁸ Iar din altar a ieșit un alt înger care avea putere asupra focului. El a strigat cu glas tare către cel cu seceră ascuțită: „Folosește-ți seceră ascuțită și culege ciorchinii viței pământului, căci strugurii ei sunt copti.” ¹⁹ Iar îngerul și-a legănat seceră pe deasu-

pra pământului, a cules strugurii viței pământului și a aruncat strugurii în teascul mâniei mari a lui Dumnezeu. ²⁰ Strugurii au fost călcați în teasc în afara cetății și din teasc a ieșit sânge până la înălțimea căpăstrului cailor, pe o distanță de trei sute de kilometri.

Cele șapte nenorociri

15 Atunci am văzut în cer alt semn mare și uimitor: șapte îngeri care aveau șapte nenorociri. Sunt ultimele nenorociri, pentru că o dată cu ele s-a sfârșit și mânia lui Dumnezeu.

² Apoi am văzut ceva ca o mare de sticlă amestecată cu foc, i-am văzut pe cei care au învins fiara și statuia ei și numărul corespunzător numelui ei. Aceștia stăteau pe marea de sticlă, ținând în mâini harpele pe care li le dăduse Dumnezeu. ³ Ei cântau cântarea lui Moise, slujitorul lui Dumnezeu și cântarea Mielului:

„Mari și minunate Îți sunt faptele,

Doamne, Dumnezeule, Atotputernicule!

Drepte și adevărate Îți sunt căile,

Împărat al popoarelor!

⁴ Cine nu se va teme de Tine, Doamne,
și cine nu-Ți va slăvi Numele?

Căci Tu ești sfânt.

Toate popoarele vor veni să se închine înaintea Ta, căci judecata Ta dreaptă a fost revelată.”

⁵ După aceea m-am uitat și am văzut Templul ceresc, cortul mărturieii ††, deschizându-se ⁶ și cei șapte îngeri, care purtau ultimele șapte nenorociri, au ieșit din Templu. Erau îmbrăcați în in curat, strălucitor și înfășurați cu brâie de aur în jurul pieptului. ⁷ Una dintre cele patru ființe vii a dat șapte vase de aur celor șapte îngeri. Vasele erau umplute cu mânia lui Dumnezeu, care este viu pentru totdeauna. ⁸ Templul era plin de fum, din slava și puterea lui Dumnezeu, pentru ca nimeni să nu intre în Templu înainte să se sfârșească cele șapte nenorociri aduse de cei șapte îngeri.

Vărsarea vaselor pline cu mânia lui Dumnezeu

16 Apoi am auzit un glas puternic din cer zicând celor șapte îngeri: „Duceți-vă și vărsați pe pământ cele șapte vase ale mâniei lui Dumnezeu!”

² Primul înger a plecat și a vărsat vasul său pe pământ. Atunci bube înspăimântătoare și dureroase au apărut pe oamenii care aveau semnul fiarei și care se închinău statuii ei.

³ Al doilea înger și-a vărsat vasul în mare. Marea a devenit sânge, ca acela al unui om mort, și toate viețuitoarele din mare au murit.

†† CORTUL MĂRTURIEI ÎN Vechiul Testament, acesta era numele acelei părți din cortul închinării în care erau păstrate cele zece porunci scrise pe table de piatră. Acestea erau mărturia sau dovada legământului lui Dumnezeu cu poporul Său. Aici locuia Dumnezeu în mijlocul poporului Său. Vezi Ex. 25.8-22.

† VIRGINI vezi 2 Cor. 11.2.

⁴ Al treilea înger și-a vărsat vasul în râuri și izvoare, care au devenit sânge. ⁵ Atunci l-am auzit pe îngerul apelor spunând Domnului:

„Tu ești Cel ce este și care a fost dintotdeauna,
Tu ești Cel Sfânt.

Tu ești drept în judecata pe care ai făcut-o.

⁶ Fiindcă ei au vărsat sângele sfinților Tăi și al profeților,

și Tu le dai acestora să bea sânge. Așa cum merită.”

⁷ Apoi am auzit altarul zicând:

„Da, Doamne, Dumnezeule, Atotputernicule,
judecățile Tale sunt adevărate și drepte!”

⁸ Al patrulea înger și-a vărsat vasul peste soare și i s-a dat puterea să ardă oamenii cu foc. ⁹ Oamenii erau dogorâți de o arșiță mare. Ei au blestemat Numele lui Dumnezeu, care are autoritate peste aceste nenorociri, dar au refuzat să-și schimbe atitudinea și să-I dea slavă lui Dumnezeu.

¹⁰ Atunci, al cincilea înger și-a vărsat vasul peste tronul fiarei, și împărăția ei a fost cuprinsă de întuneric. Oamenii și-au mușcat limbile de durere. ¹¹ L-au blestemat pe Dumnezeul cerului pentru durerile și bubele lor, dar au refuzat să-și schimbe atitudinea și să renunțe la faptele lor rele.

¹² Al șaselea înger și-a vărsat vasul în râul cel mare, Eufrat, și apa i-a secăt, pregătind calea pentru împărăția de la răsărit. ¹³ Atunci am văzut cele trei duhuri rele, ca niște broaște, ieșind din gura balaurului, din gura fiarei și din gura profetului fals. ¹⁴ Sunt duhurile demonilor și au puterea să facă minuni. Ele sunt trimise să strângă împărății întregii lumi pentru bătălia Zilei mari a Dumnezeului atotputernic.

¹⁵ „Ascultă! Voi veni la tine ca un hoț. Fericit este cel care stă treaz și cu hainele la îndemână, ca nu cumva să fie găsit mergând gol în public și să-i fie rușine!”

¹⁶ Așa că duhurile i-au adus împreună pe împărați la locul numit în ebraică Armagedon.

¹⁷ Al șaptelea înger a vărsat vasul lui în aer și un glas puternic a venit din Templu, de la tron, zicând: „S-a sfârșit!” ¹⁸ Atunci au început fulgerele, zgomotele, tunetele și un cutremur mare. A fost cel mai mare cutremur care a avut loc vreodată de la apariția omului pe pământ. ¹⁹ Marea cetate s-a împărțit în trei, iar orașele neevreilor au căzut. Dumnezeu Și-a amintit de marele Babilon și i-a dat paharul plin cu vinul mâniei Sale aprinse. ²⁰ Au dispărut toate insulele și munții n-au mai fost găsiți. ²¹ O grindină mare, cântărind patruzeci de kilograme, a căzut din cer peste oameni și ei l-au blestemat pe Dumnezeu pentru nenorocirea grindinei care era atât de înspăimântătoare.

Babilonul

17 Unul dintre cei șapte îngeri care aveau cele șapte vase a venit la mine și mi-a spus: „Vino și-ți voi arăta ce pedeapsă va primi marea prostituată care stă

peste multe ape. ² Împărății pământului s-au destrăbălat cu ea și cei ce locuiesc pe pământ s-au îmbătat cu vinul adulterului său.”

³ Fiind sub influența Duhului, îngerul m-a dus într-o deșert. Acolo am văzut o femeie stând călare pe o fiară roșie, acoperită cu insulte la adresa lui Dumnezeu. Fiara avea șapte capete și zece coarne. ⁴ Femeia era îmbrăcată în haine purpurii și roșii, fiind împodobită cu aur, pietre prețioase și perle. În mână ținea un pahar de aur, plin cu lucruri dezgustătoare și cu necurățiile prostituției sale. ⁵ Pe fruntea ei, era scris un nume care avea un înțeles ascuns:

„ MAREA CETATE A BABILONULUI ,
MAMA PROSTITUATELOR
ȘI A TUTUROR LUCRURILOR
DEZGUSTĂTOARE DE PE PĂMÂNT ”

⁶ Am văzut că femeia era îmbătată cu sângele sfinților și cu sângele celor care au murit purtând mărturia credinței lor în Isus.

Când am văzut-o, am fost foarte uimit. ⁷ „De ce te miri așa?”, m-a întrebat îngerul. „Îți voi spune înțelesul secret al femeii și al fiarei pe care stă, fiara cu șapte capete și zece coarne. ⁸ Fiara pe care ai văzut-o era vie odată, însă acum nu mai trăiește. Se va ridica din Adânc și se va duce spre distrugere. Apoi, cei care locuiesc pe pământ și al căror nume nu a fost scris în Cartea Vieții de la începutul lumii, vor fi uimiți când vor vedea fiara. Fiindcă odată ea a fost vie, acum nu mai trăiește, dar va veni din nou.

⁹ Aici este nevoie de o minte înțeleaptă. Cele șapte capete sunt șapte dealuri pe care stă femeia. Sunt și șapte împărați. ¹⁰ Primii cinci au căzut, unul domnește acum, iar celălalt nu a venit încă. Iar când va veni, nu va sta decât puțin timp. ¹¹ Fiara, care era vie odată, însă acum nu mai trăiește, este ea însăși al optulea împărat. Acesta face parte dintre cei șapte și se va duce la distrugere.

¹² Cele zece coarne pe care le-ai văzut sunt zece împărați care nu au început încă să domnească, dar vor primi autoritatea să domnească pentru un ceas împreună cu fiara, ca împărați. ¹³ Ei toți au același scop, căci vor da puterea și autoritatea lor fiarei. ¹⁴ Vor lupta împotriva Mielului, dar Mielul, împreună cu cei chemați, aleșii și credincioșii Lui, îi va învinge. Pentru că El este Domnul domnilor și Împăratul împăraților.

¹⁵ Apoi îngerul mi-a spus: „Apele pe care le-ai văzut, peste care stă prostituata, sunt popoare, mulțimi, națiuni și limbi. ¹⁶ Cele zece coarne pe care le-ai văzut, împreună cu fiara, vor urî prostituata, o vor ruina și o vor lăsa dezbrăcată. Îi vor mânca trupul și o vor arde în foc. ¹⁷ Pentru că Dumnezeu le-a pus în inimi să împlinească gândul Lui, acceptând să dea fiarei puterea să conducă până la împlinirea Cuvântului lui Dumnezeu. ¹⁸ Femeia pe care ai văzut-o este marea cetate, care domnește peste împărății pământului.”

Căderea Babilonului

18 Apoi am văzut un alt înger venind din cer cu mare autoritate. Pământul s-a luminat de slava lui. ² El a strigat cu glas puternic, spunând: „A căzut! Marea cetate a Babilonului a căzut! A ajuns un adăpost pentru demoni, un refugiu pentru orice duh rău, pentru orice pasăre necurată și pentru orice animal necurat și respingător. ³ Toate popoarele au băut din vinul prostituției sale. Împărații pământului au comis adulter cu ea, și negustorii lumii s-au îmbogățit datorită puterii marii ei averi.”

⁴ Și am auzit un alt glas din cer spunând: „Ieșiți din cetate, poporul Meu, ca să nu luați parte la păcatele ei și să nu suferiți nenorocirile ce vor cădea peste ea!

⁵ Căci păcatele ei au ajuns până la cer și Dumnezeu și-a adus aminte de ticăloșiile ei.

⁶ Purtați-vă cu ea așa cum s-a purtat ea cu ceilalți, și plătiți-i dublu pentru faptele sale!

În paharul în care ea a turnat pentru alții, voi să-i turnați o băutură de două ori mai tare!

⁷ Dați-i atâta suferință și supărare, câtă slavă și lux a avut! Căci își zice:

«Stau pe tron ca o regină.

Nu sunt văduvă și niciodată nu voi jeli.»

⁸ De aceea, într-o singură zi vor veni toate nenorocirile acestea

peste ea: foamete, înfrustare și moarte.

Va fi arsă în foc, pentru că Domnul,

Dumnezeul care a judecat-o, este puternic.

⁹ Împărații pământului care au comis adulter cu ea și au avut parte de luxul său, vor plânge și o vor boci, văzând fumul arderii sale. ¹⁰ Ei vor sta departe de ea, de teama suferințelor sale și vor zice:

«Vai! Vai de tine, mare cetate!

Cetatea tare a Babilonului!

Într-un singur ceas ți-a venit pedeapsa!»

¹¹ Negustorii lumii plâng și ei și o jelesc, căci nu le mai cumpără nimeni marfa. ¹² Ea cumpăra de la ei: aur, argint, pietre prețioase, perle, pânzeturi de in, purpură, mătase și pânză roșie; toate felurile de lemn parfumat și tot felul de lucruri făcute din fildeș, din lemn foarte scump, din bronz, din fier și marmură; ¹³ scortişoară, balsam, mirodenii, parfumuri și tămâie; vin și ulei de măsline, făină fină și grâu, vite și oi, cai și căruțe, și sclavi — da, chiar și suflete omenești!

¹⁴ Lucrurile bune după care a tânjit inima ta s-au despărțat de tine.

Tot luxul și tot farmecul tău au dispărut și nu vor mai fi găsite niciodată.

¹⁵ Negustorii care au vândut toate aceste lucruri și care s-au îmbogățit de pe urma ei vor sta departe de

ea, de teama suferinței sale. Vor plânge și vor jeli, zicând:

¹⁶ «Vai! Vai de tine, marea cetate!

Erai îmbrăcată în pânzeturi de in, purpură și stofe roșii!

¹⁷ Împodobită cu aur, pietre prețioase și perle!

Toată această bogăție a fost distrusă într-un ceas!»

Atunci toți căpitaniii de vase și toți aceia care navigau în orice direcție, marinarii și toți cei care-și câștigă pâinea pe mare au stat departe de cetate. ¹⁸ Când au văzut fumul arderii sale, au strigat: «Care cetate a fost vreodată ca această mare cetate?» ¹⁹ Apoi și-au aruncat țărână pe cap și, în timp ce plângeau și jeleau, au strigat:

«Vai! Vai de tine, mare cetate!

Toți aceia care au vase pe mare s-au îmbogățit de pe urma bogăției ei,

dar iată că într-un ceas a fost distrusă!»

²⁰ Cerule, bucură-te de ea!

Și voi, toți sfinții, apostolii și profeții, bucurați-vă!

Căci Dumnezeu v-a făcut dreptate

și i-a dat o asemenea pedeapsă!»

²¹ Atunci un înger puternic a ridicat o piatră cât o mare piatră de moară și a aruncat-o în mare, spunând: „Cu așa violență va fi aruncată marea cetate a Babilonului,

pentru a nu mai fi văzută niciodată.

²² Niciodată nu va mai fi auzit în tine sunetul harpiștilor,

al muzicanților, al celor ce cântă din fluier și al trompetiștilor.

Nu se va mai găsi în tine nici un meșteșugar.

Nu se va mai auzi în tine nici sunetul morii.

²³ Nu va mai străluci în tine lumina unei lămpi.

Nu se va mai auzi în tine glasul mirelui și al miresei sale.

Negustorii tăi erau oamenii influenți ai pământului, căci toate națiunile au fost înșelate de vrăjitoria ta.

²⁴ În ea s-a găsit sânge de profeți, sânge de sfinți și sângele tuturor celor care au fost omorâți pe pământ.”

Nunta Mielului

19 După aceea am auzit în cer ceva ce părea a fi glasul puternic al unei mari mulțimi de oameni. Ei spuneau:

„Aleluia! Victoria, slava și puterea sunt ale Dumnezeului nostru,

² căci judecățile Lui sunt adevărate și drepte.

El a judecat-o pe marea prostituată

care a stricat pământul cu desfrâu ei.

El a răzbnat moartea slujitorilor Săi pe care i-a omorât ea.”

³ Și cei din cer au spus din nou:

„Aleluia! Fumul ei se va ridica pentru totdeauna!”

⁴ Cei douăzeci și patru de bătrâni și cele patru ființe vii s-au aplecat și I s-au închinat lui Dumnezeu care stătea pe tron. Ei spuneau:

„Amin! Aleluia!”

⁵ Atunci de la tron s-a auzit un glas care spunea:
„Lăudați-L pe Dumnezeul nostru,
voi, toți slujitorii Săi, mici și mari, care vă temeți de El!”

⁶ Apoi am auzit ceva care suna ca o mare mulțime de oameni, asemenea vuietului unei mari revărsări de ape și ca bubuitul unor tunete mari. Și spuneau:

„Aleluia! Domnul,

Dumnezeul nostru, Cel Atotputernic domnește!

⁷ Să sărbătorim și să ne bucurăm, să-I dăm slavă, căci a venit timpul nunții Mielului, iar mireasa Lui s-a pregătit.

⁸ I s-a dat să se îmbrace în pânzeturi de in curate și strălucitoare.”

(Căci inul simbolizează faptele bune ale sfinților.)

⁹ Apoi îngerul mi-a spus: „Scrie așa: «Binecuvântați sunt cei invitați la ospățul nunții Mielului.»” Apoi mi-a spus: „Acestea sunt cuvintele adevărate ale lui Dumnezeu.”

¹⁰ Și am îngenuncheat la picioarele sale, pentru ca să mă închin lui, însă el mi-a spus: „Să nu faci una ca aceasta! Căci eu sunt slujitor, împreună cu tine și cu frații tăi, care depun mărturie despre Isus. Lui Dumnezeu să I te închini! Pentru că mărturia lui Isus este duhul profeției.”

Călărețul de pe calul alb

¹¹ Am văzut cerul deschis și înaintea mea era un cal alb. Călărețul său se numea „Cel credincios” și „Cel Adevărat”, fiindcă El judecă și face război cu dreptate.

¹² Ochii Lui erau ca flacăra focului și pe cap avea multe coroane, având scris un nume pe care nu-l știe nimeni decât El Însuși. ¹³ Era îmbrăcat cu o haină înmuiată în sânge. Numele care I-a fost dat este: „Cuvântul lui Dumnezeu”. ¹⁴ Iar armatele cerului Îl urmau pe cai albi și îmbrăcate în pânze albe de in. ¹⁵ O sabie ascuțită a ieșit din gura Lui, să o folosească pentru a lovi națiuni. El va conduce popoarele cu un toiag de fier și va stoarce strugurii în teascul mâniei lui Dumnezeu, Cel Atotputernic. ¹⁶ Pe haină și pe coapsă avea scris numele:

„ ÎMPĂRATUL ÎMPĂRAȚILOR ȘI DOMNUL DOMNILOR ”

¹⁷ Atunci am văzut un înger stând în soare. Cu un glas puternic, el a chemat toate păsările care zburau pe cer: „Veniți, strângeți-vă pentru marele ospăț al lui Dumnezeu, ¹⁸ ca să mâncați trupurile împăraților, ale căpitanilor și ale oamenilor importanți, trupurile cailor și ale călăreților lor și trupurile tuturor oamenilor, liberi și sclavi, mici și mari.”

¹⁹ Apoi am văzut fiara și pe împărații pământului cu armatele lor adunate să pornească război împotriva Celui ce era călare pe cal și a armatei Sale. ²⁰ Fiara a fost prinsă, împreună cu profetul fals, care făcuse minuni în fața ei și cu care îi înșelase pe aceia care primiseră semnul fiarei și se închinaseră statuii ei. Amândoi au fost aruncați de vii în iazul de foc și pucioasă. ²¹ Restul armatelor au fost omorâte cu sabia ieșită din gura Călărețului. Și toate păsările s-au înfruptat din carnea lor.

Împărăția de o mie de ani

20 Și am văzut un înger coborând din cer. În mână avea cheia Adâncului și un lanț mare. ² A prins balaurul, acel șarpe bătrân, care este Diavolul, Satan, și l-a legat pentru o mie de ani. ³ L-a aruncat în Adânc, l-a închis și a sigilat intrarea de deasupra lui, ca să nu mai poată înșela națiunile până la sfârșitul celor o mie de ani. După aceea, trebuie să fie eliberat pentru scurt timp.

Înfrângerea lui Satan

⁴ Atunci am văzut niște tronuri pe care stăteau niște oameni cărora le fusese dată autoritatea să judece. Și am văzut sufletele celor cărora le fusese tăiat capul din cauza mărturiei lor despre Isus și din pricina Cuvântului lui Dumnezeu. Ei nu se închinaseră fiarei și nici statuii ei și nu primiseră semnul ei pe fruntea sau pe mâna lor. Ei au înviat și au domnit cu Cristos timp de o mie de ani. ⁵ (Ceilalți morți nu au înviat decât la sfârșitul celor o mie de ani.) Aceasta este prima înviere. ⁶ Binecuvântați și sfinți sunt cei care au parte de prima înviere! Căci a doua moarte nu are nici o putere asupra lor și ei vor fi preoții lui Dumnezeu și ai lui Cristos și vor domni cu El timp de o mie de ani.

⁷ Apoi, după ce se vor fi terminat cei o mie de ani, Satan va fi eliberat din închisoarea lui. ⁸ Va ieși să înșele națiunile din cele patru colțuri ale pământului, pe Gog și Magog † și-i va aduna pentru război. Iar numărul lor va fi ca nisipul mării. ⁹ Ei au mers pe toată întinderea pământului și au încercuit tabăra sfinților și cetatea iubită. Însă din cer a coborât un foc și i-a mistuit. ¹⁰ Iar Diavolul, care îi înșelase, a fost aruncat în iazul de foc și pucioasă, acolo unde se află fiara și profetul fals. Și vor fi chinuiți zi și noapte, pentru totdeauna.

Judecata oamenilor

¹¹ Apoi am văzut un tron mare și alb și pe Cel ce stătea pe el. Pământul și cerul au fugit dinaintea Lui, fără să lase vreo urmă. ¹² Apoi i-am văzut pe cei morți, mici și mari, stând înaintea tronului. Mai multe cărți au fost deschise, împreună cu o altă carte, aceea fiind Cartea Vieții. Morții erau judecați după faptele lor, care erau scrise în cărți. ¹³ Marea a dat înapoi morții din ea,

† GOG ȘI MAGOG Vezi Ezech. 38.22; 39.6.

Moartea și Locuința morților au înapoiat morții care erau în ele. Fiecare om era judecat după faptele sale. ¹⁴ Apoi Moartea și Locuința morților au fost aruncate în iazul de foc. Aceasta este a doua moarte: iazul de foc. ¹⁵ Iar dacă în Cartea Vieții nu a fost găsit numele cuiva, acela a fost aruncat în iazul de foc.

Noul Ierusalim

21 Atunci am văzut un cer nou și un pământ nou †, pentru că primul cer și primul pământ dispăru-se, iar marea nu mai era. ² Am văzut și cetatea sfântă, noul Ierusalim, coborând din cer, de la Dumnezeu. Era gătită ca o mireasă împodobită pentru soțul ei. ³ Și am auzit un glas puternic, venind dinspre tron, care spunea: „Locuința lui Dumnezeu va fi cu oamenii. El va locui cu ei și ei vor fi poporul Lui, iar Dumnezeu Însuși va fi cu ei, Dumnezeuul lor. ⁴ El va șterge orice lacrimă din ochii lor și nu va mai fi moarte. Nu va mai fi nici jale, nici plânset, nici durere, căci lucrurile vechi s-au dus.”

⁵ Apoi Cel ce stătea pe tron a spus: „Iată! Eu fac toate lucrurile noi!” Și a mai spus: „Scrie că aceste cuvinte sunt demne de încredere și adevărate.”

⁶ Atunci mi-a spus: „S-a sfârșit! Eu sunt Alfa și Omega, Începutul și Sfârșitul. Celui însetat îi voi da să bea fără plată din izvorul apei care dă viață. ⁷ Cel ce va învinge va moșteni aceste lucruri. Eu voi fi Dumnezeuul lui, iar el va fi copilul Meu. ⁸ Dar lașii, necredincioșii, depravații, ucigașii, imoralii, vrăjitorii, închinătorii la idoli și toți mincinoșii își au partea lor în iazul cu foc și pucioasă. Aceasta este a doua moarte.”

⁹ Atunci a venit unul dintre cei șapte îngerii care aveau cele șapte vase umplute cu cele șapte nenorociri și mi-a spus: „Vino și îți voi arăta mireasa, soția Mielului!” ¹⁰ În timp ce eram sub influența Duhului, el m-a dus pe un munte mare și înalt și mi-a arătat cetatea sfântă, Ierusalimul, coborând din cer, de la Dumnezeu. ¹¹ Avea slava lui Dumnezeu. Strălucirea ei era ca a unei pietre foarte scumpe, ca a pietrei de iaspis, străvezie cum este cristalul. ¹² Cetatea avea un zid lat și înalt. Avea douăsprezece porți, cu doisprezece îngeri la porți, pe porți fiind scrise numele celor douăsprezece triburi ale lui Israel. ¹³ Erau trei porți la est, trei porți la nord, trei porți la sud și trei porți la apus. ¹⁴ Zidul cetății era construit pe douăsprezece pietre de temelie. Pe ele erau scrise numele celor doisprezece apostoli ai Mielului.

¹⁵ Îngerul care-mi vorbea avea un toiag de măsurat făcut din aur, pentru a măsura cetatea, porțile și zidurile ei. ¹⁶ Cetatea se înscrisa într-un pătrat perfect ††. Lungimea și lărgimea ei erau egale. Îngerul a măsurat cetatea cu toiagul și avea două mii două sute de kilometri ‡. Lungimea, lățimea și înălțimea ei erau egale.

† CER NOU ȘI PĂMÂNT NOU Vezi Is. 65.17; 66.22; 2 Pet. 3.13. †† PĂTRAT PERFECT la vechii greci pătratul era întruchiparea perfecțiunii. ‡ DOUĂ MII DOUĂ SUTE KM 12 000 de stadii.

¹⁷ Apoi i-a măsurat zidul. Acesta avea șaptezeci și doi de metri ‡†, în unități de măsură omenești. ¹⁸ Zidul era făcut din iaspis, iar cetatea era din aur pur, transparent ca sticla. ¹⁹ Temeliile zidului cetății erau împodobite cu tot felul de pietre prețioase. Prima temelie era de iaspis, a doua de safir, a treia de calcedonie, a patra de smarald, ²⁰ a cincea de sardonix; a șasea de sardiu, a șaptea de crisolit, a opta de beril, a noua de topaz, a zecea de crisopraz, a unsprezecea de hiacint și a douăsprezecea de ametist. ²¹ Cele douăsprezece porți erau alcătuite din douăsprezece perle, fiecare poartă fiind făcută dintr-o perlă. Străzile erau făcute din aur pur, ca sticla transparentă.

²² N-am văzut vreun templu în ea, fiindcă Domnul Dumnezeu, Cel Atotputernic și Mielul sunt templul ei. ²³ Cetatea nu are nevoie de soare și nici de lună s-o lumineze, căci slava lui Dumnezeu o luminează și Mielul este sursa ei de lumină. ²⁴ Popoarele vor merge în lumina ei, iar împărații pământului își vor aduce slava în ea. ²⁵ Porțile ei nu vor fi niciodată închise, în nici o zi și acolo nu va fi noapte. ²⁶ Strălucirea și bogăția națiunilor vor fi aduse în ea. ²⁷ Nu va intra nimic necurat în ea, nimeni care face lucruri rușinoase sau trăiește în minciună, ci numai cei scriși în Cartea Vieții Mielului.

Râul vieții

22 Apoi îngerul mi-a arătat râul cu apa care dă viață. Râul era strălucitor cum este cristalul și țâșnea din tronul lui Dumnezeu și al Mielului, ² coborând până în mijlocul străzilor cetății. Pe fiecare din malurile râului era pomul vieții, care rodește de douăsprezece ori pe an, câte o dată în fiecare lună. Frunzele pomului erau pentru vindecarea popoarelor. ³ Nu va mai fi nici un blestem, iar tronul lui Dumnezeu și al Mielului va fi în cetatea aceea. Slujitorii Lui I se vor închina ⁴ și-I vor vedea Fața, iar Numele Lui va fi pe frunțile lor. ⁵ Nu va mai fi noapte și nici nu va mai fi nevoie de lumina lămpii sau a soarelui, căci Domnul Dumnezeu va revărsa lumină peste ei și ei vor domni pentru totdeauna.

⁶ Atunci îngerul mi-a zis: „Aceste cuvinte sunt demne de încredere și adevărate. Domnul, Dumnezeuul duhurilor profeților, Și-a trimis îngerul ca să arate slujitorilor Săi lucrurile care trebuie să se întâmple în curând.”

⁷ „Ascultă! Eu vin curând! Binecuvântat este cel care ascultă de cuvintele profeției din această carte!”

⁸ Eu sunt Ioan, cel care a auzit și a văzut aceste lucruri. Când le-am auzit și le-am văzut, am îngenunchat să mă închin la picioarele îngerului care-mi arăta toate aceste lucruri. ⁹ Dar el mi-a spus: „Să nu faci una ca aceasta! Căci eu sunt slujitor împreună cu tine și cu frații tăi, profeții, și cu aceia care ascultă de cuvintele din această carte. Lui Dumnezeu să I te închini!”

¹⁰ Apoi mi-a spus: „Nu ține secrete cuvintele profeției din această carte, căci acel timp este aproape. ¹¹ Cel

‡† ȘAPTEZECI ȘI DOI DE METRI 144 de coți.

nedrept să fie nedrept în continuare, cel necurat să rămână necurat, cel drept să continue să facă ceea ce este drept, iar cel sfânt să rămână sfânt.”

¹² „Ascultă! Eu vin curând și aduc cu Mine răsplata, pentru a răsplăti pe fiecare după faptele sale. ¹³ Eu sunt Alfa și Omega, Cel dintâi și Cel din urmă, Începutul și Sfârșitul.

¹⁴ Binecuvântați sunt cei ce-și spală hainele! Ei vor putea să mănânce din pomul vieții și să intre pe porți în cetate. ¹⁵ Însă „câinii”, vrăjitorii, cei imorali, ucigașii, închinătorii la idoli și toți cei care iubesc minciuna și cei care spun minciuni vor sta afară.

¹⁶ Eu, Isus, Mi-am trimis îngerul să depună mărturie despre aceste lucruri în biserici. Eu sunt Rădăcina și Urmașul lui David, Luceafărul strălucitor de dimineață.”

¹⁷ Duhul și Mireasa spun: „Vino!” Și oricine aude aceasta, să spună: „Vino!” Lăsați-l pe cel însetat să vină! Căci oricine vrea, poate avea fără plată apa care dă viață.

¹⁸ Îi previn pe toți cei care ascultă cuvintele acestei profeții că, dacă va adăuga cineva ceva la ele, și Dumnezeu îi va adăuga nenorocirile scrise în această carte.

¹⁹ Iar dacă scoate cineva ceva din aceste cuvinte aflate în profeția cărții, și Dumnezeu îi va scoate partea lui de la Pomul Vieții și din cetatea sfântă despre care s-a scris în această carte.

²⁰ Cel ce depune mărturie cu privire la aceste lucruri zice: „Da, Eu vin curând!” Amin! Vino, Doamne Isuse!

²¹ Harul Domnului Isus să fie cu voi toți!